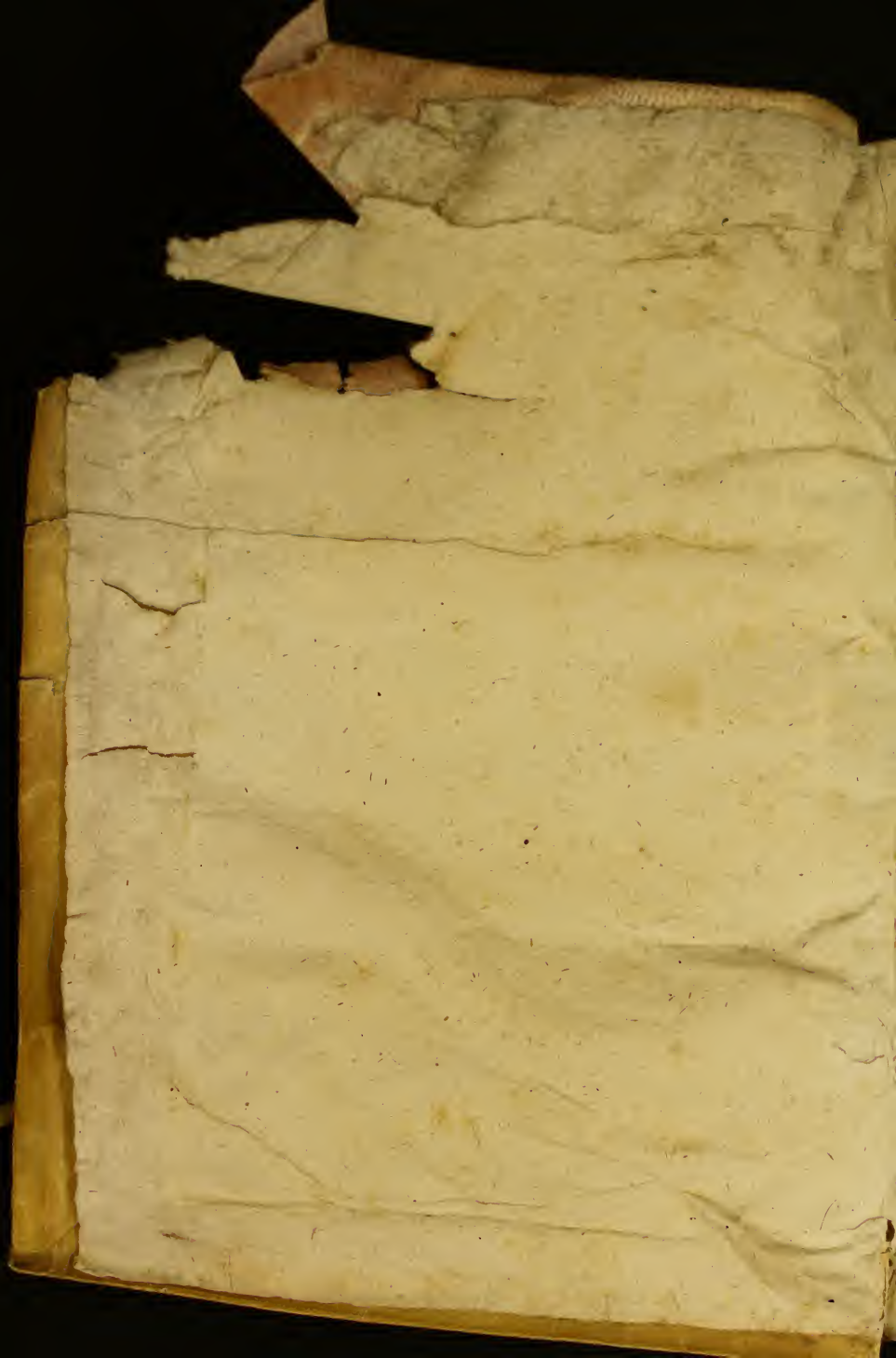

Int 93

no-16

Handwritten text, possibly a signature or initials, located in the upper left quadrant of the page.

H.

C. S. n. 15.

MINORVM FRATRVM,
ORIGINE, DOMICILIOVE
Discalceatorum, atramento, &
sanguine Scriptorum

BIBLIOTHECA
PRO SUPPLEMENTO VVADINGIANÆ,
incrementoque novæ Franciscanæ
Bibliothecæ,

AUTHORUM OMNIUM SUB UNICO
Generali Ministro in Ordinibus tribus efformabilis.

OPUS GRATA METHODO DIGESTUM,
Authorum elogiis circumdatum, Martyrum agonibus
distinctum, eruditionis Studiosis
in primis utilis.

AD ILLUSTRISSIMOS D.D.D. DECANUM,
& Capitulum Sanctæ Zamorensis Ecclesiæ.

COMPILATORE, ET AUTHORE

FR. JOANNE A DIVO ANTONIO

(Salmantino) Sacræ Theologiæ, Ex-Lectore, Bibliothecarum
Zamorenfis Diœcesis, Sancti Tribunalis autoritate Revisore,
Provinciarum S. Gabrielis, ac S. Didaci Vice-Visitatore,
Provincia S. Pauli Strictioris Observantia Discalceatorum
minimo alumno, actuali Diffinitore,
ejusque Chronologo.

SUPERIORUM PERMISSU.

Salmanticę : Ex Typographia Eugenii Garcia de Honorato
& S. Miguël. Anno 1728.

*Ex Statut. Gener.
Capit. 62. §. de
Studiis.*

HORTAMUR ITAQUE OMNES,
& singulos Patres, & Fratres, & Provin-
ciales præsertim, ac reliquos Superiores,
ut quotquot ad studia idoneos viderint,
eis omne auxilium, omnemque favorem,
juxta singulorum capacitatem, impende-
re velint, prout opportunum fuerit; cum
scientia donum Dei sit, ad defendendam
fidem Catholicam armatura fortissima,
corona Ordinis, lumen veritatis ad osten-
dendam æternæ salutis viam iis, qui in
in tenebris, & umbra mortis sedent,
& ad dirigendos eorum pedes
in viam pacis.

*Petrus Blefens.
Epist. 96.*

CHRISTUS DIVISUS NON EST,
sive in alba, sive in pulla veste, in omni
professione, & ordine, in omni gente qui-
cumque operatur voluntatem Domini, ac-
ceptus est illi. Inter album, & nigrum ha-
bitum non distinguit ille, apud quem
non est distinctio Judæi, & Græci.
Attendit Dominus mentem, non
vestem, merita, non co-
lorem.

CATHEDRARIO SACERDOCIO,

ILLUSTRIS. AC REVERENDISS. DOMINIS

D. D.

DECANO, SACROQUE CAPITULO

Almæ Zamorensis Ecclesiæ

FR. JOANNES A DIVO ANTONIO,

in amoris pignus, & gratitudinis
argumentum,

BIBLIOTHECAM ISTAM, A SE

humilem, à compilatis sublimem

D. O. C.

QUAM aliam aspexerim cynosuram
(Illustrissimi, & Rmi. Domini) um-
bram quærens, & lucem? Verus
censio fuit:

Diis Tempia, Libros consecres Potentibus.

*D. Bernar. serm.
in Cæna Dom.*

Hinc, ò præclara (exprimit Mellifluus
Doctor celsitudinem vestram) ò reve-
renda potestas vestra! Hinc ergo Al-
phabetica præsens lucubratio ad vestra

advolans limina , & lumina , rectè quasi
publica voce defertur vobis. Libri sunt;
sed apud Alphonsum Aragonum Regem
sermo cum haberetur de pretiosarum re-
rum iactura , persanctè affirmasse ferunt:

Panormitan. lib.
4.

Malim gemmas , uniones , aut quascunque inas-
timabiles margaritas perdidisse , quam vel mini-
mum Librum. Eadem mente S. Pius V.P.M.:
nam dum apud eum quispiam magni pre-
tii gemmas supra modum extolleret, ille,

Novarin. lib. 7.
Sched. cap. 2.

manu in Libros extensa , inquit : *En in his*
vera gemma. Auriferum voco Saphyrum,

Quam natura potens tanto ditavit honore,
Ut sacer, & meritò gemmarū gemma vocetur;

Marbad. cap. 55.
de lapidib.

Consule Pined. in
27. Job, vers. 6.

Saphyrum , inquam (cuius in tabulis,
ut Hæbreorum traditio fert , lex scripta
fuit , Sacerdotii regium symbolum. Libri
sunt, sed vobis Saphyro pulchrioribus sa-
crificantibus. Si quis enim assiduum stu-
dium sacrificio cuiquam pariet , non aber-

Blasens. Epist. 14.

rabit. Immolandi verbo usus est Petrus
Blasensis cum de studiis suis ita scripsit.

Recogitabo dies perditos in avaritudine anime
meæ, residuumque annorum meorum studiis immo-

labo , & paci. Haud alteri , quam Trime-
gisto Libros suos inscribebant Egyptii:
Trimegisto artium omnium parenti : Tri-

megisto litterarum Authori : Trimegisto
 quadrato in Gymnasiis adumbrato : Tri-
 megisto Templorum alumno : Trimegis-
 to, inquam, Regali Sacerdoti, quem
 Mercurium, id est, Præsidium, ac mu-
 nimentum ter maximum nuncuparunt.
 Tantorum pulchritus Librorum quærant
 Codices Secretarium; Minorum Tituli
 Titulum Majorem, Capitula Cipitulum,
 Martyria Ecclesiam. Ecclesiam ab anno
 520 Cathedralē; in Lucensi Concilio,
 anno 565. descriptam; ab Innocentio, ac
 Alexandro III. Pontificibus Summis, non
 semel memoratam; ab Alphonso, restitu-
 tam Imperatore. Litterarius ergo Alpha-
 beticus labor in Sacerdotalem vestrum
 finem, Rationaleve doctrinæ, & veri-
 tatis, sponte dilabitur; vel quia sacra do-
 centes; vel quia sacri Duces; vel quia sa-
 cra dantes; vel quia Presbyteri, S. Pro-
 pero me ducente, per Dei gratiam faci-
 unt, *fidelis populi Doctores, veritatis asserto-
 res, & defensores, bonorum operum Patroni,*
Alphabetum virtutum. Quid quod Cathedra
 lis ita dicitur, quia penes ipsam est Cathedra,
 in qua Magistrorum magna dignitas designatur?
 Quid Cathedralium ex ritu antiquissi-
 mo celebrandi Dedicationem, in qua Al-
 pha-

Apud Polo tom.
 2. Diarii S. P. n.
 978. & 1323.

Consule Gonza-
 lez tom. 1. in lib.
 1. Decretat. cap.
 5. tit. 10. fol. 402.

Barbos. tract. de
 Canonici cap. 2.

Le Blant. in Ps.
98. v. 1.

phabeti emblemate omnigena scientia de-
notatur probari? Incipit Pontifex (ait re-
cens Psalmorum Intrepres , agens de ritu
Dedicationis) à sinistro angulo ex parte Orien-
tis eadem virga Pastoralis in pavimento , cinere
consperso , scribere Alphabetum. O Alphabe-
tum , & Alphabetum ! Sed quid in nostro
disseritur , Zamorensi Ecclesiæ , quasi Bi-
bliothecæ animatæ omninò non destina-
bile ? Si de Biblicis agitur , Biblia , quæ
continent legem Dei , vocat *Librum Sacer-*
dotalem S. Ambrosius.

D. Ambros. lib.
5. de Fide cap. 7.
Lege Lyran. in
Matth. & Hug.
in Prolog. 4. Pro-
phet.

Si de Christi mysteriis instituitur ser-
mo ; vestro gloriosissimo stemmate qua-
tuor facies adumbrantur , vel quatuor Ma-
jorum Ecclesiarum , vel quatuor mayo-
rum Prophetarum , vel Matthæi , Marci ,
Lucæ , ac Joannis , vel quatuor majorum
mysteriorum Domini , Agni , videlicet ,
medium stemmatum decorantis ; sed super
Librum , de quo Apocal. 5. Et cum aperuisset
Librum , quatuor animalia , & viginti quatuor
seniores ceciderunt coram Agno. Si Marianos
Authores colligere licuit , sequenti elo-
gio : O Ildefonse , per te vivit Domina mea ,
quæ Cæli culmina tenet ! Meritò gloriari-
ni , immo Scriptore tanto ante mortem
ignesciente , post obitum scintillante.

P. Garcla tom. 1.
Evang. Concio-
nat. post Dedic.

Quam-

Quamvis sanctitate (eruditi Expositoris ver-
ba sunt ista) multis aliis antecellas, Illustrissi-
ma Ecclesia Siponensis, seu Zamorensis, te
sancta nihilominus Emulatio, invidaque, sed lau-
danda cupiditas maximi Templorum Toletani ob
eximium istum Divi Ildefonsi Theaurum, quem
possides, nimis extollit. Fulges quidem, polles-
que novem modo Dignitatibus, huic tamen nihil
obstrepit majestati Toletum. Habes quatuor, &
viginti Canonicos, quos tibi certè non invidet; duo-
decim præterea Portionarios, Beneficiatos, in-
fantesque, qui pueri nobiliores magnæ isti Basili-
cæ inserviunt, habere facile sinit. Multos in fa-
mulitio nacta est, plures tamen Ecclesia Toleta-
na est adepta: at caret Ildephonso, quo trium-
phas, hoc illam male habet, hoc tibi unum satis
superque est, ut excellas. Latus tanti Pontifi-
cis, Doctorisque Mariani claudit alter
omni laude major, vester quoque sanctis-
simus Episcopus Atilanus, fidelis Libri
de virginitate transcriptor, ut ex ejus me-
moranda inscriptione, quam subjicio,
colligo.

Egidius Gonz.
in hujus Eccles.
Theatro.

Liber de Virginitate Sanctæ Mariæ, quem
composuit B. Ildephonsus, Toletanæ sedis post S.
Eugenium Episcopus, & manu sua transcripsit

Ati.

*Atilanus , Monachus de Dominos Sanctos , &
postea Numaniae Episcopus.*

*S. August. serm.
36. ad Fratr.*

*Nicet. apud No.
mar. lib. 9. Sched.
cap. 2. num. 14.*

*D. Nicol. Ant.
tom. 1. fol. 301.*

*Si refert Bibliotheca ista tot Theolo-
gorum , & Asceticorum numerum : Vos
estis (de Sacerdotibus intelligit Augusti-
nus) qui vasa Domini ferre debetis , quibus
datum est nosse mysteria Regni Dei. Vos estis
sal terræ , lux mundi , lucerna accensa , Civitas
in monte posita. Si ad Historiarum Libros,
quos ita efferebat Nicetas : Haud abs re ap-
pellabitur Historiæ rerumque gestarum descrip-
tio , tubæ clangor , quo jam olim mortui , velut , è
sepulchris excitati in medium pro lucuntur : adsit
Florianus vester , quem Bibliothecæ His-
panæ eruditus Author effigiavit dicens:
Quæ latebant fere rerum nostrarum origines , ex
Romanorum , & Græcorum Libris , prisca ævi
lapidibus , aliisque monumentis , atque adeo infe-
riorum temporum Historiam , ex authenticis , &
equalibus scripturis , principalibusque concessio-
nibus undique conquisitis fere primis producere
concepit animo , atque ex bona parte exequutus est.
Canonicus enim Zamorensis patriæ Ecclesiæ fac-
tus , meruit à Carolo Casare Regius destinari
Chronographus , ea spe de virtute , atque eruditio-
ne hominis vulgo apud omnes concepta , valdeque in
dies confirmata , ut in Comitibus Castellæ Regno-
rum anni MDLV. Communi Procuratorum voto
publ-*

pulsatus fuerit *Cæsar* de exhibendo regiis , aliunde , quam ex Sacerdocio Zamorensi venientibus redditibus Historico suo Floriano , quo possit muneri suo continuandæ Historiæ , non ulli addictus Ecclesiæ ministerio , totus vacare. Exquisitam adjunxit pro captu ejus temporis in commentando dictionis elegantiam , quæ vere digna esset rebus , quas describendas curæ suæ commendaverat. Insuper si de sociandis his litterarum peritissimis consulimus , alacriter excipiendi sunt vestri Cathedrarii doctissimi, Tenorio, Ochoa, Ruiz, Serna, Valdivieso, Catalan, Rios, Calleja, Zapata, Belluga assumptionibus Episcopalis , Archiepiscopalis , necnon Cardinalitiæ dignitatis, vobis gratiam duplicantes.

Pro majori pariter gloria vestra (si stellæ numerari possent) plurimi consequenter ex Ecclesiæ Zamorensis firmamento adscribendi erant , ex quibus alii Patres conscripti Regia Consiliorum Solia occuparunt ; ad S. Inquisitionis Tribunal alii in hæreticam pravitatem Senatores delecti : vel ad utrumque ; ac nostris ferme temporibus Canonicus vester Doctoralis D. D. Emmanuel Monge Amaurita à Consiliis Catholici Regis Caroli II. qui ad munus Quæstitoris S. Officii cum Decanatus

prærogativa Panormum translatus , Ju-
dex totius Sicilianæ Monarchiæ ab eodem
potentissimo Rege ad Supremi Italiæ Se-
natus Regentiam promotus , justitiæ cul-
tor resplenduit : in recusando tum Barci-
nonensi Episcopatu humilitatis constans
exemplar : proximusque ad possessionem
Senatoriæ dignitatis in Supremos. Inquisi-
tionis Concilio decedens, pietate excelluit,
intelligens super egenos, & pauperes, que-
is locupletissima annua legata in suo quod
condidit ultimo elogio reliquit. Alii de-
nique Senatus Toletanæ, Hispalensis, Com-
postellanæ, Granatensis, Cordubensis
cum cæteris ex primariis Ecclesiis; quarum
gravissimi Coetus à Sacerdotalis Zamo-
rensis filiis, ad illarum Canonias, vel Præ-
bendas pro Doctoribus, vel Magistris erec-
tas insignibus, litterarum prævio certa-
mine frequentissimè raptis, incremen-
tum, & honorem accepisse non diffiten-
tur. At silere jam liceat quod vix enarrari
potest.

Accedit etiam illud animi vestri gra-
tissimum pignus, semper fovisse nostrum
coetum, ut à nemine putaretur abjectum,
quod in vobis respiciebat honoratum. La-
pides clamabunt nostri Zamorensis Con-
ven-

ventus (Taurensis , nobilisque Oppidi la
Aldea de el Palo missis) cujus indigentiam
 olim miserati , fecistis in terris opera Cœ- *Chronic. Provinc*
 lorum. Deus bone! Quot officia multipli- *S. Panli tom. I.*
 cabatis , nostris adhærentes propter con-
 suetudinem Crucis , gratiam charitatis vi-
 cinantibus vultibus. Venit tempus trans-
 migrationis Conventus , & in hoc curæ
 vestræ latitudo diffunditur , ut longe po-
 sitorum consoletur angustias , quia mini- *Sidon. lib. 7. Epist.*
mum refert (Sidonio utor) quod nobis est in *5.*
 habitatione divisa Provincia , quando in Religio-
 ne causa conjugitur. Ad examen nunc veniat
 Familiæ vestræ domesticus , qui primam
 complevit nostræ indivisæ Provinciæ Mi-
 nisterialem paginam. Christophoros Bravo, ut
 Arturus conscripsit , antequam Minorum so- *Mureyrol. Franc.*
 dalitio adscriptus esset , Capellæ Magister erat, & *die 26. April. S.*
 Cantor in Ecclesia Cathedrali Zamorensi. Factus *5.*
 autem Franciscanus cœpit omnium virtutum agere
 palæstram , tantaque animi contentione aliorum
 egregia explorabat facta , ut brevi sibi facile con-
 quirenda speraverit. Vir fuit multæ orationis,
 primusque Chori frequentabat ingressum , & sin-
 gulari pietate Missæ mysterium peragebat. Sic an-
 tem perfectionis viam ad amissim tenuit, ut totius
 religiositatis , & virtutis specimen mox evaserit.
 Unde quarto anno à sua professione , Conventus

Superior præficitur , ac paulo post in primam Provincialem Ministrum Provinciae S. Joseph Fratrum Discalceatorum eligitur, quo in munere Pastoralitatis illuxit ejus prudentia, humilitas, charitas, & vigilantia, ut ad miraculum propius accederet. Quamta vero fuerit illius paupertas in rebus etiam necessariis , patientia in laboribus, & infirmitatibus, & constantia in tribulationibus, longum esset narrare. Plenus itaque dierum, & bonorum operum sancte expiravit, anno 1573.

Taceo verè Apostolicum Cononicum vestrum Charissimum Fratrem nostrum Venerabilem Archidiaconum Taurensem D. Rodericum Conde Tamayo , dilectum valde venerabundo Compostellano Archiepiscopo Augusto Antolinez. Taceo suarum virtutum laudabilem numerum, eventus mirabiles , frequenterque horas sex gravissimis tentationibus vexatum, annos per triginta vacasse divinæ contemplationi , nullo refectum pabulo coelestium consolationum. Taceo in nostro S. Ludovici Taurense Conventu honorifice tumulatum, cujus exemplarissima vita, quantum ad nos spectat, nostris in Chronicis perennabitur, olim principali facundia declamata à N. V. Chronologo Fr. Antonio à Martyribus. Taceo illustrissimum

*Ant. à Martyr.
Chron. M. S. Provinc. S. Pauli
Conv. 8. à fol. 91.*

Hic

Hieronymum , Ecclesiam Salmantinam,
& Zamorensem sibi simul creditas conve-
nustasse, ut præsens Comitis D. Raymun-
di charta commendat : *vel Clericos de Za-
mora, & Salamanca cum tota illa Diœcesi que te-
netis. Taceo ; sed quid commemorem,*
dum non licet panegyridis ire per cam-
pos?

*Chronic. Bene-
dict. tom. 6. cap. 1.
Append. Scripta*

Ad vos redeo , Sacerdotes Domini,
qui , Augustino attestante , *estis lignum* 53.

scientiæ in medium Paradisi positum , Patroni.

Angeli estis , estote Custodes. Scriptum

est enim : *Labia Sacerdotis custodiunt* , id est,

custodire debent *scientiam*. Ecce causalis:

August. ibid.

quia Angelus Domini exercituum est.

Consonat expositio Truxillensis Antistitis:

Malach. 2. v. 7.

Hoc est , inquit , *sicut Angelus contra neminem*

Alap. hic.

loquitur , immo omnium defendis honores , sic Sa-

cerdos , ut *Angelicum impleat ministerium*. Nulli

profecto non probabitur Mecœnas, si non

Author arrideat. Inde saltem aderit plau-

Castill. de Ornat.

sus , commendabitur opus , tot sub auspi-

Aaron fel. 392.

ciis publici juris factum , si statuam peren-

n. 63.

nem:

Sidon. l. 9. Epist.

16.

Inter Authores utriusque fixam

-----Bibliotheca

Umbram , inquam , vestri nominis,
quam fugitant mali , frequentent boni.

Hic

Pined. in Job. cap.
38 v. 6.

Apud à Lapid. in
2. Agai v. 24.

Doff. Calderon
in Officio privato
S. Atilani.

Hic jam sisto , licet satis non fecerim al-
fectui , & officio. Circulus , & calamus
doctum fecerunt Cajetanum ; at circulus
& annulus ex eadem radice originem du-
cit. Annulis pluribus in se parabile redde-
batur Rationale doctrinæ , & veritatis, sed
unus Bibliothecæ nostræ sufficit annulus.
Arabicus codex de annulo Salomonis nar-
rat, Salomonem annulum fatalem habuiss-
se , cui vis illa sapientiæ mirabilis teneba-
tur implicata , quem amasiæ ejus in Jor-
danem projecerunt , indeque suis illece-
bris Regem Sapientissimum dementa-
runt. Verum cū postea annulus in ventre
piscis repertus Salomoni esset redditus, il-
licò in eo sapientia reviguit. Fabellam esse
quis neget ? Sed minus est , quod ista fin-
xit , quam quod vester Atilanus gessit , S.
Arnulphi Metensis Episcopi æmulator glo-
riosus. Arnulphus enim (ita narrat Petrus Dia-
conus in ejus vita) anno Christi 585. pecca-
torum veniam à Deo poscens , annulum projecit
in Mosellam dicens ; tunc me putabo culparum ne-
xibus absolutum , quando istum , quem proiicio,
recepero annulum ; ac post aliquod tempus annulum
hunc in pisce , sibi à piscatore allato , inveniens,
peccata sibi remissa cognovit , Deoque gratias egit.
Haud aliter Atilanus annulum suum in
Du-

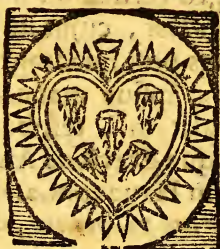
Durium projecit 5 sed juxta Zamora-
ram.

Anulus piscis utero reclusus

Omnia firmat.

Claudite ergo, communite, signate
litteras istas, haud annulo Darii, vel As-
fueri, sed annulo signatorio vestri Atila-
ni, & crescite millia millium Basilicis, Se-
cretariis, Titulis, Apostoleis, Dominicis.
Sic fido, sic spero, sic oro.

*Applícase a la librería de nro. conr. de S. N.
Pedro de Alcantara de la Cua. de Sevilla*

*V. Sebastian de la Haza
Hno. Real.*

CANDIDO , ET RUBICUNDO
ferventi in meridie , æstuanti in nocte, Se-
raphico Minorum Patriarchæ , qui vul-
nere fossa manu , apprehensavè myrrha
luce , calore , colore Francisci adum suo-
rum pennis facem præferens , scripsit,
ut ipse cum desipere
cœpit.

HIC ergo simplex , & elinguis , doctrice gratia
Angelicus , Cherubicus , Seraphicus , Theo-
didactus , nullo scriptionis ornatu , sed omnia
moda cœlestis doctrinæ efficia , doctis in stuporem
pangens , pingens , pungens , quos Evangelicæ pau-
pertatis fecit hæredes , sequentibus ditavit scriptis.
Scripsit nempe:

Primam Regulam , quam Innocentius sine Bulla
confirmavit , quæ incipit : *Hæc est vita* , in 23. capituli-
bus partitam , quadamque exhortatione ad Fratres
terminatam integro versiculo : *Gloria Patri &c.*

Secundam Regulam , cujus initium : *Regula* , &
vita , 12. capitibus post quadragenarium jejunium in
monte Columbæ , ipsius manu Francisci exaratam ,
immo à Deo revalatam , testibus S. Bernardino Se-
nensi , nonnullisque gravibus Authoribus apud nos-
trum Discalceatum Haye tom.2. opusc. pag.30.

Regulam Sororum pauperum , duodecim capitulis;
eius initium : *In nomine Domini.*

Regulam Tertiariorum , sive Fratrum de Poeniten-
tia , viginti capitulis. Incipit : *Si qui voluerint.*

Collationes Monasticas XXVII. quarum prima:
De pusillo grege multiplicando. Ultima verò : *Qualiter*
conversandum sit in Monasterio S. Mariae de Angelis.
Concinavit quoque:

Officium Passionis Dominice , ad rem compositi-
tis

ris Psalmis , ut nihil aliunde , quam ex Davidico Psalterio , aliisvè Sacrae Scripturae Libris adminiculetur. Titulus : *Ordo recitandi Officium Passionis ab hora Completorii Ferie quinta Majoris Hebdomadae quando Christus Dominus traditus est , usque ad Completorium Sabbati Sancti , & omnibus diebus Ferialibus per annum.*

Canticum Solis proprio Idiomate. Incipit : *Altissimo Omnipotente bon Signore* , à præcitato Joanne de la Haye in Latinum , in Hispanum verò ab Illustrissimo Cornejo versum. Lege Cornelium à Lapide in 43. Ecclesiast. vers. 2.

Canticum secundum etiam Italice. De effectibus divini amoris. Incipit : *In foco vel amor mi mise.*

Canticum tertium. De vehementia ejusdem amoris eodem Idiomate Hispanis , & Latinis donatum à præfatis Authoribus. Ejus prima verba : *Amor de caritate.*

Apothegmata septem supra quinquaginta , in unum collecta à doctissimo Joanne de la Haye lib. 3. Opusc.

Colloquia quadraginta , in familiaribus colloctionibus prolata inter amicos , & à laudato Discalceato à Apothegmatibus distincta ibidem.

Prophetias sex supra decem , aliismissis , quas Beatissimus Pater prophetaverat , ab eodem erudito Authore collectas eodem tom. 3.

Parabolas duas. Initium primæ : *Virgo quedam pauper.* Secundæ verò : *Rex quidam*

Exempla quinque de obedientia , mortificatione , humilitate , & amplitudine Ordinis Minorum.

Benedictiones septem , unam Fr. Leonis , aliam Sacri Conventus Alanqueræ in Lusitano Regno , aliam Zelatorum Minoritici Instituti , aliam Civitatis Assisii , aliam Bernardi de Quintavalle , duasque omnium Fratrum Minorum.

Oracula triginta. Verba prima primi apud laudatum Haye : *Maximus hominis inimicus est caro.* Pri-

maulti ni. *Gustanti Deum omnis delectatio mundi videtur amirritudo.*

Epistolam ad universos Christianos. Incipit: Quam benedixisti sunt.

Epistolam aliam ad universos Christi Fideles. Incipit: Cum sim servus omnium, & clauditur quadam devota per oratione, tredecim capitalis præmissis.

Epistolam unicam ad D. Antonium Paduanum. Incipit: Placet mihi.

Epistolas duas ad B. Virginem Claram, ceteraque Sorores S. Damiani. Prima incipit: Quia Dominus inspirationi. Secunda: Ego Fr. Franciscus.

Epistolas duas ad Fr. Eliam. Initium primæ: Frater, det tibi Dominus. Secundæ: In omnibus, Frater Elias.

Epistolam unicam ad Generalem Ministrum. Ejus prima verba: Dominus te custodiat.

Epistolas duas ad Generale Capitulum. Incipit prima: Nomen Dei audientes. Secunda: Quia qui ex Deo est.

Epistolam unicam ad Provinciales Ordinis Minorum. Ejus initium: In regimine vestro.

Epistolam unicam ad Sacerdotes totius Ordinis. Incipit: Audite Domini.

Epistolam unicam ad universos Clericos. Prima verba: Quoniam debitor.

Epistolam unicam ad universos Custodes. Incipit: Scitote.

Epistolam unicam ad populorum Rectores, cujus initium: Considerate.

Epistolam unicam ad Fr. Leonem, ipsius manu Francisci exaratam. Incipit: Ita dico tibi, Fili mi.

Epistolam unicam ad Dominam Jacobam de septem Soliis, sed imperfectam. Initium ejus: Scias Charissima. Scripsit quoque.

Opusculum viginti septem capitulis distinctum de præcipuis virtutibus, & gravioribus vitiis. Agit cap. 1. De Fide erga Deum. In ultimo: De abscondendo bo-

num,

num, ne perdatur. Ex his plura, quasi magis utiliora, suis uerbis iterum inculcata sub titulo: *Verba P. N. Francisci*, & seorsim in unum congesta leges tom. 1. opusculi ejus à præfato Haye elaborato.

De virtutibus, quibus decorata fuit Sanctissima Virgo. Incipit: *Regina sapientiæ.*

De vera, & perfecta lætitia Fratrum Minorum. Incipit: *Quamvis fratres Minores.*

Expositionem super orationem Dominicam, non minus devotam, quam eruditam. Ejus prima verba: *Pater Noster, Beatissime, & Sanctissime.*

Laudem Domine Dei Altissimi, Francisci caractere scriptam, & in Conventu suo Assisienti asservatam, quæ incipit: *Tu es sanctus Dominus Deus.*

Salutationes tres, aut Orationes ad Virginem Mariam. Exordium primæ: *Ave Domina Sancta.* Secundæ: *Sancta Dei Genitrix.* Tertiæ: *Sancta Maria Virgo.*

Orationem in suæ conversionis initio. Incipit: *Magne, & gloriose Deus.*

Orationem præponendam Horis Canonicis. Ejus initium: *Sanctus, Sanctus, Sanctus.* Memoriam fecit hujus Doxologiæ Cornelius à Lapide in 43. Ecclesiast. vers. 54.

Orationem pro obtinenda paupertate, quæ incipit: *O Domine Jesu.*

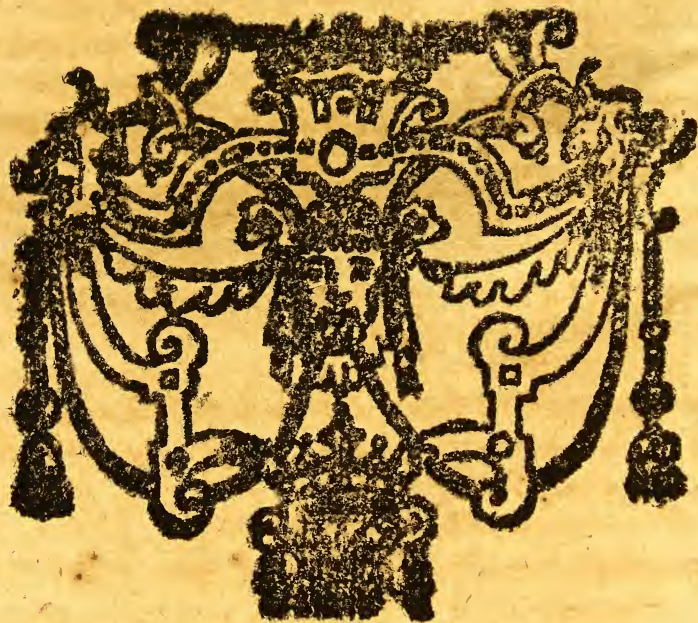
Orationem, quam dicere solebat, quando Sanctissimum Corpus elevabatur à Sacerdote. Ejus prima verba: *Domine Deus.* Item;

Orationes tres, aliam quotidianam, cujus initium: *Deus meus, & omnia*; aliam in infirmitate his primis verbis: *Gratias tibi ago*; aliam pro commendanda sua Familia, quæ incipit: *Domine commendo.* Insuper scripsit,

Testamentum, non morte testatoris, sed immortalis vitæ condonatione sancitum, nullaque oblivione delendum. Incipit: *Dominus ita dedit mihi.* Tandem (misit aliquibus dubiis opusculis, & Sermonibus) scripsit,

Orationem ad impetrandum divinum amorem, cujus initium: *Absorbeat, queso Domine.*

Non solum igitur (verbis vtor Patri Rodulphi lib.
 3. Seraph. Relig.) inter Scriptores, ac eruditos hic annu-
 merandus fuit , sed inter eos primas tenere merito cen-
 sendus. Subjungit Divus Bonaventura (cap. 13. de sa-
 cris Stigmatibus) *Descendit Franciscus de Monte , secum
 ferens Crucifixi effigiem , non in tabulis lapideis , vel lig-
 neis manu figuratam artificis sed in carneis membris des-
 criptam digito Dei vivi.* Et Sanctus Bernardinus Senen-
 sistomo 4. ser. 3. de Stigmatibus adiiciens: *Præfata Stig-
 mata significant ex parte Christi sapientiam providen-
 tiam , quam ostendit in carne B. Francisci, & ipsa Stigma-
 ta imprimendo. Triplex enim sapientiam illi circa hoc
 communicavit. Primam internam, secundam superiorem,
 tertiam externam.* Tandem , eodem S. Bernardino
 attestante, Patriarcha N. ostenditur Apoc. 5. v. 1.
 illis verbis: *Et vidi in dextra sedentis super
 Thronum librum scriptum intus , & foras
 signatum sigillis septem.*

ARCANORUM APOLLINI,

VERITATIS LIMÆ,

SORBONÆ GLORIÆ,

INGENIORUM COTI,

PHILOSOPHORUM PHÆNICI,

VENERABILI, MARIANO, SUBTILI,
tantorum Authorum Ductori, Dictatori, Doctori
Trinum Elogium.

SCOTUS.

Anagramma.

CUSTOS.

Programma.

AVE MARIA ; GRATIA PLENA;
Dominus tecum.

Anagramma purum.

ENDEIPARA : ERGO TUTA , IMMUNIS
à macula.

IN graphicis umbris , ecce Sol ingeniorum,
Inclinate radios vestros , vos præsertim scientiarum
lumina,

Quæ didicistis collucere.

Ingenium pœnitus peregrinum , quidni æxtiment omnes
Scotum?

Qui ab ultimis , & toto divisis Orbe terris venit.

Quamquam de Coelis , ut Angelum venisse eius testetur
subtilitas,

Elogium
præfens pu
blicè datū
in charta
expāsa vi
di , & legi
decentèr
affixum in
Sacratio
Genuensis
Convētus
Annuntia

Quando tr.

Quando hæc , Cœlestium mentium potissima dos est,
Et ut fortè , velut fuit , vel ut fieret Angelus , & quidem
de sublimioribus,

Seraphico Ordini voluit adscribi.

Ad augendam Jesu gloriam delapsus hic Joannes ad
Minores.

Quam benè dixit sibi ! *Illum oportere crescere , me autem
minui.*

Electus ab Altissimo *ad dandam scientiam salutis plebi
ejus.*

Vt foret in hoc Præcursor , studuit præire omnes sapien-
tia;

At à quo magis illam exposceret , quam à Matre Incar-
natæ Sapientiæ?

Sapientiæ dono festinavit visitare Joannem Mater Do-
mini,

Exegitque , ut sicut ipse indidit sanctitatem alteri Joanni
antequam nasceretur,

Sic isti se totam Sanctam assereret , dum conciperetur.

Tunc Patria Insula sibi visa est Patmos ,

Quando favente Deipara Joannis menti , se se totum ape-
ruit Cœlum.

Acie sua attigit unus , quod omnes ceteri non sunt ri-
mati;

Hinc omnes Doctores percipit , qui percipit vnum Sco-
tum,

Non tamen percipit unum Scotum , qui percipit omnes
Doctores.

Humaniores artes in se ipso divinas effecit;

Divinas humanioribus perfici posse probavit.

Jactet Gallæus suo telescopio maculas in Sole evenisse;

Potiori jure gloriandum est Scoto , nullam labem in Ma-
riana luce demonstrasse.

Hoc fuit , Scotum fuisse Scutum contra communicantes
Mariæ Protoplasti reatum.

Scuti fuit in publico Sorbonæ certamine,

Ducenta adversariorum tela validè retudisse.

Tunc creditus Joannes *missus à Deo,*

Vt

In

La

T

C

C

C

Vt

Vt perhiberet testimonium de Matre Dei , ut alter *de*
Deo.

In tantum testimonium lubens tota Sorbona iuravit:
Laureæ decretæ , non nisi stantius in ea quæstione à
Scoto;

Triumphalia festa devota quotannis Conceptæ Virginis,
Quid agunt , nisi ut in illis laureis toties coronetur in illis
Festis quotannis?

Triumphet Scoti Victoria.

Non unius Joannis est esse Custodem Mariæ:

Hinc fortè & commendante Jesu.

Quam bene Scotus felici anagrammate dictus est Custos!

Quid hic latrans in mortem calumniaris invidia?

Quis tuis fabulis credat , ubi loquantur Dei miracula?

Quem Sanctum admisit Deipara ad osculum Filii sui,

Impiè tu damnas indignum, qui pereat in osculo Domini?

Saxeæ Imago , inclinato capite , annuit patrocinium

Decertaturo cum hostibus suis.

Plusquam saxeam maligne crede vis Mariam,

Quæ luctaturo cum morte opem deneget?

Abrevitate vitæ, quid Sophista argumentaris?

In plenitudine ætatis Christi moriente satis cum Christo
vixisse puta.

Obmutesce tandem invidè, dum tacet etiam laudator

Invidia major , & omni laudi imponit utrique silen-
tium.

Dicerem etiam in doctrinæ laude majorem maximis , nisi
invenisset Thomam,

In scientiarum Oceano , quæ præsignat , non plus
ultra.

Rectè duæ columnæ esse debent Thomas, & Scotus:

Duo Cherubim paritèr , qui non velent , ut alii , sed re-
velent

Divinorum mysteriorum arcam.

Vtriusque laudator est Christus.

Dum audis Christum dicentem : *Benè scripsisti de me*
Thoma;

Si benè sentis, ut sentit Sponsa Christi Ecclesia, audies etiā
Ennun-

annuntiantem: *Bene scripisti de me Scoto, & insuper, quod
mibi jucundissimum est, de Matre mea.*

Certè ad eam tuendam ab originali peccato
Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Scoto.

SECVNDVM.

Hic pœnè ante subtilis fuit, quam homo esset: oculi
tavit Patriam suam, dum nascitur, ut subtiliter nasci pos-
set. Tria Regna de eo sic disputant, ut nullibi ferè natus
sit, dum ubique nascitur: cessate lites, ibi Scoto Patria
est, unde illi subtilitas venit.

Subtilitatem infans ab ea petit, quæ subtilis esse de-
buit, ut Deipara esset: accepit ea lege, ut Concepta
Matris puritatem defenderet: inde illi subtilitas tanta, ut
etiam ipsius nomen subtile sit. Nec alius esse debuit alum-
nus Virginis, & futurus Patronus.

Philosophia sic excelluit, ut eius inventor esse pos-
set, nisi natam invenisset: ita Aristotelis Discipulus, ut
doceri ab eo Aristoteles veller, si viveret.

In Theologia æquavit D. Thomam, dum superare
non potuit: & ne unicus Theologiæ Princeps esset, eam
in duo Regna divisit. Mysteria fidei ita scivit, ut pœnè
non crederet: extinxisset scientia fidem, nisi cæca simul
& oculata esse posset. Naturam Dei ita descripsit, quasi
aspexisset: arcana sapientiæ divinæ, quasi penetrasset: de-
licias ætæternæ vitæ, quasi expertus esset.

Sed nihil melius probavit acumen Scoti, quam sub-
tilitas Conceptæ Virginis: agitabatur à filij origo Matris,
quam Scotus impuram volebat, ne Deum inficeret. Du-
centa adversariorum argumenta ita repetit, ut dubitatum
sit, an Deus suggereret; ita dissolvit, ut nemo dubita-
ret, quin Deus cum homine responderet.

Adduxit rationes tam sacras, ut in ejus verba Sora
bona juraverit: decretum est, ne quis admitteretur ad
Lauream, nisi hac in parte Scotista esset. Adjectum est
votum celebrandæ Conceptionis, ut quotannis cum Vir-
gine Scotus triumpharet.

Non arrogavit sibi eam victoriam, quam miraculum pepererat; dum ad pugnam recigit, oravit Virginem in Imagine, & Imago respondit: inclinavit caput Imago faxea, ut opem annueret: adhuc perseverat inclinatio, ne quis de antiqua victoria dubitet, quæ quotidie nova est. Attolere hæc omnia Scotum poterat, nisi Minorita esset. Coloniam destinatus, ut ibi sapientiæ Coloniam institueret, perrexit insalutatis Parisiis, ut obedientia cæca esset: ibat pedes vir triumpho dignus, satis oneratus Scoto, nisi Scotus subtilis esset.

Progressa obiam Colonia eo majorem venerata est, quo aspexit Minorem.

Redintegrata Conceptionis pugna, renovavit victoriam: vicit discipulos Colonie, qui Parisiis Magistros vicerat; non incruenta tamen victoria, dum post pugnam interiit: Martyr Conceptæ Virginis appellandus, seu merita vitæ, seu mortis calumniis spectes.

Tu, ne fabulis credas, miracula consule; & mirare ingenium Scoti, dum mortem occultavit, qui natales celaverat. Tam acutè interiit, ut adhuc de mortis genere dubitetur, scilicet subtiliter mori voluit, quia subtiliter natus erat: ipse etiam mortis annus incertus est, ut sit ætas tota subtilis.

Illud certum est tam multa scripsisse, ut iis legendis vix alter sufficiat: pugnat voluminibus cum D. Thoma, scripturus plura, si scripsisset minus subtiliter.

Uterque Doctor, ille Angelicus, hic subtilis; sed hic subtilis esse non posset, nisi Angelicus esset.

Petrus Labbe Bituricus Societatis Jesu Theologus apud Joannem Gabrielem Botium tom. 1. Theologiæ quadrupartitæ excussio Parisiis anno 1678.

T E R T I V M.

Est enim in illa Spiritus intelligentia::: Subtilis.
Sap. 7. ver. 22. Cornelius à Lapide hic. Hunc subtilitatis Spiritum in speculationis Sapientia præ aliis communicavit Joanni Scoto, Ordinis S. Francisci, qui illum,
¶¶¶¶¶ , ut

ut suum in Theologia, & Philosophia Magistrum colli-
& sequitur; unde vulgò vocatur *Doctor Subtilis*:
Scaligerò exercit. 324. vocatur *lima veritatis*: ab aliis
Cos ingeniorum, *Philosophorum*, *Phoenix*, & inter Phi-
losophos quidam *Deus*: ab aliis *Subtilitatis miraculum*,
arcanorum Apollo, *Seraphica Religionis columen*, Sor-
bona ploria. Dubitat Cardanns lib. 16. de subtilit. qui
subtilior, an Aristoteles, an Euclides, an Scotus? Por-
rò hæc subtilitas partim ei naturalis fuit a subtilitate in-
genii, qua excelluit; partim super naturalis, opusqu
gratiæ, & Spiritus Sancti, cujus ipse, utpote Religio-
sus, fuit instrumentum, & organum. Vnde Joanne
Maior in 4. dist. 38. quæst. 10. eum vocat *humillimum*,
Apostolicum, *pauperrimum*, immò *summo Pontificatu*
dignum. Et D. Bernard. de Soria in Reportat. impress.
Parisiis anno 1517. ita de eo canit.

- Scotus adest, Fidei lampas, Christique Sybilla,
- Interpretque Dei, castrum insuperabile veri,
- Scriba Jovis, mundique oculus, conviva Tonantis,
- Ingenii claro penetravit acumine cuncta.

Porro subtilitas hæc rebus intenta, verborum ele-
gantiam respuit. Vnde Picus Mirandul. Epist. ad Her-
molaum, Scoto cum Lucretio comparans: Est, inquit,
huic, Scoto, os insipidum illi Lucretio, mens desipiens;
hic infantissimus dicendo, sentit ea, quæ laudari dicen-
do satis non possunt: ille fando eloquentissimus, lo-
quitur nefanda. Cum argueretur a quodam de studio
contradicendi, quod ubique se se opponere D. Thomæ
Doctori Sancto, subtilitè respondit: Si Doctor est, dis-
putet mecum: si Sanctus est, oret pro me. Ego enim
studio veritatis, non contradictionis, cum illo disputo.
Sicut enim ex collisione lapidum exilit ignis; sic ex
confricatione ingeniorum elicitur, & emicat veritas.
Cos ergo subtilis ingenii est contradicentis argumenta-
tio. Nec secundis in laudibus Cardinalis Constantinus
Sarnanus in Epist. prælimin. oper. Antonii Andree per-
multa dicens. Paucis frui. Joannes Duns Scotus, ve-
lut Sol, lucidissimum inter radiantia Sydera Astrum,
, acerri

, acerrimo ingenii acuminis , subtilitate , ac profundita-
 te abditæ , & miræ reconditæ doctrinæ præ cæteris om-
 nibus Subtilissimus Doctor coruscat ; nemini ; mea qui-
 dem sententia , qui in hoc scientiæ genere ulla ætate
 floruerit secundus. Cujus ingenti monumenta (quæ
 non sine maxima Doctorum hominum admiratione di-
 ligentissimè leguntur) cum ex doctrinæ genere , & sub-
 limitate ejusmodi sint , ut optima quæque ingenia exer-
 ceant , excitent , acuuntque ad sublimiorem quamdam
 divinarum rerum cognitionem ; mirandum non est græ-
 vissimos Viros in ea sententia fuisse , ut dicerent SCO-
 TVM VNVM non solum cœvos suos ; sed & priorum ,
 posteriorumque sæculorum Summos Theologos inge-
 nii magnitudine , doctrinæque sublimitate sine contro-
 versia superasse. Ex hac secta , tamquam ex Equo
 Trojano , plurimi postmodum prodierunt illius scientiæ
 laudatissimi Principes , quorum & indigendo labor in-
 numera doctis Viris commoda attulit , & in scribendo
 industria Sacram Theologorum Scholam ita exornavit ,
 auxitque , majorem , ut eruditionis accessione in videa-
 tur non posse recipere. Adnumerandus hic (perstringe-
 re jam cupit animus noster) Archiepiscopus Taumensis ,
 qui in pagina præliminari in Sentent. adducens illud
 Job : *Elevabitur Aquila , in arduis ponit nidum suum*
 , Elogizat de Scoto sic : Nullus ad naturæ divinæ secre-
 , ta revelanda altius volavit , mentisque aciem fir-
 , mius affixit : ibi posuit *nidum suum* , id est ,
 , quietem contemplationis , viâ scri-
 , bendo , & patriæ per-
 , fruendo ,

Super Grammaticam speculativam lib. 1.	Super Formalitates lib. 1.
Super universalia Porphyrii lib. 1.	De Collationibus Parisi lib. 1.
Super Perament. Aristoteli lib. 1.	De Primo principio lib. 1.
Super Perhiermenias lib. 1.	Super universam Theologiam lib. 4.
Super libros Elenchorum lib. 1.	Super DD. Theologicas Magistri iterum lib. 4.
Super libros Priorum Analyticorum lib. 2.	De cognitione Dei lib. 1.
Super libros Posteriorum Analyticorum lib. 2.	De Religione lib. 1.
Super libros Physicorum lib. 8.	De Perfectione statuum lib. 1.
Super quaestiones librorum de Anima lib. 1.	De paupertate Christi l. 1.
Super Meteoros lib. 4.	De qq. Miscelaneis lib. 1.
Super Metaphysicam textualem liber 12.	Super Sacram Scripturam in genere lib. 1.
Compendium, seu Summarium Metaphysicæ lib. 1.	Super Gen. ad litera lib. 1.
Super Metaphysicam questionarium lib. 12.	Commentaria super quatuor Evangelistas lib. 4.
	Commentaria valde subtilia, & erudita super Epistolæ D. Pauli lib. 2.
	De Oratione Sacra lib. 2.
	Sermones de Tempore l. 1.
	Sermones de Sanctis lib. 1.

SED DE IMMACVLATA QV ID?

Te radiis Virgo, calamo tu Scote Mariam
 Lustras: flecte genu, flecter Imago caput.
 Angelicum scripsisse, Sacer, bene, Filius inquit:
 Subtilem, hoc Mater monstrat habere, fere.
 Luce Maria Scoti fulget, Scotusque Mariæ,
 Reddere concertat lucis uterque vices.
 Victrix per Scotum Virgo concepta triumphat;
 Virginis & Scotus jure triumphat ope.

A V E M A R I A G R A T I A P L E A ;

Dominus tecum.

A N A G R A M M A P V R V M.

A na Deo Immaculata est Mater Pueri Agni.

Aliud.

E ta Eva secunda malum ignorat prima.

Aliud.

O Divam ingenti macula præservatam!

Aliud.

A gni Puri Mater una Deo Immaculata es.

Aliud.

Z ites Immaculata Pura ,eia ergo Munda.

Aliud.

Z ati Dei Mater , Alma , Pura unica ego sum.

Aliud.

E n Virgo , en Deipara sum , at Immaculata.

Aliud.

S ine macula tota , I mire Pura , age Munda.

Aliud.

D ignatam te juro (Eva) partam sine macula.

Aliud.

A eneranda en Virgo ipsamet Immaculata.

Aliud.

Z escia mali euge , Pura , Munda , tota mira.

Aliud.

S umma Cœli Ianua , Pura , & digna Mater.

Aliud.

S anè digna meritòque Pura Immaculata.

Aliud.

O ara Dei nati , eum tegam almo sinu Pura.

Aliud.

O Iesu ! En digna Mater , Pura , Immaculata.

Aliud.

E uta è communi lapsu Adæ Regina mira.

Aliud.

A irgo à macula Adæ patentèr immunis.

Aliud.

S um Aula , tota Munda , ac Regina Empirei.

CAVATIO.

R. P. Fr. Didacus de Lequile, tom. 2. *ſui Franciſci Ter Legislatoris in Alphaveto Minoritarum*, qui *Fide Romana ſus d'mitarunt ſcriptis fol. 299.* inquit Alii ex toto corpore Religionis ante quam divideretur in plura capita prodierunt, ac propterea omnibus Franciſcanis communes dicuntur. Alii deinde emereſcere ex Regulari Obſervantia, vel ex PP. Conventualium Ordine, vel ex ſtrictiori Obſervantia. Hæc in Italia Reſectos nuncupat ſuos, in Gallia Recollectos, in Hiſpania Diſcaltiatos. Hi inter ſe nomine tantum differunt, non autem, neque ſubjectione ad unum caput cum prædicta Regulari Obſervantia, cum qua gaudent ſucceſſione præheminentia.

A L I A.

Contra Historicam veritatem ineptè quis agere ſi primos Sancti Franciſci Diſcipulos DD. Antonium Paduanum, Seraphicum Doctorem Bonaventuram, Episcopum Tolosanum Ludovicum, Maroquianos, aut Certanos Martyres, Alexandrum Aleſem, Joannem De Scorum, & huiusmodi antiquos Ordinis alumnos virtutis ſanctitate, miraculis, aut doctrina celebres vellet ſe Congregationi ita appropriare diſjunctim, dicendo v. fuiſſe Conventuales, Obſervantes, Diſcalceatos, Reſectos, Recollectos, Capucinos, & huiusmodi, ut alios quoscumque excluderet; ſed ſufficit dicere, quod fuerint de ordine Fratrum Minorum, cujus legitima membra, utique omnes & ſinguli illi ſuo modo reputantur eſſe titiſſe. *Fortunatus Huever in hiſtoric. Prolog. ad Monogium Franciſc. §. 7. column 316. num. 2.*

Si totum corpus oculus: ubi auditus? Si totum auditus: ubi odoratus? :: Quod ſi eſſent omnia unum membrum, ubi corpus? Nunc autem multa quidem membra unum autem corpus. Non poteſt autem oculus dicere manui: Opera tua non indigeo :: ſive gloriatur unus membrum, congaudent omnia membra. 1. ad Cor. cap. 12.

JUDICIUM CHARISSIMI Fr. N. Fr. BERNARDI à S. Joseph, Sacrae Theologiae Lectoris, Patris, Custodis, Provinciae S. Didaci in Batice Commissarii olim Visitatoris, sui que Capituli Praesidis; necnon Fr. N. Fr. Joannis à Resurrectione, Sacrae Theologiae Lectoris, actuali Diffinitoris, olimque Discalceatarum Provinciarum Granatensis, & Batice Vice-Visitatoris.

Percelebris illa domus, quam Salomon in Proverbiis, nedum ædificavit sibi, sed etiam, ut mortalibus omnibus large, diffusæque donaret disciplinæ divinæ pabulum. Istud ergo sublime gymnasium sapientiæ, absque dubio divina providentia constructum, veluti lucidissima lampas, eximie notans absque errore, veritatis portum his, qui, in æstu hujus sæculi falsas doctrinæ undas naviculantur, & intellectus remis tenebras attingunt; nobis semper videtur quoddam pulchrum signum egregiè significans nostræ Seraphicæ Religionis structuram. Est nobis propitia Cornelii à Lapide intelligentia erudita. Siquidem per tam sumptuosam domum, quamdam Religionem intelligit, humano conspectui propinquantem, quidquid sapientiæ, etsi magis ac magis animum erigat, appetere queat. *Multo magis sapientiæ ædificavit sibi domum* (inquit Cornelius) *cum sanctum quempiam vitæ statutum, Religionem, vel Ordinem instituit, præsertim in quo docetur omnigena sapientiæ.*

Prov. 9.

Corn. hic.

Et merito domui huic Religionem Seraphici P. N. Francisci adaptamus; Nam, teste magistra experientiæ, ex ipsa assidue prodeunt perennes sapientiæ rivuli, studentium sitim affluenter extinguentes, & utilitati communi Cœlestem doctrinam elargientes. Sicut illa Tintali eximia statua, in Academia Jarchæ erecta, quæ (ut refert Philostratus) habens in manu phialam, scientiarum sitienti propinabat, quod ad restringendam insignem sui habitus sitim, satis erat, absque indigentia alterius mensuræ; eo quod erat Cœlestis humor. S. P. N. Francisci

cisci doctrinam, non humanam, sed Celestem appellat
Ex Offic. S. Mater Ecclesia : *Hic predicando circuit, & quem nū-*
S. P. N. *homo docuit, fit doctis in stuporem :: Doctus doctrice gra-*
Francis. *ria, &c.* Et propter hoc filii ejus, ceu principio hujus
fontis propinquiores, ad vivum refecarunt abunde chrys-
talla sua, ut illa non parce, sed copiose in perpetuis tor-
rentibus omnibus hominibus viatoribus dispergerent.

Sed præscrutemur unius, & alterius structuræ simi-
litudinem. In illa quam ædificavit Salomon, divideba-
tur doctrina, inscriptoimenti : & *posuit mensam.* In
ista : à N. Seraphico P. erecta, largiatur diffusæ, ins-
criptione lucernæ : *Viva lucerna populis.* Forsam ; quia
si illa erat alimentum illuminans ; ista est viva lux suden-
tans. Et si Præceptor Ang. licus pro *sapientia* intelligit
hic sacram Theologiam, & pro ancillantibus cæteras
scientias : *Sapientia* (inquit) *est Theologia, ancilla sum*
alia scientia, qua Theologie, sibi scientia rerum divina-
rum ancillantur : non fecernit ratio nostra in hac Sera-
phica Aula, Seraphico stigmatizato constructa, nisi emis-
siones quasdam candidi chrystalli, subtiliores Theologiæ
Scholasticæ, Moralis, Expositivæ, Mysticæ, & Philoso-
phicarum structionum ; quin desit facultas, vel scientia,
scriptis non mandata à filiis ejus. Merito igitur tantæ
Matri adaptari potest illud Isaïæ de Patriarcha Jacob lo-
Isai. c. 58. *quentis : Cibabo te in hereditate mea.* Tum, quia funda-
ta in summa paupertate terrenarum rerum. Tum, quia
ipsa est, quæ in Ecclesia restituit, renovavitque hæredi-
tatem Dei ; nam vere ipsa Religio Seraphica, ut notavit
Cornelius, implevit ruinas, conquasabit capita in terra
multorum, Zelotipa muniens triplici muro Militantem Ec-
Cor. sup. *clesiam.* Audi Cornelium : *Hi sunt* (loquitur de tripli-
Agg. rum *ci Ordine S. P. N. Franciscei) quos in spiritu providens*
c. 18. II. *Isaïas gratulabundus eis accinit. Ædificabuntur inter de-*
serta seculorum, fundamenta generationis suscitabit, &
vocaberis edificator sepium.

Bene etiam appellatur Populus electus ab ipso Chris-
to ; quia licet pusillus grex, magnus in eo aspectu Dei, &
ut talis per Filium assequutus à Patre, & per Patrem dona-

us Filio ; ipse illum prædicens Filius , quando sub medio
 Octobris , ut notat noster Seraphicus Haye . protulit hæc
 evangelica verba : *Nolite timere pusillus grex , quia com-*
placuit Patri vestro dare vobis Regnum. Sic revelatum
 fuit Seraphico Patri Nostro Francisco . Ex quo voluit Mi-
 niores vocari filios suos , ut refert noster Vbertinus , di-
 cens : *Vnde Beatus Franciscus dicebat , sicut ex revela-*
tiōe acceperat , quod ideo voluit , ut vocentur Fratres
Minores , quia iste est populus , quem filius Patri suo pos-
tulavit ; de quo dicit in Evangelio Filius Dei , Nolite timere
pusillus grex &c. quod licet de omnibus spiritualibus di-
xisset , præcipue tamen prædixit Religionem Fratrum Mi-
norum esse venturam.

Luc. cap.
12.

Vbert. in
vita P. N.
Francisc.

Sed quid dicendum de detentione Dei in hujus Re-
 ligionis plenitudine Sanctorum ? Visitentur ejus claustra ,
 quia nescit lingua loqui , quod cor in ipsis percipit . Num-
 quid ex omnibus non emittitur omnibus odor sanctitatis
 bonus ? Sane & optimus , ut experientia liquet .

Cæterum , licet omnia hæc prætermiteremus , ut qui-
 libet clare Christum de Seraphica Religione locutum
 fuisse , agnosceret , satis erat illam illustrare populi hono-
 rifici epitecto ; nam si hic Salomon de sapientia incarnata
 loquitur , ut exponit Cornelius supra citatus , & honor
 populi illius est ipsemet Christi honor , ut Rabbanus scri-
 bit ; Cui populo alteri convenit ut proprium tueri , intu-
 rique fidem , & cultum Incarnati Verbi , quam filii Se-
 raphici Patris , qui decoratus signis redemptionis nostræ
 excitat ipsos , ut munus hoc , uti solent , solvant ? Emittere
 vocem suam omnis Terra Sancta Hierusalem ; clamitent
 etiam quatuor mundi partes , in quibus , & ubique filii tan-
 ti Patris certatim tenuerunt portum , radios veræ sapien-
 tiæ profundentes , serēntesque Catholicam fidem , D. O. M.
 adhuc inter infideles , religiosissimos cultus exhibentes .

Ob hoc igitur inducuntur , mortales invitantes ad hunc
 finem , quædam vocis sonoræ ipsos accientes : *Misit an-*
ci. las suas , ut vocarent ad arcam. Per quas intelligit Cor-
 nelius , qui semina Verbi Dei distribuunt impenis præ-
 dicationis Evangelicæ . Et nullus dubitare debet , alumnos

Prov. c. 9.
3.

Sera-

Seraphici Patris esse, vel ut illos Apostolos, in totoque orbe terrarum vocis eorum auditas; ita ut de illis veritateretur, quod præfixit Psalter Regius: *In unam terram exiit sonus eorum* seu ut alii legunt: *Exiit sonus eorum; & in fines orbis terre verba eorum*. Demiratis accipiens talia? Audi ergo; ausculta Spiritus Sancti organa Gregorium IX. & Leonem X. & reperies dicentes: *Frates Minores ut novis Apostolis ultimis hisce temporibus cœlis datos Ecclesie, ut salutem non modo fidelibus; sed infidelibus præsertim verbo annuntiarent, ac exemplo confirmaret.*

Vide P.
Seraph.

Hæc est, & hæc lucè à primæ ætate sua ætate, usque ad sæculum præsentis Religio Seraphica in quo nunc per universum dispersi plures ejus Filii vestigia Seraphici ipsorum Patris æmulantes neglectores propriæ salutis, & vitæ, nedum sibi vivunt, sed, & aliis zelo ducti proficiunt fidelibus, & infidelibus, insatigabiliter distribuentes lucem Evangelii; panem vitæ, & intellectus, Catholicæque doctrinæ. In quo munere omnes quidem currunt, tot, scilicet, Familie, quot corpus tam procerum constituent, omnes pariter accipientes bravium. Res non dubia est hæc, sed luce clarior; ut incredulus, vel nesciens potest satis fieri perlegens pecoliales Annales uniuscujusque Familie Seraphicæ.

Verum; quia in hoc sæculo, non semel in despicientiam Strictioris Seraphicæ Hispaniarum Familie, quidam homines (forte nolentes intelligere, ut bene agerent) haud musitantes, sed per compita, & plateas sciscitantes dixerunt: *Vbi est circulus, & calamus Hispaniarum Discalceatorum? ubi sapientia? ubi scientia? ubi Scribae?* Vere dignum, & iustum est, ut qui non vident, videant, & plura quæ hucusque in tenebris dicta sunt, prædicentur supra tectum. Certum enim est, Seraphicam Familiam Discalceatorum Hispanorum non esse universam Seraphicam Religionem: sed etiam habetur pro comperto valere de se ipsa gloriosius loqui. Testes nobis super hoc negotio Reverendissimi PP. N. Ministri Generales, & Commissarii Generales advocantur, qui verbo, & scripto (an Hyperbolice, indicent alii) meliorem Orbis Seraphici portionem pusillum Discalceatorum gregem (*Abundant*, celebri utimur Gu-

Matth. 16

Marc. 6.
14.

Jus canonicum correspondet in Rationali, Lapidi Tribus *Ruben*, qui interpretatur *videns filium*: & in benedictione Jacob: *Fortitudo mea*; Prior in donis, *major in imperio*: quod attinet ad Summum Pontificem, sicut & Canones Sacros. Unde Petrus quia Princeps Ecclesie, vidit filium Dei: Tu es *Christus Filius Dei vivi*, & Hec fortitudo eius, quia magis paratus ad tuendum Christum: *Anaputavit auriculam eius*. Prior in donis: *Tibi dabo claves*; Et major in imperio: *Super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam*. Jus civile correspondet in Rationali, Lapidi Tribus *Dan*, qui sic exponitur: *Judicans*; & in benedictione Jacob: *Coluber in via*: Quia virga iustitie in manu boni Ministri, est iter intentionis recte: In manu autem Ministri mali, non est virga, sed callida serpens. *Dan judicans coluber in via*.

Medicina correspondet in Rationali, Lapidi Tribus *Isaac*, qui explicatur, *Merces*; & in benedictione Jacob: *Tributis serviens*; quia Medicina deserviens stipendiis, quæ propter inobedientiam primi Parentis solvit natura, totum suum laborem astruit in Mercede. Philosophia correspondet in Rationali, Lapidi Tribus *Zabulon*; qui describitur: *Habiteculum*; & in benedictione Jacob: *Habitans mari*. Vel quia Philosophia, ut accute suas difficultates perpendat, eget solitudine maris: vel quia inter tumultus retrahere se se, & ipsi connaturale, ut solutiones argumentorum diligentissime contempletur. Mathematica correspondet in Rationali, Lapidi Tribus *Ioseph*, qui indicitur: *Argumentum*: & in benedictione Jacob: *Filius accrescens*, quia Princeps hic inter Mathematicos fuit Prior in aliorum consideratione: *Vidi Solem, & Lunam, & Stellas undecim adorare me*. Musica correspondet in Rationali, Lapidi Tribus *Juda*, qui significatur *Laudatio*; & in benedictione Jacob: *Catulus Leonis*; Quia sicut Leo inter sensitiva est prior in cellitudine, sic laudem hominibus impertientes, Reges urbanitatis dicuntur.

Gen. cap.
37.

Rhetorica correspondet in Rationali, Lapidi Tribus *Nephtali*; qui dicitur *equiparatio*; & in benedictione Jacob

Jacob : *Eloquia pulchritudinis*. Quia sicut Rhetorica docet nitida verbi, sic ejus figura, sed equumatio ubertatem orationis libenter, agens de omnibus eam y pulcritudine debita. Humanitatum facultas correspondet in Rationali, Lapidum Tribus : *Beniamin* : Qui idem sonat, ac *Fillius dexterae* ; & in benedictione Jacob : *Lupus rari* ; quia ut ait Mendoza in Viridario : *Humanitatem sua est, ut sine crimine falcem in vicinis segetes immutat*. Grammatica correspondet in Rationali, Lapidum Tribus *Gad*, qui explanatur *Accinctus*, & in benedictione Jacob, *Praedator*, quia sicut Gad pugnam facit, sic pueruli stimulis æmulationis agitati, Grammaticam discunt, discipline rigore præcincti, ut rudimentorum præcepta percipiant.

Facultas Græcæ Linguae correspondet in Rationali, Lapidum Tribus *Simon*, id est, *ex auditu*, sive *audientis* ; & in benedictione Jacob : *Puro*, quia sicut è Grecia prodierunt insigniores *Dices* ab antiquis, ante quam fuisset Romanum Imperium, concelebrati : sic etiam Græcia fuit priorum in illi regionum, quæ jamas fidei referavit : *Fides ex auditu* : *Simon ex auditu, sive audientis*. Denique Hebraicæ linguae facultas correspondet in Rationali, Lapidum Tribus *Levi* ; qui vertitur sic : *Dispensis* ; Et in benedictione Jacob, *Indignatio* ; & sane sic interpretatur, ut præclarius Prophetia Jacob intelligatur, in iracundia, qua Levi fratrem suum Joseph Ismaelitis dedit, formante indignationem, qui eam liderunt Hebræi Jesum, quem figurabat Joseph ; ut illum de medio tollerent, & omnino perderent : Et ideo maledicti, & damnati in divisionem per universum orbem, sine lege, sine Duce, sine Rege : *Dividam eos in Jacob, dispergam eos in Israel*.

In his igitur facultatibus, & in cæteris aliis naturalibus peribiculis stant, & steterunt harum Hispaniæ Provinciarum Filii, ut Bibliotheca ista refert, habiti ideo digni, ut omnibus, & unicuique Discipulorum Hispanorum S. P. N. Francisci Provinciæ vindicetur, quidquid supra adhibitum manet universo Ordini Fratrum Minorum :

Sapien-

Ad Rom.

10.

Gen. 49.

Cervant.
in 6. Sap.
Theor. 12

Sapientia adificavit sibi domum, &c. Huc etiam spectat illud Tertuliani: *Sophia jugulavit filios suos.* Spectat sane ubi, & atramento, & sanguine scriptorum clarerbit partita Bibliotheca, velut ornamentum quodam nostrae pulcherrimae Matris Seraphicae Religionis; scriptum est enim, Cant. 1. v. 10. *Aurenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento:* Vbi Septuaginta, & alii ex Hebreo: *Cum Stigmatibus, punctonibus, cicatricibus, mris, punctis, manifestationibus, designationibus, impressionibus argenteis:* Et Gonsalvus Cervantes: *Valumina, libros, seu libellos aureos faciemus tibi.* Si haec alicui ingrata videntur, opus perlegat, tribunal alienum spectans quo vel superstitibus haud reservetur imaginaria fides. Hanc igitur Bibliothecam litteris mandat Frater Noster Fr. Joannes à S. Antonio Lector Sacrae Theologiae, Diffinitor, & Historicus hujus Provinciae, in gloriam Dei, veritatis tutamen, & in Seraphicae Familiae Discalceatum Hispanorum splendorem. Eam vidimus, & legimus accurate de mandato Charissimi Fr. Nostri Fr. Joannis à Sacris Stigmatibus, Theologiae Lectoris, & Provincialis Ministri istius Provinciae Apostoli Divi Pauli. Accurate diximus; quia Sidonio teste:

Sidon.
carm. 8.
Priscum.

*Diffinitor semper censor, qui diligit extat,
Dura fronte legit nullis amicitia.*

Prov. 6. 8.

Et licet possemus Authorem nostrum, nostrumque Fratrem extollere; laudent illum alieni, & non ora nostrae extranei, & non labia nostra, vel laudent eum opera ejus, resonent vero Spiritus Sancti sapientialia eloquia. Numquid non sapientia clamavit, & Prudentia dat vocem suam? In summis, excelsisque verticibus supra viam, in mediis semitis itans iuxta portas Civitatis, in ipsis foribus loquitur, dicens: O viri ad vos clamito, & vox mea ad filios hominum. Intelligite parvuli altitiam, & insipientes animadvertite. Audite, quoniam de rebus magnis locutura sum, & aperientur labia mea, ut recta praeedicent: veritatem meditabitur guttur meum, & labia mea detestabuntur impium. Justi sunt sermones mei, non est in eis pravum quid, nec perversum

„ Recte

Resti sunt intelligentibus, & æqui inventientibus scientiam. Opus Authoris videtur effigiasse Salomon in verbis prædictis, quibus quilibet alere, nefas. Illud dignum Cedro dignumque luce existimamus. Ita sentimus in hoc Paraphrasi Gabrielis Segovienfis Cœnobio, die 24. Novembris anni 1726.

Fr. Bernardus à Sancto Josepho
Pater, & Custos.

Fr. Joannes à Resurrectione
Lector Theologiae, & Diffinitionum

FACULTAS MINISTRI PROVINCIALIS.

Frater Joannes à Sacris Stigmatibus, Sacrae Theologiae Lector, necnon aliae Provinciae Sancti Patris Minorum Discalceatorum strictioris Regularis Observantiae Veteris Castellae Minister Provincialis, ac servus &c. De consensu resti Diffinitorii Provincialis, ut operi inscriptum, *Bibliotheca Minorum Discalceatorum* à Fratrem nostro Fr. Joanne à Divo Antonio Theologiae Professore, actuali Diffinitore, Chronologo quoque ejusdem Provinciae compositum, & à duobus, doctrina, & auctoritate in nostram Provinciam gravibus Religiosis, insignis, recognitum, & approbatum, typis mandatis servatis servandis, tenere praesentium, facultatem concedimus. In quorum fidem has litteras manu nostra, sigillo, ac Secretarii nomine subscriptas, dedimus in nostro Seraphici Patris Nostri Francisci Tordefillensi ac Regali Conventu, die decima octava mensis Decembris anni Dñi. 1726.

Fr. Joannes à Sacris Stigmatibus
 Minister Provincialis.

De mand. Charissimi Fr. N. Ministri Provincialis
 Fr. Joannes à S. Josepho.
 Secretarius Provinciae.

CENSURA R. A. P. MAGISTRI Fr. FRANCISCI
de Robles, Lectoris Jubilati, Supremæ Sancti Officii In-
quisitionis Qualificatoris, Catholicæ Majestatis in Regali
Congressu pro Immaculata Conceptione Theologi,
iterum Abbatis, ac tandem Generalis Diffi-
nitoris Præmonstratensis, &c.

PRO commissum mihi munere à Regio Senatu Castellæ
examissim legi, & magna animi voluptate evolvi
opus, cujus inscriptio est: *Bibliotheca Minorum Dis-
calceatorum*, &c. Authore R. P. Fr. Joanne à Divo Anto-
nio, Salmantino, Ex Lectore Sacræ Theologiæ, à Sancto
Tribunali assignato Revisore Bibliothecarum Episcopatus
Zamorensis, Provinciarum Minorum Discalceatorum S.
Gabrielis in Extremadura, & S. Didaci in Bætica Visitato-
re, nec non Historiographo, Diffinitoreque actuali suæ Sanc-
tæ Provinciæ Discalceatorum Minorum S. Pauli in Veteri
Castella, &c. Opus, arte nobile, rebus grande, nec à Joan-
ne Antonio alienum legi; *Tantaque dulcedine me traxit li- Seneca.*
ber, ut sine ulla dilatione perlegerem ad stuporem usque,
conspiciens Authorum prædiorum abundantiam; quorum
opera noster Author dilucidè explanat, fideliter propinat,
eruditè ornat, profundè haurit, ubertim ebibit; adeo ut cui-
que dicere liceat, quod initio Historiæ Francorum legitur:
Bibliotheca tua fons est doctrinæ purus, & perennis.

Hinc tanquam ex ungue Leonem, numerum illus-
trium Scriptorum Ordinis Minorum educere, & prudenter
conjectare; minimè vero definitum assignare calculum, tan-
tæ Religionis amplitudinem observans, poterit. Ad annum
fane 1650. suum sylabum Scriptorum Franciscanorum con-
cinavit R. A. P. Lucas Vvadingus, Strictionis Observantiæ
Professor, ac typis mandavit, ubi ingentem, atque copio-
sum Authorum curavit agerare Catalogum, mutilo tamen
calamo, teste Francilogii Seraphici clarissimo Authore.
Noster autem Author terminos Patrum suorum haud trans-
grediens, facilitate inveniendi præditus, memor quoque
Ciceronianæ sententiæ: *Tardi ingenii est rivulos consecta-
ri, fontes rerum non videre.* Præfata Vvadingi Bibliotheca
*
Cicer. lib. 2. de
per- Oratore.

Castel fol. 128.
num. 431.

perlustrata, Authorum Discalceatorum auget numerum petentibus, ut olim D. Hieronymus scribens; *Non fastidiosus; gratus, non invidis; studiosus; non oscitantibus.*

Ut plurimum ergo compescantur vota, quæ usque modo latuere, suorum Discalceatorum opera, & opuscula, industria Authoris didicimus altè collecta, ac fideliter distributa. Æmularur in sua Bibliotheca charismata meliora; nihil non magnum relinquens, quod ad suum locupletissimum Theaurum non advocet, & laconica indagine non præcingat; etiam in modico fidelis. Memoratur præpositorum in hoc genere scribendi, vestigia sequens D. Hieronymi, Petri de Alva, Philippi Alegambe, Valerii Taxandri, Nicolai Antonii, Hyppoliti Marratii suo accurato Appendici Bibliothecæ Marianæ inferentis Bartholomæum Gidifionum carminis heroici M. S. Authorem, non paucos quoque, qui unicum Sermonem edidere: necnon V. P. Ribadeneyra in sua Societatis Jesu perillustri Bibliotheca, Alexandrum Gerardinum recensentis Orationis S. Hyacinthi Authorem; Everardum Mercurianum unicæ Epistolæ Authorem; Julium Fidei cujusdam Poematis scriptorem; ac demum celeberrimi Vvadingi, cujus Bibliotheca fruens R. P. Didacus de Lequile, tom. 1. Historiæ Franciscanæ dist. 3. fol. 224. subdit: *Hi omnes in variis idiomatibus, & linguis Scriptores Franciscani, alii percelebres, alii minus, alii parum, alii nullius nominis ingentem cumulum efficiunt.* At de cunctis sic, vel sic desudantibus aptissimè Casiodorus: *Felix intentio, laudanda sedulitas manu hominibus prædicare, digitis linguas aperire, salutem mortalibus tacitum dare, & contra diaboli surreptiones illicitas, calamo, attramentoque pugnare. Tot enim vulnera Satanas accipit, quod Antiquarius Domini verba describit.* Hoc igitur opus, non tam librum, quam multorum librorum repositorium, quod à tantis Viris tam studiosè præstitum reperimus; non nisi maximum esse potest. Hinc eleganter ut omnia Parens Augustinus: *Quod minimum est minimum est, sed in minimo fidelem esse magnum est.* Et si verò aliqua forsitan tenua, ac Tyronibus solummodo digna nonnullis videri possint; tamen vel eo summa sunt; quod ad Supremi Numinis,

Casiodorus lib.
divinarum lect.
cap. 30.

à summis Viris ordinata fuerē; quod enim ad Dei obsequium; parum non est. Qui ad iustitiam erudiant multos, fulgebunt quasi stellæ in perpetuas æternitates; & nihilominus stella ab stella in claritate differt.

Jure ergo meritò, acervi tritici vallati liliis sibi nomen vendicet Bibliotheca ista, Guarrico Abbate me docente: *Quid acervus tritici, nisi copia divini Sermonis in tot libris undique congestis? Quid lilia, nisi fusti, qui germinant sicut lilium, & florent immarcescibiliter ante Dominum, quorum tantus candor in sanctimonia corporis, & cordis puritate, tanta fragrantia in opinione, tanta medicinalis virtus in opere & sermone?* Omnes ergo hoc opus plurimi facturos non ambigens, dum variam totius eruditionis annectit suppellectilem, qua cuncti ditantur; aut potius, subtilium ingeniorum locupletissimam Encyclopediam, ac in ipsa nihil orthodoxæ fidei dissonum, conciliis, aut bonis moribus adversum deprehendo: gradum sisto ore alterius Bibliothecæ Censoris, proferens: *Publicæ igitur utilitati adaperiri; non solum dignissimam censeo, verum, & eundem Authorem mihi addictissimum, obnixè deprecor, ut seposita animi sui modestia, litteratorum omnium consulens, communis juris faciat, ac suam hanc Bibliothecam typis divulgari permittat.* Sic sentio, sic subscribo in hoc S. Ioa-
chimi Conventu die 24. Junii. Anni Domini 1727.

Fr. Franciscus à Robles.

Guarricus Abbas, serm. 3. de Sanct. Petro, & Paulo.

Philippus Thauri censure 2. tom
1. Bibliothecæ Theologicæ.

LICENCIA DEL REAL CONSEJO DE CASTILLA.

DON Balthasar de San Pedro Azevedo, Escrivano de Camara de el Rey N. Señor, y de Gobierno de el Consejo, certifico, que por los Señores de el se ha concedido licencia al Padre Fr. Juan de S. Antonio, Lector de Theologia, Definidor, y Chronista de la Provincia de San Pablo de Descalzos de N.P. S. Francisco en Castilla la Vieja; para que por una vez pueda imprimir un Libro, que tiene compuesto, intitulado: *Bibliotheca Minorum Discalceatorum*, por el Original, que va rubricado, y firmado al fin de mi mano, con que antes que se venda, se trayga al Consejo, juntamente con el Original, y certificacion del Corrector, de estar impresso conforme a el, para que se tasse el precio a que se ha de vender, guardando en la impresion lo dispuesto por las Leyes de el Reyno; y que esta certificacion se ponga al principio de el, para que se sepa el precio a que se ha de vender; y para que conste, lo firmo. En Madrid a 26. de Junio de 1727. /

D. Balthasar de S. Pedro.

CENSURA CHARISSIMI Fr. N. Fr. BERNARDI
à Jeshu, Sacrae Theologiae Lectoris, Sacrique Supremi Sena-
tus S. Inquisitionis Qualificatoris, Sanctarum Provincia-
rum S. Petri de Alcantara Granatensis, & S. Didaci His-
palensis Visitatoris, Provinciae verò Sanctissimi Patriarche
Josephi Discalceatorum Ex-Custodis, & Provin-
cialis, humilisque alumni.

JUSSU R. Domini, semperque Domini mei D.D. Christo-
phori Damasi Canonici Sacri Montis Granatensis,
in Excelso Throno Vicariatus Madritensis sedentis,
Inquisitorisque Ordinarii munere laureati, hæc Bibliotheca
ad me venit, vel ut alter Ezechielis liber, in quo *Scripta*
erant lamentationes, & carmen, & vae; Dicere libuit: *Do-*
mine, audiui auditum tuum, & timui. Dignum est, Salo-
mone attestante, laudemus viros gloriosos nuntiantes in
Prophetis, imperantes populis altissima verba. Justum est,
Paulo docente, Præpositorum nostrorum, qui nobis locuti
sunt Verbum Dei, ut florescat gloria. Æquum est, Jobo
exorante, ut horum sermones exarentur in libro, scribantur
plumbi lamina. Salutare est, Abacuc docente, scribere vi-
sum, explanare in tabulis clarorum mentoriæ. Hinc hæc
Bibliotheca Minorum Discalceatorum carmen mihi: *Tanta*
autem dulcedine me traxit (Seneca loquitur) *ut illam sine*
ulla dilatione perlegerem. Sanè consideravi opera, & expa-
vi: hinc lamentationes, & vae in me exortæ sunt, melifluique
Bernardi confessio humilis ex iustitia occurrit: *Deficit quip-*
pè ratio mea præ ignorantia veritatis; languet, & voluntas
præ inedia affectionis; infirmatur caro præ inopia fortitudi-
nis. Ad iudicium verò meum præstandum, illud veraciter
quod ad Originem tenuit: *Ita ne lanam queris à capra; mo-*
lendini aquam à furno; sapiens verbum à stulto?

Sed Authoris honestas, veritatis ejus magistra se-
dulitas, cæcitati meæ tendenti usque ad Aras, Cice-
rone dūce, stabilis lex fuit: *Hæc igitur prima lex amicitia*
sancitur, ut ab amicis honesta petamus, amicorum causa
honestâ faciamus.

Seraphicè volitans hæc Bibliotheca ad me venit, re-
cal.

Ezech. 2. v. 9.

Abacuc 3.

Eccl. 44.

Ad Hebr. 13.

Iob 19.

Abacuc 2.

Senec. epist. 46.
de Libro. Lucii.

Flores Divi Ber-
nardi cap. 218.
de veritate.

Epistola 87.

Cicer. lib. de
amicitia.

Isaïæ 6.

Seneca ad Lucium Epist. 46.

Gilbertus in Cantic. serm. 35.

Eccles. 43. 15.

1. Corinth. 13.

Esther. 6.

Cap. 10.

Cap. 6.

2. Machab. 1.
19.

calculus quidem, pyropo similis, forcipe arrepta, dethymia-
mate sumpta, odore fumigans, labia tangens, sordes ever-
rens. Illud Senecæ affertur: *Blandita est ipsa, ut procede-
rem longius. De Scriptore verò: Grandis, & reclusus, hoc
te volo tenere. Vocem Domini audio: Quem mittam? Et qui
ibit nobis? Ecce ego, mitte me;* relatum respondere simulat.
Hortum clausum, irriguum, aromaticum sensu; securitas in
illo, in illo fertilitas; germina, animos exordantia, ad gra-
tiam: *Non ne nobis (Gilbertus ait) gratus iste hortus vide-
tur, tam integer, tam uber, tam utilis? Nec tantum utilis
est, sed aromaticus, & abundans delictis.* Author offert Do-
mino aurum fervens sapientiæ; thus sub album doctrinæ;
myrrham viridem immarcescibilis gratiæ. Verè de tali, Ec-
clesiastici illud: *Aperiti sunt Thesauri, & evolaverunt ne-
bula sicut avis. Confracti sunt lapides grandinis, in conspu-
tu ejus commovebuntur montes, & in voluntate ejus aspi-
ravit Notus.*

Bibliotheca Minorum Discalceatorum velut cymbalum
tinniens, metalle hoc sonat, lingua siquidem charitate for-
mata, patiente, benigna, quæ non æmulatur, non inflatur,
non agit perperam, quæ omnia suffert, omnia credit, omnia
sperat, sustinet omnia. Videbamus ante per speculum in
ænigmate, nunc cernimus facie ad faciem. Mardocheus
humilis erat, hic fons parvulus; sicut alter Assuerus, Vigil
noster noctes duxit insomnes: *Fussitque sibi afferri Histo-
rias, & Annales priorum temporum.* Patefacta sunt heroica
facta, crevit in fluvium, in lucem tutilat, in Solem vertitur,
& in aquas plurimas redundare non desinit: *Quid debet fieri
viro, quem Rex honorare desiderat? Sanè accipere Disce-
ma super caput suum.* Discalceatorum nostrorum spiritus, si
ignis de Altare Dei, obtemporum calamitatem in valle hu-
mili, in puteo alto, & sicco, ignotus omnibus locus. Nehe-
mias hic noster reperit aquam crassam, aspersit sale, compo-
suit ligna, tempus affuit, Sol refulsit antea sub nubilo: Vi-
debunt ex nunc gentes ignem accensum, magnum meritò,
meritò mirabilem. Hic labor sic, sic hoc opus: *Tempus af-
fuit, quo sol refulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est
ignis magnus, ita ut omnes mirarentur.*

Scrutator sollicitus audit ab uno quolibet: *Ubi apparent Discalceatorum scripta? Poterat, & illud Pauli: Ubi sapiens? Ubi scriba? Ubi conquistor hujus sæculi? Responsum acciperet: Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobo.* Ecclesiastem audiret: *Deum time, & mandata ejus observa: hoc enim est omnis homo.* Unde Bernardus infert: *Ergo si hoc est omnis homo, ultra hæc nihil est homo.* Sequitur ipse: *Non considerare, quæ videntur; sed quæ non videntur, prophetare est.. Ambulare in spiritu, ex fide vivere, oblivisci, quæ retro sunt, ad anteriora extendi, ex magna parte prophetare est. Alioquin quonam modo nisi per spiritum prophetiæ conversatio nostra in Cælis est.*

Opus primum inter nostrates typis mandatum, ut lux prima diei, mystica S. Petri de Alcantara extitit Theologia. Hæc paradyfi facula, Cæli schola. Ille pœnitentiæ miraculum, orationis prodigium, contemplationis Aquila, Spiritus Sancti Psalterium. Sic Gregorius XV. organum. Hic libellus elaboratus ad preces Domini Roderici de Chaves Placentini, cui Thaumaturgus hæc verba: *Methodus brevis, & clarus, ut & utilis omnibus, & empossit à pauperibus.* Merito huic: *Non quantus, sed qualis.*

In illo Christus crucifixus, via veritas, vita monstratur; totum mysticè attingit; nihil omittit, illud Senecæ vinculat: *Distrahit librorum varietas; fastidentis stomachi est plura degustare.* Hoc primum exemplar in monte nostro nobis monstratum est. Ad idem de Divo Paulo S. Chrysostomas: *Paulus corpore pusillus, spiritu excelsus, immò longolius. Tricubitalis erat, & Cælos syderaque transcendit.*

Scrennus hic noster illud Bernardi assumit: *Curram Dei ascendit; non est jam trepidare, ne cadat. Suaviter scandit, non laborans volatu proprio, sed celeri vehiculo sedens.* Monstrat illud propheticum. *Ubi est litteratus? Solutum. Ubi legis verba ponderant? Impletum: Ubi Doctor parvulorum? Perfectum: Tale simile illud mirabile notum: Quis auditit unquam tale, & quis vidit huic simile? Virgo Seraphica, Principis filia, pulchra in gressibus, Discalceata in pedibus, generans simul, parturiensque filios: Parietur gens*
si-

1. Corinth. 1: 20.

Eccl. 12. 14.
D. Bernard. ser. 2. ad Fratres.

Ioann. à S. Bernardo in ejus vita pag. 107.

Seneca Epist. 2.

Connel in
Procem. ad Prophet. Minor. pag. 2.

Div. Bernard. in transitu Machiæ.

Isaïæ. 38. 18.

Idem 66. 8.

simul, quia parturivit, & peperit Sion filios suos? Hoc Pa-
trono, patent in Bibliotheca stellarum agmina; apparen-
tia, parva; visu, pulcherrima; quantitate, maxima; ordina-
ta manentia, contra Sisaram pugnancia; semina aliqua exi-
 Seneca Epist. 38 *gua idonee sparsa; aucte diffusa; sed vires (ut Seneca tenet,*
certe explicantia: Seminis modo spargenda sunt, quod quam-
vis sit exiguum, cum occupaverit idoneum locum: vires ex-
plicat, & auctus diffunditur. Eadem Præceptorum condi-
tio, quæ seminum multum afficiunt: idonea mens rapiat il-
la, & in se trahat. Multa invicem generabit, & plus re-
det, quam acceperit.

Non Margarita vilis, quia exigua, sed magis preciosa
 Matth. 13. 31. sæpius pusillitas pretium augefcit. Granum sinapis mi-
 D. Paulin. Epist. mum, manu hominis majus oleribus. Si melis gutta, mellis
 1. ad Amandū. pit favus est, ait S. Paulinus: *Sicce in uno verbo sil-*
 Cicer. lib. de *cidium lingue vestrae, notum lingue vestrae, totum anime,*
 Orat. *porem refert. Satiū minus, quam nimis, Cicero tenet.*

Celsitudo altissimæ paupertatis, nostræ Regulæ not-
 Psalm. 103. 5. ma, Axis Orbis Seraphici, fundum. *Fundasti, cantat Plal-*
 Job. 26. 7. *mista, terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in*
 2. Corinth. 8. 2 *seculum sæculi: Job etenim: Appensa est super nihilum.*

Hec, ait Paulus, divitias simplicitatis accumulat: Altissima
 D. Ambros. *paupertas eorum abundavit in divitias simplicitatis eorum.*
 Epist. 10. *Peroptimè S. Ambrosius: Simplicitas nihil discutit, nihil*
contractum, nihil suspectum, nihil fraudulentum; sed puro
se infundit affectu. Hoc in Alcantarenfi Phœbo prævisum

Seneca de mo- *oraculum: Ut emi possit à pauperibus. Paupertas, & tribula-*
 ribus. *tio, divina est. Hec in Seneca facilitas, quam qui timet,*

Idem Epist. 17. *timendus. Qui paupertatem timet, timendus est. Scire utiq;*

paupertate, magna fœlicitas. Hec expedita, ad sapientia
 Eccles. 10. 33. *cultores animos. Multis ad Philosophandum obstitere divi-*
tia, paupertas expedita est. Aut pauper sis, aut pauperi si-
milis. Gloria pauperum, in Salomone, Religio, & scientia;
Srigitur fit ex nihilo nihilum, audi in Alciato, paupertate
summis ingeniis obstaculum. Paupertatem summis inge-
niis abesse.

*Dextera tenet lapides, manus altera sustinet alas,
 Ut ne pluma leuat, sic grave mergit onus.
 Ingenio poteram superas volitare per arces,
 Me nisi paupertas inuida deprimeret.*

Alciat. Embl.
 120.

Inspiciuntur in hac Bibliotheca vitæ plurimæ fructificantes
 suavitatem odoris, tot fructus honoris, & honestatis; quo-
 rum corona æternitas, amictus felicitas, sermo suauitas,
 complexus omnis societas. Hæ maritatæ arboribus, proceri-
 bus principibus, lucidis Mæcenatibus, saxeæ egestatis, im-
 pedimenta tollentibus, ut in Oratio, & Virgilio. Sunt &
 lilia cœlestia odorantia in convallibus, nentiaque, laboran-
 tiaque, iridem & non crescentia. Dantur volacres Cœli se-
 rentes, non metentes, nec in horrea congregantes Hi Clean-
 thes industrii die noctuque studentes. Hi pauperie gravari,
 molestia inopiæ sopiti numismata ostendunt, figuram indi-
 cant, pondus describunt, metallum astruunt, æmulantur
 charismata, mergit paupertas, sapientia clamat. Isidorus ea-
 dem requirit: *Sicut in numismate metallum, figura, & pon-
 dus requiritur: sic in omni Doctore Ecclesiastico. Per quali-
 tatem metalli, doctrina; per figuram, sollicitudo Patrum;
 per pondus, humilitas desideratur.*

Matthæ. 6.

D. Isidor. de
 Summo bono
 lib. 3. cap. 36
 sentent. 5.

Discalceatorum cætus fortitur hoc volumine animæ
 sanctæ elogium: *Ecce tu pulchra es amica mea, oculi tui co-
 lumbarum.* Authori simile dictum: *Ecce tu pulcher es, dilecte
 mi, & decorus.* Clarescunt tigra cediina, laquearia cypres-
 sina, lectus utrique floridus. Patefiunt murentula, merito au-
 reæ argento vermiculatæ. Gonsalvus legit: *Volumina, libros,
 seu libellos aureos faciemus tibi. Argentei clavi.* Phrasis He-
 braica: *cum notis, punctis, manifestationibus, designationi-
 bus, impressionibus argenteis.* Secundum Sep. uaginta. *Cum
 stigmatibus, punctationibus, cicatricibus.* Rabbi David: *Gem-
 mas, & margaritas coniunctas, & ordinatas.* Vide ex hoc
 huius speciosæ, sicut monilia collum, velut columbæ visum,
 sicut torturis genas. In accubitu suo requiescere R. gem Deū,
 tunc Discalceata nardus in pennis in virtutibus, in Martyri-
 bus plurimis spargens odorem suum: *Dum esset Rex in ac-
 cubitu suo: Nardus mea dedit odorem suum.* Si se ignorat
 pul-

Cant. 1. 15.

Gonsalv. Cer-
 bant. Sap. 6.
 Theor. 12.
 Versio hebræ.
 Septuaginta.
 Rabbi David.

Cant. 1. 11.

Ezech. 12. 4.

Dan. 12. 4.

pulchra, abeat, greges, consideret Pascua pingua, virentes
herbas, Pastorum tabernacula, montes Israelis, suscitatum
Postorem, multiplicem scientiam : *Claude sermones, & sig-
na librum usque ad tempus, plurimi pertransibant, & mul-
tiplex erit scientia.*

Citat. à D. Bo
navent. in cap.
2. Joann.

Memini meritò Imperatoris Federici, Consiliarios duas
res deponere debere, & facillime iudicare. Quæ duo? *Simu-
latio, & dissimulatio* respondit. Certissimè simulare nescio,
dissimulationem nolo. Sine his, hic N. Ioannes in testimo-
nium venit, ut testimonium daret de Discalceatorum lumine,
illuminare in tenebris, ut qui non vident, videant; & qui
vident, cæci fiant. Unde S. Augustinus: *Qui se non vident,
confitentur, & modicum querunt; qui putant se videre, &
modicum non querunt.* Sanè ad illud Prothogenis, Apellis
iudicium. *Eximium opus, mira res, summus labor, artifi-
cium maximum.* Ad labores iuvenis, ad prudentiam senis, in
animo constans, semitarum rector, donorum lucifer, not-
torum corona. Nihil in hoc volumine dissonum auditur, om-
nia consona, omnia organica, omnia suavia, ad sanam doc-
trinam omnia, illique absque iniuria illa Virgilii carmina:

Virgil. Aneid.

*In freta dum fluvii current, dum montibus umbra
Lustrabunt, convexa Polus dum sydera pascet.*

Semper bonos, nomenque tuum, laudesque manebunt:
Meo iudicio hæc Bibliotheca typis mandari debet, & utilis
omnibus, & Deo grata, & nobis erit gloria. Sic sentio, sal-
vo meliori &c. In hoc S. Ægidij Regali Matritensi Conven-
tu die 2. Iulij anno Domini 1727.

— — — — — ad Iesum

NOS el Doctor Don Christoval Damasio Inquisidor Ordinario, y Vicario de esta Villa de Madrid, y su partido, por las presentes damos licencia, para que se pueda imprimir, è imprima un libro intitulado: *Bibliotheca Minorum Discalceatorum*, compuesto por el R. P. Fr. Juan de S. Antonio, Lector de Theologia, Definidor, y Chronista de la Santa Provincia de S. Pablo de Franciscos Descalzos; por quanto de nuestra orden se ha visto, y reconocido, y no contiene cosa, que se oponga à nuestra Santa Fe Catholica, y buenas costumbres. Fecha en Madrid à 25. de Junio de 1727. años.

Doctor Damasio.

Por su mandado:

Luis Bartholomè Lopez.

*CENSURA RR. P. FRANCISCI DE MIRANDA,
Societatis Iesu alumni, Doctoris Theologi Salmantinae
Academiae, ac Primarij Sacrae Theologiae Moderatoris.*

Vestrae Celsitudinis iussis obtemperans, sedulo, & accurate perlegi Bibliothecam Fratrum Discalceatorum D. Francisci, quam propria elaboratam industria, publica luci exhibere desiderat R. P. Fr. Joannes à Santo Antonio eiusdem Sacrae Familiae Magister, & Chronologista. Vix tamen Authoris nomen percepi, cum ereptam mihi censendi facultatem, ac encomiastis munus, potius quam Censoris impositum existimavi. Perspecta mihi iam dudum eximia probitas, solidissima doctrina, acumen, & eruditio Amicissimi Authoris (cuius concionibus adfui non semel testis animo statim inspirarunt, non posse non votis omnium praeveniri opus, quod felix, sedulaque Authoris diligentia publica luce dignum existimabat. Nec me praeconcepra sefelicit spes: lecto opere summopere sum delectatus, in quo seu argumenti gravitatem, sive concinnam operis seriem, aut respondentem utrique maiestatem dictionis speciem, nihil imperatum occurrat, quodque operis limatissimi, ac numeris

omnibus absoluti laudem non mereatur. Profecto argumenti gravitas satis commendari non valet. Ipsa operis inscriptio pietatem exhibet prima fronte in Religioso corde regnantem, præstantissimumque pietatis opus ostentat merito clarissimorum virorum, quos commemorat impensum.

Enthænius in præfat. ad Euthim. opera tom. 19. Biblioth. pag. mihi 475.

Par erat æternum in hominum memoria vivere, qui suæ vitæ dispendio posteritati vixerunt, eosque ab hominum oblivione vindicare, qui memores eorundem suæ consuluerunt felicitati. Et sane, si *Ethnicorum libros*, cedrinis inclusos capsulis, tum cedri succo oblitos, posteri in templis cautissime reponebant, ut rei tam sacre memoria non alijs, quam luminibus concrederetur; quanto iustius est idem facere Christianis, in servandis illorum monumentis, qui sacro aflatu spiritu, non tam libros, quam oracula nobis reliquerunt, quibus lectitandis peccatis non doctrina solum, sed virtutibus, & pietate erga Deum *impleatur*? Præstat hoc N. Author, dum se totum impendit iustissimo debito persolvendo, quo adstricta tenebatur tota posteritas. Consecrat immortalitati eorum famam, quorum præclara in omnes benefacta supersunt. Eruit è profundissima humilitatis abyssu cœlesti doctrina grava, innumera clarissimorum virorum monumenta, qui posthabitis huius mundi i lecebris Evangelicæ paupertatis, in Excalceata D. Francisci Familia non interruptis æternæ sapientiæ lectionibus vacarunt; ut palam omnibus faciat, etiam esse sapientes, qui prius solum credebantur; nec obrui potuisse paupertate delitescentem sub humilitatis cineribus Seraphicum ardorem, qui lucem per calamos respirat, quæ veræ sapientiæ viæ panduntur hominibus; illudque satyrici convincitur falsitatis

Juven. sat. 7.

*Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat
Res angusta domi.*

Eorum denique monumenta rursus facit reviviscere, qui contemplationibus dediti sublimiorum rerum, ea velut ex alto ad mortalium usum mirabiliter deduxerunt.

Nec hoc Editore minus; quam proprijs Authoribus commendantur huiusmodi monumenta; imo magis,
Conj.

Commendat plurimum ingenii partus Authoris notitia: hæc ab Authorum modestia non poterat obtineri, dum moderationis veræ documenta exhibebant: nunc vero sic prædant præclaris virtutum dotibus exornata, ut Authores constet non minus integerrimis moribus, & sanctimonia vitæ, quam sapientia floruisse. Idcirco præclara cuiusque virtus, vel unius obtentu scriptiunculæ, vel operum etiam, quæ non exierunt in lucem, locum in R. P. Discalceatorum obtinuit Bibliotheca; quam tandem (nec sine duce) eorum mortibus, qui gloriose pro charitate occubuerant, & purpura Martyrum coronet, ut constet Iesu Christi Domini, suæ Sanctæ Ecclesiæ, omniumque virtutum causam non minus munitis innocentia vitæ Apologiis, aut effusio pro veritate sanguine rubricatis, quam attramento scriptis propugnari.

Iam vero, si *non magis decorum, & insigne est, statuam* Plin. lib. 11
in foro populi Romani habere, quam ponere; quantum deco- Epist. 17.
ris ex hoc opere accrescet Authori N. iudicare non audeo. Dicerem tot sibi crexisse monumenta, quod alijs consecravimus statuas, nisi perplura alia ornamenta Orbi Religioso conspiciunt iam dudum effecissent. Sanè dum virum contemlor, tot curis distortum, tot implicatum negotiis, longa itinera usque in Romanam etiam Curiam, solo paupertatis solamine conficientem, præcipua suæ Provinciæ obeuntem munera, ac simul gemino Bibliothecæ, & Ordinis Historiæ opere prementem typis; dum, inquam, sic virum contemlor, nunquam satis miraret; nisi clarissimæ suæ dotes, veluti digito monstrarent, illum esse Authorem N. quem propiis coloribus descripsit disertissimus Seneca: *Mentuntur*, inquit, qui sibi obstat ad studia liberalia turba negotiorum videri volunt: simulant occupationes, & augent; & ipsi se occupant: *vaco*, & ubicumque sum, meus sum: rebus enim non me trado, sed commodo: quocumque constiti loco, ibi cogitationes meas *trasto*. Talem se exhibet R. Author in hoc opere: moles gravissimarum rerum, quibus procurandis incumbit, non retardare ingenium, sed acueri, non selectæ eruditionis preciositatem obruere, sed aptissima methodo exercitare, non impedire, sed potius expedire videtur totum hunc virum, omnesque ipsius dotes, quas etiam magnas, merito pos-

postulabat opus vere pium, doctum, & eruditum, in omnibus
que orthodoxæ Fidei, & Christianis moribus congruentissi-
mum. Qua propter opus hoc Orbi Religioso, ac Litterario,
& cunctis severiori ingenio pollentibus gratum semper erit,
& nunc dignissimum, ut prodeat Regia commendatione præ-
ditum à tenebris in lucem, ab umbra in solem. Sic sentio
Salmantica in Regali Collegio Soc. Iesu. Die 10. Augusti,
anno 1727.

IHS.

Franciscus de Miranda.

LICENCIA DEL SEÑOR OBISPO.

POR la presente por lo que à Nos toca damos licencia à
qualquier Impressor de esta Ciudad, para que sin incur-
rir en pena pueda imprimir esta *Bibliotheca*; por quan-
to por nuestra orden està vista, y aprobada. Dada en nuestro
Palacio Episcopal de Salamanca à 16. de Agosto de 1727.

Silvestre Obispo de Salamanca.

Por mandado de el Señor Obispo mi Señor,

D. Joseph Lucas Rodriguez, Secretario.

ERRORES CORRECTI.

PART. 1. pag. 6. col. 2. irem, lege item. Pag. 7. col. 2. otatu, leg. oratu.
 Pag. 16. col. 2. Segobricæ, lege Segovia. Pag. 25. col. 2. Bolonia,
 lege Manila. Pag. 32. col. 2. Archivij, lege Archivijs. Pag. 93. ex
 Textere, lege Textore. Pag. 95. col. 1. estas materias, lege, en estas ma-
 terias. Ibid. col. 2. de la humilde, lege, humildad. Pag. 96. col. 1. ut nube.
 lege nubes. Ibid. col. 2. Perfecto Religioso, lege, Perfecta Religiosa. Pag.
 104. col. 2. Seraphicazmente, lege Seraphicamente. Pag. 117. col. 2. linea
 14. Y por esto, lege Ni por esto. Pag. 119. col. 1. linea 1. de vida, lege, de
 la vida. Pag. 139. col. 2. linea 16. Discalceatorum, lege Discalceatarum.
 Pag. 144. col. 2. anno 1711. lege 1711. Pag. 145. col. 2. estimando el mu-
 cho, lege en mucho. Pag. 148. col. 2. lin. 3. regimine peculia. lege pecu-
 liari. Pag. 151. Lapis Lyrius, lege Lydius. Pag. 153. col. 1. lin. 15. Laud-
 at, lege Laudati. Pag. 157. col. 2. Chrira, lege Chiara. Pag. 158. col. 2.
 nostra, leg nostræ. Pag. 229. col. 2. Cantone, lege Mexici. Pag. 131. col.
 1. tomo integrum, lege tomum. Pag. 231. col. 2. recepto, lege recepta.
 Part. 2. pag. 8. col. 2. Sandaliarum, lege Sandaliatum. Ibid. Aofino, lege
 Rosino. Pag. 12. lin. 2. ab Episcopi, lege Episcopo. Pag. 25. Dominicanus,
 lege Dominicus. Pag. 29. col. 1. Suacarios, lege Siccarios. Pag. 49. col. 2.
 exerevit, lege excrevit. Pag. 50. col. 1. verbo ex lege, lege, & lege. Pag.
 53. col. 1. accuminantum lege accuminatum. Pag. 77. col. 1. certat utr-
 que, lege uterque.

He visto este libro intitulado *Bibliotheca Minor. Discalc.* y
 con estas erratas corresponde con su original. Madrid, y Di-
 zembre 30. de 1727.

Lic. D. Benito del Rio, y Cordido;
 Corrector General por su Mag.

T A S S A.

TAssaron los Señores de el Consejo este libro intitulado
Bibliotheca, &c. à seis maravedis cada pliego, como
 mas largamente consta por certificacion de D. Balrha-
 sar de San Pedro, y Azevedo, Secretario de Camara de el
 Rey N. Señor, y de Gobierno del Consejo, dada en Madrid
 su 26. de Enero de 1728.

IN LAUDEM P. FR. IOANNIS A DIVO ANTONIO
(aliàs Suarez de Rivera) Salmantini huius libri
Authoris.

EPIGRAMMA.

Digeris egregiè , Rivera , volumine iusto,
Quæ multis fuerant sparsa voluminibus.
Tu, quæcumquè typis fuerant mandata , reponis,
Et quæ privato delituere lare.
Tu, quæ sustulerat ; jam jam invidiosa vetustas,
Et longa exciderant pæne sepulta die:
Non finis aut carie carpi, aut rubigine lædi:
Immo perennantes afferis inter opes
Scripta refers, & gesta simul, mortesque piorum.
Fratrum ; proque fide, quas subiere neces.
Nudipedem proles opere, & sermone parentem
Franciscum prodit, quæ facit, atque docet.
Tu decus immortale tuis, Patriæque parasti,
Per quem tantorum vitæque, morsque vigent:

*Pangebat Doct. D. Joannes Gonzalez
de Dios in Academia Salmantina
Primarius Humaniorum litterarum
Magister.*

LECTORI

OPERIS RATIO,

AC METHODI CUM PROPUGNACULIS.

LEGERAM olim eruditum valdè Dominicum Gubernat. de Gubernatis de Scriptoribus Strictioris tom. 2. lib. 7. Observantiæ hæc verba facientem : *Aliquos tantum præcipuos ex variis scientiis singulartè benemeritos ex Familia Cismontana numerabo, quia ex Ultramontana nondum licuit habere.* Nec fas est, quos altum silentium accusat, acceptissimum Authorem, completum Historiographum, de adverso affectu arguere, quem non minus, ita suspicor, ac Sanctum Hieronymum in Prologo sui Cathalogi Scriptorum Ecclesiasticorum, nostræ Familiæ Strictioris Observantiæ Discalceatis professoribus respondentem ausculto : *Si qui autem de his, qui usque hodie scriptitant, à me in hoc volumine prætermissi sunt, sibi magis, quam mihi debent imputare. Neque enim zelantes scripta sua, de his, quæ non legi, nosse potui, eo quod aliis forsitan sit notum, mihi in hoc terrarum angulo fuerit ignotum.* Legetam quoque tomum integrum de Scriptoribus Ordinis Minorum Typis commissam Romæ anno 1650. ejus Author R. A. P. Lucas Vvadingus, Conventualium, Observantium Discalceatorum, Reformatorum, Recollectorum, Capucinatorum, Tertiatorum, ac Monialium Instituti Seraphici, solidè, sed diminutè compilavit scripta. Præterea laudatus hic tomus ubi invenitur? Sanè rara avis in Regia Bibliotheca, Librariisque opulentioribus haud reperta. Quid quod Franciscus Haroldus celeberrimi nostri Annalistæ eruditus Continuator gravidus doctrinæ salubris spicas convocans, supplementi Franciscanorum Scriptorum dederit spem? Spes, quæ differtur affligit animam. Fortè utrumque

lustraverat Doctus Chronologus Provinciae Discalceatorum S. Didaci Mexicani Chariss. Fr. N. Fr. Balthasar de Medina, & de Supplementi adjumento cogitans, Vvadingum laudatum, clarissimum Petrum de Alba, necnon Hispalensem peritum D. Nicolaum Antonium pennatis pedibus percurrens, Scriptorum Discalceatorum Centuriam in suae Chronicæ medio obstrusam, sub modio quasi possuit. Quid ergo? Et post hæc non fuit, qui moveret pennam, & aperiret os, & granniret? Audivi, me hercle, & legi Romæ vituperationem quorundam ambulantium (quo spiritu nescio, Deus scit) in circuitu, & dicentium *Ubi est circulus, & calamus Hispanorum Discalceatorum?* Ecce studiose Lector, ecce ratio scribendi, pro patriæ amore, Supplementi universalis Bibliothecæ adjumento, Strictioris Observantiæ Discalceatorum honorè, Ecclesiæ ornamento, gloriæ Dei. Hæc memor illius: *Sanctus Franciscus, præviis orationum studiis, quid faciat instructus, non sibi soli vivere, sed & aliis proficere vult Dei zelo ductus.* Et illius: *Frater, qui adjuvatur à Fratre, quasi Civitas fortis.* Necnon: *Sapientia abscondita, & thesaurus invisus, quæ utilitas in utrisque?* Hæc, inquam, meditatus in corde, prudentum consilio, auxilioque doctorum virorum surrexit penna mea, ut (& Choridon inter aves sonat) vocem daret Nostratum pennis. Minorita sunt, Reformati sunt, Discalceati sunt, sed quibus nec defuit gladius limatus principali facundia, nec gladius accutus verbi Dei, religiosa maturitate plus docentes, quam dicentes, causa nque Dei potius implentes, quam paginas. Dubitet inspector, meliusne nova opera conturgant, an vetusta reparentur; transeat verò in alienas Provincias Discalceatorum nostrorum vigilantia in laboribus plurimis, Biblicis, Scholasticis, Polemicis, Asceticis, Concionatoriis, Catechisticis, Theologicis, Regularibus, Juridicis, Philosophicis, Historicis, Politicis, Poeticis, quorum omnium Grammatica Christus est. Nemo mihi succenseat,

feat, si Dei confusus gratia, litteris alligo litteras
 verba manentia; quia si Sancti Patres nostri, hujus-
 modi occasiones inveniendò, nihil scripsissent olim,
 sed quamlibet bonam vitam inerti silentio transegi-
 sent, nec apud nos modò tam celebrem, dulcemque
 memoriam habuissent. Scribendo autem, & Deo
 placere meruerunt per duplicem fructum sanctæ præ-
 dicationis, & cunctis post se venientibus exemplum
 præbuerunt piæ imitationis. Si initium sapientiæ ti-
 mor Domini, & initium scientiæ scientia librorum,
 cur ergo imitari pigeat, quos celebrare delectat in
 hoc genere scribendi duces Hieronymos, Isidoros,
 Ildephonos, missis Joanne Tritemio, Sigeberto,
 Pössævino, Sixto Senensi, aliis quoque modernis Au-
 thoribus, quorum scientia librorum contemnenda
 non est?

Sed ne fortè, amice Lector, obliqua malevolo-
 rum judicia, aut severiores sciolorum quorundam
 censuræ (quæ vix ullis quantumvis utilissimis scriptis
 deesse solent, ideòque haud dubie nec huic parent)
 animum suum nonnihil moveant, aut saltem suspen-
 sam detineant, opere pretium duxi de nonnullis te hic
 præmonere, nisi ex illis sis, de quibus Sidonius: *Hi
 sunt, qui invident scholas instituendâs, mercedes insti-
 tuentibus, litteras institutis.* Querat ergo diligens
 Lector, & dicat primò, ubi est fructuositas Bibliothecæ
 hujusce? Respondebimus primum illo Kempensis
 „devoti: *Sunt* nanque libri, ait, arma Clericorum,
 „ornamenta Ecclesiæ, divitiæ, & thesaurus Docto-
 „rum, tubæ Sacerdotum, solatia Religiosorum, epi-
 „scopæ devotorum, testamenta Sanctorum, luminaria fi-
 „delium, seminaria virtutum, organa *Spiritus Sancti.*
 Respondebimus secundo Apostolicis Litteris Grego-
 „rii XIII. Venerabili Aloysio Granatensi: *Multas*
 „olim (Summum audis Pontificem) conciones ha-
 „buisti, libros præstanti doctrina refertos edidisti,
 „idem quotidie facis. Gaudemus isto, tam aliorum,
 „tum tuo ipsius tam præstanti bono, & fructu. Quot
 „enim ex concionibus, scriptisque tuis profecerunt

Sidon. lib. 5.
 Epist. 7.
 Kemp.

serm. 20.
 Consule Va-
 lerium Taxad.
 in Prologo sue
 Bibliothecæ.

Consule Ri-
 badeneira in
 Prologo Bi-
 blioth. Scrip-
 tor. Soc. Jesu.
 Gregor. XIII.
Dilecte Fili.
 Romæ 21. Ja-
 nii 1582.

„ (profecisse autem permultos, quotidieque profice-
„ re, certum est) totidem Christo filios genuisti, lon-
„ gèque illos majori beneficio affecisti, quam si cœcis
„ aspectum, aut mortuis à Deo vitam impetras-
ses.

Quærat scrutator secundò, & dicat, Nonne com-
pilati, omnes Discalceati sunt? Subsiste tantisper, ut te
de veritate erudiant Ordinis Seraphici Annales, Chro-
nicæque peculiare Provinciarum Discalceatorum.
Uno verbo; omnes, vel professione, vel domicilio
Strictioris Observantiæ Discalceatorum alumnos, nul-
lo inficiante comperire poteris, consultis domesticis, &
extraneis Authoribus, passionis nesciis, & classicis.

Quærat tertio diligens Lector, & dicat: quid at-
tramentum cum sanguine; vel sanguis cum attramen-
to, cum de Scriptoribus agitur? Sed tu es Magister in
Israel, & hæc ignoras? Haud legisti Martyrum Catha-
logum in calce Vyadingiani tomi de Scriptoribus Or-
dinis Minorum? Audi eruditum Patrem Alegambe in
sua perillustri Bibliotheca Societatis Jesu responden-
tem: *Attexui subindè alterum Cathalogum, secutus Ri-
badeneiram, eorum, qui violenta morte pro Fide, Chris-
tianaque pietate occubuerunt.* Quid attramentum cum
sanguine sciscitaris? Responde, quæ sunt illæ victimæ,
quas in publicis Gymnasiis sapientia mactavit, Tertu-
liano explicante: *Sophia jugulavit filios suos. Sophia
sapientia est; sapienter utique jugulavit, dum in vitam,
& rationabiliter, dum in gloriam. O parricidii ingenium!*
In quæ verba incumbens Subtilis Monteladensis, sub-
dit: *Quia* litterato æternat gloriosior vita, ut æternat
Martyri. Pulchrum planè litterarum elogium, & sa-
pientiæ fastus. Nimirum fulgent in Ecclesia Marty-
res, qui sanguinem fuderunt pro fide. Eminent Mar-
tyres, qui occubuerunt pro quaris virtute. Nec de-
sunt sapientiæ Martyres, qui ab indefesso studiorum
labore, spirantia cadavera, & vii Martyres appel-
lantur. Nemo, nisi Tyrannus sævit in Doctores, nemo
nisi carnifex litteratorum martyria conficit. His adde
verba illa solius sine exemplo Virginis Maris, ac plu-
quam Martyris dicentis apud Cæsarium: *Ego sum*
„ Ma-

Philip. Aleg.
præfat. 2. suæ
Biblioth.

Zelada in Ju-
dith c. 12. v.
14. §. 59.

„ Mater Christi , & animam Scholaris hujus , qui verè
 „ Martyr est, tollere veni. Revera Scholares, si innocen-
 „ ter vivunt, & libenter discunt, Martyres sunt. Quod si
 „ postea artes doctas in charitate, maximè in Dei servi-
 „ tio exercuerint, magnam ex hoc mercedem consequen-
 „ tur. Nec extra olivas Martyres charitatis iudices. Paupe-
 „ rum Gymnasia, appellata lego loca illa, in quibus agroti
 pauperes, lepræ lue infecti curabantur.

Sed jam quartò de qualitate Scriptorum requirens
 Opuscula animadvertis, Orationem funebrem, unicum
 panegyricum, necnon unius Epistolæ Authorem. Con-
 sideravi, sed è scriptis didici scribere, ac Scriptores di-
 numerare.

Tantum igitur laudis Veterum si scripta merentur,

Scribere Scribentes nil tibi laudis erit ?

Tales abnuat Authores, qui Cathalogos Scriptorum mi-
 nimè prælegit. Vernaculè laudatus Chronologus Mexi-
 canæ S. Didaci Provinciæ : *No se deben desatender algu-
 nos cuerpos de libros por pequeños, pues no se forman los
 eseritos para exercitar brazos, sino ingenios, y el juicio
 guiado del aprovechamiento, ha de mirar, no à las hojas, y
 corteza, sino al corazon.* Solidius Isaïæ 8. legimus : *Sum e
 tibi librum grandem, Audisti grandem? Intellige grandem
 Bibliothecam, id est, magnam schedulam, si Hugoni assen-
 sum præbes.*

Sed nostra tractantes, acciti, V. Ribadeneiræ hæc sit
 „ solutio: Tamen nonnullos ego recenseo, qui perpau-
 „ ca, aut etiam in specie exigua evulgarunt, id tamen fa-
 „ cio; tum ne quemquam suæ industriæ, ac laboris laude
 „ defraudem: tum verò, ac maximè propter Scriptoris
 „ dignitatem, & quoniam, quæ minima prima fronte vi-
 „ dentur, utilitate, si benè prospiciantur, sunt maxima.
 „ Neque enim res tam numero, & magnitudine, quam
 „ pretio, & pondere æstimandæ sunt. Sic in suis Biblio-
 thecis Sixtus Senensis, Possévinus, Vvadingus, Picinel-
 lus, Rosortus, Nicolaus Antonius, Alegambe, Carolus
 de Vifch, quorum aliorum etiam Bibliothecariorum
 exempla sum secutus. Sed quid de Epistolis? Vel consule
 Hieronymum Maximum in suo Cathalogo, de Epistola-

Cæsarius lib.
 12. Exemplor.
 cap. 48.

Novarin:
 lib. 2. Sched.
 cap. 5.

Balduin. in
 Elogio Biblio-
 thecæ Sister-
 ciensis.

Medina
 fol. 214.

Isaïæ 8.

Hug. hîc.

Apoc. 10.
*Habebat in
 manu sua Li-
 bellum.*

rum,

Chrysoſt.
Epiſt. 148.

A Lapide in
Epiſt. ad Ephe-
ſios. fol. 469.

Ayllon hic
n. I.

Carolus de
Viſch in Præ-
fatione.

Nicol. Anton.
in Græceæ.

Altamura
Centuria 4. Bi-
bliothecæ Do-
minicanæ fol.
248.

rum, uniufvè Epiſtolæ Scriptoribus affati n differentem;
vel audi Chryſoſtomum ad Epiſcopes, & Præbiteros
„ in vincula conjeſtos ſcribentem: *Ad nos autem quia*
„ ſapiffimè ſcribite. A vobis etenim, qui Dei cauſa vinc-
„ ti eſtis, litteras, quæ afflictiones veſtras exponant, mag-
„ nopere arripere cupimus. Hincque ingentem etiam in
„ externa terra degentes conſolationem *capiemus*. Huic
ſpectat peropportuna obſervatio Cornelii a Lapide ſic
„ agentis: *Epiſtola*, quas ſcripſit Apoſtolus è carcere,
„ quaſi concluſo utre, plus eructant ſapientiæ, & ſpiri-
„ tus: anhelans enim ad martyrium, ejusque deſiderio
„ æſtuans, illas ſcripſit, quaſi ultimas, & cygneas *cantio-
nes*. Huic ſanè Epiſtolæ haud abſimiles judicavi à me
compilatas, quorum Authores fervidi, vel viri Apoſto-
lici, vel nobiles Chriſti athletæ ſtylo profundo perſcrip-
ſere. Mitto Iſaæ 39. v. 1. Epiſtolas, libros vocari, ut rec-
tè obſervavit Ayllon. Mitto Hypolitum Marracium, ac
Petrum de Alba memoriam feciſſe quamplurium Au-
thorum, quorum unicum ingeniorum ſuorum monu-
mentum, vel concio, vel cantio, vel Epiſtola, vel Novena.

Interroget quinto diligens Lector, ut quid M. S.?
Reſpondebimus primò, Inſulis 1641. in 4. impreſſum
fuiſſe Bibliothecam Belgicam M. S. (hoc eſt manu Scrip-
torum) Antonii Sanderi; manuſcriptas intuper eſſe prin-
cipaliores Bibliothecas, ſcilicet Vaticana, Ambroſiana,
Barberina, Sphorciſiana, Medicea, Hiſpalenſis, Toſolana,
quarum nonnullas officiòſè perluſtravi. Meritò igitur
Ciſterciienſis Bibliothecæ Author Lectorem præmonuit
dicens: *Se puriſſimos proferre Scriptores, quorum opera
nondum lucem aſpexerunt, &c.*

Pergat Scrutator ſexto quærens, ac dicens: *Latine
ſcribis, & vernaculè laudas? Latine ſcribis, idiomateque
proprio inſcriptiones librorum, recenset?* Et rectiſſimè ter-
minos ne tranſgrediar, quos potuerant in hoc genere
ſcribendi duces, Patres, & Magiſtri. Quo idiomate Au-
thor Bibliothecæ Hiſpanæ latine elaboratæ, calamo di-
numerans, exprimit librorum titulos? Proprio Authoris.
Quo laudat Julianam Morel laudatus Author, & Did-
acum de Lemos Ambroſius de Altamura? Ille Hiſpanico,
il-

iste Lusitano; & sanè uterque Bibliothecam suam latinè compilavit. Hic gradum sistens prælaudatus Cisterciensis Lectorem præmonuit hisce verbis: *Eorum judicia propriis ipsorum verbis ordinariè recensere volui, quod hac ipsa majorem fidem dictis concilient, & certiora gratiora plerumque habeantur.*

De his operæ pretium ducō sciolum quemque (ut ille, cui Monteladiensis: *Sic vel de interrogatione, ignorantia sobole elate superbis, ut dubium cui perspicuè satisfactum est, à nemine solvendum præsumas*) præmonere, memor prudentis consilii ipsiusmet Interpretis alibi agentis: *Et quis Scriptor olim, & nunc passus non est, aut peritiæ, aut invidiæ, aut emulationis censuram?* Legat Christianus Lector, ac nequaquam dono Dei gratiæ insultando deroget, blasphemando, quod non intelligit, vel reprehendere quærens, ut Momus, vel Compilatorem arcessens, quia fecit hoc, quod ut facere possit, desuper accepit, & stylo hominis fecit, nunc simpliciter, nunc argutè, nunc sollicitè, constantia variegata, sed necessaria admonens eos, ut olim Sixtus Senensis, *qui hæc lecturi sunt, ne à me exigant ornamenta verborum, & elocutionis elegantiam quam nec profiteor, nec si profitear, in tam varia, & inequali diversorum Scriptorum collectione servare possim.* Utque Avernorum Episcopo utar: Nos opuscula sermone edidimus arido, exili, certè ex maxima parte vulgato, cujus hinc honor rarus, quia facilis inventio est. Sanè profiteor audenter sicut istic nihil acre, nihil eloquens: ita nihil inditum, non absolutum, non ab exemplo. Sed quid hæc pleribus? Dictio mea (quod mihi sufficit) placet amicis; in quibus tamen utrumque complector, sive non fallunt examine, seu charitate falluntur: Deum quoque (quod restat) in posterum quæso, ut secuturi, aut fallanter similiter, aut censeant. Et alibi: Neque vereare, me quospiam judices Cætonianos advocaturum, qui modò invidiam, modò ignorantiam suam, fidæ severitatis velamine tegant, quamquam imperitis venia debetur: cæterum quisquis ita malus est, ut intelligat bene scripta, non tamen laudet, hunc boni intelligunt, nec tamen laudant.

Celada in 49.
Genes. v. 6. §.
298.

Senens. in
præfat. suæ Bi-
bliothecæ.

Apolinaris
lib. 8. Epist.
ultima.

*dant. Enixissimè toto in opere curavi, ne quid à Sanctæ
Ecclesiæ Catholicæ scitis, à Sanctorum PP. sententiis, à
Conciliorum decretis deviares; unde si quid secus in-
ventum, irrepsisse calamo non volentis, nec auctoris ve-
lim intelligas. Vale, & nostrorum laboribus favete.*

PROTESTATIO AUTHORIS.

LECTOR adverte in elogiis virorum illustrium, quos
hoc libro complexus sum, nonnulla me obiter at-
tingere, quæ sanctitatem ipsis videntur adscribi-
re; perstringo nonnunquam aliqua ab iis gesta, quæ, cum
vires humanas superent miracula videri possunt; præsa-
gia futurorum, & si quæ sunt alia hujusmodi: demum
nonnullis sanctimoniam, vel martyrii videor appellati-
onem tribuere. Verum hæc omnia ita meis lectoribus pro-
pono, ut nollem ab illis accipi tanquam ab Apostolica
Sede examinata, atque approbata, sed tanquam, quæ à
sola suorum Authorum fide pondus obtineant. Proinde
Apostolicum Decretum anni 1625. editum, & anno
1634. confirmatum, integrè, atque inviolatè juxta decla-
rationem ejusdem Decreti anno 1631. factam, à me ob-
servari omnes intelligant, nec velle me, vel cultum, aut
venerationem aliquam, per hanc meam historiam ulli
arrogare, vel famam, & opinionem sanctitatis, aut mar-
tyrii inducere, seu augere; nullumque gradum facere ad
futuram aliquando ullius Beatificationem, vel Canoni-
zationem, aut miraculi comprobationem; sed omnia
in eo statu à me relinqui, quem seclusa hac mea histo-
ria obtinerent. Hoc tam sanctè profiteor, quam decet
eum, qui Sanctæ Sedis Apostolicæ obedientissimus
haberi filius cupit, & ab ea in omni sua
scriptione dirigi, & actione
regulari.

BIBLIOTHECÆ MINORUM DISCALCEATORUM ATTRAMENTO SCRIPTORUM.

PARS PRIOR.

Prædicat, atque sedet Scriptor, largitur, & orat:

Affligitur, sal dat, lucemque futuris.

Ecclesiam ditat, armat, custodit, honorat.

Ex Joanne Gerson. Alphab. 1. de laude Scriptorum.

DUX ELEMENTORUM STUDIIS
viget in Latiis

Auson. de
Litteris.

A

ALPHONSUS A
SANCTA AN-
NA, Prædica-
tor, & Guardia-
nus Conventus
Dominæ Nos-

træ à Loreto Populi de Sam-
paloc in Philippinis, Tagalo
idiomate in publicum misit:

EXPOSITIONEM DOC-
TRINÆ CHRISTIANÆ in 8.

Manilæ ann. 1628. Testem addu-
co Balthasarem à Medina in
Chronica Provinciæ Discalcea-
torum S. Didaci de Mexico à fol.
214. Eodem idiomate ibidem
vulgavit Tractatum:

DE OFFICIO DIVINO. Ejus
utilitatem testatur Fr. N. Fr. Anto-
nius de la Llave Trienn. 16. Pro-
vinciæ S. Gregorii Philippina-
rum.

ALPHONSUS A S. BERNAR-
DO, Ex-Diffinitor Provinciæ S.

A

Pei

Petri de Alcantara Discalceatorum in Regno Neapolitano, scripsit:

VIDA DE S. PEDRO DE ALCANTARA, Typis datam in 4. Neapoli apud Felicem Mossa ann. 1710. Vidi.

ALPHONSUS DE CRUCE, in Oppido Valdemoro Toletani Regni, nobilibus Parentibus ortus, strictiorem Discalceatorum Observantiam secutus in S. Pauli Provincia, Conventus S. Josephi Methymnensis, S. Antonii (non S. Angeli, ut Marratius scribit) Abulensis, & celeberrimi Salmanticensis, vulgò de el Calvario, Guardianus, bis Commissarius Visitator Provinciæ S. Joannis Baptistæ, quinquies suæ præfate Provinciæ S. Pauli Diffinitor, primus fuit qui Sermones à se elaboratos idiomate nostro publicavit, nempe:

PRIMERA PARTE DE Discursos Evangelicos, y Espirituales en las Fiestas principales de todo el año. Matriti 1599. in 4. Barcino-ne 1600. in 4. Vidi.

VARIOS Discursos, y anotaciones para las Fiestas principales de los Santos. Matriti 1599. Barcino-ne 1600. apud Jacobum Cendrad. Vidi. Edidit quoque:

DE LA Pureza de el Apostol S. Pablo. Matriti 1599.

CAMINO de la Salvacion. Salmanticæ 1625. Vidi.

COMPENDIO de la Vida Espiritual, ad Sanctam, & gravissimam Salmantinam Ecclesiam. Vidi. Salmanticæ eodem anno apud Antonium Ramirez. Inedita reliquit:

ESPEJO de Prelados. Sermones de Quaresma. Agunt de ipso Vvadingus, Nicolaus Antonius, Medina, Petrus de Alva, Mathæus à Nativitate in Chron. M. S. Provinciæ S. Pauli, Liber proprius Conventus S. Josephi Methymnensis, ubi 24. Januarii 1631. Patribus appositus; ibidem sepultus fuit. Perhibet quoque de nostro Alphonso, ejusque Compendio Vitæ Spirituales testimonium R. A. P. M. Didacus de Salazar, Benedictinus, celebris Concionator, Doctor Salmanticensis, & Regens sui Religiosissimi Collegii S. Vincentii Salmantini, ut videri est in sua Epistola simul cum prædicto opere, ejusque initio affixa, ibidem impressa, quæ ecce adest.

„ Entre algunas vezes (me-
„ nos de las que quisiera) que
„ voy à essa su Casa de V. P.
„ (retrato del Paraíso , recrea-
„ cion del alma , soledad amo-
„ na para los exercicios de la
„ oracion) una , que mi suerte
„ me llevó à su Celda de V. P.
„ (Celda de quien me parece
„ hablaba N. P. S. Bernardo,
„ quando dixo : *A Cella in Cœ-*

„lum; pues me parecè sepultura
 „en vida, brete, donde aptifio-
 „nado el cuerpo, buela el alma,
 „y se esparce en su Dios) vi so-
 „bre una mesilla seis ò siete li-
 „bros, que me llevaron los
 „ojos del alma, juzgando, que
 „donde se trata de ella, serian
 „incentivos de amor divino. No
 „me engañò el pensamiento;
 „porque el primero fue uno de
 „mano, que trataba de ora-
 „cion, y exercicios suyos, cu-
 „yo titulo era: *Compendio, y*
 „*zifra de la Vida Espiritual, y*
 „*camino de la Salvacion*. Convi-
 „dòme la materia; porque tam-
 „bien la letra era estremada,
 „y con ser yo tan elado (con-
 „fesion de mi profesion) à po-
 „cas hojas, que lei, senti en mi
 „alma nuevo efecto, y calor,
 „que me encendia. Codicioso
 „apeteci hurtar este Theforo,
 „no para quedarme con el, sino
 „para aprovecharme lo que
 „pudiesse. Traxele conmigo à
 „mi aposento, y apenas huve
 „entrado en el, quando con la
 „codicia me embarquè en su le-
 „tura. Ibame creciendo mas
 „cada dia, y en pocos le lei dos
 „vezes. Hallè, que era obra de
 „V. P. donde dà bien à enten-
 „der la frecuencia, y continua-
 „cion, que ha tenido en este
 „exercicio; que las cosas mas
 „altas, y encumbradas, y que

„los mas Espirituales con S. Pa-
 „blo, ni saben, ni pueden de-
 „zir, V. P. las explica, que pa-
 „rece no habla como hombre,
 „sino como Angel; que como
 „sabia, y prudente abeja ha co-
 „gido de todos los libros espi-
 „rituales las flores, de que ha
 „hecho, y labrado un suavissi-
 „mo panal de gusto, y deleyte
 „para el alma; y que así para
 „principiantes, como para per-
 „fectos, dà leche dulce, y ro-
 „busto manjar, con que se ali-
 „menten, creciendo unos, y
 „sustentandose otros; si bien
 „que en el camino de la virtud
 „el no crecer es bolver atrás: fi-
 „nalmente hallo en este libro
 „escondido el thesoro de las al-
 „mas, con que muchas se pue-
 „den enriquecer. Y consideran-
 „do, que el mayor servicio,
 „que se puede hazer à Dios, es
 „ganarle una, viendo, que con
 „este trabajo de V. P. puede ga-
 „nar tantas, se le remito, buel-
 „vo, y restituvo: suplicandole,
 „y encargandole la conciencia,
 „no sea avaro de bienes tan
 „grandes (que ferà para Dios
 „muy grande ofensa) sino que
 „los saque en publico para bien
 „de la Iglesia, y provecho de
 „tantos hijos suyos. Que à mi
 „ver tiene V. P. obligacion à
 „ello en conciencia, con que
 „descargo la mia, restituyendo

„à V. P. lo que es suyo, como
 „diciendo lo que siento. Guar-
 „de N. Señor à V. P. en su san-
 „to amor, como deseo, &c. En
 „S. Vicente de Salamanca à 20.
 „de Marzo de 1625. El M. Fr.
 „Diego de Salazar.

Nostri Vener. Alphonsi vir-
 tutes, Chronicæ nostræ mon-
 strabunt, missis aliis clarissimis
 testibus, qui de eo scripsere.

ALPHONSUS FLORES, Con-
 cionator, Provinciæ Discalcea-
 torum S. Didaci in Bætica; ad
 prælum parata reliquit in 4.

CONCEPTOS varios predi-
 cables.

MARIAL. SANTORAL.

Passim in laudata Provincia in-
 veniuntur horum operum copie
 fideles. In publicum, quod vide-
 rim, misit:

ORACION breve para el Mys-
 terio grande, è Impression gran-
 diosa de las Llagas de Christo
 nuestra Luz en la carne santa de
 Francisco N. Padre, &c. Excu-
 debat Didacus Perez Estupiñon
 anno 1643. ad Illmum. D. D.
 Franciscum Guerra Episcopum
 Gaditanum. Vidi.

ALPHONSUS A SANCTO
 FRANCISCO, Prædicator, Pro-
 vincia S. Gregorii Philippina-
 rum Custos, prælo dedit Ma-
 nilæ;

Discalceati

SPECULUM Spirituale, &
 viam perfectionis, ann. 1653. in
 8. Medina ibidem.

ALPHONSUS A SANCTO
 FRANCISCO, Concionator,
 Provinciæ S. Pauli Discalceato-
 rum filius, Provinciæ S. Grego-
 rii Discalceatorum in Philippi-
 nis aggregatus, edidit tres li-
 bros: Primum:

SUPER Divina Præcepta

Secundum:

DE Oratione ad Moniales

Tertium:

DE Oratione ad Tertii Ordinis
 Seraphici alumnos. Insuper
 posteritati M. S. tractatus varios
 dedit, quos inter:

APOLOGIAM vitæ, & boni
 spiritus V. Fr. Faancisci à Sancto
 Nicolao, Provinciæ S. Gabrielis
 filii, & Custodis præfatæ S. Gre-
 gorii Provinciæ. Joannes à Jesu
 in ejus vita M. S. quæ in Archivo
 Provinciæ S. Pauli Vallisoletano
 asservatur.

ALPHONSUS LUPUS (cujus
 mirabilium memoriam faciunt
 Daza, Joannes Ximenez, Joan-
 nes à Sancta Maria, Barezzus,
 Rapinaus, Joannes Baptista à
 Perusio, Elcearius, Joannes
 Blaneona, Gravina, & Maria-
 nus apud Arturum in Martyro-
 logio Franciscano die 7. Ju-
 nii. Martinus à Sancto Josepho

tom. 2. Chronic. Provinc. S. Pauli cap. 25. Chronologi Provinciarum S. Joannis Baptistæ, & S. Josephi, Tiburtius Navarrus in suo S. Petro de Alcantara post mortem redivivo cap. 2. fol. 13. Fortunatus in Monologio Franciscano die 9. Maji, Joannes Baptista Madrigal in Prologo ad Lectorem sui Homiliarii Evangelici, de quo suo loco, missis aliis) gloria Medinæ Sidoniæ in Betica Provinciæ Castellaniæ Regularis Observantiæ alumnus, latitia Provinciæ S. Joannis Baptiste, & honorificentia S. Josephi Minorum Discalceatorum, qui totam ferè Hispaniam, Italiamque prædicando lustrans, Salmanticæ octingentos, & amplius ex Scholasticis illius celeberrimæ Academiæ fervidissimis suis concionibus ad Ordinem Minorum suscipiendum induxit. Romæ apud S. Jacobum per Quadragesimam prædicans, processionem solemnem in die Paschatis instituit, Matritique, conciliatis sibi Populi animis, illos suæ Reformationi devotissimos fecit. Hic merito sanè alter D. Paulus nuncupatus, qui magnam iniit amicitiam cum Sanctis Paschale Baylon Discalceato, & Felice à Canalicio Capucino. Hic, qui S. Carolo Borromeo teste, nihil eorum, quæ spectari solent in perfectis Oratoribus habebat, & ta-

mèn partes Oratoris universas tenebat. Hic, ad cujus instantiam plura per Italiæ urbes instructa sunt Hospitalia. Hic, cui Sacra Virgo Deipara, & S. P. N. Franciscus quandoque assidebant, veluti suggerentes, dum Populo concionaretur, quæ eructare debebat. Hic, quem B. Angelus de Paz dicebat, in Italiam coelitus à Deo missum, tanquam alterum Jonam in Ninivem, quemque omnes ubique Beatum, & quadam divina, singularique gratia præditum acclamabant. Hic dilectus Vice-Deo S. Pio V. dum Hispaniam ad suam S. Josephi (ut ipsemet promisserat Ministro Provinciali V. Fr. Antonio à Sancta Maria) Discalceatorum Provinciam reverteretur, extra Barchinonem Idibus Octobris (prænnuntiato suæ mortis die) è vita excessit ann. 1595. Conventum Patrum Capucinorum Montis Calvariae suo corpore ditans. De eo vivo id vulgi ferebatur: *Lupus movet*. Sed adhuc defunctus loquitur in suis operibus. Posteritati dedit:

COMMENTARIA *Litteraria*, & *Moralia in Isaiam Prophetam*, quæ ab eo manu propria conscripta jussu Eminentissimi Cardinalis Federici Borromæi Episcopi Mediolanensis asservantur in Bibliotheca Ambrosiana. reliquit insuper:

CONCIONES plurimas *Quadragesimales, & de tempore.*

SUMMAM casuum conscientie, quæ unâ cum ipsis Concionibus habentur M. S. in Bibliotheca Genuensi PP. Capucinorum.

TRACTATUM de casibus conscientie, reservatis, & *Quæstiones varias Morales.* Nicolaus Antonius tom. 1. & 2. Medina, & Genuensis in Bibliotheca Scriptorum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum Typis dato Gennuæ ann. 1680, littera A.

ALPHONSUS DE MADRID, Conventus S. Angeli Complutensis Guardianus, Provinciam suam S. Josephi insinuantibus, & spirantibus pietatem libellis conspicuam reddidit his, scilicet, vernacula lingua:

ARTE para servir à Dios. Compluti apud Michaelē de Egula 1526. in 4. Burgis 1530. in 8. Compluti apud Joannem Bröcar 1555. in 8. & hoc quidem verè aureum opusculum (verbis utor Nicolai Antonii in sua Bibliotheca Hispana) quod minus emendato dicendi genere non semel aures legentium læderet, Ambrosius Morales scitè reformavit, verbaque excellenti doctrinæ respondere adamussim fecit, atque edidit Matriti ann.

1598. Latine autem venit Joannes Entennius Dominicanus, Belgæ, qui olim in Lusitania Hieronymianorum sodalis fuerat, vir doctus, aliisque operibus celebratus, cujus quidem versio prodit Lovanii 1576. in 16. itemque Ingolstadii apud Sartorium 1578. Italicè apud Paulinum 1604. & Gallicè apud Guidonem Bondoville Tolosanum Typographum 1555. in 16. necnon & Germanicè à Jacobo Tarcin Gallo Bravanto Franciscano.

ESPEJO de Ilustres Personas Burgis 1542. in 12. atque item Latinum ejusdem Entenni opera simul cum *Arte inserviendi Deo.* Speculum verò Italicè dedit locupletatum, à se Carolus Bascapè, Novanensis Episcopus.

SIETE *Meditaciones de la Santa mana Santa*, quem libellum Gallicè interpretatus est Gabriel Chapuis, Turingus, Regis Galliarum Historiographus, editum Parisiis 1587.

TRATADO de la Doctrina Christiana, editum cum *Arte Deo inserviendi.*

ALPHONSUS A MATRE DEI, Provincialis Commissarius in Japonensi Regno, ad suum Commissariū Visitatorem Fr. Antonium Frances, spiritu propheti-

rico ductus, die 8. Septembris ann. 1665. gravem scripsit:

EPISTOLAM, annuntians in ipsa futuram persecutionem Religiosorum nostrorum, ac Neophytorum. Consule Fr. Antonium de la Llave in Chronic. Provinciæ Discalceatorum Philippinarum Trienn. 12. cap. 30.

ALPHONSUS A MEDINA, ex Oppido Carrion in Veteri Castella, Vir valdè spiritualis, ac exemplarissimus Minorita Discalceatus in Lusitana Pietatis Provincia, vulgarem fecit Tractatum:

DE Oratione, & Contemplatione. Consulat Georgius Cardoso tom. 2. Agiologii Lusitani die 27. Aprilis fol. 736.

ALPHONSUS PASTOR, Valentinus, ex Oppido Ayora, Provinciæ Discalceatorum S. Joannis filius, edidit Valentiae, idiomate communi:

SOLITUDINES Amoris Divini, apud hæredes Chrysostomi Garriz ann. 1665. Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispana tom. 2. & Medina in Centuria Scriptorum Discalceatorum.

ALPHONSUS POZUELO, Provinciæ Discalceatorum S. Gabriellæ alumnus, Theologicam Marianam pulcherrimam questionem elaboravit, nempe:

UTRUM cuncti Fideles Christipara, Ave dicentes, eo ipso illam ab originalis culpa labe immunem protestentur? Typis datam Compluti an. 1616. Petrus de Alva, Medina, Nicolaus Antonius.

ALPHONSUS RODRIGUEZ, seu Rodericus, Provinciæ S. Joannis Baptistæ filius, non semel Guardianus, ac Diffinitor, Vir magnæ devotionis, humilitatis, ac spiritus, religiosissimo sine vitæ, ac virtutis circulum coronans ann. 1584. in Conventu antiquo S. Annæ de Villena, relicto sui desiderio, honorifico concursu, & sanctitatis opinione sepultus fuit, donec suorum venerabilium ossium translationem hymnis dulcissimis cœlestes Spiritus celebrarunt. S. Paschalis olim subditi sui oratu tractatum de paupertate à B. Joanne de Fano editum, ex lingua Italica, quam maximè callebat, in Castellanam primus transtulit. Arturus in Martyrologio Franciscano die 22. Februarii §. 3. Martinus à S. Josépho part. 2. suæ Chron. lib. 4. cap. 2: Antonius Panes part. 1. suæ Chronic. lib. 1. cap. 32. Petrus Antonius de Venecia in Legendario Franciscano die 22. Februarii.

ALPHONSUS DE VASCO-
NES, Franciscanus Excalceato-
rum Provinciæ Granatensis, Præ-
fecturam illius domus, cui *Los*
Hoz de Rute nomen est, olim
exercens, edidit:

ESTIMULO de el alma dor-
mida. Hispali 1629.

ANTIDOTO de el Alma. Ma-
triti ann. 1624.

PARA ayudar à bien morir.
Hispali 1620.

DESTIERRO de ignorancias,
y aviso de Penitentes. Hispali
apud Mathiam Clavijo 1619. &
apud Simonem Faxardum 1628.
in 8. Hoc opus tribus partibus
constat, editumque etiam post
fuit; Matriti apud Viduam Al-
phonfi Martini 1620. in 8. cum
antea fuisset etiam in 8. & Matriti
1614. Hæc Nicolaus Antonius,
ex quo Fr. Balthasar de Medina
in Centuria Scriptorum Discal-
ceatorum. At licet Author (Guar-
dianus quoque Malacensis Con-
ventus Sanctæ Mariæ Angelo-
rum) in principio primæ, & se-
cundæ partis se Discalceatum
nominet; in principio autem se-
cundæ partis, cum ejus Oppi-
dum, Patriamque Aguilar de el
Campo, designat, non Discal-
ceatum, sed Recollectum Gra-
natensis Provinciæ se appellat.
Ita observabit Lector sui libri
inscripti:

DESTIERRO de ignorancias,

primera, y segunda parte, y Ple-
tima de el alma, y Arte de Ayu-
dar à bien morir, in publicum
missi Matriti à Francisco Nieto
1667. in 4.

ALVARUS DE ROXAS, live
de S. MARIA, & S. PETRO,
sanguine nobilis, olim Doctor
in Jure Canonico, ac Scholasti-
cus Cauriensis, cum Fratribus
Discalceatis (Deo mirabiliter
operante) Provinciæ S. Gabrie-
lis in Extremadura connumera-
tus, virtutibus, ac doctrina cor-
picus, conscripsit:

IN Apocalypsim S. Joannis.
Commentaria:

IN cap. 7. Danielis.

IN cap. 4. Zachariæ. Eos apud
D.D. Gabrielem de Trexo S.R.
E. Cardinalem, cui Author con-
signaverat, ut luci committi fa-
ceret, vidit olim Romæ noster
Vvadingus, quos meritò laudat.
Ego autem testimonium perhi-
beo veritati. In unicum tomum
redacta vidi M. S. in 4. & legi in
Conventu Dominæ nostræ de
Luce Oppidi de Brozas, ab in
Archivio suæ Provinciæ adserva-
ri expertus sum ann. 1721. Agum
de ipso Arturus, Vvadingus, Ni-
colaus Antonius, aliisque mis-
sis, Chronologus eruditus lau-
datæ Provinciæ Fr. Joannes à
Trinitate lib. 3. cap. 50. scri-
bens:

„ Dize ; que eran obra sin-
 „ gular estos Comentarios de
 „ Fr. Alvaro sobre el Apocalyp-
 „ sis ; porque hasta ahora no ha
 „ havido Expofitor , con quien
 „ haya conformado en el prin-
 „ cipal affunto de ellos , fi bien
 „ concorda en muchos puntos.
 „ Despues que ha declarado los
 „ tres principales capitulos de el
 „ Apocalypsis , que contienen
 „ doctrina moral , dirigida à los
 „ siete Obispos , y demás Fieles
 „ de el Asia , y en ellos à todos
 „ los Obispos , y Fieles de la
 „ Iglesia universal , declara los
 „ restantes , desde el principio
 „ de el quarto hasta el vigesimo
 „ secundo , que es el ultimo de
 „ aquel libro , de el estado que
 „ havia tenido la Iglesia (que
 „ es la Congregacion de los Fie-
 „ les) en el Judaismo , y el que
 „ havia de tener en el Pueblo
 „ Gentil , ò en la Gentilidad por
 „ la predicacion de los Aposto-
 „ les , y de otros insignes Predi-
 „ cadores Evangelicos. Dize ,
 „ que el affunto de aquellos
 „ diez y nueve capitulos en sen-
 „ tido literal (sin perjuicio de
 „ otros sentidos literales , que
 „ han dado gravissimos Exposi-
 „ tores) es la translacion de la
 „ Iglesia de el Pueblo Hebreo al
 „ Pueblo Gentil , de Jerusalem ,
 „ Metropolis , y cabeza de el
 „ Judaismo à Roma , Metropo-

„ li , y cabeza de el Christianismo.
 „ Dize , que debaxo de aquellos
 „ similes , y enigmas va el Evan-
 „ gelista S. Juan historiando es-
 „ ta translacion , y los successos
 „ mas considerables , que en ella
 „ concurrieron , como son la in-
 „ credulidad de los Judios al
 „ Evangelio ; su miserable def-
 „ truicion por los Romanos ; el
 „ baptismo de el divino Precur-
 „ sor ; la venida de Christo al
 „ mundo , y su doctrina ; la pre-
 „ dicacion de los Apostoles , y
 „ de sus Discipulos ; la conver-
 „ sion de los Gentiles à la Fè ; el
 „ desolamiento de la Idolatria ;
 „ las crueles persecuciones de
 „ los Emperadores Idolatras , y
 „ demás Tyranos contra los
 „ Christianos ; los tormentos , y
 „ muertes de los Santos Marty-
 „ res ; la caída de Roma Gentil ;
 „ à la qual se le dà nombre de
 „ Babylonia por sus muchas , y
 „ torpes abominaciones ; la erec-
 „ cion de Roma Christiana , y
 „ fiel , à la qual (por esto) se le
 „ dà nombre de Jerusalem nue-
 „ va ; y finalmente la transla-
 „ cion de el Imperio Romano ,
 „ cuyo Solio , como en Corte
 „ fuya , estaba en Roma ; para
 „ que Roma fuesse (como lo es)
 „ la Corte , y Sede de el Sumo
 „ Pontifice Vicario de Christo ;
 „ y assimismo cabeza de todo el
 „ Christianismo , como antes lo

„havia sido de el Imperio. Di-
 „ze, que ya están cumplidos
 „todos estos mysterios: y assi
 „no trata (como otros Expositores)
 „de la venida de el Anti-
 „christo; de el juicio univer-
 „sal, ni de la Iglesia Triumphan-
 „te; porque la Jerusalem Santa,
 „y nueva, que baxò de el Cielo,
 „adornada como Esposa de el
 „Cordero, declara es la Iglesia
 „Militante, y Roma Christiana.
 „Escribió tambien el Siervo de
 „Dios Fr. Alvaro otros dos bre-
 „ves Comentarios (porquè con-
 „ducian mucho à los de el Apo-
 „calypsis) uno sobre el capítu-
 „lo septimo de el Propheta Da-
 „niel; y otro sobre el capitulo
 „quarto de el Propheta Zacha-
 „rias. Atestò, y afirmó muchas
 „vezes (comunicando su con-
 „ciencia, y espíritu à sus Con-
 „fessores, y à otras personas
 „graves, y espirituales) que el
 „sentido, que dà al Apocalyp-
 „sis, y à los capitulos septimo,
 „y quarto de los Prophetas Da-
 „niel, y Zacharias, se le dictò
 „Dios; y que para recibir esse
 „Divino favor, se disponia con
 „oraciones, disciplinas, y ayu-
 „nos. Dictabale el Señor (co-
 „mo acabamos de decir) el sen-
 „tido, y inteligencia; y man-
 „dabale, que buscasse testimo-
 „nios, con que comprobarle.
 „No es de Fr. Alvaro la Expositi-

„cion: la comprobacion de ella
 „sí. Muchas vezes le sucedió,
 „que despues de haver gastado
 „muchos dias, y fatigado se mu-
 „cho en buscar las pruebas, le
 „hablaba interiormente el di-
 „vino Espiritu, y le decia: Ve
 „à tal libro, y en tal parte le
 „hallaràs, ò, vè à tal libreria,
 „el primer libro, que se te ofre-
 „ciere à la vista, abrele, y he-
 „llaràs lo que desees: y efecti-
 „vamente hallaba la prueba,
 „pruebas en el libro, y pan-
 „donde se le decia, y au-
 „primer abrir de el libro. En
 „fin de estos Comentarios dice,
 „que los sujera à la correccion,
 „y censura de la Santa Iglesia
 „Romana, à quien los ofreció,
 „y dedica, en cuya gracia, y
 „honra los ha escrito, y con
 „profunda humildad se los en-
 „comienda al Sumo Pontifice
 „Vicario de Christo Señor nue-
 „stro en la tierra. Yo los he lle-
 „do atentamente, y tengo por
 „cierto, que el darlos à la es-
 „tampa será servicio grande, que
 „se haga à la Iglesia Catholica
 „Romana, y à su cabeza el Ro-
 „mano Pontifice, cuya jurisdic-
 „cion, y authoridad, derivada
 „de Dios, niegan, y tanto in-
 „pugnan los Hereges. Mucha
 „desca nuestra Provincia haze
 „à la Iglesia este servicio, mu-
 „su grande pobreza la impossi-

„bilita, para que proceda à la
„execucion.

ANDRÆAS A SANCTO
FRANCISCO DURAN ET
QUINTERO, Hispalensis, Pro-
vinciæ Discalceatorum S. Didaci
in Batica Religiosissimus filius,
Sacrae Theologiæ Lector, Dif-
finitor, necnon omnigena eru-
ditione clarus, ad prælum justis
eum approbationibus M. S. re-
liquit tomum maximum inscrip-
tum:

*DE Cælo, & mundo Eccle-
siastico, & spirituali ex Cælo, &
mundo corporali in sacris litteris
propositis juxta universum Sacra
Scriptura metaphoricum sensum.*
Hujus operis & materiam, &
scopum indicat Author in Pro-
logo, hæc inter alia præmittens:
„Cum ergo visibilia Dei, per quæ
„intellecta, ejus invisibilia con-
„piciuntur, in cælo, igne, æ-
„re, aqua, terra, & homine
„includantur, non immerito ad
„universam sacrae paginæ me-
„taphoram, de his omnibus
„hoc in opere agemus, cum in
„his omnibus sumitur meta-
„phora. Inde primus liber hujus
„operis erit de Cælo; secundus
„de Igne, tertius de Aere, quar-
„tus de Aqua, quintus de Terra,
„sextus de Homine, qui mundus
„minor dicitur, & omnis crea-
„tura per convenientiam, quam

„habet cum omni creatura. Le-
gi istum prægrandem tomum
Hispani in nostro S. Didaci Con-
ventu ann. 1727. (in cujus Ar-
chivio asservatur) & quidquid
creaturarum haberi poterat, in
hoc corpus, octo libros amplec-
tens, multo labore redactum, ac
exquisite elaboratum vidi.

*SUPER Apocalypsim Com-
mentaria litteralia.* Est tomus in
4. continens sex supra centum
Quæstiones; quarum prima:
*Utrum utilis sit litteralis sacrae
Apocalypsis Expositio.* Ultima est:
De uncto Rege ficto Judæorum.
Composuit quoque etiam in fo-
lio opus insigne in quatuor in-
gentes tomos divisum ab Au-
thore, nuncupatum:

*SUMMA Theologica confor-
mitatum utriusque Testamenti, in
qua ex utroque Testamento, sa-
crorum Ecclesiæ Conciliorum, &
SS. Patrum, veterumque Docto-
rum, necnon rationibus, & au-
thoritatibus tota Fides elucidatur
Catholica.*

Tomus prior continet sep-
tem diffusos Tractatus, videli-
cèt: *De origine, & progressu
predicationis Evangelicæ à Chris-
to Domino. De Christi Domini
Regno in universo Orbe. De Chris-
ti primo Vicario, & Successoribus
ejus. De Hierarchia Ecclesiastica.
De Conciliis. De veritate, majes-
tate, & concordantia Sacrarum*

Scripturarum. De Ecclesia Romana traditionibus.

Tomus secundus amplectitur tractatus copiosus: *De Fide, Symbolisque Fidei Ecclesie. Symbolorum Fidei expositionem. De Deo Uno, ejusque divinis perfectionibus, & attributis. De Deo Trino in personis. De Verbo Divino Incarnato. De Incarnatione. De adventu Christi Domini in mundum.*

Tomii tertii, sive partis tertiæ Summæ Theologicæ sunt sequentes diffusi tractatus: *De peccato originali. De Sacramento Baptismi, dogmaticè. De Sacramento Extrema Unctionis, dogmaticè. De Sacramento Pœnitentiæ, dogmaticè. De Satisfactione pro peccatis in Sacramento pœnitentiæ dimissis, dogmaticè. De Sacramento Sacratissimo Eucharistiæ, illiusque sacra Communione, dogmaticè. De Sacramento Ordinis, dogmaticè. De Purgatorio. De erectione Templorum. De cultu Sacrarum Imaginum, veneratione Reliquiarum, & invocatione Sanctorum. De castitate virginali, & viduali, statu Monachorum, & Eremitarum origine. De castitate, & solutione primitiarum, & decimarum. De Sacramento Matrimonii.*

Ejusdem Summæ Theologicæ tomus quartus, & valde ingens octo comprehendit erudi-

tos Tractatus. Agit in primo: *De moralibus contentis in utroque Testamento, ubi de præceptis Decalogi, & aliis. In secundo: De Angelis bonis, & malis. In tertio: De pugna diaboli contra Christum Dominum: De pugna Judæorum, eorumque perfidia. In quarto: De persecutionibus Ecclesie, ejusque victoria. In quinto: De Mahumetana perfidia, rebellionem illius contra Christi Dominum universalem Ecclesiam. In sexto: De adventu Antichristi ante Christi Domini adventum, & quisnam erit. De ejus contra Ecclesiam persecutione cum victoria Ecclesie. In septimo: De Christi Domini secundo adventu ad judicium: De resurrectione mortuorum, & damnatorum pœnis. In octavo denique: De æternæ beatitudine. Complentur singillatim quatuor isti prægrandes tomitibus indicibus copiosissimis.*

Scriptit quoque tomum integrum in folio:

CONTRA insanias falsas Michaelis de Molinos. Item alium tomum in folio:

APOLOGETICUM defensorium quarundam propositionum tertiæ partis suæ Summæ. Elaboravit insuper tomum in 4. inciscriptum:

SUMMA Theologica Moralis. Constat duodecim tractatibus, quorum in primo agit de Sacra-

mentis in genere, in ultimo vero sermonem instituit de impedimentis Matrimonii. Reliquit etiam M. S. secundam partem Summæ Theologiæ Moralis, intitulatam:

REGIMEN Ecclesiasticum, tam seculare, quam Regulare. Est opus etiam in 4. in quatuor tractatus divisum, & utile valdè. In tractatu primo agit: *DE Legibus, & Constitutionibus in genere.* In secundo: *De Regimine Ecclesiastico ex sexto libro Decretalium.* In tertio: *De Regimine Ecclesiastico juxta Tridentinum.* In quarto: *De Regimine Ecclesiastico Regulari.* Extat tandem ejusdemmet Authoris in præfato Archivio aliud opus in 8. videlicet:

EXPOSITIO damnatarum propositionum. Incipit: *Propositionis propositionibus.* Consulatur eruditus Chronologus laudatæ S. Didaci Provinciæ part. 1. Chronicæ lib. 7. cap. 10.

ANDRÆAS A SANCTA MARIA, Provinciæ S. Pauli alumnus, ac Concionator, scripsit duplex

OFFICIUM Sacrum. Primum: De S. Froylano Episcopo Legionensi. Secundum: Pro solemnitate Seraphici Doctoris Cardinalis S. Bonaventuræ. Incipit: *Lux nova Francisci rutilans illuxit in Orbe. Vidi.*

ANDRÆAS DE OCAÑA, Provinciæ Discalceatorum S. Josephi dignissimus Pater, foras dedit:

PRIMERA parte de Discursos Ecclesiasticos. Matriti in Typographia Regia an. 1622. in fol. Inedita ob zelum strictioris paupertatis reliquit:

SECUNDAM, & tertiam partem, ab ipso elaboratas. Ejus memoriam fecit Author Bibliothecæ Hispanæ. Floruit in Regali Conventu S. Ægidii Matritensi die 12. Septembris anni 1619. Ejus præclaras virtutes, tribusque post ejus transitum transactis horis gloriosum apparuisse nostro Ven. Fr. Francisco de Cogolludo, refert N. Martinus à Sancto Josepho part. 2. lib. 3. cap. 16.

ANGELUS DE BADAJOZ, Concionator, necnon Provinciæ Sancti Josephi Diffinitor, ac tandem Provinciæ S. Pauli Religiosus alumnus, scripsit domesticus testis:

CHRONICA de la S. Provincia de S. Joseph. in Conventu S. Bernardini Matritensi, ac in nostro S. Joannis Baptistæ Zamorensi publicè legebatur ann. 1600. Non vidi; vidi autem, & legi Vitam V. Discalceati Fr. Melchioris de Gratia, ex præfata Chronica fideliter depromptam. Eiusdem extant *Carmina* quedam in

in capite libri inscripti *Triumphus de el amor de Dios*, impressi Methynne Campi anno 1590. Resurrectionem mortuorum expectat Author in nostro Salmantino Conventu de el Calvario.

ANGELUS CORTES, Sacrae Theologiae Lector in Provincia Discalceatorum S. Joannis Baptistae; edidit:

SERMON de N. Señora de Monserrate. Oriolae 1695.

ANNA A CHRISTO, Getafensis propè Matritum, Monialis olim Regalis Toletanae S. Elisabethae Conventus, una fuit ex primis Fundatricibus Monasterii nostrarum Discalceatarum Manilensium, prima Novitiarum Moderatrix, ac tandem Abbattissa. Scriptas reliquit complures Meditationes. Nonnullas prelo dedit R. A. P. Fr. Bartholomaeus de Latona, ut in suo opere scripto: *Perfecta Religiosa*, testatur lib. 1. cap. 37. scribens: „ De solo lo que en esta materia „ dexò ella escrito de su letra por „ la obediencia en veinte pliegos de papel, que tengo en mi „ poder, se pudiera hacer un „ gran libro de Meditationes, en „ que con gran energia, y propiedad declara muchos lugares de Escritura, discurrendo „ por ellos, al modo de el gran

„ Padre S. Agustin en sus Meditationes, Soliloquios, y suspiros: y algunas de ellas pondré abaxo en el tercero libro de la oracion. Floruit non exigua sanctitatis opinione, ann. 1636.

ANONYMUS Discalceatorum Provinciae Pietatis in Portugallia scripsit hujus tituli opus:

COMO S. Francisco buscassela pobreza. Ulyssipone 1529. Nicolaus Antonius in sua Hispani Bibliotheca.

ANONYMUS, alter, ejusdemmet Pietatis Provinciae Discalceatorum in Lusitano Regno, scripsit idiomate proprio:

SUMMA de Confessores. Huac, Fr. Massæum fuisse nomine, Georgius Cardoso in quadam Epistola Romam missa, Bibliothecae Hispanae Authorem docuit; ejus rei testimonium se publicè dicturum 4. tom. Agiologii Lusitani, ibidem promissit.

ANONYMUS Discalceatorum Provinciae Pietatis scripsit:

OCUPACION Espiritual de Catholicos, y explicacion de el Pater Noster. Conimbr. 1549. Ex Nicolao Antonio tom. 2. Bibliothecae Hispanae.

ANONYMUS, Discalceatus Pro-

Attramento

Provinciae etiam Pietatis filius in Portugallia transtulit vernaculè:

EXERCICIOS Espirituales de Eschio. Conimbricæ 1554. ex Authore Bibliothecæ Hispanæ.

ANONYMUS, tandem, Discalceatus ejusdem Provinciae Pietatis, scripsit:

PREPARACION para la Comunion. Ibidem ann. 1545. Ex eodem.

ANONYMUS Discalceatus (Provinciam ignoro) in publicum misit:

SUMARIO breve en defensa de la Descalcez. Testem adduco Chronologum Provinciae S. Didaci in Baticea tom. 1. lib. 3. cap. 4. num. 426.

ANONYMUS Provinciae S. Gabrielis elaboravit:

TRATADO de el modo de administrar el Sacramento de la Eucharistia. Hispali apud Franciscum Perez 1605. in 4.

ANONYMUS ejusdem S. Gabrielis Provinciae composuit:

TRATADO de el modo de administrar el Santissimo Sacramento de la Eucharistia, &c. Hispali Typis Simonis Faxardo ann. 1640. in 4.

ANONYMUS Discalceatus (Provinciam ignoro) Author

Scriptores

15

fuit cujusdam Quadragesimalis Sermonis, secundi in ordine eorum, ex quibus constat liber intitulatus: *Quaresima Complutense*, excussus Compluti Typis Universitatis ann. 1674.

ANONYMUS, Provinciae Sancti Josephi Discalceatorum, in lucem dedit, in 4.

INSTRUCCION, y Doctrina de Novicios. Matriti apud Bernardum de Villadiego anno 1670. Vidi.

ANONYMUS, Provinciae Sancti Josephi, lingua Italica dedit:

BREVE Somario de alcuni Religiosi illustri per Santità de l' Sacro Ordine scialzo di San Francesco. Florentiae ex Typographia Magni Ducis: prodit ann. 1685. Vidi.

ANONYMUS, ejusdem Provinciae S. Josephi, Italicè edidit:

VIA Crucis illuminata, o vera instructione per fare fructuosamente la Via Crucis. Lucae apud Peregrinum. Vidi.

ANONYMUS laudatæ Provinciae, etiam lingua Italica, edidit:

EXORTASSIONE al Vicario di Christo, Pastore universale, è della

della Santa Chiesa il^{le} Sommo Pontifice, & ai Prelati, & Principi Catholici, fatta fare du parte di Dio dalla Vener. Madre Sour Maria di Giesu a cioche oferendo a Maria SS. Signora nostra il^{le} grato obsequio di promoverse lo stato de la sua Immacolata Conzezione, Impressit Jacobus Vallisii Typographus Ducis Florentiae in 4. anno 1719. Vidi.

ANONYMI praefatae Provinciae S. Josephi ediderunt opuscula inscripta:

BREVE noticia de el origen, que tuvo la devocion de el ayuno perpetuo en reverencia de la Purissima Concepcion de N. Señora, y de una imagen suya con el titulo de N. Señora de el Fuego. Secundo Matriti anno 1706. devotione Eminentissimi Cardinalis Archiepiscopi Tolerani D. D. Ludovici Emmanuelis Portocarrero. Item: Novena, y devocion de S. Antonio de Padua. Matriti 1712. Testamento de el alma. Etiam Matriti. Novena de S. Buenaventura. Ibidem 1723. Vidi.

ANONYMI Provinciarum Discalceatorum S. Josephi in nova Castella, & S. Pauli in Veteri ediderunt:

TRATADO de las Ceremonias, que en el sagrado ministerio de el Altar se deben guardar, para el

uso de los Descalzos de las Provincias de S. Joseph, y S. Pablo. Matriti prodit ex Officina Petri Madrigal 1595. in 4. Vidi. Agit de co Vvadingus.

ANONYMI eadem Provinciarum vulgarunt,

INSTRUCCION, y doctrina, con que se han de criar los nuevos Religiosos de las Provincias de los Descalzos de S. Joseph, y S. Pablo. Matriti ex eademmet Officina eodem anno, etiamque in 4. Vidi.

ANONYMI Provinciae S. Joannis in Valentino Regno composuerunt

CEREMONIAL de el Oficio Divino. Valentiae, 1615. in 4. Ex Vvadingo.

ANONYMUS Provinciae Discalceatorum S. Pauli elaboravit

INSTRUCCION, y doctrina para la crianza de los nuevos Religiosos. Vallisoleti 1645. in 4.

ANONYMUS ejusdem Provinciae scripsit ocularis testis:

FAMA inferior a la Verdad. Sub hoc titulo Beatificationis NN. SS. Martyrum Japonensium solemnissimè celebratae Seogobricae, anno 1628., Historiam efformavit. Asservatam vidi in Archivio communi laudatæ Provinciae.

ANONYMUS alter ejusdemmet Provinciæ alumnus, M. S. reliquit tomum integrum in 8. in duas partes divisum; cujus titulus:

CAMINO de el amor, y perfeccion Christiana, y medios, con que se consigue, con la explicacion de dos canciones de el Alma. In N. Regali Arealensi S. Lazari Conventu, & legi, & vidi in Archivio repositum. Floruit Religiosus Author 1666.

ANONYMI laudatę S. Pauli Provinciæ, in publicum miserunt:

MANUALE Processionarium, Vallisoleti in 4. anno 1671. *Preparacion para la Missa*. Vallisoleti anno 1709. *Epislogo de la Vida de S. Rosa de Viterbo*, una cum ejus devoto Novenario. Ibid. 1726. *Novena de N. Señora de las Angustias*. Ibidem. 1726. *Novena de S. Pedro de Alcantara*. Legione 1726. Alia hujus generis devotionaria, opusculave mitto. Ex gratia: *Novena à N. Señora de la Porteria, &c.* Matriri anno 1726. Devotione N. Fr. Fr. Josephi à Spiritu Sancto Philosophiæ actualis Lectoris in nostro Abulensi Conventu, ubi laudata Purissimæ Virginis Imago miraculis resplendet in diebus istis.

ANONYMUS Provinciæ Sancti

Gregorii in Philippinis Insulis quædam ad Fr. N. Fr. Didacum de Chinchon, olim Provinciæ S. Josephi alumnus, actualem illius Provinciæ Provinciale Ministerium, non spernenda *CONSILIA* misit. Legi in laudabili Chronica Fr. Antonii de la Llave Trienn. 12. cap. 2.

ANONYMI devoti Discalceatæ Provinciæ S. Didaci in Bætica manualia edidere opuscula sequentia:

REGLA, y Testamento de N. Seraphico P. S. Francisco. *Preparacion, y hazimiento de gracias para la Misa*. Vidi.

NOVENA sagrada à la Immaculada Concepcion de Maria Santissima. Vidi.

ORIGEN de nuestra Señora de la Hiedra, y su Novena. Vidi. Colitur in Gaditano Conventu præfatæ Provinciæ.

DEMONSTRACION Juridica de la Justicia clara, que assiste à los PP. Descalzos, &c. Prodiit in folio 1685. Vidi.

ANONYMI Provinciæ Discalceatorum S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano, lingua Italica edidere:

DISCIPLINA Regolare per l'informazione, è, reformazione dell' Huomo interiore, & exteriorre ad uso di Novitii, & Novelli

Religiosi della Provintia di S. Pietro d' Alcantara nel Regno di Napoli.

ANONYMUS Discalceatorum Franciscanorum, Italis vulgarem fecit:

VIIAM S. Petri de Alcantara, Hispaticè scriptam à N. Charissimo Fr. Fr. Joanne à Sancto Bernardo. Excussit Neapoli Dom. Anton. Parrin. ann. 1705. Vidi.

ANTONIUS A SANCTA ANA, Laicus, Provinciae S. Pauli in Veteri Castella filius, ac fortis Martyr, de cujus Canonizatione actum est, scripsit:

EPISTOLAM igne potius, quam attramento. Fragmento fruerè, cujus memoriam facit in sua S. Gregorii Philippinarum Chronica Fr. Antonius de la Lla-
„ve Trienn. 16. Quando fui
„llevado (verba sunt Martyris)
„de los Olandeses, puse el Ha-
„bito à enjugar en la Xarcia de
„el Navio, y amaneciò una
„mañana acribillado à cuchilla-
„das, que le havian dado los
„Hereges, como en oprobrio
„de la Religion Christiana. O
„quien estuviera dentro de este
„santo Habito, para que fuesse
„compañero en los trabajos,
„como lo era quando yo le
„traia puesto. O Santo Habito,

„y que envidia que te tengo!
„que pelar, por no estar vestido
„do de ti! Más que me quexo
„que soi grande peccador, y no
„soi digno de tanto bien. Con-
„fale posteriorem hujus Biblio-
thecae partem, Choro primo-
tera A.

ANTONIUS A BONAVENTURA, Martyr, gloria non exiguua Provinciae Discalceatorum S. Pauli in Veteri Castella, ubi solemnem Seraphicæ Regulae professionem emisit, animarum zelo ductus ad S. Gregorii Philippinensem Discalceatorum Provinciam se transtulit, indeque ad Japonense Regnum, ubi scripsit in vinculis:

EPISTOLAM spiritu, fide, & ardore plenam. Incipit: *Jesu sea con V. Charidad*, quam edidit Martinus à S. Josepho part. 2. suæ Chronic. lib. 4. cap. 25. Scripsit insuper:

LIBRUM varianum Concisionum, manu propria exaratum. Incipit: *Veni à proposito esse Evangelio*. Originale & authenticum vidi, & legi. repositum in Archivio suæ S. Pauli prænominatae Provinciae. Celebrant ipsum, ipsiusque gloriosum trimum Martinus à S. Josepho, Petrus Antonius in suo Horto Seraphico tom. 1. fol. 319. Anton. de Huerta lib. 3. Histor. S.

Petri de Alcantara cap. 25. Didacus à S. Francisco in Relationibus Japonensibus, & Fortunatus in Monologio Franciscano die 1. Septembris. De tribus Processibus pro Canonizatione hujus Martyris confectis, agam part. 2. hujus Bibliothecæ, Choro 1. littera A.

ANTONIUS DE BRAGA, Lusitanus, Provinciæ Discalceatorum S. Antonii alumnus, Custosque aliquando Brasiliensis Provinciæ, scripsit Lusitanè:

FLORES de S. Antonio colbidas de seus Sermoes. Unam, & alteram partem, ejus operis editionem promisit quædam Relatio Romæ missa, teste Nicolao Antonio in Bibliotheca, & Balthasare de Medina in Centuria.

ANTONIUS CABRERA, Provinciæ Discalceatorum S. Joannis Baptistæ alumnus, Vir sanctè creditus, ac Sacræ Theologiæ Lector, Typis dedit:

SERMON de el gran P. S. Domingo de Guzman. Valentie 1696. Librum inscriptum:

GLORIAS DE PHELIPE QUINTO. Matriti 1708. in 4. Ineditos tandem reliquit:

VARIOS tractatus, Asceticos, & Morales Concionatoribus, uti-

lissimos, quos in tres partes distributos, decem tomis in 8. collectos adservat in Bibliotheca Conventus S. P. N. Francisci Oppidi de Carcagente prælaudatæ Provinciæ. In tribus tomis primæ partis singulariter egit de habitu Fidei, martyrio, triumphis mirabilibus orationis, patrocinio Sanctorum, veneratione Reliquiarum, Imaginibus, Templis, dignitate Sacerdotali, ac triumphis Sanctæ Crucis. In tribus sequentibus agit de habitu Spei, ejus ornatu virtuoso, materiis quoque variis transcendentalibus. In aliis tandem de charitate in ordine ad Deum, proximum, ejusque propriis operibus v.g. de eleemossyna, exhortatione pro Defunctis, &c. Cuncta Indice cunctorum coronat.

ANTONIUS DEL CASTILLO, Baticus, Maracitanus, Franciscanorum Discalceatorum Provinciæ S. Joannis Baptistæ sodalis, Generalis Commissarius Terræ Sanctæ, Guardianus quoque Bethleemitici Conventus, propter morum innocentiam, & suavitatem, religiosam probitatem & humilitatem conjunctam laudatus ab Authore Bibliothecæ Scriptorum Hispaniæ; post alios plures, utiliter egit factorum Locorum nostræ salutis Typographum, scribens: C 2 *EL*

EL devoto Peregrino , Viage de Tierra Santa , ad Philippum Quartum Regem Catholicum, Matriti 1654. in 4. Iterumque ibidem Typis Regiis ad N. RR. Petrum Manerum Ex-Ministrum Generalem totius Seraphicæ Familiæ , Turiasonensem Episcopum , 1656. in 4. Anno 1660. etiam in 4. teste Petro de Alba in Militia. Agunt de ipso Nicolaus Antonius , & Medina. Prodiit tandem Parisiis in fol. 1666. Vidi.

ANTONIUS DE LA CRUZ, SEU A CRUCE , Ordinis Minorum Discalceatorum , natione Hispanus, Patria Valdemoranus, Conventus Sancti Antonii Abulæ Guardianus , Vir doctus , & divina prædicatione illustris, edidit:

DISCURSUS Evangelicos, & spirituales in præcipua Festa B. Virginis , excussos Barcinone Typis Jacobi Condrad anno salutiferi partus 1600. quo ipse clarebat. Hæc cum nostro Luca Vvadingo Hippolytus Mariatus part. 1. Bibliothecæ Marianæ fol. 118. ex quo Petrus de Alba in Militia. Nihilominus existimo Authorem esse indistinctum à Valdemorano Alphonso de Cruce jam laudato, accuratius designato à R. A. P Hippolyto Mariatio in Appendice suæ Bibliothecæ, verbo *Alphonfus de la Cruz.*

ANTONIUS DE CURARA, Provinciæ Pietatis in Lusitano Regno alumnus , Theologiæ, quæ ad mores spectat, peritus (quem inter Anonymos cum Nicolao Antonio, computarem, nisi R. P. Ludovicum Rebolledo in Cathalogo Scriptorum legissem) scripsit in 4.

MANUAL de Confessores, y Penitentes ; Opus non semel impressum , recognitum , reformatum , & auctum studio illius Canonici doctrinæ fulgentissimi Luminis , Martini de Aspilcueta Navarri. Toleti in lucem prodit ex Officina Joann. Ferrer 1554. cujus capite affixam leges sequentem Epistolam memorati Doctoris vulgò Navarro denominati.

„ En la Carta , que os escibimos, pio Lector , quando la otra vez se imprimió este Manual , por tres respectos os diximos , sin lo saber el Author, que por humildad no quiso nombrarse, que à nuestro parecer no se havia imprimido ha muchos años otra obra de su tamaño , ni en Latin, ni en Romance , Portuguès, Castellano, ni Francès, tan provechosa para Confessores, y Penitentes: y que esto decia, como quien havia visto , quasi todas las de los Theologos, y Canonistas de esta materia en las dichas lenguas impressas por ha-

„ haver deseado desde niño sa-
 „ berme confessar, y haver lei-
 „ do Canones veinte y mas años
 „ en las mui insignes Universi-
 „ dades de Salamanca, y Tolo-
 „ sa de Francia, y quince en esta
 „ insignissima, mezclando siem-
 „ pre con ellos la Theologia Mo-
 „ ral, y Sacramental, de las quales
 „ ninguna hai, donde el avi-
 „ sado Lector no desee, ò no
 „ defecte mas que en esta. Por-
 „ que en las unas se desea ca-
 „ si todo lo particular, en otras
 „ las razones, textos, y autho-
 „ ridades-necessarias, y alega-
 „ ciones especiales, y ciertas de
 „ los lugares, en que los moder-
 „ nos hablaron mejor que los
 „ antiguos. En otras sobran fal-
 „ sas opiniones; ò por creer mal,
 „ que todo lo menos seguro es
 „ dudoso; ò por no tardar lo jus-
 „ to en ponderar sus fundamen-
 „ tos. Y el Author de esta con-
 „ gran cordura, juicio, y dili-
 „ gencia tecò lo general, y lo
 „ particular. Rumiòlo todo mas
 „ años, que para ello requiere
 „ Horacio, y alegò lugares, aun
 „ de los modernissimos, assi de
 „ otras Ordenes, como de la su-
 „ ya, sin retener nada de lo age-
 „ no, como amador de la mui
 „ alta pobreza, que professò, y
 „ guarda. Tomò la verdad de do-
 „ quier que la hallò, sin ningun
 „ sabor de rancor, faccion, ò

„ parcialidad, sin ningun olor
 „ de vanidad, envidia, ò ambi-
 „ cion, con muchos perfumes
 „ de charidad, y simplicidad
 „ dignos de las Boticas de los
 „ Padres Exemplares de su Pro-
 „ vincia. Añadimos ahora lo pri-
 „ mero, que os damos gracias
 „ immortales, por avernos da-
 „ do tanto credito, que en me-
 „ nos de dos años se gastaron
 „ dos mil, que se imprimieron,
 „ y que el testimonio, que en-
 „ tonces dimos, era conforme à
 „ lo que concebieramos por la
 „ primera vista, que le dimos,
 „ para decir, si repugnaba con
 „ la Fè Catholica, por mandado
 „ de la Santa Inquisicion, y aun
 „ conforme à lo que concebi-
 „ mos por la segunda; que des-
 „ pues de estar impresso con mas
 „ atencion, y diligencia, le di-
 „ mos, à ruego del mismo Au-
 „ thor, y su buen Coadjutor, y
 „ algunos otros, para decir, si
 „ nos parecia bien todo lo en èl
 „ contenido, aunque en esta de-
 „ seamos cien declaraciones, que
 „ al pie de nuestro testimonio se
 „ imprimieron juntas. Lo segun-
 „ do; que como le comenzè à
 „ reveer tercera vez havrà ya
 „ quasi dos años à ruego de los
 „ mismos, para efecto de se im-
 „ primir tercera vez, nos pare-
 „ ciò, que se podia mui mucho
 „ mejorar para mejor merecer
 „ di-

„ dicho testimonio en el estilo,
 „ alegaciones, sentencias, y re-
 „ soluciones, y muchas cosas
 „ envueltas, y obscuras se de-
 „ senvolviessen, y declarassen,
 „ y muchas se quitassen, mudas-
 „ sen, y añadiessen con tanto
 „ estudio, cuidado, y tiento,
 „ quanto tan infinita, y varia
 „ dificultad, inutilidad, y utili-
 „ dad requieren. Y comunicado
 „ esto con sus Paternidades, y
 „ considerado, que por algunos
 „ respetos no convenia, que es-
 „ to se hiciesse en su solo nom-
 „ bre, ni en el solo mio, ni que
 „ distinguiesse lo del uno de lo
 „ del otro, acordamos, que por
 „ la charidad Christiana, que
 „ principalmente busca la gloria
 „ de Jesu-Christo, èl me comu-
 „ nicasse los trabajos, que puse
 „ en componerlo, y yo à èl los
 „ que ponía por mi parte en re-
 „ formarlos, y quedasse comun
 „ de ambos, y hablásemos en
 „ èl juntos, sin decir: Esto puse
 „ el uno, y aquello añadió, mu-
 „ dó, ò quitò el otro, confor-
 „ mandonos en todo, y quedan-
 „ do unánimes, como es uno el
 „ espíritu, que hemos deseado,
 „ &c. Quid pulchrius?

ANTONIUS DE ABILA, Pro-
 vincia S. Josephi dignissimus fi-
 lius, necnon Pater, Vir Philip-
 po III. piissimo Hispaniarum Re-

gi dilectus, virrutibus, ac mira-
 culis clarus, vitam conscriptam
 reliquit cujusdam Venerab. Lai-
 ci Discalceati, visionibus, ac
 revelationibus illustris, cujus
 conscientia, & spiritus arbiter,
 & Pater olim stitit in nostro S.
 Antonii Abulensi Conventu,
 nempe:

*VIDA de el Ven. Fr. Felipe de
 Barcelona.* Ad litteram fere fide-
 liter transcriptam in publicum
 miserunt Joannes à S. Maria
 lib. 3. part. 2. suæ Chron. cap.
 35. Martinus à S. Josepho part.
 2. à fol. 127. cum quibus tom.
 1. mearum Chronic. lib. 4. à
 cap. 18. Floruit anno 1616.
 non exigua sanctitatis opinio-
 ne.

ANTONIUS FERRER, Va-
 lentinus Joannis filius, quem in
 Algeriensi captivitate hera ejus
 adversus constantem propositi
 non temerandæ cum Infideli cal-
 titatis, irritata, fastibus occidi
 fecit, Excalceatorum Provincia
 S. Joannis Baptistæ Ordinis Mi-
 norum Familiam eximia virtu-
 tum Apostolicarum dignitate, &
 miraculis decoravit. Hujus Ma-
 ter gravis sibi visa est in quiete
 audire in albo catulum lattan-
 tem: quo somnio ejus eximiam
 prædicationem præinitiatam fuisse
 quis dubitet? Concionibus
 tam in Templis, quam sub diu
 ha

habitis & Pœnitentiæ Sacramenti administratione, innumeris mortalibus viam salutis munivit, Christiana humilitate, ac prophetico spiritu doctrinam mirabiliter commendantibus. Scripsit:

ARTE de conocer, y agradecer à Jesus. Oriolæ apud Ludovicum Beros 1620. in 4. Nicolaus Antonius, & Medina. Agit de eo ex professò Antonius Pañes in Chronic. præmemoratae Prov. part. 2. lib. 6. cap. 50. cujus olim Sacræ Theologiæ Lector, multoties Guardianus, bis Diffinitor, Custos, & Provinciæ Minister. Non exigua sanctitatis opinione ad meliorem vitam transiit in Conventu S. Joannis de la Ribera prædictæ Urbis, & Provinciæ anno 1644. die 22. Junii. In ejus utique laudabili, ac quatripartito opere septem supra viginti elucidantur tractatus, videlicet:

DECLARACION de toda la Doctrina Christiana. --- De la Confesion, y de todas sus partes. De las Indulgencias. --- De el Purgatorio. --- Exercicios para el Adviento, y como se ha de preparar el alma para recibir el Niño Jesus en la Pasqua. -- Exercicios para el principio de el año, y en particular para el dia de Año nuevo. -- Exercicios para la Semana Santa. -- Exercicios para la Pas-

qua de el Espíritu Santo. De lo que debe hacer el siervo de Dios cada mes, y cada semana. De las Ceremonias de la Missa, que significan. Examen de conciencia para cada dia. Forma de acusarse en las Confesiones ordinarias. De la frecuente Comunión. Preparacion para antes de la Comunión, y Alementos para la Missa. Oraciones para antes, y despues de comulgar. De el cimiento, y otras mortificaciones. Exercicios de la muerte, y para tener el pensamiento bien ocupado, y de las virtudes mas importantes. Exercicio admirable, con que en poco tiempo se puede aprovechar mucho. Exercicios, en que se empleaba la Virgen en el Templo. De las partes de el dia, y oraciones, que en cada una de ellas se han de hacer. Exercicios para el Oficio Divino. De lo que Christo padeció en todas las horas. De unas admirables gracias para cada dia. De las tres vias purgativa, iluminativa, y unitiva. De la oracion mental, y vocal. De la altissima contemplacion. De la vida de el Salvador. Sunt tractatus diffusi, & utilissimi. Legi.

ANTONIUS HUERTA, Provinciæ Discalceatorum S. Josephi, in nova Castella, devotus alumnus, scripsit:

HISTORIA, y admirable Vida

da del glorioso Padre S. Pedro de Alcantara. Ad Excellentissimam Dominam Comitem de Oropeza. Matrili apud Mariam Rey, Viduam Didaci Diaz 1669. in 4. Ibidē simul cum prædicto opere prædiit in lucem:

PANEGYRIS, sive Poema in laudem S. Petri de Alcantara, ipsius epilogs vitam à folio 497. Incipit:

Ad sis Sacra Parens, ad sis Sanctissime Christe,

Petrum laudare Angelicum (quem fata beatum. &c. Et à folio 503.

RELACION de la mui solemne fiesta, ceremonias, y aparato de la Basílica de S. Pedro de Roma en la Canonizacion de S. Pedro de Alcantara. Et in lib. 4. operis primò commendati:

TRATADO de la Oracion, y Meditacion, que compuso el Exaltico S. Pedro de Alcantara, &c. Edidit insuper:

TRIUMPHOS gloriosos en la Canonizacion de S. Pedro de Alcantara. Matrili 1660. in 4. Vidi.

ANTONIUS JOANNES, Andreas de S. Josepho, patria Valentinus, antiquo sæculi nomine Joannes Andreas, ex Doctore Theologo & professore 22. annorum ejusdemmet Urbis Gymnasii, Minorita Excalceatus Provinciæ S. Joannis Baptistæ, Virque Apostolici fervo-

ris in seminando Dei verba edidit.

*HISTORIA de la Imagen de Christo Crucificado, que se guarda en la Iglesia de Santa Tecla de la Ciudad de Valencia. Valentia 1625. iterumque apud Viduam Joannis Chrysostomi Garriz 1631. in 4. Vidi. Agunt de hoc sanè Venerabili Viro Medina, Martinus à Sancto Josepho, Nicolaus Antonius, & Antonius Panes in Historia laudatæ Provinciæ 1. part. lib. 11. cap. 47. memoriam faciens duarum salutationum ab ipso scriptarum, quarum una in honorem S. Josephi quem mirificè coluit, & alia in laudem Beatissimi P. N. Francisci (in cujus paupertate gloriabatur) jussu Ven. Archiepiscopi Valentini D. D. Joannis de Ribera Typis data fuit. Ad Regnum Gloriæ, Christo vocante, hilari facie profectus est 24. Octobris 1603. sui desiderium, & Fratribus, & populo clamanti: *Apostolum Sanctum perdidimus, relinquens.**

ANTONIUS DE LA LLAVE, Provinciæ Discalceatorum S. Gregorii in Philippinis, Diffinitor, scripsit:

CHRONICA de la Provincia de los Menores Descalzos de S. Gregorio, ab anno 1522. ad usque 1623. ad Catholicum Regem

gem Philippum IV. Est opus
quantitate magnum, & qualita-
te conspicuum. Ipsum M. S. se-
culò legi in Matritensi nostro
S. Ægidii Regali Conventu, ap-
probationibus necessarii fulci-
tum, quas inter censuram vidi
Venerab. Martyris Genesii de
Quesada. In medium autem
operæ pretium duxi & Authoris
& operis ejus adducere judi-
cium prælo datum in vita V. M.
Hieronymæ ab Assumptione ab
ipsomet Martyre ejus à Confes-
sionibus elaborata, quam Ma-
triti in fol. anno 1717. in publi-
cum misit Fr. Augustinus de
Madrid Provinciæ S. Gregorii
Pro-Minister. Libro igitur 4.
cap. 1.

„ De este assunto (loquitur
„ Cenfor, & Martyr) han escri-
„ to algunos, aunque breve, y
„ sucintamente. Pero quien le
„ trata mui de proposito, y con
„ muy buen estilo, y verdad, co-
„ mo hombre, que tiene mui
„ larga experiencia en estas Is-
„ las, es el P. Fr. Antonio de la
„ Llave, Chronista de la Santa
„ Provincia de S. Gregorio, y
„ Disfidor en ella, en una
„ Chronica, que ya tiene dis-
„ puesta para imprimir, y saldrá
„ presto á luz con el favor de
„ N. Señor, en la qual teniendo
„ por principal motivo tratar
„ de la Fundacion de la Santa

„ Provincia de S. Gregorio en
„ estas Islas Philipinas, trata tam-
„ bien de todo lo sucedido en
„ ellas, desde que en tiempo del
„ prudentissimo Rey Phelipe II.
„ las conquistaron nuestros Es-
„ pañoles; y haze assimismo
„ una larga, y mui curiosa des-
„ cripcion de todas, y en par-
„ ticular de la Ciudad de Boa-
„ lonia.

Reliquit insuper M. S. copia-
sam *Relationem virtutum V. M.*
Hieronymæ ab Assumptione. Præ-
manibus habuit R. P. Fr. Bar-
tholomæus de Latona pro effor-
matione sui libri intitulati: *Per-
fecta Religiosa*, ut ipsemet fate-
tur in Prologo lib. i. num. 2.

ANTONIUS DE LA MAG-
DALENA, Provinciæ S. Pauli
Apostoli in Veteri Castella so-
dalis, Sacræ Theologiæ Lector,
Concionem habuit in celeberrimis
Festivitibus Purissimæ
Conceptionis Deiparæ semper
Virginis in gravissimo S. P. N.
Francisci Salmantino Conventu
celebratis, publici juris factam
ibidem per Didacum Cussio
1619. ex qua una cum aliis li-
brum in 4. efformavit R. P. Fr.
Gaspar Vigachoaga, Prædica-
tor, & Guardianus laudati Cœ-
nobii. Ejus meminit R. A. P.
Fr. Petrus de Alba, in Militia
universali fol. 108.

ANTONIUS A SANCTA MARIA, nobilibus Parentibus ortus Placentiæ, in Extremadura, ab incunabulis, virtutibus, ac litteris deditus, metro vulgari, & latino, itemque utraque soluta oratione excelluit. Doctorque in utroque Jure Salmanticiæ evasit. Romam profectus, illic ob ingenij sagacitatem, adhuc nempe in sæculo constitutus, multis Cameræ Apostolicæ muniis functus est, donec obtento Beneficio, in Patriam reversus, ibique aliquot annis animarum cura intendens, altioris demum vitæ desiderio incitatus, Frater Minor factus in Provincia Discalceatorum S. Gabrielis; postea ad S. Josephi transitum faciens, ejus interventu Provincia divisa fuit in duas, videlicet, S. Josephi, & S. Pauli. Utriusque Pater fuit, & in S. Pauli Provinciam transiit, & finem vitæ mortalis accepit in Convent. S. Gabrielis Segobienfi anno 1602. die 18. Julii ætatis suæ 81. quorum 40. in Religione absque mortalis sorde peccati dicitur transegisse. Agunt de ipso Fr. Alphonsus Fernandez in Annal. Placentin. lib. 3. cap. 28. à Nicolao Antonio in sua Bibliotheca Hispana adductus, Vyadingus, Chronologus. Provinciarum S. Gabrielis, S. Josephi, & S. Pauli, Arturus in Martyrolog. Francisc.

18. Julii, eodemque die Fortunatus in suo Monologio Franciscano, & Peregrinus in Catalogo Sanctorum, Beatorum, & Venerabilium. Ordinis Seraphici, typis dato Taurini anno 1701. Tandemque Tiburtius Navarro, fol. 80. & 81. cap. 80. his verbis: „ In Conventu Segobiæ V. P. „ Antonii à S. Maria doctissimæ „ piissimæ. Lauream Doctoris „ utriusque Juris in Salmantici „ censi Academia adeptus, Romæ quoque in magna scientiarum æstimatione aliquot annos transiegit. Reversus in Hispaniam, Ecclesiastica muneribus dignè, & laudabiliter obiit. His tandem relictis, omnia mundi bona cum pauperum tate Seraphica commutavit, & habitu inventus ut Minor, omnibus ejus virtutibus effulsit; quibus eximia sibi virtutis nomina apud Christianos comparavit: in Regulam nostram omnibus Religionis delatoribus acceptissimum Manuale scripsit. Hactenus Recollectus Tiburtius. Ejus igitur opera hæc sunt.

ESPEJO espiritual, sacado de las Obras de Ludovico Blosio, cum aliis duodecim tractatibus. Unus:

CONSOLACION, que hace N. Señor Jesu Christo à una alma afligida. Alter:

VIDA de San Antonio de Padua en Octavas. Anno 1588. in 8.

MANUAL, ó Sumario de la Regla de los Frailes Menores, con la medula de la Declaración de los Summos Pontífices, y de los Doctores y Padres de la Orden, y otras cosas devotas, y un modo de enterrar Religiosos. Quæ sub verbis istis: Con otras cosas devotas, comprehendit, sunt:

ALPHABETO espiritual muy precioso, de Juan Taulero.

GRADOS de humildad, y obediencia.

INSTRUCCION, y doctrina, que todo fiel Christiano debe saber: aliaque hujusmodi: Matriti 1591. Cordubæ 1593. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1598. in 32. Valentia 1603. in 16. Gloriosum, apparuisse in conspectu Domini indicant sui corporis post mortem mirabilis flexibilitas, & color, virtutes non vulgares, revelationes, miracula, nec non suavis, immò coelestis odor sepulchri, quo olim adsistentes omnes mirificè recreabantur. Ad Astra migrasse die 18. Junii refert noster Martinus à S. Josepho part. 2. suæ Chron. lib. 5. cap. 4. Caterum ex Libro proprio Conventus Segobienfis notum est mihi, non 18. Junii, sed Julii ejus transitum fuisse. Ejusdemmet Authoris ad Lec-

torem, de Libello, & Regula extat carmen initio præfatæ Expositionis affixum. Ejus exordium:

Qui fugis ad Sacri Francisci dogmata mira,

Accipe, quæ mitto, munera magna tibi. Scripsit insuper:

INSTRUCCION, y doctrina de Novicios, qua qui usi sunt in utraque S. Josephi, & S. Pauli Provincia, participes facti sunt amicitia Dei. Pro educatione filiorum præfatæ S. Pauli Provinciae secundò in lucem prodiit Vallisoleti in Typographia Regia ann. 1645. in 4.

TRATADO de las Ceremonias ad usum earundemmet Provinciarum, suppresso nomine, impressum Matriti an. 1595. in 4.

VIDA de San Francisco en octavas. Annum, & locum impressionis quæsi, & non inveni. Consulatur Joannes à S. Maria 2. part. suæ Chron. lib. 4. cap. 19. ubi etiam de quibusdam aliis piis opusculis N. V. Authoris sermonem instituit, ex quo Arturus supra allegatus.

ANTONIUS A SANCTA MARIA, strictioris Observantia in Discalceata Sancti Josephi Provincia alumnus, edidit Valentia in 16. ann. 1603.

COMPENDIO de la Regla de D 2 N.

N. Seraphico Padre S. Francisco.
 Hæc Charissimus Fr. N. Fr. Bal-
 thasar de Medina in Centu-
 ria Scriptorum Discalceatorum,
 immeritò ipsum distinguens à
 præfato N. Antonio à S. Maria
 olim Salmantino Doctore. Sue
 Expositionis meminit R. A.
 P. Fr. Petrus de Alba tabula 2.
 sui verè aurei libri intitulati: *Per-
 tentum gratia*. Egimus supra de
 ipsa, & in meis Chronicis opi-
 nionem affero primarii Chrono-
 logi Provinciæ S. Gabrielis sic
 dicentis: *Compuso una breve Ex-
 position de nuestra Regla, con la
 qual nos criamos muchos de los
 que hoy vivimos: ojalà se huviera
 prohibido la impressiõ de otras
 Exposiciones mas prolixas, &c.*

ANTONIUS A S. MARIA,
 alter (de quo id mihi liceat affu-
 mere, testarique, quod præ ni-
 mia dicendi copia inops & elin-
 guis effectus sim) in Valle Atha-
 nassii, seu Tanais, Valtanàs vul-
 gò, Palentinæ Diocesis natus,
 nostram S. Pauli Discalceatam
 Provinciam, in ejus celeberrimo
 Salmantino Conventu, vulgò de
 el Calvario, habitum Seraphi-
 cum induens, illustravit, & illus-
 trabit. Zelo incredibili, ad Fra-
 tres Minores Discalceatos Phi-
 lippinarum transit, ibidemque
 ad vespertinam Theologiam do-
 cebat, illam ad Matutinum do-

cente Martyre Domini Venera-
 bili Gennesiõ de Quesada. Inde,
 ad opus conversionis Gentium
 segregatum, quantum & qua-
 lem fecit Dominus vineæ? Inter
 omnino (Gubernatis audis tom.
 5. Orbis Seraphici lib. 2. cap. 1.
 „ §. 9. num. 301. fol. 455.) plu-
 „ mos, qui ad excollandam vi-
 „ neam fuere successivè postea
 „ amandati, tota singularitate
 „ emicuit (ut publicè dicebat hic
 „ in Urbe Dominus Eliopolen-
 „ sis jam diù ibi versatus, inco-
 „ gerimæ vitæ Prælati, & Aposto-
 „ licus Vicarius, cum summa
 „ potestate per illa Regra conf-
 „ titutus) Pater Antonius à Sanc-
 „ ta Maria, è Reformata S. Pauli
 „ Discalceatorum Provincia,
 „ non minus sacra litteratura
 „ quam Apostolico zelo conf-
 „ picuus, qui anno 1633. ad Si-
 „ nas ingressus, sanctis in labo-
 „ ribus exercitus anno 1643.
 „ super Confodales suos in Sinis
 „ Missionarios constitutus (ut
 „ fusiùs alibi dicemus) ad an-
 „ num usque 1670. in Aposto-
 „ lico munere semper indefes-
 „ sus, Infideles innumeros Ec-
 „ clesiæ aggregavit Orthodoxe,
 „ Oratoria, atque domicilia,
 „ sivè potius tuguria pro suo-
 „ rum habitatione in summa
 „ paupertate constituit, sæpè
 „ carceres, & vincula, ferasque
 „ persecutiones, omnisque gene-
 „ ris

„his ærumnas. pro Jesu Christi
„gloria lætissimè devoravit, &
„annò præfato 1670. pijsimè
„ibi requievit in Domino.

„Nec oblivioni dandus
„Fr. Petrus de la Piñuela, in Ca-
„talogo Sincensium Missiona-
„riorum pag. 3. Antonius à Sãc-
„ta Maria Hispanus, inquit, &
„Seraphica Missionis Fundator,
„venit in Sinas anno 1633. pri-
„mò in Provincia FoKien Evã-
„gelium prædicavit; deinde in
„Provinciam Nanquien perre-
„xit, unde excitata persecutio-
„tione, & inde per vim raptus,
„atque in Provinciam FoKien
„asportatus, in Philippinas re-
„meavit, ut ex inde transiret ad
„Curiam: in itinere ab Olandis
„captus, carceres, catenas, &
„probra diu sustinuit, qui postea
„redemptus, liberque dimissus,
„ab Innocentio X. Præf. Cui
„Apostolici munere decoratus
„est. Ad Sinas cum aliquibus
„sociis iterum rediens primò in
„Metropoli Provinciæ Xan-
„tung Ecclesiam erexit titulo
„Sanctæ Mariæ Angelorum;
„hinc per loca, pagosque dis-
„currens, magno cum Fidei
„Christianæ incremento, varias
„fundavit Ecclesias, & Orato-
„ria, nec non multas aperuit
„Missiones. Exorta denum ge-
„nerali persecutione, una cum
„Patribus Societatis Jesu, &

„Dominicanis in Provinciam
„Kuan tung sub custodia Mi-
„litum exul asportatus, sexage-
„nario major, in ejusdem Pro-
„vinciæ Metropoli ab exilio ad
„Celestem Patriam evocatus
„fuit sepultusque est ad Aus-
„triam fluvii. De cujus vita, &
„actis variæ extant relationes.
„In lucem ab eo edita sunt ope-
„ra sequentia:

*Brevis declaratio principii, &
finitis rerum omnium.*

*Relatio Sinae sectarum, latina
lingua.*

*DE CONTROVERSIS pri-
mogenitorum defunctorum. Con-
fucii cultus.*

*Varii Tractatus aliorum Sini-
corum Rituum.*

De aliis operibus singillatim
testimonium perhibuit egregius
in Sinarum Regnis verbi Divini
seminator R. A. P. Joannes Ba-
lat Societatis Jesu gloriosus
alumnus in Panegyrico N. V.
Authoris (de quo in meis Chro-
nicis) Cantoni 17. Junii ann.
1669. sequentibus verbis:

„Ab otio semper ita ab-
„horrebat, ut nusquam ei vaca-
„ret, quod ut fugeret longè à se,
„perpetua ei exercitatio, &
„quasi lucta fuit cum libris Si-
„nicis, vel legendis, vel eorum
„transcribendis, characteribus,
„vel eorum vestigandis errori-
„bus. *Bina de Christiana lege
opus*

„opuscula Sinicè composuit, præloque dedit.

„APOLOGIAM insuper pro Fide Christiana in ejusdem acerrimum insectatorem Sinam, non sine multarum vigiliarum sumptu conscripsit.

„GALLICAM etiam de Ma-ge ejusdem reductione narrationem, eamque justo satis volumine comprehensam Hispano idiomate donavit, improbi sane laboris argumentum. Quin & in variis carceribus, propter Fidem inclusus, non otatus, nunc his, nunc illis salutis monita impartiebatur, variaque vicinorum carcerum receptacula penetrando, in omnibus Christianæ legis fementem jaciebat. Hactenus laudatus P. Balat. Præter ista, hæc posteris sui Apostolici zeli monumenta reliquit:

RELACION de la entrada de nuestros Religiosos en la gran China in folio.

DUDAS y Resoluciones à cerca de la buena conversion, y Christianidad del gran Reino de la China in folio.

APOLOGETICO à favor de los Religiosos de NN. PP. Santo Domingo; y San Francisco, Missonarios en China in folio.

INFORMACION de lo que los Ministros Evangelicos, sentian de de la Conversion, y Mission de China in folio.

RELACION de la gran persecucion, que hubo, y comenzó en la China. In folio.

RELACION de la segunda entrada en China de los Religiosos Descalzos de N. P. S. Francisco. Ejus initium: No será fuera de proposito In folio.

CATECISMO ordinario en lengua, y caracteres Chinos. Queda Cantoni anno. 1660.

COMPENDIO de la Ley de Dios. Hoc opus una cum quibusdam de vetustissimis opusculis ipsomet elaboratis in publicum mittebatur ibidem anno. 1680.

MEMORIAL en defensa de el modo de evangelizar el Reino de Dios en la gran China, ad Philippum IV. Hispaniarum Regem. Incipit: Gloria Dei est zelare verbum, & gloria Regis investigare sermonem. Vidi.

OTRO Memorial sobre el mismo asunto, ad supremum Hispanicum Sanctæ Inquisitionis Tribunal. Prima ejus verba: Quoniam apud te est fons vita, & in lucine tuo videbimus lumen. Vidi.

COMMENTARIOS, y declaracion à la Philosophia Ethica de el Confucio, Maestro, y Doctor de la China. Præ manibus habuit Author Centuriæ Minorum Discalceatorum, ut ipsomet faceret. Hoc opus tripartitum est. Agit in prima:

DE Sectis Sinensium Philosophorum. In secunda.

DE Sectis popularibus Idolis, ac Templis. In tertia.

DE agnitione Dei vivi, de ingressu, ac progressu Sacrarum Religionum in illis Regionibus. Dignum praelo iudicavit Matrini 6. Decembris anno 1678. Illmus, ac Rmus. N. Salizanes. Vidi.

APULOGLA del Subtil Doctor. Hanc ad Goanos nostrae Fidei vindices misit anno 1644. in folio.

DEFENSORIO de la Autoridad del Santo Tribunal de la Santa Inquisicion. Huic finem imposuit tertio Februarii anni 1642.

MANIFESTO de verdades. Solutiones sunt quarundarum replicarum adversus memoratum Defensorium Authoritatis Inquisitorum.

DEFENSORIO del R. P. Fr. Benito de Christo, Gobernador de un Obispado. Ad S. Officium Goanum 6. Julii ann. 1641. in folio.

OTRO Defensorio de el mismo Gobernador, in folio scriptum. Non habet diem, neque annum. Legi.

EXPOSICION de la Bula de S. Pio V. contra los que ofendieren a los Ministros de la Santa Inquisicion. Scripsit in Macao 15. Februarii 1642. in folio.

EPITOME de la vida de la V.

è iluminada Virgen Sordr Maria Magdalena de la Cruz, Fundadora, y Abadesa de el Convento de Francisca Descalzas de la Ciudad de Macao en la gran China. Legi. In folio.

DISCURSOS Theologicos. Agitur in illis de visione divinae Essentiae, quam habuit in via Deipara semper Virgo. De opere isto testimonium perhibet, ut oculatis testis, R. P. Fr. Bartholomaeus de Eaton in suo libro inscripto: *La perfecta Religiosa*, lib. 1. cap. 27. num. 39. sequentibus verbis: „Dicielo (loquitur de V. Sorore M. Maria Magdalena de Cruz, cejus filia spiritali) que mirasse este punto en su Theologia, Escritura Sagrada, y Padres. Hizolo assi; y como comentando este papel, escribio algunos discursos mui doctos. Estandolos escribiendo, le ordeno la Santidad de el Papa Inocencio X. que passasse a la gran China por Prefecto Apostolico, y fue en la ocasion, que yo llegue a Philipinas: con que por su orden se me entregaron unos, y otros papeles; y me escribio, que el no los ffaria de otro, sino solo de mi; y que los mirasse con atencion, y los prosiguiesse, como lo hize, aunque con mui inferior, y desproporcionada erudicion.

PROFECTAS *concernentes abbiem comun, y estado futuro de la Iglesia.* Asservabatur Romę in Archivio Sacrę Congregationis de Propaganda Fide. anno 1662.

TRIBUNAL *de la conciencia.* Agit de jurisdictionibus. Finem imposuit 20. Julii anni 1644.

RESOLUCIONES *à la Consulta, si las Religiosas Descalzas de la primera Regla de Santa Clara, podlan gozar proprios en comun.* Ex Relatione Provincię S. Gregorii.

DEFENSORIO *de el sentir de los Franciscanos en el modo de Evangelizar el Reino de Dios.* Ad R.A.P. Ludovicum Gomez Societatis Jesu Visitatorem.

DE modo Evangelizandi Regnum Dei. Ejus exordium: *Quoniam apud te est fons vite.* Milit ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide. Legi.

DE modo Evangelizandi. In folio: Ad Eminentissimum Cardinalem nostri Ordinis Protectorem D. D. Franciscum Barberinum. Incipit: *Tu Cherab extensus.* Vidi.

TRACTATUM *de Sinarum conversione.* Scripserat Venerabilis Pater Nicolaus Longobardus Societatis Jesu; sed convertit in latinam linguam noster Author. Hujus operis non ultima laus est, Romam vidisse anno

1664. ibidemque ab Eminentissimis de Propaganda salutatum.

ANOTACIONES *Dogmaticas, y Mysticas à la Floresta Franciscana.* Hoc sub titulo extant tria volumina in folio illustrationibus Venerabilis Matris Marię Magdalenę à Cruce, filię spiritualis nostri Venerabilis Antonii. Memorantur ab eruditorumque oculari teste Fr. Balbino de Medina in Centuriarum Scriptorum Discalceatorum, ipsa legi, ac cuncta ferè ejus opera, de quibus mentionem frequenter repocita asservantur in Archivii Generalibus Provincię Sancti Gregorii in Philippinis Insulis, nec non Provincię Sancti Pauli Apostoli in Castella Veteri. Agit quoque de nostro Scriptore, ejusque monumentis Venerabilis Noster Fr. Antonius Martyribus in Historia M.S. Provincię S. Pauli.

ANTONIUS A MARTYRIBUS, vulgò de los Martyres, Provincię Discalceatorum S. Josephi, Concionator celebris, & Pater, scripsit:

VIDA, y obras maravillosas de la Virgen, y Esposa de Jesu Christo Agueda de la Cruz, Beata de el Orden de Santo Domingo. Ad Serenissimum Ferdinandum Hispaniarum Infantem, Toleranum Archipræsulem. Matriti apud

apud Didacum Flamenco 1622.
in 4.

ANTONIUS A MARTYRI-
BUS, Venerabilis, & extaticus
Vir, in Salmantino, vulgò de el
Calvario, S. Josephi Conventu,
& habitum Minoriticum latus
suscepit, & nomen Seraphicæ
strictioris Observantiæ Milli-
tiæ in Provincia Sanct. Pauli
fortis dedit, in qua quoadvixit
Regulam ad litteram nudipes,
pedester, exercitiis pœnalibus,
studioque virtutum continuo
deditus, servans, servavit. In
juris Regularis intelligentia,
Theologiæ quoque tam Scho-
lasticæ, quam ad mores spectan-
tis notitia singularissimè enituit.
Occulta multifariam prædixit.
Tandem in Evangelica pauper-
tate, quam semper amavit,
stans plenus dierum eodem die,
eademque hora, qua S. Petrus
de Alcantara, diem clausit ex-
tremum Vallisoleti in nostro S.
Didaci Conventu ann. 1682.
Reliquit non exiguam sanctita-
tis opinionem, cui adhæret om-
nium suorum Confessariorum
asserentium, quadraginta an-
norum spatio animam ejus gra-
vi culpa maculatam minimè
fuisse. Reliquit insuper opus in
folio jussu Rmi. Samaniego à se
elaboratum sub titulo:

BREVE compendiofa relacion

*de la Fundacion de la Provincia
de S. Pablo de los Descalzos Fran-
ciscanos. Quod præ manibus ha-
beo M. S. in folio.*

ANTONIUS A NATIVITA-
TE, Lusitanus, Discalceatorum
Provinciæ S. Antonii, teste Me-
dina, & Nicolao Antonio, ad
prælum parata reliquit:

*COMMENTARIA in Evan-
gelia Festorum priorum sex anni-
mensium.*

ANTONIUS PANES, Bæti-
cus, in Discalceatorum S. Joan-
nis Baptistæ Provincia Verbi
Divini Præco, eleganter scrip-
sit:

*CHRONICA de la Santa
Provincia de S. Juan Baptista de
Religiosos menores Descalzos;*
duabus partibus: Valentia apud
Hieronymum de Villagrecia
1665. in folio. Vidi. Eo Authore
se vidisse testatur Nicolaus An-
tonius:

*VIDA de el esclarecido Varon,
y ilustre Sacerdote Francisco Ge-
ronymo Simon. Item in publicum
scripsit:*

*VIDA de el B. Fr. Pasqual
Baylon. Valentia apud Hæredes
Chrysostomi Garriz anno 1665.
in 4. vidi.*

*ESCALA mystica, y estímulo
del amor Divino. Valentia 1675.
in 8. Scalam elaboravit soluta*

E ora-

oratione, stimulum autem metricè. Vidi. Ipsi adaptatum legi illud Virgili:

Pan primus calamos cera conjungere binos
Instituit; Pan curat oves, ovium-
que magistros.

ANTONIUS DE PORTALE-gre, Lusitanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum in Provincia Pietatis Professor, Mariæ Portugalliæ Principis Minister à Pœnitentiæ Sacramento, dedit foras, nomen ipse occultans:

A PAIXAON de Christo metricata, tam Lusitanè, quam Castellànè 1548. & postea Conimbricæ 1581. Nicolaus Antonius Medina.

ANTONIUS DE SERPA, Lusitanus, strictioris Observantiæ Professor in eadem Pietatis Provincia, Concienator celebris, electus Episcopus Cochimènsis in Orientis India, edit:

EUCHARISTICAM Chronologiam ab ipso mundo, per figuras legis naturæ depictam, & enarratam, duobus voluminibus. Parisiis apud Sebastianum Cramoyssi 1684. in fol. Nicolaus Antonius tom. 1. & 2. in Appendice cum Georgio Cardoso, Medina in Centuria Scriptorum

Discalceatorum, & Petrus de Alba in Militia.

ANTONIUS SOBRINO, Salmanticensis, natus ex illa inclýta propriis virtutibus, nec minús inclýta fœcundissima omnium virtutum prole, quæ velut Symphorosa altera, aut Machabæorum Mater, filiorum ipsa pietate insignium, videlicet, Francisci Sobrino, Episcopi Pincianii; Josephi Sobrino, Regi Sacris Alberto, Austriæ Archiduci à studiis, Palentinæque Familiæ Parochi; Joannis Sobrino, Theologi, ac Medici Roderici à Castro, Hispalensis Præsulis; Thomæ Sobrino, Recolleti Franciscani in Religiosissimo Conventu de el Abrojo; Didaci de Sancto Josepho, Mariæ de Sancto Alberto, Cæcilie à Nativitate; Sebastiani à S. Cyrillo, qui omnes nudipedum Carnelitarum Reformationi nomen dederunt. Ex hac, igitur, genere nobili conjuge fœdericæ, filii clara, atque multiplicis eruditionis meritò in æternum laudabili Cœcilia Morillas, Salmanticæ natus noster Antonius Sobrino, ex primo Officiali Gabrieli de Zaifas, qui Philippo II. Regi à Secretis fuit, sodalis factus Minorum Discalceatorum, in Cœnobio S. Bernardini Matritensis, Provinciæ S. Josephi strictioris Ob-

Observantiæ nomen dedit. Tamque ibi, quam in aliis, quibus præfuit prædictæ Provinciæ Coenobiis, virtutum omnium, quæ in Religioso homine expetuntur, emendatissimum præbuit exemplar. Methymnam veniens, ut legitimus Vocalis, dum in Capitulo Provinciali ibidem celebrato in Conventu S. Josephi divisa fuit Provincia in S. Josephi, & S. Pauli Provincias, electus fuit Diffinitor Provinciæ S. Pauli, ubi moram traxit. Postmodum Salmantinum Conventum S. Josephi, *vulgò de el Calvario*, gubernans, Provinciæ Discalceatorum S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno Commissarius Visitator institutus, sui que Capituli Præses, functionibus Capitularibus completis, in præmemorata S. Joannis Provincia, præmissa licentia Ministri Provincialis S. Pauli, elegit abjectus esse; sed cum scriptum sit: *Qui se humiliat, exaltabitur*, ob eximias animi dotes, Angelicosque mores, in Provincia S. Joannis ter ad Guardianatus, semel ad Diffinitoriatus, sæpè ad Vicarii Provincialis honorem promotus, perpetuo Fratrum applausu fuit. Scripsit plures *Epistolas* tanto spiritualis Theologiæ Magistro dignas, quarum aliquas edidit part. 1. *sux Chron. lib. 6. cap. 28. Fr.*

Antonius Panes. Item reliquit: *DE LA VIDA espiritual, y perfeccion Christiana*. Valentie apud Joannem Chrysostomum Garriz 1611. in 4. Latino idiomate exposuit Apocalypsim cum elucidatione Commentariorum super Apocalypsim Arias Montani, quod mirabile opus M. S. in 4. probatum, ac licentia Rmi. P. Fr. Benigni de Genova, totius Ordinis Seraphici Ministri Generalis ad impressionem insignitum, Generale Archivium laudatæ Provinciæ S. Joannis conservat. Titulus autem hujus libri ecce adest:

IN DIVI Joannis Apostoli Apocalypsim per Fr. Antonium Sobrino, Minoritam, Sancti Joannis Baptistæ Excalceatorum Fratrum Provincia minimum, & immeritissimum Alumnum.

ACCESSIT huic operi elucidatio per eundem Authorem edita in Commentaria super Apocalypsim Benedicti Arias Montani.

DIALOGOS sobre el singular privilegio, y Mysterio de la Purissima Concepcion de la Virgen Maria Madre de Dios nuestra Señora. An iste liber (cujus memoriam fecit Hippolytus Marra-tius in Append. suæ Bibliothecæ Marianæ verbo Antonius Sobrino) decem Dialogos continens, editus in lucem fuerit, ignoro; scio tamen nostrum Antonium

Deiparam semper Virginem ab Adamitica labe immunem sum-
moperè coluisse, librumque
suum Dialogorum, Romam mis-
sum ad Paulum V. non absque
foelici eventu. Scripsit tamèn:

*THESOROS de Dios revelados
à la V. Madre Francisca Lopez.*
Opus tribus voluminibus con-
tentum manu propria. Sobrini
exaratum, & Thesauri ad in-
star custoditum.

*Quadragesimale, Adventuale,
Sanctorale, varios Mysticos trac-
tatus* M. S. reliquit. Agunt de
hoc eximiae pietatis, & notissi-
mae virtutis Venerabili Viro
Vvadingus, Nicolaus Antonius,
Peregrinus in Catologo, Petrus
Antonius de Venecia in Legen-
dario Franciscano die 10. Julii,
Joannes à S. Maria part. 2. lib. 4.
cap. 18. fol. 526. & tandem unus
pro multis Antonius Panes part.
1. suae Chronicæ à fol. 676. us-
que ad 830. piè, & elegantèr
virtutes, revelationes, raptus,
miracula, omniaque mirabilia
narrat. Ex coetu mortalium ad
Beatorum immortalem foelici-
tatem glorioso excessu prope-
ravit 10. Julii 1622. magno po-
pulorum concursu parentante,
& Deum laudante mirabilem
in sanctis suis. Hujus Beatifica-
tio, teste Fortunato Huever in
Monologio Franciscano §. 8.
Historic. Proloquior. in Sacro

Descalceati

pendet Romanae Rotae Tribu-
nali.

ANTONIUS DE TRUXIL-
LO, Concionator, bis Diffini-
tor, suae celebris S. Gabriellis
Provinciae Chronologus, ac Re-
ligiosissima S. Petri de Alcantara,
in Granatensi Regno Com-
missarius Visitator, publicavit.

*VIDA de el V. Siervo de Dios
Fr. Francisco de Sancto Nicolao,
Predicador Apostolico, Custodio
de la Provincia de S. Gregorio,
bijo de la de S. Gabriel.* Prodiit in
4. ex Typographia Regia 1692.
Matriti. Vidi.

*SATISFACCION Religiosa
en defensa de los Descalzos de N.
P. S. Francisco.* Matriti apud An-
tonium Roman 1685. in 4. Vidi.

*ARISTARCO, y Anotaciones
Seraphicas en defensa de la Regu-
lar Observancia de N. P. S. Fran-
cisco.* Valentiae apud Benedic-
tum Maze 1683. in 4. Vidi.

EXPOSITIONEM quandam
votorum essentialium, & Seraphica
Regulae praeceptorum.

ORATIONEM Funebrem in-
scriptam: *Edades de la vida.* Cō-
pluri apud Nicolaum Xamates
1674. in 4. Vidi.

APOLOGETICOS Tractatus.
Unum.

PRO JURE praecedentiae Dis-
calceatorum. Aliam.

*PRO auctoritate Judicum Con-
servatorum.* Insuper librum
val-

valdè eruditum sub titulo:

SAN MARCOS defendido. Matrìti ex Typographia Antonii Roman ann. 1690. in 4. Vidi. Tandem scripsit:

PARTEM secundam Chronicæ suæ Provinciæ, typis datam Matrìti apud Antonium Roman anno 1693. in folio. Vidi. Reliquit M. S. sub titulo:

TRIENNIOS Sacros, aliam suæ Provinciæ Historiam in Ordinis Archivio custoditam. Consulatur lib. 8. suæ Chronicæ cap. 24. n. 28.

ANTONIUS TUDANCA, Toletanus, Vir ob insignem doctrinam, & Religionem notissimus, Sacræ Theologiæ quatuor supra viginti annis Lector, dignissimus Diffinitor, & Provincialis Minister Provinciæ Discalceatorum S. Josephi., dedit in lucem:

TRATADOS de Discursos predicables para varios intentos. Matrìti 1604. in 4. & iterum Matrìti apud Gregorium Rodríguez anno 1656. ad Excellentissimum D.D. Gasparem de Bracamonte, Comitem de Penaranda. Spem fecit aliorum tractatum, & latinæ expositionis libri Actuum Apostolorum. Reliquit M. S.

COMPENDIO de la vida de la V. Madre Soror Emerenciana

Copones, Fundadora de el Convento de Capuchinas de Toledo. Unà cum ejus Funebri Concione ad Eminentissimum D. D. Paschalem de Aragon, Cardinalem Archiepiscopum. Ex Nicolao Antonio, Medina, & Relatione ejusdemmet Discalceatorum Provinciæ. Et vidi.

APOLLINARIUS FRANCUS, ex Oppido Aguilar de Campò, & antiqua S. Jacobi Provincia, nostris Discalceatis Insularum Philippinarum aggregatus, eorumque Commissarius Japonensis, ac demùm Martyr inclytus:

EPISTOLAS varias in vinctulis conscripsit suo spiritu dignas, quarum duas in publicum misit Salmanticæ apud Franciscum Garcia, anno 1722. Chronologus laudatæ S. Jacobi Provinciæ lib. 5. cap. 3. duarum aliarum ignita fragmenta edita sunt part. 2. Chron. Fr. Martini à S. Josepho lib. 4. cap. 15. quorum unum ecce adest.

„ V. C. no sè, que se haze
„ allà. Ojalà no le ayan sabido
„ bien las cebollas de Egipto.
„ Buelva, buelva, que aora es
„ tiempo, quando se coge el
„ fruto de lo sembrado. Bueno
„ es morir en una Celda rodea-
„ do de Hermanos; pero mejor
„ es morir en una Cruz crucifi-
„ cado, ó quemado por Christo
Se-

„ Señor nuestro. Ojalà oyga
 „ V. C. dezir, que à su Herma-
 „ no Apolinario lo quemaron,
 „ por confessar el nombre San-
 „ tísimo de mi Jesus. Ea, Her-
 „ mino, buelva al Japon, y
 „ trayga Obreros, que cultiven
 „ esta heredad, regada con san-
 „ gre de tantos Martyres. O
 ignita eloquiū vehementer! Qui
 habet aures audiendi audiat,
 quid spiritus dicat Verbi Dei
 præconibus. Ipsius meminerunt
 Petrus Antonius de Venecia
 in suo novo Franciscano Legen-
 dario 11. Septembris, Antonius
 de Huerta lib. 3. Histor. S. Petri
 de Alcantara cap. 15. Peregrin-
 us in Catalogo.

AUGUSTINUS A CONCEP-
 tione, Matritensis, in Provincia
 Discalceatorum S. Josephi Con-
 cionator, Vir mysticus scrip-
 sit:

DOCTRINA DE NOVICIOS.
MANUAL.

CEREMONIAL de las Mis-
 sas. Edita hæc sunt; sed tantum-
 modò vidi Ceremoniale, quod
 Conchæ ex Officina Salvatoris
 Viader prodiit in lucem ann.
 1647. in 4.

AUGUSTINUS A MAG-
 DALENA, Provinciæ S. Pauli
 Apostoli in Veteri Castella filius
 in celeberrimo Conventu, vul-

gò de el Calvario, Salmantino
 Conventu, zelo animarum duc-
 tus, ad Provinciam Discalcea-
 torum S. Gregorii Philippina-
 rum gradum faciens, ejus Pro-
 curator Generalis factus, typis
 dedit:

ARTE de la lengua Tagala.
 anno 1678. vidi.

AUGUSTINUS A MATRI-
 TO, Concionator, ac S. Officii
 Qualificator, in S. Josephi Dis-
 calceatorum Provincia profes-
 sus, zeloque animarum ad S.
 Gregorii Philippinarum trans-
 latus, quam V. Martyr Genne-
 sius de Quesada, Carthaginen-
 sis Provinciæ filius, tandem ejus-
 demmet S. Gregorii alumnus,
 elaboraverat vitam, paucis ad-
 ditis, edidit, videlicet:

VIDA de la V. M. Geronyma
de la Assumpcion, Abadesa, y Fun-
dadora de el Convento de las Des-
cázas Clarissas de la Ciudad de
Manila. Matriti apud Antonium
 Morin anno 1717. in folio. Vidi.
 Pro Beatificatione, & Canoniz-
 atione hujus V. M. Processus
 fiunt autoritate Apostolica.

AUGUSTINUS A MATRI-
 TO, ejusdem Provinciæ filius,
 quem à præcedenti indistinc-
 tum, judico, edidit:

RELACION del viaje, que hi-
zo el Abad Don Juan Baptista
Sis

Sidoti, desde Manila al Imperio del Japon, embiado por N. SS. P. Clemente XI. Mattiti 1717. in fol. Item:

MEMORIAL de el estado de la Santa Provincia de S. Gregorio en Philipinas, y de las Misiones de el imperio de la gran China, &c. Ad Catholicum Hispaniarum Regem Philippum V. Mattiti 1715. in folio. Vidi.

AUGUSTINUS A SANCTO PASCHALE, de quo, grandis sermo apud nostrum Charissimum Sacrae Theologiae Lectorem, Definitorum Generalem, Patrem, & Chronologum Provinciae S. Petri de Alcantara in Regno Granatensi tom. 1. suae Chron. lib. 3. a cap. 8. mundo spreto, strictiori Observantiae Discalceatorum in Valentino S. Joannis a Ripa, Conventu anno 1636. nomen dedit. A sua dilectissima Provincia coram gentibus convulsis, & dilaceratis, primo in Insulis Philippinis in Provincia S. Gregorii plantatus, postmodumque in Sinarum Provinciis transplantatus, armaturam zeli accipiens, ut homo verè Apostolicus, Angelusque velox nomen portavit Jesu-Christi. Verba Fr. Petri de la Piñuela in suo Catalogo Religiosorum S. P. N. Francisci, qui Sinarum Imperium ad Je-

su-Christi Evangelium praedicandum ingressi sunt ab anno 1579. usque ad 1700. de tanto Authore, ejusque clarissimis operibus testimonium perhibentis: fol. 3. & 4. ecce adsunt: „ Augustinus a S. Paschale, His- „ paus, anno 1672. ex Provin- „ cia Kuan-tung in Provinciam „ FoKien profectus est, ubi unā „ fundavit, erexitque Ecclesiam; „ Rebellionum, bellorumque „ tempore multas pertulit pas- „ siones, & probra. Postea ad „ Provinciam Xantung. Metro- „ polim proficiscens, illam res- „ tauravit Christianitati. In di- „ versis Sinarum Urbibus mul- „ tas erexit Ecclesias, & demum „ ad Romanam Curiam Procu- „ rator Missionis electus, in iti- „ nere ex Philippinis ad novam „ Hispaniam, sexagenario ma- „ jor, defunctus est, & in mari „ sepultus. Opera ejus sunt se- „ quentia:

EXPLICATIO Symboli Apostolorum eleganter elaborata.

CONFUTATIO erroris transmigrationis animarum.

COMPILATIO rationum hominem in vera perfectione constituentium.

ID, QUOD credere, & sperare debemus.

BREVES Interrogationes super doctrina Christiana.

VARII Tractatus de contra-
ver-

versis Sinicis, & aliæ quam plurime, & perusiles quaestiones, lingua Hispanica. Unicum vidi conscriptum an. 1694. inscriptum:

OPUSCULO final de consciencia. Missionarii Sinarum, teste memorato Chronologo Provinciae S. Petri de Alcantara ibidem pagin. 475. suum Augustinum plangentes, pangebant nostro idiomate:

Triste fracaso, muerte lastimosa,
Perdida grãde, pena desmedida!
Como cortaste, Parca inadvertida,

El hilo de una vida tan preciosa?
Marchitòse, ay dolor! la mejor rosa,

Que en el Pardo vergel era nacida.

Yá sin ti, ò Agustín, se vè sin vida,

Muerta nuestra Mission, si antes gloriosa.

Còtigo se acabò nuestra alegria:
La Corona cayò, q̃ nos hõrabas;
Pupilos sin tal Padre nos hallamos,

Extinguiòse la luz, que nos lucia,
Apagòse el Farol, q̃ nos guiaba,
Justo castigo, pues así pecamos.

Nonnulla fragmenta sui tractatus de Ritibus Sinicis in publicum misit Episcopus Rosalensis, Vicarius Apostolicus in Regno Sinarum, oblata cum suis observationibus Pontifici Summo Clementi XI.

AUGUSTINUS DE TORDESILLAS, è gravissima Conceptionis Provincia, ubi Seraphicæ Regulæ professionem emisit, in Provinciani S. Josephi Discalceatorum transmigrationem fecit. Fuit unus ex primis Fundatoribus Provinciae S. Gregorii Minorum Discalceatorum in Philippinis Insulis. Postea in Sinas profectus, in omnibus, & per omnia suorum Commilitonum Venerabilium, nempe, Fratrum Discalceatorum Petri de Alfaro, Joannis Baptistæ Piffariæ, & Sebastiani à Sancto Francisco, aliàs Baeza, tribulationibus communicavit, à quibus separatus, & in Provinciam Fokien adductus (teste Charissimo Fr. N. Fr. Petro de la Piñuela supradictorum nostrorum Religiosorum, qui ad Sinarum Imperium ingressi sunt, Catalogo, fol. 1. n. 4.) ibi quoque ex uno ad aliud Tribunal ductus, præclara Fidei suæ testimonia dedidit; qui demùm ferè nudus cum hyemis rigore, aliarumque rerum penuria premeretur, in Philippinas iterum remeans, scripsit:

DE LA TRABAJOSA jornada de los primeros Misioneros de la China. Operis, & Authoris memoriam facit R. A. P. Frater Joannes Gonzalez de Mendoza in sua Historia rerum Sinen-
siarum

sium lib. 2. cap. 1. fol. 205. Nicolaus Antonius, Balthasar de Medina, Antonius de Leon in Bibliotheca Orientali, ac Fr. Antonius de Llave subdens in sua Provincia Sancti Gregorii Historia, centenarium mortem aspexisse.

PROXIMA PRIMÆ.

B

Ex Picinello.

BALTHASAR DE HERRE-
RA, verbi divini Præco Apostolicus, Augustini primitus Regulæ subjectus, Francisci insuper sub strictiori Observantia Provinciæ Discalceatorum S. Gregorii Philippinarum, Episcopus electus novæ Caceres, scripsit:

SERMONES VARIOS, typis datos Manilæ 1675. in 4. teste Fr. Balthasare de Medina in Centuria Scriptorum Discalceatorum.

BALTHASAR DE MEDINA, omni eruditione repletus, Sacræ Theologiæ Lector, Commissarius Visitator Provinciæ Discalceatorum S. Gregorii in Philippinis filius, Diffinitor, ac Chronologus Provinciæ Mexicane Discalceatorum S. Didaci, scripsit:

CHRONICA de la Provincia

de San Diego de Mexico. Excudebat ibidem Joannes de Ribera 1682. in folio. A folio autem 214. prædictæ Chronicæ:

CENTURIAM compilavit Scriptorum Discalceatorum strictioris Observantiæ S.P.N. Francisci ex Vvadingo, Petro de Alba, & Authore Bibliothecæ Scriptorum Hispaniæ, nonnullis additis. Hunc quoque Authorem compilasse Constitutiones suamet Provinciæ impressas Mexici 1698. legenti approbationem Charissimi Fr. N. Fr. Joannis de Huerta, olim laudatæ Provinciæ Ministri Provincialis, liquidò patebit. Scripsit insuper:

VIDA, Martyrio, y Beatificación de el invicto Protomartyr de el Japon San Phelipe de Jesus. Ibidem eisdem typis anno 1683. in 4.

BARTHOLOMÆUS BURGILLOS, à Provincia Discalceatorum S. Gabrielis in Extremadura in Provinciam Discalceatorum S. Didaci in Mexicano Regno se contulit, ubi Qualificator, & Consultor S. Officii, & à Sacramento Poenitentiae Marchionis de Gelves; in Japonense Regnum à PHILIPPO III. missus unà cum Religiosissimo Viro Fr. Didaco de Sancta Catharina Provinciæ S. Pauli Veteris Castellæ

cellæ alumno, tandem præfatus
S. Didaci Provinciæ Minister
Provincialis, scripsit:

QUESTIONES Regulares.

*DE LAS Justicias, y Alcaldes
Mayores de las Indias.*

*DE LOS tratos, que acostum-
bran en los reales de las Minas.*

*DE la compra, y venta de la
plata, y cadenas de oro.* Hæc Bal-
thasar de Medina fol. 215. num.
584. & fol. 154. & Fr. Antonius
de Truxillo, part. 2. Chron. Prev.
S. Gabrielis lib. 1. cap. 1. & lib.
8. cap. 24. num. 16.

BARTHOLOMÆUS MOLINA,
Provinciæ Discalceatorum
S. Josephi in Nova Castella
alumnus, & Diffinitor, in vul-
gus edidit:

*BREVE tratado de las virtu-
des de Don Juan Garcia, Alvarez,
de Toledo, Quinto Conde de Oro-
pisa,* Matrini 1621. apud Alphons-
um Delgado in 8. Petrus de
Alba, Nicolaus Antonius, Me-
dina. Operis, & Authoris me-
minit quoque R. A. P. Fr.
Mathæus Groggero. in vita V.
Matris Mariæ de Jesu Carmeli-
taræ lib. 2. cap. 4. fol. 111. ubi
pro Medina lege Molina.

BEATRIX DE LANGA, ex
Oppido Methymnæ de el Cam-
po Veteris Castellæ, sanguine
clara, Virginum, Naptarum,
Viduarum quoque exemplar,

Tertiaria nostrorum Discalcea-
torum, immo moribus ac pro-
fessione strictioris Observantiæ
Discalceatorum nostrorum glo-
riosa emulatrix, suis Confessa-
riis obtemperans, scripsit:

*DE Beneficiis, ac Revelatio-
nibus à Deo acceptis in Oratione.*
codices non paucos. Ipsos (quos
etiam legi) consulens N. Cha-
riss. Fr. Fr. Franciscus ab Ascen-
sione, Provinciæ S. Pauli filius
ac Diffinitor, conscriptam re-
liquit vitam hujus Venerab. Mi-
llicis, quæ floruit ann. 1644.
Elaboravit quoque laudata
Beatrix:

*EXPOSICION de el Patri-
Noster.* Præ manibus habeo. In-
cipit: *Maestro, quien fino mi ama-
do.* In meis Chronicis Provin-
ciæ S. Pauli, & hujus Exposi-
tionis, nostræque Beatricis me-
moriæ facio, tomo 1. lib. 2.

BENEDICTUS A S. HIERO-
nymo, Provinciæ Discalceatorum
S. Pauli in Veteri Castella So-
dalis, Ecclesiastes, ac Diffinitor,
posteritati reliquit:

*VIDA espiritual, y Arte Di-
vina.* Vidi, & legi M. S. in 4. re-
positum in S. Gabrielis Con-
ventus Segovienfis Archivio.

**BERNARDINUS PEREZ DE
MEGA**, ex Discalceatis Pro-
vinciæ Sancti Joannis Baptiste,
Com-

Commissarius Hierosolymitanus in ditione Genuensis Reipublicæ, edidit:

EXERCITIA *conformitatis, & unionis cum Deo, mediantibus Maria, & Josepho, &c.* Addito, etiam facillimo modo meditando inter externas occupationes. Prodiit Genuæ ex Officina Petri Calenzani 1638. in 16. an latine nescio. Ipsiùs memoriam faciunt Lucas Vvadingus, Nicolaus Antonius, ac Balthasar de Medina.

BLASIUS A MATRE DEI, Provinciæ Discalceatorum in Philippinis Insulis filius, & Pater, vero zelo ductus, scripsit ad Manilaensem Gubernatorem Hispaniæ *Apologeticum* quoddam suæ Provinciæ. Incipit: *Sabido he, que los Señores de la Real Audiencia.* Viseri, & legi potest in Chronica laudatæ Provinciæ elaboratæ à Fr. N. Fr. Antonio de la Llave trienn. 11. cap. 2.

BLASIUS DE S. RAPHAELE, Deo ligatus in Provincia Discalceatorum S. Didaci in Bética, Guardianus sui Gaditani Conventus, edidit:

CONQUISTA, *y pelea espiritual de el alma.* Hispali apud Andræam Grande 1636. in 4. Vidi.

ESPEJO de disciplina Regu-

lar de S. Buenaventura. Ibidem, & apud eundem, eadem tempestate, etiam in 4. Insuper edidit:

EXPOSICION de la Regla Seraphica. Agunt de ipso Nicolaus Antonius, Balthasar de Medina, ac Franciscus de Jesu Maria tom. 1. Chronica laudatæ Provinciæ fol. 366. num. 124.

BONAVENTURA IBÁÑEZ, Provinciæ S. Joannis Baptistæ verè filius, ad negotium animarum peragendum, primò in Provinciàm Discalceatorum S. Gregorii in Philippinis, ibique per aliquot annos Manilæ commoratus est. Anno autem 1649. (Fr. Petrum de la Piñuela sequor in Catalogo Religiosorum, qui Sinarum Imperium ad Jesu-Christi Evangelium prædicandum ingressi sunt, edito in lucem ann. 1700.) Sinas ingressus, ac in Provinciàm Xantung profectus, P. Fr. Antonio à S. Maria ad ductus est, à quo ad stabiliendam, & propagandam Missionem, Romam missus, inde in Hispaniam venit; ubi à Regina Matre, & à Catholico Hispaniarum Rege sociis impetratis, in Sinas rediit, ubi ejus cura, & sollicitudine variæ sunt erectæ Ecclesiæ, ac senior confectus octogenario major in Metropoli Kan-tung mortuus,

& repulvis est in Coemeterio Missionis nostræ. Librum edidit.

DE necessaria doctrina Dei:
Agunt de ipso Charis. Fr. N. Fr. Thomas Montalbo, Generalis Diffinitor tom. 1. Chronica sue S. Petri de Alcantara Prov. lib. 3. cap. 9. num. 4. Et quotquot memores sunt Apostolici Veri, & Præfeti Sinensium Missionum V. Fr. Antonii à S. Maria Discalceati nostræ Provinciæ S. Pauli filii. Scripsit quoque:

DE predicatione Evangelii in Regno Sinarum, ubi Præfetus Apostolicus, & opere, & sermone Sinensibus eduxit. Colonia anno 1700. Legi.

OBSIGNABAT DISTIN-

guens.

Capa tri-
na signi-
ficissimo-
rum apud
Antiquos.

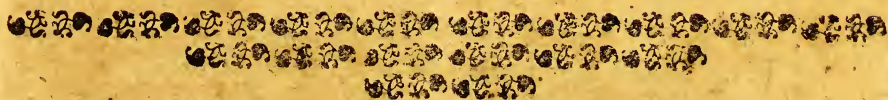
C

COECILIA DE MORILLAS, aliàs HENRIQUEZ, Henrici Viri nobilis, qui Salmanticæ degerebat, filia, Antonii Sobrini Lusitani domo Brigantini probitate eximia juvenis conjux, inclytæ propriis virtutibus, nec minus inclytæ fecundissima omnium virtutum prole, qua multiplici & æquæ sancta, velut Symphorosa altera, aut Machabæorum Mater, filiorum ipsa decem pietate insignium om-

nium genitrix, & Magistra, æquæ ac vitæ innocentia, & præstantissimæ, atque multiplicis eruditionis meritò æternum laudabitur. Quibus ea nota fuit, vix verbis assequi se posse credant naturalium, & supernaturalium dotum, quibus ditata erat numerum, & præstantiam, miræque ejus ingenii, ad quæque ad discenda veluti facti, perspicacia, & capacitatis excellentiam. Formabat litteras non unius generis perfectissimè, & ad typorum usque invidiam, auroque, & coloribus variegabat. Pictoriæ artis ea peritia censebatur, ut vultus humanos, etiam absentium ex ideæ penu fidelissimè repræsentaret. Linguis Latina, & Græca, vulgaribusque Italica, & Gallica promptè utebatur. Grammaticam, Philosophiam, atque etiam Theologiam non solum Scholasticam, sed Expositivam, uti vocant, & Mysticam, apprime noverat quarum præcepta filios docuisse domi raro ad omnem posteritatem exemplo, ac felicissimo, ut mox dicam successu, testimonio æqualium refertur. Sacros utriusque instrumenti libros frequentè lectione familiares sibi adeò fecerat, ut memoria talium fidelissima penè retinere omnes vulgè crederetur. Nullius artis, aut disciplinæ non pene-
tra-

travit adyta. Quare litteris quique aut pietate spectati eam frequentabant, & ad instar oraculi venerabantur. Pictoribus, Aurificibus, Scultoribus, Cōsmographis, Geometris, Astrologis, & Architectis, de eorum uniuscujusque artibus quidquid quæstionis esset, mira exponebat celeritate, & perspicuitate. Quare nil prius Pinciam accedentibus, deque ejus Urbis rebus, quæ notatu visuque digniora essent, quærentibus Cæcilia nostra commendari mos vulgaris fuit. Musicæ artis non tantum regulas ac Theoriam mente comprehenderat, sed ad consonantiam instrumenti, quod Clavicordium nos dicimus, quodque illa docta pulsabat manu, suaviter admodum sacra carmina modulabatur. Qua arte filios omnes imbuit, quorum unus Philippo II. Regi ob ejus præstantiam fuit gratissimus. Acu veluti penicillo utebatur, globumque inter hujusmodi alia (sic vocant) terrestre orbis terrarum, scilicet, manuariam imaginem, sic dimensionibus perfectum, sparsisque opportune coloribus variegatum Phrygia

arte depinxit, quæ non minus imperitorum oculos venustatis lenocinio, quam Doctorum mentes absolutione totius operis alliceret, ac detineret. Flores iridem arte imitati ejus apud nos invento planè sunt; quibus impressa veri effigie perspicatioribus illudebantur. Ad hæc pectus virili fortitudine armaverat, animum verò, quod supra omnes alias ingenii, atque industriae dotes gloriosum est, iis virtutibus, & sanctitate vitæ, ut Philippo Regi nulla magis idonea visa alia sit, quam Elisabethæ Mariæque Austriacis filiabus suis morum Magistrum daret, nisi excusasset ea conjugalem statum, debitaque illa, non solum viro, quotidiani convictus, sed, & propriis filiis, accuratæ educationis obsequia. Decessit Pinciæ tandem hæc, ævi sui decus, Heroïna, ultima die Octobris anni M.D.LXXXI. ætatis suæ XLII: sepulchroque honorificentissimo conditum ejus cadaver sub hac modestissima inscriptione
ibidem jacet.

CÆCILIA MORILLAS

NATIONE HISPANA, GENERE NOBILIS,
CONJUGE FELIX, FILIISQUE CLARA, LITTERARUM
artiumque varietate docta,

Obiit anno reparatae salutis M.D.LXXXI. Octob. die XXXI.
Ingenti desiderio sui relicto.

Novem ea filios ex Antonio Sobrino Coniuge, hoc est, non magis familiar, quā Christianae perfectionis totidē decora suscepit. Hi sunt Franciscus Sobrinus Pincianus Episcopus; Iosephus, Regi à Sacris, Albertoque Austriae Archiduci, dum inter nos versaretur, à Studiis, Palatinisque familiae Parochus, Cœciliae Parentis doctrinæ, omnique industriae simillimus; Joannes, Theologus, Medicusque Roderici à Castro Hispalensis Præsulis, Musicus, ac mirus artifex minutissima quæque ligno sculpendi, Græcèque sic doctus, ut omnes Hippocratis libros curiosissime tringenta ferè annorum labore recognoverit, atque notatis locis, quid minus rectè Interpretibus excidisset latinis observaverit, quod opus luce dignissimum nescio, ubi adhuc latet: Antonius, qui ex Officiali à Secretis Regiorum ex ordine Concilio- rum Italiae, & status, Fratrum

Excalceatorum S. Francisci aggregatus Ordini singularem sanctitatis opinionem, in Provincia, maxime S. Joannis Baptistæ Valentiae Regni, & Beatorum miraculis pluribus confirmatam, quam vivus fuit adeptus immortalis jam, & Beatus, ubique sustinet; Thomas & ipse Franciscanus, ex Nudipedum Reformatione; Didacus de S. Iosepho, Maria de S. Alberto, Cæcilia à Nativitate, ultimusque Sebastianus de S. Cyrillo Carmelitæ omnes Reformati. Quibus & fortunatissimæ Sanctorum tot Virorum, & Foeminarum Religiosissimorum Parenti canere lubet antequam ab eorum discedamus mentione Proverbiorum verba ista: *O quam palchra est casta generatio cum claritate! Immortalis est enim memoria illius, quoniam apud Deum nota est, & apud homines.* Hac D. Nicolaus Antonius tomo 2. Biblioth. Hispanæ in suo Gymnaecio

ceo Hispanæ Minervæ fol. 343. Sed ad rem nostram quid? Plane, qua Fr. N. Fr. Antonius Pannes in sua S. Joannis Provinciæ Historia gaudet, congaudet Provincia indivisa Sancti Josephi nostraque Sancti Pauli, cujus primus Diffinitor Guardianus quoque nostri Salmanticensis Conventus vulgò de el Calvario, fuit ejus V. Filius N. Fr. Antonius Sobrino. Neque enim decere arbitrabamur de tanta Matre pauca non ponere in hac nostra Bibliotheca, merito elogiis adornata in Bibliotheca Hispana.

CELESTINUS N. strictioris nostræ Observantiæ (Provinciam non novi) alumnus, latine vulgavit:

COMPENDIUM morale Theologicum, in varios tractatus divisum. Fides sit apud R. P. Fr. Hieronymum Garcia Hieronymianum, qui tomo 1. suæ Politicæ Ecclesiasticæ Tractatu 4. parte 2. à fol. 381. laudato opere utitur, Authorem nostrum frequenter citans, cujus memoriam fecerat in suo prævio indice Authorum littera C. his verbis: *Celestino Francisco Descalzo.*

CHRISTOPHORUS DE ARTA, Confessorius, Discalceatæ S. Joannis Baptistæ Provinciæ

in Valentino Regno alumnus; causæ Canonizationis S. Paschalis Baylon in Romana Curia Procurator, ejus vitam, quam Hispanè conscripserat, idiomatico Italo traditam, vulgarem fecit sub titulo:

VITA, virtù, è miracoli del B. Paschale Baylon, Religioso Scalzo, &c. Romæ apud Michaelæm Ercole anno 1672. in 4. Vidi.

CHRISTOPHORUS CAPEL, strictioris Observantiæ S. P. N. Francisci in Granatensi Provincia, S. Petro de Alcantara Sacra, Sacra Theologiæ Lector, & Diffinitor, volumen edidit inscriptum:

FAMA posthuma de Urias Heleo. Granatæ anno reparatæ salutis 1681.

CHRISTOPHORUS GALLO DE S. JOSEPHO, Provinciæ Discalceatorum S. Didaci in Bætica sodalis, olim Guardianus, ac celeberrimus Ecclesiastes, in publicum misit duas gravissimas Conciones habitas ad Gienenses in solemnissimo Immaculatæ Conceptionis die Octavo, quarum prima inscripta:

Las SIETE columnas en sus siete materias de la Sapiencial Casa de la Ciudad de la gracia Maria en el Immaculado Misterio de su Concepcion Purissima. Luc

vidit in Giennensi urbe 1710. Secunda verò ad Catholicum, & invictissimum Hispaniarum Regem N. Philippum V. sub titulo:

MUNDO symbolico, originalia hermosura, y Hebdomada primera, la Concepción Purísima de Maria Santísima Señora nuestra, laureada en un celeberrimo Octavario, que se celebrò en el Religiosissimo Convento de Franciscos Descalzos de esta Ciudad de Cadiz. Excussa ibidem fuit 1711. vidi. Paratos ad prælum habebat anno 1724. duos tomos. Primus, cujus titulus:

ARGUMENTUM contra suppositum, Circulo Immaculato, octo de Immaculata Virginis Conceptione continet Conciones. In secundo, cujus inscriptio:

DUO, & duo, & unum: Mundo, y su Palacio enigmatico: Agit primo: De ejus divitiis. Secundo: De ejus bonoribus. Tercio: De ejus scientia. Quarto: De ejus pulchritudine. Ac tandem: De volante fama. Hæc ex Relatione Chariss. Fr. N. Francisci Soto de S. Antonio laudatæ Provinciæ Custodis didici.

CHRISTOPHORUS DE LISBOA, Lusitanus, Excalceatæ Familiæ Provinciæ S. Antonii Sacræ Theologiæ Lector, &

apud Fidei Vindices Theologus Censor, scripsit vernaculè.

SANTORAL de varios Sermones de Santos. Ulyssipone 1638. in 4.

JARDIN de Escritura. Ulyssipone apud Craesbeck. Opus posthumum:

HISTORIA natural, è moral do Maranhão à gran Pará. M. S. ut ex Relationibus Lusitanis novimus. Obiit electus Congi. & Angolæ Episcopus. Hæc Medina in Centuria cum Nicolao Anton. tom. 1. fol. 188.

CHRISTOPHORUS ULYSSIPONENSIS, alter (ni fallor) strictioris Observantiæ Provinciæ S. Antonii Diffinitor, librorum Censor, & S. Officii Qualificator, edidit:

SERMONEM, quem habuit in Sacello Regio Dominica quarta Quadragesimæ. Ulyssipone apud Paulam Craesbeck ann. 1641. in 4. Hæc Vvadingus.

CLAUDIUS A MARTYRIBUS, Legionensis, genere nobilis, ac Religionis zelo conspicuus, primus Provincialis Minister Provinciæ Discalceatorum S. Pauli, quam semel, ac iterum plausu magno gubernavit, Provinciarum Discalceatarum S. Josephi, S. Gabrielis, nec non Arabidorum in Lusitaniæ

nix Regno Commissarius Vifitator, primus quoque suæ laudatæ Provinciæ Chronologus, ex visu probatis, ac authenticis testimoniis efformavit:

MEMORIAL de la Santa Provincia de San Pablo. Præ manibus habeo, & olim habuit R. A. P. Daza, ut rectè observavit Charifs. Fr. N. Fr. Joannes à Sancta Maria part. 2. suæ Chronicæ lib. 4. cap. 15. fol. 500. Floruit non absque sanctitatis opinione in nostro S. Didaci Vallisoletano Conventu anno 1622.

DECIMANUM OSTENDIT.

D

*Ex Paulo Manu-
tio.*

DAMASUS DE PRÆSENTATIONE, Lusitanus, ex Discalceatis strictioris Observantiæ Provinciæ S. Antonii, ejusque Diffinitor, & Custos, difficultatum Fidei Censor Theologus, magnæ pietatis Vir, scripsit:

OBRIGAZAM dõ Frade Memor, em que se tratao as cousas, que estã obrigado à guardar, assi em pa sua Regra, como por Ley Divina. Typis Antonii Alvarez in Conventu de Carnotal 1627. in 4. Nicolaus Antonius, Medina. Vidi.

DAMIANUS DE JESU, Provinciæ S. Josephi Discalceatorum alumnus, ejusque & aliarum strictioris Observantiæ Discalceatarum Matriti Generalis Procurator, in publicum misit.

COMPENDIO de la vida, y milagros de el glorioso S. Pedro de Alcantara, con el tratado de Oracion, y meditacion, que escribiò el Santo, sacado de su Original. Matriti. Typis Dominici Garcia Morras 1655. in 8.

DIDACUS DE SANCTA ANNA, strictioris Observantiæ alumnus Provinciæ Discalceatorum Sancti Gabrielis, scripsit:

TRATADO de Oracion mental. Hispali 1618.

COMPENDIO de doctrina de Religions, y espejo de Religiosos. Ibidem eodem anno in 8. Nicolaus Antonius, Balthasar de Medina. Lege Chronologum suæ Provinciæ.

DIDACUS ARANHA DE PASSIONE, Lusitanus, Bracharensis (verbis utor Nicolai Antonii tom. 1. fol. 205.) Ordinis D. Francisci strictioris Observantiæ, apud Marianam Mediceam Reginam Galliarum Christianissimam Orator Sacer, edidit ac recognovit:

CANTICA CL. cum Hymnis XXX. totidemque orationibus in

B. Josephum Deipara Virginis Sponsum. A Francisco Gemma, Clerico Capuano, olim scripta, quibus è penu sua subjunxit:

FLORES precum Sacrae Societatis Jesu, Mariae, Joseph ex Sacra Scriptura, & SS. PP. collectos. Parisiis ann. 1624. in 16.

DIDACUS BERMEO, indivisa S. Josephi Provinciae filius, Sancti Officii Commissarius, Commissarius Provincialis in Japonensi Regno, semelque & iterum Minister Provincialis Provinciae Discalceatorum Philippinatum, Vir doctus, ac Religiosissimus, priusquam emitteret spiritum scripsit in lectulo ad fratrem Successorem Vicarium Provinciale:

EPISTOLAM, notatu dignam. In medium adducitur à N. Fr. Fr. Antonio de la Llave, in Chronica laudatae Provinciae Trienn. 10. cap. 4. Eiusdem „verba sunt ista, missis aliis. Pro- „cure siempre, que la Provin- „cia vaya en aumento de vir- „tud, y santidad, y estrecha „pobreza, baxa, y fundamento „de todo el edificio de nuestra „Sagrada Religion; y no des- „maye, ni se le ponga por de- „fante cosa alguna: que la Pro- „vincia no ha de perder, por- „que se poden ramas secas, que „siendo con debida madurez, „retoñarán con nuevos hijos, y

„fruto de virtud, &c. De esta „cama 8. de Diciembre de „1608.

DIDACUS A S. BONAVENTURA, Provinciae Discalceatorum S. Didaci in Batavia dignus sodalis, & Diffinitor, typis edit librum inscriptum:

PRIMAVERA espiritual de las celestiales flores de la Reyna de el Cielo. in 8. Ejus memoriam facit, Fr. Franciscus à Jesu Maria, de S. Juan de el Puerto part. 1. Chronica ejusdem Provinciae fol. 860. n. 125.

DIDACUS DE LAS CASAS, ZEINOS, Lector Philosophiae in Mexicano S. Didaci Conventu, edidit:

SERMON Funebre en la translacion de los buessos de el Capitan D. Joseph de Reyes, sub themate: *Deus visitavit vos*, &c. Excudebatur in Urbe Mexicana in Typographia Viduae Francisci Rodriguez, anno 1691. in 4. In calce extat ejusdem Authoris Elegia, cujus initium: *Que misteriosa exaltacion errantel Vidi.*

DIDACUS DE CONSUEGRA, Regius Ecclesiastes, Provinciae Discalceatorum S. Josephi Diffinitor:

ORATIONEM Funebrem in exequiis Magni Philippi IV. His-
pa-

paniarum Regis in publicum misit. Prodiit ex Officina Josephi Fernandez, Matriti anno virginiei Partus 1666. Item:

SERMONEM, quem habuit Matritin Sacello Regio Dominica prima Adventus, typis dedit Didacus Diaz de la Curreza ann. 1665. in 4. Vidi.

DIDACUS DE S. FRANCISCO, Hispalensis, Provinciæ Discalceatorum S. Pauli Minister, prælo matura reliquit:

CONCIONES in gratiam Prælatorum pro Capitulis, & Visitationibus Fratrum. Hispanè.

FORMULARIUM praxis iudicariæ. Vidi.

MATERIARUM Theologicarum volumen. Vvadingus, Nicolaus Antonius, & Matthæus à Nativitate in Chron. M. S. laudatæ S. Pauli Provinciæ. Lege Tiburtium Navarro fol. 81.

DIDACUS DE S. FRANCISCO, alter Provinciæ Discalceatorum Sancti Pauli gloriosissimus filius, Japonii cum esset Commissarius, & propter frequentes pro nomine Jesu toleratas ærumnas, maximè in horrendo Yendi carcere, appellatus Martyr, conscripsit:

RELACION verdadera, y breve de la persecucion, y martyrios, que padecieron por la confes-

cion de N. Santa Fè Catholica en Japon quinze Religiosos de la Provincia de S. Gregorio, &c. Manilæ apud Thomam Pimpin anno 1625. impressum in 4. ad Philippum IV. Hispaniarum Regem eadem S. Gregorii Provinciæ misit. Secundo Mexici lucem vidit ann. 1626. Vidi. Authoris, & operis meminere cum Vvadingo Nicolaus Antonius, & Balthasar à Medina. In operis præfatione hæc inter alia in medium adducit laudata S. Gregorii Discalceatorum Provinciæ:

„Nuestro Charifs. Herm.
„Frai Juan Baptista, Ministro
„Provincial de esta Provincia,
„llevado del zelo de Dios, y
„gloria de la Iglesia Santa de el
„Japon, honra de sus Santos
„Martyres, y bien comun, y
„utilidad de los Fieles, ha procurado con todo su ingenio,
„y fuerzas facer à luz la verdad (antes que se escurezca
„con el olvido) à cerca de el
„martyrio, y Martyres del Japon, y cosas notables anexas
„à ellos, desde el año de 1613.
„hasta el de 1624. (en que vieron las ultimas nuevas, y
„relacion de lo sucedido en Japon) y para esto por su particular Patente, y obediencia
„mandò al Herm. Fr. Diego de S. Francisco, Predicador, y
„Comissario del Japon, y uno
G 2 „de

„ de los mas excelentes Minis-
 „ tros de aquella Christiandad,
 „ y el que mas trabajos, enfer-
 „ medades, destierros, y carce-
 „ les ha padecido en Japon por
 „ la conversion (que es el que
 „ escribió esta Relacion, y à
 „ quien los Japones llaman
 „ Martyr en vida) por lo qual
 „ es mui abonado, para dàr
 „ testimonio de la verdad, dis-
 „ poniendolo, que se hurtaffe
 „ à si proprio de sus santos
 „ exercicios. Predicacion, y ad-
 „ ministracion de Sacramentos,
 „ y ministerio de la conversion
 „ algunos ratos, y dexasse à
 „ Dios por Dios (como es len-
 „ guaje del glorioso San Ber-
 „ nardo) y no perdonasse al tra-
 „ bajo; mas antes bien empre-
 „ hendieffe de proposito el es-
 „ cribir con verdad, y brevedad
 „ lo substancial de la Historia de
 „ los Martyres de Japon, y las
 „ circùnstancias necessarias, nom-
 „ bres de los Santos Martyres;
 „ de los Lugares, en que pade-
 „ cieron; de los Juezes, y per-
 „ sonas que los prendieron, y
 „ atormentaron, con todos los
 „ demás sucessos, y cosas nota-
 „ bles de aquel tiempo anexas à
 „ sus martyrios, y origen de la
 „ persecucion contra los Chris-
 „ tianos en Japon, y el estado
 „ presente de ella. Y aviendo el
 „ sobredicho V. Herm. Fr. Dic-

„ go de San Francisco obedeci-
 „ do puntualmente, como tan-
 „ gran Religioso, y llevando
 „ por el blanco de su trabajo el
 „ servicio de Dios N. S. y mo-
 „ vido del amor de la verdad
 „ junto con el afecto à tantos, y
 „ tan gloriosos Martyres Cole-
 „ gas suyos, y compañeros en
 „ el ministerio de la Predicacion
 „ Evangelica, embió esta pre-
 „ sente Relacion escrita, y fir-
 „ mada de su propria mano à
 „ N. V. Herm. Provincial, &c.
 „ Floruit anno 1630. non exi-
 „ gua sanctitatis opinione. Con-
 „ sule Josephum Sicardo in sua
 „ Histor. Japon. lib. 3. cap. 20.
 „ & 16. & Antonium de Leon in
 „ Bibliotheca Orientali.

DIDACUS DE FUENSALL-
DA, Vir sanè eruditus, Theolo-
 giæ, quæ ad mores spectat, Lec-
 tor, Provinciæ S. Josephi Diffi-
 nitor, Diffinitor quoque Gene-
 ralis Ordinis Seraphici, scripsit:

QUÆSTIONEM Regularem
pro suffragiis Diffinitorum Gene-
ralium in suis Provincialibus
Capitulis. Cœpit laborare Me-
moriale suæ Provinciæ idiomate
latino his verbis: Prudenter qui-
dem; sed morte preventus dimi-
diatum reliquit. Edidit (loquitur
R. A. P. Fr. Petrus de Alba in
„ Militia pag. 326.) Opusculum
„ ligato sermone super Saluta-
tio.

„tionem Angelicam, cujus pri-
 „mæ litteræ ipsam integrè ex-
 „primunt, eamque hic collo-
 „camus, non propter Dedicæ-
 „toriam, quæ sic se habet. *Bra-*
 „ditissimo Viro, ac de Marianis
 „laudibus benemerito R. A. P.
 „Fr. Petro de Alba, & Astorga,
 „Lectori Jubilato, Sapientia In-
 „quisitionis Qualificatori, atque
 „Alma Duodecim Apostolorum
 „Provincia Patri, olimque to-
 „tius Seraphica Religionis in
 „Romana Curia Procuratori Ge-
 „nerali; sed propter dignitatem
 operis.

EPIGRAMMA.

Dum tua, Francisci, Romanas
 incolit arces,
 Cui persona, dedit, sat reveren-
 da, fidem.
 Sors tulit, ut tibi met charus vo-
 citarer amicus;
 Ut cui grata dabas ora, redundet
 honos.
 Solicitam nactus studiorum nos-
 cere curam,
 Queis geris in Matrem, munera
 tanta, Dei.
 Hujus ab exemplo conscripsi
 carmen opellæ,
 Quam tibi tam parvam subdere
 tardus eram.
 Sed Patriam reddiens, nova, re-
 visurus agentem,
 Excitor impavidus reddere
 quodvis opus.

Militiæ florum Marianæ jungis
 acervos,
 Atque inhias laudi Virginis, hos-
 tis obex.
 Floribus hos tantis foliorum
 texe maniplos,
 Utrisque annexis culta vireta
 placent.
 En tibi compactum carmen sine
 lumine subdo:
 Det tua splendorem luminis,
 Alba, manus.
 Ad Sacratissimam, veramque
 Dei Matrem, totius Universi
 Reginam, Angelorum Domi-
 nam, hominumque advoca-
 tam, Mariam semper Virgi-
 nem absque peccato origina-
 li conceptam.

PRO SUA ANGELICA
 salutatione

PRAEFATIO.

Solvere, dum valuit linguam,
 dum curer alumnus,
 Quid nisi promet, AVE, solvere
 dum valuit?
 Quid nisi te cupiet, voces pro-
 ferre, MARIA,
 Dum velit affectus; quid nisi te
 cupiet?
 Nil sonet aure mea, VIRGO,
 quod non tua pangat,
 O, nisi laude tua, nil sonet aure
 mea.
 Totus, ut insipidus, sapiam nisi
 temet inuror, Vox,

Vox, sensus absque tuis, totus,
ut insipidus.

Tu mihi dulcis eris, Virgo, re,
& nomine dulcis,

Mater amoris, amor tu mihi
dulcis eris.

Cuncta soli maneant, fileant
diffusa per orbem,

Nomen in aure tuum, cuncta so-
li maneant.

Tan ulus haud potui, tantum
nunc promere nomen,

Quid si efferre? magis tantulus
haud potui.

Debet & Angelico solum præ-
cone refundi;

Oreque proferri debet & An-
gelico.

Te super, arce, Deus, Cœli, pre-
ponitur unus:

Quis, nisi digna feret, te super,
arce Deus?

Tu tamen apta parans, de te,
quæ parva daturus,

Suggere, & apta feram, tu ta-
men apta parans,

Sacra Minerva, tuo, cedas, quid
dicat, alumno.

Da, quidquid dicet, Sacra
Minerva, tuo.

Alma super cunctas terræ, Cœli-
que propago.

Vera Dei Mater, Stellaque lucis,
AVE.

Ecce per æthereas mentes, ani-
masque MARIA,

Mensurus gradior quæque, sed
impar erat.

Altior undeliber cunctis, tua
GRATIA semper

Regia, quo pluris nomina Ma-
tris habes.

Inde tui, primo conceptus li-
mine, PLENA,

Agrum Evæ culpa libera, gra-
tia, iois.

Gaudet Adamæo, DOMINUS
jam plasmate facto

Ridet & Angelicis conditor
ipse Choris.

At, majore, lubens, nexus vult,
robore, TECUM

Tendere gratuitas, Rector, &
esse manus.

Induturus enim carnis tegu-
menta Parentum,

Accumulat validus munera cor-
de tuo.

Primus, & intacta velut è tellu-
re Damasci,

Lucet ab intacta Matre secun-
dus homo.

Et velut è terra nondum male-
dicta ab ille,

Nec maledicta unquam MA-
TRE, fit agnus, ove.

An vetus Elisabeth frustra, ins-
pirante canebat,

Dum BENEDICTA, Deo TU,
tulit ore tibi.

Omnis IN Excelsis MULIERI-
BUS nempe refusa,

Major ab exemplo non bene-
dictio erit.

Inferat hinc mulier tibi subjec-
tamina quæquæ

Attramento

Nulla tibi similis; te minor om-
 nis adest.
 Unde prior tecum poterit, nam,
 currere parque
 Sistere, dum firmos, vix feret
 Eva gradus?
 Terminet obsequiis senior tibi
 Sara trophæum,
 Et tua proclamet, laus, sine
 labe fuit.
 Concita subjiciat præconia casta
 Rebeca,
 Unanimes solvant Debora, &
 Anna, Rachel.
 Mitis Abigail, Sunamitis pul-
 chra, triumphis,
 Brachia sollicitent subdere ple-
 na tuis.
 Ensifera Augustæ reddat, victri-
 ce Juditha
 Nidentes palmas, Numine vic-
 ta, manu.
 Estherisque decor cedat, placi-
 dasque, nitenisque,
 Dum diadema tibi, maxima
 quæque simul.
 Ite, veni dulcis, cunctæ, nam
 sola, celebres,
 Cunctarum formas extulit um-
 bra tua.
 Tuque, puerque tuus, nunquam
 maledicta tulistis,
 Ass BENEDICTUS adest, tu
 Benedicta venis.
 Tantula, femineo, Virgo, benè,
 munere, sexu,
 Ut FRUCTUS VENTRIS,
 numine, dicta TUI.

Scriptores.

55

Immunem prolem vis, labis ori-
 gine liquit,
 Nec te permisit gratia, labe te-
 gi.
 Majestas potuit, te, te, voluitque
 superna.
 Univocè primo condere gratam
 homine.
 Lucentem genis voluit te luce
 creatis
 Instanti vitæ ferre priore, diem.
 Et Joanne, licet nullus surrexit
 (ut ipse
 Rector ait) major, te minor ille
 cadens.
 Inde tuo exultans adventu, voce
 Parentis
 Balbutit, Domini Mater, & un-
 de mihi?
 Unus & expertem peccati pro-
 deret, agnum
 Sicuti tollentem crimina pro-
 dit item.
 Eximium toto, quidquid præ-
 fulsit in Orbe,
 Talus ab incepto, possidet, esse
 tuus.
 Balsama præstantis, Conceptio
 fudit odoris,
 Excipit, at, Cœli, te, tua, rore,
 Deus.
 Nardus & hinc cecinit, dum
 Rex accumberet alto,
 Ecce, sinu Patris, pollet odore
 mea.
 Divite nam decuit tractu sic
 spargat odorem,
 Inclyta, quæ fructum tollet in
 Astra, rosa.

Cha-

Chara tua semper proli, quæ est
 conditor, aditas,
 Te, & sibi met similem Legifer
 ipse facit.
 Ubere te proprio verbum can-
 dore recingit,
 Suggat ut hoc veniens ubera
 munda caro.
 Fructus ab immunda penitus, ni
 carne sequester,
 Redditur in fidis, qua homo par-
 te reus.
 Undelibet reliqui veniant de se-
 mine nati,
 Congenitis veniunt criminis in-
 de notis.
 Traxit ab Æthereis tuus at so-
 lummodo fructus,
 Ut sine peccato, tuque, etiam
 ipse foret.
 Signa dabas tanti prænuntia
 germinis arbor
 Vivere dum Matris, non lue,
 ventre tenes.
 Et bene gens potius Benedictam
 dixerit omnis
 Nunc, quia post fructus tam be-
 nedictus inest.
 Trina parat forti Majestas pro-
 mere dextra,
 Rara, sua, membris, menteque,
 dona tuis.
 Inde reus culpæ conceptus qui-
 libet extat,
 Sola tui fructus, tu sine labe co-
 mes.
 Tu, tu sola nites conceptu, rara-
 que Phoenix,

Unquam te, neque Adæ crimi-
 nis umbra videt.
 Immensus prodivit amor, qui ex
 Matre, sagittis
 Jam pridem auratis, te Venus
 alma ferit.
 Eduxit nam ejus sapientia temet
 amor
 Sacram, quando quilibet ap-
 tus odi.
 Utque sit omnigenus perfectæ
 morte Redemptor
 Sublevat & casos, te cadere
 haudque finit.
 SANCTA igitur semper Virgo
 semperque MARIA,
 Agglomerat quamvis turpia
 suavis hebes.
 Naufragus, & fidei temerator,
 manè Cerinthus
 Carpere blasphemus non timet
 ore, tua.
 Tum licet impietas Ebionis sol-
 vit habenas;
 Albanensis item confita dona
 negat.
 Marcionista fremit, Manichæus
 despicit, atque
 Arnaldus, Basilus, mordet is,
 ille rugit.
 Respuat Helvidius, Nestorius,
 Albigus, Huttus,
 Illiricus, Molnus, Barlus, Ubal-
 dus, Eon.
 Audet in exemptam Calvinus,
 crimina fingit.
 Matrem, alter renuit, mordicus,
 esse Dei.

Attramento

Alter & enixa præconia Virgi-
nis aufert,

Tu tamèn & pura es Virgo,
DELQUE PARENS.

Et cunctas perimis fallaces here-
sis artes,

Retrahis hostiles, luceque sola
manus.

Dum superas ergo, sisilis dum
major in armis,

Et velut inducto tincta colore
micas.

Immaculata viro, cui Sponsa, &
Mater inhæres,

ORA ad eum, NOBIS sordida
nostra lavet.

Redde bonum mulier, pono,
quod prima removit:

Adde charismatibus pellere
quodque malum.

Peccatum est nobis, verum tibi
gratia semper:

Respice grata Deo, suscipe vota,
Pia.

Offer ei, dulci, puras munimi-
ne mentes,

Namque refert nostras tergere,
Virgo, tua,

Officium si Matris habet suc-
currere stirpi;

Blammate si immunis purifi-
care suos:

Ignavi renuunt operis attendere
nati,

Suppressi miseræ pondere qui-
que luis.

Pastor inest nobis, mortisque Pa-
rentis imago,

Scriptores

37

Et parato, hosti, calmine, peg-
ma sumus.

Corruimus cuncti, vitiato stipi-
te, rami,

Continuòque ipsis singula nos-
tra ruunt.

Absona, quæ primum rimabar,
consona, cernes,

Turbata aspicias quæque serena
prius.

Observat primum famulans, ve-
neransque supremam,

Respuit, inferior, parsque repe-
llit eam.

Inspit hinc ratio, pugnat jam
serva voluntas,

Bellica & adversus Numina sig-
na movet.

Una veni, repara, proli, similis-
que beata,

Sola tot insidias, sospita tot mi-
sera.

NUNC precor, ò pietas, ruine
miserere tuorum;

Undantis retine fluxa doloris,
Ave.

Nunc ora, nunc siste, tonantis
fulmina frange,

Culparum labes, tu sine labe
lava.

Erigere est semper casos, tibi
Virgo necesse,

Traduce, nam cadimus semper
in arcta aditus.

Ingemina vires precibus, dum
germina, Mater

Noxia nunc etiam non geminare
sunt.

H. Hof.

Hostis erat nobis, semper nunc
hora nocendi,

O, tua, si Mater nosque juven-
di aderit!

Regia dum sentit natura juven-
minas; quamvis

Astrita adjaceat, surgere fulta
valet.

MORTIS ET IN NOSTRÆ
fac, intercesseris HORA,

Obsidium nam acer tunc inimi-
cus obit.

Rapturus timidos pretendit ver-
tere, postque

Tentat ab incerta nos revocare
fide.

Inseret is facie torvus phantaf-
mata menti:

Suggillans, oculis horrida spec-
tra refert.

Nostra parat scripto, peccata
ostendere nobis;

Optat enim nostris posse favere
suis.

Suffundit potius peccatis ora
rabore,

Torqueat ut nostris nosmet, &
ipse, datis.

Refrena insultus rugientis, Vir-
go, Leonis,

Æmula dum geniti conteris
ipsa caput.

Attendas precibus Natorum,
munda, precamur.

Mater, in auxilium curre, mi-
serta vola.

Effluere in nobis, facias virtutis
acervos,

Discalceati

Ne male quid factum, tunc ferat
hostis, AMEN.

Item edidit aliqua pulcherrima
Anagrammata ex litteris con-
tentis in illis Apostoli verbis:
Omnes in Adam peccaverunt, in
laudem, & gloriam Immacula-
tæ Conceptionis, educens ex
hac petra durissima aquam, lac,
oleum, mel, &c. & extant M. S.
apud ipsum. Hæc clarissimus Al-
ba. Anagrammata centum cen-
tum Epigrammatibus explicata,
quibus Author finem imposuit
18. Julii ann. 1678. inedita; se-
integra vidi, & legi in Regal.
Conventu S. Ægidii Matritensi,
cujus in Archivio asservantur.
Sequentibus fruiere.

PROGRAMMA.

Omnes in Adam peccaverunt

ANAGRAMMA.

Unam puram decantes Nicæo

EPIGRAMMA.

Concillii semper consultum dog-
ma receptum

A cunctis meritò, corde Fideli-
bus est.

Conveniens quare fuerat tan-
gentia mundæ

Concepta, in Synodo, Judice
tanto agier.

Et singillatim, decet, in, de Vir-
gine rebus,

Quas Synodus tractat Pneuma-
te juncta sacro.

Sicuti NICÆO, DECANTES
contra Photinum

Mente, UNAM PURAM, so-
lus, & ore vales.

ALIUD ANAGRAMMA.

Sancta, Pia, eo mundum cerne.

EPIGRAMMA.

Qui pius, & Sanctus, justus, qui
semper habetur,

Utilis est semper, omnibus, ore,
manu.

Sunt oculi in faciem, cernentes
pauperis artus,

Ut regat, ut faciet, stamine, fon-
te, cibo.

Qui miser in mundo, peccati
pondere tractus,

Indiget auxilio, Virgo Sacrata
tuo.

Tu, PIA, SANCTAque, EO-
que & luce cornescans

CERNE tua MUNDUM, qui
jacet orbis, opè.

ALIUD ANAGRAMMA.

Unne secum Deiparam can-
to.

EPIGRAMMA.

Magnificans animus Dominam
laudare præoptat,

Magna, quod existat, pura ter,
atque quater.

Magnificat Dominum, quod
magna, & pura sit acta,

Spiritus exultat gratus & in Do-
mino.

Exultans, Dominam collaudat
spiritus, inde

Glorificat Dominum lætus, &
ore meus.

DEIPARAM ubi Dominam,
SECUM sua limina CAN.

TO

UNNE, voco, ut sapias, quod
sine labe niter.

ALIUD ANAGRAMMA.

Ariane, mundè concepta sum.

EPIGRAMMA.

Abstulit hic à Matre parum
non, plurima nato

Abstulit, arcendo Filium ab esse
Dei.

Perfidus hæreticè blasphemat
dogmata sancta;

Sed nocet in Matrem, quod
Genito nocet et.

Insane obmutescè; retardet per-
fidus ora,

Nam Geniti, Matris utraque
corda ferit H 2 *Mun-*

MUNDE, ARIANE, simul præ-
SUM CONCEPTA, nitensque
 Filium, & in, Matrem perfidus
 ore licet.

ALIUD ANAGRAMMA.

Des, manè, unico cantu puram.

EPIGRAMMA.

Cum Dominum saltu Præcursor
 laudibus effert,
 Grata ipsi faciens munera ven-
 tre data:
 Occinit; at melius canet & Pa-
 rissima Virgo,
 Nam pro majori munere manè
 canit.
 Gratificat sexto, dominans, huic,
 mense peracto
 Gratificat Matri, limine in, esse
 sui.
MANE PURAM CANTU,
 quæso *DES UNICO*, in
 Orbe,
 Cui Cœlum placidè flectit ubi-
 que genu.

ALIUD ANAGRAMMA.

Peccamus: non una Dei Mater.

EPIGRAMMA.

Concludit meritò Paulus Pro-
 grammate dictor:
 Peccant omnes crimine Patriæ
 Adæ.

Discalceati

Nullus enim potuit. (nam quis
 sine crimine vivit?)

Non peccavi in eo, dicere in
 orbe soli.

Nec loquitur Paulus de ipsis
 tangentibus alto

Consilio, sumptæ carnis in esse
 Dei.

Nos omnes *PECCAMUS*, at
UNA DEI rosa *MATER*.

NON peccat, nam esset turbida
 Mater ei.

Authoris nostri memoriam fa-
 ciens Hippolytus Marratius in
 Appendice suæ Bibliothecæ Ma-
 rianæ, verbo *Didacus de Fuen-*
salida, inquit; *Edidit Opusculum*
ligato Sermone super Salutatio-
nem Angelicam :: Item edidit
Anagrammata pulcherrima, &c.

DIDACUS DE MADRID, à
 Concionibus Hispaniarum Mo-
 narchæ Philippi V. & Chronolo-
 gus suæ S. Josephi fecundissi-
 mæ Provinciæ, communem fe-
 cit Orationem Funerè in Exe-
 quiis Magni Ducis Florentini
 Cosmæ tertii de Medicis sub ti-
 tulo:

FRAGMENTOS de el Espejo
mas claro de Christianos Princi-
pes, quebrado al fatal golpe de la
Patria. Et Funerem Orationem
 in gravissimis Exequiis Catholi-
 cæ Majestatis Ludovici Primi
 Hispaniarum Regis intitulatam:

AMAR.

AMARGO llanto de la mas fi-
na, y religiosa lealtad sobre la
Corona de este año de la divina
benignidad, reducida al semi-
circulo de medio año, por la di-
vina indignacion. Utraque prodiit.
Matriti ann. 1724. Vidi. Et se-
quentem sub titulo.

ORACION Funebre, Panegy-
rica en la anual parencacion de
N. Catholico Monarcha D. Luis
1. In Regio Sacello habitam, &
Matriti impressam ann. 1726.
Nec non ibid. in publicum mi-
sit eodem anno.

ORACION Funebre en las
Exequias à los Fieles difuntos,
que perecieron en la fatal ruina de
el Colegio de Santo Thomàs, ad
Hispaniarum Principem D. D.
Ferdinandum de Borbon.

DIDACUS A MATRE DEI,
Numantinus, Provinciæ Discal-
ceatorum S. Pauli dignissimus
filius, Sacræ Theologiæ Lector,
& Pater, Vir pietate, virtutibus,
ac puritate conscientiæ (à lætha-
li enim peccato immunis sem-
per) scripsit duos tractatus.
Primum.

THEOLOGIÆ mystica spe-
culativa. Secundum: Ejusdem
Theologiæ practica accepta. Quos
in unum tomum redactos sub
titulo,

ARTE MYSTICA, Excude-
bat Salmantica Eug. rñs. Anto-

nus Garcia 1713. in 8. Scripsit
insuper:

EXEMPLAREM vitam V.
Fr. Joannis à Jesu Maria (Villa-
cè) ejusdemmet Provinciæ Patris,
Sacræque Theologiæ Lectoris. Val-
lisoleti in Generali Archivio
ejusdemmet Provinciæ serva-
tur, & prælum expectat. Vidi.

**DIDACUS A SANCTA MA-
RIA**, Provinciæ Discalceatorum.
S. Didaci in Batica alumnus,
Sacræque Theologiæ Lector, ad
prælum paratos habebat:

QUOSDAM Morales Tracta-
tus, anno 1723. teste Fr. Fran-
cisco à Jesu Maria de S. Juan de
el Puerto part. 1. Chronicæ lau-
datæ Provinciæ fol. 862. num.
130. Legi laudatos tractatus an-
no 1727. approbationibus, ac
licentiis necessariis fulcitos, quo-
rum inscriptio est:

INSTRUCCION general de
Misioneros para todas las Mis-
siones de el mundo, Dogmatica,
Moral, y Predicable. Sunt duo
tomi in 4. Item scripsit:

**Politica celestial de Terceros
Seraphicos**, y gobierno de el alma
en vida, y muerte. Prodiit in 4.
1724. ex Typographia Gadita-
na Hieronymi de Peralta.

DIDACUS MAZON, Mur-
censis, fervidus Concionator,
in Discalceata S. Joannis Baptis-
tæ

ta Provincia, summa vitæ austeritate, virtutibus, revelationibus, ac ardentissima erga pestilentia contactos charitate excelluit, ac sui spiritus monumenta relinquens, scripsit:

MEMORIA de los favores, que recibí de Dios. Nonnulla hujus tractatus fragmenta vulgavit Fr. Antonius Panes tom. 2. suæ Chronicæ lib. 7. cap. 10. Multas quoque conscripsit:

EPISTOLAS in publicum summatim missas à laudato suæ Provinciæ Chronologo ibidem cap. 13. & sequentibus. cap. 21. subdit testimonium sui Confessarii V. Fr. Francisci Emper, Provinciæ Patris, dicentis: *Sus palabras, y escritos tan llenos de fuego de el Espíritu Santo, que le pegaba à aquellos, con quien comunicaba,* &c. Obdormivit in Domino die 1. Novembris ann. 1647. Ejus corpus, suavem spirans odorem, sese commovit, suæque propriæ manus levi contactu protinus facies ejus in aliam candidam, rubicundam, & pulcherrimam mutata fuit. Consule laudatæ Provinciæ Historiographum, & Chorum 3. part. 2. hujus Bibliothecæ.

DIDACUS DE OCCA, Provinciæ Discalceatorum S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno alumnus, Sacræ Theologiæ

Lector, Pater, Commissarius Visitator Provinciarum S. Didaci in Bætica, & S. Petri Alcantarensis in Granatensi Regno, semelque & iterum Provinciæ Discalceatorum S. Gabrielis, dedit in lucem:

DOCE pares de Sagrados Panegyricos, y Evangelicas oraciones. Valentia Typis Matthæi Penen 1681. in fol. Vidi.

VIA CRUCIS. Valentia 1681. in 8. Ex Relatione laudata S. Joannis Provinciæ. Vidi. Vidi quoque.

SERMON de el glorioso Patriarcha S. Phelipe Neri. Valentia apud Hieronymum Villagrafa anno 1671. Item vidi ejusdemmet Authoris impressam Valentia anno 1668. Concionem eruditam sub titulo:

ORACION Panegyrica de el B. Pasqual Baylon.

DIDACUS A S. ROSA, Provinciæ S. Pauli filius, Apostolicus Concionator in Sinensium Regno, ibidem quoque Commissarius Provincialis Provinciæ S. Gregorii Philippinarum, de fructibus nostrorum Missionariorum Sinensium nonnullos scripsit Tractatus, in folio asservatos in Archivio laudatæ Provinciæ, ex quibus, quem scripserat ann. 1712. legi Matriti ann. 1727. Incipit: *Despues de las ultimas*

Cartas. Merito opportunè prælo dignum judicans, sequentia „ in medium adduco: Desde „ primero de Diziembre (in- „ quit) de 1708. hasta el presen- „ te dia de 1712. han baptizado „ nuestros Religiosos siete mil „ docientos y veinte y uno por „ lo menos. Digo por lo menos; „ porque solo cuento lo que me „ consta de cierto por las Car- „ tas, que he recibido; empero „ sin duda son muchos mas, &c. Alia mitto scitu digna:

DIDACUS A SPIRITU SANCTO, Discalceatæ S. Didaci Provinciæ in Bætica, celebri Ecclesiastes, Diffinitor, Custos, ac Provinciarum S. Gabrielis in Extremadura, nec non S. Pauli in Veteri Castella Commissarius Visitator, pro alumnis Scholæ Christi completa M. S. reliquit in 8.

DOCUMENTOS espirituales para la Santa Escuela de Christo, part. 1. Bæc

DOCUMENTOS espirituales para la Santa Escuela de Christo. part. 2.

EXERCICIOS, y Platicas para la Santa Escuela de Christo. tom. 1.

EXERCICIOS, y Platicas para la Santa Escuela de Christo. tom. 2.

EXERCICIOS, y Platicas pa-

ra la Santa Escuela de Christo, tom. 3. Hæc opera pietate abundantia vidi, & legi in Conventu S. Bernardini Lucensis præfatæ Provinciæ.

DIDACUS DE SYLVA, Lusitanus (verbis utor Nicolai Antonii tom. 1. Bibliothecæ Scriptor. Hisp. fol. 244.) ex Franciscanorum Observantium, quos vocant, ad Minimorum Ordinem (si vera fama est) se transferens, doctrina excellens, si cum esset, atque aliis animi dotibus cuicumque magno, haud impar muneri, obtinuit, à Paulo III. Pont. Max. ut destinationi suæ ad supremum fidei caularum recens creatum in Lusitania Magistratum à Joanne III. Rege facta Pontificio diplomate sanciretur: de quo Franciscus Lanovius in Chronica Minimorum ad ann. 1535. num. 4. Ludovicus Paramo de Orig. Inquisit. lib. 11. cap. 15. num. 2. Lucas de Montoya ejusdem Ordinis vernaculè lib. 11. cap. 10. Albertus Miræus in Biblioth. Eccles. Reliquit, moriens, immature:

„ *TRACTATUM de obscurioribus ex manifestioribus probandis.* Factum fuisse Septemsem in Africa Episcopum docuit nos Seraphinus de Freitas in

„ in Additionib. ad Rodericum
 „ de Cunha, & ex eo Laurentius
 „ de Peirinis ad Constitutio-
 „ nem secundam Julii Papæ II.
 „ §. 12. in de Privilegiis Regu-
 „ larium. Hactenus iste clarissi-
 „ mus Author. Caterum laudatum
 Didacum alumnum fuisse stric-
 tionis Observantiæ in Provincia
 Discalceatorum somine Pietatis
 insignita in Lusitano Regno,
 sui que Regis Joannis III. à Sa-
 cramento Pœnitentiæ, Septen-
 sem Episcopum, Bracharensem
 que Archiepiscopum Memoriale
 prænominatæ Provinciæ tes-
 tatur, cum quo Daza 4. part.
 Chronic. lib. 1. cap. 12. num. 58.
 Clarius Haroldus ad ann. 1534.
 num. 10. Ad Septensem in Aphri-
 ca assumtus est Fr. Didacus à
 Sylva virtutibus, & sanguine
 illustris. Et ad ann. 1539. num.
 5. Fr. Didacus de Sylva, in sæ-
 culo nobilis, & in Regno Lusita-
 niæ scelerum puniendorum
 Judex, terribili visu ex illo vitæ
 genere ad Religionem vocatus
 est, & habitum suscepit in Pro-
 vincia Pietatis

Regis Confessarius, in-
 de Septensis Episcopus, & Su-
 premus S. Inquisitionis Lusita-
 niæ Præfectus, hoc, licet sequen-
 ti anno reliquit Cardinali Hen-
 rico Regi Germano Fratri, ac-
 cepto Archiepiscopatu Bracha-
 rensi, &c. Immerito igitur cum

Illmo. Fr. Joanne Alburquerque
 quio Provinciæ quoque Pietatis
 filio connumeratus legitur
 cum Episcopis, & Archiepisco-
 pis Provinciæ S. Jacobi in tom.
 1. suæ Chronicæ fol. 107. in
 lucem edito Salmanticæ anno
 Virginici Partus 1722.

DIDACUS A S. THOM A,
 Lector Sacræ Theologiæ, &
 Diffinitor Provinciæ S. Didaci
 Discalceatorum in Mexicano
 Regno, Mexici in 4. ann. 1660.

*Ceremoniale, & Manuale Mis-
 sarum* edidit. Medina.

DIDACUS DE VERA, S. Pauli
 „ Provinciæ filius, Salmanticen-
 „ sis Universitatis Doctor, sim-
 „ plicitatem Minoriticam in
 „ Conventum Calvarii Fratrum
 „ Discalceatorum professus est.
 „ Nemo pauperior, humilior,
 „ & austerior illo, & nemo SS.
 „ Patribus inopi Francisco, &
 „ pœnitenti Petro similior fuit
 „ Totius Ordinis Diffinitor Ge-
 „ neralis factus, ad gravissima
 „ ejusdem dubia solvenda sæpi-
 „ sime consulabatur: Moritur
 „ denique miraculis clarus, &
 „ Abilæ sepelitur. Post septem
 „ autem annos à morte ejus
 „ elapsos, inventum est cere-
 „ brum ipsius ita integrum, &
 „ recens, quasi nondum spiritus
 „ informatione privatum. Hæc

Tiburtius Navarro fol. 81. cap. 18. Sed de hoc Viro grandis Sermo in Chronicis nostris. Edidit:

APOLOGIAM in favorem Vicarii Generalis Discalceatorum. Agit de hoc Memoriali N. Gubernatis tom. 2. lib. 7. cap. 2. num. 61. his verbis: Modestiores denique, Seraphicaeque Regulae Professoribus dignae fuerunt Apologiae hae in concitatione à plurimis editae: unam pro suis Discalceatis composuit Fr. Didacus de Vera Discalceatus. Hae Gubernatis. Tanto Viro Provinciae S. Pauli Patri, Commissario Visitatori Provinciarum S. Gabrielis, & S. Joannis, Diffinitori Generali, & Praesidi Generalis Discretorii in Generali Capitulo Romae celebrato ann. 1625. una cum aliis Patribus. Statutorum Generalium Compilatio, & Refectio commissae fuit in Generali Congregatione Segobiae celebrata anno Domini 1621. Compilationem autem factam idiomate Latino, quoad vixit manibus, & corde semper gestavit. Legatur Chronologia Seraphica fol. 600. & 601. & Gubernatis tom. 3. fol. 621.

DOMINICUS DABILA, Provinciae S. Gabrielis Provincialis Minister, jussu Rini. Fr. Joannes

à Palma suæmet Provinciae Historiam quousque ad ann. 1645. pervenit, elaboravit. Ibidem M. S. asservatur, teste praefata Provincia Chronologo Fr. Antonio Truxillo lib. 8. cap. 24. num. 8.

DOMINICUS DE JESU, Concionator, Provinciae S. Pauli alumnus devotè cantavit cunctis solemnitatibus Purissime semper Virgini Mariae

ELEGIAM Epanalepticam, Pentametricam, & Exametrickam Gratulatoriam. Incipit:

Sit benedicta dies hilaris, qua destinat antè.

Te Deus alta Parens; sit benedicta dies.

Communem faciam infra, verbo Matthaeus à Nativitate.

DOMINICUS A S. MICHAEL, Provinciae Discalceatorum Sancti Pauli Praedicator, & Guardianus Regalis Conventus S. Froilani Legionensis, formavit:

CEREMONIALE Missale, typis cussum Vallisoleti apud Josephum à Rueda ann. 1684. in 4.

DOMINICUS DE LA SOLEDAD, Provinciae S. Didaci in Batca alumnus, Concionator, ac Tertiatorum Commissarius in Gadibus vulgavit fere cunctas

excellencias Venerabilis Tertii Ordinis Seraphici volumine patvo inscripto:

SOL SERAPHICO. Opus est erudita devotione plenum, Professoribus quoque Tertii Ordinis utilissimum. Vidi.

OMNES DICUNT A, VEL

E

EMMANUEL ALCONCHEL, strictioris Observantię Discalceatorum in S. Gabrielis Provincia Novitiorum Moderator in domo Hispalēsi, scripsit:

REGIMIENTO de la vida espiritual. Hispali ann. 1612.

TRACTATUM de oratione mentali, qui à primo indistinctū credidit Nicolaus Antonius, & Balthasar de Medina. Antonius Truxillo tom. 2. Chronica præfata Provinciæ lib. 8. cap. 24.

EMMANUEL A S. ANTONIO ex Oppido Fuente la Peña in Veteri Castella Provinciæ Sancti Pauli filius, Collegio Sanguentino Missionatorum aggregatus, Vir pius, ac zelo animarum insignis M.S. reliquit:

DOCTRINA Christiana para Misiones. Sermones varios de Mission. Opera sanè Apostolicis Concionatoribus peritūa, à

nonnullisque, magna diligentia transcripta.

EMMANUEL A S. ATHANASIO, Lector Theologus, S. Inquisitionis in Lusitano Regno Qualificator, ac Discalceata S. Antonii Provinciæ Religiosus Pater, scripsit:

SERMAM em aççam de Graças por tres motivos, ab ipso declamatum in Ecclesia S. Antonii Ulyssiponenſis die 20. Octobris ann. 1686. qui anno sequenti 1688. fuit Ulyssipone impressus typis Michaelis Manescal. Vidi.

EMMANUEL FRAGUELA, Provinciæ Discalceatorum S. Antonii Portugalliæ alumnus, atque alterius Provinciæ Brasiliensis, Custos, edidit Lusitanica lingua:

DAS edades do Homo. Ulyssipone. Item:

Observaciones Mathematicas Quod opus moriens ineditum; sed perfectum reliquit. Nicolaus Antonius, Medina.

EMMANUEL A S. JOANNE, Hispanus, Provinciæ S. Pauli clarissimus filius, post ipsius ingressum in Provinciam Sancti Gregorii Philippinarum, salutis animarum zelo plenus, anno 1694. Sinas ingressus, & in Provinciam Kan-tung profectus,

tus, ibi duas erexit Ecclesias, in quibus Apostolico ministerio deditus, in lucem dedit.

PSALTERIUM B. Mariæ Virginis ex D. Bonaventura Ex Petro de la Pinuela in suo Catalogo Religiosorum S.P.N. Francisci, qui Sinarum Imperium ad Jesu-Christi Evangelium prædicandum ingressi sunt. fol. 5.

EMMANUEL DE ISLA, strictioris Observantiæ Discalceatorum in Provincia S. Antonii Portugalliæ, scripsit:

HISTORIAM suæ Provinciæ, velut supplementum eorum, quæ Illmus. Gonzaga scripserat. Ejus memoriam faciunt Vvadingus, Nicolaus Antonius, & Medina.

EMMANUEL DE S. MARTINO, Provinciæ Discalceatorum Sancti Josephi alumnus, Ecclesiastes, & dignissimus Custos, typis dedit in 4. librum inscriptum:

FIESTAS de la Canonizacion de S. Pedro de Alcantara, celebradas en Arenas. Prodiit Mattiti anno 1670. Vidi.

EMMANUEL MONFORTE, Concionator, ac dignus Provincialis Minister suæ Provinciæ Pietatis in Lusitano Regno, elaboravit laconicè:

CHRONICA da Provincia da Piedade. In publicum misit Ulyssipone Michael Deslandes Typographus Regius. ann. 1696. in 4. Ex Relatione laudatæ Provinciæ ad me missa ann. 1737.

EMMANUEL DE NIZA, Lusitanus, strictioris Observantiæ Discalceatorum ejusdemmet Provinciæ Pietatis in Portugallia alumnus, scripsit:

HISTORIA da Provincia da Piedade dos Padres Capuchos. Leg. M. S. Memores sunt Georgius Cardoso in Apologio Lusitano die 3. & 8. Maji, ac Nicolaus Antonius tom. 2. in Append. fol. 322.

EMMANUEL DE PLASENCIA, Provinciæ Discalceatorum S. Gabrielis, Vir sanè mitis, & humilis corde, Theologiæ, quæ moribus regulas præfinit, Lector, suæ Provinciæ Diffinitor, Custos, Vicarius Provincialis, ac diligentissimus Chronologus, scripsit:

TERTIAM partem Chronicæ suæ Provinciæ, quam prælo paratam, una cum *Memoriali* in folio ad Sanctissimum pro declaratione Indulgentiæ Porciunculæ lucranda, vel non lucranda à Christi Fidelibus in Conventibus Monialium, tam Regularibus

bus, quàm Episcopis subditarum, olim vidi, laudatam Prov. visitans.

EMMANUEL R A M I R E Z, Minorita Discalceatorum Provinciae Granatensis S. Petri de Alcantara, Sacrae Theologiae Lector, & dignissimus suamet Provinciae Pater, dedit Granatæ ad prælum apud Franciscum Ochoa, ann. 1704.

CORO interior de el alma, in 4. Et ibidem 1699. in 4.

NACIMIENTO de Christo en el alma. Vidi.

EMMANUEL RODRIGUEZ, Lusitanus, in Oppido Extremoz ann. 1546. mundo, ann. 1570. Religioni Seraphicæ in celeberrima S. Jacobi Provincia, & ann. 1623. in Conventu S.P.N. Francisci Salmanticensis natus fuit Coelo, non exiguam sanctitatis optionem relinquens. Vir doctissimus maximè Juris Canonici, Theologiae vulgò Moralis appellatus, semel atque iterum sua Sancta Provincia immerfus studiis alia munera, etiam domestica, constantissimè respuit, Provincialatus fugiens honorem. *Inter Excalceatos* (verba sunt Nicolai Antonii tom. 1. Biblioth. Scriptor. Hispan. f. 271.) hoc est, Reformatos Francisci Parentis Sedtatores, decus maximum

vixit. Hucusque Nicolaus. Quos inter? Inter Discalceatos Provinciae S. Joannis Baptistæ confortio fruens; ac colloquiis S. Paschalis Baylon, & inter Discalceatos Provinciae indivisa S. Josephi in Conventu S. P.N. Francisci Oppidi de Alaxos. ad Provinciam S. Pauli expectantis, quos inter non solum vixit; sed diu moratus est. Quadraginta tribus annis Deo inservivit hic V. Author in Seraphica Familia, numerato suæ probationis anno. A sua S. Jacobi laudata Provincia (Deo inspirante) missus fuit ad S. Joannis, & S. Josephi Provincias, ut Theologiam diceret, quam primus in eademmet S. Joannis Provincia docuerat Fr. Petrus de el Monte, Apostolicus Prædicator, olim novella planta in horto fertili Societatis Jesu, ut fatetur Antonius Panes part. 1. Chron. lib. 1. cap. 2. fol. 8. licet primus illam docuit in S. Josephi Provincia, quem Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus replevit, humillimus Fr. Narcissus Joannes, testibus Martino à S. Josepho, & Joanne à S. Maria in ejus vita: ut ingenti numero sapientum, & quorum numero quatuor ad Provincialatum Provinciae S. Joannis ascendere meruerunt, gloriari posset B. Rodericus, aliquot anni

numerandi sunt, ut ipsemet Author in Præfatione sui libri inscripti:

EXPLICACION de la Bula de la Santa Cruzada, quem Salmantica excudebat Joannes Fernandez ann. 1597. enumerat, dicens: *Afí lo he procurado ser de algunos años a esta parte, que ha que mis Prelados me mandaron venir de mi Provincia de Santiago a leer en las de S. Joseph, y S. Juan Baptista.* Hucusque ipse. Mansisse in S. Josephi Provincia quindecim annos opinatur (non tamen rectè). Chronologus Provinciæ S. Jacobi 1. part. lib. 5. cap. 3. ut in meīs Chronicis tom. 1. lib. 2. Lectori patebit. In Provinciā S. Joannis non solum Theologiam docuisse, sed composuisse eruditissimam Bullæ Cruciatæ expositionem testatur ibidem idem Chronologus celeberrimæ S. Jacobi Provinciæ. Adde igitur quindecim annos (tot numerat R. P. Jacobus de Castro præallegatus; sed in rei veritate non fuit sic) expletos in S. Josephi Provincia, aliquot annos Lecturæ in S. Joannis Provincia, & invenies fere tot annis in Provinciis Discalceatorum prædictis, ac in S. Jacobi Provincia mansisse hunc celeberrimum Authorem, cujus opera, luce clariora, sunt sequentia. Scripsit:

QUÆSTIONUM Regularium, & Canonicarum tria volumina. Salmantica 1598. Lugduni apud Horatium Cardon 1609. & 1613. Antverpiæ apud Belleros 1616. & 1638. in folio. Coloniz apud Petrum Hening 1613. in 16. Adjungitur his omnibus editionibus quartæ partis, seu tomi Dauli Bertii Lucensis Augustiniani:

PRAXIS criminalis Regularium, & Sacularium. Quam Author ipse Appendicem Emmanuelis nostri trium partium, etiam cum scriberet, designavit. Compendium hujus operis confecerunt Patres Recollecti Provinciæ S. Andreæ in Belgio per aphorismos alphabetico ordine digestos, edideruntque apud Belleros Antverpiæ 1622. atque aliis locis. Deinde aliud copiosius formavit Hieronymus Rodriguez Emmanuelis nostri ex Fratre Nepos, atque edidit Lugduni 1634. in 8. Ad finem tertii voluminis prodit ubique:

COLLECTIO, Compilatio Privilegiorum Apostolicorum Regularium Mendicantium, & non Mendicantium ab Urbano II. usque ad Clementem VIII. concessorum. Secusque duobus tomis Lugduni 1609. Antverpiæ 1616. Duaci 1613.

OPATIONUM communium cir-

circa casus conscientiae. Librum unum Venetiis 1616. Hispanè verò scripsit:

SUMMA de casos de conciencia. Cui additur:

UNTRATADO del orden judicial, que los Prelados, y qualesquiera Eclesiasticos deben guardar en sus visitas, quatuor tomis, seu duobus voluminibus. Prior bis prodit Salmanticae 1604. & 1607. deinde Barcinone 1616. Matriti, atque alibi. Posterior Caesaraugustae apud Joannem de la Naja 1607. Nempe Autor duas Summas, seu duo integra alphabetica casuum conscientiae formavit: postremam, scilicet, postquam edidisset primam, ex his, quae praetermissa fuerant, quotidieque sibi in mentem, & examen veniebant. Has in unam eandemque redegit, atque Salmanticae edidit 1616. Vvadingus noster. Primum horum volumen, statim ac foras fuit emissum, latinitati donavit Balthasar de Canonizat. Palentinus, quae interpretatio Duaci prodit 1614. Coloniaeque apud Hyerat 1620. 4. & Venetiis 1622. Italica etiam ibidem excussa est ann. 1603.

CATECISMO de Doctrina Christiana, Salmanticae 1602. Denique scripsit:

Explicacion de la Bula de la Cruzada con Adiciones. Elucida-

tis simul propriis Motibus Pl. V. de Censuris, & de non admit- tendis foeminis in Religiosorum domos inferiores. Hoc opus edit in lucem Salmanticae 1594. & ibidem 1599. praemissa licentia V. Ministri Provincialis Provinciae Discalceatorum S. Josephi Fr. Bartholomaei à Sancta Anna: & in Privilegiis Regum Castellae, & Lusitaniae Centuris, ac in fronte libri Discalceati nomine hic praclarissimus Provinciae S. Jacobi filius insignitur. Item Compluti 1590. & ibidem 1589. apud Joannem Iniguez. Salmanticae apud Joannem Fernandez 1597. ibidem 1607. 1612. ac Valentiae 1610. Transtulit hoc opus in Italicum Julius Caesar, Valentinus, Capinetti in Sabinis Parochus, proditque cum Additionibus Vincentii Ricci, Messinensis, Panormi, ann. 1620. Haec ex Vvadingo, Nicolao Antonio, Jacobo de Castro lib. 3. arboris Chronologi Prov. S. Jacobi cap. 6. fol. 129. & lib. 5. à cap. 4. Hieronymo Rodriguez, aliisque domesticis Authoribus. Vidi. Meminit tandè hujus perillustis Authoris R. A. P. F. Elias à Sancta Theresia, t. 2. de Purgatorio in Indice Authorum, littera M. dicens: Emmanuel Rodriguez, Lusitanus Ordinis Sancti Francisci Discalceatorum, Professor Theor-

Theologiæ Provinciæ S. Josephi, edidit *Explicationem Bullæ Cruciatæ*. Item *Summam casuum*, & aliquos tomos qq. *Regularium*.

EMMANUEL A SS. SACRAMENTO, Provinciæ Discalceatorum S. Pauli Apostoli in Veteri Castella sodalis, Philosophiæ Lector, Concionator Apostolicus; quem zelus animatum comedit, ardore singularis cultus erga Purissimam, ejusque dulcissimum Sponsam accensus, tractatum edidit:

PRIVILEGIOS de Maria SS. y de su Esposo S. Joseph reducidos à dos ejercicios breves para sus devotos, sacados de la Mystica Ciudad de Dios. Prodiit Mentosæ ex Typographia Thomæ Copado anno 1705. in 16. Ad Astra migravit in Conventu S. P. N. Francisci de Alaxos non exigua sanctitatis opinione; quare ipsum adnotavi in Catalogo Venerabilium præfatæ, meæque Provinciæ elaborato ad Capitulum Generale, Romæ celebratum anno 1723. Vidi. Reliquit M. S. *Doctrina para Missioneros*. Ipsa utiliter usi sunt Missionarii non pauci, maxime in Castella nova, & in Bætica.

EUGENIUS A S. JOSEPHO, Sacræ Theologiæ Lector, Diffinitor, & Custos Provinciæ Dis-

calceatorum S. Josephi, necnon Commissarius Visitator Provinciæ S. Petri de Alcantara in Granatensi Regno, Orationem funebrem habitam Matriti 21. Decembris ann. 1700. inscriptam:

Regio competidor de el mas pacifico Salomon, en los virtuosos, y mejores honores de el reinar Don Carlos II. in publicum misit anno 1701. Vidi. Aliam quoque, videlicet:

SERMON en la Canonizacion de San Juan de Dios; habitam in populo gravi; vulgavit R. A. P. Joannes Sanctos anno 1693. in suo libro inscripto: Laureis Panegyricos en la Canonizacion de S. Juan de Dios. Est in ordine decimus septimus, & incipit: Hoi declara la evidencia fol. 305.

FOELICIBUS CORONATIS

F

FOELIX MOLINA, in Provinciæ S. Joannis Baptistæ Sacræ Theologiæ Lector, Diffinitor, & Custos, ac Commissarius Visitator Discalceatorum Provinciæ S. Josephi, Concionum eruditum Ternarium edidit quarum primam sub titulo:

EL SANTO Santissimo por participacion S. Pasqual Baylons
ad

ad Ayorenſes in ſolemnitatibus ſuæ Canonizationis habuit ann. 1691. Secundam inſcriptam:

La Santa de el Santifſimo Saſta Barbara, Virgen, y Martyr; ad Valentinus ann. 1692. tertiam denique, cujus titulus:

La Santifſima entre las puras criaturas, y Ave de gracia llena en ſu Purifſima Concepcion; ad eodem ann. 1692. Valentis apud Franciſcum Meſtre anno 1703. Vidi.

FRANCISCUS A S. AGNETE, Peñarandiñus in Salmantino Episcopatu, Provinciæ S. Pauli in Veteris Caſtellæ Regione filius, Sacræ Theologiæ Lector, ſemel atque iterum Pater, ac Chronologus floridiſimæ Provinciæ S. Gregorii in Philippi- nis Inſulis, elaboravit duobus tomis in folio:

CHRONICA de la Santa Provincia de S. Gregorio de Franciſcos Descalzos. Unum, ac alium juſta R. A. P. Fr. Dominici de Noriega, Nova in Hiſpania Commiſſarii Generalis, Cenſoris munere vidit eruditus Author Chronicæ Provinciæ Mexicanæ S. Didaci anno 1681. ad prælumque maturos ipſe judicavit. Ex ipſomet Balthaſare de Medina in Centuria Script. Diſcalceatorum.

FRANCISCUS AB ANGELIS, ſanguine clavis, ac celebris Concionator, Provinciæ S. Pauli ſtrictioris Obſervantiæ, dedit in publicum, latino idiomate:

CONSIDERATIONES ^{plurimas} *ſuper Antiphonam Tota pulchra* additis Analogiis utriuſque noſtri Patriarchæ, nempe, S. Dominici cum Seraphico Franciſco, Martiri 1643. & 1648. apud Franciſcum Garcia, in 4. Vvadingus, Nicolaus Antonius, Petrus de Alba, Balthaſar de Medina, Matthæus à Nativitate, ac Hippolytus Marratius in Appendice Bibliothecæ Mariana. Inſuper M. S. reliquit nobis eodem Idiomate, & in folio to- mum ſecundum, cujus titulus eſt:

CONSIDERATIONES in *Evangelia Feſtivitatum Chriſti, & Angelorum cum Patriarchis noſtris Dominico, & Franciſco cum aliis Sanctis.* Incipit: *Cur ſancta Religio?* Cuſtoditur in S. Didaci præfatæ Provinciæ Valiſolerano Conventu originale approbatum, & cum Ordinarii licentia ad impreſſionem. Tomus tertius ſub titulo:

CONSIDERATIONES in *Evangelia præſtantiorum Dei Myſteriorum, Sanctorumque noſtræ Seraphicæ Religionis.* Incipit: *Cur Chriſtus baptizari voluit?* Ibidem ſtat. tomus quartus: CON-

CONSIDERATIONES in

*Evangelia Festivitatum Sancto-
rum cum Historia Ruth.* Incipit:
*Consideratio prima de S. Joanne
Baptista.* Tomus quintus con-
tinet:

*Elucidationes in fere totam Sa-
cram Scripturam,* initio caret.

Elucidatio in Genesim. sic inci-
pit: *Quis fuit primus Scriptor?*
In Exodum incipit: *Rabbanus in
Præfatione.*

In Leviticum incipit: *Quid sig-
nificet Leviticus?*

In libr. Numer. incipit: *Sanctus
Athanasius.*

In Deuteronomium incipit. *In
Oleasri Commentariis.*

In libros Josue, Judicum, &
Ruth incipit: *Censet Abulensis.*

In libros Regum, Paralypome-
non, Esdræ, & Tobie incipit:
Cajetanus notat.

In Judith, & Esther incipit: *Li-
ber Judith.*

In Job incipit: *Doctissimus Ti-
telman.*

In Psalmos incipit: *Concilium
Tridentinum.*

In Proverbia, & Ecclesiastem
incipit: *Magister Curiel.*

In Cantica, librum Sapientie,
& Ecclesiasticum incipit: *San-
ctus Augustinus.*

In Prophetas Majores incipit:
Hanc magnum.

In Prophetas Minores incipit:
Legè Elucidationem.

In libros Machabæorum incipit:
Sixtus Senensis.

In S. Matthæum incipit: *Afferit
Bellarminus.*

In S. Marcum incipit: *Sancti
Marci.*

In Sanctum Lucam incipit: *Nos-
ter Stella.*

In S. Joannem incipit: *Cur Sanc-
tus Joannes.*

In Acta Apostolorum incipit:
Venerabilis Beda.

In Epistolas S. Pauli incipit:
Beatus Petrus Damianus. Scrip-
sit insuper:

*ELUCIDATIONEM in Eva-
gelia.* Incipit: *Multa de ipsis
Evangelis.* Tomus sextus bipar-
titus est. Agit in prima:

DE Sermonum speculatione.
Incipit: *An maximus Retorum.*
In secunda pro Sermonum pra-
xi perfecit:

*Adventuale, Quadragesimale,
& Mariale.* Incipit: *De Angelo
nuntiante.* Ibidem cum præce-
dentibus reponitur, ubi non se-
mel vidi, & legi.

FRANCISCUS ANGOSTO,
patria Carthaginensis, sanguine
clarus, olim Salmantinæ Acade-
miæ alumnus, ejusque Supernu-
merarius Juris Cathedra-
ticus, Religiosissimus Vir, abstinentia,
humilitate, zelo paupertatis, &
animarum donatus, magnus
Prædicator, Provincieque S.

Joannis Baptistæ Custos, posteritati reliquit M.S. opus inscriptum:

BONA MORS, quod in 4. vidi in nostra S. Antonii Abulensis Bibliotheca. Insuper scripsit:

DEFENSIONEM Franciscane paupertatis, aliosque non spernendos Tractatus, de quibus Antonius Panes part. 2. suæ Chronicæ pag. 639. Reliquit etiam M. S.

QUÆSTIONEM Regularem super quartum caput Seraphicæ Regulæ, quæ quæstio in Archivio Generali suæ laudatæ Provinciæ in Valentino Conventu S. Joannis de la Ribera aservatur unâ cum alio suo opere. M. S. in fol. inscripto:

EPILOGUS discursus Morales continens. Ex relatione laudatæ Provinciæ.

FRANCISCUS A SANCTA ANNA, Provinciæ S. Josephi Discalceatorum filius, perpetuusque Pater, Regiusque Ecclesiastes edidit in lucem:

SERMONEM unicum de SS. Francisco, & Dominico, impressum anno 1647. teste Fr. Petto de Alba tabul. 1. Aurei sui operis *Natura prodigium* inscripti:

DISCURSOS predicables para todos los dias de Quaresma. Casaraugustæ apud Joannem de Ibar 1641. in fol. Vidi. Deside-

ratur latino sermone opus aliud sub titulo:

Seminator Cœlestis, in calce sui Prologi promissum. Vidi. Typis quoque dedit Matrini 1642.

SERMON en las Exequias funerales de la Obispanissima Reina de Francia. Item aliam Concionem in tempore bellis habitam, & inscriptam:

EXORTACION Catholica, Excendebat ibidem Carolus Sanchez 1640. Legi.

FRANCISCUS A D. ANTONIO, Cantaber, alumnus primò Mexicanæ S. Didaci Provinciæ, demùm verò Discalceatæ S. Didaci in Bætica, Sacræ Theologiæ Lector, ac S. Officii Qualificator, scripsit:

OFFICIUM. Parvum S. Antonii de Padua. Ipsum legi noviter excussum, & emmendatum. Matrini 1705.

FRANCISCUS A S. ANTONIO, Provinciæ S. Gregorii Philippinarum alumnus, elaboravit:

ARTEM, & Vocabularium linguae Tagala sub titulo: *Institutio linguae Tagala*, opus sante Missionariis valdè necessarium, à quibus M. S. præ manibus habetur, teste Chariss. Fr. N. Fr. Francisco à S. Petro de Alcantara.

tara, Provinciæ S. Pauli filio,
& præfatæ S. Gregorii Provin-
ciæ Custode hoc anno 1723.

FRANCISCUS A S. ANTO-
NIO, Pater Provinciæ S. Pauli,
Regiusque Concionator, jussu
Rmi. P. Fr. Bonaventuræ Poerio
totius Ordinis Ministri Genera-
lis edidit in 4. idiomate proprio,
Vallisoleti 1695.

COMPENDIUM gratiarum
Provincia S. Pauli factarum à
Catholicis Regibus Hispaniarum.
Suppressio quoque nomine in
publicum missit ibidem secun-
dò, typis Josephi de Rueda
anno 1703. & 3. anno 1708.

OPUSCULUM mortis ex
Seraphico Doctore depromp-
tum. Novitèr emmendatum
sub titulo: *Purissima erga Dei
Genitricem devotio ad impetran-
dam gratiam pro articulo mortis*,
vulgavit Emmanuel Ruiz de
Murga, anno 1703. Noster Au-
thor sanguine, & devotione er-
ga Deiparam clarus, trium Pro-
vinciarum Visitator fuit, terque
Sermonem habuit ad tria Gene-
ralia nostri Ordinis. Capitula,
de quibus, & aliis in Memoriali
nostræ Provinciæ ad Capitulum
Generale Romæ missò 1723.
meisque in Chronicis.

Demum M. S. reliquit volu-
mina quatuor *Sermonum Christi,*
& *Christiparæ Sanctorum, ac De-*

functorum, quæ studiosè conser-
vantur in Bibliotheca N. Con-
ventus Salmantini, vulgo de el
Calvario.

FRANCISCUS AB ASCEN-
SIONE, ex Oppido Aguilar de
Campò Diœcesis Legionensis,
Provinciæ S. Pauli Diffinitor,
Vir sanè Theologiæ mysticæ
valdè deditus, cultui SS. Sacra-
menti addictissimus, universæ
mortificationis, ac strictioris
Observantiæ communi calculo
exemplar, elaboravit in 4.

*VIDA de la Sierra de Dios
Doña Beatriz de Langa.* Præ
manibus habeo, ut in meis Chro-
nicis publici usus faciam. Flo-
ruit in nostro S. Didaci Valli-
oletano Conventu an. 1654.
Cujus vitam scripsit extaticus
Fr. Antonius à Martyribus in
Hist. M. S. Provinciæ S. Pauli
Conv. 1. fol. 13.

FRANCISCUS A S. AUGUS-
tino, Lector Theologus, Pro-
vinciæ S. Antonii in Lusitano
Regno, Sermonem habitum in
Regio Sacello, videlicet:

*SERMAO da Soledade de
nossa Senhora* communem fecit.
Excudebatur Conimbricæ in
Typographia Viduæ Emmanue-
lis Carvalho ann. 1664. Vidi.

FRANCISCUS A S. AUGUS-
K 2 TI-

TINO, MACEDO, Lusitanus, Conimbricensis, vix major annis Societatem ingressus Jesuitarum, in ea plures annos mansit, cum Rethoricam, tum Philosophiam, & rationem temporum, hoc est, Chronologiam docens multa eruditionis, & eloquentiæ, ac Poeticæ facultatis fama. Hinc tamèn in sodalitium Franciscanorum Fratrum se conferens, Francisci quæ à S. Augustino Macedo nomen præferens, ea tempora adeptus est, quæ calamitatem rebellionis Portugalliæ invexerunt; cuius æstu abreptus, & ipse non in Anglia solum, sed in Gallia, lateri eorum adhærens, qui rebellem Brigantium apud eos Reges tuebantur asciticio Legatorum honore conspicui, hanc causam voce, & scriptis promoveri non extitit, Parisiis edito *Propugnaculo*, de quo postea dicemus, aliisque hujus argumenti. Romæ demùm tradidit, urbanæque tum habitationi, tum professioni, vegetem adhuc senectutis fructus in Collegio Urbano de Propaganda Fide addictus polemicæ Theologiæ docendæ, ac necessariis exhibitus; insuperque in Romano Sapientiæ Gymnasio Cathedra ornatus Ecclesiasticæ Historiæ, Sanctique Officii Censor Theologus. Acumine ingenii, nemo:

riæ præsentia, multarumque disciplinarum præstanti eruditione clarissimum Romæ vidimus majorem septuagenario, priusquam ad Patavinam Theologiam, quæ nunc, quo tempore scribimus, detinetur, professionem ante biennium evocatus fuisset, libris tamen adhuc immersum, ut procudendis sui monumenti in gratiam posterorum. Ediderat in Societate, ut Philippus Alegambe Jesuitarum Bibliothecæ Author, retulit:

THESES Rethoricas, quæ Matriti publicè proposuit:

APOTHEOSIN S. Francisci Xaverii lyrico carmine, lib. III. Ulyssipone 16. 20. 8.

APOTHEOSIN S. Elisabethæ Regina Lusitaniæ, libro unico, 1625. in 4.

ARTEM Poeticam, iusto volumine, præter Elegias quasdam in mortem P. Francisci de Mendoza, quæ æstant ad calcem ipsius Mendozæ Viridarii. Hispanicè verò:

EPITOME Chronologico de de el principio de el mundo hasta la venida de Christo. Matriti 1633. in 4.

LA VIDA de Don Luis de Atayde, Virrey de la India. Matriti ann. 1629. in 4. Extra Societatem edidit multò plura scilicet:

PROPUGNACULUM Lusitaniæ

zano-Gallicum contra calumnias Hispano-Belgicas, in quo ferme omnia utriusque Regni, tum domi, tum foris præclare gesta continentur. Parisiis apud Antonium Bertier 1647. in fol.

ELOGIUM Eminentissimi Michaelis Mazzarini, Ordinis Prædicatorum, S. R. E. Cardinalis Parisiis.

ROMAM Poema epicum. Romæ 1641. in 4.

HONOREM vindicatum. Rupellæ anno 1642. in 8.

ELOGIA Gallorum. Aquis-Sextis 1642. in 4.

TESSERAM Romanam auctoritatis Pontificiæ adversus buccinam Thomæ Angli. Londini 1654. in 4.

LITUUM Lusitanum, hoc est, Apologiam mentis Innocentii X. adversus Thomam Anglum. Londini 1654. in 4.

SCRUTINIUM Divi Augustini de prædestinatione, gratia, & libero arbitrio. Parisiis 1648. in 4. Monasterii que per Christophorum Hongalt 1649. in 4.

MENTEM divinè inspiratam SS. P. Innocentio X. super quinque propositionibus Cornelii Jansenii. Londini anno 1643. in 4. apud Nortonium.

DOMUM Sadicam. Lugduni 1653. in fol.

DE clavibus Petri, libris IV. Romæ apud Philippum Mariam Mancini 1660. in folio.

OFFICIUM Sancti Joannis Evangelistæ. Ulyssipone.

De jure succedendi in Regno Lusitanæ. Parisiis anno 1641. in 4.

VITAM S. Joannis de Matha, & Felicitis de Valois, Fundatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum. Ulyssipone apud Angelum Barnabo anno 1660. in 8.

THEATRUM Metheorologicum. Ibidem apud Jacobum Dragondelli in 16.

DIATRIBAM de adventu S. Jacobi in Hispaniam. Romæ 1662. in 4. typis Philippi Maria. Vidi.

PHILIPPICA Portuguesæ. Ulyssipone 1644. in folio. Latine item post hæc omnia:

SCHOLAS Theologiae positivum ad doctrinam Catholicorum, & refutationem Hæreticorum apertas. Romæ apud Philippum Maria Mancini 1664. in folio. Hæc Nicolaus Antonius tom. 1. Bibliothecæ Scriptorum Hispaniæ. Vidi. Sed de tanto Viro restat grandis Sermo.

Fuit sanè iste Saul inter doctos S. Ignatii, primitus Regulæ subiectus, sed sub Frâncisco penitus militare decernens, strictiorem Observantiam professus fuit in Provincia Discalceatorum S. Antonii Ulyssiponenſis in Conventu Padoano Doctori Sacro præfatæ Civitatis, & Provin-

vinciæ in manibus Charis. F. N. Fr. Berardi à Martyribus Provincialis Ministri die 28. Decembris anno 1648. dispensatis sex mensibus sui anni approbationis ab Urbano VIII. Elapsis autem aliquot annis, quibus in præfata Discalceatorum Provincia Philosophiam, Theologiam quoque docuit, à Concionibus Joannis III. Regis Lusitaniæ, hujusque Regni Chronologus latino sermone factus, novo spiritu ductus inter Regularis Observantiæ professores, velut inter ignes Luna, minores affulsit Romæ, Paduæ, ac Venetiæ. In Tyburini Conventus PP. Observantium Bibliotheca vidi decenter erectum vile candellabrum sequenti agnomine insignitum *Hoc est candellabrum, quo Pater Macedo litteris vacabat.*

Quibus autem, & qualibus litteris? Considera opera sua, adverte ejus genium; ac ingenium, & me herclè in stuporem abibis. R. A. P. Fr. Antonius Castell, Regularis Observantiæ alumnus, Lector bis Jubilatus, Cæsaraugustanæ Universitatis Sacræ Theologiæ Doctor, & Aragoniæ Provinciæ Ex-Minister Provincialis in publicum misit Cæsaraugustæ opus in folio inscriptum: *Francilogium Sacrum, vel potius Francisca-*

nam integram Bibliothecam. In suo lib. 2. cap. 12. sub nomine Observantium consulto Anonymos relinquit Discalceatos Hispaniæ, Reformatos Italiæ, ac Recollectos Galliæ. Ait enim loco allegato num. 357. *Amplissima Minorum Religio in quatuor extat diducta. Familiis: Primò, Australium: Secundò, Capucinorum: Tertio, Pœnitentium, sive Tertiariarum: Quarto, Monacharum: Quinto, Observantium.* Quo circa eodemmet libro spatiosissimam lustrans Provinciam Macediani Lycœi, ulla absque distinctione *nostrum* vocans. S. „ 8. cap. 15. ista describit: Consultò hic apponere decrevimus, sive in Chartam derivare, memoranda, & admiranda illa celeberrima, & nunquam satis pro dignitate plaudenda Scholastica Themata „ à N. R. A. P. Fr. Francisco à Sancto Augustino, Macedo, „ amplissimo litteratio Orbis „ ad Solem, & Lydium proposita, & per Octonum diem „ continuum Venetiis subtili, ac „ sublimi ingenii acie, & fecundo „ do, ac facundo Eloquentiæ „ labro ab ipso pro rostris exposita. In Scheda lege, & perlege ejus Authographum, ut ipsius Encyclopediam haud sine stupore mireris.

LEONIS MARCI
RUGITUS LITTERARI

per dies octo continuos opera Patris Macedi
Observantis Minoritæ prolati.

I. S A C E R.

SERENISSIMO PRINCIPI DOMINO D. DOMINICO
Contareno Venetiæ Ducis.

De Sacra Scriptura, tum Veteris, tum Novi Testamenti
deque ejusdem sensibus, Versionibus, Interpre-
tatione, Expositione.

II. S A C E R.

ILLUSTRISSIMO, AC EXCELLENTISSIMO D. ALOYSIO
D. Marci Procuratori Contareno.

De Romanorum Pontificum serie, Successione, Authoritate
Suprema: deque Conciliis OEcumenicis, ac eorum
caulis, Præsidibus, doctrina.

III. D I C A T U S

ILLUSTRISSIMO, AC EXCELLENTISSIMO D. ANDREÆ
D. Marci Procuratori Contareno.

De Historia Ecclesiastica, tum ab Adamo usque ad Christum,
tum a Christo usque ad annum præsentem.

IV. D I C A T U S

ILLUSTRISSIMO, AC EXCELLENTISSIMO D. ANGELO
D. Marci Procuratori Cottraro.

De Sanctorum Patrum, & Græcorum, & Latinorum ætate,
& doctrina, ac præcipue S. Augustini, cujus opera omnia
exponentur, sententiæ afferuntur, defenduntur.

V. CONSECRATUS

ILLUSTRISSIMO, AC EXCELLENTISSIMO D. NICOLAO
D. Marci Procuratori Sagredo.

De tota Philosophia , & Theologia speculativa , & Morali,
ac illius Scholis, præcipue Scotica, Thomistica, Jesuitica;
deque Sacris Canonibus, & Institutis, ac libris
Juris Civilis.

VI. CONSECRATUS

ILLUSTRISSIMO , AC EXCELLENTISSIMO D. BAPTISTA
D. Marci Procuratori Nanio.

De Historia Græca , Latina Barbara , præcipue
Itala , & Veneta.

VII. DEDICATUS

ILLUSTRISSIMO , AC EXCELLENTISSIMO D. PETRO
D. Marci Procuratori Basadona.

De Rethorica , ac illius Arte, ac methodo : ad usum ita redacta,
ut quancumque quis Quæstionem dicenti ponat, de ea
extempore dicentem audiat.

VIII. DEDICATUS

ILLUSTRISSIMO , AC EXCELLENTISSIMO
D. Antonio Grimano ad Summum Pontificem
Oratori electo.

De Poetica ad mentem Aristotelis, deque illius formis, & versibus.
Poetis præcipuis Grecis, Latinis, Italis, Hispaniis, Gallis.
Oblata quævis materia, extemporalis eam Poeta
suscipiet, & versu describet.

CUILIBET DISPUTATURO PONERE, ET ROGARE

quid velit licitum est. Incipient à die Lunæ 26. Septembris
1667. Publicè in Ecclesia Sancti Francisci
de Vinca Venetiarum.

Venetis Superiorum permissu.

HIERONYMUS DE SOUSA,
Lector Jubilatus almæ Provin-
ciæ Castellæ Regularis Obser-
vantie, in Præfatione ad Lector-
em Philosophiæ futurorum
contingentium, secundo editæ
Matriti anno 1706. agens de
Antioribus propugnantibus
decretum prædissinitivum actus
liberi, memoriâ fecit nostri
Macedo, in medium proferens
„ sequentia: Inter Scotistas no-
„ vissimè, ac subtiliter hanc
„ sententiam docet celebris ille
„ nostri ævi Doctor, & Seraphi-
„ cæ Religionis splendor Fr.
„ Franciscus à Sancto Augusti-
„ no, Macedo, Conimbricen-
„ sis Magister, Lector Jubilatus,
„ Professor publicus Pata-
„ vinus, Venetus Civis, omni
„ Scientiarum genere excultus,
„ ultra quadraginta librorum
„ Author, & in Orbe litterario
„ novissimus. Major autem est
„ numerus. Ipsum quinquaginta
librorum Authorem proclamat
R. A. P. Fr. Benedictus Ferdi-
nandus, Carmelitanus, Theolo-
gus, ac Sorbonicus Doctor, ini-

tio tomii tertii suarum Collatio-
num, de quibus infra redibit
sermo. Occurrunt nunc se-
quentes nostri Authoris doctis-
simæ elucubrationes in laudem
S. Augustini, videlicet:

CONCENTUS *Euchologicus*
Sanctæ Matris Ecclesiæ in Bre-
viario, & S. Augustini in libris..
Adjuncta armonia Exercitiorum
S. Ignatii Societatis Jesu Funda-
toris, ac operum S. Augustini
Ecclesiæ Doctoris. Venetiis 1668.
apud Cieras in folio. Vidi. Scrip-
sit etiam:

COLLATIONES *doctrinae S.*
Thomæ, & Scoti cum differentiis
inter utrumque. Patavii 1671.
Typis, & sumptibus Petri Ma-
ria Framboliti in fol. Vidi. Operis
hujus meminit. R. P. Fr. Hiero-
nymus de Lorte fol. 349. suæ
Mappæ, subtilis subdens Autho-
rem scripsisse quamplurima alia
Theologia Sacra ingentia volu-
mina. Et merito. Scripsit enim
denique in folio.

COLLATIONES *doctrinae*
S. Thomæ, & Scoti in Secundo
Sententiarum. Patavii 1673. eif-
dem

dem typis, Eminentissimo Cardinali Ottobono. Vidi.

COLLATIONES S. Thomæ, & Scoti in tertium sententiarum. Sanctissimo Innocentio XI. Patavii apud Codorinum anno 1668. Ecce tanti Authoris, à quo disces laborem, fortunam verò ex aliis, Encyclopædia. Alia

ejus opera (sunt sanè septuaginta ejus opera) quæsi, & non inveni. Romæ in Aracœlitano Conventu extat appositum sequens Epicedium, Epitaphium, vè historicum suorum munerum, ac elucubrationum, licet Paduæ mortem viderit. Ipso fruere.

P. M. S.

VIRO OMNISCIO P. Fr. FRANCISCO A S. AUGUSTINO
M A C E D O.

Patria Lusitano, Veneto Civi. Minorum Observantium Provinciae Portugalliae Lectori. Jubilato. In Patavina Academia Ethicae professori. Galliarum Reginae Annae Concionatori, & Consiliario. Regis Lusitaniae Joannis IV. Chronologo Latino. Sancti Officii Romae Qualificatori. In Collegio Propaganda Fidei controversiarum Lectori. In Romana Sapientia Historia Ecclesiasticae Magistro. Poetae extemporaneo celeberrimo. Pluribus in Catholica, & litterariae Republicae obsequium laboribus claro. Encyclopædicis non paucis speciminibus, ac certaminibus illustri. Adversa fortunae ictibus intrepido.

Ingenio acri, memoria infallibili. Septuaginta.

Voluminum Patri. Die i. Maji 1681.

ætatis suae ann. 88. Paduæ ad.

Superos profecto.

FRANCISCUS AZEBEDO, Custos Provinciae S. Gabrielis in Extremadura vulgo dedit:

SERMON Capitular. Salmanticae in Officia Susannae Muñoz excudebatur anno 1615 Legi.

SANCTUS FRANCISCUS BLANCO, Provinciae S. Jacobi

filius; sed audiat Tiburtius „Navarro fol. 34. cap. 6. Genuit „Ordini Seraphico Franciscum „Blancum Regularis Obsequia; sed enim Ecclesiae, & „Coelo Philippini Conventus „educarunt, in quibus domicilium habitationis accepit, & „Minoribus Discalceatus est

„affociatus. Iste Sanctissimæ
 „Virgini Deiparæ addictissi-
 „mus fuit, orationi, & poeni-
 „tentia indefessus vacabit: tẽr
 „singulis diebus disciplina cor-
 „pus afflxit, puritatem cordis,
 „& linguæ innocentiam semper
 „coluit. Cum in Japonium
 „transisset, intra tres menses
 „sufficientem Confessionibus
 „audiendis linguæ intelligen-
 „tiam acquisivit: Summa cha-
 „ritate leprosis servivit. His
 „virtutum; & bonorum ope-
 „rum gradibus ad Crucis mór-
 „tem pervenit, quam læto, &
 „sereno vultu aspiciens, & in
 „hæc verba erumpens: *In ma-*
 „*nus tuas, Domine, &c.* se lan-
 „ceis transfigendum obrulit, &
 „ad ultimum usque halitum à
 „divinis laudibus non cessans,
 „stolam jucunditatis accepit in
 „sanguine Agni de albatam.
 Hactenus Navarro: Consulantur
 Arturus, & Fortunatus.

EPISTOLAS fervore plenas
 scripsit, ac

MONITA quedam ad Comi-
 tem de Monte Rey, quorum
 meminit V. P. Fr. Marcellus de
 Ribadeneira, lib. 5. Histor. Jap.
 cap. 16. sequentibus verbis:
 „Aunque para edificacion del
 „Letor pudiera poner aqui al-
 „gunas Cartas, que desde el
 „camino escribieron los glo-
 „riosos Martyres con harta

„priessa, y sobrefalto, por es-
 „torvarse lo las guardas, segun
 „el papel, letra, pluma, y tinta
 „publicaban, las quales aun-
 „que eran breves de razones
 „eran ricas de sentimientos es-
 „pirituales. Paucisque interjec-
 „tis subdit: El dicho Fr. Fran-
 „cisco Blanco, vencido de el
 „amor natural, que le tenian
 „sus Padres; porque reparassen,
 „quan preciosa avia de ser de-
 „lante de el Señor su muerte,
 „por ser muy gloriosa la causa
 „de ella, les escribió vna Car-
 „ta. Y conociendo la mucha
 „devocion, que el Conde de
 „Monte-Rey (cuyo vassallo era
 „este Santo) à quien por la mu-
 „cha prudencia, y Christian-
 „dad, avian dado el Gobierno
 „de la Nueva España, tenia à la
 „Religion Franciscana, le es-
 „cribió algunas advertencias
 „de lo sucedido en Japon, para
 „que las escribiesse à su Ma-
 „gestad; como tambien lo es-
 „cribia el glorioso Comissario.
 „Tambien me escribió à mi
 „otra Carta, como à particu-
 „lar amigo suyo, la qual ade-
 „lante le pondrà. Vulgasse in
 Regno Japonensi Mysterium
 Immaculatæ Conceptionis Dei
 Genitricis Mariæ refert in sua
 Militia universali Fr. Petrus de
 Alba ex Daza in tract. de Con-
 ceptione cap. 6. fol. 44. Con-

fulle Fr. Balthasarem de Medina.

EPISTOLAM, ab ipso conscriptam Japonico idiomate, latinam fecit R. A. P. Ludovicus Frois *De morte 26. Crucifixorum* cap. 10. & est quæ sequitur: Quo-
 „ tidie expectamus mortem
 „ amore Domini Nostri subeun-
 „ dam, eaque ex re lugentem
 „ capimus consolationem; ma-
 „ ximè cum videamus Christia-
 „ nis tantum inesse animi, ut
 „ etiam carnificum moram mo-
 „ lestè ferant. Id verò longè
 „ majorem nobis affert stupo-
 „ rem, quod & Fuscimo & ex
 „ montibus longè remotis ac-
 „ currant, & dicant: Si Christia-
 „ ni, quia Christiani sunt, mor-
 „ tem oppetant propter Chris-
 „ tum, se quoque in illam Socie-
 „ tatem adscribi debere, quan-
 „ doquidem & ipsi Christiani
 „ sint. Nobis autem fas non est,
 „ cum illis sermonem ullum ha-
 „ bere. Pudet me mei, dum vi-
 „ deo homines in fide tam no-
 „ vitos non expavescere mor-
 „ tem. Hucusque ille.

FRANCISCUS à S. BONA-
 VENTURA, Provinciæ S. Di-
 daci in Bætica alumnus, prælo
 dedit in 4. Hispanè adversus lu-
 xuriam indumentorum utrius-
 que sexus.

*BREVE tratado de el adorno
 de el alma, y desquido de el cuer-*

po. Hispali 1644. Medina, Ni-
 colaus Antonius.

FRANCISCUS à S. BONA-
 VENTURA, Provinciæ S. Jo-
 sephi alumnus, ac Sacræ Theo-
 logiæ Lector communem fecit.
*SERMON Panegyrico de la mi-
 lagrosa, devota, y sagrada Ima-
 gen de Maria N. Señora de el
 Prado. Matrini Typis Regiis,*
 ann. 1715.

FRANCISCUS à S. BONA-
 VENTURA, Sacræ Theologiæ
 Lector, ac suæ S. Didaci Discal-
 ceatorum Provinciæ in Bætica
 Diffinitor, mirabilem vitam, glo-
 riosumque martyrium Sancti
 Fr. Joannis de Prado sub titulo:
Sol de Marruecos. Pro-
 didit in 4. Hispali ex Officina
 Joannis Francisci Blas 1691.
 Laudatur à Chronologo ejus-
 demmet Provinciæ lib. 7. cap. 5.
 num. 126. vidi. Italis nonnullis
 locupletatum additionibus com-
 munem fecit Doctor Joannes
 Baptista Vaccondio, Romæ ann.
 1714. in 4. vidi. Scripsit insuper:

*TRISAGIO Seraphico, en tres
 Sermones de N. Seraphico P. S.
 Francisco.* Prodiit Hispali ex Of-
 ficina Francisci Garai, ann.
 1712. in 4. vidi. Concionem
 gravem ejusdem Authoris ha-
 bitam ad Gaditanam Civitatem
 in Solemnitate Canonizationis
 S.

S. Joannis de Deo leges à fol. 355. libri inscripti : *Aparato solemnæ*, impressi Ulyssipone ann. 1693.

FRANCISCUS à S. CLARA, Theologiæ Lector, & Custos S. Josephi Provinciae, à Concionibus Regiis, ac S. Officii Qualificator, tres Conciones ad Catholicum Regem Hispaniarum Carolum II. in publicum misit, quarum prima:

Sermon de el Santissimo Sacramento de el Altar. Matriti 1693. Secunda:

Oracion Funebre en las Exequias de la Reyna N. Señora Doña Mariana de Austria. Ibidem ann. 1696. Tertia.

Sermon de la Dominica Quarta de Adviento. Ibidem, 1693. ejusdem Authoris.

Aliam de S. Petro de Alcantara Concionem, habitam ad Capitulum Generale Toletanum leges in ejusdem Capituli Historia missa in publicum Matriti à R. P. Fr. Alphonso Magdaleno Provinciae Castellæ Chronologo.

FRANCISCUS à CONCEPTIONE, Hispanus, in nostra S. Pauli Apostoli Veteris Castellæ Provincia strictiorem Minorum Observantiam professus, in Provinciam Discalceatorum Philippinarum Manilæ degebat, an. 1700. Anno verò 1672. in Sinas

profectus, in Provincia Kuantung Metropoli fidem nuntiavit. Apud Magnates, ipsumque Regulam singulari gratia polens, prope ipsius Palatium Ecclesiam obtinuit, ædificavitque. Aliarum Ecclesiarum foundationes promovit, omnibus semper acceptas, & gratus, in lucem edidit.

Quæ essentialitè requiruntur ad Legem Dei amplectendam, & Sanctum Baptismum recipiendum. Petrus de la Piñuela in Catalogo Religiosorum S. P. N. Francisci, qui Sinarum Imperium ad Jesu-Christi Evangelium prædicandum ingressi sunt, excussu à Joanne Josepho Gullema Carrasco ann. 1700. in 4. Hic Vir Deo, & hominibus dilectus, & contemplationi valdè deditus, scripsit anno 1695. librum scriptum:

Atajo Espiritual, para llegar à la ultima union con Dios. Vidi. Aliud opus spirituale, cujus titulum ignoro, valdè commendatum ab Illmo D.D. Fr. Emanuele de Jesu Maria, Episcopo NanKinensi. Etiam vidi Matriti ann. 1727. Incipit: *Ante todas las cosas.* Est opus in 4. sicut primum.

FRANCISCUS à CONCEPTIONE, dignus Minister Provincialis Provinciae S. Didaci in Batia, Sanctique Officii Quali-

lificator, elaboravit in folio, forasque emisit ann. 1654. Tractatum juridicum sub sequenti inscriptione:

Progreso, y estado de el litigio, sobre el Artículo de precedencias entre los RR. PP. Agustinos, y Descalços Franciscos. Vidi.

FRANCISCUS à CRUCE, Amburgensis, Sacrae Theologiae Lector in Arabidorum Discalceata Provincia, Concione habitam ad Serenissimam Britanniae Reginam, sub titulo:

Sermam do Patriarcha S. Ignacio, in publicum misit. Prodiit Ulyssipone ex Officina Domini Carneiro an. 1688. Vidi.

FRANCISCUS DURAN, in Discalceata S. Petri Granatensi Provincia professus, Sacrae Theologiae Lector, ac Diffinitor, extraordinariam Concione vulgavit, nempe:

Sermon Panegyrico, en la Colocacion de dos Imagenes, &c. Granatae apud Franciscu de Ochoa, ann. 1697.

FRANCISCUS GALVE, Martyr inclytus, Patria Valentinus, strictiorem Observantiam professus in ejusdem Regni S. Joannis Discalceata Provincia, ut non solum verbo, sed opere, etiam defunctus Japonenses

doceret, transtulit ex Castellae sermone in Japonicum, librum:

De Vitis Sanctorum, aliosque libros asceticos. Ex oculari teste V. Didaco à S. Francisco in Relatione Martyrum Japonensium Manilae impressa ann. 1625. cap. 19. Augustinianus Sicardo lib. 3. Histor. Japon. fol. 416. Consule Chorum hujus Bibliothecae secundum, litt. F.

FRANCISCUS à S. JACOBO, Discalceatae S. Gabrielis Provinciae filius, prophetiae dono, ac insigni vitae sanctitate conspicuus, scripsit tractatum:

De los favores, que recibia de Dios, y de su Madre Santissima. Deiparam semper Virginē summe dilexit, ejusque jussu, annulo singulari ab ipsa accepto, Mysterium Immaculae Conceptionis suae coram Regibus, & populis publicatum, usque in stuporem docuit. In schedula sua manu exarata, clientulum purissimae Virgini hisce versibus legimus:

Señora, si os dignais de recibirme, Indigno siervo vuestro quiero bazermes;

No permitais de vos el divertirme, Ni cesseis mi Morena, en socorrerme.

Prestad atenta oreja, para oirme, Porque quiero en serviros desbarzarme,

*Vdando fin, os digo, que me alabo
De ser Francisco el negro vuestro
esclavo.*

Animam reddidit suo Creatori
die octavo Immaculatæ Con-
ceptionis Virginis purissimæ an-
no 1617. Agit de ipso Chrono-
logus Provinciæ S. Didaci in
Bætica, part. 1. lib. 1. cap. 10. &
sequentibus. Sed fusius Joannes
à Trinitate part. 1. Chron. lau-
datæ Prov. S. Gabrielis lib. 3.
Ubi non pauca fragmenta præ-
dicti tractatus, unà cum vita V.
Authoris vulgaria facit. Ipsum
Consule lib. 3. cap. 42. fol. 835.

FRANCISCUS à JESU
MARIA, de S. Juan del Puerto,
Missionarius Apostolicus Reg-
norum Africa; Sacræ Theologiæ
Lector, Sancti Officii Qualifica-
tor, Historiographus Generalis
Missionum Marochii, ac Terræ
Sanctæ, peculiaris quoque suæ
S. Didaci Provinciæ in Bætica,
ejusque olim Diffinitor, sequen-
tia in publicum emisit:

*Mission Historial de Marrue-
cos.* Hispali apud Franciscum Ga-
rài ann. 1708. in fol. vidi:

*Primera parte de las Chro-
nicas de S. Diego de Andalusia,
de Religiosos Descalços de N. P. S.
Francisco.* Ibid. in nostro S. Di-
daci Conventu 1724. in folio
vidi.

Patrimonio Seraphico de Tierra

*Santa, & ad Catholicum Regem
Ludovicum I. Matriti, ex Offi-
cina causæ V. Matris Mariæ
Jesu de Agreda, anno 1724. in
fol. vidi. Conscripserat quoque,
ut ocularis testis.*

*BREVE descripcion de las festi-
vas demonstraciones, con que los
Cautivos Españoles solemnizaron
en Mequinéz el feliz Nacimiento
de Don Luis Primero de España.*
Hispali apud Franciscum Garài,
1708.

FRANCISCUS à S. JOAN-
NE EVANGELISTA, Provinciæ
S. Pauli Discalceatæ alumnus,
in Philippinis Provinciæ S. Gre-
gorii Commissarius Provincia-
lis, ac Guardianus Conventus
Libonienfis, idiomate illius
Provinciæ M. S. reliquit anno
1681.

*Explicationem Doctrinæ
Christianæ.* Vidi.

FRANCISCUS à S. JOSEPHO,
de Sueffa, ex nostris Discalcea-
ris, Poenitentarius in Ecclesia
Lateranensi, tractatum illum in
folio:

*De Canonizatione Mysteriorum
Immaculatæ Conceptionis Deipa-
ra semper Virginis, Romæ im-
pressum, Sanctissimoque Paulo
V. Pontifici Maximo oblatum,
elaboravit. In suffragium hujus
asser-*

asserit vocatur Author à R.A.P. Christophoro de Vega in suo perillustri, & erudito opere Theologiæ Marianæ part. 1. Pagina 3. certamine 18. & ab Illusterrimo D. D. Fr. Payo de Ribera in suo tomo inscripto: *Explicatio Apologetica*, tr. de probabilitate Canonizationis Matris Mysterii Conceptionis passivæ Dei §. 2. nu. 22. fol. 253. subdens nu. 25. quam grata fuerit Ægidio hæc sententia, quantumque in ea sibi complacuerit, constat ex eo, quod semel, bis, terque dixerit fuisse gavisum, ut sibi consentientem invenit Franciscum à Sancto Josepho, & novissimè opinionem, quam ipse statuerat, defendentem. Meminit nostri Authoris Fr. Petrus de Alba, in Militia, ut sui moris est. Fuisse Discalceatum asserit expresse laudatus, ac V. Payus de Ribera.

FRANCISCUS de JARAICEJO, Sacræ Theologiæ Lector, almæque S. Gabrielis Discalceatæ Provinciæ Minister Provincialis, edidit.

Aliam de Cruce, aliam de SS. Sacramento Concionem; teste ejusdemmet Provinciæ Chronologo erudito Fr. Antonio de Truxillo lib. 8. cap. 24. num. 21.

FRANCISCUS à S. LAUREN-

TIO, in Provincia Discalceatorum, S. Didaci in Bætica, olim Novitiorum Magister, tandemque Diffinitor, piissimum, atque utilissimum tripartitum librum, sub titulo:

Theforo Celestial, y Divino, para rescate, y consuelo de las almas, in publicum misit semel, atque iterum in 4. Memoriam ejus facit Chronologus nominatæ Provinciæ, part. 1. n. 121. fol. 86. Vidi.

FRANCISCUS LONGI, Provinciæ S. Antonii in Lusitano Regno alumnus, in publicum misit romum inscriptum:

Breviarium Chronologicum. Adducitur à R.A.P. Emanuele Leal, Lusitano, in opere, cujus titulus: *Chrisol purificativo*, in Catalogo Scriptorum asserentium Magnum Patrem S. Augustinum Ordinis suorum Eremitarum & Authorem, & professorem fuisse fol. 355. his verbis: *Fr. Francisco Longi, Capucho, no suo Breviario Chronologico* pag. 110. Et infra adducit Capacinarum Franciscum Coriolanum, Authorem quoque alterius libri pariter intituli: *Breviario Chronologico*.

FRANCISCUS à S. LUCA, Placentinus, professione laicus, in Provinciæ S. Gabrielis fuit, è qua

qua in Philippinis zelo animarum ductus, Provinciæ S. Gregorii sodalis factus, verbo, & opere Apostolico ministerio inserviens, propriis manibus quindecim mille Indos, à se in lege Domini instructos, baptizavit. Scripsit opus Missionariis utilissimum, nempe:

Dictionarium idiomatum principalium illarum Insularum. Floruit ann. 1639. Consulatur Fr. Antonius Truxillo lib. 8. Chronicæ laudatæ S. Gabrielis Provinciæ, cap. 22. & cap. 24.

FRANCISCUS à MATRITO, in Toletano S. Josephi Conventu Franciscianum Discalceatorum Sacram Theologiam legens, dedit eruditissimam Orationem inscriptam:

Sermo de gratias, reducido à dolores gloriosos, &c. Toleti apud Augustinum de Salas, anno 1711. Prodiit Regi Catholico sacra.

FRANCISCUS de MONTILLA, Provinciæ Discalceatorum S. Gregorii in Philippinis alumnus, & Custos, Magister Sæcti Philippi à Jesu in Novitiatu, Commissarius Visitator Provinciæ Discalceatorum S. Didaci in Mexicano Regno, Vir verè Apostolicus, ac zelo animarum insignitus, ad suam S.

Josephi Discalceatorum Provinciam, unde exiit, giratis Indiæ Orientalis diversis Regnis, reversus, morte præoccupatus in Oppido de Almodovar de el Campo, ejus Parochialem Ecclesiam suo corpore, post animæ separationem in illis verbis: *In manus tuas, &c.* ditavit, copiosam sanctitatis opinionem relinquens. Lege Martinum à S. Josepho, Petrum Antonium de Venecia, in suo novo Legendario Franciscano, die 31. Decembris, Joannem à S. Maria, Arturum, Peregrinum, & Fortunatum Huëver in Monologico Franciscano, die 19. Octobris. Reliquit M. S.

De la propagacion de la Fè en las Filipinas. Testes adduco Fr. Antonium de Remasal in Histor. Prædicatorum de Chiapa, & Guatémala, ex quo Nicolaus Antonius, Medina in Centuria, ac Antonius de Leon in Bibliotheca Orientali.

FRANCISCUS à S. NICOLAO, SERRATE, Provinciæ Discalceatorum S. Didaci in Bætica Sacra Theologiæ Lector, ac Diffinitor, in publicum sæmet Provinciæ utilitatem misit sequentia:

Ceremonial de la Missa, y Oficio divino.

Manual de las funciones de tiempo, y Profesiones, &c. Vidi.

Traducion de la Regla, y Testamento Seraphico, y de las dos Decretales. sobre la Regla. Exiit, & Exiit. Vidi.

Doctrina de Novicios con los Compendios de exposicion de la Regla, y de la Theologia Mystica. Vidi. Laudatur à Fr. Francisco à Jesu Maria p. 1. Chron. laudatæ Provin. lib. 7. cap. 15. num. 172. Communes quoque fecit duas graves funebres Orationes. Unam sub titulo:

Sacro Funebre, & Historico contexto: in lucem, & codiit Hispanicæ ex Officina Francisci Garrai, ann. 1712. Vidi: Aliam inscriptam.

Sermon Funebre en las Honras de el mui R. P. Fr. Luis de la Concepcion, &c. Etiam Hispanicæ ex Officina Joannis Francisci de Blas 1703. Incipit: Agora si Obregocento, Coraz escollo, —nevisible Syrte, y soberbio Carybdis de la vida. Vidi. Devotione ductus vulgatum quoque fecit:

Novena de San Pasqual.

FRANCISCUS P I N T O, in Sancti Josephi Provincia professus, Philosophiæ Lector, Theologus, & Examinator Nuntiaturæ in Hispania, Revi-

tor peculiarium Bibliothecarum Matriti, edidit in 4. to-
mum primum:

Orationum Panegyricarum, & moralium apud Josephum Rodriguez, ann. 1708.

Tomum secundum ibidem, apud eundem 1711.

Adventuale cum Orationibus Panegyricis, & moralibus, in 4. apud Didacum Martine 1711. etiam Matriti.

Concionum Quadragesimalium tomum primum in 4. Matriti apud Didacum Martine,

Tomum secundum eodem anno ibidem, & apud eundem Vidi.

FRANCISCUS de QUESADA Concionibus deditus in Conventu S. Petri Apostoli Oppidis Priego præ S. Provinciae S. Petri de Alcantara in Granatensi Regno, ineditum reliquit opus verè spirituale, quod sub titulo elaboraverat in 4.

Arte general de Meditacion, y Contemplacion, fundat en el Arte General de el Doctor iluminado, y Martyr glorioso Raymundo Lullio. Vidi in nostro S. Gabrielis Conventu Segobienensi.

FRANCISCUS ROMERO (teste Fr. Antonio de Truxillo Provinciae S. Gabrielis Chronologo lib. 8. cap. 24. num. 22.) Ecclesiastes devotus, ac Guardia

nus Valentinus in Extremadura, communem fecit.

Orationem habitam ad Capitulum Provinciale suae Sanctae Matris jam memoratae, anno 1675. Ejus titulus: Ideo de an perfecto Prelate. Vidi.

FRANCISCUS de el ROSARIO, Lusitanus, Portuensis, sodalis Escalceatorum Provinciae S. Antonii Brasiliensis, Coenobii S. Mariae de Nivibus Oppidi Pernambuco conversus, singularis pietatis Vir, scripsit vulgari gentis Lusitanæ lingua:

De los Ritos, costumbres, y trages de el Marañon. Cecidit hic liber in manus Hollandorum cum eodem Pernambuco Oppidi. Scripsit item:

Catechismum Brasilia lingua. Obiit in Urbe Bahia hujusmet Regni Regia 28. Junii 1649. Balthasar de Medina cum Nicolao Antonio.

FRANCISCUS à SANCTIS, Segobienfis, inter Patres Trinitarios primo adscriptus, mox ad strictiorem vivendi formam à Deo vocatus, plantatus in Provincia Discalceatorum S. Pauli Apostoli, jejuniis, mortificationibus, oratione, ac animarum zelo omnibus exemplar fuit. Romam pedester, nudisque pedibus migravit, Nea-

polimque veniens, suis ferventissimis Concionibus tota commota est Civitas, multisque excitit causa salutis. In suam Provinciam reversus, ejusque sæpe Guardianus, ac Diffinitor factus, Regalem S. Froilani Legionensem Conventum regens, ad meliorem vitam transiit 31. Decembris, ann. 1612. Ejusque sanctitatis fama excitatus illustrissimus Legionensis Antistes, & ceteri Religionum Prælati illius exequias pie celebrant. Scripsit, non tamen edidit:

COMMENTARIA
in Evangelium S. Joannis. Memores ipsius sunt Vvadingus, Nicolaus Antonius, Peregrinus in Catalogo, Arturus in Martyrologio, die 29. Decembris, Petrus Antonius, tom. 1. fol. 31. & Chronologi Provinciarum S. Josephi, & S. Pauli, præcipue autem noster valde doctus Matthæus à Nativitate in Chronic. latino, fol. 35. hisce verbis:
„Franciscus de SANCTIS, Segobienfis, sæpe Guardianus,
„Diffinitor, ac Commissarius
„Provincialis, scripsit: *Commentaria continua in Sacrosanctis*
„*Evangelium D. Joannis, quem*
„testor me vidisse, pluraque
„legisse in ipso volumine M.S.
„& inscripto in initio, & subsidio
„cripto in fine manu Antistitis in nostro Conventu Sancti

ti Bernardini Matritensis.

FRANCISCUS de SIGUENZA, strictiori Observantiae deditus in Provincia Discalceatorum S. Josephi Theologiam Moralem docens, edidit:

DECLARACION breve de la Regla de S. Francisco. Matriti apud Ludovicum Sanchez 1613. in 4. Deinde Italicè Venetiis apud Joannem Baptistam Combi 1627. in 16. Medina cum Nicolao Antonio. Vidi.

FRANCISCUS à SPIRITU SANCTO, Pater Provinciae Discalceatorum S. Didaci in Mexicano Regno scripsit:

Instruccion, y doctrina de Novicios. Prodiit in 4. ann. 1636. Balthasar de Medina in Centar.

FRANCISCUS de TORREJONCILLO, celebris Concionator Provinciae S. Gabrielis in Extremadura, praelo dedit Hispana lingua:

GENTINELA contra Judios. Matriti 1676. apud Josephum Fernandez de Buen-dia. Vidi. Agit de ipso Fr. Antonius de Truxillo, lib. 8. Chronicarum laudatæ Provinciae, cap. 24. nu. 26.

FRANCISCUS VELAZQUEZ Prædicator, & Diffinitor Provinciae S. Joannis Baptistæ,

posteris reliquit:

Tractatum de doctrina, & disciplina Novitiorum, excusum Valentiae ann. 1650. apud Viduam Josephi Gasch. Medina. Vidi.

FRANCISCUS URBINA, Provinciae Discalceatorum S. Gabrielis, Sacrae Theologiae celeberrimus Lector, in Caursiensi, Patricisque Augustae Episcopatu Synodalis Examinator, Sancti Officii Qualificator, ejusque Supremi Consilii, Regiusque Concionator, edidit Conciones varias, singillatim, videlicet:

Sermon de el Nacimiento de Nuestro Redemptor ad Catholicos Hispaniarum Reges. Matriti 1693. apud Antonium Roman.

Sermon de la Reina de los Angeles, en su Magestadissima Imagen de Val-de-Ximena. Salamantica apud Eugenium Garcia, 1698.

Sermon de el Mandato. Prodiit Matriti 1702. ex Officina Antonii Gonzalez de Reyes.

Sermon de la Concepcion, in quo probat Conceptionem in gratia, & gloria. Legi.

FRANCISCUS XIMENEZ, duodecim Patrum, qui Indis Evangelii lucem primi intulerunt, decimus, Provinciae S. Gabrielis (teste Vvadingo de Script. Or.

Ordin. Minor.) Vir sanè Pontificii juris studiosissimus, pietate, propagandæ Religionis zelo, ac humilitate insignis, qui ne in albo Episcoporum censeretur à Carolo V. Imperatore, ac Hispaniarum Rege, qui Tabasco Indorum imponere ipsam voluit, constanti ad recusandum quidquid honoris esset Pontif. animo impetravit. Mexicano idiomate, quod egregie callebat, scripsit:

Dictionarium, & Artem huius lingue, librosque omnes Mexicanè ab aliis editos jussu Superiorum revolvit, ac recensuit.

Vida de el P. Fr. Martin de Valencia; anno ab illius morte tertio, qui liber, teste Possivino, & Vvadingo, unico dempto quaternione, temporum injuria excidit.

De la naturaleza, y virtudes de los Arboles, Plantas, y Animales de la Nueva España, en especial de la Provincia de Mexico, de que se aprovecha la Medicina. Mexici 1615. Memores sunt nostri Francisci Vvadingus, Nicolaus Antonius, Gonzaga, 4. p. in descriptione Provinciæ S. Evangelij, Hernandez Dominicanus cap. 17. suæ Historiæ Ecclesiasticæ, Arturus in Martyrologio, die 31. Julii S. 15. Antonius de Venetia, in Legendario

novo Franciscano die 31. Julii, Peregrinus in Catal. ac Chron. Provinciarum S. Jacobi, & S. Gabrielis, misso Mariano Orscolor in suo Francisco redivivo, & aliis, quos inter R. A. P. Fr. Augustinus Dabila Padilla, lib. 1. Historiæ Dominicanæ Prov. S. Jacobi in Mexicano Regno, præfati Dictionarii, ac Artis memor maximam eorum utilitatem comprobat, dicens: Esto „ deben, entre otras cosas, à la „ Orden de San Francisco, los „ que despues acá aprehen- „ dieron la lengua Mexicana: „ que de aquel santo habito „ han sido los que imprimieron „ Arte, y Vocabulario, y otros „ libros, que han sido luz, y „ principio fundamental de lo „ que despues acá se ha perfic- „ cionado. Nostri Authoris, suorumque operum meminit etiam Antonius de Leon in Bibliotheca Orientali.

GRAMMATICI CARLILI

G

Ex textore
in Officina.

GABRIEL JOANNES, Concionator Apostolicus, ex Provinciæ S. Joannis Discalceatorum in Valentino Regno, edidit: *Orationem funebrem Panegyricam V. Domini Victoria Galval-*

da Zorita. Valentia 1697. Ex
Relatione hujus Provinciae.

GABRIEL MONTAÑES,
memoratae Provinciae alumnus,
& Ecclesiastes, in publicum mi-
su Valentiae ann. 1723.

*Sermon de la Virgen de el
Milagro.* Ex Relatione ipsiusmet
Provinciae missa ann. 1724.

GARSIAS de CISNEROS,
Provinciae S. Gabrielis, septi-
mus inter duodecim illos Pa-
tres, qui ad Indos Mexicanos
Navigarunt, Vir prudens, &
circumspectus, ut in promoven-
da illorum salute astuabat, ab-
sens eis prodesse, studens ple-
rasque Mexicano idiomate abs-
se conscriptas Conciones, sui
in eos amoris Mnemosyneae re-
liquit, quas illorum peritiores
festivis diebus, convocato Fi-
delium coetu, perlegerent. In-
stituto à se Collegio de Tabi-
culco, ubi Mexicanorum pueri
instruerentur, & prima elemen-
ta caperent, & deinceps neces-
sarijs disciplinis extollerentur,
doctos sui institui viros praefec-
cit. Floruit Carolo V. Impera-
tore: sepultus est in Coenobii
Mexicani Templo. Hæc Vva-
dingus. Agunt de nostro Au-
thore quotquot meminerunt
Apostolici, ac Venerabilis Viri
Martini Valentini. Ejus memi-

Discalceati

nit Concionum Antonius
de Leon in sua Bibliotheca
Orientali, & Occidentali.

GASPAR à S. BERNARDE-
NO (Provinciam ignoro)
scripsit:

*Itinerario desde la India por
tierra hasta Portugal.* Impres-
sum fuit Lusitana lingua anno
1611. in 4. Testem adduco
Antonium de Leon in sua Bi-
bliotheca Orientali, & Occi-
dentali, Hispanè editum Marti-
ti anno 1629. in 4.

GASPAR LUSITANUS,
Minorita, Discalceatorum in
Provincia Pietatis Lusitani Reg-
ni dedit vernaculè:

*Cartilla de la doctrina Chris-
tiana en lengua de Congo.* Eborè
in 8. jussu Henrici Cardinalis, &
Portugalliae Infantis. Medina,
Nicolaus Antonius.

GASPAR PATO, Lusitanus,
Verbi Dei Concionator in Pro-
vincia Discalceatorum S. An-
tonii memorati Regni, inter
alia M.S. reliquit.

*Medullam Questionum com-
munium Sacre Scripturae loco-
rum.* Medina cum Nicolao An-
tonio, & ex Relatione Romani
ex Portugallia missa.

GASPAR à SPIR. SANCTO,
Sacrae

Sacrae Theologiae Lector, Diffinitor, Custos, ac Pater Provinciae Discealceatorum S. Iosephi, ad Serenissimum Dominum Cosmam III. magnum Florentiae Ducem in laeum misit.

Relacion de la vida, y muerte de el Siervo de Dios Fr. Ioseph de la Torre, Religioso Descalço de N. P. S. Francisco de la Provincia de San Ioseph. Excusit Matrini anno 1722. Hieronymus Roxo in 4. Vidi. M. S. reliquit.

Concordiam Vulgatæ cum Versiõne LXX. Interpretum, de cujus utilitate, ac Authoris eruditione testimonium perhibet R. P. Fr. Franciscus Garcès, insignis Ecclesiastes, Ex-Diffinitor Provinciae Burgensis, Procuratorque Generalis Causæ V. M. Mariae de Jesu de Agreda, approbans relationum Servi Dei huiusce verbis:

„ Conozco muy bien à
„ este Author, sus grandes
„ prendas en todas materias, en
„ especial en Theologia Dog-
„ matica, Expositiva, y Scho-
„ lastica, y Historia Ecclesiastica,
„ con el qual se han comunica-
„ do estas materias puntos muy
„ arduos; y en especial tengo
„ una disertacion suya de la
„ Concordia entre la Vulgata,
„ y la Versiõ de los Setenta
„ Interpretes, que adelanta lo

„ mas, que hasta hoy se ha di-
„ cho en materia tan ardua; y
„ espero darla à luz, y abre un
„ camino clarissimo para en-
„ tender cõ brevedad la Chro-
„ nologia universal, que escri-
„ biò el Illmo. Señor Don Juan
„ de Leyva, Obispo de Alme-
„ ria, que tambien en la Con-
„ cordia con los Setenta hizo
„ un trabajo grande, y muy
„ digno de perpetua memoria.
„ No es poco, que la Religion
„ haya conseguido de la humil-
„ da este Sujero, diessè este pe-
„ queño Volumen: lo que pue-
„ do afirmar es, que es una Li-
„ breria unica; y si huviessemos
„ la fortuna, que escribiesse, y
„ diessè à luz algunos puntos
„ singulares en todas materias,
„ q̃ alcãza, tendríamos muchos
„ Libros, de grandes, y singu-
„ lares doctrinas. Este es mi
„ sentir. En S. Francisco de Ma-
„ drid à 28. de Junio de 1722.
„ Fr. Francisco Garcès.

GENNESIUS de OCAÑA,
Minorita, Provinciae S. Didaci
in Bætica filius, Venerabilis
Martyris Fr. Joannis de Prado
Socius, scripsit, ac edidit in 4.

*Relacion de el viaje, que hi-
zo à Marruecos por Embaxador
de el Señor Felipe IV. el Padre
Fr. Francisco de la Contepcion,
Provincial de la misma Provin-
cia.*

dia. Chronologus memoratæ
Provinciæ part. 1. cap. 15. num.
173. Prodiit Hispali ex Offici-
na Joannis Cabezas anno 1675.
Vidi.

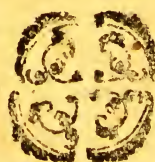
GENNESIUS de **QUESADA**,
præclarissimus Provinciæ Car-
thaginenfis Regularis Obser-
vantia filius fervens, magni Re-
gis Prætor in Provincia Discal-
ceatorum S. Gregorii Philippi-
nensis plantatus, à Confessio-
nibus fuit V. Matris Hierony-
mæ ab Assumptione, post cuius
foelicem transitum ejus vitam,
virtute, & miraculis plenam
scripsit & in publicum postea
missam à Fr. N. Fr. Augustino
de Madrid anno 1717. in folio)
ac in Japoniam, ut oube, seu
columba volans, gloriosissimi
Martyrii palma, velut Aposto-
lorum Princeps decoratus, in
Coelum evolavit. Agunt de ip-
so Antonius de Huerta in His-
tor. S. Petri de Alcantara lib. 3.
cap. 15. Tiburtius Navarro in
suo S. Petro de Alcantara post
mortem redivivo cap. 17. Præ-
fati operis meminit Bartho-

Iomæus de Latana in suo lib.
scripto: *Perfetto Religioso*, in
Prolog. lib. 1. num. 2.

GEORGIUS à **NATIVITA-
TE**, Provinciæ Discalceatorum
S. Antonii in Lusitano Regno
Prædicator, & Custos, totum
eruditione plenum subtili ca-
lamo in folio elaboravit, edi-
tum Conimbricæ à Josepho
Ferreya anno 1698. sub hoc
titulo:

*Centurias predicaveris de
Evangelios das Domingas Segun-
das, Terceiras, Quartas, Sextas,
& Sabados de Quaresma.* Vidi.

GREGORIUS à **SANCTO
BONAVENTURA**, Provinciæ
S. Josephi Discalceatorum Præ-
dicator, & in Romana Curia
Canonizationis S. Petri de Al-
cantara Procurator, ann. 1669.
Romæ supresso nomine, in pu-
blicum misit: *Vitam S. Petri
Alcantara Scripturæ Sacre sen-
tentiis, & Christianæ Poeseo-
flosculis delineata*, ut sequitur:

SANCTI PETRI PUERITIA.

Puer eram ingeniosus, & fortitus sum animam bonam. Sap.

v. 19.

EPIGRAMMA.

*Ingeniose puer, mentis das signa sagaci
Falsa videns Mundi gaudia, vera Poli.*

Receptio in Religionem

Quicumque receperit puerum istum in nomine meo, me recipit. Lucae 9. v. 48.

EPIGRAMMA.

*In puero Petro Christum Minor Ordo recepit;
Egit enim pueri initia facta Dei.*

Ultra fluvium mirabiliter portatur.

Apprehendit eum Angelus Domini in vertice ejus, & portavit eum capillo capitis sui. Daniel cap. 14. vers. 35.

EPIGRAMMA.

*Qui mundi, sortisque fugit discrimina vana;
Ille volat, fluidas prae teriturus aquas.*

Habitu indutus vitam sanctissimam ducit.

Fecit quod placitum erat coram Domino, & ambulavit per omnes vias Patris sui; non declinavit ad dexteram, sive ad sinistram: 4. Regum cap. 22. vers. 2.

EPIGRAMMA.

*Ambulat in medio; dextrum latus atque sinistrum
Nescit Evangelicis mens operata viis.*

Factus est exemplar pœnitentiæ.

*Ipse est directus divinitus in pœnitentiam gentis. Eccles. cap. 49.
vers. 3.*

EPIGRAMMA.

*Petrus, ut in sociis sit nomen, resque Minorum;
Membra studet medicis extenuare cibus.*

Vocatus est à Deo ad Reformationem promovendam.

*Scio enim, quod præcepturus sit filiis suis, & domui suæ post se;
ut custodiant viam Domini, & faciant judicium, & justitiam.
Gen. 18. vers. 19.*

EPIGRAMMA.

*Pauperiam sequitur, Francisci legibus baret;
Hocque docet Fratres pergere ad astra gradu.*

A Regibus honoratur.

In conspectu Potentum admirabilis ero, & facies Principum mirabuntur me. Sapient. 9. vers. 12.

EPIGRAMMA.

*Cœli Dux humilem Petrum cernebat ab alto;
Quidni Regali lumine cernat homo?*

Super flumina ambulat.

Cum transferis per aquas, tecum ero, & flumina nun operient te. Isai. 23. vers. 2.

EPIGRAMMA.

*Terrena de face nihil cum Petrus haberet;
Ecce quod ignito subditur unda pedi.*

Nix in aere mirabiliter suspenditur.

Dixit, & stetit spiritus procellæ. Psalm. 106.

EPIGRAMMA.

*Nam tu Divino cum totus amore caleres) Idest per Antipa-
Lucisti oppositas Petre regere nives.) ristefin.*

Baculus plantatus crevit in ficum.

Sequenti die regressus invenit germinasse virgam Aaron, & sur-
gentibus gemmis, eruperant flores, & foliis dilatatis in amagdalas
deformati sunt. Num. 17. vers. 48.

EPIGRAMMA.

*Summus in Hebreis hoc signo cernitur Aaron,
Cerneris in cætu Petre minore Minor.*

*Cibi proofter nives impediti, in Conventum mirabiliter
deferuntur.*

Serve Dei tolle prandium, quod misit tibi Deus; & ait: recorda-
tus es mei Deus, & non dereliquisti diligentes te. Daniel 14.
vers. 37.

EPIGRAMMA.

*Ignis Dei plenus flammis elementa requirit,
Dat Deus; in niveis non patiuntur aquis.*

*Cibus ei in deserto providetur,
Pane Cœli saturavit eos. Psalm. 104. Respice volatilia Cœli.
Matth. cap. 6.*

EPIGRAMMA.

*Petrus avi similis penna precis æthera scandens,
Sapè fuit Cœli munere dignus ali.*

Orationi deditissimus erat.

Nostra conversatio in Coelis est. Ad Philip. cap. 3. vers. 20.

Testimonium Caroli V. Imperat.

*Verè iste non est homo hujus sæculi : manet semper ab sortis
in Deo, & conversatur cum beatis spiritibus Coeli.*

EPIGRAMMA.

*Debet homo terra, vel celsi fœdera Cœli
Quærere; si Mundum respuat, astra petit,
Ergo quidmirum, si Petrus mortuus Orbi
fixerit in veris vota, precesque bonis.*

Efficacia sua orationis pluviam impetrat.

*Vivit Dominus Deus, in cujus conspectu sto, si erit annis his res,
& pluvia, nisi juxta oris mei verba. 3. Reg. cap. 17. vers. 1.
Cumque se verteret huc, atque illuc, ecce Cœli contenebrati
sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluvia grandis. 3. Reg.
cap. 18. vers. 45.*

EPIGRAMMA.

*Heu toties Domino lachrymarum fuderat undas,
Et se mœreris sæpè rigarat aquis.
Nunc qui Sanctorum centeno dona coronat
Munere, pro lacrymis larga fluentia refert.*

Efficacia intercessionis Sancti Petri.

*Sed & nunc scio, quia quæcumque poposceris à Deo, dabit tibi
Deus. Joan. 11. vers. 22.*

Testimonium Sanctæ Theresiæ. Vita sua cap. 27.

*Mihi aliquando à Domino dictum est, quod quidquid ab eo qui-
cumque petierit in nomine Sancti istius Viri, ei concedit. Quæ
autem ipsa rogavi eum, ut à Domino postularet; omnia vidi im-
pleri.*

Jacob. Non dimittam te, donec benedixeris mihi. *Gen.* 32. vers. 14.

EPIGRAMMA.

*Noctis in unius lucta benedictio Coeli
Hebraei generis linquitur ampla Patri.
Iste quaterdeni noctes pertransiit anni;
Ut sibi devota possit adesse prece.*

Puerum corpore suo cadaveri ejus applicato suscitavit.

*Incubuit super pueram, posuitque os suum super os ejus, & oculos suos super oculos ejus, & incurvavit se super eum, & ca-
lesfacta est caro pueri.* 4. Reg. cap. 4. vers. 34.

EPIGRAMMA.

*Carmeli Sobolem fovit successor Eliae;
Par unde in gestis Sanctus uterque fuit.
Ecce reformantis Petrus pia vota secundat.
Theresia: insignis verè Eliseus eris.*

Apparet multis, licet absens.

*Illi autem dicebant, Angelus ejus est, Petrus autem perseverabat
pulsans; cum autem aperuissent, viderunt eum, & obstupuerunt.*
Act. 12. vers. 14.

Testimonium S. Theresiae. Vitae suae cap. 27.

EPIGRAMMA.

*Spiritus obstrinxit legi terrestria membra,
Non secus ac carnis deposuisset onus.
Sic loca dum quarit mentis dilectio multa
Oblito proprio pondere, corpus adest.*

Morienti sanctissima Trinitas apparuit.

Venimus ad eum, & mansionem apud eum faciemus Joann. 14.
vers. 23.

EPIGRAMMA.

*Fervidus Empyreas tentavit tangere sedes:
Namque volans medium sæpe peregit iter.
Nunc quia membra jacent caro distantia Cælo;
Obtinet in nostro Numen adesse solo.*

Mortui Sancti gloria ejus penitentia meritis data.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti faccum
meum, & circumdcedisti me lætitia. Psalm. 29

Testimonium Sanctæ Theresiæ.

Quando expiravit, apparuit mihi, dicendo, se ad æternam requiem
pergere; & quadam vice mihi apparens dixit: O foelix poeniten-
tia, per quam mihi tam sublimem gloriam comparavi Vita
sua cap. 27.

EPIGRAMMA.

*Extingunt spina divini semina verbi.
Hic tamen in spinis fructificavit ager,
Pungit amor Christi, pungit crucifixio carnis:
Ista parit vitam, germinat ille necem.*

Imitatio Sancti Petri proponitur.

Mementote præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt ver-
bum Dei, quorum intuentes exitum conversationis imitamini
fidem. Ad Hæbr 13. vers. 7.

EPIGRAMMA.

In Crucis amplexu quod sit possessio nostras

*Tu Franciscē probas, tu quoque Petre doces.
Unde ad Seraphicum crucifixus ab aethere pergit;
Ad crucis aspectum Petrus ad astra volat.*

ALIUD.

*Quisquis ad Empyreum vult tramite currere recto;
Quæ Christus docuit, quæque peregit, agat.
Si tamen exactos desperat tangere gressus,
Francisci sanctam debet inire viam.
Numinis istius prisca ut vestigia discat,
En vetus à Petro nunc renovatur iter.
Nam veluti Christi vera est Franciscus imago.
Petrus Seraphici est vera figura Patris.*

Extant apud Historiam S. Petri de Alcantara latinè dispositam à R. P. Fr. Laurentio Sueco Regularis Observantiæ alumno, typis commissam Romæ anno 1669. sumptibus Angeli Bernabo in 4.

SI CÆTERIS ADDAR.

Ex Pi-
cinello.

H

HIERONYMA ab Assumptione, Molier fortis, Fundatrix Religiosissimi Discalceatarum Manilensis Conventus, de cujus Canonizatione in præsentia agit, M. S. reliquit volumen magnum inscriptum.

Carta de marear en el mar de este mundo: Purissimæ Con-

ceptione sacrum. Medina in Centuria, Augustinus de Matrito in ejus vita, cujus Historiam iussu sui Patris spiritualis conscripsit. De utroque opere præclarum perhibet testimonium R. A. P. Fr. Bartholomæus de Latona cap. 28. sui libri scripti: *La perfecta Religiosa*, dicens „ La V. Madre Geronyma de la Assumpcion no fue inferior à las re- „ feridas mugeres Sabias; que „ aunque en el discurso de su „ larga, y admirable vida se „ ocupò en hazer mas, que „ en dezir, en obrar mas, „ en enseñar; y aunque se „ desapatecieron muchos pa- „ peles, y tratados, que escri- „ biò por la devota codicia de „ algunos, que los arrebataron para

„ para Reliquias: con todo
 „ esto en lo poco, que se ocu-
 „ pò (fuera de el discurso de
 „ su vida, que escribió por
 „ mandato expreso de la obe-
 „ diencia) nos dexó escrito de
 „ su mano un libro de mas de
 „ sesenta pliegos, intitulado:
 „ *Carta de marear en el mar de*
 „ *el mundo* (al modo con que
 „ Santa Teresa escribió el ca-
 „ mino de perfeccion) repar-
 „ tido en seis partes; y estas en
 „ muchos Capítulos distintos,
 „ dedicado al Sagrado Myste-
 „ rio de la purissima Concep-
 „ cion de la Virgen: en cuya
 „ Dedicateria, en dos pliegos y
 „ medio de papel, confiesa
 „ tierna, y devotamente, y es-
 „ cribe de su letra, que la Ma-
 „ dre de Dios fue concebida
 „ en gracia, y gloria.

„ Y discurriendo por to-
 „ dos los estados de la Iglesia,
 „ Regulares de ambos sexos,
 „ Eclesiasticos, y Seculares,
 „ Superiores, è inferiores; dà
 „ admirables, y santissimos
 „ documentos de reformation
 „ con lugares de Escritura mui
 „ escogidos, y propios: po-
 „ niendo por intercessora de
 „ todo à la Reina de los An-
 „ geles; por cuya purissima
 „ Concepcion implora ferven-
 „ tissimamente el auxilio divi-
 „ no, rogando al Señor, que

„ este su Libro vaya à manos
 „ de la Magestad Catholica de
 „ el Rey Felipe Quarto nuestro
 „ Señor: de quien dize, que
 „ tiene grandes cimientos, y
 „ prendas para ser justo, piado-
 „ so, y Sabio Rey, por aver sido
 „ santissima la Reina Margari-
 „ ta su Madre, y mui pios,
 „ zelosissimos, y justos sus Pa-
 „ dres, y Avuelos; y le ruega,
 „ que interponga su autoridad
 „ ante el Sumo Pontifice para
 „ el Artículo de la purissima
 „ Concepcion; y para que
 „ toda la Iglesia se rezen la
 „ cinco Fiestas principales de
 „ la Virgen, referidas arriba
 „ capitulo nono.

„ El cuerpo de este su Li-
 „ bro todo se compone de
 „ plasticas espirituales, y docu-
 „ mentos Monasticos, en que
 „ con muchos lugares de Es-
 „ critura con similes, y para-
 „ bolas de cosas naturales, y
 „ con exemplos caseros, per-
 „ suade seraphicazmente el co-
 „ nocimiento de la vanidad
 „ de el mundo; la gravedad, y
 „ fealdad de las divinas ofen-
 „ sas; la hermosura de las vir-
 „ tudes; la dicha de el estado
 „ Monastico; la puntualidad,
 „ fervor, y fidelidad, con que
 „ las Religiosas deben amar, y
 „ agradar à su Celestial Esposo;
 „ los exercicios, medita-
 „ cios

„ ciones, en que deben ocupar
 „ el tiempo; la continuacion,
 „ con que deben darse à la
 „ Oracion mental, à la presen-
 „ cia de Dios, à la propria
 „ mortificacion, obediencia,
 „ recogimiento, desprecio
 „ proprio, y todas las demás
 „ virtudes. Tambien toca otros
 „ muchos puntos espirituales,
 „ que serian de mucho prove-
 „ cho, si Dios fuesse servido,
 „ que saliesen à luz: que seria
 „ un gran servicio suyo, y
 „ singular bien à las Religio-
 „ sas, y seria segunda parte de
 „ este tratado. Contiene el li-
 „ bro mucha parte de sus he-
 „ roicas, y Angelicas virtu-
 „ des, contadas en tercera per-
 „ sona, diziendo en muchas
 „ partes de él: *Havia en Toledo*
 „ *una Monja, que tenia este*
 „ *exercicio, ò hazia esto, y esto.*
 „ Y esta Monja es la misma
 „ Geronyma.

„ El estilo, que gasta en
 „ él, es mui llano, y Apostoli-
 „ co, al modo de los Opusculos
 „ de N. P. S. Francisco; y aun-
 „ que en muchos de sus capi-
 „ tulos tiene doctrina mui ca-
 „ sera, y llana: en otros, y en los
 „ mas, se hallan puntos tan al-
 „ tos, y realzados, que clara-
 „ mente se verá en ellos, haver
 „ sido divinamente ilustrada;
 „ pues una muger sin estudio

„ humano alguno, que no le
 „ tuvo, no pudiera natural-
 „ mente declarar, y explicar
 „ tan ajustadamente tantos lu-
 „ gares de Escritura dificiles, y
 „ extraordinarios, como de-
 „ clara, y explica frequen-
 „ temente con gran pro-
 „ priedad, lisura, llaneza, y
 „ fervor; verificandose en al-
 „ gun modo en estos escritos,
 „ lo que el gran P. S. Agustin
 „ dixo de los Evangelios: *Que*
 „ *aunque estaban humilmente*
 „ *escritos, sin estilo mundano*
 „ *pomposo, estaban llenos de di-*
 „ *vina sabiduria.* Donde se ve,
 „ que esta nueva Antorcha
 „ Evangelica, ardia primero,
 „ que luziese; y que antes que
 „ fuera luz puesta sobre el can-
 „ delero de las dignidades de
 „ Maestra, Abadesa, y Funda-
 „ dora, era en sí fuego vivo
 „ de divino amor.

„ Su doctrina es Evangelica,
 „ Apostolica, y Seraphica, ò à
 „ sus Lectores enciende en el di-
 „ vino amor, en el desprecio
 „ de el mundo, y de sus delei-
 „ tes: provoca à penitencia, y
 „ à la emienda de la vida: en-
 „ seña el camino de el Cielo; y
 „ claramente manifesta ella
 „ misma, que es doctrina Ce-
 „ lestial, no aprendida en las
 „ Escuelas de el mundo, sino
 „ en la oracion, donde su

„ Maestro era Jesu Christo,
 „ que por el Epiritu Santo, con
 „ gran afluencia la comunicaba
 „ los raudales de su encendida,
 „ y clara sabiduria, y aquellas
 „ palabras de vida eterna, que
 „ reconocia San Pedro Apof-
 „ tol proceder continuamente
 „ de su divina boca. Y final-
 „ mente podemos aqui decir
 „ en algun modo de este Li-
 „ bro de Geronyma, lo que su
 „ Patron San Geronymo dixo
 „ de el Evangelio, y Epiſto-
 „ las, y Apocalypſi de S. Juan:
 „ *Que Bretò* por su boca las
 „ ſentencias, y palabras, que
 „ primero havia bebido en el
 „ pecho de Christo en la ora-
 „ cion, y contemplacion: Scrip-
 „ ſit in ſuper:

SOLILOQUIA devotiſſi-
 ma, quorum memoriam faciens
 laudatus Latona lib. 2. fol. 210.
 typis dedit eodem libro, cap.
 21. Soliloquium 10. ut ſequi-
 tur.

SOLILOQUIO DECIMO,
 de afectos de resignacion de la
 M. Geronyma de la
 Aſſumpcion.

LUNES.

Vuestra ſoi, para vos naci:
Què mandais bazer de mi?

Discalceati

Inacceſſible grandeza,
 eterna Sabiduria,
 y bondad de el alma mia,
 Dios, un ſer, poder, y Alteza:
 mirad la ſuma pobreza
 de eſta, que ſe ofrece aqui.
Què mandais bazer de mi?

Veis aqui mi corazon,
 yo le pongo en vueſtra palma
 mi cuerpo, mi vida, y alma,
 mis entrañas, mi aſicion:
 luz, Eſpoſo, y Redempcion;
 pues por vueſtra me ofreci:
Què mandais bazer de mi?
 Dadme muerte, ò dadme vida,
 ſalud, ò enfermedad,
 honra, ò deſhonra me dad,
 dadme guerra, ò paz cumplida,
 que medroſa, ò atrevida
 à todo dirè, que ſi:
Què mandais bazer de mi?

Dadme riqueza, ò pobreza;
 dadme guſto, ò deſconſuelo;
 dadme alegria, ò triſteza;
 dadme inferno, ò dadme Cielo;
 vida dulce, Sol ſin velo,
 pues de el todo me vendi:
Què mandais bazer de mi?

Si quereis, q̃ me eſtè holgado
 por amor, quierome holgar:
 ſi me mandais trabajar,
 morir quierò trabajando:
 deci donde, como, y quando,
 deci, dulce amor, deci:

Què mandais bazer de mi?

Si quereis, dadme oracion,
 ſino, dadme ſequedad,
 ſi abundancia, ò devocion,

ò sino, esterilidad,
Soberana Magestad,
solo hallo paz aqui:

Què mandais hazer de mi?

Dadme, pues sabiduria,
ò por amor ignorancia,
dadme años de abundancia,
ò de hambre, y carestia,
tinieblas, ò claro dia:
revolvedme aqui, ò alli:

Què mandais hazer de mi?

Dadme Calvario, ò Thabor,
desierto, ò tierra lodosa;
sea Job en el dolor,
ò Juan, que al pecho reposa,
sea viña fructuosa,
ò esteril, si cùmples así:

Què mandais hazer de mi?

Sea Joseph en cadenas,
ò de Egypto Adelantado;
sea David sufriendo penas,
ò el mesmo yà coronado;
sea Jonàs anegado,
ò libertado de alli:

Què mandais hazer de mi?

Estè callando, ò hablando;
haga fruto, ò no le haga;
la ley me estè preguntando,
la gracia sane mi llaga,
crezca, ò se mengue mi paga,
solo vos vivid en mi:

Què mandais hazer de mi?

Vuestra soy, para vos naci:

Què mandais hazer de mi?

Anno 1630. die 22. Octobris,
cantantibus Sororibus: *Veni
electa mea*, in æternitatem in-
gressa fuit.

HIERONYMUS à S. Bona-
ventura, Concionator egre-
gius, ac Diffinitor Discalceatæ
S. Pauli Provinciæ, typis de-
dit:

*ORACION funebre en las
Exequias, que el Cabildo Ecle-
siastico de la Villa de Ledesma
consagrò à su Magnifico, y Ex-
celentissimo Ducho el Señor D.
Francisco Fernandez de la Cue-
va y Henriquez, Duque de Al-
burquerque, &c.*

Salmantica: apud Lucam Perez
anno 1676. Reliquit M. S. vi-
tam V. Fr. N. Fr. Petri Pauperis
inscriptam:

*Idea de Religiosos. Præ
manibus habeo. Contule Histo-
riam meæ Provinciæ.*

HIERONYMUS à Cruce,
Provinciæ Discalceatorum S.
Didaci in Batica perpetuus
Ecclesiastes, ac Conventus As-
sumptionis in Oppido la Puen-
te de Don Gonçalo Guardia-
nus, valdè utilem:

TOMUM pradicabilem editioni
paratum reliquit. Legi M. S. in
laudato Converſu præfatæ
Provinciæ. Continet 73. Con-
ciones de Sanctis, ac de tem-
pore.

HIERONYMUS à JESU
(Hieronymum de Lerie &
Escartin audis in ſua Mappa
ſubtili in Catálogo Scriptorum

Seſſatorum doctrinæ Venerabilis, ac Subtilis Doctoris à fol. 345.) Provinciæ, ut vocant Antoninorum in Luſitaniz Regno, reliquiſſe dicitur, *Theologicum opus*, in quo conciliat S. Thomæ cum Scoto doctrinam. Idem ex Georgio Cardoſo ſcripſerat Nicolaus Antonius in ſua Bibliotheca.

HIERONYMUS de Jeſu, Luſitanus, Ulyſſiponenſis, habitum Seraphicum in Granatenſi Regularis Obſervantiæ Provinciæ induit, in qua non levia dedit humilitatis, charitatis, & ſanctitatis indicia. Segregatus autem à Spiritu Sancto, Inſulis Philippinis, & Japonenſi Regno ſocius fuit in tribulationibus Sanctorum Japonenſium Martyrum, nec voluntas martyrio, ſed voluntati martyrium deſuit, Deo ſic diſponente, & ſervante in opus miniſterii Apoſtolici, ad quod aſſumpſit eum, ut Idolorum Sacerdotes pluries devincens, Dæmonem è corporibus ejiciens, Tempſa Deo vivo conſecraret, & Gentilium plura millia ſacro Baptiſmate tingeret, & cantaret victoriam Vir obediens, ut liquidò conſtat ex Epistoſa S. Petri Baptiſtæ ad ipſum miſſa ex via ſuæ Crucis, vi cujus in montibus, &

ſpeluncis delituit, donec divino fretus auxilio in publicum prodiens, cœpit diſperſa congregare: ſcripſit.

RELACION breve de las cosas de el Japon. Typis mandatum à V. Fr. Marcello de Ribadeneira in ſua Hiſtoria Inſularum Archipelagi lib. 5. cap. 32. Agunt de ipſo Authores laudati. N. Martinus à S. Joſeph part. 2. lib. 4. cap. 9. Arturus die 29. Decemb. quotquot agunt de S. Petri Baptiſta. Scripſit inſuper:

Epistoſas varias; quacunque unam in lucem dedit Joanne à S. Maria part. 2. lib. 3. cap. 25. fol. 167. Ejus initium: Deſdemmes de Mayo.

HIERONYMUS à Jeſu Maria, vir probatæ virtutis in Provincia Diſcalciatorum S. Antonii Regni Portugalliæ M. S. reliquit editioni paratum volumen hujus inſcriptionis.

SERIES Sacre Scripturae Medina cum Nicolao Antonio ex Relatione hujus Provinciæ Romam miſſa.

HIERONYMUS Planes Majoricensis, ex Inea hujus Inſulæ Oppido, Provinciæ Diſcalceatorum S. Joannis Baptiſtæ Lector emeritus, & Pater, ac olim Vicarius Generalis Minorum

rum Discealceatorum creatus à Gregorio XV. 22. Februarii 1622. foras edidit in 4. tomum magnum inscriptum.

EXAMEN de Revelaciones verdaderas, y falsas, y de los Raptos. Valentia 1623. & 1634. apud Viduam Chrysostomi Garriz. Vidi.

SERMONES varios. Majorica 1623. in 4. Ibidem inter Carthusianos, quorum Claustris se incluserat, decessit In Conventu Nizareth anno 1635. non exigua sanctitatis opinione; qua propter ad corpus In Feretro positum, concursus factus illud devotè contingere, amictus quoque particulas scindere visus est. Consulatur Fr. Antonius Panes part. 1. Chronic. memoratæ Provincie S. Joannis lib. 4. cap. 2. ex quo Nicolaus Antonius, Balthasar de Medina, & alii.

HIERONYMUS Ramirez de Avellano, strictioris Observantia S. Gabrielis Provincie sodalis, Concionator Apostolicus, trium linguarum peritus, multaque & variae lectionis, opus edidit SS. PP. doctrina refertum, ac Verbi Dei Præconibus utilissimum: Huic titulus.

STROMA para el capitulo XIII. de San Juan Oracion va-

rias Exposiciones literales, y morales en la parte, que de él se canta el Jueves Santo, que llaman el Mandato. Compluti ann. 1606. in 4. apud Justum Sanchez. In hujus operis Præfatione fidem suam obstrinxit, si vita suppeteret, pro alterius operis de Republica Hebræa editione. Medina, Nicolaus Antonius, Vvadingus, & Truxillo lib. 8. cap. 24. num. 7. Vidi.

HIERONYMUS à SS. Trinitate, Provincie S. Pauli veteris Castellæ filius, Apostolicus Prædicator Sinensis, ac Provincarius Apostolicus Generalis in Cochinchina, de erroribus ejusdæm Jansenistæ, nomine Caroli de Flory.

DUAS Relationes in folio conscripsit, quas legi. Primam Latino Idiomate ad D. D. Carolum Mezabarba Patriarcham Alexandrinum, Legatum quoque Apostolicum in Sinarum Imperio. Incipit: *Post literas*. Secundam Hispanè ad suum Provinciale Ministerium in Philippinis Insulis Chariss. Fr. N. Fr. Joannem Fernandez ann. 1720. Ejus initium: *Recibi las gratissimas de V. C.* Scripserat quoque.

CATHOLICAM Pastorem Epistolam Idiomate proprio

prio illarum Regionum, quam misit ann. 1720. in Regna Cechinchinæ, Camboje, & Cham-pa, ab ipso met fideliter Hispanè versa. Incipit: *Nos Fr. Geronymo de la Santissima Trinidad, Religioso Descalzo de N. P. S. Francisco &c. Vidi.*

HYACINTHUS de Deo, Lusitanus, strictioris Observantiæ ex Provincia Matris Dei Indiæ Orientalis, scripsit.

THEATRO Evangelico de Oriente, è Pasquins de Conzeizão. Authoribus mihi Balthasare de Medina in Centuria, ac Nicolao Antonio ex Georgio Cardoso.

HYACINTHUS de Ocaña, Diffinitor, ac Vicarius Provincialis Provinciæ S. Didaci Descalceatorum in Bætica, posteritati reliquit in 4.

DOCTRINA para la Oracion mental. Atque in 4.

OPUSCULOS para la Reformation de una Provincia. Insuper scripsit.

COLACIONES Espirituales. Opus quatuor in 4. distributum, ac Provincialibus, Guardianis, Magistrisque Novitiorum valdè utile, præloque dignissimum. M. S. asservati in Generali Archivio præfatæ Provinciæ ejus celebris Chronologus

Fr. Franciscus de Jesu Maria testatur part. 1. fol. 868. num. 132.

LITTERA COLUMNIZATA

I

Ex Plinio

JACOBUS Ferrer, Lector Theologus Excalceatorum S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno, duos supra dictos Libros composuit. Primum misit in publicam Bæticam nonne 1703. in 4. sub titulo.

HISTORICA, y predica Triumpba de la gloriosa Santa Barbara. Ejus in calce extat aliud opus ejusdemmet Authoris, scilicet.

TRATADO ternario, y dividido de Santa Barbara. Vidi. Secundum sub hac inscriptione.

LAUREL triunfante de la gracia, Historia laureada de Santa Ursula Virgen, y Martyr. Etiam in 4. & ibidem ann. 1705. Ineditos reliquit sequentes.

CAMINO enigmatico del Mayor Santiago. Insuper tribus tomis divisum opus inscriptum.

TRES Ternarios de Sermones varios. Item Librum alium quem appellavit.

TESORO de Tbesoros rico sacro, y divino de las misericordias

Attramento

dias de Dios Trino, y Uno. Aliud intitulatum.

Vaso Aureo de Assumptos varios, tripartitum. Tandem Latino Idiomate duo volumina in S. Barbaræ laudem disposuit, quorum titulus unicus.

Ternarius ænigmaticus prædicabilis Sanctæ Barbaræ. Ex Relatione laudatæ S. Joannis Provinciæ ad me missa anno 1725.

JACOBUS Tarin, Discalceatæ Valentiniæ Provinciæ filius, Missionarius Apostolicus, Commissarius quoque Provincialis Provinciæ S. Gregorii Philippinarum in Sinatum Regno, duas de modo Evangelizandi Regnum Dei ad Rosensem Episcopum scripsit.

EPISTOLAS. Primam anno 1693. quæ Gallis, & Italis impressa fuit Colonia ann. 1699. & 1700. Secundam verò Idiomate Hispano, & Latino edita fuit Romæ, ni fallor. Utramque legi Matrini in Bibliotheca Conventus Canonorum Regularium S. Noberti.

JOACHIMUS à Jesu, Discalceatæ S. Josephi Provinciæ Apostolicus Missionarius, ac Diffinitor, hoc anno 1727. ad prælum maturum habebat opus inscriptum.

Scriptores

III

MISSION formata. Approbatum vidi, ac prælo paratum.

JOANNES de Ayora, Doctor in utroque Jure, è gravissima Angelorum Provincia, ubi Familiæ Seraphicæ nomen dedit, ad Occidentales Indias se transfudit, zelo animatum ductus. Provinciæ Mechoacan Majori Prælatura, ac duobus Episcopatibus recusatis, Missionariorum illorum, qui primitus ad Philippinenses Insulas convolarunt, in Mexicana Urbe numero aggregatus, pietate, humilitate, ac propagandæ Religionis zelo maxime enituit. Conventum Manilensem Provinciæ Discalceatorum S. Gregorii rexit, primusque Apostolus fuit Provinciarum, quas vocant Panai, Patigasimam, & Itocos, ubi sanctitatis nota obdormivit in Domino. Verba manentia, valdeque utilia relinquens, efformavit Idiomatibus variis Tractatus diversos, aliquosque Libros, præcipue illarum Insularum Idiomatum.

ARTEM. *Vocabularium.* Scripsit quoque.

DE Sacramento Altaris. Consulatur Fr. Antonius de la Llave Trienn. 2. Chron. Prov. S. Gregorii, V. Fr. Marcellus de Ribadeneira lib. 3. Histor. Archi-

chiplagi , ac gravis Chrono-
logus Recollectæ Angelorum
Provinciae lib. 8. cap. 23. fol.
389. necnon lib. 10. cap. 10.
fol. 493.

JOANNES de Alcarapinha,
Lusitanus , Provinciae Pietatis,
scripsit.

*MEMORIAL da Provincia
da Piedade.* Nicolaus Antonius
ex Georgio Cardoso in Agio-
logio Lusitano die 16. Aprilis
pag. 452.

JOANNES à S. Andrea , stric-
tioris Observantiae amicus in
Provincia Discalceata S. Jo-
sephi , teste D. Nicolao Anto-
nio tom. 1. Bibliot. scripsit.

*ARBOL Espiritual de la vida,
y de la muerte.* Ann. 1621. Me-
dina ex ipso , & cum ipso in
Centuria Scriptorum Discal-
ceatorum.

JOANNES ab Angelis , cele-
bris Prædicator , Diffinitor , ac
Pater Provinciae Discalceato-
rum S. Josephi , Vicarius Reli-
giosissimi Conventus Regalis
Monialium Excalceatarum Ma-
tritenfis , exatate in publicum
fecit.

*DIALOGOS de la Conquista
Espiritual , y secreto Reino de
Dios , que segun el Santo Evan-
gelio està dentro de nosotros.* Ma-

triti anno 1595. Compluti
Serenissimum Principem Car-
dinalem Albertum , Archidu-
cem Austriae , Toletanum Ar-
chiepiscopum 1602. in 8. c.
Typographia Regia , & Bu-
cino.

*SEGUNDA parte de la Con-
quista , à Manual de vida pro-
fecta con el Rosario de los prin-
cipales Mysterios de la Vida,
su vida , y Muerte de Christo N. S.
demptor.* Ibidem anno 1602.
Typis Regiis.

*LOS triumphos de el amor
Dios.* Medinae 1590. in 4. ap-
Franciscum de el Canto. H.
Libro , & Authori cantavit
quens canticum N. V. Fr. An-
tonius à S. Maria.

Si quieres conocer al que te
trata

Amor tan admirable , y ta
glorioso,

Juan es , qual el de Patmos
famoso,

Que supo retratar, lo que aque-
trata

Con Dios , que es puro amor
de amor contrata,

Y como es Dios Author
amor gustoso,

Y su tratar tan dulce , y am-
roso,

Lo que su amor le enseña, aque-
relata.

El mismo puro amor fue
Maestro,

Attrameto

Y amor puede enseñar seguramente

A todos ; pues su cumbre aya subido,

Conoce el amor falso , y si niestro

Con la luz de este Sol resplandeciente,

Que en medio las tinieblas ha salido.

Scripsit insuper.

TRATADO Espiritual de los Soberanos Mystérios , y Ceremonias Santas de el Divino Sacrificio de la Missa. Matriti Typis Regiis ann. 1604. in 8. Excelentissimæ Dominæ D. Catharinæ de Zuñiga y Sandoval, Comiti de Lemos.

Tratado de la presència de Dios. Matriti 1607. & Casar-Augustæ murata aliquantulum inscriptione ann. 1615. in 16. & Matriti apud Joannem Sanchez 1624.

CONSIDERACION Espiritual sobre los Cantares. Matriti ex Typographia Regia 1607. in 4. Hujus in laudem Joannes Molina , Theologus Doctor, atque Catholicæ Majestatis Capellanus , hæc inter alia profert.

„ Hoc turàm egregiè in tuis
„ selectis cõsiderationibus præf-
„ titisti , ut ejusdem divini Spi-
„ ritus donum planè possis ag-
„ noscere qui dedit Sermonem

Scriptores

113

„ compositum , & rectum , &
„ benè sonantem in ore tuo, quo
„ posses Sacro-sanctum, ac divi-
„ num Canticum , in quo tot
„ (immò ut verius dixerim)
„ multò plura sunt mysteria,
„ quàm verba , congruo , &
„ decenti Sermone explana-
„ re , & mel de petra , oleum
„ que de saxo durissimo, id est,
„ de litteræ cortice suaviter eli-
„ cere , spicas manu confrica-
„ re , & medulla magna cum
„ suavitate edendam, Ecclesiæ
„ Christi fidelibus proponere.
„ Quare ut talenti rationem
„ redderes , æquum fuit , stu-
„ diorum tuorum tam vtilis lu-
„ cubrationes publica luce do-
„ nare, ut sicut viva voce Evan-
„ gelium Dei verè Apostolico
„ pectore prædicas , sic scriptis
„ tuis longè , latèque diffundas.
„ Agnosco non esse mediocri-
„ tatis meæ , vel eas , quæ in te
„ elucet virtutes , vel operis
„ tam eximii præstantiam debi-
„ tis laudibus efferre. Hoc unum
„ (meo judicio) earum cumu-
„ lum absolvit , quod Sacra, ac
„ Cæsarea Majestas Imperatri-
„ cis Dominæ nostræ (cujus, &
„ insignis pietas , & integerri-
„ mæ , atque sanctissimæ vitæ
„ exempla præclara toto Orbe
„ terrarum refulgent) te Sacris
„ Concionibus Regii sui Sacel-
„ li præfecerit , quod Religio-
„ nis,

nis, probitatis, scientiæ, maturitatis, gravitatisque tuæ non obsecrum est argumentum. Ego nihil amplius addam. Insuper.

PSALTERIO Espiritual, & exercicio quotidiano. Prodiit ibidem ex Officina Joannis Flamenço 1604. in 8.

VERGEL Espiritual del Alma Religiosa ad Philippum III. Matrili Typis Joannis Flamenço 1609. in 8. & ibidem 1610. Typis Regiis. Tandem.

LUCHA Espiritual, y amorosa entre Dios, y el Alma. Valentini apud Patritium Mei 1600. Matrili eodem anno apud Petrum Madrigal in 8. Intermonita V. Matris Mariæ Annæ de S. Simeone virtutibus, & miraculis celebris N. V. Fr. Joanni Ximenez Provinciæ S. Joannis Baptistæ alumno lectionem, hujus libri commendatam testatur Fr. Antonius Panes part. 2. suæ Chronicae memoratæ Provinciæ cap. 2. Agunt de Authore Petrus de Alba, Nicolaus Antonius, Medina. Vidi.

JOANNES de S. Anna, propositionum ad Sanctum Officium attinentium Qualificator, Mexicana S. Didaci Provinciæ vigilantissimus Provincialis Minister, ac vir tam virtutibus, quam litteris addictissimus, scripsit ut ocularis testis.

COMPENDIO de la vida de algunos Religiosos de su tiempo, y de la vida Monastica de el Convento de S. Cosme. Floruit septuagenario major anno 1657. Nonnulla sui operis fragmenta in publicum misit Chariss. Fr. N. Fr. Balthasar de Medina in Chronica laudatæ Provinciæ maxime num. 58. 59. & 609.

JOANNES à S. Antonio, Salmantinus (ut Choridon interpretatur sonet) Sacræ Theologiæ Lector, Provinciæ S. Pauli Veteri Castella Minimus filius ejusque Diffinitor, ac Chronologus, hujusque operis Author, elaboravit Latine:

HISTORICUM Compendium rerum memorabilium suæ laudatæ Provinciæ in Urbem delatum ad Capitulum Generale Aracelitani 1723. Ad prælum habet maturum primum comū historicum suæ Provinciæ sub titulo.

FRANCISCOS Descalzos en Castilla la Vieja. Salmanticae in Officina S. Crucis, ann. 1727. in fol. Pro sequentibus laborare non cessat.

JOANNES de Aragon, Provinciæ S. Gregorii Descalceatorum in Philippinis *CONCIONEM* habuit *LATINAM* super votum solemne defensionis Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ V. factum à præfecta Provincia.

vincia anno 1643. prælo datam eodem anno Manilæ in 4. Medina in Centuria.

JOANNES ab Assumptione, nobili genere in Oppido Barceq de Abila Veteris Castellæ natus, valdeque notus ob suam in concionando gratiam, eruditionem, & claritatem, alumnus fuit nostræ S. Pauli Provinciæ, Lector Theologus, ac Diffinitor, necnon Provinciæ S. Gabrielis Cōmissarius Visitator, ac in Abulensi Episcopatu à Synodalibus examinibus. Suo clarissimo ingenio Tractatum de Peccatis unâ cum Expositione Propositionum à Sede Apost.

tolica damnatarum, Idiomate proprio efformatum, in publicum misit Salmanticæ Typis Luca Perez anno 1689. in 4. sub titulo.

ANTORCHA Moral. Huic Tractatu per utili de *Pœnitentia* copulato, ac Damnatarum Expositione perspicua, aliud effecit opus, scilicet.

ANTORCHA Moral añadi-
da, impressum in folio ibid. apud Hidorum de Leon ann. 1703. In laudem operis, & Authoris, sui que nobilis memor cognominis (Villalobos) cecinit quidam ejus Frater Sacræ Clericorum Minorum Familiæ Religiosus.

Atro lupus ore, constare fertur à cunctis:

En ab ore lupus, lumina spargit iste.

Turbida, quæ exhaussit, typis perlucida tradit:

Quæque voce promit, resonat aure melos.

Sat mihi, nè cernar laudis me excedere metam:

Exteri collaudent: medicus ipsis ero.

Ex suis Concionibus *Sermo* habitus Segobiæ in gravissima S. Petri de Alcantara solemnitate lucem vidit ibid. ann. 1679.

JOANNES Baptista, Madrigal, de quo Tiburtius Navarro fol. 14. cap. 2. Tanti Viri (Alphonfi, scilicet, Lupi) Discipulus, & imitator extitit, Fr. Joannes Baptista, Madri-

gal, à quo dum in Salmanticæ, censi Academia studeret, concensus fuit; & ipse in brevi multarum animarum conversor, Homilias Prædicatorum, utilissimas conscripsit. Hactenus Navarro. Cui addere licet non solum.

HOMILIARUM Evangelicæ Idiomate proprio prælo in 4. dedisse Matriti 1602. sed etiam in 4. P 2 DIS.

DISCURSOS predicables ibidem 1606. lectione dignissimos judicans Chariss. ac gravissimus Vir Fr. Joannes ab Angelis, cujus memoriam egimus, sic alloquens.

„ Por dos razones me ha sido
 „ forzoso leer este Libro de
 „ Discursos Evangelicos : La
 „ primera por la amistad anti-
 „ gua , que he professado siem-
 „ pre con el Author , el qual
 „ tuvo gusto de que los viesse
 „ antes de sacarlos à luz. La se-
 „ gunda , por satisfacerme de
 „ algunas cosas , en que cier-
 „ tos Estudiosos maldicientes
 „ pusieron lengua , quiza con
 „ fin de desacreditar el Libro,
 „ y sin causa por cierto; porque
 „ si le falta (como ellos dizen)
 „ colores, y afeites rhetoricos,
 „ hieroglyphicos , y palabras
 „ hinchadas ; sobranle lugares
 „ de la Divina Escripura , lec-
 „ cion varia de los Santos, con-
 „ ceptos graves, consideracio-
 „ nes utilissimas , y mui rega-
 „ ladas , y finalmente mucha
 „ devocion , y espiritu, que les
 „ ha pegado su Author. Y assi
 „ lo que aqui escribe es lo mes-
 „ mo , que predica, como real-
 „ mente lo es aunque con mas
 „ acuerdo limitado , y ordena-
 „ do. Bien sabemos todos los
 „ que le conocemos el fruto
 „ immenso, que por sus Sermo-

„ nes se ha hecho en las almas
 „ en los mas principales Audi-
 „ torios de España, Salamanca,
 „ Sevilla , Madrid, Toledo, Al-
 „ calá , Guadalaxara , y en to-
 „ da Castilla Nueva , y Vieja
 „ adonde con grande accepta-
 „ cion , y concurso de gente
 „ como un Apostol , ha predi-
 „ cado. De que sirve , pregun-
 „ to yo à los curiosos Censu-
 „ res de todas las cosas .. el velle
 „ la doctrina de ropage de pa-
 „ labras afeitadas ? Diranme
 „ que de regalar al oïdo , de sa-
 „ tisfacer al entendimiento
 „ aun de aficionar la voluntad
 „ y lo que es mas , de intro-
 „ ducir las verdades con mas su-
 „ avidad en el corazon ; porque
 „ lo sencillo , y llano causa , y
 „ enfada , y aprovecha por el
 „ lo menos. A esta cuenta las
 „ divinas Escripturas desmere-
 „ cerán la estima , que tienen
 „ por la llaneza con que las dic-
 „ tó el Espiritu Santo , à quien
 „ ni faltan palabras , ni elo-
 „ quencia , ni donaire en el
 „ dezir. Lo que à mi me parece
 „ es que esto de language en
 „ España sale yà de Madre. No
 „ tratan muchos Predicadores,
 „ y Escriptores de otra cosa:
 „ contentos con entretener una
 „ hora sus oyentes , sin haver
 „ concebido un buen pensa-
 „ miento , ni sentido algu-

„movimiento interior para
„Dios en todo el Sermon, ni
„deseo de enmienda, aunque
„tenga muchos pecados. El
„Apostol dize, que el Reino de
„Dios no está en las palabras,
„que estás, como dize S. Cy-
„priano, son para los Teatros,
„y para los Oradores profa-
„nos; porque en los negocios
„de nuestra salvacion: *Vocis*
„*pura sinceritas, non eloquentia*
„*viribus nititur ad fidei argu-*
„*menta, sed rebus.* Ni por esto
„condeno lo bien compuesto,
„lo bien ordenado, y acorda-
„damente dicho, y escrito: el
„manjar bien sazonado, y gui-
„sado aun a los desganados, y
„fatigados con mortales haf-
„tios suele despertar, y poner
„apetito. Lo demasiado, y vi-
„cioso reprehendo, y el po-
„ner todo su estudio los Pre-
„dicadores en las palabras, y
„no en la substancia de las co-
„sas condeno. Composuit quo-
„que Tractatum.

MYSTERIORUM Misse, im-
pressum Conchæ 1600. in 8.
Tandem Librum inscriptum.

Introductio spiritualis, &
anime Thesaurus, editum Ma-
triti 1603. à Petro de Madri-
gal: octo tractatus continen-
tem, quorum in primo agit:
De confessione Pœnitentiam. In
secundo: De Confessione Con-

fessariorum. In tertio: De excel-
lentia SS. Sacramenti. In quar-
to: De Mysteriis Missæ. In quin-
to: De meditationibus Passionis
Christi, & utilitate, & modo
talis meditationis. In sexto: De
attinentibus ad perfectionem
Christiani. In septimo: De amo-
re Dei. In octavo: De assumen-
tibus nomen Dei in vanum. Bal-
thasar de Medina, Nicolaus
Antonius tom. 1. Joannes à S.
Maria part. 2. Chronicæ S. Jo-
sephi, & Martinus à S. Josepho
part. 2. Chronicarum S. Jose-
phi, & S. Pauli lib. 3. cap. 10.
ubi agit de hoc Ven. Viro,
Guardiano, Diffinitore Visita-
tore Commissario, animarum
certè Venatore, & Provincie
S. Josephi dignissimosilio. Le-
ge Arturum die 24. Junii in Ad-
ditionibus. Vidi.

JOANNES Baptista, Moles,
nobilis Neapolitanus in Pro-
vincia Nadipedum S. Gabrie-
lis strictioris Observantiæ bis
Diffinitor, tẽr Custos; semel,
atque iterum Provincialis Mi-
nister, tandemque Romæ qua-
tuor per annos illius Curie Ge-
neralis Commissarius, ac Dif-
finitor Generalis totius Ordinis,
lingua nostra scripsit Tracta-
tum.

DE la educacion de los Novi-
cios con una breve declaracion de
la

la Regla , y observaciones para rezar bien el Oficio Divino, ann. 1591. Deinde Italica , Venetiis apud Nicolaum Potum 1599. in 4. Laudat hoc opus Ludovicus Rebolledo. Item.

MEMORIAL de la Provincia de S. Gabriel. Mattiti apud Petrum Madrigal anno 1592. in 4.

COMPENDIO de las Cere- monias de la Orden de S. Francisco. Ibidem 1595.

DE las profecias de N. P. S. Francisco , y Epilogo de sus milagros. Ibid. apud Petrum de Madrigal ann. 1600. in 8. hujus operis memoratur A. P. Antonius Daza de Sacris stigmatibus , cap. 2. fol. 21.

EPITOME de la Historia de N. Reverendissimo , è Illustrissimo Gonzaga jussu Reverendissimi Patris Ministri Generalis Fr. Francisci à Sosa , opus ineditum. Pariter M. S. reliquit.

GENEALOGIAM de los Mo- les ad suorum consanguineorum instantias efformatam. Ex Vvadingo , Balthasare de Medina , Authore Bibliothecæ Scriptorum Hispaniæ , utroque Provinciæ S. Gabrielis Chronologo , maxime Fr. Joanne à Trinitate tom. 1. lib. 3. Authoris zelum , Angelicam honestatem , aliasque virtutes celebrante , nec oblivioni tra-

dente varias litteras Apostolicas ad ejus humillimas preces à Clemente VIII. in Sanctissimi Jesu Nominis honorem , & Didacæi cultum , Minorum omnium ac eorundem spirituum Fratrum utilitatem , data Reliquit insuper M. S. tel Chronologo erudito laudat Provinciæ Fr. Antonio Truxillo tom. 2. lib. 8. cap. 24. additæ varias historicas sub titulo.

SEGUNDA parte de el Memorial. In 8.

JOANNES Benedictus , Provinciæ Valentiniæ S. Joannis Baptistæ Concionator , edidit.

MANUALE Proceffonarium Valentiniæ Typis Vincentii Cibrera 1690. in 8. Vid.

JOANNES à S. Bernardo, Baticus ex Urbe Xerez de la Frontera , Provinciæ S. Josephi filius , Concionator Apostolicus publicus Sacramenti Pœnitentiæ Minister in Basilica Lateranensi , Generalis Procurator Canonizationis S. Petri de Alcantara , primusque Guardianus Cœnobii S. Lucie de Monte in Neapolitana Urbe Provinciæ S. Petri de Alcantara , cujus erectioni sedulam , & animosam contribuit operam. Scripsit ex ipsis instrumentis autoritate Apostolica confectis.

Chronica de vida admirable, y milagrosas bazañas de el Glorioso, y Santo Padre Pedro de Alcantara. Neapoli 1667. apud Hieronymum Fasulum Lectores hujus operis dumtaxat appello: ego enim cum D.D. Daniele MaKeye, Sacrae Theologiae Doctore, & Magistro:

Judico, cum relego librū hunc, me tendere gressum

Per plenos hortos floribus atque rosas.

Quae dixit Petrus, fecitque Authore Joanne

Bernardo à Sancto, clara theatra petunt.

Aspectu certè solis gaudere merentur.

Quae procul humanis testibus esse tenent.

Nec oblivioni dandum, Reverendissimum P. Joannem Matheo, Regium Ecclesiarum, Salmantinum Magistrum, Clericorum Minorum Visitatorem, & dignissimum Provincialem, librum judicantem sub titulo: *Héroce Seraphico S. Petro de Alcantara*; Salmanticae editum anno 1723. apud Franciscum García Honorato, y S. Miguel, in nostri Authoris laudem publici juris fecisse sequentem observationem:

„Es digno de admiracion, y reparo, lo que desde aque-

„llos tiempos hasta hoy, se celebra como prodigio; pues en la „vida de el Santo, que escribió „el V. y Reverendissimo Padre Fr. Juan de San Bernardo, Predicador Apostolico, „y Procurador en la causa de „su Canonizacion, y la imprimió en Napoles en la Oficina „de Geronymo Fasulo año de „de 1667. que fue quince años „antes de perfeccionarse dicha „Iglesia, y de entregarse para „su Fundacion à mi Religion „Sagrada, estampò estas „clausulas, que eternizarán „mejor los Clerigos Menores „en los bronces de su aprecio: „*La dichosa Villa de Alcantara „celebra su memoria continuamente, como de Patron, y Protector de su Nobilissima Patria, conservando la Casa; „donde nació esta luz de la Iglesia, la qual se ha dado à los „Clerigos Menores para Casa, y Convento.* Quien atentamente computasse el tiempo, y „años, al ver, que este Venerable Escritor diò por hecho „lo futuro, como podrá dar, que habló con espíritu „prophético? &c. Elaboravit quoque doctissimam sanè Apologiam sub titulo.

La justicia de el hijo de el Seraphin; defendida sin daño de el Ofensor; typis mandatae quodam

dam addito præambulo à D. D. Antonio de Cardenas, Sacrae Theologiae Doctore in 4. ann. 1683. Vidi non semel. Scripsit quoque, & publicavit Neapoli in fol.

Respuesta Apologetica de la fundacion de la Provincia de Napoles.

JOANNES Bonaventura de Soria, Provinciae S. Josephi Discalceatorum filius, Sacrae Theologiae Lector, Provinciae Pater, Parisiensis Doctor, ac non semel magni Parisiensis Conventu S.P.N. Francisci Generalis Commissarius, Augustissimae Hispaniarum Reginae Mariae de Austria dicavit opus ab ipso elaboratum in 8. Matritique impressum à Juliano de Paredes anno 1684. videlicet:

Compendio Historial de la vida, y virtudes de la mui Augusta, y virtuosa Princesa Doña Maria Theresa de Austria, Infanta de España, y Reyna de Francia. Ejus Confessor fuit.

JOANNES del. Casar, Lector Theologus, ac S. Paranympsi Gabrielis Provinciae dignissimus Pater, in lucem edidit.

Dadas Regulares, propuestas contra la sentencia, que decia, que los Disfndores actuales Generales de la Descalcez, deben tener

voto en todos los Capítulos. Vidi.

JOANNES das Chagas, Religiosissimae Arabidorum Provinciae in Lusitano Regno Provincialis Minister scripsit:

TRIUMPHOS de la Evangelica pobreza del Orden de S. Francisco Ulyssipone an. 1625. in Supplicem libellum ad Gregorium XV. Papam, in quo probat intendit utilem non esse Minoribus Discalceatis Vicarium Generale Discalceatum Ulyssipone apud Craesbet. Item Apologeticum:

De usu Syndicorum, ibidem apud Antonium Alvarez 163. Ex Nicolao Antonio, & Medina. Consule Gubernatis tom. Orbis Seraphici lib. 7. cap. 2.

JOANNES à Conceptione Provinciae S. Didaci in Batis Theologus, Pater, Praefectus Apostolicus Africanarum Missionum, ac in praesentiarum Generalis in Romana Curia Discalceatorum, ac Recollectorum Galliae Procurator, edidit Gadibus, ann. 1722. Tractatum inscriptum:

Relacion veridica de los progressos de las Santas Misiones de Berberia. Vidi.

JOANNA à Cruce, in vico Bejaian Carthagenensis Dioecesis

inter Tertiarias Sæculares sanctissimam vitam ducens, suo Confessario obtemperans, scripsit:

VIDA de Juana de la Cruz, hoc est, suammet vitam. Ejus meminit Chronologus eruditus Provinciæ S. Petri de Alcantara Granatensis part. 1. lib. 3. cap. 61. ubi num. 5. inter alia hæc:

„ Verdaderamente es un
„ prodigio, lo que esta rara mu-
„ ger escribió; pues parece im-
„ posible, que sin especial as-
„ sistencia de la divina gracia,
„ pudiesse reducir à coordina-
„ da serie, con tanta puntuali-
„ dad, y expresion de las circun-
„ stancias mas leves, todos los
„ sucesos, assi interiores, co-
„ mo exteriores de su prolon-
„ gada vida, tan llena de fraca-
„ sos, y con tanta variedad de
„ efectos. Solo el leer estos es-
„ critos infunde veneracion,
„ y conocimiento, de que la
„ divina luz los dictaba; porque
„ el estilo, y modo de su con-
„ textura está publicando la
„ mucha virtud de la Escritura,
„ y solo causa quebraato su la-
„ titud, pues esta impide el in-
„ troducir en esta Historia toda
„ la serie en el modo mismo,
„ con que la dexó escrita la V.
„ Madre, siendo forzoso para
„ la mayor brevedad, omitir

„ tanto, que fuera bastante lo
„ que desperdicia la pluma, pa-
„ ra llenar otro corpulento Vo-
„ lumen. Han registrado estos
„ escritos hombres mui doc-
„ tos de varias Religiones,
„ y otros Ecclesiasticos Secula-
„ res, examinando prolixa-
„ mente su contenido, y el mo-
„ do, y contexto de su narrati-
„ va, y todos los han califica-
„ do por de superior esphera,
„ conviniendo, en que no era
„ posible, que sin especialissi-
„ ma luz pudiesse una Muger
„ escribir tales sucesos, y con
„ tanta propiedad, dando en
„ un Mapa los progressos to-
„ dos de su dilatada vida.

Plena dierum, virtutum, & meritorum obdormivit in Domino 1. Martii 1667. Corpus ejus mira pulchritudine illustratum, ac flexibile in Templo S. Antonii Granatensis Provinciæ S. Petri de Alcantara tumulatum, resurrectionem expectat.

JOANNES à S. Didaco, Prædicator, & Provinciæ S. Pauli Pro-Minister, prælo dedit:

IDEAS Sacras in 4. Salmanticæ ann. 1683. In ejus Prologo promittit duos libros hoc titulo insignitos:

INSIGNIAS de la Passion de Christo, unum, & alterum to-
mum in 4. completum reliquit,

& habentur M. S. in nostro S. Didaci Vallis Oletano Conventu, ubi magna voluptate non semel vidi, & legi.

JOANNES Durán del Montijo, Theologiæ Sacræ Lector, suæ S. Gabrielis Provinciæ semel atque iterum Pater, Provinciarum S. Pauli, & S. Didaci Discalceatorum Commissarius Visitator, totiusque Ordinis S. P. N. Francisci per tres supra viginti annos Generalis Diffinitor, utilitati Concionatorum dedit:

SERMONES de Quaresima en sus Dominicas, y Férias principales.

Vespertinos fundados en los dichos de los siete Sabios de Grecia, y otros de la Bula de la Santa Cruzada, Carnestolendas, y de las fiestas, que ocurren en ella. Matriti apud Didacum Martinez Abad ann. 1708. in fol. Vidi.

SERMONES Panegyricos en las Festividades, y principales Mystérios de Christo Redemptor Nuestro, y de Maria SS. su metitissima Madre, y Reyna, y Señora, de todas las Criaturas. Prodiit ibidem ex eadem Officina 1710. in folio. Vidi.

ORACION fúnebre en las Exequias de el Señor Delfín de Francia. Ibidem 1711. Legi.

SERMONES Panegyricos de Santos. Eijsdem typis ann. 1714. ad Excellentissimum Comitem de Montijo. Etiam in folio. Vidi.

Adviento, y Sermones varios. Eiusdem ibidem Hieronymi Roxo 1722. in folio. Vidi.

Santoral Seraphico, y Cberabico. Ibidem 1718. prodiit in folio ex eadem Typographia. Vidi.

Sermones Capitulares de Vistas, y Capitulo de culpas. Matriti apud Thomam Rodriguez 1725. in 4. Vidi.

Ediderat quoque Matriti anno 1707. Concionem intitulatam: *Maximas de la maldad ad Catholicum Regem nostrum Philippum V.* Vidi.

JOANNES Fernandez, Provincie S. Joannis Baptiste Valentini Regno filius, Apotolicus Concionator, ac Provincialis Commissarius Provincie Discalceatorum Philippinarum in Regno Sinesis, per instructionem Neophytorum typis dedit caracteribus Sinicis.

Compendium doctrinæ Christianæ. Item in Charta expansionis Confessionis methodum eadem lingua, in qua quoque aliam vulgavit:

De communione Sacramentali; anno 1705. Vidi scriptam quoque:

*Dictionarium lingua Sinen-
sum.* Vidi Matrini, ejusque Au-
thorem.

JOANNES à S. Francisco, Pro-
vinciæ S. Jacobi filius, Vir sa-
nè sanctitatis fama notus, ag-
gregatus anno 1529. illis duo-
decim Provinciæ S. Gabrielis
alumnis novi mundi Apostolis
dono Mexicanæ linguæ divini-
tus præditus, conscripsit:

*Integrum Sermonarium. Co-
laciones varias.* In illis verbis:
*In manus tuas, Domine, obdor-
mivi in ipso. Testem adduco*
R. A. P. Marieta lib. 17. suæ Hist.
Eccles. cap. 17. ubi hæc verba
facit: Estando una noche en
„ contemplacion, vino sobre
„ el un gran resplandor; y ad-
„ mirado, dixo: *Dominus illu-
„ minatio mea*, que quiere de-
„ dezir: El Señor es mi luz, o
„ el Señor es el que me alum-
„ bra. Subitamente se le mani-
„ festò, que le era concedida
„ por dòn aquella lengua; y
„ así luego otro dia siguiente
„ comenzó à predicar en ella
„ con nueva admiracion de los
„ Indios. Compuso un Sermo-
„ nario mui cumplido, y unas
„ Colaciones de diversas ma-
„ terias en testimonio de la
„ merced, q̃ Dios le avia hecho
„ en manifestarle la lengua, en
„ que predicasse sus mysterios.
„ Consule Ill. Gonzaga.

JOANNES à S. Francisco de
Mohedas, Provinciæ S. Gabrie-
lis, Sacræ Theologiæ Lector,
Ex-Diffinitor, ac recens Chro-
nologus, in celeberrimæ Puris-
simæ Conceptionis Dei Paræ-
sèper Virginis solemnibus Fatuel-
li vices ut ageret, Officium in-
tegrum dulcissimis verbis; figu-
ris magnis, variisque sententiis
sub titulo:

*Devotio melliflua erga lim-
pidissimam Conceptionem B. Ma-
riæ semper Purissimæ Virginis*
ex miris oraculis concinnatum
in publicum misit Matrini ann.
1726. O quanta in hoc exiguo
libello virtus! Gustate, & vide-
te Originalis Puritatis zelato-
res tres Hymnos sequentes,
quibus ignitis, ac mellifluis elo-
quiis Author verè Joannes à S.
Francisco corda inflammans,
animas exhilarat, ac populum
Dei canticis suis latabundum
reddit.

ECCE AD MATUTINUM.

Matrìs solemnibus juncta sint
gaudia,

Et ex precordiis sonent præ-
conia,

Recedant vetera, nova sint
omnia

Corda, voces, & opera,
Conceptio colitur Mariæ Vir-
ginis,

Quæ pura creditur, nil habens
criminis:

Excellent Liliū nitore albedinis.

Coetus canit Fidelium.

Post Agnū Coelicū primum intenditur

Decretum unicum, quo Virgo eligitur,

Ut Mater libera, sic & concipitur

Dei potenti dextera.

Refulgens anima, unitur corpori;

Nulli per saecula concessum alteri,

Sic docent homines, sic dicunt inferi,

Sic Coeli fantur Ordines.

Dat ei Altissimus gratiarum flamina,

Mare, piissimus, fontes, & flumina

Donorum omnium: quocirca Domina

Manet effecta cordium.

Panis Angelicus ostendit Virginem.

Immunem penitus, extra vertiginem:

O res mirabilis! Adæ voraginem.

Irridet Mater nobilis.

Hoc privilegium Mariæ congruit,

Nam opificium Proles sic meruit;

Quapropter Filius immunem voluit,

Ut Mater esset dignius.

Verbum dulcisonum dicantur humili,

Coetus & hominum, canant & Angeli

Psallentes dulciter, cantantes singuli:

Ave dulce fideliter.

Sit Patri, & Filio æqualis gloria,

Sit & Paraclito, à quo sunt omnia,

Sit Matri nobili jugis memori æterni voce saeculi.

Amen.

ECCE AD LAUDES

Verbum Supernum Virginem

Matrem, construxit candida

Et extra labis marginem

Nitore lucis fulgidam.

Concepta floret gratia,

Ut vera Patris Filia,

Verbi Mater, & socia,

Sponsaque amoris unica.

Cum morte Christi prævia

Illam præservans redimit:

Et alta hostis devia

Ad plenum ipsa dirimit.

Draconis caput tumidum

In ima pellit tartara,

Gemensque fugit timidum

Ab hac fulgenti Puerpera.

Cui dedit Pater lumen

Decus, splendorem, gratiam,

Lucem, curam, & hominum

Ascendant ut ad Patriam.

O dulcis Mater inclita,

Quæ Coeli pandis ostium,

Bella

Attramento

Bella premunt in solita,
Da robur, fer auxilium.
Regi Coelorum Domino
Sit sempiterna gloria,
Qui Matrem sine termino
Summa replevit gratia.
Amen.

ECCE AD VESPERAS.

Pange lingua gloriosæ
Virginis Mysterium
Conceptionis gratiosæ
Quodnam privilegium:
Soli Matri generosæ
Rex concessit gentium.
Nobis data, nobis nata
Ex radice putrida;
Tamen in nullo damnata,
Sed ut Rosa candida
Spina culpæ conculcata.
Fulsit semper lucida.
In Adami turpi scæna.
Stetit lux purissima,
Circum circa gratia plena
Concepta mundissima,
Cum corona duodena
Regina clarissima.
Verbum caro, Matrem Sanctam.
Circumquaque conficit:
Primo instanti præservatam
Gratiæ donis perficit:
Ad sic fandam illam gratam,
Matrem esse sufficit.
Tantum ergo Sacramentum
Laudemus ingenui:
Et antiquum documentum
Ligatum defectui,

Scriptores 125

Præstet firmum incrementum
Gratioso ritui.
Genitori, Genitoque
Laus, & jubilatio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio,
Quo fuit para, dulcis quoque
Virginis Conceptio.
Amen.

Merito igitur in nullo dignum
censoria virga gravissimi Cen-
sores Marianum hoc opuscu-
lum judicantes, Authorem, qui
ex *Aurora* sumit arma lucis ad
conscientiam puram; ex *Horto*
offert odoramenta ad bonam
famam; ex *Fonte* gratiarum ri-
vulos ad suffragia; ex *Paradiso*
fructus pulcherrimos ad patro-
cinia Virginis, ejus altum ac
verum præconem proclamant.
Obiit Author pie, actualis cum
esset Provincialis M. aliqua
ccepta, aliqua semiplena Opus-
cula varia relinquens; omni-
bus vero titulis absolutum
Tractatum.

DE dogmatibus, Latine: ann.
1727.

JOANNES de la Haye, honestissima inter Cives Parisienses
Sepinorum familia natus, stric-
tioris Observantiæ Discalceato-
rum in Hispania nomen dedit,
p̄fomet attestante semel atque
iterum. In primis tom. 2. in
Exod.

Exo l. impresso Parisiis apud
 Simeonem Piget ann. 1648. hæc:
 „inter alia: Summi honoris,
 „in nō maximæ felicitatis, Ego
 „omnium Franciscanorum Mi-
 „nimus Discalceatus ducerem,
 „ejus adstruendæ veritatis vi-
 „tam dare, necnon sanguinem
 „profundere, ut illa apud om-
 „nes regnaret, & viveret. Insu-
 „per Concept. 245. super 12.
 „Exodi inquit: In Religiosissi-
 „mis Discalceatorum nostri
 „Ordinis (in quarum una in-
 „dignus habitum Religionis
 „Seraphicæ, & in ea professio-
 „nem emisit) mos laudabilis
 „inolevit, ut omnino Discal-
 „ceati, nudisque pedibus in-
 „cedant Religiosi. Sed in qua,
 „& laudabimus eam? Hoc Sa-
 „pientissimo Filio Maſter ejus Re-
 „ligiosissima S. Gabrielis Discal-
 „ceatorum Provincia, ac S. Di-
 „daci Discalceatorum in Bærica
 „gloriatur, & meritò. Prius-
 „quam hæc ab illa separaretur,
 „anno quippe 1613. die 9. Ja-
 „nuarii in celeberrimo S. Didaci
 „Hispalensi Conventu profes-
 „sionem solemniter emisit, non
 „in aliis quam in Joannis de Pra-
 „do clarissimi Martyris venera-
 „bilibus manibus. At Provincia
 „S. Gabrielis in duas divisa, in
 „nova S. Didaci plantatus, ac
 „Primarius Sacræ Theologiæ
 „professor institutus, ipsam cum

eruditionis ac doctrinæ no vul-
 garis existimatione, magno cum
 auditorum profectu, & iusto
 omnium aplausu per continuos
 septem annos prælegit, sicut
 Philosophiæ docendæ præfec-
 tus ablitiora illius arcana in
 Urbe Lerrenensi referaverat, ut
 verus Discipulus Chariss. Fr. N.
 ac doctissimi Viri Fr. Joanni
 à Trinitate, Provinciæ S. Ga-
 brielis Lectoris Jubilati, semel
 atque iterum Patris, ac Chro-
 nologi clarissimi. Septem elap-
 sis annis, inde à Regina Christia-
 nissima, ut ejus fieret Ordin-
 rius Concionator, in Galliam
 revocatus, tam Castellana,
 quam Gillico Idiomate coram
 Regina egregiè concionandi
 munere perfundus; paulo post
 inter selectos Christianissimi
 Regis Ludovici XIII. Concio-
 natores, ac Consiliarios meri-
 to cooptatus, ac in suprema
 Regni Curia Ordinis Francisca-
 ni Procurator Generalis pati-
 tèt, & Regius, ac Reverendis-
 simi P. Ministri Generalis au-
 thoritate declaratus Sacræ
 Theologiæ Lector Jubilatus,
 Tandem ad visitandas aliquot
 Ordinis nostri Provincias, ea-
 rumque Comitia celebranda,
 necnon ad Reverendissimi P. Mi-
 nistri Generalis vices pro novi
 P. Guardiani Majoris Conven-
 tus Parisiensis electione, ejus-
 dem

demque confirmatione obeundas dignus inventus fuit.

Porrò (ut plura paucis complectar) fuit Noster Discalceatus Haye Vir subtilissimus ingenio, eruditionis omnigenæ luculenta varietate instructus, tam scripto quam verbo facundissimus, Hæbraicæ, Græcæ, Latinae, pluriumque aliarum linguarum notitia pollens, geminæ verbi Dei intelligentiæ germanæque illius interpretationis peritissimus, cujus Religiosa conversatio, hilaris convictus, ac desiderabile consortium nullam habebat amaritudinem, ac multiplicem peperit utilitatem, cujus officiosissima inter omnes propensio, tot ferè sibi devinctos, aut saltem adductos conciliavit, quot ad illius potitiam virtutum ejus, ac meliorum charismatum fama pertraxit: cujus denique miti ingenio locupletatae adsunt Bibliotheca propriis evulgatis, ac alienis renovatis, sicque suis quodammodo effectis. Consulto R. A. P. almæ Provinciæ Franciæ, ac Doctorem Theologiæ Sacræ Fr. Petrum Serpe, sic, tum ex evidenti notitia, tum ex fide indubitata, censentem, ex quo Chronologus Provinciæ laudatæ S. Didaci lib. 7. cap. 12.

Sed quasi à strictiori Observantia Minorum Discalceato-

rum nihil boni venire posset, emissa inter Discalceatos professione, ad Familiam Regularis Observantiæ transitum fecisse, scripsit (nescio, quo spiritu ductus) Author aliunde doctus, quasi frustra non jaceretur rete ante oculos pennatorum. Non sic Reverendissimus P. Fr. Joannes Baptista Campanella, totius Ordinis Minister Generalis tom. 1. in Genesim: Tenore „ præsentium, inquit, R. P. Fr. „ Joanni de la Haye, Parisi- „ no, quondam Primario Theo- „ logiæ Professori, nunc autem „ Christianissimi Regis, & Re- „ ginæ Ecclesiastæ clarissimo, „ Provinciæ nostræ S. Didaci „ Discalceatorum Alumno. Non sic Reverendissimus P. Generalis Fr. Angelus Michael de Sambuca tom. 1. operis mirabilis „ meritò inscripti; *Biblia Ma- „ xima*: R. P. Fr. Joanni de la „ Haye, Parisino, inquit, Con- „ cionatori Regio, & in Gal- „ lia Ordinis Procuratori Ge- „ nerali, nostræ S. Didaci Discalceatorum &c. Non sic Generalis Annalista Vvadingus in tomo de Scriptoribus Ordinis Minorum verbo Joannes. *Joannes de la Haye*, ait, *Parisiensis, Vir doctus, & prudens, Provinciæ S. Didaci strictioris Observantiæ alumnus &c.* Ecce in ore trium testium, & talium tes-

testium, stat hoc verbum verum, nempe, hunc sapientissimum Virum semper Discalceatum fuisse, semper strictioris Observantiae alumnus; cum PP. verò Observantibus aliquando connumeratum fuisse negat ipsemet Author suis propriis litteris ad Ministrum Provinciale laudatæ S. Didaci Excalceatorum Provinciae, in ejusque Archivio repositis in lucem editis à suo Chronologo eruditò tom. 1. lib. 7. cap. 15. quas in medium adducere ratio postulat.

JESUS MARIA.

Padre Nuestro:

„ Aunque no tengo ventura
 „ de saber quien es V. P. basta
 „ me no ser ignorante de mis
 „ obligaciones, que son de re-
 „ conocer al Padre Provincial
 „ de la mui Religiosa Provin-
 „ cia de S. Diego por mi Supe-
 „ rior; porque aunque ha al-
 „ gunos años, que salí de ella,
 „ para venir à esta Corte por se-
 „ ñalado Predicador de su Ma-
 „ gestad Christianísima la Rey-
 „ na; pero no me he incorpo-
 „ rado en Provincia alguna,
 „ queriendo vivir, y morir hi-
 „ jo de la de S. Diego: y así à
 „ V. P. como à P. Provincial
 „ de ella le doi la obediencia, y

Discalceati

„ como à tal le doi razon de mi
 „ ocupaciones de por acá. Sir-
 „ vo à la Orden en calidad de
 „ Procurador General de Con-
 „ te, que suplico à N. Reve-
 „ rendissimo recien electo le
 „ sirva de continuarme, y con-
 „ esta ocupacion no dexo de
 „ trabajar. He compuesto una
 „ Tomos sobre el Gènesi
 „ otros sobre el Exodo, y otro
 „ sobre el Apocalypsis. Tengo
 „ escritos otros, que contin-
 „ ne la Biblia Magna de Ana-
 „ raciones literales. Tambien
 „ las Obras de N. P. S. Fran-
 „ co, de S. Antonio, y de S.
 „ Bernardino, y aora voi tra-
 „ bajando à la Biblia Maxima
 „ de todas las versiones disca-
 „ lceatas de la Sagrada Escriptu-
 „ ra con su Concordia. Si ra-
 „ viera ocasion de embiar to-
 „ dos los Libros, que he im-
 „ presso, lo hiciera de mui bue-
 „ na voluntad, para ponerlos
 „ en mi Convento de S. Diego
 „ de Sevilla, donde he tomado
 „ el Santo habito, y hecho mi
 „ profession; pero espero, que
 „ el tiempo será mas favora-
 „ ble, para embiarlos. Suplico
 „ à V. P. se sirva mandar à su
 „ Secretario, que me escriba,
 „ y de razon de los Superiores
 „ de ella, y de los que han
 „ muerto de mis conocidos,
 „ para que yo los encomiende

„à Nuestro Señor , à quien
„ruego nos guarde à V. P. co-
„mo yo deseo. En Paris à 7 de
„Abril de 1645. De V. P. mui
„humilde hijo , y siervo : Fr.
„Juan de la Haye.

Sed quia ætatem habebat, pa-
lām locutus fuit pro se , & cla-
rissimè , ipsemet eruditissimus
Haye. Tomo enim 2. in Exo-
dum in lucem edito Parisiis
ann. 1641. in Indiculo Patrum
Litt. P. loquentes mendacium
perdit sequentibus formalibus
verbis : B. Petrus de Alcantara
„Ordinis nostri Seraphici , &
„Provincialis D. Gabrielis Pro-
„vinciæ , in qua licet indignus
„habitu Seraphico indutus, in
„eadem professionem emisi:
„cum autem ab ea emanasset
„Provincia S. Didaci , in eam
„translatus, officio Lectoris tam
„in Philosophia quam in Theo-
„logia per plures annos func-
„tus sum ; hic autem S. Petrus
„edidit Librum verè aureum
„de Meditatione , & Ora-
„tione.

Hujus ergo Minoritæ Discal-
ceati quot , quanta , & qualia
sunt opera parva , magna , &
maxima usque ad stuporem?
Occurrit primò celebris casuum
reservatorū expositionis trans-
latio ab Idiomate nostro in La-
tinum , Parisiis impressa 1617.
licentia Chariss. Fr. N. Fr. Do-

minici de Salvaleon dignissimi
Provinciæ Discalceatorum S.
Gabrielis Ministri Provincialis.
Operis inscriptio hæc est.

*EXPOSITIO Casuum , quæ
in Ordine S. P. N. Francisci Ob-
servantiæ Regularis , Ministris
Provincialibus reservantur, Au-
thore Fr. Joanne à Trinitate,
Provinciæ S. Gabrielis Discal-
ceatorum ejusdem Ordinis Lec-
tore Theologo , & Conventus
Lerenensis Guardiano ; ab His-
pano autem Sermone in Lati-
num versa per Joannem de la
Haye , Parisiensem , Theolo-
gum , ejusdem Provinciæ alum-
num , necnon ab ipsemet Au-
thore approbata. In Cantica Can-
ticorum sub titulo.*

DELITIÆ Prædicantium.
Expositionem singularem pro-
miserat , sed desiderium suum
non implevit. Audiatur ipsemet
Author tom. 1. in Exod. in Pro-
„logo ad Lectorem. Pollicitus
„fueram (inquit) laborem nos-
„trum quæcumque in Cantica
„Canticorum posteritati con-
„signare , promissis non fecti,
„immò nec potui , nam M. S.
„mei Codices , saltim maxima
„pars eorum , nescio , quo fa-
„to infelici casu disparuerunt:
„jam attigeram ferè mediam
„capitis quarti partem , quam
„innumeris animi conceptibus
„donaveram &c.

S. BERNARDINI Senensis opera omnia in quinque tomos divisa Synopsis ornavit, postillis illustravit, necnon variis Tractatibus, præcipuè in Apocalypsim Commentariis locupletata, in publicum misit Lugduni ann. 1650. sumptibus Joannis Antonii Huguëtan, & Martii Antonii Ravaud. Tomus primus continet.

VITAM S. Bernardini, & Quadragesimale de Religione Christiana. Tomus secundus.

QUADRAGESIMALE de Evangelio eterno. Tomus tertius.

DUO Adventualia: unum de vita Christiana, in quo doctè differitur de octo Beatitudinibus. Duplex Quadragesimale. Unum de pugna spiritali. Secundum: Seraphim nuncupatum, id est, de amore. Sermones de quatuor Novissimis, & alios Tractatus. Tomus quartus continet Sermones eximios.

DE Christo Domino, Augustissimo Eucharistie Sacramento, Deipara Virgine, de Tempore, necnon de Sanctis. Tomus quintus.

COMMENTARIA in Apocalypsim B. Joannis argumentis, & postillis illustrata. Item.

Sancti Francisci Assisiensis Minorum Patriarchæ, necnon

S. Antonii Paduani ejusdem Ordinis Opera omnia postillis illustrata, expositione mystica in Sacram Scripturam nusquam impressi, & in eadem Concordia morali locupletata, una cum ejusdem Expositione mystica in Novum Testamentum hactenus non edita in lucem, adjecit utriusque Sancti elogii, & vita, communia fecit ibidem sumptibus Petri Rigaud ann. 1653.

Pariter luci publicæ mandavit tomum integram super

APOCALYPSIM B. Joannis, elaboratum à nostro litterarum fragabili Doctore B. Alexandro de Ales, additis illustrationibus, indicibus, ac vita Authoris. Parisiis sumptibus Antonii Bertier ann. 1647. in folio.

Scriptis super Genesim.

QUATUOR Tomos in folio. In secunda editione facta Lutetia Parisiorum ann. 1647. apud Simeonem Piget legitur in titulo Authore P. Fr. Joanne de la Haye, Parisiensi, Strictioris Minorum Observantie. Tertiā fecit Parisiis idem Simeon Piget ann. 1651. In cunctis verò impressionibus Expositionis in Genesim unicus est titulus, Commentarii literales, & conceptuales in Genesim, sive Arbor vite Concionatorum, cujus radix Liber Geneseos, cujus truncus, expo-

sitio ejus literalis, rami cum foliis omnimoda versionum varietas, flores earum concordia, fructus innumeri pænè animi conceptus, sexcentorum fere Patrum autoritate confirmati, & concatenati. Prodierrunt quoque in lucem Parisiis apud Joannem Petit, & Lutetiae Parisiorum 1636.

SUPER Exodum alios tres Tomos in folio inscriptos: *Commentarii litterales, & conceptuales in Exodum, vel Concinatorum virga, percutiens peccatores*, cujus materia *Liber Exodus*, omnimoda versionum varietate, earumque Concordia, innumeris animi conceptibus, plûsqum septingentorum Patrum autoritate concatenatis, illustrati. Parisiis 1641. apud Simeonem Piget, & ibidem apud Petrum Villaine.

SUPER Apocalypsim alios tres Tomos, in folio sub titulo: *Commentarii litterales, & conceptuales in Apocalypsim S. Joannis Evangelistæ* omni lectionum Græcæ, Arabicæ, Syriacæ &c. varietate, earumque Concordia, innumeris animi conceptibus, plûsqum septingentorum Patrum autoritate confirmatis, & concatenatis, illustrati. Parisiis apud Simeonem Piget an. 1648. In hac editione Eminentissimo Julio Mazzarino sacra, occurrit

in principio affixum Authoris elogium labore peractum R. A. P. Fr. Petri Serpe, ac Romam transmissum Chronicis Franciscanis meritò inferendum.

Scriptit insuper *novem supra decem Tomos* in folio, quorum inscriptio: *Biblia Maxima*. Primò, ni fallor, in lucem prodierunt Lutetiae Parisiorum 1660. sumptibus Dionysii Bechet, Antonii Bertier, & Simeonis Piget. Ordo autèm, & series tanti operis, & eorum, quæ singulis voluminibus continentur, initio Tomi primi in hunc modum prænotatur.

TOMUS I.

Continet Prolegomena veteris Testamenti. Chronicon Sacrum. Tractatum de ponderibus, mensuris, monetis. Primum Librum Pentateuchi Moysis, nempe Genesim. Argumentum autem hujus Libri, ejus Authorem, scopum, autoritatem, partitionem &c. habes in Prolegomenis veteris Testamenti sect. 15. cap. 2. & sect. 6. cap. 2. & in sect. de æconomia librorum Sacræ Scripturæ cap. 1.

TOMUS II.

Continet libros Exodi, & Levitici. Quid autem de utroque

Libro sciendum, tam quod ad argumentum, authoritatem, scopum, partitionem, quam quo ad ejus æconomiam, vide in Præludiis veteris Testamenti sect. 15. cap. 1. & sect. ultima cap. 1.

TOMUS III.

Libros Numerorum, Deuteronomii, necnon Josue complectitur. Quid autem de his notatione dignum circa eorum argumentum, authoritatem, scopum, æconomiam, reperiens in Præludiis veteris Testamenti sect. 5. cap. 1. & 2. sect. ultima cap. 1.

TOMUS IV.

Continet Libros Judicum, Ruth, & quatuor Regum, quorum argumenta, partitiones, authoritatem Canonicam, eorum æconomiam, & quales Authores invenies in Præludiis veteris Testamenti sect. 15. cap. 4. & 5. & sect. ultima cap. 2.

TOMUS V.

Continet Libros Paralipomenon, Esdræ, Esther, Judith, & Job, quorum argumenta, partitiones, æconomiam, & authoritatem Canonicam habes

sect. 8. cap. 2. sect. 12. cap. 3. sect. 15. cap. 6. & sect. ultima cap. 2.

TOMUS VI.

Continet Libros Psalmorum, cujuslibet autem Psalmi argumentum habes in sect. de æconomia librorum cap. 3. & sect. 15. cap. 11. 12. & 13.

TOMUS VII.

Continet Proverbia Salomonis, Ecclesiasten, & Canticum Canticorum, quorum argumentum, scopum, authoritatem, & æconomiam invenies in Præludiis veteris Testamenti sect. 15. cap. 13. 14. & 15. sect. ultima cap. 4. 7. 8.

TOMUS VIII.

Continet Libros Sapientie, & Ecclesiastici, quorum argumenta, authoritatem Canonicam, æconomiam, & quidquid notatu dignum, habes sect. 15. cap. 18. & sect. ultima cap. 10.

TOMUS X.

Continet Librum Jeremie, ejusque Lamentationes, argumentum, divisionem, authoritatem, necnon æconomiam

Atramento

tum ejus Prophetiæ , tum Lamentationum , habes sect. 15. cap. 18. & 19. tum sect. ultima cap. 15. & 6.

TOMUS XI.

Continet , tum Ezechielem , tum Danielelem , argumenta eorum , partitiones , æconomias habes in Prologomenis sect. 15. cap. 20. & 22. & sect. ultima cap. 12.

TOMUS XII.

Completitur Libros , tam duodecim Prophetarum Minorum , quam Machabæorum , quorum argumenta , authoritatem Canonicam , ækonomiam habes in Prologomenis sect. 12. cap. 5. & sect. 15. cap. 21. & 22. & sect. ultima cap. 13. 14. & 15.

TOMUS XIII.

Continet Prologomena Novi Testamenti , Evangelia SS. Matthæi , & Marci : eorum argumentum , authoritatem Canonicam , ækonomiam habes in sect. de Evangelio cap. 1. sect. de Evangelistis cap. 1. & sect. de æconomia cap. 1.

TOMUS XIV.

Continet Evangelia SS. Lucæ , & Joannis : argumenta , ækonomiam utriusque reperies in

Scriptores

133

sectionib. de Evangelio , de Evangelistis in communi , & in particulari , necnon in sect. de æconomia librorum Novi Testamenti.

TOMUS XV.

Continet Epistolas sex D. Pauli , à prima usque ad eam , quæ est ad Galatas exclusivè : quidquid de eis scitu dignum , reperies in Prologomenis in sect. de Paulinis Epistolis , & in sect. de æconomia librorum Novi Testamenti.

TOMUS XVI.

Completitur Epistolas D. Pauli , ab ea , quæ est ad Galatas , usque ad Hebræos : earum Canonicam authoritatem , ækonomiam &c. reperies in sect. de Paulinis Epistolis sect. de æconomia.

TOMUS XVII.

Continet Acta Apostolorum , necnon septem Epistolas Canonicas , Apocalypsim S. Joannis : omnium horum librorum Canonicam authoritatem , argumenta , ækonomiam &c. reperies in sect. de æconomia librorum Novi Testamenti.

TO-

TOMUS XVIII.

Continet copiosissimos Indices controversiarum Fidei, Antilogiarum, Authorum, mathematicarum, & conceptuum, nominum Hebræorum, & Caldeorum, necnon Prologomenorum utriusque Testamenti. Complectitur etiam eruditissimi Lucae Burgensis Annotationes in Sacram Scripturam.

TOMUS XIX.

Continet Indicem amplissimum, tum rerum, tum verborum utriusque Testamenti, necnon quædam errata.

Scriptit quoque alios quinque prægrandes tomos in folio Parisiis impressos sumptibus Michaelis Sei, aliorumque Typographorum anni. 1643. Titulus communis.

Biblia Magna Commentariorum litteralium Joannis Gagnai Doctor. Pariss. Guillelmi Estii Doct. Duacensis, Emmanuelis Sæ, Joannis Menoshii, & Jacobi Tirini Socies. Jesu eruditè, & integrè Sacram Scripturam exponentiæ, Prologomenis, Chronico Sacro, indicibus locupletissimis illustrata.

Sat est datum tanti ingenii monumentis, & tanti Viri inenarrabilibus doloribus: semper

enim verum est: Qui addit solatium, addit & laborem, vel alii legunt, dolorem.

JOANNES à Jesu, Concionator, animatum cupidus Provincia S. Pauli in S. Gregorii Provinciam convolvit.

ARTEM Japonie lingua Latino R. P. Fr. Didaci delgado Dominicani, Romæ pressam, in Hispanum verum ann. 1682. Ineditum assertum in Archivio nostri Conventus S. Gabrielis Segobiensis.

JOANNES à Jesu alter, Provincia quoque S. Pauli filius alumnus demum Discalceatus Gregorii, conscripsit in folio

RELACION de las cosas de Japon.

Descripcion de las Islas Filipinas, y de las Misiones.

HISTORIA de los Venerabiles hijos de la Santa Provincia de Pablo, que han florecido en la S. Gregorio. Habetur M. S. Archivio Generali laudatæ Pauli Provinciae. Legi, adnoscere habeo.

JOANNES à Jesu, præfatus Provinciae S. Pauli alumnus Guardianus cum esset Conventus S. P. N. Francisci Turresyllensis Concionem celebravit Nobilibus Turresyllensibus

eram foras misit, videlicet:
*Sermen de la Purissima
 Concepcion de la Virgen SS. Se-
 ñora Nuestra en Fiesta extraor-
 dinaria.* Vallis-Oleti apud Bar-
 tholomæum Portoles anno
 1653. Sunt in hac Concione
 multa sapienter acutèque sig-
 nificata ex SS. PP. in unum
 collecta. Incipit: *fuzgaron los
 Asirios.* Ejus in fine obtulit
 orationem suam, canens:

*Angelici Regina Chori dilec-
 ta tonanti, &c. Vidi.*

JOANNES à Jesu, Provinciæ
 S. Pauli alumnus, in S. Grego-
 ri Provinciam zelo animarum
 translatus, fervidus extitit Con-
 cionator, sui que ingenii monu-
 menta relinquens, conscripsit
 in folio:

*Catalogo de los Martyres de
 la Provincia de S. Gregorio. Et
 in 4. cum additionibus.*

*Catalogo de los Martyres
 Descalzos. Et in folio:*

*Vidas de algunos Siervos de
 Dios, hijos de la Santa Provin-
 cia de S. Pablo, que florecieron
 en Philipinas. Et in folio:*

*Relacion de el viage, que ha-
 desde España à Philipinas, y
 descripcion de la Santa Provin-
 cia de S. Gregorio. Et in folio:*

*Vida de el Apostolico Varon
 Fr. Antonio de Santa Maria.*

Asservantur cum aliis ejusdem

Authoris opusculis in Genera-
 li Archivio Provinciæ S. Pau-
 li, ubi non semel vidi, & legi.

JOANNES à Jesu Maria, Vil-
 lacensis in Legionensi Episco-
 patu, Sacræ Theologiæ Lector,
 ejusdem Provinciæ S. Pau-
 li clarissimus filius, dignissi-
 musque Pater, Commissarius
 Visitator Provinciæ S. Josephi,
 necnon spiritualis Director V.
 Matris Sororis Angelæ Fran-
 ciscæ de Cruce, Cisterciensis
 (quæ Vallis-Oleti sanctitatis fa-
 ma illustris ad Agni nuptias
 vocata fuit ann. 1711.) Vir sa-
 nè doctrina, ac virtutibus il-
 lustris, de quo in meis Chroni-
 cis grandis sermo, M. S. reli-
 quit:

*Relacion de la vida y muer-
 te de el Ven. Varon Fr. Manuel
 de S. Bernardo, Predicador, Re-
 ligioso Francisco Descalzo, de la
 Santa Provincia de San Pablo.*
 Nec oblivionis dignæ suæ Epis-
 tola spirituales. Nonnullarum
 memoriam fecit R.A.P.Fr. Pau-
 lus Iñez de Avilès in funebri
 Oratione V. Matris Angelæ
 Franciscæ suæ prædictæ filiæ
 habita Vallis-Oleti, Matritique
 in lucem edita 1712.

JOANNES à Jesu Maria, Lec-
 tor Theologiæ in Discalceata
 Provincia Josephina, Guardia-

nus Conventus S. Petri de Alcantara, vulgò de la Ambrosiana, necnon Commissarius Visitator Provinciæ ejusdemmet Sancti Neapolitanæ, scripsit ad Seraphicum Minorum Patrem:

Breve Exposicion de la Regla de N.P.S. Francisco. Prodiit Neapoli ex Officina Domitii Antonii Parrino 1702. A folio 319. hujus libri legitur quoque: *Texto, y exposicion de la doctrina Christiana* dialogetica methodo. Item elaboravit ad Magnum Etruriæ Ducem.

Varios exercicios espirituales, para provecho de almas Religiosas, y virtuosas. Agit in his opusculis in unum collectis de virtutibus in communi, & singillatim de Theologalibus, ac Cardinalibus, de contemplatione, præsentia Dei, auditione Sacri, & ibid. Eadem tempestate, & Officina. Vidi.

JOANNES ab Incarnatione, Provinciæ S. Didaci in Batrica alumnus, Missionarius Apostolicus de Propaganda in Terra Sancta, Præfectus Bethleem, ac Sanctissimi Sepulchri, Guardianus quoque Sancti Joannis, scripsit Arabicè: *Truximan*, hoc est:

Diſtionarium Arabicum Hispanicum. Expectabat lucem in folio, anno 1722.

JOANNES à S. Josepho, Maleras, Salmantinae Diocesis Sacrae Theologiae Lector, Provinciae S. Pauli dignissimus Praetor, ac Provinciae S. Gabrielis Commissarius Visitator, verè spiritualis, semper exemplaritatis nota insignis edidit.

Officium Parvum Dulcissimi Nominis Mariae.

Exercicio de la Santa Cruz que havia la Santissima Virgen todas las semanas.

Compendio brevissimo los puntos mas principales, y necesarios, que de las materias misticas deben saber, y aprender, que de nuevo entran en la Religion. Hæc opuscula, quæ prima fronte videntur, illis sunt, quæ si benè introspiciantur, maxima sunt.

JOANNES à S. Josepho, Ordinis Minorum Hispanus, libro dicto: *Exercicios quotidianos de perfeccion*, agit de immaculata Virginis Conceptione, ut refert Antonius Dandinus in Catalogo. Hæc Praetor de Alba fol. 782. Missive Universalis. Provinciam Noro.

JOANNES de Madrid, Sacrae

menti Poenitentiae Minister,
Provinciae S. Josephi Discal-
ceatorum alumnus, zelo ani-
marum ductus, scripsit, prae-
loque mandavit:

*Milicia Christiana contra el
poder de el Infierno; para ayudar
à bien morir.* Matrini ex Typo-
graphia Antonii Francisci de
Zafra ann. 1696. in 8. Vidi.

JOANNES de Madrid, alter,
Provinciae S. Josephi alumnus,
Lector Theologus, ac Regius
Concionator, edidit:

*Sagrado elogio de. S. Eloi,
Obispo de Noions en la Francia.*
Matrini apud Josephum Fer-
nandez de Buendia, ann. 1659.
in 4. Vidi. *Este es Joannes
a Matrino*

JOANNES Mancebon, Ori-
huelensis, Vir verè Angelicus,
Seraphicus, & Apostolicus, do-
no prophetiae clarus, Religiosis-
simam S. Joannis Baptistae in
Valentino Regno Discalceato-
rum Provinciam illustrans, auc-
tus meritis, & virtutibus abiit
in Coelum 29. Aprilis 1660. Hic
omnigena Theologia excellens,
à Consiliis S. Tribunalis non
semel fuit, ac Concionator fer-
ventissimus, & devotissimus.
Theosophiae studio vacans, di-
vinis quoque scripturis, & ora-
tioni pernoctans, elaboravit
opera suavem devotionis odo-

rem spirantia, quorum seriem
refert valdè doctus Historio-
graphus laudatæ S. Joannis Bap-
tistae Provinciae, part. 2. lib. 8.
cap. 35. his verbis:

*Epitome de toda la Theo-
logia Escholastica.*

*Epitome de la vida de los
Santos.*

*Santoral triplicado de to-
das las Festiuidades de el año.*

*Quadragesimal quintu-
plicado de todas la Férias, y Do-
minicas de la Quaresma.* Opera
sanè non contemnenda pensa-
tis circumstantiis. At cum Con-
cionibus deditus ad Dominum
clamasset: *Docce me facere volun-
tatem tuam*; quadam die audi-
vit vocem de Coelo dicentem
sibi: *Scribe, scribe*, & Domino
obtemperans, scripsit quatuor
suprà triginta tomos in 8. qui
in Bibliotheca celeberrimi Cõ-
ventus S. Annae del Monte
asservantur. Decem primos to-
mos.

*Discordias concordēs: Lu-
gares comunes Predicables ap-
pellavit. Discordiae concordēs
primi tomi sunt:*

Super Genesim. Secundi:

*Super Exodum. Numeros,
Leviticum, ac Deuteronomium.*
Tertii:

*Super Cantica, Josuè, Ju-
dices, & Ruth. Quartii:*

*Super quatuor Libros Re-
S gum,*

gum, Paralipomenon primum, & secundum, necnon super primum & secundum. Esdra, ac super Tobiam: additis tribus copiosissimis Elenchis materiarum, locorum Sacrae Scripturae, ac Concionum totius anni. Quinti: Super Judith. Esther, & Job. Sexti:

Super Psalmos. Septimi: Super Librum Proverborum. Octavi:

Super Ecclesiasten, Librum Sapientiae, & Ecclesiasticum. Noni:

Super Esaiam, Jeremiam, Threnos, Baruch, Ezechielem cum Daniele. Decimi:

Super duodecim Minores Prophetas, ac Machabeorum Historiam. Scripsit insuper tomum undecimum:

Sermones de la Vida de Christo. Tomum duodecimum cum terriodecimo unitum, quorum primus:

Marial. Secundus vero: Santoral Seraphico. Tomum quartumdecimum:

Octavario de los Santos Apostoles. Tomum quintumdecimum:

Segunda parte de al Octavario Apostolico. Tomum sextumdecimum:

Octavario Patriarchal. Tomum decimum septimum:

Tratado de Santos, y suple-

mento al Vita Christi, Marial Octavario Apostolico, Patriarchal, y Santoral Seraphico. Tomum decimum octavum.

Comun de todos los Santos. In hoc tomo agit de Commemoratione Apostolorum, unius Martyrii plurium Martyrum, Confessorum Pontificum, non Pontificum, Virginum, Viduarum, Dedicationis Ecclesiae, & Evangelii in Officiis Defunctorum insertis in quolibet Commemorationis Concionibus nonnullis peculiaribus. Tomum decimum-

num: Sermones extravagantes de diversis Assumptis. Tomum vigesimu, vigesimoprimum cum catenatu, quorum primus:

Tres Quaresimas continet. Secundus autem:

Adviento Santoral, y com de Santos. Tomus vigesimus secundus, vigesimus tertius, vigesimus quartus cum vigesimo quinto continent:

Sermones Quadragesimae distintos, hac respectively inscriptione insignitos:

Quaresima continua. Carum cum primo Quadragesimali stant.

Sermones de la Virgen, y otros, que ocurren en la Quaresima. Tomi vigesimi sexti inscriptione:

Dominical de todo el año. Vigesimali septimi:

Doctrinario Christiano Vespertino. Vigefimi octavi:

Lugares comunes predicables para todo el año. Vigefimi noni:
Lugares comunes de la Escritura para diversos Assumptos: Sermones de Santos, y Festividades de Christo, y de la Virgen. Tomi trigefimi:

Resolucion brevissima de todas las materias Morales. Tomi trigefimi primi:

Santoral de varios Sermones, para todo el discurso de el año, con algunos lugares comunes; Tres tomi sequentes continent:

Discordias concordas: Lugares predicables. Scripsit in 32. super Lucam, in 33. super Marcum, in 34. super Matthaeum. Nec deficit cuilibet tomo Index Sacrae Scripturae, ac rerum notabilium.

JOANNES à S. Maria, Minister Provincialis Provinciae S. Petri de Alcantara, in Regno Neapolitano edidit in 8. anno 1676. librum inscriptum:

Gua Espiritual, elaboratum à quodam Doctore Presbytero. Ex Balthasare de Medina in Centuria.

JOANNES à S. Maria, nobilissimus sanguine, virtute, & scientia clarissimus, Pater Pro-

vinciae S. Josephi, & S. Pauli Discalceatorum. In eo notatur ejus humilitas, quod non solum Officium Commissarii Romanae Curiae, Vicarii Generalis Discalceatorum, Commissarii Generalis Indiarum humillimus corde recusavit; verum etiam urbaniter oblatos sibi à Philippo III. tres Episcopatus (Ecclesiae Chilenfis, Legionensis, & Zamorensis) constantissime respuit una cum confessionibus Serenissimae Dominae Infantis Margaritae, & Regii Conventus Discalceatorum, ne mundanae dignitatis flatu superbi-
 rer: scripsit:

Chronica de la Provincia de San Joseph de los Descalzos de la Orden de los Menores de S. Francisco, y de las Provincias, y Custodias, que de ella han salido, duobus tomis, quorum prior editus est Martii anno 1615. posterior vero 1618. in folio.

Vida, y excelentes virtudes, y milagros de el Santo Frai Pedro de Alcantara. Martii apud Viduam Alphonsi Martinez 1629. in 8.

Vida de San Antonio en octava rima.

Relacion de el Martyrio, que seis Padres Descalzos Franciscos, tres Hermanos de la Compania, y diez y siete Japones Christianos, padecieron en el Ja-

pon. Mattiti 1601. in 8. & 1628. in 8. Latine conceptam cum doctissimis additionibus Francisci Peña Rotæ Auditoris primum Romæ editam fuisse 1669. credidit Nicolaus Antonius. Secundò Idiomate Italico impressam fuisse refert Antonius de Leon in sua Bibliotheca Orientali, & Occidentali. De hac Historia testimonium perhibet. V. Fr. Marcellus de Ribadeneira in sua Japonensi Historia: Visto, pues (in Pro-
 „ logo loquitur) mi modo de
 „ proceder en referir las cosas
 „ pertenecientes à los Glorio-
 „ sos Martyres mis Hermanos,
 „ y Compañeros, se conocerà,
 „ quan verdadera fue la Relat-
 „ cion, que escribiò el P. Fr.
 „ Juan de Santa Maria, Pro-
 „ vincial de la Provincia de S.
 „ Joseph, en estilo mui discre-
 „ to, y devoto, conforme lo
 „ que muchos testigos de vista
 „ del glorioso Martyrio escri-
 „ bieron en las Relaciones de
 „ que èl se aprovechò. Item:

*Tratado de la Republica, y
 Policia Christiana para Reyes, y
 Principes; y para los que en el
 gobierno tienen sus veces. Ad
 Philippum III. Regem Catho-
 licum. Barcin. apud Sebastia-
 nam de Cormellas 1616. in 8.
 & 1618. Et Ulyssipone 1621.
 in 8. post principalem editio-*

nem Mattitensem anno 1615
 in 4. Ab ipsomet Authore re-
 cognitum, nonnullisque addi-
 tionibus locupletum excu-
 bat Neapoli Dominicus Mac-
 carano, ann. 1624. etiam in
 Vidi, ejusque Originale. De ip-
 so testimonium perhibens ere-
 ditus P. Fr. Tiburtius Navar-
 Recollectas in suo S. Petro d
 Alcantara post mortem redi-
 vo, cap. 2. fol. 15. Eximia ejus
 „ doctrina (loquitur de nostro
 „ Joanne) declaratur, quod
 „ præ cæteris libris unum Poli-
 „ ticæ Christianæ in lucem e-
 „ dit, omnibus Europæ ho-
 „ guis, & populis charum, &
 „ Paulo V. sapientissimo Pon-
 „ tifice ita laudatum, ut eja-
 „ Authorem de Ecclesia Ca-
 „ tholica benemeritum affir-
 „ maverit, eo quod Principi-
 „ bus Christianis ostèderet tan-
 „ diu eorum Regna perenniter
 „ mansura, quamdiu ipsi debite
 „ S. Matri Ecclesiæ reveren-
 „ tiam exhiberent. Agunt de
 ipso Vvadingus, Petrus de Al-
 ba, Balthasar de Medina, et
 noster Martinus à S. Joseph
 part. 2. Historiæ PP. Discalcea-
 torum lib. 3. cap. 17. Garcie
 tom. 1. Politicæ Ecclesiasticæ
 in indice Authorum, littera L.
 Decessit è vivis 18. Novembri
 1622. & Mattiti in S. Bernar-
 dini æde tumultatus est. Eja-

dius Gonzalez in Theatro
Magnalium Matritensium fol.
132. & 255. ipsum celebrat
veritatis amicum, memoriae
tradens illam Philippi III. in
articulo mortis sententiam:
Buen Fr. Juan de Santa Maria,
vos me decias la verdad.

JOANNES à S. Martha, qui
emissa professione in Provincia
S. Jacobi, ad Provinciam Dis-
calceatorum in Philippinis In-
sulis gradum fecit, ac demum
fuit Catholicae Fidei in Japo-
nensi Regno purpuratus testis,
cum esset in vinculis, scripsit
gravem

EPISTOLAM, de qua dignum
videtur pauca ponere : Jesús
„ sea en nuestras almas. Pague
„ el Señor la visita de ayer
„ à V.C. como puede, con el
„ aumento de la divina gra-
„ cia; que bien será menester
„ para el largo viage de mar, y
„ tierras; y plegue à su divina
„ Magestad le vuelva à este
„ Reino con bien: que cierto
„ me quiebra el corazon, ver q̃
„ tantos, y tan buenos Minis-
„ tros se vayan: (ò por mejor
„ decir) por pecados de esta
„ gente, los envíe el Señor à
„ otras partes, donde hagan
„ mas fruto, que aqui; pues no
„ conocen el regalo, y visita
„ de la divina misericordia. En

„ lo que toca à mi (Hermano
„ de mi alma) haga el Señor lo
„ que fuere servido, que yo le
„ doi muchas gracias por re-
„ do. Y si por este camino de
„ carcel, ò martyrio quisiere,
„ que acabe mi vida, hagase
„ su divina voluntad, que con
„ este deseo salí de España. Y
„ si con mas larga vida (sien-
„ do de provecho para estas
„ almas) quisiere el Señor, que
„ le sirva: *Fiat.* Lo que ruego à
„ V.C. es, que mire bien lo
„ que pide al Principe, y si-
„ no diere perdon general à
„ todos los Christianos, en
„ niaguna manera ruegue por
„ nosotros; porque para glo-
„ ria de Dios, y nuestra Reli-
„ gion dé mas importancia es;
„ que muramos en la carcel
„ predicando la Santa Fè à to-
„ dos los que vienen à ella, que
„ salir de aqui libres. Y digo
„ sin mentir, que quando por
„ fuerza me llevaren al Navio,
„ que si puedo, los he de dexar
„ burlados, y volverme; si me
„ valiere la suerte. Venga lo
„ que viniere, que quando así
„ lo hiciere, no serè yo el pri-
„ mero; pues nuestros Santos
„ Martyres de Marruecos por
„ dos, ò tres vezes se huyeron
„ de las Guardas, que los lleva-
„ ban, &c. Aliam quo-
„ que

EPISTOLAM, cujus initium: *Pax Christi. Anothe.* Ipsam transcripsit in sua Provincia S. Gregorii Chronica Fr. Antonius de la Llave Trienn. 12. cap. 22. Conscripsit quoque de suis arumnis.

Relationes duas in folio. Incipit prima: *Hasta ahora por los muchos inconvenientes.* Utramque etiam transcripsit laudatus Chronologus. Item Japonica lingua scripsit.

SUPER Sermones, & *Homilias Breviarii.* Tandem etiam in vinculis ipsomet Idiomate elaboravit.

CATECHISMUM, simul explicans Doctrinam Christianam, ac Gentilicas superstitiones impugnans. Testimonium perhibet præfatus Llave Trienn. 12. cap. 22. Idemque Martyr „ in sua Epistola his verbis: De „ el Catechismo, que hize aqui, „ recopilè un compendio re- „ partido en Danquiens con la „ explicacion de los Manda- „ mientos, tocando en èl las „ Supersticiones, y Ritos Gen- „ tilicos de esta gente, que co- „ munmente debèn evitar. Pa- „ receme, que seràn de prove- „ cho à los Doxicos, y otros de „ votos Christianos para hazer „ el Summe. V. C. se los haga „ trasladar, y embiar à Fuxi- „ mi, a Misdamnas, y à Vosaca-

„ quinoçumi, y demás partes „ *El* *Ex* explicando en la lengua „ los Sermones, y Homilias „ de el Breviario. Suorum Scriptorum, tantique Authorum mentionem faciunt ocularis testi- tis Didacus à S. Francisco in sua vera Relatione Martyrum Japonensium impressa Manila anno 1624. cap. 12. N. Martine à S. Josepho tom. 2. suæ Chron. lib. 4. cap. 15. R. P. Fr. Josephus Sicardo Augustinianus in sua Histor. Japon. lib. 3. cap. 14. & cap. 2. Martyrio 4. Confes- le part. 2. hujus Biblioth. Chron. 1. litt. 1.

JOANNES à Matre Dei, Lusitanus, ex Reformata Discalceatorum Provincia, Atrabida dicta, in Lusitano Regno, scripsit.

EXPLICACION de los Psalmos Penitenciales. Ulyssipone anno 1613. in 8. Ex Nicolao Antonio tom. 1. fol. 566.

JOANES à Matre Dei, in Batrica S. Didaci Provincia ad strictiorem Observantiam inter laicos admissus, Missionarios Marochi, & Fez, quo se transfudit, & socius in tribulationibus & Generalis Procurator, elaboravit opus Epithalamicum sub titulo.

DESPOSORIO *Espiritual*
Pro

Prodiit in lucem in 8. teste Hiftoriographo laudatæ Provinciæ part. 1. lib. 7. cap. 15. num. 129. Vidi ejus editionem Matritensem ann. 1702. Est opus bipartitum, & utilissimum. Prima pars incipit: *Sponsabo te mihi in fide.* Secunda verò sic: *Haviendo exercitado ya.*

JOANNES à Matrito, in Conventu S. Laurentii Conchenfis Provinciæ S. Josephi Theologiam docens, vulgarem fecit.

ORACION funebre en las Honras de el Serenissimo Principe D. Baltasar Carlos de Austria. Excudebat in eadem Civitate Salvator de Viader ann. 1647. sub patrocinio Illustrissimi D.D. Henrici Pimentel Episcopi Conchenfis. Vidi.

JOANNES Molano à S. Vincentio, Lector Theologus, ac Diffinitor Provinciæ Excalceatorum S. Gabrielis, in publicum misit.

MEMORIALE Canonico ac Regulari jure fundatum contra impediētes cujusdam Legati executionem. Placuit valde Religiosissimo ac erudito Authori tertiarie partis Chronica ejusdemmer Provinciæ Fr. Joanni de Plasentia.

JOANNES Molinos à Concep-

tione, Provinciæ Discalceatorum S. Gabrielis filius, ac pius, ex opusculis Seraphici Doctoris opusculum Idiomatico Latino efformavit super quinque litteras Dulcissimi Nominis Mariæ sub titulo.

CORONA B. Mariæ Virginis. Hispali 1684. Ex Chronologo secundo laudatæ Provinciæ Fr. Antonio Truxillo. lib. 8. cap. 34.

JOANNES de Monreal, Provinciæ Discalceatorum S. Petri de Alcantara in Granatensi Regno Diffinitor, edidit.

VIDA de la V. Francisca de la Xara de la Tercera Orden de N. P. S. Francisco. Murcia 1724.

JOANNES de Móra, laudatæ S. Petri de Alcantara Provinciæ ejusque strictioris Observantiæ in Granatensi Regno adscriptus, Lector Theologus, ac Diffinitor, scripsit eruditionis ac elegantiz plenum opus, scilicet.

ENIGMA Numerico Predictable. Matriti apud Joannem Garcia 1678. in fol. Tres hujus Authoris Conciones de Sacratissimo Rosario typis iterum mandavit ibidem anno 1680. R. A. P. Fr. Franciscus Nuñez, S. Officii Qualificator, necnon Provinciæ Granatensis Dominica-

nicanus Provincialis in suo tom. inscripto: *Collectanea de Sermone*. Item noster Author floridissimo stylo edidit

PENSIL Encharistico. Matri-
ti apud Joannem Garcia Infan-
zon 1684. in 4. Ejusdem Au-
thoris suppresso nomine in lu-
cem prodiit in honorem Imma-
culatæ Conceptionis Deiparæ
semper Virginis opus quoddam
poeticum sub titulo.

LID ingeniosa. Oriolæ anno
1696. Typis Jacobi Mesnier
in 4. Vidi. Item ejusdem Au-
thoris Concionem eruditam
sub titulo.

*NAVEGACION gloriosissi-
ma de S. Luis Beltran, y Santa
Rosa*. Valentia apud Joannem
Laurentium Cabreram ann. 1672.
Vidi.

*ORACION Panegyrica en ha-
ciendo de gracias a N. Señora
de Monserrate*. Oriolæ apud Ja-
cobum Mesnier anno 1695.
Vidi.

JOANNES à Nativitate, Villa-
Castinensis, Provinciæ S. Pau-
li veteris Castellæ alumnus, ce-
lebris Theologus, unà cum
Chariss. Fr. N. Fr. Joanne à
Trinitate, Salmanticensi, Sa-
cræ Theologiæ Lectore, ejus-
demque Provinciæ Patre, ad-
mentem Mariani, subtilisque
Doctoris Nostri, elaboravit

*CURSUM integrum Philoso-
phicum* quinque tomis.

PRIMUS complectens Sum-
mulas, tam Textuales, quam
Disputatas, impressas Segobia
per Sebastianum Rodriguez an-
1712. incipit: *Ne significatione
vocis.*

SECUNDUS Logicam Mag-
nam docens, incipiens: *Aristo-
teles 1. Posteriorum*, prælo ca-
datus Salmanticæ apud Euge-
nium Antonium Garcia 1712

TERTIUM amplectentem
primam Philosophiæ partem ex-
cudebat Segobia anno 1712
Sebastianus Rodriguez, incipit
Consultò ante Logicam.

QUARTUS incipit: *Cum
prima Physica parte*, complecti-
tur secundam, & Libros de
Generatione, & Cœlo. Seg-
obia per Sebastianum Rodrigue-
anno 1712.

QUINTUS denique de Ani-
ma, & Metaphysica peragit
incipit: *Dari animam*. Pinci-
ex Typographia Régia apud
Viduam Josephi de Rueda an-
1713.

JOANNES Oliva, Provincia
Excalceatorum S. Gabrielis in
Extremadura nomine dato, Vi-
spiritalis, necnon devotus Ec-
clesiastes, animarum utilitatem
cogitans, sequentia elabora-
vit.

Attramento

EL amigo Confessor. Mediolani apud Franciscum Mon-za.

CAMARIN Espiritual de el alma. Novaræ.

VADE mecum Moral. Ibidem. Ex erudito Chronologo laudatæ Provinciæ Fr. Antonio Truxillo lib. 8. cap. 24. num. 25.

JOANNES de Oliver, Concionator, ac Diffinitor Discealcearæ Provinciæ Philippinarum, Vir exemplaritatis nota insignitus, in cujus transitu à Christo, & Christipara, Seraphicoque Patre Nostro visitari meruit, cū nō exigua sãctitatis opinione reliquit sui zeli, & ingenii monumenta, quæ sequuntur, videlicet.

Ars lingue Tagala. Eodem Idiomaticè Tractatus duodecim. Primum,

De Beneficiis. Secundum,

De vita humana miseriis. Tertium,

De Beatitudinibus. Quartum,

De quatuor novissimis. Quintum,

De Peccatis. Sextum,

De Pœnitentia. Septimum,

De Eleemosyna. Octavum,

De Sanctissimo Sacramento Eucharistiæ, & Communionis. Nonum,

Scriptores.

145

De Fide Decimum.

De Charitate. Undecimum,

De consideratione, & meditatione. Duodecimum.

De quindecim Mystericis Sacratissimæ Rosarii. Scripsit quæ eodem Idiomaticè Catechismos quatuor. Primum,

De bonis moribus Christiani. Secundum,

De Doctrina Christiana, & ejus intelligentia. Tertium,

De modo communicandi. Quartum,

De modo baptizandi Infideles. Conscripsit eademmet lingua.

Dialogum de Confessione. Ac tandem communem Tagalis fecit

Catalogum Indulgentiarum.

Hæc Fr. N. Fr. Antonius de la Llave, in Chron. laudatæ S. Gregorii Provinciæ Trienn. 6. „ cap. 77. subdens : Todo lo „ qual es mui celebrado de los „ Ministros curiosos de todas „ las Religiones, estimando el „ mucho el mui importante „ trabajo, que con zelo de la „ salvacion de las Almas tomó. Nomen dederat Seraphicæ Religioni in Valentina Provinciâ,

JOANNES Pauper, Zamorensis, Provinciæ indivisæ S. Josephi alumnus, postquam elegit abjectus esse in nostris Con-

veribus Methymnenſi, & Salmanticensi D. Joſepho ſicris, zelo animarum ductus ad Philippinas, Japonium, Sinenſeq; Regnum tranſiit. Ubi que fuit, quanvis laicus, Vir verè Apoſtolicus, dilectas Deo, Pontificibus, & Regibus. In gratiam Catholici Hiſpaniarum Regis Philippi III. quendam ſcripſit.

Epistolam eruditis roboratam fundamentis, quibus probat Regna Chinx, Japonii, & Sian ad alium Regem minimè pertinere: quæ Epistola juſſu laudati Regis Typis data fuit, reſte Fr. Antonio de la Llave in Chron. Prov. S. Gregorii Philippinarum Trienn. 12. cap. 27. Ut ocularis teſtis rerum Japonicarum conſcripſit, quoque

Tractatum de promulgatione Fidei in illo Regno; quæ præmanibus habuit N. Fr. Martinus à S. Joſepho, præloque mandavit ſequens fragmentum: Vi
 „ en aquellos ſus Siervos reno-
 „ vada la pobreza, la humil-
 „ dad, y ſimplicidad de nueſ-
 „ tro glorioſo P. S. Francisco,
 „ y de ſus Comp. ñeros: y pa-
 „ raque en todo te imitaſſen,
 „ la Igleſia tenia el miſmo nom-
 „ bre que la de Aſiſis, pueſto
 „ como en centinela, y atalaya
 „ en medio de aquella Ciudad
 „ de Meaco, que eſtá en me-

„ dio de los Reynos de Japon,
 „ como Jeruſalen en medio de
 „ el mundo, rodeada de do-
 „ mil Templos de Idolos, y
 „ mas de veinte mil Bonzo-
 „ para confuſion de todos
 „ ellos, y de los miſmos demo-
 „ nios. Quasi cervus deſiderat
 „ fontes aquarum, ita deſidera-
 „ vit ſociam eſſe Sanctorum Pro-
 „ tomartyrum Japonenſium; ſed
 „ Deo diſponente martyrium vo-
 „ luntati deſuit, rediensque ad
 „ Hiſpaniam, ut conduceret Oper-
 „ rarios Discalceatos in vineam
 „ illam, Matriti in Convento S.
 „ Bernardini obdormivit in Do-
 „ mino non exigua ſanctitatis opi-
 „ nione. Ipſius quoque memo-
 „ riam faciunt Auguſtinianus Si-
 „ cardo in ſua Hiſtor. Japon. Mar-
 „ cellus à Ribadencira in ſui lib.
 „ 5. cap. 31. cum quibus, & ego
 „ in meis Chronicis tom. 1. lib.
 „ 5. cap. 17.

JOANNES de Placentia (cujus
 elogium leges apud Marcellum
 à Ribadencira lib. 3. ſuæ Hiſtor.
 Japon. cap. 3.) graviſſimæ S.
 Jacobi Provinciæ primu nomen
 dedit, inde ad Joſephina-
 nam Discalceatorum Provin-
 ciam, tandem in Philippina-
 ſolus translatus (à quibus
 nunquam reſceſſit) rectius fuit
 Cuſtos novæ in illa tempeſtate
 S. Gregorii Discalceatorum

Provinciae. Dum vixit veri Missionariae, ac eximii fervoris in divinis rebus, & animarum salute procurantis famam notissimam implevit. Scripsit (teste mihi Char. Fr. Antonio de la Llave tom. 1. Chron. laudatae Prov. S. Gregorii in Philippinis Trienn. 4. cap. 27.) scripsit, inquam, opus mysticum sub titulo

La Santina. Item Idiomatibus variis illarum Insularum —

Catechismum. Denique ad preces D. D. Jacobi de Vera Manifestis Gubernatoris compilavit

Statuta antiqua Indorum, quos Tagalos vocitant. Hanc compilationem legi in memorata S. Gregorii Chron. ibidemque Trienn. 4. cap. 1. nostri Venerandi Authoris vitam.

JOANNES à S. Philippo, Confessor, cui quoniam voluntas martyrii non defuit, quod etiam gravissimos pro Dei honore hominumque salute labores sustinuit, in suo Heroum Discalceatorum elogio locum non denegat eruditus Fr. Tiburtius Navarrus, Recollectus, in suo S. Petro de Alcantara post mortem redivivo cap. 16. fol. 75. in S. Didaci Vallisolerano ac gravissimo Conventu nostrae S. Pauli Provinciae strictioris Dis-

calceatorum Observantiae Seraphico habitu indutus; ad Discalceatos Philippinarum Superiorum licentia se contulit, indeque Missionibus Apostolicis deditus in Japoniam transivit. Annos post multos in predicatione, & Gentilium conversione transactos gravi morbo affligens, in montem Timitongue secessit; cumque mortis suae transitum adesse cognovisset, rogavit humiliter Dominum, nè eum, qui Sacramentis administrandis indefessè laboraverat, eorum participatione destitutum relinqueret. Exaudivit Dominus orationem pauperis, voluntatem faciens timentis ipsum; nam ad triduum vita prorogata, Sacerdotem Tertii Ordinis misit, qui Sacramenta omnia ei contulit. Postea quasi alterum Simeonem, Christus dimisit servum in pace anno. 1628. die 22. Septemb. Eodem anno 20. Martii scripserat

Epistolam non in doctis humanæ sapientiae verbis, sed in virtute Spiritus Sancti, laudatam à Chariss. Fr. N. Fr. Francisco à Sancta Agnete part. 2. Chron. Prov. S. Gregorii in Philippinis Insulis lib. 7. cap. 25. Indignum judicavi de ejus Epistola sequentia non ponere.

„ Circo años ha (inquit)
„ que la muerte me ha cabido de

„andar siempre por montes,
 „Aldeas, y Campos, con frios,
 „nievës, aguas, y calores, dur-
 „miendo en chozas, cuebas,
 „y cavernas, por lo qual estoi
 „tan consumido de asma, y
 „frialdades, que aunque no
 „me quemén, no vivirè mucho
 „Y estoi tan harto de vivir en-
 „tre estos Leones Pardos, que
 „fino fuera por darles ocasion,
 „á que cometan tan gran pe-
 „cado, como es matar á un
 „Sacerdote, no hiciera ningun
 „resguardo para conservar es-
 „ta penosa, y miserable vida;
 „que el padece media hora
 „de fuego con tal esperanza, y
 „ayuda, es gloria; mas padecer
 „cada dia tanto de persecu-
 „cion, y hiel, es mui duro de
 „sufrir. Agunt de eo R. P. Fr.
 Gaspar á Fonte in Histor. Capi-
 tuli Generalis Toletani anno
 1633. fol. 48. ac Chronologi
 Prov. S. Pauli.

V. JOANNES de Prado, Le-
 gionensis Montannæ in Hispa-
 ñia gloria, alumnus, olim Pro-
 vincia S. Gabrielis, primus Pro-
 vincialis Minister Provinciae
 Discalceatorum S. Didaci in
 Batlica, ac inclytus Martyr Affri-
 canus, de cujus martyrio, cau-
 saque martyrii, necnon de uno
 miraculo extat decretum SS. D.
 N. Clementis XI. datum Romæ

die 27. Martii anni transacti
 1712. Sui spiritus monumenta
 relinquens, pro regimine peculia-
 suæ Provinciae zelo strictioris
 Observantiæ ductus, nova, et
 rigidissima conscripsit
Statuta, Typisque communi-
 sit. Eorum memorem invenit
 Fr. Fr. Franciscum de Jesu Ma-
 ria tomo 1. Chronicae Provin-
 cia S. Didaci lib. 2. cap. 9. fol.
 154. n. 112.

Epistolæ quasdam. Asser-
 tur unica originalis in Archivio
 Conventus Dominæ nostræ de
 Gratia memoratæ Provinciae
 Aliam communem fecit, addi-
 ta glossa super quasdam episto-
 laus Chronologus lauda-
 tæ S. Didaci Provinciae tom. 1.
 lib. 2. cap. 26. à num. 295. in-
 cipit: *Con la de V. m.* Pro sua
 Provinciae regimine.

Directorium quoque elabo-
 ravit. Librum istum spiritu pro-
 phetico ductus tradidit Fr. Joa-
 ni de Paelles moderno Conci-
 natori, ut in suo Provinciali
 futuro ab illis maximis Religio-
 sis oculos non averteret. Con-
 sule præfatum historiographum
 ibidem cap. 18. num. 217.

JOANNES á Resurrección,
 Provincia S. Pauli alumnus,
 Sacrae Theologiæ Lector, Vir
 sanè doctrina, ac virtute.

rus nonnullos *Morales Tractatus* M.S. reliquit. Unum videlicet de *Peccatis*, nonnullis additionibus locupletatū à doctissimo Viro, ejusdemque Provinciae alumno Fr. Joanne ab Assumptione. Salmanticae typis dabat in 4. sub titulo: *Antorcha Moral*, Lucas Perez Typographus Universitatis 1689.

Alium Tractatum de *Poenitentia* utile valde pariter in publicum mittebat in fol. sub titulo: *Antorcha Moral añadida* Isidorus de Leon Salmanticensis Universitatis Typographus, anno, 1703.

JOANNES de Ribas, (testibus Illmo. Gonzaga, part. 4. Conv. 11. Provinciae S. Evangelii, Mariano in suo Francisco redivivo lib. 1. cap. 4. Arturo in Martyrologio Franciscano 23. Junii §. 5. Nicolao Antonio in Bibliotheca Scriptor. Hispan. tom. 1. fol. 583. ac Vvadingo de Scriptoribus Ordin. Minorum) in S. Gabrielis Discalceatorum Provincia habitum suscepit, textumque tenens locum inter illos duodecim Minoritas, qui primò Indos sacro regenerarunt lavacro, Guadianus apud Mexicum, Diffinitor Provinciae S. Evangelii, observantissimus semper, sanctusque Vir, miro spiritu exal-

tuans, conscripsit Mexicano idiomate:

Christianam doctrinam, seu Catechismum.

Dominicales per totum annum Sermones.

Dialogum devotissimum de vita hominis Christiani. Necnon ex latino in eamdem linguam convertit

Vitas Sanctorum Patrum. Itemque:

Vitas Patrum, & eorum Sociorum, qui primi lucem Evangelii his populis intulerunt. Anno 1562. die 25. Junii curvatis propè lectum genibus animam Creatori concessit, crucem prae manibus tenens, cujus corpus Tetzeacano in Conventu condigno honore humatum est. Scribunt quoque de hoc clarissimo Franciscano Dominicanus Hernandez in sua Ecclesiast. Histor. cap. 17. Chronologi suae S. Gabrielis Provinciae, missis aliis apud Arturum videndis, & Antonius de Leon in sua Biblioth. Orientali.

JOANNES Santano de Membrio, Provinciae S. Gabrielis Discalceatorum Filius, Theologiae Sacrae Lector, & Custos, edidit vulgari lingua:

Ceremoniale Missarum, in 4. ann. 1710.

Manuale Ecclesiasticum, & Re-

Regulare, in 4. Salmant. 1719. Ineditum, sed praviis ad praelum licentiis, reliquit:

Ceremonial de el Coro.

JOANNES à SS. Trinitate, de Valdepeñas, Provinciae Discalceatorum S. Josephi alumnus, Sacrae Theologiae Lector in celebri S. Petri de Alcantara, vulgò de la Ambrosiana, Conventu, in publicum misit Italico idiomate:

Vitam V. Servi Dei Fr. Josephi de Turre, Confessoris, laudatæ Provinciae filij; censura R. A. P. Josephi Maria Sotomayor, Societatis Jesu clarissimi sodalis roborata n., ad Serenissimum Cosmam III. Magnum Florentiae Ducem. Ejus Imperio prodit in 8. ex Officina Cajetani Tartini, anno 1718. & in 4. Lucæ anno 1727.

Elucidationem Indulgentiarum exercitio sancto Via Crucis à Summis Pontificibus concessarum. Lucæ 1715, apud Dominicum Giuffeti.

Tractatum de assignatione Visitatoris Fratrum Terti Ordinis S. P. N. Francisci, praelo datum Florentiae anno 1722.

De Privilegiis Regularium post Tridentinum. Lucæ 1723.

Exhortationi pro Definitione dulcissimi Mysterii Immaculate Conceptionis Deiparae semper Virginis. Liornæ apud Ja-

cobum Valsi 1719. in 4. Latina lingua habet tomum in folio sub titulo:

Exercitium Angelicum, prolo-miturum, & fortè jam datum. Ipsū & alios quoque Scripturæ Tractatus vidi in laudatæ de la Ambrosiana Conventu, cum ejus Authorem studiis immersum, mansuetum, humilem corde expertus sum ann. 1721. Post hæc autem elaboravit, in publicumque misit:

Exercitii de amor di D. Lucæ apud Dominicum Marescandoli anno 1727. in 4. Italice. Item, aliam

Elucidationem Indulgentiarum Via Crucis. Italice. Lucæ apud Nicolaum Marescandoli in 8. anno 1715. Item, eodem idiomate:

Compendium vite V. Servi Dei Fr. Josephi à Turre, Discalceati, Provinciae S. Josephi filij. Excudebatur in Typographia Regiæ Celsitudinis Florentiae anno 1716. in 8.

Dissertationem Regularem Militat in ipsa pro authoritate Guardianorum erga Visitatorem Fratrum N. tertii Ordinis In lucem prodit Florentiae anno 1721. in 8. Latine autem in publicum misit tomum inscriptum

Concionator Ecclesiasticus Tractatus de Sacra Scriptura scholasticè cum regulis, & pro-

Attramento

ceptis ad conceptus ex illa emen-
dos. Florentiæ apud Michaelē
Nestenum in 4. ann. 1727. Re-
solutionem Theologico-Cano-
nicam.

De sponsalium ad instantiam
parentum cum impari conditio-
nis puella initorum solubilitate.
Florentiæ apud Typographiam
Regiæ Celsitudinis ann. 1722.
in folio. Ad prælum omnino
paratos habet hoc anno 1727.
tomos sequentes idiomatibus
variis:

De Deo Uno, in fol. Latine.

Lapis Lyrius novitatum
Zarragæ, in 4. etiam Latine.

Declaracion de las maxi-
mas mysticas de el V. Fr. Joseph
de la Torre.

Vida de el V. Fr. Joseph de
la Torre, Hispanè, & diffuse.

Relatio Vita Ven. Fr.
Alphonfi de Tarazona. Hoc opus
Italicè elaboratum publicavit
Veneriæ in suo Legendario
Franciscano R. A. P. Fr. Petrus
Antonius de Venetia, Refor-
matus.

Defensoris nonnulla Vie
Crucis. Italicè.

Defensorium privilegii Re-
gularium ordinandorum extra
tempora. Italicè idiomatè. Item:

Appendicem operum Illmi.

Episcopi Nicolai Steni, Italicè.

De tribus causis pñi opus-
cula tria. Italicè.

Scriptores

151

Refutationem quarundam
propositionum libri inscripti: El
Cavallero convertido à la Re-
ligion Catholica.

Consilia varia, & casus mo-
rales. Latine, & Italicè.

Breve noticia de los Reli-
giosos, que fallecieron con buena
fama en el Convento de la Am-
brofiana. Hispanè. Item jussu
Inquisitoris Generalis Florenti-
ni elaboravit mysticam diffici-
liam.

Questonem: Utram arte
dæmonica possit violari aliqua
persona absque ullo peccato? Ejus
resolutionem negativā appro-
bavit Congregatio Inquisitio-
nis Romæ. Tandem in materos
habet tomos duos. Primum:

Questiones varieg Scholasti-
ca. Secundum:

Exercitios para personas
Religiosas, y Sacerdotes.

JOANNES à Trinitate, Sal-
mantinus, Theologiæ profes-
sor, ac nostræ S. Pauli Provin-
ciæ Pater, Commissarius Visi-
tator Provinciæ S. Didaci in
Bætica, S. Petri de Alcantara,
Granatensis, necnon S. Gabrie-
lis in Extremadura, sui que Ca-
pituli Præses, adeo in scientia
profecit, ut Philosophiam ad
mentem N. Ven. Subijque
Magistri interpretatus integram
Cursum Artium quoque to-
mis

mis. posteris dederit cum N. Charissim. Fratr. Joanne à Nativitate, Villa-Castrensi, cujus memoriam fecimus: præter hæc Philosophica, edidit:

Compendio brevissimo de la vida de N. Caris. Herm. y P. el V. Fr. Diego de Llanos. Prodiit Salmanticæ anno 1713. in capite libri ab ipsomet Llanos elaborati, nempe: *Arte Mystica.*

JOANNES à Trinitate, in Oppido la Calzada Diocesis Abulensis ortus, Theologiæ Sacræ Lector emeritus, semel atque iterum Provinciæ S. Gabrielis in Extremadura Provincialis Minister, Commissarius Visitator Sanctarum Provinciarum Cantabriginensis, Angelorum, S. Jacobi, S. Josephi, S. Pauli, & Algarbiorum in Lusitano Regno, religiositate omnigenaque doctrina conspicuus, hæc utilitatis memoriæ monumenta reliquit Latina lingua:

Expositionem Constitutionis Gregorii XV. contra Confessarios solicitantes in Confessione. Hispalii ann. 1643. in 8.

Tratado de los Casos reservados en la Orden de los Menores, para los Ministros Generales, & Provinciales. Hunc Joannes de la Haya Authoris Discipulus latinum fecit, ac prælo subjecit Parisiis anno 1617.

Transformacion de el alma en Dios, &c. super cap. 8. Canticorum. Ulyssipone 1693. in 4.

Chronica de los Frailes Menores Descalzos de la Provincia de San Gabriel. Hispalii 1652. in fol. Ex Nicolao Antonio, Bibliothecario de Medina, ac Antonio Truxillo part. 2. Chron. suæ lat. datæ Prov. lib. 1. cap. 14. & lib. 8. cap. 14. adducente. quoque sequentia in lucem edita:

Discurso Apologetico en defensa de la Descalcez Seraphica.

Informacion en derecho, en que prueba haver sido hijo de la Santa Provincia de S. Gabriel S. Pedro de Alcantara. Hujus operis meminit Nost. Martinus à Josepho part. 2. suæ Chron. in fine. Doctor D. Francisco Barredo, & Angulo Canonici Magistralis Cauriensis, & Plecentinus Poenitentiarius (ut vocant) initio præjectæ Expositionis Gregorianæ testimonia reddit veritati, amicitiae, Athori, ejusque operibus, dicens „ Alii Gregorianæ litteræ „ adhæsere tenaces, ut pauci „ Ministros superstites reliqui „ rint; sed à te exposita non ex „ cidit littera, sed quasi spiritus „ vivificat. Adeò enim Pontifex „ cis pietatem penetrasti, quo „ spiritus ejus abeuntis ebullit

„ se, vel illum à te ingrassè, si
 „ cum Pythagora sic loqui fas
 „ esset, testari non vereretur. Nec
 „ mirum: Adeo magnus est ho-
 „ mo (plures verius dixerim)
 „ nam in concionando ita egre-
 „ gius existis, ut Ecclesiastes
 „ videaris, & nil præterea Ca-
 „ thedram si ascendisses: Mo-
 „ ralem Theologum ita cura-
 „ culum agis, quasi nullis aliis in-
 „ cubueris studiis. Quanta In-
 „ terpres Sacræ extiteris pagi-
 „ nae, quantus mysticus Do-
 „ ctor præter alia tua testatur il-
 „ lud tuum opus, quod prælo
 „ mandatum *Transformacion de*
 „ *el alma* appellasti. Denique
 „ tantus es, ut & Historiogra-
 „ phum agere sis cæctus: concic-
 „ tus pro tua nimia modestia
 „ dixerim, & quod plus est,
 „ hæc omnia inter maximas oc-
 „ cupationes, quas secum de-
 „ ferunt propriæ, & aliarum
 „ Tetriciarchatum, id est, sex ex-
 „ terarum Provinciarum.

JOANNES Ximenez, Vir
 magnus tam vitæ sanctimonia,
 quam ingenii illustris, inter eru-
 ditissimos sui sæculi longè eru-
 ditissimus, & ad gravissima Or-
 dinis dubia solvenda non semel
 consultus, Provinciæ S. Joannis
 Baptistæ alumnus, Theologiæ
 Scholasticæ, & Moralis Lector,
 Diffinitor, Custos, tæc Pater,

à Confessionibus Marchionum
 de Pobar Protegum Valenti-
 ni Regni, Fundatorque cele-
 bris Congregationis S. Philippi
 Nerii in Civitate Valentina, in
 publicum misit.

Chronica de el B. Fr. Pasqual
Bailon. Valentia 1601. in 8. &
 alibi.

Exposicion de la Regla de los
Frailes Menores. Ibidem 1611.
 in 16. apud Joannem Christo-
 phorum Garriz, quam appro-
 bavit V. Fr. Antonius Sobrino.
 Deinde auctor prodiit à morte
 Authoris in eadem Urbe ex Of-
 ficina Patrii Moi 1622. Bar-
 cinone 1629. in 16. cum forma
 celebrandi Capitula culparum.

Exercicios Espirituales. Va-
 lentia ann. 1622. in 16.

De la Oracion mental. Ibidem
 1627. in 8.

Exercicios divinos revelados.
al V. Nicolas Escbio, y referi-
dos por el Padre Surio, opus ex
 Latino redditum. Valentia 1609
 Matriti 1613. in 16. Hùpali
 apud Gabrielem Ramos 1621.
 in 16. & Mathiam Clanijo 1614.
 Vyadingus, Nicolaus Anto-
 nius.

Orden Judicial. M. S.

Tractatum Raptuum, & Ré-
velationum Latino Idiomate, &
 Scholastica Methodo super
 quæst. 155. 2. 2. Angelici Præ-
 ceptoris M. S. Antonius Panes
 V. part.

part. 2. suæ Chron. cap. 11. fol. 43. Scripsit insuper.

Explanationem in Job, in Cantica, & Apocalypsim. M. S. Tandem

Viginti duo volumina in 4. Scrip̃a reliquit ad Concionatorum utilitatem, quæ M. S. jussu Reverendissimi P. Archangeli de Messina servantur in Bibliôtheca Conventus Montis Sion de Torrente. Ex Relatione ejusdemmet S. Joannis Baptistæ Provinciæ ad me missa anno 1724. jussu Chariss. Fr. N. Fr. Laurentii Alvelda Prædicatoris Apostolici, dignissimique Ministri Provincialis. N. Authoris mentionem facit laudatus Garcia, in Indice AA. littera I.

JOANNES Ximeno, ex Oppido de las Peñas de S. Pedro in S. Joannis Baptistæ Provinciæ professor, morum, vitæque spiritualis probatus. Magister, ac Consultor Apostolicorum Inquisitorum, Murciae Urbis publici jasis fecit

Memorial Theologico, y Juridico contra la permission de casas publicas de mugeres, anno 1629.

Examen de los casos de conciencia, que suceden en el articulo de la muerte. Valentia 1636. in 8. Ex Nicolao Antonio tom.

1. fol. 612. Consale Vvadin-gum.

JOSEPHUS Almorox, Provinciæ S. Josephi devotus alumnus, mysticis studiis deditus, dedit in 8. patrio Idiomate opus inscriptum,

Las tres vias, ó caminos para la perfeccion. Ex relatione laudatæ Provinciæ ad me missa anno 1724.

JOSEPHUS ab Assumptione, Vallisoletanus, celebris Ecclesiastes, ac Provinciæ S. Pauli Veteris Castellæ in Regione Diffinitor, Orationem funebrem in Exequiis Excellentissimi D. D. Antonii Martini Albarez de Toledo Ducis de Alba sub titulo,

Llantos de el Alba. Typis editæ Salmanticæ ann. 1711. Vidi. Nunc autem in utilitatem Prædicantium varios tomos in folio scribebar.

JOSEPHUS de el Baterno, à S. Joanne, olim in Provinciâ Discalceatorum S. Petri de Alcantara Neapolitana, Sacræ Theologiæ Lector, ac Diffinitor, Provinciæ S. Josephi Custos, Provinciæ S. Pauli Commissarius Visitator, ac totius Ordinis Minorum Generalis Diffinitor, edidit *Breviariam Evangelii*, hoc est,

Explicacion de la Sagrada Oracion de el Pater Noster, y meditacion sobre el. Prodiit libellus hic utilitate magnus Matriti Typis Joannis Garcia Infanzon anno 1705. Excellentissimo, ac Eminentissimo Archiepiscopo Cardinali Portocarrero, sacer. Vidi. Sed injurius nè sim inclytæ Authoris memoriæ, devotioni quoque Orationis Dominicæ, ejus unico verbo Seraphicus P. N. Franciscus extra se rapiebatur, hæc subjecio in capite laudatæ operis ad Lectorem missa.

En breve te ofrezco todo
quanto debes desear,
si sabes considerar
en este breve este todo.
Este soberano modo,
que Christo nos enseñò,
es, el que te ofrezco yo:
nada es mio; fuyo es todo.

Tómale con devocion,
como enseñado por Dios,
si quieres, que venga à nos,
lo que encierra esta oracion.
Considera, rumia, y piensa
cada palabra, y acento,
y verás, que en un momento
te dà una dulzura imensa.

La experiècia me ha enseñado,
que es verdad, lo q̄ te digo;
porque Dios es buen amigo,
y paga muy de contado.

No gozan de este favor,

fino es los que atentos oran;
porque estos son los q̄ lloran
dulces lagrimas de amor.

No puede tampoco orar
con atencion, y dulzura
el que ignora, y no procura
entèder, lo que ha de hablar.
Doite, pues, porque no ignores
explicada esta oracion,
para que tu corazon
sepa, y arda, quando ores.

JOSEPHUS de Bolaños, Provincia S. Josephi alumus, Theologiam docens in Conventu S. Petri de Alcantara Etrurienfi, vulgò de la Ambrosiana, in publicum misit

La Via Crucis illuminata. Lucæ apud Nicolaum Mareiscandolfi anno 1713. in 12.

JOSEPHUS Cuellar, ex Provincia S. Josephi in Nova Castella, Sacræ Theologiæ Lector, Catholicæ Majestatis Regius Prædicator, à Secretis quoque Venerabundæ Provinciæ, Cursum Theologicum juxta mentem, & ordinem V. Doctoris Subtilis Scoti digestum typis mandavit duobus tomis in 4. Continet primus tomus Tractatus sequentes.

Super Prologum Doctoris Subtilis.

De intellectu divino.

De voluntate divina.

*De visione Beatifica.**De distinctionibus.**Conciliationes quorundam locorum Doctoris Subtilis, nonnullaque de Scientia Media, & Prædestinatione.**Agit in secundo Tomo.**De Trinitate.**De Angelis.**De Hexameron.**De Homine.**Matriti apud Antonium Marin 1725. additis quoque conciliationibus aliquorum locorum nostri Subtilis Magistri. Vidi.**JOSEPHUS Ferrer, Valentinus, S. Joannis Baptistæ Provinciæ alumnus, Lector Theologus, ac Diffinitor, in lucem eiecit**Logica, Metaphysica, & Physica Summulisticum prælum. Valentia in 4. ex Typographia Josephi Esparza ann. 1636. Vidi. Pharum Evangelicum, hoc est,**Commentaria in quatuor Evangelia. Tomum primum publicavit Lugduni 1661. in folio. Vidi. Agunt de eo Nicolaus Antonius, Petrus de Alba, & Author Centoriæ Scriptorum Discalceatorum.**JOSEPHUS Garcia de Conceptione, Lector Theologus, Provinciæ S. Didaci in Batca, posteris dedit,**Historia Bethlehemitica, videlicet exemplar, y admirable de el Ven. Siervo de Dios, y Padre Pedro de S. Joseph de Bentacur, Fundador de el Regular Instituto de Bethleben en las Indias Occidentales, frutos singulares de su secundo spiritu, y sucesos varios de esta Religion. Hispali apud Joannem de la Puerta an. 1723. in folio. Vidi. Authorem, & opus laudat Historiographus doctus memoratæ Provinciæ Fr. Franciscus à Jesu Maria tom. 1. cap. 15. num. 128.**JOSEPHUS de Hoyos, in S. Didaci Mexicana Discalceatorum Provincia Verbi divini Declamator, Diffinitor, ac S. Officii Qualificator, emisit foras hujus tituli Librum.**Salves, y Oraciones Panegyricas. Matriti apud Emanuellem Ruiz de Murga ann. 1705. in 4. Vidi.**JOSEPHUS à Jesu, Sacra Theologiæ Lector, ac suæ S. Joannis Baptistæ in Valentino Regno Provinciæ Historiographus, publici juris fecit**Sermon de S. Blas. Syraculis ex Officina Paschalis Boni 1700. Vidi.**Sermon de la Purissima Conception. Valentia Typis Regiis 1698. Vidi.*

Sermon de la Imperial Aguila en glorias de la Purissima Concepcion. Syracusis 1690. Vidi.

Sermon de la Conversion de S. Pablo. Ibidem 1700. Vidi.

Sermon de S. Francisco de Paula. Ibidem ann. 1706. Vidi.

Sermon de Santa Cathalina Virgen, y Martyr. Ibidem 1692. Vidi. Edidit quoque Librum inscriptum,

Cielos de fiesta, y Musas de Pasqua en la Canonizacïon de S. Pasqual Bailon. Valentia apud Franciscum Mestre ann. 1692. in 4. Vidi.

JOSEPHUS à Jesu Maria, Provinciae S. Josephi Sacrae Theologiae Lector, ac Custos, edidit

Oration Panegyrica en obsequio de el glorioso Patriarcha S. Joseph en nacimiento de gracias por el feliz Nacimiento de N. Serenissimo Principe Luis el Primero. Matriti apud Emmanuelem Ruiz de Murga 1708. Vidi.

JOSEPHUS Lopez, Sacrae Theologiae Lector, ac Pater Discalceatae S. Petri de Alcantara Provinciae in Granatensi Regno, communem fecit.

Oration funebre en las Exequias de el V. P. Fr. Francisco Saenz de la Provincia de S. Pe-

dro de Alcantara. Excudebat Granatae anno 1725. Alphonsus Fernandez in Typographia SS. Trinitatis. Est oratio historica, meritò Panegyrica, ac devota. Vidi.

JOSEPHUS Lloris, Lector Theologus, ac Valentinae Discalceatorum Provinciae Diffinitor; concionem celebrem publicavit Valentiae 1692. scilicet.

Sermon de N. Señora de los Desamparados en la Translacion de la SS. imagen à su nueva Capilla.

JOSEPHUS de Madrid, Provinciae S. Josephi filius, Theologiae Sacrae Lector, scripsit.

Vita mirabilis de la Seraphica Madre Santa Gibrira. Lucæ excussit in 4. Sebastianus Dominicus Caputriti ann. 1727. Italicè. Ad prælum matura habet sequentia eodem Idiomate.

Novendiale mystico Panegyricum S. Josephi novem concionibus ornatum in 4.

Novendiale devotum S. Joannis de Deo in 8.

Triumpho S. Anna una cum novem ejusdem sancta concionibus, suæque Novena, in 4. Italicis quoque communem fecit in 4. tomum inscriptum Hispanè: *Molina de Oration.* Tandem

Latine typis paratam habet hoc ann. 1727. in folio

Apologiam contra quemdam Parochum ruralem, asserentem, esse damnatum ab Ecclesia dicere, B. P. N. Franciscum esse Angelum Apocalypsis.

JOSEPHUS à S. Maria, Hispanensis, in Discalceata S. Didaci Provincia in Bætica Philosophiam docuit, ac eruditione claruit. Morte autem præventus, unicum opus Latinum, & in folio omnibus titulis absolutum reliquit M. S. sub titulo,

Pentalpha S. Francisci. Scio olim aliis præfuisse libris ejusdemmet assumpti in Conventu S. Josephi de San Lucar præfatæ Provinciæ; nunc autem est mihi Thesaurus invisus. In Conventu de Lopera ejusdemmet Provinciæ aliqua legi laudati operis fragmenta.

JOSEPHUS à S. Maria, Provinciæ Aragoniæ filius, sed in Philippinis Insulis Guardianus Conventus Manilensis, necnon Diffinitor Discalceatæ S. Gregorii Provinciæ, in eodemmet Manilensi Conventu typis dedit opus ab ipso dispositum, scilicet,

De la Tercera Orden de N. P. S. Francisco, y de sus Santos. Testem adduco Chronologum laudatæ Provinciæ Trienn. 10. cap. 3.

JOSEPHUS à S. Maria, Religiosissimus Provinciæ S. Gabrielis Pater, Provinciarumque S. Josephi, & S. Pauli Commissarius Visitator, Practicam criminali Religiosam publicavit sub titulo:

Tribunal de Religiosos. Hispani in 4. apud Ferdinandum R. 1617. Item edidit.

Apologia de la Sagrada Comunión, y de sus admirables efectos. Matrini apud Viduam Alpho Martini 1616. in 8. Morte relictus asperxit 6. Januarii 1621. Testes adduco primum ac secundum Chronologum suæ Provinciæ, Nicolaum Antonium ac Balthasarem de Medina. Vidi.

JOSEPHUS Navarro, Hispanus, Commissarius Provinciæ nostræ Sinicæ Missionis, primo in FoKien, deinde in Kuantung Provincia Evangelium prædicavit. In Urbe Xun-ter Ecclesiam à fundamentis pulcherrimam erexit, numerosamque Christianitatem per triginta circiter pagos diffusam, in quibus tres alias ædificavit Ecclesias, suo Apostolico spiritu fovens, anno 1700. scripsit

Historica notitia Dei, & Dei dei mysterium à creatione mundi. Hoc opus jam elaboratum, mox

moxque typis mandandum an. 1700. accepimus à Chariff. Fr. N. Fr. Petro de la Pinuela in Catalogo Religiosorum S. P. N. Francisci, qui Sinarum Imperium ad Jesu Christi Evangelium prædicandum ingressi sunt ab anno 1579. usque ad 1700. ansum, quo ipsum typis mandavit Joannes Josephus Guillena Carrascoso. Filius fuit Provinciæ S. Joannis in Valentino Regno, & (me docente Chariff. Fr. N. Fr. Joanne Fernandez Apostolico Concionatore in Sinarum Regno) lingua Sinica conscripsit, typisque paratam habebat ann. 1725.

Vitam S. P. N. Francisci.

JOSEPHUS de la Purificacion, Ulyssiponensis, Primarius Sacrae Theologiae Lector in Arabidorum Discalceata Provinciæ, edidit patrio Idiomate

Sermon de la Resurreccion de Christo N. Salvador. Ulyssipone Typis Antonii Pedroso anno 1706.

JOSEPHUS de la Torre, à Spiritu Sancto, Provinciæ Discalceatorum S. Josephi filius clarissimus, Sacramenti Pœnitentiæ insignis Minister, cujus sanctitatem virtutes, necnon miracula post mortem testantur, M. S. reliquit duo opuscu-

la diffusa spiritum, compunctionem, ac ignem suæ charitatis spirantia, quorum primum:

Acto de Contricion. Secundum verò:

Instruccion para qualquier persona secular. Utrumque unà cum ejus vita Chariff. Fr. N. Fr. Gaspar à Spiritu Sancto, Sacrae Theologiae Lector, ac memoratae Provinciæ Pater prælo dedit typis Hieronymi Roxo ann. 1722. in S. Mattiti. Pariter ejusdemmet Venerabilis ad infirmum quendam, Lurentium nomine,

Epistolam, cujus sequentia „ verba transcribo: Si quiere „ sanar, y que sea á gloria de „ su Magestad, en primer lugar „ busque su voluntad divina. No „ piense, que hará falta á su „ familia, ni por esto quiera la „ salud; aunque no sea pecado. „ Como digo: en primer lugar „ la voluntad de Dios, y esto „ hará, no por fuerza, sino por „ amor puro. Despidase de to- „ das las cosas terrenas, y de „ su familia, y crea firmemen- „ te, que Dios es vida, y sa- „ lud de nuestro cuerpo, y al- „ ma. Crea firmemente, que „ poniendose en las manos de „ Dios, si fuere para su gloria, y „ bien de V.m. certísimamente „ sanará.

Sexagenarius in aliam vitam trans-

translatus fuit 23. Octobris anno 1715. cuius corpus inanime, flexibile, semelque, & iterum sanguinem fundens in Conventu S. Petri de Alcantara, vulgò de la Ambrosiana, honorificè cumulatam, ad humilimas preces suorum Religiosorum Fratrum non elevavit Illustrissimus, ac Reverendissimus Carrasa Nuntius Apostolicus Florentinus. Vidi.

ISIDORUS Gutierrez, Apostolicus Concionator, ac Custos Valentiniæ Disalceatorum Provincie, composuit,

Vida de S. Pasqual. Valentia anno 1702. in 8.

Archicofratia de el Cordón. Ibidem 1699. in 16.

Directorio de la V. Orden Tercera de N. P. S. Francisco. Ibidem 1704. in 8. apud Joannem Sancho. Vidi.

Rosario de la Virgen. Ibidem 1705. in 8.

Excelencias de la Miffa. Oriolæ 1714. in 16.

Almas de Purgatorio. Valentia 1705. in 8.

Historia de la Virgen de Loricito. Ilicitano Portu 1714. in 4. Hæc didici ex Relatione suæmet Provincie ad me missa ann. 1723.

ISIDORUS à S. Michaelè, Sa-

Disalceati

cræ Theologie professor, nec non Provincie S. Petri de Alcantara Granatenfis Disalceator scripsit,

Super caput primum Matthæi, tomum magnum observationum Genealogicarum, Paternegyticarum, Mysticarum, Dogmaticarum, & Moralium impressum Neapoli in folio in Nova Typographia Dominici Antonii Parrino ann. 1704.

Paraíso cultivado, & Vida de el V. Fr. Sebastian de Aparicio. Prima editio facta Neapoli anno 1695. in 4. Secunda Romæ & Latino idem 1699. Vidi.

Reflexos de la verdad, y contemplas de divino amor. Ibidem apud Felicem Mosca 1693. in 16. Loquitur cum D. Augustino usque ad paginam 168. Partii secundæ hujus operis sequentem præmittit inscriptionem:

Breve noticia de la vida, y virtudes de S. Pedro de Alcantara. Opus est valdè spirituale idiomate Hispano. Super quoddam capitales textus Sacre Provincie metricum epilogum fac meditationis occurrētis. Exemplum adducam. Folio 68. Super illud Psalmi 50. Cor contritum, & humiliatum Deus respicies, canit:

Mi Dios, sin cessar padezco
Por el estado, en que estaba:

Attrameto

Primero, por lo que amaba,
Ahora, por lo que aborrezco.
Yà qual Prodigio parezco
Ante vos arrepentido,
Y espero ser recibido;
Pues humilde á un Padre apelo,
Que jamàs negò consuelo
A un corazon dolorido.

Item aliam tomum pro
Virginis Immaculata Concep-
tione inscriptum:

*Certamen historiale Pae-
ggricum, ad honorem Beatissimæ
Virginis Mariæ, ejusque fidelis-
simi Doctoris Joannis Duns Scoti
Minorum Magistri.* In lucem
dedit Neapoli typis Fœlicis
Mosca anno 1701. in 4. D. Pe-
trus Guerrero. Vidi. An distinc-
tum sit opus ibidem impressum
anno 1706. inscriptum: *Certa-
men Scholasticum*, an non, judi-
cet alius. Scripsit quoque aliud
etiam Neapoli 1703. sub ti-
tulo:

Historia de San Miguël.
Tandem (me docente Charis.
Fr. N. Fr. Thoma Montalbo, Sa-
cræ Theologiæ Lectore, Patre,
ac Chronologo ejusdem Pro-
vinciæ, necnon Generali Diffi-
nitore totius Ordinis Minorum)
edidit laudatus Isidorus alios
sex tomos, quorum titulus uni-
cus:

Historia de el alma. Gra-
natæ anno 1723. Ex his tomum
unicum legi inscriptum,

Scriptores.

161

*Historia de el alma: Vida
de el Hombre impressam in 8.*
Granatæ in Typographia Sanc-
tissimæ Trinitatis, anno 1712.

JULIANUS à Cuenca, Con-
cionator Provinciæ S. Josephi
Carmen conscripsit in lau-
dem sui eruditi Fratris D. Bal-
thasaris Poreño Authoris Libri
inscripti: *Libro de la Limpia
Concepcion*, Conchæ impressi
anno 1620. typis Dominici de
la Iglesia in 4. Ejus initio affi-
xum legitur.

JULIANUS Pastor, Cannave-
rensis Conchenis Diocœsis,
dum adhuc juvenis egregiam
litteris operam daret, divinitus
excitatus ad strictiorem Fran-
ciscanorum Discalceatorum Ob-
servantiam amplectendam Se-
raphicum è manibus illustrissi-
mi Martyris S. Joannis de Pra-
do in S. Didaci Hispalensi Con-
ventu Provinciæ eidemmet
Sancto sacræ suscepit habitum.
Tanto exindè spiritus fervore
viam perfectionis ingressus est,
ut brevi totius religionis, de-
votionis, atque sanctitatis spe-
cimen dederit. Magnum Paren-
tem Augustinum summopere
colens, de verbo ad verbum
cuncta ejus opera semel, bisque
libros de Civitate Dei & legit,
& memoriæ mandavit. Nec frus-
tra

tra Apostolicis se totum Missio-
nibus dedit, faciliter, ac glo-
riosè decertans Judæis, Hære-
ticis, cum, Christi Catholicam
fidem suscipere, tam ferven-
tissimis Concionibus, tum so-
lidis argumentis, quam plures
coegerit. Utque non solum
verbo, sed opere Judæorum
errores eliminaret, totum uni-
cum scripsit:

*De Adventu Messie, prin-
cipalibusque articulis Fidei Ca-
tholicæ Romanæ.* Memoratur
à Fr. Francisco à Jesu Maria
part. 1. Chron. laudatæ Prov.
S. Didaci in Bætica lib. 7. cap.
10. num. 131. & ibidem cap. 8.
num. 76. hæc subdens, ut ocu-
laris testis:

„ Como tenia con la Es-
critura su entendimiento tan
„ fecundo, y la inteligencia de
„ los Padres, por tantos lances,
„ como los Misioneros tienen
„ con los Judios sobre la Sa-
„ grada Escritura, estando en
„ Marruecos, se aplicò à escri-
„ bir un Libro contra la perfí-
„ dia de los Judios, probando
„ solo con la letra de la Escri-
„ tura la venida del Messias, y
„ principales articulos de nue-
„ tra Fè puríssima; y asimismo
„ la verdadera inteligencia, que
„ deben tener aquellos textos,
„ dandoles à entender con sin-
„ gular claridad, lo mal, que

„ entienden los Hebreos los
„ lugares de la Escritura, de
„ que argüian errados, no aver
„ venido el Messias. Es un li-
„ bro de la mayor substancia,
„ que para este fin pudiera de-
„ searse, en que se conoce mu-
„ bien su nervioso genio, gran
„ literatura, y destreza en la
„ Escritura. De él hizieron los
„ Religiosos. Misioneros de
„ aquel tiempo algunos trasla-
„ dos, en que estudiaban, sin ser
„ necesario recurrir à otros
„ libros; porque en él lo halla-
„ ban todo. Con la circunstan-
„ cia de ser refutación, y re-
„ puesta de los comunes argu-
„ mentos, que los Rabinos ha-
„ cian, por estár casi siempre
„ en controversias prácticas
„ con el V. Fr. Julian, de las mis-
„ mas conferencias sacaba la no-
„ ticia de los primeros errores,
„ en que aquellos infelizes rro-
„ pezaban. Yo he tenido for-
„ tuna, estando asistiendo en
„ aquellas santas Misiones en
„ el Real Convento de Mequi-
„ nez, de ver el Original todo
„ de su pluma, en que pudiera
„ haver aprendido mucho, si mi
„ habilidad no fuera tan corta;
„ pero solo saqué la admira-
„ cion confundida con la lasti-
„ ma, de que no haya salido esta
„ obra à la luz publica, para la
„ utilidad de todos los que hu-
„ viese.

„ viesſen de concurrir con He-
 „ breos. Esta deſgracia es pen-
 „ ſion comun de los que antes
 „ de dar à luz los partos de ſu
 „ entendimiento mueren con
 „ el dolor de ver, que los de-
 „ xan poſthumos, expueſtos à
 „ la agena aplicacion, que co-
 „ munmente los dexa, à que en
 „ un Archivo los alimente el
 „ polvo, y roa la polilla.

A peccato lethali immu-
 nis, pronunciatoque ſuæ mor-
 tis die, ad illa verba: *Subvenite*
Sancti Dei, ad Aſtra migravit
 31. Decemb. ann. 1662. Conſ-
 cripſerat quoque:

Epistolas graviffimas, ac
 ſpiritu Dei refertiſſimas. Lau-
 dantur à Franciſco à Jeſu Ma-
 ria in ſuo tomo inſcripto: Miſ-
 ſion Hiſtorial de Marruecos
 lib. 5. cap. 9. fol. 446. hiſce ver-
 bis:

„ Les eſcribio el Padre
 „ Fr. Julian muchas Cartas
 „ Paſtorales à imitacion de S.
 „ Pablo, de quien heredò el
 „ encendido zelo de convertir
 „ el mundo. Remitã las Car-
 „ tas à un Diſcipulo ſuyo eſpi-
 „ ritual, como à otro Timo-
 „ theo, llamado Juan de Leon,
 „ cautivo en la miſma Ciudad
 „ de Illegas, y natural de Sevi-
 „ lla. Bran las Carras cada una
 „ un Sermon, en q̃ los alentaba
 „ à el ſufrimiento de los traba-

„ jos, à la firmeza de la Fè, à la
 „ eſperanza de el premio, y à
 „ la reſignacion en la divina
 „ voluntad. Tenian todos tra-
 „ ta veneracion à las Car-
 „ tas, y ſentian en ello tanto
 „ eſpiritual conſuelo, y deſa-
 „ hoço en ſus penalidades, que
 „ ſeñalando hora, ſe juntaban
 „ todos de Comunidad, y las
 „ leian en publico; aſſegurando
 „ deſpues algunos, que ſalie-
 „ ron de aquel remoto Pais,
 „ que hacian tanto eſecto, co-
 „ mo pudiera la oida perſua-
 „ ſiva de un Apoſtolico Predi-
 „ cador.

Unius ex ſuis *Epistolis*
 fragmentum leges in *Chronica*
 laudatæ Sancti Didaci Provin-
 ciæ, fol. 853.

LACEDÆMONIIS SAT

L

LAURENTIUS à S. *Francisco*,
 Provinciæ Diſcalceatorum S. Di-
 daci in Bætica Novitiorum Ma-
 giſter, ac Diſſinitor, in lucem
 edidit in 4.

Theſoro celestial, y divino,
 para reſcate, y conſuelo de las al-
 mas, aſi de los vivos, como de
 los fieles difuntos. Secundò Hiſ-
 pali ann. 1650. Fr. Alphonſus
 Florez operi, & Authori:

Así el assumpto con tu
 nombre ordenas
 En este, que amoroso nos in-
 flamas,
 Que por Lantencio escoges vi-
 vas llamas,
 y por Francisco escoges duras
 penas.
 Llamas doblas con él, penas
 cercenas
 En logro de las almas, que
 así amas,
 Quando con el amor, que á
 vivos llamas
 Con el de todos, y á muertos
 despenas,
 Vinculaste á tus nombres efí-
 cacias,
 Que todo hombre juzga mui
 notorias:
 Pues al colmo mayor de unas
 desgracias
 A tí te publicaste mil victo-
 rias,
 A los vivos por muertos mu-
 chas gracias,
 Y á los muertos por vivos mu-
 chas glorias.
 Ejus post transitum ex-
 cussit nomine suæ almæ Pro-
 vincia in Urbe Gaditana Lau-
 rentius Machado ad Deiparam
 semper Virginem ab Adamiri-
 ca labe immunem anno 1655.
 in 4. Vidi. Nicolaus Antonius
 Balthasar de Medina, & Chro-
 nologus laudatæ suæ Matris
 part. 1. lib. 7. cap. 15.

LAURENTIUS Fraguas, Lec-
 tor Theologus Provinciae Dis-
 calceorum S. Didaci in Mexi-
 cano Regno, obtolet Illmo. D. D.
 Fr. Gaspari Garcia de Pardi-
 ñas Turiasonensi Episcopo
 Sermone sanctæ eruditionis cujus
 inscriptio:

*Hermanada idea de Sacer-
 dotes, y Religiosos.* Impress. fuit
 per Joannem de Ortega in Me-
 xicana Urbe, anno 1721. in 4.
 Vidi.

EUCAS à S. Francisco de To-
 billa, Vir nobilis, S. Joannis
 Baptistæ Provinciae alumnus
 fervidissimus Concionator, à
 Confessionibus Principis Philippi
 berti, Proregum Valentia; alio-
 rumque Magnatum, absque
 peccati mortalis sorde, sui
 Confessarii testimonio, transi-
 git vitam, in qua, ut ascensio-
 nes in corde suo disponderet,
 præcipua devotione ferebatur
 erga Dulcissimum Nomen Je-
 su, ejus putativum Patrem glo-
 riosissimum S. Josephum, &
 Immaculatam Virginis Con-
 ceptionem, cujus pia interces-
 sione poenas Purgatorii non
 sustinuit. Sed si doctrina sua
 cognoscitur vir, doctrina hujus
 Venerabilis noscitur ejus exi-
 mia devotio in ejus libro His-
 panè inscripto:

Joyel de la Madre de Dios
 prælo dato Marcia 1650. Pe-
 trus

trus de Alba, Nicolaus Antonius, Balchazar de Medina, Antonius Panes part. 2. Chronica Prov. S. Joannis Baptistæ cap. 27. & sequentibus, ac Hippolytus Marratius in Appendice suæ Biblioth. Marianæ.

LUCAS Thomas, Provinciæ S. Joannis in Valentino Regno filius, Provinciæ S. Gregorii Provincialis Commissarius in Sinarum Regno, ad Episcopum Cantonensem longam, sed gravem misit

Epistolam de modo Evangelizandi Regnum Dei. Impres. Colonix anno 1699. Italicè; & Gallicè ibidem, ann. 1700. Legi.

LUDOVICUS à S. Augustino, Lector Theologus, ac merito, & Dignitate Provinciæ Discalceatæ S. Josephi in nova Castellâ Pater, *Cencionem* in populo gravi de Canonizatione S. Petri de Alcantara habuit. Cum aliis in lucem prodixit Martiri anno 1670. in libro inscripto: *Triumphos gloriosos, &c.*

LUDOVICUS à S. Augustino, Discalceatæ S. Didaci Provinciæ in Batica filius, Missionum Africae Vice Praefectus Apostolicus, Vir sanctè, cui nec humilitas aliavè virtus, nec martyrio voluntas defuit, suo spiritui dignus,

Epistolas conscripsit. Duarum meminit Chariss. Fr. N. Fr. Franciscus à Jesu Maria in suo tomo inscripto: *Mission Històrial de Marruecos*. Primæ lib. 6. cap. 7. fol. 657. Secundæ verò eodem libro cap. 12. fol. 664. simul in publicum mittens sequens fragmentum:

„Escribo (ajebat) à mi
„Hermana quatro renglones,
„por mandarme lo V. C. que
„de otra suerte no lo hiciera:
„yà se acabò para mí España,
„Patria, y Parientes, y Dios
„para mí es todas las cosas:
„quatro dias, ò menos, que
„me pueden quedar de vida,
„aquí los quiero emplear, vi-
„vir, y morir con mis cautivos,
„vos, sin querer acordarme de
„España, como sino huviera
„nacido en ella. Una vez, que
„me resolví à venir, fue para
„echarle à todo la bendicion, y
„no acordarme mas, que de mi
„alma. Yo me hallo cada dia
„mas contento, aunque ahora
„bien cansado por estàr solo;
„lo; pero moriré en la demanda,
„como buen Soldado. Como
„hai tantos cautivos, hai
„para todos exercicios, y à
„todos tenga de assistir, pues
„todos los dias tenemos disciplina,
„aunque sea Pasqua, à
„peticion de los Terceros, y
„todos los dias Via Sacra, y

„en el Hospital su Rosario, y
„Letanias con otras devocio-
„nes.

LUDOVICUS à Benavente,
Sacrae Theologiae Lector in al-
ma S. Joannis Baptistae Discal-
ceatorum Provinciae, ejusque
dignissimus Pater; communem
fecit eruditissimam:

*Glossam super Constitu-
tione suamet Provinciae;* in cu-
jus Archivio asservantur alia
ejus opera M. S. videlicet:

Quaestiones Regulares duae.

Expositio Bullae Gregorianae.

Ex Relatione memoratae Pro-
vinciae ann. 1723.

LUDOVICUS à Cruce, Lusit-
anus, honestis Patribus natus,
in Beticam se conferens, fratri-
bus se applicuit in S. Gabrielis
Provincia. Cōpluri edito litte-
rarum specimine, Romam fuit
remissus unā cum Joanne Bap-
tista Moles Procuratore Gene-
rali, ut à Secretis ei esset. Pro-
vinciae Terrae Laboris Praefec-
turam, deinde Sacrarum dūm
Virginum S. Clarae apud Nea-
politanos regimen adeptus,
jam, & maneribus exercitatus,
Romam transfertur, ut Sacro
Lateranensi Templo Pœnitenti-
arius deserviret, Collegiisque
praeffet. Demum sub Grego-
rio XV. creati meruit Vicarius
Generalis Minorum strictioris

Observantiae in Italia degen-
tium, quibus se olim aggrega-
verat. Qua Gubernationis
tione ab Urbano Papa VI
abrogata, quominus universi
fodalitio recessit ad pristina
Pœnitentiae administrationem.
Hoc etiam retento munere
Praepositus jam iterum Neapo-
litanae Provinciae creatus, et
Comitia Ordinis Generalis
Toleti celebranda ad nos pre-
fectus, Casaraugustae obiit sep-
timo Idus Maji anno 1633
ætatis suae 67. Vir fuit severus
te in seipsum, religiosaque O-
bservantia spectabilis, assidu-
que in studiis, ut Lucas Vv-
dingus ait, ex cujus totide-
ferè verbis hæc nostra repræ-
sentavimus. Scripsit:

*Disputationes Morales
tres Bullas Apostolicas Cruciae
Defunctorum, & Compositiones*
Cui additur.

De electione opinionum
Appendix. Lugduni præstant
operam eodem Vvdingo apo-
Jacobum Prost. 1634. in 4.

In Bullam Cœne Domini
volumen alterum, de quo ede-
do cogitabat eo tempore, qui
Bibliothecam Franciscanam de-
dit foras idem Vvdingus.

Tractatum de piis Legibus
relictis Fratribus Minoribus, in
quo probat licere hæc admitti-
re secundum cautiones à Do-

Bonaventura præscriptas in Regula Minorum.

Dubia aliquot Moralia, quibus in Pœnitentiaria domo Lateranensi doctè respondit. Hæc omnia tribuunt ei Vvadingus, Georgius Cardoso in Agiologio Lusitano die 9. Maji litt. L. & Petrus Antonius de Venetia tom. 1. part. 3. fol. 635.

De jubileo tractatus. Afferbatur M. S. in Bibliotheca Barberina Codex CCX. Ex Nicolao Antonio Medina, Antonio Truxillo, ac Joanne à Trinitate Chronologis Provinciæ S. Gabrielis, aliisque Authoribus, cum Hieronymiano Garcia tomo 1. Politicæ Ecclesiasticæ in Indice AA. littera L.

LUDOVICUS de Elna, Cathalonienſis, Regulam Seraphicam professus in eodemmet Principatu, ad Discalceatam Arabidorum Lusitanam Provinciam transiit, ejusque dignissimus Custos semel atque iterum effulsit. Devotione erga Deiparam semper Virginem, humilitate, silentio, aliisque virtutibus insignis sacris litteris, ac humanis egregia opera data, Græcæ quoque linguæ non ignarus, totum integrum prædicabile efforavit:

Pro Concionibus totius anni. Testem adduco Geor-

gium Cardoso tom. 3. Agiologii Lusitani 9. Maji. fol. 136.

LUDOVICUS Gomez, Baticæ Provinciæ Filius, Provinciæ Discalceatorum in Philippinis Insulis alumnus, ac nobilis Christiathleta, scripsit:

Relacion de el martyrio de el Ven. Fr. Juan de Santa Martha. Hujus relationis, Epistolæ inscriptione, fragmentum magnum in publicum misit Chronologus Provinciæ S. Jacobi tom. 2. lib. 1. cap. 2. à fol. 12. Vidi, ibidemque relationem suam commendantem legi: Materia, „ es para que V. C. con los de- „ mas Religiosos, que le cono- „ cieron su vida, y muchas vir- „ tudes, las escriban mas lar- „ gamente para la edificacion „ de todos, &c.

LUDOVICUS à S. Joanne Evangelista. Floruit (verbis uter Tiburtii Navarro, Recollecti, in suo S. Petro de Alcantara post mortem redivivo fol. 14. cap. 2.) in S. Josephi Discalceatorum Provincia Venerabilis Dei famulus Fr. Ludovicus à S. Joanne (Paulo V. Pont. Max. gubernante) Ordinis in Romana Curia Commissarius, & ejusdem Diffinitor Generalis, virtutibus, & prophetia ab Exmo. D. „ Pe-

„ Petro de Aragonia Neapoli-
 „ tano Prorege probatis, &
 „ publicè commendatis exi-
 „ miis.

„ *Casuum conscientie Sum-*
 „ *ma* composuit, aliumque
 „ *librum*

„ *Casuum repentinarum ad-*
 „ *ministrandis Sacramentis op-*
 „ *tissimum* exploravit. Hacten-
 „ nus Tiburtius. Primum opus
 super 4. sententiarum prælo de-
 dit Matrili Joannes Cuesta
 1622. ad Excum. D. Gaspa-
 rem de Guzman Comitem de
 Olivares. Et ibidem Didacus
 Diaz in fol. 1642. Secundo (pa-
 trioque idiomate) ibidem Joan-
 nes Sanchez in 4. anno 1637.
 quod prius in lucem prodit
 Matrili ex Typographia Regia
 1634. & ad Excum. Rmu-
 que D. D. Ferdinandum de
 Valdès y Llano, Archiepisco-
 pum Granatensem, & Cistellæ
 Præsidentem sub hac inscriptio-
 ne:

Tratado de la administra-
ción de los Sacramentos, particu-
larmente à los enfermos, en que
se declaran los mas particulares,
y repentinos casos, que suelen su-
ceder: y lo que deben hacer los Cu-
ras para socorrer las almas, que
están à su cargo, y de la obliga-
ción, que tienen à residir en sus
Iglesias. Iten, de la frecuencia

de el Santissimo Sacramento de
la Eucharistia, y de los admir-
bles frutos, que de ella provie-
nen. Pater fuit præmentioræ
Provinciæ S. Josephi, Regium
que domum S. Egidii Abba-
tis Sacram rexit. Scripsit in-
ter:

De la instabilidad de la co-
da, y exhortacion à la peniten-
cia de las culpas, y satisfaccion
de ellas. Matrili apud Joannem
Delgado 1625. in 8. A Nico-
lao Antonio. Vir spectabilis
doctrinæ, ac pietatis meriti
appellatur, ad cujus humiliter
preces, cum in Curia Roma-
Ultramontanæ Familiæ negoti-
gereret, Paulus V. die 1. De-
cemb. ann. 1609. Privilegi-
Nostro Ordini Seraphico, per
quam plures Summos Pontifi-
ces concessa, confirmavit suis
litteris incipientibus: Injun-
nobis, quæ in calce sui operis

Luz de Sacerdotes, y guia
de Confessores, fol. 1093. editus
laudatus Author. Item ab ip-
somet Pont. Max. obtinuit, ut
Fratres totius Ordinis Mine-
rum omnibus diebus Sabbathi
festi novem lectionum non
impeditis, possent recitare Of-
ficium Immaculatę Conception-
is. Rescriptum trāscripsit R. A. R.
Fr. Petrus de Alba, in Militi-
universali, fol. 1134. Tandem
scripsit;

Attramento

Arte, que ensena à evitar las culpas, y unirse el alma con Dios. Prodiit Matriti in 8. ex Typographia Regia 1640. In hac secunda editione additi sunt duo tractatus. Primus:

De los siete grados de la perfeccion, y Oracion mental. Secundus.

De la frequente Comunión, y Oraciones Jaculatorias. Vidi.

Agit etiam de N. Ludovico R. P. Hieronymus Garcia tomo 1. Politicæ Ecclesiasticæ in Indice AA. littera L.

LUDOVICUS à S. Josepho, Sacræ Theologiæ Lector, Pater, ac Custos Provinciæ Discalceatæ S. Antonii in Regno Lusitano, S. Officii Qualificator, Ordinis quoque Diffinitor Generalis, ternarium Sermonum, videlicet:

Domine Nostre de Pietate Incarnationis, ac

Dominicæ in Quinquagesima proprio idiomate in publicum misit, quos in Castellanos versos excudebat Matriti Andreas Garcia 1679. His posteriorem communem fecit Ulyssipone Concionem

Dominicæ infraoctava Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi, in Officina Michaelis de Eslandis ann. 1687. Videri possunt in libris sub titulo hoc

Scriptores

169

notis: *Laurea Lusitana.* *Laurea Portuguesæ.* Tandem noster Author vulgavit librum inscriptum:

Sylva Concionatoria. Ulyssipone apud Theotoniam Crasbeeck 1686. Vidi.

LUDOVICUS Martin, Provinciæ S. Joannis Baptistæ sodalis, Sacramenti Poenitentiae devotus Minister, scripsit, non tamen edidit, septem supra viginti volumina in 8. quæ in Bibliotheca Cõventus de el Monte Siop de Torrente ejusdemmet Provinciæ reposita numerantur, ut sequitur:

Tomus primus:

Primera parte de Varia leccion.

Tomus secundus:

Parte segunda de Varia leccion.

Tomus tertius:

Tercera, quarta, y quinta parte de Varia leccion.

Tomus quartus:

Fragmentos predicables:

Tomus quintus:

Fragmentos historicos predicables:

Tomus sextus:

Fragmentos predicables.

Tomus septimus.

Fragmentos predicables:

Tomus octavus:

Fragmentos predicables.

Y

To

Tomus nonus:

Casus miscelaneos.

Tomus undecimus

Cartas de Santa Theresa.

Tomus duodecimus:

Fragmentos historiales.

Tomus tertius decimus:

Opusculos de Nieremberg.

Tomus quartus decimus:

Theſoro de Indulgencias

Tomus quintus decimus:

Estimulos para la virtud.

Tomus decimus sextus:

Defensa de la pobreza.

Tomus decimus septimus:

Manual de Prelados.

Tomus decimus octavus:

Luz de el alma.

Tomus decimus nonus:

Luz de los caminos de el Cielo.

Tomus vigesimus:

Aprecio de la gracia.

Tomus vigesimus primus:

Varon de deseos.

Tomus vigesimus secundus:

Estimulos para la virtud.

Tomus vigesimus tertius:

Devocionario.

Tomus vigesimus quartus:

Dignidad Sacerdotal.

Tomus vigesimus quintus:

Apuntamientos Morales.

Tomus vigesimus sextus:

Confessor instruido.

Tomus vigesimus septimus:

Peregrinacion de la Tierra

Santa.

Ex Relatione ejusdemmet Pro-

vinciar jussu Charis. Fr. N.
Fr. Laurentii Advelda, Apol-
tolici Concionatoris, digiti-
mique Ministri Provincialis
me missa anno 1724.

LUDOVIC US Sotello, Hisp-
lensis nobilis, nostræ Provincie
alumnus, ac Martyr inclytus
Deo inspirante, ad Philippina-
rum S. Gregorii Provinciam
indeque ad Japonorum Reg-
num delatus, ibidemque secun-
dò apprehensus, scripsit in car-
cere:

Epistolam ad Paulum V.
statu rerum Japoniarum, &
mittendo ei idoneis Operariis
quæ prodit Martiri, Vvadi-
teste.

Epistolas alias plerasque
Principes, Prælatos Ecclesi-
arum, aliosque graves viros
eorum argumento. Nonnulli
legi in Chronica M.S. Provin-
ciæ S. Gregorii Trien. 14. cap.
45. & 46.

Catechismum Japonum,
quo ipse Martyr in Chroni-
cæ præfata Fr. Antonii de la Li-
ve Trienn. 14. cap. 46. fol. 151
„ Tal qual es, poco, y no bi-
„ escrito, vâ; porque VV. C.
„ lo reciban, como don pro-
„ dido de lo mejor, que Di-
„ me ha dado, y deseo ayu-
„ a VV. CC. en la labor de-
„ ta viña; tambien me mori-
hacer.

haverme lo pedido los PP. Ter-
ceros en otro tiempo, y pa-
recerme, el Señor me daba
el ocio santo de esta su reca-
mara (de carcere loquitur)
para su efecto &c.

Alios libellos genti erudiende,
teste Nicolao Antonio, elabo-
ravit. Cum Sociis suis V. Fr. Pe-
tro Vazquez, Dominicano, ac V.
P. Petro Michaeli, Jesuita, ge-
minoque Ludovico ignis com-
bustione in odorem suavitatis
Deo demum oblati sunt. Ejus
meminerunt Authores laudati,
Chronologi Provinciarum S.
Josephi, S. Pauli, ac S. Grego-
rii Didaci à S. Francisco in Re-
latione Martyrum Japonen-
sium, Peregrinus in Catalogo,
Antonius de Venetia in Legen-
dario novo Franciscano, Ti-
burtius Navarrus in suo Sancto
Petro post mortem redivivo
cap. 16. Josephus Sicardo, Au-
gustinianus, lib. 3. Japonicæ
Historiæ cap. 19. Marcus de
Guadalaxara part. 5. Histor.
Pontificalis fol. 341.

Studio insuper Apostolici
Concionatoris R. A. P. Didaci
Collado, Dominicani, prælo
datum vidi in Regia Matritensi
Bibliotheca aliud opus N. V.
Authoris ac Martyris, cujus
initium: *Post præmissam Sancto-
ram Pedum*; terminatum se-
quentibus verbis: *De hoc carcere*

Japonis Omurensi 20. Januarii
anno 1624. Est opus in 4. à lau-
dato Collado intitulatum:

*Fratri Ludovici Sotelli, Mi-
norita, Regii ad Apostolicam
Sedem Legati, & Regni Oxensis
Apostoli, ac designati Martyris
ad Urbanum VIII. Pont. Max.
de Ecclesia Japonica statuta Re-
latio, Imperatoris Augusti, Prin-
cipum, Electorum, omniumque
status Imperii cujusque Ordi-
nis lectione digna.*

Tandem N. Reformatus, ac
devotissimus Vir Franciscus
Lequile tom. 2. sui *Francisci
ter Legislatoris* in Alphabeto
Minoritarum, qui pro fide Ro-
mana dimicarunt suis scriptis,
nostri Sotello meminit folio
286. facta quoque expressa men-
tione suæ laudatæ ad Paulum
V. Epistolæ, concludit, dicens:
*Alias plerasque Epistolas scripsit
ad Principes, Præsules Ecclesi-
sticos, aliosque graves viros de
eodem argumento transmissas.
Catechismum Japonicum, aliosque
libellos numerosissimos genti eru-
diendæ opportunos. Notandum
verò, non Provinciæ Baticæ, sed
nostræ Discalceatæ Provinciæ
S. Pauli filium fuisse (ut in Cho-
ro primo dicemus verbo Ludo-
vicus Sotello.) Observantiæ
strictioris alumnus ipsemet Le-
quile fatetur in calce Alphebe-
ti præjacti: pro ipso quippe*

Sancto Paschali Bailon , & nostro Apostolico Viro constituit „ illam disiunctivam : *Alii* ex „ toto corpore Religionis , an- „ tequam divideretur , in plura „ capita prodierant , ac prop- „ terea omnibus Franciscanis „ communes dicuntur. Alii de „ inde emergere , vel ex Regu- „ lari Observantia , vel ex PP. „ Conventualium Ordine , vel „ ex strictiori Observantia. Hæc „ in Italia *Reformatos* nuncu- „ pat suos , in Gallia *Recollectos* , „ in Hispania *Discalceatos*. Hi „ inter se nomine tantum diffe- „ runt , non autem re , neque „ subjectione ad unum caput „ cum prædicta Regulari Ob- „ servantia , cum qua gaudent „ successionis præminencia. Consula part. 2. hujus Bi- „ bliothecæ Choro 1. Littera L.

*MARIANA , ET TRI-
nitaria.*

M

MARCELLUS à Ribadencira , Palentinus , gravissimæ S. Jacobi Provinciæ filius , in Provincia Philippinensi S. Gregorii transplantatus , Sacræ Theologiæ Lector , ac Apostolicus Concionator , Socius dignissi-

mus Sanctorum Martyrum Ja- „ ponensium , eorumque marty- „ ocularis testis , eorum Discal- „ ceatorum Provinciæ quoque „ S. Gregorii elaboravit Histo- „ riam , ipsomet teste in Prologo „ Y pretendiendo (inquit) que „ tuviesse igual verdad , lo que „ no vi , como lo que vi y „ mismo anduve por la Provin- „ cia haziendo curiosa investi- „ gacion de las cosas , que ha- „ vian sucedido en aquella con- „ version , intimando à todos „ los Religiosos un precepto „ del Superior , en que manda- „ ba , se me diese en todo fie- „ mente la verdad. Y como „ aùn viviesen algunos Reli- „ giosos , que peregrinaron por „ los Reinos de la gran China „ Sian , y Cuchinchina , no fo- „ lo me informè de ellos la „ palabra , de lo que padecie- „ ron , y vieron , y supieron de „ las cosas notables de aque- „ llos Reinos ; pero vi las var- „ gas Relaciones , que de lo se- „ cedido tenian hechas. En la „ quales , como temerosos de „ Dios , pretendian no saltar „ la verdad , en lo que decian „ de las cosas notables de aque- „ llo Archipiélago de innumera- „ bles Islas. De las quales solo „ es mi intencion tratar lo que „ los Frailes de nuestra Provin- „ cia de San Gregorio han visto

„to , remitiendome en otras
„cosas à otros Historiadores,
„que escribieron los varios su-
„cessos, que en la conquista de
„aquellas Islas han sucedido; y
„cada Religion, de las que hai
„allà, historiarà lo pertenecien-
„te à ella.

Hoc opus vidit Mexici M. S. Censoris munere; Fr. Joannes Baptista, Sacrae Theologiae Lector. Ad Romam autem rediens Venerabundus Ribadeneira, Poenitentiariusque Apostolicus factus, aliam ejusdem operis obtinuit in Aracaelitano Conventu 28. Maji ann. 1600. à Fr. Joanne Ximenez, Sacrae Theologiae Lectore, necnon Provinciae S. Joannis Baptistae Custode, approbationem. His roboratum sub titulo:

Historia de las Islas de el archipelago, Reinos de la gran Obina, Tartaria, Cuchinchina, Malaca, Siam, Camboxa, y Japon, in lucem prodit Barcinone apud Gabrielem Graellum ann. 1601. in 4.

Vida, y hechos de los Martyres, que padecieron en el Japon: ibidem eodem ann. Memoriam fecit hujus operis Continuator devotissimus R. P. Petri de Ribadeneira in Vitis Sanctorum Martyrum Japonensium fol. „636. his verbis: Escribiò el „martyrio de estos Santos el

„Padre Fr. Juan de Santa Maria, y mas cumplida, y averiguadamente el P. Fr. Marcelo de Ribadeneira en la „Historia, que hizo de el Archipelago, el qual fue testigo „de vista: uno y otro Religiosos Descalzos de S. Francisco. Nicolaus Antonius cum Vvadingo adjungit sequentia.

Corona de las Excelencias de Nuestra Señora, duobus tomis. Neapoli 1605. & 1606. apud Joannem Baptistam Subilem.

Excelencias de Santa Maria Magdalena. R. P. Fr. Jacobus de Castro in sua Arbore Chronologica laudatæ Sancti Jacobus Provinciae lib. 3. cap. 6. fol. 129. adjungit alium, nempe.

De los privilegios, y gracias concedidas al Cordon de N. P. S. Francisco. Tandem ad suam Provinciam Matrem reversus, non exigua sanctitatis opinione ad Astra migravit in Recolito S. Antonii Salmantino Conventu. Ejus quoque meminerunt Petrus de Alba in Militia, ac Balthasar de Medina in Centuria Script. Discalceatorum.

Tandem V. Marcellus communem Hispanis fecit:

Sermonum Summi Sacerdotis Tartarorum. De verbo ad verbum ipsam fideliter conscripsit Chronologus Discalceatæ Philip-

lippinarum Provinciæ Trienn.
7. cap. 21. Incipit : *Assi como
el agua.*

MARCUS Antonius de Bada-
józ , Provinciæ S. Gabrielis
alumnus , celeberrimæ Concio-
nator , gravissimam Orationem
funebrem in Exequiis Hispa-
niarum Reginae D. Mariæ Lu-
dovicæ Emmanuëlæ de Saboya
ad Cauriensem Civitatem , in
publicum misit : ejus titulus.

*Enigmas de el mayor dolor
propuesto à la mas firme lealtad.*
Salmanticæ Typis Mariæ Este-
vez Viduæ 1714. Vidi.

MARCUS de Lisboa , sive
Ulyssiponensis , Ordinis Sera-
phici celeberrimus Historiogra-
phus olim , secundus Provincia-
lis Minister Provinciæ Discal-
ceatæ S. Antonii in Lusitano
Regno , ac Episcopus Portuen-
sis , litteratos ac pios homines
his locupletavit monumentis:

*Primera parte das Chronicas
da Orden dos Frades Menores do
Seraphico Padre S. Francisco.*
Ulyssipone 1556. in fol. &
1615.

*Segunda parte das Chronicas da
Orden &c. Ibidem 1662. & 1615.*
in fol. In linguam Castellanam
utraque versa à RR. PP. Dida-
co Navarro , Philippo de Sosa ,
ac Joanne Etin Niño , excussa

fuit Compluti 1666. Salmanti-
cæ 1616. & Barcinone 1634.
Italicè , & Gallicè etiam pro-
diit , teste Vvadingo , ac Petto
de Alba de libris agète falsifica-
tis. In gratiam Philippi Regis
jam Lusitanos obtinentis Cal-
tellano Idiomate edidit Vene-
randus Author:

*Tercera parte de las Chroni-
cas de S. Francisco &c. Salmanti-
cæ 1570. apud Alexandrum
de Cannia. Item Conimbricæ
ann. 1585. publicare fecit:*

*Reformatas Portuenss Epis-
copatus Constitutiones , Synoda-
que Sacrorum hominum , è tota
Dioecesi collecta stabilitas. Illu-
trissimus Gonzaga de Origine
Religionis part. 3. Conventa-
13. Provinciæ S. Antonii (in
quo S. Catharinæ à Carnota
Cœnobio aliquot annos vixit
incredibili studio animarum sta-
grans , & crebras ad populum
habens Conciones) edidisse ,
scribit , Latino Sermone ali-
quot Libros , nonnullosque
Lusitanico ad imbuendos ani-
mos religione , & charitate De-
accomodatissimos. Ex his Nico-
laus Antonius laudat:*

*A Vida da Santa Coleta. MS.
Apud Georgium Cardoso.*

*Exercícios , è muito devota
meditazam da vida &c. Pa-
xam do noso senhor Jesu Chris-
to. Ex Joannis Tauleri Latinis.*
Vi.

Vissis 1571. in 8. In ipsa Urbe Portuensi, ut sanctè vixerat, sanctè etiam mortuus est idibus Septembris 1591. Memoratur etiam ab Villoto, Rapinæ, & Fortunato apud Arturum in Martyrol. Francisc. die 11. Septemb. §. 2. & à Petro de Alba in Militia, & alibi.

MARIA Magdalena de Cruce, prope Matritum in Oppido Pinto nata, spiritu Dei rapta in Asiam transit, ibidemque in Urbe Macavensi Monialium Excalceatarum Conventum fundavit, quem omni pietate prædita regebat. Inde ad Philippinas Insulas reversa, Abbatissa fuit Conventus Manilensis Monialium Discalceatarum, tantæque vitæ Sanctimonia perseveravit, ut multis illustrationibus clarere meruerit. Earum monumenta sunt tres ingètes tomi in folio, quorum titulus unicus:

Floresta Franciscana. Vidi, & legi hæc tria volumina difficilia mihi, immò non paucis; sed eorum lectio sapida est, & affectum inflamat. Extant Segobix in nostro S. Gabrielis Conventu, ac Villosoleti in Archivio Provinciæ S. Pauli; unàque cum ipsis Annotationes nostri Vener. Fr. Antonii à S. Maria ejus Confessarii. Floruit 20. Novemb. ann. 1653. ac in laudato

Sanctæ Claræ Manilensi Conventu sanctitatis fama quiescit. Memoratur à Fr. Bartholomæo de Latona in vita V. Matris Hieronymæ ab Assumptione fol. 83. Balthasare de Médina in Centuria Scriptor. Discalceatorum, necon à R. P. Joanne de Balath Societatis Jesu, ejusque Declamatore in Cantone.

„Longè enim (loquitur de suo Confessario in Panegyrico, cujus memoriam feci V. bo Antonius à S. Maria) antequam de Sinis vel cogitaret „Monialis quædam sanctitatis „opinione Manilæ florens, ei „clarè dixit, vidisse se illum in „terra aliqua, eaque Môranna, „montannos, & velut agrestes „inter populos conversantem, „qui quidem videbatur ipsi esse „se Sina, quamquam pilculos „nescio quos gestarent in capite, „quos Manilani Sinæ „non gestabant, terramque „illam abundare his arbutis, quæ „Hispani vocant Miraveles; „quod totum, & ad unguem „de Provinciâ Xan-tung comprobati nihil dubium. Hæc P. Balath. Scripsit insuper, missis aliis operibus non extantibus:

De Oratione tractatum magnum, & eruditum. Testem adduco R. A. P. Fr. Bartholomæum de Latona in suo opere inscripto:
La

La perfecta Religiosa lib. 1.
cap. 37. num. 34. dicentem:

„Escribió de la purísima
„Concepcion, y de la Seraphi-
„ca Religion, y de otros As-
„sumptos, lo que su espíritu, y
„devocion le administraban.
„Entre otros Tratados insignes
„escribió uno muy grande, y
„erudito de la Oracion mental,
„y de sus tres vias con gran co-
„pia de lugares de Escripura
„divinamente explicados. En-
„tregóme ella tres Tomos
„grandes de à folio de estos
„Assumptos, y los tengo ya
„sacados en limpio con mar-
„genes, anotaciones, y ta-
„blas.

MARTINUS Aleman, Provin-
cia S. Joannis in Valentino Reg-
no filius, Concionator Aposto-
licus, ac Commissarius Provin-
cialis Provinciae Discalceato-
rum Philippinarum in Sinensi
Regno, Hispanum fecit Librum,
quem Sinicis characteribus cons-
cripserat, sub titulo:

Lapis caliminaris, Vener. Præ-
fectus Apostolicus in eodem
Regno Fr. Antonius à Sancta
Maria Provinciae nostræ S. Pau-
li illustrissimus filius. Didici ex
Relatione sui Socii in tribula-
tionibus Chariss. Fr. N. Fr. Joan-
nis Fernádez, Apostolici Con-
cionatoris, Commissarii quo-

que Provincialis laudatæ Sancti
Gregorii Provinciae.

S. MARTINUS ab Ascensione
Guipuzcoanus à Philosophiæ
studiis in nostro Peñarandino
Conventu purissimæ Conce-
ptionis, & in nostro S. P. N. Fran-
cisci Oppidi de Alaejos in Theo-
logia instructus, S. Francisci
Blanco sui Commartyris Ma-
gister, egregius Concionator,
ac gloriosissimus Martyr,

Sermonem habuit ad omnes
transeuntes per vias, suosque
Commartyres Japonenses ab
ipso scriptum, in publicumque
missum à V. Fr. Marcello de
Ribadeneira lib. 6. suæ Hist.
cap. 2. incipit: *No sè, como pe-*
guemos los veinte y seis Compa-
ñeros, que aqui venimos &c. Ser-
monem istum in Idioma Japo-
nicum tractatum, in pectore-
que unius è Crucifixis reper-
tum, latinitati summam do-
navit R. P. Ludovicus Frois in
Relatione historica XXVI. Cru-
cifixorum his verbis:

„Fratres, cogitare debemus
„nos magnos esse peccatores,
„atque cognoscere, quanto
„beneficio Dominus noster in
„hac exigua afflictione nos affi-
„ciat. Multi Sancti, & singilla-
„tim Sanctus Franciscus, om-
„ni studio aspirabant ad coro-
„nam martyrii, verum conce-
„deretur illis.

„ sum eis non est , ut ad eam-
 „ dem pertingerent. Hanc ip-
 „ sam Deus hodie nobis offert, &
 „ non quovis modo , sed per
 „ instrumentum Crucis. A Chris-
 „ to impensè amabantur Apof-
 „ toli , & tamen Crucem non
 „ concessit , nisi duobus , tri-
 „ busvè : ex cæteris quoque
 „ Sanctis nonnulli fuerunt de-
 „ collati , alii in lebetes bullien-
 „ tes demersi , alii affati , alii
 „ in stagna gelu rigenti coniec-
 „ ti: hi in mille frustra dilacerati,
 „ isti medio corpore secti; mul-
 „ ti è montibus præcipites acti,
 „ & in rupes , ac præacutos
 „ scopulos , & cautes dejecti,
 „ ut omnibus membris dissol-
 „ verentur , ac denique alio at-
 „ que alio genere cruciatuum,
 „ tormentorumque probati, spi-
 „ ritum suum reddiderunt Con-
 „ ditori. At nobis , licèt imme-
 „ ritis , nunc paratum est tro-
 „ phæum , in quo ipse filius Dei
 „ morte sua mundum restituit,
 „ quod beneficium tam singula-
 „ re, & immensum est, ut Ange-
 „ licam quoque intelligentiam
 „ excedat. Itaque comparemus
 „ nos ad perferendos fortiter
 „ omnes cruciatus à carnifici-
 „ bus nobis inferendos, arman-
 „ tes nos gloriøse Christi Paf-
 „ sionis memoria , qui licèt ab
 „ omni culpa alienissimus , ta-
 „ men pro salute nostra promp-

„ tissimè omnes molestias , &
 „ tormenta suscepit. Infinita
 „ misericordia est , quam nobis
 „ declarat Dominus : nam cum
 „ pro uno etiam læthali pecca-
 „ to promeruerimus æternas, &
 „ intolerabiles inferni poenas,
 „ dignatus est tamen eas com-
 „ mutare in hanc brevem , &
 „ transitoriam. Cæterum quia
 „ homo sua natura imbecillis
 „ est, nec facile aliquid perpe-
 „ ti potest, necesse est, ut gra-
 „ tiam divinam de Cœlo implo-
 „ remus. Toto igitur corde ad
 „ Sanctissimam Dei Matrem
 „ peccatorum advocatam , ad
 „ gloriosum D. Franciscum, ad
 „ Angelum Custodem , & ad
 „ omnes Sanctos in Cœlo con-
 „ fugiamus, ut intercedant pro
 „ nobis.

Epistolæ scripsit suo spiritu
 dignas , quarum memor lauda-
 tus Ribadeneira ibidem lib. 5.
 cap. 16. Initium unius apud
 Chronicam Prov. S. Gregorii
 Trienn. 6. cap. 42. hoc est : *A*
Dios Señor Doctor , à Dios , que
N. Señor , por su misericordia
Öc. De el camino de Horca ; y de
Enero 28. de 1597. Agunt de
 ipso quotquot gloriosum nos-
 trorum Martyrum J pona-
 tum concinunt triumpham.
 N. Protomartyris memoriam
 faciens clarissimus Alba in sua
 „ Militia fol. 1012. inquit: M r-
 tinus

„tinus de la Ascension, Ordinis
 „Minorum Hispanus, ac Mar-
 „tyr, in Imperio Japonum
 „prædicavit, ac docuit constāter
 „præsertim Virginis Mariæ
 „à peccato originali. Ita Daza in
 Tract. de Concept. cap. 6. fol.

44.

MARTINUS de Belzunze, cu-
 jus Patria Occa in Toletano
 Regno, & Archiepiscopatu,
 sanguine clarus, olim à Stu-
 diis in Salmantina Academia,
 professione Minorita Excalcea-
 tus, Provinciæ S. Joannis alum-
 nus, observantissimus vita, ora-
 tione pervigil, beatissimæ Dei
 Matris addictissimus, multa-
 rum virtutum aggregatione di-
 ves, sancto calefcens igne,
 scripsit, ab ipso met cantata:

Los Libros, y papeles,

Que tengo de discursos ilustra-
 dos,

Son ciertos, y fieles,

Y de ellos guardo siempre los
 traslados,

Y en verso, y prosa escribo

Los bienes, que de Dios siem-
 pre recibo.

Se ipse igitur, missis tractatu-
 lis nonnullis, Libros quatuor.

In primo scripsit:

Vida de Martin de Belzunze,
 hoc est, ejus vitam sæcularem.

In secundo:

*Poesias varias. Exempli gra-
 tia:*

Entre Cortesanos vivo
 Hijos de Francisco, y Santos;
 Y como soi el Menor,
 Me cupo el menor trabajo.
 In tertio, & quarto:

Geroglyphicos varios. Hæc au-
 tem non explicat humanæ Sa-
 pientię verbis, sed doctrinæ
 spiritus. Asservantur in Archi-
 vio Provinciæ S. Petri de Alcá-
 ra Granatensis, teste mihi docti-
 ssimo Chronologo, ac Dis-
 nitore Generali chariss. Fr. Y.
 Fr. Thoma de Monralbo tom.
 1. lib. 2. cap. 30. ubi num. 1.
 ut cunctis ostenderet majore
 fructus, quam molis esse, ad-
 dit:

„Estas Obras corrieron por

„la Censura de los sugeros ma-

„yísticos de aquel tiempo,

„es de admirar los varios Epi-

„tetos, con que todos las ele-

„gian. El Vener. P. Fr. Anto-

„nio Sobrino, Varon Aposto-

„lico, de la Provincia de S.

„Juan Baptista, cuya vida fu-

„copiosa materia de dilata-

„Historia en la de aquella Pro-

„vincia, haviendo examinad-

„de propósito algunas de la-

„Obras de Fr. Martin, dix-

„que en ellas resplandecía

„luz de el Señor, como Ind-

„ice de los celestiales bene-

„cios, à que lo havia destina-

„do. Lo mismo asegura el P.

„Fr. Juan Ximeno de la milia-

„Pro

„Provincia, Varon mui espiri-
 „tual, en repetidas Cartas, q̄ so-
 „bre este punto escribió al sier-
 „vo de Dios. El M. R. P. Fr.
 „Pedro de la Madre de Dios,
 „Carmelita Descalzo, y fuge-
 „to de relevantes prendas, di-
 „xo, ser los Escritos de Fr. Mar-
 „tin dictamen de el Espiritu
 „Santo. El Ven. P. Alonfo
 „Medrano, Varon insigne de
 „la Compañia de Jesus, en al-
 „gunas Cartas, que escribio al
 „siervo de Dios, despues de
 „haver visto sus Obras, le di-
 „ce, que entre ellas, y las de
 „S. Buenaventura, y S. Ber-
 „nardo no halla mas diferen-
 „cia, que la de el estilo en Pro-
 „sa, ò Poesia, que en la tierra
 „serian de gran utilidad, y de
 „premio glorioso en el Cielo.
 „Quien mas se esplaya en estos
 „elogios es la V. Madre Maria
 „de la Trinidad de el Orden
 „de S. Francisco de Paula, la
 „qual en la espiritual corres-
 „pondencia, que conservò con
 „el siervo de Dios, gasta dila-
 „tadas lineas en las Cartas, que
 „las mas eran mui difusas, pa-
 „ra darle noticia de los pro-
 „gressos de su espiritu, y ma-
 „nifiesta los admirables afec-
 „tos, que en su interior causa-
 „ba el leer estas Obras. Otros
 „muchos sujetos insignes en
 „todas lineas examinaron es-

„tos escritos, y todos califi-
 „can su pureza, utilidad, so-
 „lidèz, è ilustracion.

Granatæ in nostro S. Anto-
 nii Conventu Junii 30. anno
 1651. ad cætum abiit Angelo-
 rum, nobis relinqueas exem-
 plum, ut sequamur vestigia
 ipsius, certatim populo concur-
 renti ad Exequias, & ad nudan-
 dum pauperem, quem ama-
 bant, scindendo, seu avellen-
 do, quidquid volebat. Narran-
 tur miracula. Pro ipsis, vita, ac
 translatione tanti Authoris
 consule Chronologos Provin-
 ciarum S. Joannis, & S. Petri
 de Alcantara, quatum unam
 solemnem professionem, aliam suis
 ossibus multis coloribus deco-
 rat. Agit quoque de ipso R. P.
 Fr. Franciscus de la Vega tom.
 2. Chron. Ordin. SS. Trinitatis
 lib. 4. num. 1491.

MARTINUS à S. Bonaventura,
 de Villa Robledo, Provin-
 ciæ S. Josephi alumnus, devo-
 tus Prædicator, ea elaboravit,
 quæ suus consobrinus Petrus
 Galindo Presbyter prælo man-
 davit, nempe:

*Verdades morales, en que se
 reprehenden los trages vanos,
 &c. Matriti apud Franciscum
 Sanz ann. 1678. in 4. Vidi.*

*Excelencias de la castidad, y
 virginidad. Est opus in 4. bipar-
 titum impressum Matriti à Mat-*

thæo de Espinosa an. 1681. Vidi.

Primera parte de el Directorio de Penitentes, y practica de una buena, y prudente Confession. In lucem prodiit Martiri an. 1682. etiam in 4. Vidi.

Parte segunda de el Directorio de Penitentes. Ibidem apud Antonium de Zafra an. 1680. in 8. Vidi.

Pastor de el divino amor. In publicam Sacerdotum utilitatem, missum scio, sed ex qua Typographia prodiit, ignoro.

MARTINUS à Cruce, devotus alumnus Provinciæ Neapolitanæ S. Petri de Alcantara, in publicum misit.

Novena de San Pedro de Alcantara. Neapoli apud Felicem Mosca an. 1724. Ibid. apud Antonium Abrii, anno 1716.

Novena de S. Francisco de Sales.

MARTINUS Ignatius de Loyola, Cantaber, S. Ignatii de Loyola Societatis Jesu gloriosissimi Fundatoris propinquus, Episcopus Argentei Fluminis, ac Archiepiscopus de las Charcas in America Meridionali, in nostro S. P. N. Francisci Conventu Oppidi de Alaejos Discalceatorum strictiori Observantiæ nomine dato, ad Discalceatam S. Gregorii in Philippinis Insulis gradum fecit.

Postmodum in Sinarum Provinciis, immò in cunctis Nationum populis Christum Crucifixum prædicans, non in humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina spiritus, in laboribus plurimis, in carceribus, in angustis, autoritate Apostolica Gregorii XIII. roboratus, Missionibus Apostolicis deditus, semel atque iterum universum ferè mūdum circuevit, animas querens. Ad nostros reversus & Cathedralam ascendere iussus, Lecturæ Theologiæ sacræ vacavit in Conventu de Cadahallo, Provinciæ S. Josephi, necnon in nostro Segobiensi S. Gabrielis Conventu. Guardianus quoque fuit primò nostri Conventus Corporis Christi Oppidi de Martin Muñoz, ac memorati Segobiensis Conventus, cujus Fratres etiam regebat, ut absolutus Præses, die 12. Maji ann. 1594. postquam Clemens VIII. die 10. Martii ejusdem anni desmembrationem fecerat Conventuum Veteris Castellæ, S. Pauli Provinciam erigens. Tandem à Philippo III. Episcopus de Paraguai cooptatus, coepit Pontificia dignitate conspicuus esse Vallis Oleti die 9. Octob. anno 1610. Hic ergo, quem meritò Illustrissimus Gonzaga 4. part. fol. 1358. religiosissimum appellavit, cujusque Pa-

toralem zelum celebrat Generalis Chronologus eruditus Daza part. 4. lib. 2. cap. 34. scriptur:

Itinerario del nuevo mundo.

Prodiit in lucem non dissimulato Authoris nomine an. 1585. una cum Joannis de Mendoza *Historia de las cosas mas notables de la China*; dissimulato verò anno 1586. Testes adduco Balthasarem de Medina in Centuria, Nicolaum Antonium in Append. & tom. 2. Bibliothecæ cum Antonio Leomo, atque Ægidio Gonzalez. Authorẽ illustrissimum leges in laudato Ægidio in Ecclesiastico Theatro Indiarum tom. 2. fol. 33. 94. & 106. ac in meis Chronicis, missis nunc Gubernatis, Petro de la Piñuela, Antonio de Huerta, necnon V. Fr. Marcello de Ribadeneira lib. 3. Japon. Histor. cap. 2. Floruit anno 1610. & in Conventu S. P. N. Francisci à se erecto expectat resurrectionem mortuorum.

MARTINUS à S. Josepho, Placentinus (quem Tiburtius Navarro de Fructibus posthumis S. Petri de Alcantara cap. 18. fol. 81. diligentissimum Scriptorem, suisque scriptis Ordinem suum illustrare fatetur, & insigni religione, ac doctrina Laurentius à D. Paulo, Sue-

co, in vita S. Petri de Alcantara prælo data Romæ 1669. lib. 3. fol. 164.) Theologiæ, quæ ad mores expectat, clarissimus Lector, Provinciæ S. Pauli Difinitor, ac Custos; necnon Provinciarum S. Joannis Baptistæ, ac S. Josephi Commissarius, Visitator, publici usus fecit:

Chronica de las Provincias de San Joseph, y San Pablo de los Descalzos de San Francisco, duobus tomis. Arevaci 1644. in folio.

Vida de el Ven. Fr. Pedro de Alcantara. Matriti eodem anno.

Discurso Apologetico, en que se prueba, que el V. Fr. Pedro de Alcantara pertenece à las Provincias de S. Joseph, y S. Pablo. Ibidem 1642.

Avisos de Confessores, y guia de Penitentes, cuyas materias Morales se fundan en los derechos Natural, Canonico, Civil, y Municipal de estos Reinos. Matriti apud Gregorium Rodriguez 1649. in folio. Extat in calce hujus libri.

Defension de las opiniones, que algunos han impugnado al Author de los libros, que ha dado à la Estampa.

Epitome de el Orden Judicial Religioso. Cæsaraugustæ 1618. in 8.

Breve exposicion de los precep-

ceptos, que en la Regla de los Frailes Menores obligan à pecado mortal. Primò ann. 1638. Cæsaraugustæ, hinc Salmanticiæ 1633. deinde cum additionibus 1655. Mattiti.

Explicacion de muchas Bulas, y Privilegios Apostolicos concedidos à los Regulares. Cæsaraugustæ 1638. Agunt de eo Nicolaus Antonius, Balthasar de Medina, Petrus de Alba, Hieronymus Garcia tomo 1. Politicæ Ecclesiasticæ in Indice Authorû litteræ M. Antonius à Sancto Bernardino nonnullis locis suæ vitæ Minoriticæ; maxime num. 2. Audivimus, & legimus N. Martinum (olim in Salmantina Academica Juris Canonici Doctorem) in N. Regali Arevalensi Conventu, (ubi requiescit) coelesti sensibili voce cujusdam Imaginis semper Virginis Mariæ, quæ in superiori claustro laudati Conventus colitur, recreatum fuisse. Et sanè quam ardenti erga Regnam Angelorum teneretur devotionis affectu, etsi nullo alio testimonio doceremur, satis ex suis Chronicis liquido patet. Consule tomo 1. meæ Chron. lib. 4. cap. 4. & Apologeticum R. P. Joannis de el Olmo in Præludio fol. 8. artic. 10. fol. 370.

MARTINUS à S. Josepho, al-

ter, in Oppido Pradena Diocesis Segobienensis natus, ac Religioni Seraphicæ in Discalceata Provincia S. Pauli, edidit:

Ceremonial de la Missa. Valisoleti 1623. Operis & Authoris memores sunt Vvadingus, Nicolaus Antonius, & Matthæus à Nativit. in Chron. Latina M.S.

MARTINUS de Valentia, ex Oppido Valentia Domini Joannis in tellure de Campos, quod inter Legionensem Civitatem, & Beneventum Oppidum situm est, ingenuis Parentibus natus, Ecclesiæ, novoque mundo valde notus.

Ut utramque Observantiam, tam Regularem, quam strictiorem illuminaret, atque Seraphicam Religionem, à Deo missus est. Ejus propriam Matrem Marianus Orscolor in suo S. Francisco redivivo lib. 1. cap. 30. Discalceatam S. Gabrielis Provinciam in Extremadura nominat; ad eam (solemni professione emissa Majoricano in Conventu Provinciæ S. Jacobi Regularis Observantiæ) Deo inspirante gradum fecit, ibidemque moram trahens, secundus (non primus, ut aliqui Authores perperam scribere) Minister Provincialis electus in Conventu S. Onuphrii de

de la Lapa, die 14. Augusti an. 1522. laudatam S. Gabrielis Provinciam regebat, cum Reverendissimus Quinones illum cum aliis undecim sanctitate & zelo conspicuis Indiarum Apostolos elegit. Omnes (Arturum audi die 31. Augusti §. 13. & 14.) ejusdem Provinciæ S. Gabrielis Reformatorum alumni (hoc dicit, quia in ea actu omnes duodecim florebant; licet in ea omnes habitum Franciscanum non suscepissent) & ingenti vitæ sanctitate præditi, uti suis locis annotatum est. Hi igitur accepta benedictione R.P. Francisci ab Angelis Generalis Ministri, navē ascendunt in Festo Conversionis D. Pauli 25. Januarii, qui ut sua prædicatione mundum universum docuerat, ita ipsi sub ejusdem patrocinio totam Americam pergerent conversuri. Anno 1524. Mexico foeliciter appulerant, & pridie ejus diei, qua sanctissimæ Pentecostes Vigiliam colimus, celebrato statim Capitulo, ipsum B. Martinum de Valentia, electum jam in Hispania, Custodem rursus elegerunt, confirmaruntque. Tunc coeperunt maximas, latissimasque perlustrare Regiones Indiarum cum stupendo & admirabili prorsus eventu: tantus enim fuit eorum progres-

sus, talisque animarum fructus, ut tota ferè India converti videretur ad Christum: non enim centum; aut mille sacri unda Baptismatis regenerarunt; sed per centena millia, Christo auspiciante, ad fidem amplectendam accurrerent. Dumque impia factione Martini Lutheri Europa innumeris scatebat hæresibus; tota America alterius Martini à Valentia operâ fidei, pietatique Christianæ colla submittebat. Martinus Lutherus, Monachus Augustinianus Christi Vicarium contemnens, à priscâ fide Catholica defecit; errori, ventri, & superbiæ intendit, populos ad Atheismum deducit, hæresiarcham se constituit, omnibus vitiis indulget, pessimè vixit, ac miserimè moritur. Martinus autem Valentinus, Religiosus Franciscanus Discalceatus Summi obedientiam Pontificis veneratus, Legati Apostolici munere fungens, Idola diruit, fidem Christianam diffeminat, Religionem Catholicam longè latèque propugnare satagit, veritati Evangelicæ annunciandæ, vitæ austeritate & eximiæ utilitati vacat; nationes amplissimas ad Deum verum, ejusque unicum Filium Jesum Christum adducit; Indiarum Apostolum se præbet, virtutibus admirandis nitet,

ter, sanctissimam vitam egit, ac
miraculis gloriosus foeliciter mi-
gravit ad Altra ann. 1534.

Et Marianus Orscolor in suo
S. Francisco redivivo lib. 1. fol.
,, 166. Venit Legatus Christi
,, Martinus ex Provincia Ga-
,, brielis, & tulit illud Ave in
,, novos orbes, auferens no-
,, men Evæ, quod in terris illis
,, lugubribus Doemoniorum
,, cantibus ad Ethæra sursum
,, perstrepebat: Venit amicus
,, Mariæ illius Deiparæ vene-
,, randæ: Venit Solidator Or-
,, dinis Conceptionis Imma-
,, culatæ &c. Fama est Sanctum
hunc Virum plerasque

Epistolas scripsisse ad Adria-
num VI. Carolum V. Ministrum
Generalem, totius Ordinis, in
quibus Religiosorum labores, &
Indorum conversio explicaba-
tur. Quæ Typis excussa nonnul-
lis libris conservata vulgatur, vi-
delicet ad Reverendissimum
Patrem Mathiam Vveisen, ecce
adeſt:

,, Reverendissime, &
5, dignissime Pater: Fratr.
,, Martinus de Valentia Custo-
,, diæ S. Evangelii Custos, ac
,, cæteri Fratres Ordinis Mi-
,, norum Regularis Observan-
,, tiæ in nova nunc Hispania
,, existentes Filii, & Subditi R.
,, P. vestræ, fidelem ei obedien-
,, tiam præstamus, ejusque ma-

,, nus osculamur. Nos quidem
,, in ultimis versamur Orbis
,, partibus, in India, in Asia
,, Minori, ubi Christi Evange-
,, lium à Filiis primum vestris
,, annuntiatum est, & in aridis
,, virgultis prodere fidem coepe-
,, runt. Salvatoris enim gratia
,, inebrians torrentes vino amo-
,, ris sui, hoc est, Evangelii,
,, Concionatores in stillicidiis
,, verborum suorum plantas
,, suas multiplicavit; ut enim
,, verum dicamus, nec hyper-
,, bole utamur, plusquam de-
,, cies centum millia Indorum &
,, Filiis vestris baptizati sunt
,, Unus enim quisque illorum,
,, duodecim verò præsertim, qui
,, mecum simul à Reverendissi-
,, mo Domino Cardinale S. Cru-
,, cis, & P. N. Francisco de An-
,, gelis Ministro tunc Generali,
,, missi sunt, plusquam centum
,, millia baptizarunt. Qui qui-
,, dem omnes, præter unum
,, me, Indorum Idioma, vel
,, ut verius dicam, diversissi-
,, ma eorum Idiomatica didice-
,, re, iisque, & concionantur,
,, & mysteria Fidei nostræ inno-
,, merabilibus gentibus enar-
,, rant, inter ipsos Indos multi-
,, liorum, & ditiorum libri mag-
,, nam nobis spiritualis ipsorum
,, salutis spem præbent. Hi enim
,, à Religiosis nostris in Con-
,, ventibus, viginti enim jam
has

„ habemus constructos , conf-
 „ truanturque in dies alii , sin-
 „ gulari in ejusmodi opera In-
 „ dorum propeſione , in do-
 „ mibus , quas ipſi juxta Con-
 „ ventus noſtros fabricant , in
 „ nonnullis quidem quingen-
 „ tos , in aliis non multo pau-
 „ ciores habemus , qui jam ſunt
 „ doctrina Chriſtiana inſtructi
 „ & ex noſtro Conventu Hal-
 „ manſco juxta magnam Me-
 „ xici Civitatem 12. Junii ann.
 1531. Sub hac verborum ſerie
 legitur apud Arturum , & illuſ-
 triſſimum Gonzaga locis cita-
 tis. In linguam Caſtellanam le-
 ges verſam ab Hiſtoriographo

Generali Daza part. 4. lib. 2. cap.
 15. Et Italicè verſam tom. 1.
 Horti Seraphici Petri Antonii
 de Venetia. Præter iſtos graves
 Authores agunt de hoc verè In-
 diarum Apoſtolo Jacobus de
 Caſtro tom. 1. Arboris Chro-
 nologicæ , Didacus de Lequile
 tom. 1. Hierarchiæ Franciſcanæ
 fol. 181. Chronologi Provin-
 ciæ S. Gabriælis , maximè Joan-
 nes à Trinitate , miſſis quam
 plurimis ab ipſo , & Arturo ad-
 ductis , quos inter Surius hos
 verſus in Martiniſ , ſuorumque
 VV. Sociorum laudem à Ca-
 tholicis decantatos , ſcrip-
 ſit:

Invicto potuit Romano Præſule Luher
 Sacramenta Dei vellere , non premere.
 Septem poſt annos validus Martinus in Orbe
 Illatus repetit , maxime Carle , novo ;
 Iſte duodenis ſociatus Fratribus , ipſum
 Protypum ſequitur Legis Evangelicæ.
 Hunc ſequitur (quænam ſequitur Germania) Cæſar.

MATTHÆUS de Burgos,
 Provinciæ S. Pauli Conciona-
 tor eruditus , teſte Nicolao An-
 tonio cum Vvadingo , edi-
 dit:

Diſcurſos Evangelicos. Ma-
 triti 1599. At cum abiit , nec
 ſcimus qualiter incipit , nec cu-
 jus Typis excuſſus.

MATTHÆUS à Nativitate, de

quo Tiburtius Navarro fol. 81.
 cap. 28. Huic (nempe Marti-
 „ no à S. Joſeph) addere li-
 „ ceat Matthæum à Nativitate
 „ Scholaſticarum quæſtionum ;
 „ Expoſitionum , & Moralium
 „ librorum Scriptorem celeberrimum ,
 „ qui præterea Cathedram Crucis , &
 „ Minervam , ſeu lignum
 „ vitæ in publicum miſit. Et
 „ Vva-

„ Vvadingus his verbis : Mat-
 „ thæus à Nativitate, Hispanus,
 „ Amphitritianus , Provinciæ S.
 „ Pauli professor , habet præ-
 „ lo parata:

„ *De Virtutibus, & Excellen-*
 „ *tiis B. Mariæ Virginis Libros*
 „ *viginti sex*, aliquot tomis dis-
 „ tinctos. Edidit Tractatum
 „ inscriptum:

„ *Cathedra Crucis de septem*
 „ *verbis Domini in eadem prola-*
 „ *tis.* Pincie 1639.

„ *Minervam Eucharisticam,*
 „ *seu lignum vitæ.* Matriti ann.
 „ 1644. Multos habet libros,
 „ variosque Tractatus Patæne-
 „ ticos , Asceticos , Morales,
 „ Historicos , & Poeticos eden-
 „ dos.

„ *Chronicon collegit prædictæ*
 „ *sue Provinciæ Conventus , &*
 „ *cuncta notabilia comprehen-*
 „ *dens.* Hæc Vvadingus.

Cæterum impetrare à me
 non possum , expressam ; quin
 operum nostri celeberrimi Au-
 thoris , relationem , ut ocularis
 testis hic subijciam. Archiepie-
 lagus cogitationum suarum fuit
 Oceanus Marianus : Titulum
 dedit:

Nova Hierusalem. Idioma

est Latinum , stylus homiliati-
 cus , pareneticus. Opus verè
 magnum in novem Tomos in
 folio , & viginti sex Libros
 partitum.

Tomus I. pro Isagoge , seu
 introductorio in 21. *Apocalyp-*
sis Annotationes XVIII. Inci-
 piunt : *Quotupliciter exposu-*
rint Patres. Liber I. in quo agit
 de eximia Prædestinatione Ma-
 riæ , continet XXV. Homilias.
 Initium primæ : *Attente rima-*
bamar mirantes. Liber II. agit
 de Oraculis prophetalibus illi-
 batæ Conceptionis Virginis à
 principio Genesis usque ad
 Apocalypsim : Homiliæ sunt
 LXIV. primæ prima verba: *jam*
novas ingredientes. Hic tomus
 Deiparæ dicatus conservatur in
 Bibliotheca nostri Salmantini
 Conventus , ubi & vidi , & legi
 ejus initio N. Fr. Fr. Dominici
 de Jesu Concionatoris Elegiam
 Epanalepticam , Pentametricam
 ac Exametricam , Gratulato-
 riam bis duodenæ solemnitati
 laudum Mariæ demonstraticam
 in operis ornatum est ex frater-
 na benevolentia , quam libens
 subijcio.

Sit benedicta dies , hilaris qua destinat ante

Te Deus , alta Parens ; sit benedicta dies.

Sit benedicta dies , nitidam qua præscia vatum

Te cecinere cohors ; sit benedicta dies.

- Sit benedicta dies , juvenis qua missus ab alto
Te Patribus pandit ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies(hui!) cum concepta fuisti
Numine Diva fruens ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , qua te Regina Polorum
Anna parit sterilis ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , infans cum grata triennis
Sacra sis in fano ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies memorans connubia Sacra
Christiparæ , & Sponsi ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , qua tu Virguncula Christum
Concipis è Cœlo ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , uteri qua numen adorat
Zacharidis genitrix ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies sacri Expectaminis ortus ;
Pangitur O jubilans ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , hominem qua Virgo , Deumque
Pulchra nitore parit ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , qua Christus crimina propter
Cæditur , hen , circum ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , qua tres, duce fidere, Reges
Munera trina ferunt ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , qua Virgo sistit in ulnis
Altitono Genitum , sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , fagiens quo pulcher IESUS
Barbara regna petit ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , qua chari pignoris orba
Tridua Virgo tulit , sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , animam cum ferra doloris
Cuspide transfodiunt ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , tumultu quo Christus in hostes
Surrigit armipotens ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , júbilis cum fulgidus arces
Transvolat æthereas ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , qua Virgo dulce sopita
Solveris , ardet amans ; sit benedicta dies.
Sit benedicta dies , superum qua scandis olympum
Corpore stellimicans ; sit benedicta dies.

Sit benedicta dies , qua celsa sede coronat

Te Triados numen ; sit benedicta dies.

Sit benedicta dies , niveo qua ex monte corusco

Te niveam celebrant ; sit benedicta dies.

Sit benedicta dies , qua nos , pia Mater , alumnos

Suscipis ore , sinu , sit benedicta dies.

TOMUS II. nostri Matthæi continet tertium , & quartum Librum. Agit in tertio: *De Exoptata, & Annunciata Maria Conceptione* Homiliæ sunt XXIV. Prima incipit: *Diffinivit Divus Augustinus*. Libri quarti continentis CXXX. Homilias, elucubrations: *Explanatio in Captica pro illibata Maria Conceptione*. Homilia prima incipit: *Post brumales glacies*. Fulcitur pariter licentiis , & approbationibus , & ibidem asservatum vidi , & legi Philippo IV. Hispaniarum Regi sacrum.

In Tomo III. Liber quintus, & sextus inveniuntur. Quinti: *Expositio Evangelii: Liber generationis pro Mariæ Conceptione* Homiliis LXXII. Ejus initium: *Titulus seu inscriptio*. Liber sextus: *De illibata Conceptione Mariae per Commentaria in Evangelium: Beatus venter*. Lucæ 2. Continet LXXX. Homilias. Incipit prima: *Dixit secundum Jus Abulensis*. Dicatum SS. Urbano VIII. ad prælum paratum ibidem quoque repositum legi, ejusque censuras obser-

vatione dignissimas. Fragmentum subjicio R. A. P. M. Fr. Emmanuelis Diaz Hurtado, Ordinis SS. Trinitatis , Sanctæ Inquisitionis Qualificatoris , in Salmantina , ac Vallisoletana Universitate Theologicæ facultatis Cathedrarum censionem, dicentis:

„ Noviter illustratur Matthæus ; noviter a Luca accipit Marianus conceptus. Noviter ex Davidica arbore, turgentibus gemmis , flores, ac fructus erumpunt ; ita ut solus , qui hæc non vidit , solus , qui non novit , nihil sub sole novum declamare possit. Agnoscent , suo posterio noviter sanè Matthæam in Matthæo , & in hoc Libro disciplinarum ævo aliquem novum Virum existisse , quod Encyclicon illud (ut cum Viruvio lib. 1. Archit. cap. 1.) dic seu Encyclopædiam) corpus ex omnibus scientiarum confectum foeliciter , sed noviter excitet, & è sacro Theologicæ , atque Scripturæ pe-

„ plo tot aliarum gemmas inte-

„ xeret , arguta quidem , & dex-
 „ tra semper acu. Claudit enim
 „ hic liber quidquid in Hebrai-
 „ cis , Romanisque Ritibus lit-
 „ teriosior eruditio reclusit , aut
 „ ex omni genæ lectionis Au-
 „ thoribus peritior observatio
 „ selegit. Alia mitto.

Ut Typis euderentur tres lau-
 dati tomi Catholicus noster
 Philippus IV. (post se informa-
 tum de qualitate scriptorum
 per Illustrissimum D. D. Anto-
 nium Perez Tarraconensem
 Præfulem) suo Regio Decreto
 præcepit Summo Cameræ Se-
 natui , ut Authori succurreret
 elemosyna mille , & quingen-
 torum ducatorum (ut ipsemet
 Author testatur in latina Histo-
 ria suæ Provinciæ , cujus men-
 tionem fecit Vvadingus) sed
 effectus nō assecutus, ceseit. Sed
 ecce prosequimur suorum ope-
 rum Elenchum , ipsomet Mat-
 thæo ex obedientia referente,
 sequentibus verbis:

Tomus IV. Liber septimus:
De festiva Nativitate Mariæ, &
de ejusdem Augustissimo Nomi-
ne. Liber octavus: *De Religio-*
sa Presentatione B. Mariæ in
Templo. Liber nonus: *De grati-*
landa Dispensatione B. Mariæ,
& Josephi

Tomus V. Liber decimus:
De ineffabili Incarnatione Verbi
Dei, & de Annuntiatione Ma-
riæ.

Tomus VI. Liber undeci-
 mus: *De festiva Visitatione Ma-*
riæ. Liber duodecimus: *De Oc-*
centa Expectatione Mariæ. Li-
 ber tertius decimus: *De gaudio-*
so partu Mariæ.

Tomus VII. Liber quartus
 decimus: *De primis pœnis Ma-*
riæ in Circumcisione Jesu. Li-
 ber quintus decimus: *De Ado-*
rationibus Regum Jesu, & Ma-
riæ. Liber decimus sextus: *De*
Purissima Purificatione Mariæ.
 Liber decimus septimus: *De fu-*
gitiva peregrinatione Jesu, Ma-
riæ, & Joseph.

Tomus VIII. Liber decimus
 octavus: *De anxietate Mariæ in*
Jesu perduto, & alacritate in
invento. Liber decimus nonus:
De mestissima transfixione Ma-
riæ in morte Jesu. Liber vige-
 simus: *De letitia Mariæ in Re-*
surrectione Jesu. Liber vige-
 simus primus: *De ultimo vale*
inter ascendentem Jesum, & ma-
nentem Mariam.

Tomus IX. Liber vigesimus
 secundus: *De scelleri transitu, &*
glorioso sepulchro Mariæ. Liber
 vigesimus tertius: *De admirabi-*
li Assumptione Mariæ. Liber vi-
 gesimus quartus: *De Imperiali*
Coronatione Mariæ. Liber vige-
 simus quintus: *De nova solem-*
nitate Mariæ. Liber vigesimus
 sextus: *De materno succursu, &*
oranda intercessione Mariæ.

Tomus X. Aureo Chrysologi stylo continet libera Scholastica in Evangelia totius anni. Incipit: Horribilis nimis. Hæc N. Matthæus. Quæsi, sed non inveni; inveni autem in nostri Salmantini Conventus Bibliotheca opera sequentia. Tomum magnum in fol. censuris, & licentiis præviis ad torcular adornatum, inscriptum.

Hymeneus Virginalis. Divini Sponsi Matris Jesu, Mariæ, Joseph. Super illud Matth. 1. Cum esset dispensata, &c. Novem tractatibus diffusis multiplicat Cantica, & in quolibet Cantico expendit ad claritatem nonnullos §§. discurrens solide, & novè per Sacerrimum Textum Nuptiarum Virginalium. Incipit: Odiosa. In capite hujus libri extat oratio Gloriosissimo Sponso Matris Jesu Mariæ Joseph, cujus prima verba: Unus Matthæus, alter Matthæus. O si alter, sicut unus! O imparilitas non equalis! Inveni quoque alium tomum in folio ad §§. Papam Innocentium X. sub hoc titulo:

Allegatio Sacra, Theologica, Pontificia, Imperialis, Regalis, Expositiva, Historica, & Chronologica pro defendenda de Fide Conceptione illibata Alme Dei Genitricis Mariæ ex Philippi

IV. Hispaniarum, & Indiarum Regis Catholici voto. Hujus operis memor R. A. P. Fr. Petrus de Alba in sua Militia littera M. hæc verba facit:

*„Matthæus de la Natividad;
„Ordinis Minorum, Hispanus,
„scripsit magnum volumen
„sub hoc titulo: Allegatio Sa-
„cra pro Mysterio Immaculatæ
„Conceptionis Virginis Ma-
„riæ, quod M. S. habuimus
„præ manibus pro conficien-
„do nostro Armamento Sera-
„phico. Et illicò etiam citat
„P. Petrum de Quintanilla in
„vita Cardinalis Ximenez cap.
„12. fol. 93. In calce laudati
„operis extat à fol. 124.*

Appendix Allegationis, ubi multa ad rem & subtilissima leguntur. Item repositi extant in eadem Bibliotheca quatuor tomi in folio variorum, & singularem suorum Opusculorum; Opuscula TOMI PRIMI sunt sequentia:

Opusculum I. Theologicum, Apologeticum sub censura pro tribus propositionibus Theologicis Scripturalibus P. Fr. Matthæi Vella, Franciscani, Sacre Theologiæ Moderatoris in Academia Paduana. Incipit: Petris d. me, ô Matthee Frater Charissime, instantèrque petis litteris transmarinis.

Opusculum II. Consulatio pro

pro S. Fidei Tribunali super tribus propositionibus Theologicis ad censuram. Incipit: *Quoniam his propositionibus.*

Opusculum III. Consultatio altera pro eodem S. Fidei Tribunali super septem propositiones Theologicas ad censuram. Incipit: *Por los muchos modos de dudar, que se proponen.*

Opusculum IV. Consultatio ad SS. D.N. Innocentium X. in Sacro Consistorio super valorem Matrimonii Spadonum novæ curationis, sæpius postulata à facultatibus Theologica, & Medica Academiarum. Est notabile. Incipit Præfatio: *Sic dignè declamat Solomon Ecclesiastes: Quæstiones difficiles.*

Opusculum V. Memorial Juridico, Historico. Sacro á la Catholica Magestad de el Rei Don Phelipe IV. nuestro Señor, por el Cardenal Arzobispo de Toledo D. Balthasar de Moscoso. Agit in ipso solidissimè de immunitate Ecclesiastica. Incipit *A. V. M.*

Opusculum VI. Discurso Politico Evangelico, sobre testar, ó salir de la Corte el Cardenal Arzobispo, yá nombrado. Est gravissimum. Incipit: *Suponese brevemente.*

Opusculum VII. Discurso Politico Canonico en suplica de un Concilio Nacional, al Emi-

nentísimo Cardenal Arzobispo de Toledo. Incipit: *Puso la divina gracia.*

Opusculum VIII. Discurso Historico Apologetico, sobre la Originaria posseñion de la Primacia de las Españas en los Ilustrísimos Arzobispos de Toledo, continuada desde los Santos Apostoles S. Pedro, y Santiago por todo el decurso de los siglos. Incipit: *Puedo fingir una turbada entrada en esta obscura cueva.*

Opusculum IX. De Origine, & præminentia DD. Cardinalium S. R. Ecclesiæ. Incipit: *Allegoria est opposita.*

Opusculum X. Quæstiones septem circa residentiã DD. Episcoporum. Incipit: *Quæstio prima agitata est. An residentia Episcoporum sit de Jure divino?*

Opusculum XI. Consulta de el Señor Obispo de Salamanca, sobre la obligacion de la tassa de el trigo en un año esteril. Incipit: *Aquí á los pies.*

Opusculum XII. Satisfaccion á diez Quæstiones, que se movieron á sus mandatos. Prima quæstio est: *Si obliga el mandato de el Prelado, quando el Subdito tiene opinion en su favor?*

Opusculum XIII. Consulta de el Ilustrísimo Señor Obispo de Zamora, sobre el Breve concedido á la Magestad Catholica, pa-

para que el Estado Ecclesiastico contribuyesse Sissas, &c. Incipit. *Para reprehender.*

Opusculum XIV. Consulta de el mismo Señor Obispo, sobre un Testamento. Incipit: *Vi el Codicilo.*

Opusculum XV. Discurso Theologo Canonico, Historico-Sacro, y Natural, à la plaga de las Langostas de el año de 1650. Est singularare, & incipit: *Nunca mejor logrado.*

Opusculum XVI. Consulta de el Señor Obispo de Zamora, en caso de litigio, entre la Arzobispal de Toledo, y su Ilustrísimo Cabildo. Incipit: *La Sabiduria.*

Opusculum XVII. Sobre quanto tiempo puede estar un Cura ocupado en el Oficio de Provisor. Ad eundem Episcopum Zamorensem. Incipit: *La primera.*

Opusculum XVIII. Consulta de la Ciudad de Salamanca, en razon de mandar su Magestad, que los Procuradores de Cortes llevassen à ellas el voto decisivo. Incipit: *Su Magestad.*

Opusculum XIX. Discurso Real, Politico Judiciario, al venir à la Magestad Catholica un Turco con voz de Embaxador de su Emperador. Incipit: *Ser la Nacion.*

Opusculum XX. Sobre la voz, que se vertio, que la Casa Otto-

mana se acababa el año de 1650. Explicat quamdam Danielis prophetiam. Incipit: *Llegò voz, que en Madrid.*

Opusculum XXI. Glossa de un opusculo de S. Pedro Damiano: Edades Pontificias: Breve vida, y breve gloria. Ipsam terminat Chronologia Summorum Pontificum. Incipit: *Fueron siempre sabrosos à los Sabios.* Demum in calce hujus tomi extat aliud Opusculum in 4. inscriptum:

Serenissima Princepsa de España para su Reina. Ad Augustam Mariam Theresiam de Austria. Constat 13. capitibus. Primum: *Si es bien, que hereden las Señoras las Coronas:* ultimum: *Corona meditada.*

Tomas II. Ocho continet Opuscula Sacra.

Primum: Immaculada Concepcion defendida por S. Ildephonso. Exponit 40. authoritates hujus Sancti Mariani Doctoris. Incipit: *Tuvo esta Sacratissima Iglesia.*

II. Satisfacion por dos articulos tratados en la Junta Real de la Immaculada Concepcion. Ad Catholicum Regem Philippum IV. Solutionem præstat viginti Pontificibus, novem Conciliis, & centum antiquis Patribus: Incipit: *Dioses, y Christos son llamados.*

III. Alegacion Imperial en

ambos Derechos. Incipit: *Di a la Real devocion.*

IV. Apologetico Sacro por el titulo de Inmaculada. Incipit: *Aun padere.*

V. Divina descendencia usque ad aliam Ecclesiam, Utbenique Regalem Segobiaz antiquae de veritate Immaculatae Conceptionis Mariae. Incipit: *Innocentium alterum.*

VI. Continet duas quaestiones. Prima est: An Angelicus Doctor obstat piae opinioni, ut communiter fertur. Secunda: An dato, quod oppositè senserit, obstat diffinitioni de fide piae sententiae? Inhiem Proemii: *Pulcherrimè Casiodorum.*

VII. Breviculo por la Santa Iglesia de Zamora en su gran Patron S. Ildephonso. Incipit: *La devotissima.*

VIII. Defensa Dominicana por la Inmaculada Concepcion. Missum fuit ad Philippum IV. Hispaniarum Regem.

Tomus III. amplectitur undecim Apologias, videlicet:

Apologia unica Catholica pro unitate Pontificatus in singulari B. Petri persona: contra coequalem Pontificatum in persona B. Pauli, haereticè, & schismaticè assertum à quodam Authore Gallo. Innocentio X. sacra tripartita est. Incipit: *Ad arma.*

Apologia I. Contra Haereticos impugnantes S. P. N. Francisci Regulam. Incipit: *Sicut Sol.*

Apologia II. Contra indevetos impugnatores Sacrorum Stigmatum S. P. N. Francisci. Incipit Praefatio: *Potuit dignè Tertullianus.*

Apologia III. Seraphica contra eos, qui asserunt Fratres Minores Authores Sectae Fratricellorum. Incipit: *Res est mihi.*

Apologia IV. Seraphica contra opinantes, Fratres Minores fuisse Authores Schismatis tempore Joannis XXII. Incipit: *Esse Schisma.*

Apologia V. Seraphica contra calumniantes vitam, & doctrinam Joannis Duns Scoti Doctoris Subtilis. Incipit: *Vitam V. Magistri mei.*

Apologia VI. contra praesumentes S. P. N. Franciscum fuisse Monachum Augustinum. Incipit: *Augusta professò res. foret.* Probat efficaciter demonstrationibus Chronologicis, Legalibus, Juridico-Historicis, Politico-Moralibus, Pontificibus, Dialibus, Geographicis, Religiosis, Canonicis, Refutativis, &c.

Apologia VII. & VIII. Contra calumniantes Familiam Ob-servantum. Incipit prima: *Dicebat Moyses Deo.* Incipit secunda: *Ignorantia Judicis.*

Apologia IX. Contra impug-

nantes Indulgentiam Portiunculae. Eruditissima est. Incipit ejus Praefatio: *Ad me melius spectat.* Nec his, nec praecedentibus Apologiis, deficit proprius Index, quem sequitur:

Opusculum Apologeticum Scripturale adversus asserentes Abrahamum aliquot annis coluisse Idola, uti Idolatram. Incipit: *Conclusio. Negativè est sciendum.*

Tomus IV. Continet gravia Opuscula Historica, Canonica, & Moralia.

Opusculum I. Chronicon Provinciae S. Pauli Discalceatorum S. P. N. Francisci. Incipit: *Obedientia opus.* Annumeravit Vvadingus, & repositum vidi in Archivio Generali Nostrae Provinciae, & in Matritensi Generali N. Ordinis.

Opusculum II. De potestate Provincialium, Ministrorum in sex quaestionibus. Prima Prooemii verba: *Auris bona.*

Opusculum III. De consuetudine in septem quaestionibus. Incipit: *Eximius Juris Consultus.*

Opusculum IV. Si sine habito Clerical se puede gozar de el fuero: Incipit: *Por disposicion.*

Opusculum V. An Sacerdos excommunicatus celebrans fiat irregularis. Incipit: *Tanquam indubie.*

Opusculum VI. Alegacion por los alimentos de un Patron. Incipit: *Lazaro Salazar.*

Opusculum VII. Consulta sobre el valor de la profesion de una Religiosa de San Juan. Incipit: *Nuestra Religiosa.*

Opusculum VIII. Circa communicationem politicam cum Praetore excommunicato nominatim. Incipit: *Suppositis.*

Opusculum IX. De Irregulari ex corpore vitiato. Incipit: *Quilam Religiosus.*

Opusculum X. Consultatio super sepultura excommunicati mortui absque signis doloris. Incipit: *Vi la pregunta.*

Opusculum XI. Consulta sobre diferencias de dos Guardasnes sobre sus territorios. Incipit: *Lei la Carta.*

Opusculum XII. Consulta sobre papeles de espiritu, y vida de Doña Beatriz de Langa. Incipit: *Los papeles.*

Opusculum XIII. Consulta sobre unas clausulas testamentarias. Quarta Falcidia. Incipit: *Beneficiado.*

Opusculum XIV. Si el Capellan debe decir por si las Misas; y si el Cura algun dia por sus Feligreses. Incipit: *N. tiene una Capellania.*

Opusculum XV. Si el que da da formalmente, que poco mortalmente, esta obligado a confes-

feñarse? Incipit: *Pongamos el caso.*

Opusculum XVI. Si la Confesion hecha al simple Sacerdote no aprobado por el Ordinario, es nulla? Incipit: *Creo no bizo bien.*

Opusculum XVII. De la Heresia oculta. Incipit: *Es constante.*

Opusculum XVIII. Respon- siones ad octo quæstiones Mo- rales. Prima est: Si el valor de la Missa es infinito? Incipit: *En esta quæstion.*

Opusculum XIX. Consulta sobre unos apuntamientos de un Reverendissimo General de N. Orden. Incipit: *Nuestro Reveren- disimo.*

Opusc. XX. Si los Guardianes pueden cometer dár una Profes- sion. Incipit: *Para responder.*

Opusculum XXI. Consulta sobre una eleccion Regular. In- cipit: *Murid.*

Opusculum XXII. Regulari super caput secundum nostræ Regulæ. Sunt quatuor quæstio- nes. Incipit: *Quid nobis.*

Opusculum XXIII. Decision de una competencia de presi- dencia Regular. Incipit: *Año de mil trecientos y sesenta y seis.*

Opusculum XXIV. Memorial al Illustrissimo Señor Inquisidor General, y Tribunal. Incipit: *To imprimir.*

Opusc. XXV. Desconvenien- cia de las Comedias en Santos, y erudicion. Incipit: *A Religioso imperio.*

Opusculum XXVI. Sobre un monstruo. Incipit: *Con no ser co- sa nueva.*

Opusculum XXVII. Satisfac- cion à la porfia de como se pro- pagan las anguilas. Incipit: *Di- ferenciase el fuego.* Concludit: *Non potai melius litem finire jo- cosam.*

Item in eadem Bibliotheca nostra Salmantina extat N. Mat- thæi tomus unicus in folio in- scriptum.

Consulta Real en doctrina Evangelica, Apostolica, Pontificia, Canonica, Historica, Padres, y Doctores de la Iglesia. Incipit: *Es- ta Consulta.* Agit in illa diffusa eruditione de immunitate Eccle- siastica, & Regum jure. Incipit: *Disponer con singularidad.* To- musque alter in folio, cujus in- scriptio:

Discurso Sacro Real, sobre la inexpugnable verdad, que la divi- na Virgen Madre Maria, es legiti- tima, y verdadera Patrona de Es- paña. Ad Catholicum Regem Philippum IV. Incipit: *Hame puesto.* Item tractatus in folio (absque tegumento) intitula- tus:

Sacro Imperio Romano, su origẽ, suceßiõ, y estado. Opus est singula-

riſſimum. Incipit: *Acreditò el miſmo Dios humanado.* Tandem tractatus alter etiam in folio.

De el Templo de Salomon.

Agit ſcripturaliter in ipſo de ejus menſuris, divitiis, artificibus, Altaribus columnis, menſa, candelabro, velo, ornamentis, Sacerdotibus, & Levitis. Incipit: *En otros argumentos.* Sed reſtat adhuc longa via, in qua, ipſomet Authore duce, ipſo utor in laudata noſtræ Provinciæ Latina Hiſtoria, ubi ſuorum operum rationem reddens, ſubdit Caſtellana lingua hæc opera Parænetica, Aſcetica.

Cathedra de la Cruz. De ſeptem verbis Domini. Typis data Pincix apud Antonium Vazquez de Eſparza, ann. 1639. Incipit: *No ſon atrevimientos.* Vidi. Item:

Minerva Eucharistica, ſeu *Arbor Vite*, offerens fructus duodecim per ſingulos anni menſes reddens fructum ſuum, cujus argumentum eſt: Duodecim tractatus per duodecim menſes pro ſolemnitate Auguſtiſſimi Sacramenti in Minerva, quolibet menſe colligendum unum ex duodecim fructibus Spiritus Sancti de ipſo arbore, & ligno vite. Prælo datum Matrili anno 1644. apud Joannem Sanchez. Incipit in Præfatione ad Mariam: *Maria mas que Ceſtial Princeſa.* Item:

Amor Amorum puriſſimè de admirabili Sacramento Altaris. Diſcurſus ſuper ſex Evangelicas clauſulas. Tomus primus cum privilegio Regis, ut prælo cudatur. Incipit in Præfatione ad Virginem Dei Matrem: *Maria (fauſtiſſimo aguero ſer queſtro divino Nombre mis primeras letras)* Sedulo conſervatur in Bibliotheca noſtri Conventus Vallis Oletani. Item:

Hiſtoria Gedeonis pro Veſperis Quadrageſimæ. Incipit: *No vedad apacible, &c.* Item:

Tropheos de la muerte, y de ſenſaños de la vida. Orationes funebres viginti quatuor pro omnibus ſtatibus à Chriſto ſepulto uſque ad Agricolaſ. Incipit Prologus: *Entre los forzoſos terminos de el nacer, y de el morir.* Scripſit quoque ſequentia:

Opera Myſtica, Anagogica, & Poetica.

Pharetra amoris divini cum facultatibus. Incipit. Præfatio: *O apacible Señor.*

Jardin de flores Franciſcanas. Cum enim ordinarem Liſtariâs Seraphico Parenti, dolo quodlibet Epitheton allexit amos legentium. Requiſitus, ut brevi luce, illuſtarem gloriantas; egi, & appellavi quemlibet ſtorem quidem de mirabilibus SS. Patris. Cui oratio præſa:

fatunculae Incipit: *Summo Patre*. Item.

Harpa de David cum facultatibus. Continet Psalmos poenitenciales, oratione soluta doctrinaliter declaratos, recitanti- bus illos: In fine cujuslibet re- ductos cum propria Glossa va- rio genere poematū. Incipit ora- tio: *Mucho dieron que decir*. Item:

Scala perfectionis. Hujus ar- gumentum sunt quindecim Psal- mi, seu Cantici Graduales, quo- rum singula quinquaria singulis viis perfectionis dant lucem. Primi quoque illustrat viam purgativam: Secundi viam illu- minativam: Tertiū viam uniti- van: est methodus eadem, que in Cithara David oratione solu- ta per varias doctrinas. In fine collectae in canticis variis. Inci- pit Proceum: *El argumeneo, d materia de esse tratado*. Item:

Philomena mei Seraphici P. D. Bonaventurae. Castellane tra- ducta, & dilatata carmine & so- luta oratione per cantus ipsius Philomenae. Incipit pro Proce- mio: *La razon, y motivo, que el ardiente Padre*. Item.

Dies diei. Manuale disposi- tionis diei pro confessione, & assistentia venerabili Sacramen- to. Incipit: *Lacrymatio Jesu Crucifixo: Con el raiido de las muerlas corrientes*. Item:

Opusculum de nominibus

Dei Unius, & Trini. Habra- cis, Graecis, Latinis, Cas- tellane expositis. Ad Excel- lentissimam Ducissam Me- thymae. Incipit: *Vi a V. Exc. Se- ñora, curiosamente devota*. Item:

Manuale Sacerdotum, & Sa- cularium pro celebrando, & au- diendo Sacrosancto Sacrificio Mis- se. Ad Excellentissimum Comi- tem Beneventanum. Incipit: *Es- te Venerable nombre Missa*. Item: *Psalterium, sive soliloquia*.

Incipit sic,

A ofreceros llegò amor
un corazon, mas que vuestro,
feliz; porque os conocí,
venturoso; porque os quiero.

A la luz de vuestra luz,
donde mejor me contemplo
de vuestra verdad retrato,
de mis mentiras objeto.

Puerilia Sacra pro Canticis in
Festivitatibus, quibus est nomen:
Divina Cantilena. Incipiant pro-
SS. Sacramento.

El rebaño mas dichoso
Cordero Pastor hallò,
que habita dosel de luzes,
pisa alfombras de candor.

Baxa à cabaña de nieve
en dissimulos de amor;
milagro es, no se derrita
copo à copo tanto Sol.

Exemplo nobis sunt plures
libri Sacri carmine scriptis: soli-
loquia (sic inscribebatur Psal-
terium) David etiam pro poeni-

tentia flebili. Cantica unionis amoris in Cantico Canticorum, lamentabiles Threni, tot grata Cantica usque ad Magnificat.

Hæc omnia occultat paupertas. Notum Alciati Emblemata de pauperis ingenio. Laconicè Varro: *Quod si paupertas sit elegantia*. Et hæc tantus Author, cujus memoriam faciunt Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispana, & Hippolytus Martinius in Appendice suæ Bibliothecæ Marianæ. Floruit Salmanticæ in laudato nostro, vulgò de el Calvario, Conventu, anno 1650.

MATTHÆUS à Purificatione, Concionator, ac Guardianus Conventus Oppidi de Madrilejos Provinciæ S. Iosephi, in lucem dedit.

Ceremonial de las Missas. Matriti apud Viduam Joannis Garcia Infanzon anno 1717. in 4.

Manual Processional. Ibid. in 4. ann. 1717.

MATHIAS à S. Francisco, primò Provinciæ S. Iosephi, de-nùm Provinciæ Discalceatorum S. Didaci in Bætica gloriosus alumnus, propagandi Evangelii desiderio incensus, primum in Philippinas usque Insulas, indeque reversus ad Marechii

Regnum unà cum Joanne de Prado Sacerdote, Gennessioque Oceanensi laico hujusmet palmarum sectatoribus penetravit, quo loco cum gloriosissimam Prado sodalis sub immani Tyranno agonem acolis habuisset, ipse quoque verberibus penè confectus est. Sed aliquando ad nos reversus Xelchii, hoc est, Regis Legatus optimis moribus Principis, Religionique, & rebus nostris minimè infensi, qui Fratri interfecto successerat, sacram hanc expeditionem litteris mandavit, scribens:

Relacion de el viage espiritual, y prodigioso, que hizo à Marruecos el V. P. Fr. Juande Prado, Predicador, y primer Provincial de la Provincia de S. Diego de Andalucia. Matriti 1644. in 4. ex Nicolao Antonio tom. 2. Consule Chronologum laudatæ Provinciæ part. 1. lib. 1. cap. 15. n. 122. iterum in publicum misit Urbe Gaditana 1675. Bartholomæus Nuñez etiam in 4. Vidi.

MELCHIOR à S. Francisco Spinola, in Provincia Bætica strictiori Observantia, ac litteris apprime excultus, ad S. Evangelii Provinciam gradu facto, Conventualis Prædicator maghi Mexicani Conventus, Missionarius Apostolicus, Sancti Officii Qualificator factus, ingeniosam Con-

cionem ibidem habitam videlicet:

Sermon en el segundo dia infrascripto de la solemnidad de N. P. S. Francisco, typis dedit vidua Francisci Rodríguez anno 1715. Incipit: *Glorioso empleo*. Vidi.

MELCHIOR de Gracia, in saculo de Sotelo, Vir sanguine nobilis, sed nobilior insigni sanctimonia, & virtute, in Provincia primum S. Gabrielis militiae Seraphicae nomen dedit; septem annis transactis ad S. Josephi Discalceatorum Provinciā gradum faciens, veram sapientiam, quæ à Deo intimè docetur, sacris revelationibus illustratus meruit adipisci: adeo acutè solideque ea, de quibus consulebatur, Sacrorum Bibliorum loca explanare consueverat, ut velut Paraphrastes quidam arcanorum Dei mysteriorum meritò existimaretur. Scripsit, non tamen edidit:

De mortificatione membrorum Sacris vulneribus Salvatoris correspondente, ut ipsi Domino Crucifixio didicit tractaculos breves de oratione mentali pietatem sectantibus apprimè utiles, quorum memoriam fecit Martinus à S. Josepho lib. 2. suæ Chronicæ cap. 11. & Joannes à Sancta Maria lib. 2. suæ Chronicæ, cap. 31. fol. 512. & 521. Obdormivit, in Domino cantantibus Angelis:

ejusque corpus in Matritensi S. Bernardini Conventu sepultum, aliquot post annos in egrum inventum fuit. Consule Chronologos Provinciæ S. Gabrielis.

MELCHIOR à S. Maria, Toletanus, dum sacris Concionibus in S. Laurentii Conchen- si Conventu Provinciæ Discalceatorum S. Josephi operam daret, edidit Concionum volumen hoc titulo:

Quaresima de el Descalzo. Conchæ apud Salvatorem de Viader 1635. in 4. Spem facit ejus in Prologo Adventualis cum festivitatis Sanctorum, ac Dominicarum ad Resurrectionem usque occurrentium, à se publicandi.

MICHAEL Izquierdo, fricatoris Observantiæ alumnus in Provincia Discalceatorum S. Joannis Baptistæ, scripsit:

Breve, y clara resolucion de los casos de consciencia, quam M. S. in 8. se vidisse testatur Nicolaus Antonius tom. 2. Bibliothecæ in Append. fol. 334.

MICHAEL à S. Maria, Provinciæ S. Pauli alumnus, Conventum S. Ludovici in Tauren- si Civitate Veteris Castellæ cum regeret anno 1656. scripsit in fol.

Vida de el Venerable Don Rodrigo Conde, y Tamayo, Canonigo en la Santa Iglesia Cathedral de Zamora, y Arcediano de la Ciudad de Toro. Ejus initium: *Para gloria.* Asservatur in nostro prælaudato Conventu, & publici usus faciam in meis Chronicis. Vidi.

MICHAEL de Passione, Concionator, alumnus Provinciæ Neapolitanæ S. Petri de Alcantara, Italis communem fecit:

Vida de S. Pedro de Alcantara, Hispanè conscriptam. Neapoli apud Parrinum ann. 1705.

MICHAEL de Preces, Valentia de el Cid natus, Ordinem Minorum in Provincia Discalceatorum S. Joannis Baptistæ ingressus, zelo animarum ductus, ad Philippinarum S. Gregorii Provinciam gradum fecit: Diffinitor factus, Vicarius Monialium Discalceatarum Manilensium, à Confessionibusque fuit Venerabilis Matris Sororis Hieronymæ ab Assumptione: oculi talenti impatiens, Missionibus Apostolicis deditus in Japoniam transiens, Christum (& hunc crucifixum) per quinquenium prædicans, propter innumerabilium Infidelium fervidam conversionem

in carcerem horrendum de Girando injectus fuit. Quod genus incommodi tenebrarum, famis, sitis, caloris, frigiditatis, nuditatis, immunditiæ, lepra per triennium passus fuerit, explicet alius. Cum igitur piis suis admonitionibus, & exemplis carceris custodes, varique Gentiles relictis Idolorum vanitatibus Deum vivum, & verum cognovissent, triennio carceris expleto, ut vivus combureretur ab ergastulo eripitur. Sed impius Imperator non tam de sua morte quam de suorum conversione metuens, non in martyrium, sed in exilium misit, ne defunctus Michael loqueretur melius. Insulas Philippinas, opprobriis faciatus, reversus; ut etiam atramento Christi fidem prædicaret, Japonico aliisque perëgrinis Idiomatibus scripsit:

Artem, necnon Catechismum. Post hæc ad nos veriens, ut Provinciæ S. Gregorii, ac Canonizationis suæ venerabilis filia Matris Hieronymæ ab Assumptione Romæ, ac Matriti negotia perageret, ibidem 26. Octobris ann. 1639. ab ergastulo corporis liber, in Regali S. Ægidii Conventu ad Altramigravit. Debitor sum Defunctorum Libro Matritensis Conventus S. Bernardini, cujus in agro

agro sancto noster Venerabilis
Author requiescit in pāce.

MICHAEL Sanchez , Discal-
ceatæ Provinciæ S. Gregorii in
Philippinis Insulis Provincialis
Minister, Idiomate proprio Ca-
merinensium scripsit:

*Explicacion de la doctrina
Christiana, y Arancel para exa-
minar la conciencia con algunas
devociones.* Excussit in 8. in Con-
ventu S. P. N. Francisci Mani-
kosi Franciscus à Sanctis, Ter-
tiarius Commensalis ann. 1708.
Vidi.

MICHAEL de Yela , divina as-
pirante gratia, Discalceatæ Pro-
vinciæ S. Josephi in timore
Domini erudiendus adhærens,
orationis , & mortificationis
officiis semper deditus , veri
Minoritæ specialisque cultoris
Deiparæ semper Virginis mul-
tiplicia dedit indicia. Merito
fertur, ejus in ortu, ejusque in
occafū dæmonibus formidolo-
sum fuisse, quos ab obsessis cor-
poribus absens, & præsens fre-
quentibus triumphis expellebat;
aliam præter Theologiæ Mo-
ralis litteraturam non cognov-
it; sed doctum doctrice gra-
tia Eminentissimus Cardinalis
Aragon probavit, Apostoli-
cumque Missionarium, ut pec-
catores ad poenitentiam revo-

caret, & pios ad virtutem alli-
ceret in suo Archiepiscopatu
Teletano. Tanta devotione fe-
rebatur erga Imaginem Domi-
næ nostræ de el Madroñal non
longè ab Oppido Auñonis in
Toletano territorio veneran-
dam, ut nec mortem aspexe-
rit, quin à cellula oculos suos
levaret in sacram illius ædem.
Vidit, & spiravit. Monumen-
tum suæ Marianæ devotionis
posteris reliquit in Archivio
nostri Conventus S. Sebastiani
memorati Oppidi Auñonis re-
positum, videlicet:

*Historia, Origen, y milagros
de Nuestra Señora de el Madro-
ñal.* Est tomus in 4. Floruit post
ejus transitum quasi liliū, im-
mò bonum Christi odorem tes-
tatur sui corporis integra incor-
ruptio, in cujus ore liliū radi-
catum, quos mirificè recreat,
ad Dominum mirabilem in
Sanctis suis benedicendum pro-
vocat. Ex Relatione laudatæ S.
Josephi Provinciæ.

COMITEM D E TILLI
decorat.

N

*Ciris in
Indiceli-
tera N.*

NARCISSUS Joannes, in Pro-
vincia Cataloniae professus, in
S. Josephi Discalceatorum Pro-
vin-

Cc

vinciam, Deo inspirante, translatus, primò Theologiam docuit, ejus doctrinę testes veritas, modestia, & zelo juncta charitas: adeo in omni virtutum genere profecit, ut omnes sui temporis longè post se reliquerit. A Reverendissimo P. Fr. Christophoro à Capite Fontium totius Ordinis Generali Ministro Commissarius Generalis Indiarum destinatus, nisi præmatura ejus mors intercessisset: relicto brevi Tractatu:

De Oratione. Memoria tradidit Fr. Joannes à S. Maria part. 1. Chronicę laudatę S. Josephi Provincię lib. 2. cap. 20. fol. 394. hęc verbis: Compuso un tratadillo breve, y compendio de reglas de espíritu, y oracion, que lela à sus Discipulos, de el qual se han aprovechado algunos, que le han leido. Floruit ann. 1570. magna sanctitatis opinione in Conventu Sancti Bernardini Martirensi. Agunt de ipso Illustrissimus Gonzaga, & alii graves Authores, ab Arturo de Monasterio in Martyrologio Franciscano relati die 13. Septembris §. 4.

PRO PUPILLIS.

P

PANTALEON Baptista, Lusitanus, Provincię Brasiliensis

alumnus, teste Nicolao Antonio tom. 2. Biblioth. Scriptor. Hispaniæ, edidit:

Ramillete Espiritual; hoc est, fasciculum florum spiritualium. Ulyssipone anno 1655. in 4. S. P A S C H A L I S BAILON: Natus est apud Turrim formosam Hispanicę (*Torre-hermosa*) Diocesis Saguntinę ann. 1540. sub Paulo I. I. & eo die, qui Latinè ex Textu Hæbreo *Transitus* dicitur, id est, die Paschalis, quique imposuit nato infanti per baptismum nomen, Paschalem nuncupavit. Pascha ergo, in quo Christus totum Orbem per resurrectionem illuminans, transivit ex mortali, & crucifixę vitę ad vitam immortalem, & gloriosam, ortum B. Paschalis meruit. Quis dies, & in quantum Paschalis, & in quantum Dominicus, non solum duplex, sed etiam multiplex fuit circa auspiciatissima, & egregia viri Dei facinora. Ejus professio in sæculo usque ad annum ætatis suę 24. quo tempore Reformationis Discalceatorum in Provincia S. Joannis Baptistę habitum induit, illam profecto, in qua David exercebatur, & à qua ad Regnum Israelis vocatus. Pastor ovium sæcularis, Pastor virtutum Regularis noster Paschalis. Simplex, & amator Dei, &

& zelo salutis animarum exæst-
tuans (animam mundissimam
in mundo servans , nihil ha-
bens cum mundo commune, ni-
si habitationem) erat Paschalis,
antequam vitam Seraphicam
amplexatus esset. Ejus virtutum
omnium cumulus in Religione
tantus , simplicitate , paupertate,
oratione , charitate , labo-
re , mortificatione, duplici dex-
teritate ad ardua Ordinis nego-
tia (pro quibus anno 1575. P.
Christophorus à Capite Fon-
tium Generalis Minister misit
eum in Galliam , ubi multa pas-
sus est ab Hæreticis) ut non
miram si prophetiæ spiritu plu-
rimum calluerit, atque scientia
divinitus infusa , qua & Theo-
logia apprimè callebat , diffici-
liores quæstiones explicans , &
res dubias clarè resolvens , im-
butus fuerit ad miraculum. Stre-
nuus defensor Immaculatæ Dei-
paræ Conceptionis extitit.

Extitit denique ab orru ad
obitum id , quod in nomine ge-
rebat significatum. Semper
enim Pascha fuit , & Paschalis
transiens in studio Evangelicæ,
& Apostolicæ pèrfectionis ab
una virtute ad aliam cum incre-
mento , & nunquam cum de-
cremento. Ut Pascha ergo vi-
xit annis 52. viginti quatuor in
sæculo , totidem , & quatuor
plus in Religione, & ut Pascha:

lis ad æternum Pascha , in quo
Christus transiens , ministrat
Beatis divinitatis fercula , tran-
siit ann. 1592. sub Clemente
VIII.

Scriptit (Vvadingus loqui-
tur) pro sua fovenda pietate sin-
cerè , & piè absque magno de-
lectu ex Sacra Scriptura , Sancti-
tis Patribus , aliisque Asceticis
Authoribus:

*De la veneracion , y digni-
dad de el Santissimo Sacramento
de la Eucharistia.*

*Principales mysterios de la
vida de Christo.*

*Principales acciones de Nues-
tra Señora , y muerte de Santa
Ana su Madre.* Codex ipsius
M. S. propter insigne specimen
paupertatis , quæ ex modo scri-
bendi , & compaginandi ex la-
ceris chartis , & cooperimento,
ex panni segmento relucet: ha-
betur in pretio apud Catalaunios
in Archivio Cœnobii Elnensis;
magnique fecit Vir Sanctif. D.
Joannes de Ribera , Archiepis-
copus Valentinus , Patriarcha
Antiochenus. Hæc Nicolaus
Antonius cum nostro Vvadin-
go , ex quo noster Reformatus
Lequile in Alphabeto Scripto-
rum , qui pro fide Romana di-
mearunt tom. 2. Terlegislato-
ris Evangelici fol. 291. Verun-
tamen quasi nihilom hæc sunt
ante ejus opera , suaque pro-
pria

pria manu exarata, quæ in unicum Librum collecta asservantur in Generali Archivio laudatæ S. Joannis Provinciæ. Titulus igitur sui aurei Libri hic est: *Yo Fr. Pasqual, natural de la Villa de Torrehermosa, escribi este Cartapacio para mi recreacion espiritual. Agit in ipso: sed de quo non agit? Paschalem desideras Expositorem? Lege ejus Librum, & invenies Commentaria Idiomate proprio:*

In 25. Exodi.

In primum, secundum, & quintum Matthæi.

In secundum, quintum, sextum, quartumdecimum, & quintumdecimum Luca, & 24.

In secundum, tertium, & tertiumdecimum Joannis, & quartam juxta quatuor sensus.

In Psalmum quinquagesimum.

In Psalmum 88.

In Cantica Canticorum soliloquiis.

Super Evangelia Dominicalia à Paschate usque ad Pentecosten. Si Theologum Scholasticum desideras: lege ejus Librum, & tractatus invenies:

De SS. Trinitate.

De Essentia Dei.

De generatione æterna Verbi divini.

De Scientia Dei.

Discalceati.

De Atributis.

De Incarnatione, ejusque convenientia.

De utroque adventu Christi.

De nominibus Domini nostri Jesu-Christi.

De voluntate Christi, ejusque animæ excellentiis.

De resurrectione Christi, ejusque apparitionibus.

De Angelis.

De visione Beata, & donis Beatorum.

De pœnis Inferni.

De Sanctissimo Eucharistic Sacramento; quod mortuus velut vivus adoravit, cujus quoque est Cymbalista sacer. Talem demonstrant sin.

Summarium vite unitivæ, & valde diffusum.

Tractatus de virtute orationis, ejusque excellentiis.

De necessitate orationis, ejusque utilitate.

De gratiarum actione.

De ornamentis Baptismatis.

De tribus vitis.

Descriptio cœlestis Hierusalem. Tractatulus.

De variis revelationibus Sanctissimæ Virginis Mariæ.

Orationes variæ, ad Deum Deiparam, Angelos, & varios Sanctos. Tractatus:

De via illuminativa.

Meditationes ad singulos hebdomadae dies.. Num Theologum Marianum, & Christifertum concionatem quæris? Scripsit:

De Nativitate Domini, & ejus Epiphania.

De fuga in Aegyptum.

De ejus inventionem in Templo.

De Conceptione Immaculata Purissima Virginis. Hujus tractatus meminit R. P. Fr. Petrus de Alba in Militia.

De ejus incomparabili Virginitate.

De ejus singulari matrimonio.

De ejus Maternitate.

De ejus Visitatione, ac Expectatione.

De Partu Virginali.

De insidiis diaboli adversus admirabilem Matrem, earumque triumpho.

De ejus Purificatione, ac Presentatione.

De Marianis prerogativis. Si Theologum Moralem expectas? Scripsit:

Super primum præceptum Decalogi.

De utilitatibus Sacramenti Matrimonii.

De mysteriis septem Antiphonarum, quas de la O appellamus.

Super Hymnum ad Primam,

& Completorium. Si de statu Regulari pertractantem? Scripsit:

Expositionem Regulae Seraphica. Si Dogmaticum? Scripsit:

De pluribus Articulis fidei, in variis Conciliis definitis:

De symbolo fidei juxta mentem Apostolorum.

De origine Festivitatis SS. Trinitatis.

De Indulgentia, & Jubileo.

Summarium Indulgentiarum à Gregorio XIII. Adriano VIII. aliisque Summis Pontificibus concessarum. Si Astrologicum? Conseripsit:

Kalendarium totius anni, ubi agit de Idibus, & Kalendis ordine Lunæ, ac de Sanctis habentibus Ecclesiasticum Officiam. Si Historicum? Diffusse scripsit:

De vita Christi interpretans; quæ de ejus prædicatione, & passione locuti sunt Prophetæ. Si tandem Poeticum? Composuit:

Un Romance de la SS. Trinidad.

Varios versos al Nacimiento de Christo, y à San Ezequiel. Hæc scripsit Paschalis illiteratus, cui dedit Dominus scientiam Sanctorum: Introivit in potentias Domini; quoniam non cognovit literaturam. Maria-

rianus in suo Francisco redivivo edidit quædam tanti Authoris fragmenta, quæ non modica animi voluptate olim legi in Mediolanensi R. PP. Observantium Conventu. Qui ergo indiget sapientia, postulet à Deo, & postulet per merita hujus Theodidacti, vestigia sequens Venerabilis laici Benedictini Fr. Josephi à S. Benedicto in suo tomo primùm in lucem edito Martiri anno 1725. ubi part. 1. fol. 190. sequentem orationem publicavit:

ORATIO AD S. PASCHALEM Bailon.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, respexit de excelso folio suæ magnitudinis super cunctas vias filiorum Adam, & te, ô Sanctissime Paschalis Bailon, vidit, & sustulit de gregibus ovium, atque exaltavit super terram habitationem tuam in mentis excessu. Habuisti à Deo scientiam Sanctorum, & replevit te Dominus scientiarum sapientia, necnon & gratiam eam impetrandi præbuit tibi. Ego, Sancte mi, indigeo sapientia, quia egenus, & pauper sum: impetra, quæso, à Deo excelso intellectum, & scientiam, & sapientiam mihi, ut sciam quid beneplacitum sit

Discalceati

apud illum: & spiritus ejus bonus dirigat semper gressus meos in semitis ejus, ut non commoveantur unquam vestigia mea, neque comprehendant me tenebræ. Insuper cupio per te habere pro luce, & duce Mariam stellam splendidam, & martinam, ut ambulem in luce, & cum luce hac cunctis diebus, quibus nunc milito, & possim pervenire ad claritatem cœlestis Hierusalem, & tecum ingredi ad bona Domini in lumine viventium, tecumque psallere Deo Altissimo per cuncta sæcula. Amen.

PAULUS à S. Catharina, Provincialis Minister Discalceatæ S. Antonii Provinciæ in Lusitania, communem fecit *Sermæon das Chagas de Christo*. Prodiit anno 1671. ex Conimbricensi Typographia Viduæ Emmanuelis Carvallo. Vidi.

PAULUS de Porto, etiam Lusitanus, strictioris Observantiæ in S. Antonii ejusdemmet Regni Provincia sectator, vernaculè conscripsit:

Institucion, progressos, y privilegios de la Tercera Orden de San Francisco.

De las Ceremonias de la Misa. Morte præventus utrumque ineditum reliquit. Nicolaus Antonius ex Relatione laudatæ Pro-

Provinciæ ad Romam missa.

PAULUS Ximeno, ex S. Joannis Baptistæ Valentina Provincia, in publicum misit:

Ceremonial de las Missas.

Valentiæ anno 1650. in 4.

S. PETRUS de Alcantara, sic à loco dictus natali, à quò in Extremadura Provincia supra Tagum amnem posito Equestris Ordo Alcantarensis nuncupatur, ex nobili stirpe in lucem editus anno 1599. Salmantinæ Academiae post discipulatum in manibus Angelicis portatus, Seraphicum strictioris disciplinæ institutum sextodecimo ætatis suæ anno in nova Custodia S. Evangelii, sive Extremaduræ, Fratrum Minorum Discalceatorum suscepit; in ipsaque Provincia S. Gabriellis per annos plures cōmoratus Guardianus cum esset Conventus S. Onofrii de la Lapa Aureum libellum (verba sunt Nicolai Antonii tomò 2.) qui medullas Alcantaræ totius doctrinæ continet, scilicet.

De la Oracion, y Meditacion scripsit. Pariter doctissimus Vir, ac clarus Sacræ Scripturæ Interpreter Fr. Joannes de la Haye tom. 2. in Exod. in Indiculo Patrum littera P. sequentibus verbis: *B. Petrus de Alcantara*

„ Ordinis nostri Seraphici, &
„ Provincialis D. Gabriellis
„ Provinciæ in qua, licet in-
„ dignus, habitu Seraphico in-
„ dutus, in eadem professionem
„ emisit: cum autem ab ea ema-
„ nasset Provincia S. Didaci, in
„ eā translatus, officio Lectoris,
„ tam in Philosophia, quam in
„ Theologia per plures annos
„ functus sum: hic autem S. Pe-
„ trus librum verè aureum de
„ meditatione, & oratione edi-
„ dit. Prælo (subdit præfatus
Nicol. Ant.) mādatus fuit sepiissi-
mè, nec in latinum dumtaxat,
sed in omnes ferè Europæ lin-
guas conversus. Hispanas edi-
tiones Ulysiponensem an. 1560
& fortè 1562. Salmantinam
1578. Pincianam 1620. apud
Hieronymum Murillo in 16.
Cæsaraugustanam apud Petrum
Gal 1623. notas habemus, qui-
bus adde: Burghensem apud
Junctas 1579. Latina interpre-
tatio Antonii Dalkenii Car-
thusiani est, quam edidit Joan-
nes Christius Colonia 1607.
Est opus bipartitum: in prima
parte agit de oratione, & me-
ditatione, in secunda de devo-
tione. Ejus meminerunt Dida-
cus Lequile tom. 2. Hierarchiæ
Franciscanæ dist. 3. fol. 250. ac
Valerius Andreas Taxandrus
in Catalogo, clarorum Hispaniæ
Scriptorum, eoq; valè
uti

usi fuere illi duo magni Ludovici
à Ponte, & Granatensis ad cōscri-
bēda ipforū de oratione opera,
ut participes multos facerent
amicitiæ Dei; testibus Salazar
in Martyrolog. Hispano, diē. 19.
Octobris, & Joanne à S. Ber-
nardo in Chronica S. Petri de
Alcantara lib. 3. cap. 19. num.
217. Ad Eminentissimos Car-
dinales loquens doctissima, ac
Serenissima Suecię Regina Chris-
tina istud legens librum, dixit:

„ Siendo el libro menor
„ de todos, quantos me han
„ dado, es el que mas estimo;
„ porque haviēdo leído, y estu-
„ diado en ellos, ninguno de
„ quantos he recibido de el Ca-
„ tholicismo, ha causado los
„ efectos, que este, en mi alma,
„ ilustrando el entendimiento,
„ confirmandole en las verda-
„ des Catholicas, y inflamando
„ el afecto de la voluntad en
„ el amor, y temor de Dios. Y
„ en mi concepto, es eminente
„ obra, y no se puede negar,
„ governasse esta pluma el Es-
„ piritu Santo, y qualquiera, que
„ con atencion le leyere, será
„ de mi dictamē, y así le estimo
„ sobre todo encarecimiento,
„ como joya, que no tiene pre-
„ cio; pues en breves clausulas
„ incluye verdades solidas, que
„ otros no bastan, aun con di-
„ latados, tratados à persuadir
„ las, con esta eficacia,

Sed audiendus est de hoc
opere, ejusque ratione agens
R. A. P. Fr. Laurentius à D. Pau-
lo, Suecus, Regularis. Observan-
tię ex Provincia Portugallię in
suo libro inscripto: *Portentum*
„ *pœnitentię* lib. 1. cap. 13. In-
„ ter quos (inquit) S. Petro
„ de Alcantara singulari devo-
„ tione addictos D. Rodericus
„ à Chaves in visendo ipsum fre-
„ quentior erat, atque orandi
„ regulas, quas alias ab ipso
„ dictatas audierat, in scriptis
„ deposcebat, ut pro multorum
„ profectu publici juris facere
„ impensis propriis licentiam
„ haberet. Idem quoque ab
„ aliis devotis, & Religiosis si-
„ miliaribus petatum diu, sicut
„ erat humilissimus, sui ipsius zel-
„ timator S. Petrus prius excusa-
„ tus, dein post longas in-
„ oratione cum Deo consulta-
„ tiones, ingenti omnium bono
„ egregiè concessit, nam com-
„ positum à se tractatum præ-
„ fato D. Roderico cum hu-
„ mili excusatione transmittens
„ ipsi plenā benevolentię Epif-
„ tolam scripsit, quam (quia Au-
„ thoris sui sanctitatem redo-
„ let) hic integram appone-
„ re duximus, non
„ futurum ingra-
„ tum.

MAGNIFICO ADMODUM,
De devoto Domino Roderico à
Chaves Civitatis Roderici
Civi.

Plurimum magnifice, & devote
 Domine.

NUNquam ad scribendum
 istum brevem tracta-
 tum me induissem, nec illū
 prælo dari consensissem, nisi
 tu me multoties orasses, ut
 aliquid breviter, compendio-
 se, & dilucidè, & ad omnium
 utilitatem de oratione scri-
 berem: cum enim parvo vo-
 lumine contineatur, maxi-
 mum pauperibus commodum
 afferes, quibus non fuerit satis
 ampla facultas libros magno
 pretio emendi. Cumque vi-
 deatur mihi non minoris fu-
 turam meriti in hoc tam piam,
 & sanctam rem postulanti ex-
 hibitam obedientiam, quam
 fructus ipsos (qui ex ea colli-
 gi possunt) Deo, cogitationem
 tam sanctam executioni man-
 dare volui, pro certo habens,
 quantum ad me attinet fieri
 non posse, quin tenuis iste la-
 bor utilis evadat, nisi fortè
 benevolentia mea, in te, &
 in Dominam Franciscam cō-
 jugem tuam (non minori ti-
 bi vinculo charitatis, & Jesu-

Christi boni nostri amore,
 quam Matrimonii nexu con-
 junctam) aliquid mihi de me-
 rito isto subtraxerit. Revera
 enim si de omnibus bonis à
 Fratribus nostris perpetratis
 nos Christiani congaudemus,
 & eorum invicem participes
 sumus, quamquam in meriti-
 tum particulare facientis præ-
 cipue cedant; dicere sanè
 potero, me vestrarum ora-
 tionum & bonorum operum,
 velut cum bonis filiis partem
 habere; sic enim vos appel-
 lare juvat, quoniam à vobis
 Pater existimor, nec unquam
 defuit meæ doctrinæ inopia,
 & sublimium cogitationum
 divitias adjuvare. Faxit Deus,
 ut pro cujusque voto qua-
 rentibus prosit ad quod tan-
 tum effectum optarem, ut &
 vobis ex ipso fructus spiritua-
 lis vestri boni desiderii, mihi
 autem meæ benevolentiae in
 vos redundet. Totum autem
 in honorem, & gloriam unici
 boni nostri, à quo omne bo-
 num nostrum emanat origi-
 naliter.

Fr. Petrus de Alcantara.

Cœpit hic tractatus om-
 nium piorum in Hispaniis per-
 currere manus, præcipue Reli-
 giosorum, qui perfectioni stu-
 debant, quo Novitios instrue-

Dd

rent,

rent, quo l adeò nervosè, perspicuè, ac egregiè regulis spiritus æquè mentem illuminet, atque affectus cordis inflamet; unde in varias quoque linguas translatus, in Galliam, Germaniam, Poloniam, aliasque Regiones pertransivit. Pater Ludovicus Granatensis (tunc temporis vitæ spiritualis celebris Magister) hujus tractatus æstimatione mirè illectus, se unicè sancti Viri orationibus commendandi causa, litteras eidem plenas obsequii præscripsit. De eodem Sanctæ Theresiæ testimonium cap. 30. ejus vitæ hoc habetur. Author est (S. Petrus) quorundā tractatum de oratione, qui magno nunc loco habentur, quia à probo, experto pleni fructus & perfectionis spiritualis compositi fuerunt.

Cujus sanctæ attestationi quæcumque alia cedunt propter eminentem ejusdem in hoc studii genere doctrinam, atque experientiam ipsi B. Petro optime perspectam. Nec tamen superfluum etiam videbitur S. illius Antistitis Francisci de Sales testimonium indicare, quo 1. part. Epist. suarum spiritualium lib. 3. Epist. 4. ad quandam mulierem devotam ipse prædictos tractatus commendat, eamque ad eorundem lectionem seriò cohortatur. Lege Sanctum

Franciscum Salesium lib. 2. epist. 1. & Sanctam Theresiam mentione 3. nec oblivioni danda Joannis à S. Bernardo in Chronica laudata lib. 1. cap. 36. verba sequentia.

„ La Santidad de el Señor
 „ Papa Gregorio XV. haviendo
 „ leído este libro, decia, que
 „ era luz efficacissima para guiar
 „ las almas al Paraíso; porque
 „ su doctrina era de el Cielo, y
 „ que el Espíritu Santo, que
 „ gobernaba la pluma del glorioso Padre, descubria su as-
 „ sistencia eficaz en cada clá-
 „ sula; dandole su Santidad el
 „ renombre de Doctor, y Maes-
 „ tro iluminado de la Mystica
 „ Theologia, pintandole con
 „ el Espíritu Santo en forma de
 „ Paloma sobre el hombro al
 „ tiempo, que escribia. Et post
 „ pauca: Este libro fue exami-
 „ nado por la Sacra Congrega-
 „ cion de Ritos en virtud de el
 „ Breve de el Señor Papa
 „ Urbano, expedido el mes de
 „ Enero de 1625. el qual Bre-
 „ ve confirmó el mismo Ponti-
 „ fice el año de 1634. en 25. de
 „ Junio, con la modificacion
 „ de el año antecedente de
 „ 1631. en que manda, que
 „ qualquiera libro de qualquier
 „ Siervo de Dios, de quien
 „ se trata la causa de su Cano-
 „ nizacion, sea examinado, y
 „ apro-

„aprobado antes de determi-
 „narse la causa en justicia: y
 „haviendo sido examinado de
 „doctísimos Varones, fue el
 „primero, que mereció esta
 „aprobación de la Sede Apof-
 „tolica, con aplauso general
 „de la Corte Romana.

Tandem laudatus Nico-
 laus Antonius in Prefatione
 „suz Bibliothecz: Verè certa-
 „tim ex Hispano in vernaculas
 „ferè omnes pię Europę lin-
 „guas translatum est, quidquid
 „eximius nuper memoratus Af-
 „catici operis princeps Ludo-
 „vicus Granatensis: duoque
 „illā ante alios terrestris, Coeli
 „sydera, ut in empyreum nos-
 „operibus & scriptis manu du-
 „cerent, Orbi manifestata Pe-
 „trus de Alcantara, Theresia-
 „que à Jesu, non minus sancti-
 „tatis, quam divinę doctrinę
 „radiis fulgentissima, litteris
 „mandantes in aurea opera
 „conjecerunt. Hęc Nicolaus
 Antonius. Scripsit insuper ad
 S. Theresiam:

*Documenta spirituum dis-
 cernentia*, quę in latinum versa
 à memorato Sueco ibidem lib.
 2. cap. 16. hic subnecto.

I. Finis Dei est animam ad
 se conducere, Sathanę verò
 eam à Deo abstrahere: Deus
 nunquam timores incutit, qui
 aliquem à se repellunt, nec Sa-

thanas eos, qui ad Deum com-
 pellunt; omnes visiones, alię-
 que res, quę animę contingunt,
 magis ad Deum conducunt,
 cum efficiunt magis humilem,
 obedientem, &c.

II. Doctrina est D. Thomę,
 aliorumque Sanctorum, Ange-
 lum lucis agnosci ex pace &
 quiete, quam in anima relin-
 quit. Unde neque ipsa sentiebat
 tales favores, nisi in summa
 pace atque læticia, quę omnes
 simul terrenas, vel in puncto
 superat, atque excedit.

III. Nullum defectum, aut
 imperfectionem committebat,
 de quibus non reprehenderetur
 ab illo, qui interiori ei loqueba-
 tur.

IV. Nunquam petiit, aut
 desideravit tales res, sed tantum
 operam dabat voluntati Dei
 in omnibus placere.

V. Quidquid ipsi Dominus
 dicebat, conforme erat sacris
 Scripturis, & doctrinę Eccle-
 się, nec ulli rigori, etiam Scho-
 lastico contrarium.

VI. Habet maximam animę
 puritatem, sinceritatem, & fer-
 ventissima desideria placendi
 Deo, nec propterea quidquam
 terreni curat, aut in pretio ha-
 bet.

VII. Dictum ipsi erat, con-
 cedendum fore quidquid à Deo
 peteret, dummodo justum esset:

quorum autem effectum & experientiam obtinuit. Nimis longum foret hic catalogum inferre, aut describere.

VIII. Quando similes res à Deo sunt ordinatæ, sunt, & in utilitatē, vel propriam, vel aliorum: & sic de suo profectu habebat experientiam, nec minùs etiam de aliorum.

IX. Cum nemine communicabat, quē res ejus non commoveret, licet de eis non loqueretur.

X. Quotidie crescebat in profectu virtutis instructa semper de majori perfectione, & hac ratione secundum modum à D. Thoma observatum toto tempore suarum visionum augebatur ei earundem rerum claritas.

XI. Nunquam ad ipsam facietis, aut res frivolas referebantur; sed quæ ad ædificationem tantum pertinebant.

XII. De quibusdam dictum ei erat, quod à malis spiritibus obsidebatur; ipsa tamen cognoscebat, quomodo se haberet anima, quæ Deum lethali peccato offendit.

XIII. Mos est diaboli decipientis monere, ut taceatur quidquid ille suggererit; sed ipsa semper sua cum viris doctissimis ac timoratis omnia conferebat; & alias decipi se posse à maligno valde timebat.

XIV. Adeo anima sua in omnibus his proficiebat, ut ædificatione quoque alias ad imitationem compelleret, dum in Monasterio (ubi degebat) ultra quadraginta Monachæ ejus Recollectionem imitarentur.

XV. Res verò istæ insolite contingebant ei post diurnam orationem, & mentis in Deum elevationem; quia ejus amore accensa sanctissimam Communionem suscipiebat.

XVI. Accendebant quoque desiderium perfectionis, & ne à Sathana decipi posset impediunt.

XVII. Efficiebant in ipsa profundissimam humilitatem, & cognitionem sui ipsius; quia nihil se posse intelligebat, nec nisi à divina largitate omnia provenire.

XVIII. Quando his rebus carebat, omnia alia, quæ offerebantur, ei molesta erant; quando vero illas habebat, nulla ei aliarum rerum memoria occurrebat, præter summum desiderium patiendi, quo adeo delectabatur, ut explicare non valeret.

XIX. Solebat quoque latri de suis revelationibus, atque murmurationibus, & in his se ipsam consolari. Infirmities patiebatur gravissimas, ut cordis, vomitus, dolorumque vario,

riorum, quibus (cum visiones habebat) liberari se sentiebat.

XX. Studebat nihilominus poenitentiae exercitiis, jejuniis, disciplinae, atque mortificationis.

XXI. Res, tam prosperas, quam adversas, æquo semper animo ac pacifica mēte sine interiori turbatione ulla ferebat.

XXII. Propositum adeo firmum habebat non offendendi Deum, ut verbo se obstrinxerit, non negligendi, aut omitendi, quamcumque rem, quam sciverit, aut audierit esse de majori perfectione; ita ut mihi dixerit, licet perfectos haberet Patres Societatis, quorum doctrina in via hac spirituali profecisse fatebatur, atque ad illum gradum gratiarum pervenisse: tamen si certius cognosceret majorem perfectionem fore cum illis non communicare, id promptissimè se facturam, nec amplius eos visuram, quibus mentem quietam debebat.

XXIII. Gustus, atque affectiones ejus de Deo explicari non possunt, adeo ut in ejus amore, quasi liquefacta integros dies immobilis permaneret.

XXIV. Cum Deo cum pietate ac efficitia loqui intelligebat, sæpius in extasim ra-

piebatur, nec id impediri poterat excitando hac ratione plurimos ad devotionem.

XXV. Ægrè fert quoscunque sibi familiares, qui sibi defectus suos non manifestant, aut non reprehendunt. Correctiones vero summa cum humilitate amplectitur.

XXVI. Valde quoque ei displicet, quod unusquisque secundum gradum sui instituti non studeat summo opere ejusdem perfectioni.

XXVII. Supra modam affinium, aliorumvè secularium consuetudinem fugit amica solitudinis. Magna vero Sanctos iveneratione habet, eorumque festa, & cetera mystica (quæ Ecclesia repræsentat) devotissimè celebrat, præter altissimos de Deo conceptus, quibus illustratur.

XXVIII. Quando aut Patres Societatis, aut alii quicunque servi Dei dicebant ipsi ante visiones, quod à daemonio illusa esset, tota contremiscebatur, atque timebat; at postquam in oratione, & mentis quiete Deo fruitur, alium, quam eum loqui, persuadere sibi non potest, etiam si in frustra ipsam discerpant.

XXIX. Concessit ei Deus animi constantiam, atque fortitudinem indecibilem; unde prius

prius timida, nunc dæmoniis terrore est: longè abest à quiescentibus mulieribus, nec scrupulosa nimis, sed rectissima.

XXX. Ad hæc dedit ei Deus suavissimam lacrymarum donum, summam proximi compersionem, cognitionem integram suorum, & sui ipsius contemptum. Et dico pro veritate mutæ ipsam juvisse, inter quos & ego sum.

XXXI. Semper in memoria Deum habebat, & ejus presentie cognitionem; neque unquam ipsa dicere quidquam audita fuit, quod affecto comprobatum non extiterit, id quod pro magno argumento habendum videtur.

XXXII. Omnia ista efficiebant in ipsa magnam intellectus claritatem, in rebus divinis lucem admirabilem.

XXXIII. Dictum ei fuit, ut moneret contradicentes sibi: scrutentur Scripturas, in quibus non invenient aliquam animam Deo consecratam, atque servitutis ejus avidam, quæ unquam tan largo temporis spatio fuerit decepta.

Commissarius Apostolicus factus, consensum præbens novæ foundationi nostri Conventus S. Mariæ Magdalensæ in Oppido de la Aldea Diocesis Zamorensis *Epistolam* scripsit, quæ

in Latinum ab eodemmet Laureatio ibidem lib. 2. cap. 24. translata, sic se habet.

EGO FR. PETRUS DE Alcantara, Commissarius Generalis Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum per Hispaniam auctoritate Apostolica, &c.

Quia illustris Domina Guimara de Ulloa, modò habitans in Civitate Abulæ, mihi dixit, quod in Aldea del Palo Oppido propinquo Zamoræ, Rectores, & aliæ personæ principales ejus loci offerunt quoddam Oratorium à S. Maria Magdalena vocatum, ut sub nostra obedientia ibi Conventus ædificetur; & sic aliqui devoti construere volunt Ecclesiam, domum, atque hortum juxta formam nostri instituti. Itaque dum ita fuerit, ut prædicta Domina fide dignissima retulit, & prædicti sollicitantes in proposito eidem declarato perseveraverint, Ego ex nunc recipio, atque admitto prædictam domum pro Monasterio, & illum incorporo cum cæteris Conventibus nostræ Custodiæ, & exhibeo me missurum Fratres, qui opus incipiant, & quando, Deo fivente, domus perfecta fuerit, pro-

promitto me destinaturum alios, qui eam incolant; hac tamen conditione, quod non excedant formam nostris ædificiis perscriptam; & quod Magistratus, vel hi, qui maiorem partem Monasterii ædificaverint, semper maneant Domini ejusdem, ita ut ibi habitantes Fratres inde ejicere possint, quandocumque intellexerint, quod ex ipsorum vita non resultet gloria Dei, atque proximi ædificatio, siue quavis alia ex causa; quia illud nostrum non existimamus, nisi tantum ut in eo Domino Deo nostro serviamus, tanquam peregrini, & mendicii in hoc mundo. Et sic promittimus restituere illis quolibet anno claves ejusdem Conventus, ut de illis faciant quidquid ipsis placuerit, ut propter amorem Dei nos iterum in illo habitare permittant. Et quo presentes litteræ majorem robur habeant, subscribuntur mea propria manu, & obsignantur sigillo Majori mei officii. In Villa Oropeza die 9. Januarii anno 1561.

Fr. Petrus, qui supra manu propria.

Celebrato Capitulo in celeberrimo Conventu Purissimæ Conceptionis de el Pedroso publicavit

Statuta Reformationis à se elaborata. Vidi originale Matriti in Regali S. Ægidii Conventu. Sed quia pietatem oculumque paupertatis redolent, non vulgare Idiomate, quo scripta sunt, sed Latine promulgarum consolatione adscribere non recuso cum laudato Sueco ibidem lib. 3. cap. 1.

Primo ordinamus, ut in omnibus Conventibus nostræ Provinciæ recitetur Officium divinum voce submissa, æquali, atque devota ubicumque quatuor Fratres convenerint, qui id rite explere possint.

Item in omni tempore fiat oratio mentalis per tres horas in communi, & una hora labore corporali Fratres exerceantur. Per totum annum faciant disciplinam in communi more solito, exceptis Dominis ac festis de præcepto.

Item, quia scimus, quod nostræ professionis principalis Obsequantia in sancta paupertatis praxi, qua derelicta, observantia quoque Regulæ nostræ deperit: Ea propter ordinamus, ut omnes Fratres nudis pedibus incedant, vestiti panno grosso, ex quo habitus longitudo non excedat pedis superficiem, nec latitudo decem palmos, manicæ pertingant ad primam manus juncturam, & latitudo inter-

utrum-

utrumque humerum palmi, & medii cum unica apertura, mantellum longitudinis tantæ sit, ut extrema digitorum obtegat, demisso brachio.

Item ordinamus, ne petantur pro sanis carnes, pisces, vinum, ova, exceptis eleemosynis quotidianis, quibus non petantur res delicatiores; sed illæ recipiantur, quæ spontè offeruntur, exceptis perdicibus: gallinis, & aliis hujus generis cupediarum. Nec conquirantur res quæcumque, ut servantur, præter legumina pro uno, aut altero mense cum consensu Provincialis, Guardiani, & Seniorum Conventus; ne cogatur aliquis carnes, vel lacticia manducare quocumque tempore, si noluerit.

Item, omnes Fratres super humum dormiant in aliqua tabula, sterea, vel pelle, salvo in locis humidis, ubi stratum erigere possunt altitudinis unius palmi à terra, nec ad hoc faciendum à Superioribus cogantur: & possunt habere stragulum vile quatuor mensibus anni, & aliis duobus, quatuor verò æstivis nullum.

Item ordinamus, ut Fratres ætate provecti benè habeantur, & infirmi optimè curentur secundum possibilitatem, sine magna aliqua distractione, cum

charitate, nec quisquam, qui vitam communem non servaverit, ad minus per medium annum habeat vocem passivam, si verò convalescens ad eandem vitam per medium redierit, eandem vocem recuperabit. Pro vita autem communi intelligimus, non portare quodcumque genus calceamenti, non uti culcitra, lino, aut aliis hujusmodi, quæ ubique sanis prohibentur: & si quis hac voce passiva utitur (prout dictum est) impeditus, privetur eadem per duos annos, & Pre-latus, qui id permiserit, privetur ad triennium in Capitulo sequenti.

Item ordinamus, ne pro Sacratio recipiantur vasa aurea, vel argentea, præter duos Calices, & una Custodia SS. Eucharistiæ Sacramento. Nec recipiantur paramenta serica, aut acupicta, sed simplices tantum Casulæ cum cæteris ornamentis ad sacrificium necessariis, nec sint in qualibet Ecclesia plura, quam duo altaria, quorum ornatus pauper sit, & nitidus, ut devotionē excitet. Cætera Conventuum suppellex humilis sit, atque exigua, ita ut necessitati sufficiat.

Item non recipiantur pecuniæ pro Missis, sed omnes applicentur pro benefactoribus, sal-

salvo, quod Guardianus unam aut duas applicare poterit pro aliqua particulari persona, cui Provincia singulariter obiecta fuerit, nec pro eadem quidquam recipiatur.

Item ordinamus, ut Conventus, qui in posterum recipiantur, sint parvi, & humiles juxta formam à Capitulo præscriptam, nec aliquis recipiatur, qui non habeat Patronum, cui non permittatur, ut eum Papæ renuntiet, sed tanquam Dominus quodcumque voluerit, possit ejicere Fratres, & facere de eo quidquid placuerit. Ideo quolibet anno accedant ad eum Fratres cum clavibus, & ei restituant; aut si propter amorem Dei voluerit eos ulterius in eodem habitare, id iterum concedat. Tenenda quoque sunt duo inventaria suppellectilis Conventus, ut exeuntibus Fratribus relinquant illa, quæ à Domino acceperunt, alia vero secum auferre possint.

Item ordinamus, ut iuxta Regulæ præceptum de Conventuum nostri instituti humilitate Ecclesiæ parvæ sint, nec altitudine octo pedibus angustiores, nec viginti quatuor longitudinem excedant, nec ex quacumque occasione amplientur, nisi propter aliquorum habitatorum commoditatem, quæ

nullam aliam in propinquo Ecclesiam habuerint. Et in Conventu, ubi habitaverint Fratres, respicienda paupertas, & vilitas: nullo ligno elaborato construatur, nisi Ecclesia, Chorus, & Sacrarium. Nullum ibi sit Synodium, aut Bibliotheca, sed Libri inter Fratres distribuantur, ut melius conserventur. Totius Conventus de novo extruendi circuitus quinquaginta ad summum pedes contineat: octo pedum, vel novem, latitudinem Sacrarium, Portariam, atque Valetudinariam inferius includit: Cellæ septem pedes ad summum, hybernium tredecim, aut sexdecim non excedat: claustrum arca informis quadrata septem pedes habeat: divisio cellarum sit ex lateribus, & scala trium pedum latitudinis: ad quam formam omnes Conventus, quantum possibile fuerit, redigendi, aut præcipue ædificandi. Nullus Conventus ultra octo Cellas habeat, portam Claustrum quatuor palmis latam, septem vero altam, reliquas portas duobus pedibus latis, & sex altas. Ecclesia ejusdem sit latitudinis cum Conventu, ut quadratura iuxta servetur.

Tandem ordinamus, ut Provincialis, Commissarius, Custos, aut Guardianus, qui has

regulas non servaverit , prive-
tur per sex annos , aliisque poe-
nis subiaceat juxta sententiam
omnium Patrum.

*Ad Sanctum Franciscum de
Borja Epistolam* scripsit , Typis
mandatam à Fr. Joanne à S.
Bernardo præcitato ibidem lib.
2. cap. 31. Incipit: *Pax , & gra-
tia Domini nostri sit nobiscum
semper. Amen. Sabe el Señor &c.*
In Latinum vertit laudatus Sue-
co.

Epistolam aliam ad Infantis-
sam Lusitanæ suam in Christo
filiam D. Isabellam. Incipit : *Se-
ñora, La paz de Christo.* Commu-
nem fecit præfatus Joannes à S.
Bernardo ibidem lib. 2. cap. 36.
Ad Illustrissimum D. D. Alba-
rum de Mendoza Episcopum
Abulensem. Scripsit:

Epistolam , quam vulgarem
fecit R. A. P. Fr. Franciscus à S.
Maria tom. 1. suæ Chronicæ
Generalis Carmelitane Reformationis lib. 1. cap. 43. Incipit:
El Espiritu de Christo. Scripsit
tandem , ut una pro multis aliis
loquatur Epistolis , ad Theolo-
giæ Mysticæ Doctrinam , ejus-
que spiritualem filiam S. Tere-
siam à Jesu.

Epistolam sequentem latini-
tati deditam , & in lucem , aliis
missis Authoribus , à laudato
Laurentio à D. Paulo , Sueco,
ibidem lib. 3. cap. 18. hoc te-
nere.

Spiritus Sanctus animam ves-
tram impleat.

„ Vidi illam , quam mihi
„ D. Gonzalus de Aranda tra-
„ didit , ex qua non exigua ad-
„ miratione affectus sum , Do-
„ minationem vestram tale ne-
„ gotium litteratis commississe,
„ sed quos non pertinet , nam
„ ubi de litibus , aut conscien-
„ tiæ casibus agitur , laudabile
„ quidem erit à Jurisperitis , &
„ Theologis consilium capere,
„ eorumque sententiam sequi
„ at de vitæ perfectione non ni-
„ si illos consulendos esse , qui
„ eandem profitentur , ratio
„ potissima suadet quod aut
„ melius dictamen , aut opinio-
„ nem de hac habere non possit
„ illos , ipsorum operum stu-
„ dium , & exhibitio apertius
„ demonstrat : nec in Evangeli-
„ cis consiliis aliena consulta-
„ tione opus est, nisi amplecten-
„ da sint, aut servari possint de-
„ liberare , quod speciem infi-
„ delitatis certissimam præfert.
„ Consilium enim Dei nullum
„ nisi bonum esse potest , nec
„ observari difficile , nisi incre-
„ dulis , aut parum Deo fiden-
„ tibus , dum secundum huma-
„ næ tantum prudentiæ regu-
„ las doceatur. Quippe Author
„ consilii , remedium etiam largi-
„ tor erit , tanquam potens in
„ omni.

„ omnibus , cum homo nul-
 „ las boni consilii author
 „ esse ex se queat , quin cu-
 „ piat bonum videri , licet ipse
 „ natura propria malus sit.
 „ Quanto magis is , qui ipsa
 „ bonitas est , velit , poteritque
 „ consilia sua sequacibus in bo-
 „ num , ut proficiant , efficere.
 Quid pulchrius ? Sanè qui N. S.
 Petrum de Alcantara Mysticum
 Augustinum cogitat , non erra-
 bit. Post hæc occurrit mihi R.
 A. P. Fr. Emmanuel á Sanctis
 Generalis Diffinitor Augustinia-
 næ Recollectionis in suo Tome
 inscripto: *Primicias Evangelicas*
 „ fol. 395. hæc verba faciens: La
 „ oportunidad , y el sitio en
 „ que nos hallamos , me hazè
 „ apoyar esta maxima con el
 „ dictamen de otro segundo
 „ Agustino : no el Africano , si-
 „ no Agustino el Español mi
 „ gran S. Pedro de Alcantara,
 „ Agustino en el ardor Seraphi-
 „ co , Agustino en la pruden-
 „ cia , y sabiduria celestial mas
 „ infusa , que adquirida , y
 „ Agustino para mi , que no
 „ soi menos Franciscano , que
 „ Agustino. Lamentabase mu-
 „ cho el Conde de Oropesa D.
 „ Juan Alvarez de Toledo del
 „ estrago , que corria en su si-
 „ glo de costumbres , deplora-
 „ das, muertas. O Padre! Quien
 „ pudiera remediarlo ? Pues es-

„ so , Señor , es facil , respon-
 „ dió mi grande Alcantara. Fa-
 „ cil Padre ? Si Señor : Con
 „ que V. Exc. y yo nos refor-
 „ memos , por lo que toca à
 „ nuestra parte , yà està reme-
 „ diado todo el mundo. Dixo
 „ mucho. Porque al exemplar
 „ de Alcantara se reformò la
 „ gran Familia de mi Padre San
 „ Francisco : Reforma , que ca-
 „ da dia nos està llenando de
 „ Santos los Altares , y el Cie-
 „ lo de muchos mas.

PETRUS de Alcazar , Verbi
 divini Præco , ac suæ S. Josephi
 Provinciæ Diffinitor , an. 1685.
 compilavit in folio Latino Idio-
 mate:

*Memoriale Provincia S. Jo-
 seph. Incipit : Prudenter quidem
 Repositum vidi Matrìti in nos-
 tri Ordinis Archivio Generali
 ann. 1723.*

PETRUS Almendralejo , Lec-
 tor Theologus , necnon Diffi-
 nitor antiquæ S. Gabrielis Pro-
 vincix in Extremadura , conf-
 cripsit utiliter:

*Escudo Seraphico de las In-
 dulgencias de la Religion de N. P.
 S. Francisco , y sus tres Ordenes.
 Hispali anno 1699. in 4. Vi-
 di.*

*Sermon en la Congregacion
 General , que tuvo la Orden en*

Toledo. Legē Historiographum præfatæ Provinciæ Antonium de Truxillo part. 2. fol. 552. num. 23.

PETRUS à S. Antonio , Ulyssiponenſis , ex Provincia Diſcalceatorum, quam Sanctæ Mariæ à Rabida Luſitani vocant, decem tractatibus Evangelicam perfectionem docturus , atque explanaturus , vulgari lingua dedit:

El Jardín Eſpiritual tirado da doutrina dos Santos, & Varo- nes Eſpirituaes. Ulyſſipone in 4. Memoriam fecit Nicolaus Antonius tom. 2. ſuæ Biblioth. fol. 135.

PETRUS de S. Antonio , Ordinis Minorum Hiſpanus , in Libro : *Viridarium ſpirituale extractum ex doctrina Sancto- rum &c.* Tract. 2. Cap. 1. de Expositione Salutationis Angelicæ §. 2. fol. 65. *Quod Virgo Maria fuit pura , & libera ab omni macula peccati.* Et ad finem in tabula de obſervatione ſcriptorum , ad diem Octavam Decembris aſſignat Conceptionem Virginis Mariæ. Impreſſum Ulyſſipone 1632. in 4. Hæc R. Fr. Petrus de Alba in Militia folio 1146. Authoris Provinciam ignoro , indiſtinctumque judico a præcedenti.

PETRUS Antonius de Aguirre, Provinciæ Diſcalceatorum S. Didaci in Mexicano Regno ſilius , & Pater , Sacræ Theologiæ Lector , Chronologus, nec non S. Officii Qualificator, nonnullos elaboravit:

Juridicos Tractatus. Librum quoque, quædam

Conciones de Sanctis amplectentem composuit, ediditque in 4. in Urbe Mexicana. Ex Relatione Chariff. Fr. N. Fr. Franciſci à S. Petro de Alcantara Provinciæ S. Gregorii Philipinarum Cuſtodis. Unicum vidi inſcriptum,

San Pedro de Alcantara celebrado Iman &c. impreſſum Mexici à Joanne Joſepho Guillena Carralcoſo 1697. Conſcripſit etiam:

Apologeticum inſcriptum: *Precedencia Seraphica &c.* excuſſum in prædicta Civitate ab Heredibus Viduæ Franciſci Rodríguez 1694. in 4. Hujus operis , & Authoris memor fuit recens Chronologus graviffima S. Jacobi Provinciæ lib. 2. cap. 4. fol. 46. Unà cum Conſtitutionibus laudatæ S. Didaci Provinciæ vidi , & legi Romæ nomine Authoris ſuppreſſo.

PETRUS ab Aſſumptione, Theologiæ Sacræ Lector in Provincia S. Pauli Veteris Caſtellæ

tellæ duas in populo gravi habitas Conciones communes fecit, nempe:

Enigma Sagrado Panegyrico. Matriti apud Franciscum de el Hierro anno 1723.

Sagrada decima. Ibidem apud eundem, eodemque anno.

PETRUS ab Assumptione, laudatæ S. Pauli Provinciæ alumnus, ac Martyr inclytus, in carceris ergastulo scripsit igne potius, quam atramento:

Epistolas varias. Harum unam M. S. ad Apollinarem Francum in lucem misit N. Martinus à S. Josepho part. 2. suæ Chronicæ lib. 4. cap. 14. Incipit: *Jesús Maria sea en nuestras almas. Hermiano, está V. G. muy cuidadoso.* Alterius etiam ad eundemmet Martyrem Apollinarem meminit N. Fr. Franciscus à S. Agnete part. 2. Chronicæ Provinciæ S. Gregorii Philippinarum lib. 6. cap. 20. Incipit: *Caríssimo Hermano: Las nuevas, que le doi por esta, son de grandísima alegría. Sabrá, que en el Reino de Vomura estoi bien aprixiado por la predicacion de el Santo Evangelio.* Fufius in meis Chronicis de N. Petro, qui primus post illos sex Nangafachianos Athletas coronam martyrii est adeptus. Consule 2. part. hu-

jus Bibliothecæ Choro 1. littera P.

PETRUS de Atienza à S. Catharina, Provinciæ S. Josephi in Nova Castella alumnus, ac Theologiæ Sacræ clarus professor, scripsit ad mentem nostri Mariani, subtilisque Doctoris:

Cursum integrum Artium, de quo infra verbo Thomas à S. Josepho.

PETRUS de Abila, seu Abulensis, habitu Seraphico in Provincia S. Josephi induto, ad Fratres Minores Discalceatos Philippinarum transiit, indeque ad Japonicam conversionem. Pro nomine Jesu graves contumelias passus, singulari patientia præditus, satellitibus ipsis convivium fecit, supplantationem propter charitatem dissimulans. In vinculis suis cum esset, ignito eloquio vehementer scripsit:

Epistolas varias. Ex his ad ejus Commissarium V. Fr. N. Fr. Didacum à S. Francisco conservata vulgatur in Historia Martyrum Japonensium edita Manilæ anno 1625. cap. 17. fol. „ 45. sub hisce verbis: *Miseri-*
„ *cordias Domini in æternum*
„ *cantabo;* porque dicen, que
„ nos han de quemar, por ha-
„ ver

„ ver predicado el Evangelio,
 „ de que vamos mui contentos.
 „ El Señor nos abrasse en su
 „ amor. V. C. nos de su bendi-
 „ cion , y reciba en prendas de
 „ amor esse Crucifixo , que es
 „ mui lindo , y encomiendeme
 „ à el. Hijo de V. C. Fr. Pedro de
 „ Abila. Igais combustione , ut
 alter Laurentius in odorem sua-
 vitatis Deo oblatus est cum So-
 ciis suis Minoribus quoque Dis-
 calceatis Richardo à S. Anna, ac
 Vincentio à S. Josepho , qui in
 Civitate Nangasachiensis eodem
 die 10. Septembris , eodentque
 anno 1622. lento igne horrendo
 tormenti genere torti , ac
 denique combusti fuerunt. Eo-
 rum meminerunt Didacus à S.
 Fr. præactus Martinus, à S. Jose-
 pho part. 2. Chron. nostræ lib.
 4. cap. 16. Arturus in Martyrol.
 Francisc. die 10. Septemb. §.
 3. Augustinianus Sicardo lib. 3.
 Histor. Japon. cap. 2. fol. 325.
 & 445. necnon Gaspat à Fon-
 te fol. 43. Histor. nostri Capitu-
 li Generalis Toletani an. 1633.
 Ad eorum Canonizationem ex-
 tant tres Processus confecti. Con-
 sule part. 2. hujus Biblioth.
 Choro 1. litt. P.

PETRUS Baptista de la Pure-
 za , devotus alumnus Provinciæ
 S. Petri de Alcantara Neapoli-
 tanæ , scripsit:

*Sagrado viage , y considera-
 ciones sobre las Estaciones de el
 Via Crucis.* Neapoli anno 1720.
 Typis Francisci Ricciardi.

S. PETRUS Baptista , ex Episcopatui Abulensi , nostræ Provincie Gloria , doctus Lector , ardens Concionator , à Philippo II. Episcopatu Camerineni destinatus , ac tandem Japonensis Protomartyr , reliquit sui ingenii , & spiritus monumenta sequentia. Scripsit:

Respuesta à una consulta Moral. Regular. Asservatur in S. Andreæ Arenarum Conventu.

Epistolas ad suam illustrem Commartyrem Sanctum Martinum ab Ascensione in publicum missas à Ven. Fr. Marcello de Ribadeneira lib. 5. Histor. Japon. cap. 2. & 3. Prima incipit : *Jesu-Christo sea consuelo.* Con la de V. C. *Carissimo Hermano.* Incipit alia : *Pax Christi &c.* Recibi la de V. C. Utramque leges tom. 2. Chron. Prov. S. Josephi lib. 3. cap. 13.

Epistolam ad Ven. Marcelum à Ribadeneira , sociosque suos. Complectitur hæc Epistola relationem contumeliarum ad Nangasachium usque. Incipit : *Carissimos, al Hermano Fr. Geronymo.* Conservatur impressa lib. 5. Historiæ Japon. laudatæ cap. 6. & tom. 2. Chronic. Prov.

Prov. S. Josephi libr. 3. cap. 18.

Epistolas tres ad Ven. Hieronymum à Jesu, in eadem V. Ribadeneira Historia fol. 579. & sequentibus Typis datas. Incipit prima: *Hermano Fr. Geronymo, nosotros estamos condenados à muerte de Cruz.* Secunda: *Hermano Fr. Geronymo, yo le ruego, y le mando segunda vez.* Tertia: *Gratia, & pax Christi &c. Aunque siento mucho la soledad, que V. C. padece.* Harum Epistolarum meminerunt Antonius de la Llave in Chronica M. S. Prov. S. Gregorii Philippinarum Trienn. 6. cap. 55.

Epistolam unicam ad Ven. Bartholomæum Ruiz. Incipit: *Jesus sit semper nobiscum.* Communis juris fecerunt V. Ribadeneira in sua memorata Historia fol. 522. & Joannes à S. Maria part. 2. Chronicæ laudatæ fol. 119. Nec obliione digna pars una litterarum, quas idem Sanctus dedit ad Patrem Fr. Augustinum Agentem Nangasachii, latinitati, & Typis commissa à R. A. P. Ludovico Frois Societatis Jesu alumno cap. 3. de morte 26. crucifixorum sequentibus verbis:

Circundati sumus (Martyr, loquitur) intus, & foris crucibus, sententia mortis in Christianos nostros lata est: &

„ideo nomina eorum annotata
„sunt. Primo die, quo custo-
„des nobis attributi sunt, con-
„fessi sunt de peccatis: sic, ut
„totam noctem Fr. Franciscus
„& ego in audiendis confessio-
„nibus consumpserimus: nam
„exprimario quodam Christia-
„no cognoveramus, nos om-
„nes postero die vita privan-
„dos. Ante ortam lucem dixi
„sacrum Missæ, & communio-
„nem Fratibus aliisque quin-
„quaginta Christianis porrex-
„i, arbitratus eam esse extremam;
„deinde omnes nos præpara-
„vimus, accepta in manus Cru-
„ce, ad ponendam vitam pro
„Christo. Eo die ante pran-
„dium, multi Japonii advenc-
„re, & per totam domum dis-
„currere, & post eos quidam
„Gibonoci Gubernatoris Mea-
„censis Substitutus, educens
„secum Leonem, Paulum, Tho-
„mam, Venturam, & Ga-
„brielem, nostros Prædicato-
„res, eosque domi suæ detin-
„uit. Ignoro, quis exitus rei
„sit futurus. Ajunt, quod vel
„trucidabit nos, vel remitter
„ad Philippinas. Sed nos, gratia
„adjuvante, paratiores sumus
„ad vitam deferendam pro
„Christo, quam ad repedan-
„dum in Philippinas, & si ego
„tanto bono dignus non sim.
„Fr. Martinus ejusdem est ani-
„mi

„ mi, & spiritus. Sit Deus be-
 „ nediectus. Agunt de ipso, Bo-
 landus, Barthezius, Ludovi-
 cus Bavaria, Dominicanus Fer-
 nandez, Mathias Keul Recol-
 lectus, & Salazar tomo 1. Mar-
 tyrologii Hispani die 5. Februa-
 rii. Consule tomo 1. meæ
 Chronicæ Provinciæ S. Pauli
 lib. 5. & partem 2. hujus Biblio-
 thecæ litera P. Cornelium
 Thielmanum, ac Innocentium
 Neapolitanum, Petrum Paupe-
 rem in sua Charta expensa, de
 qua infra agemus; Franciscum
 Aurelianensem in sua Historia
 impressa anno 1633. Daza 4.
 part. Chron. Generalis, Legen-
 darium Franciscanum Patris Ma-
 zara, & novum Fr. Petri Anto-
 nii de Venecia, Concionem de-
 nique Doctoris D. Ferdinandi
 Cazo, coram Hispanensi Uni-
 versitate habitam, in qua opor-
 tune illud Psalm. 28. *Et dilec-
 tus, quemadmodum filius uni-
 cornium*, explanat, S. Petro
 Baptistæ ejusque gloriosis Com-
 martyribus, accomodans.

N. Martyris memoriam quo-
 que facit Petrus de Alba in sua
 Militia, dicens: Petrus Bap-
 tista, Ordinis Minorum Hispanus,
 ac Martyr in Regno Japonum,
 prædicavit mysterium
*Inmaculatae Conceptionis Dei
 Matris Mariæ*. Ita Antonius
 Daza in tract. de Concept. cap.
 6. fol. 44.

PETRUS Barron, Guardianus
 cum esset Conventus Sancti
 Onuphrii Setabensis Urbis, jo-
 su Chariss. Fr. N. Fr. Blasii de
 Aibar Ministri Provincialis Va-
 lentinæ Provinciæ S. Joannis
 Baptistæ, dedit ad Reverendissi-
 mum P. N. Ordinis Genera-
 lem Ministrum Fr. Benignum
 de Genova:

*Historia de la Provincia de
 S. Juan Baptista*. Laudatur à Lu-
 ca Vvadingo, Nicolao Anto-
 nio, cum quibus Bathasar de
 Medina in Centuria Scriptorum
 Discalceatorum.

PETRUS à S. Bonaventura,
 Provinciæ indivitæ S. Josephi
 filius, cum in Philippinis Insu-
 lis Manilensem Conventum nos-
 trum regeret, ibidem Typis
 mandavit:

*Dictionarium illarum Insu-
 larum*, Testem adduco Chro-
 nologum laudatæ S. Gregorii
 Provinciæ, Indic. ultimo Trien-
 14.

PETRUS de Cetina, ex Discal-
 ceata Paranympbi Gabriellis
 Provincia Lector Theologus,
 ac ejus Diffinitor, elabora-
 vit:

*Memorial de los Religiosos,
 que florecieron en la Santa Pro-
 vincia de San Gabriel*; videlicet
 ab anno 1599. ad utque 1612.
 Al-

Affectatur in Generali Ordinis Matritensi Archivio , ac in proprio laudatę Provincię, teste suo Chronologo erudito Fr. Antonio Truxillo fol. 551. num. 15.

Historia de la Provincia de San Gabriel. Ad Reverendissimum Ministrum Generalem Fr. Benignum de Genoba misit pro Minorum Annalibus conficiendis. Utriusque meminit Nicolaus Antonius cum Luca Vvadingo de scriptoribus Ordinis Minorum.

PETRUS Domingo, S. Evangelii Apostolicus Minister in Valentina S. Joannis Baptistę Provincię, foras dedit.

Oracion fúnebre de la Ven. Madre, y extatica Virgen Soror

Rufina Rosa de Jesus, Beata de la Orden Tercera de N. P. S. Francisco. Orihulę ann. 1697.

Devocionario para las Misiones, con algunos Novenarios. Edita hæc sunt, sed neutrum cum viderim, fides sit apud Relationem laudatę Provincię ad me missam.

PETRUS Florianus, Discalceatę Provincię S. Gabrielis filius, Apostolicis Missionibus in Custodia de Paraguai Fluminis Argentei vacans, utilitati illorum rudium Indorum consu-

lens, eorum idiomate dedit *Doctrinam Christianam*, ut ipsemet testatur ad Chariff. Fr. N. Fr. Joannem Baptista Moles, cujus in manibus professionem emiserat. Et operis & Epistolę meminit Fr. Antonius de Truxillo tom. 2. Chron. laudatę S. Gabrielis Prov. lib. 8. fol. 524.

PETRUS à Jesu, Abulensis, Vic Religiosus, in Conventu S. P. N. Francisci Villa-Castinensı Provincię S. Pauli Guardianus, scripsit duos nostro idiomate tractatus:

Como se han de coger flores espirituales de la flor de el Campo Christo bien nuestro.

Como se han de coger en el dilatado Campo de las virtudes sobrenaturales, y morales. Unius, & alterius facta est editio Matriti anno 1621. Utriusque meminit noster extaticus Antonius à Martyribus Histor. M. S. Provincię S. Pauli Conv. r. n. 66. subdens, Authorem duabus post transitum horis de pœnis Purgatorii liberatum fuisse. Floruit ann. 1631.

PETRUS à Jesu, alter, ex Opido Aldea de Abila Salmantınę Diocesis, Concionator, semel atque iterum Provincię S. Pauli Pater, Commissarius quo-

que Discalceatarum Provincia-
rum S. Gabriellis, S. Josephi, & S.
Joannis Visitator, Vir prudens
atque eruditus, jussu Reveren-
dissimi Generalis nostri Ministri
P. Fr. Ildephonsi de Biezma ela-
boravit in folio idiomate lati-
no opus Regularibus, maximè
Minoribus, utilissimum, cujus ti-
tulus:

*Elucidatio Judicialis Cano-
nica Regularis in Practicam Ca-
nonicam ab A. R. P. Sanctore de
Melfi elaboratam, &c.* Agitur in
præsentiarum de ejus impres-
sione. Est quoque sui ingenii
monumentum

*Descriptio Historica latina
nostri Salinantini Conventus,
vulgò de el Calvario. Ad ma-
nus habeo. Incipit: Arma vi-
rumque canant prophani, Mar-
tialesque Chronologi; nos autem
spiritualibus spiritualia compa-
rantes.*

PETRUS Marcus de Gata, ex
Provincia S. Gabriellis, elabora-
vit

*Memorial de la Provincia de S.
Gabriel.* Continet memoriæ dig-
na ab an. 1592. usq̃ in annū 1639.
Archivio laudatq̃ Provinciæ asser-
vari testatur Antonius Truxillo
part. 2. suæ Chronicæ libr. 8.
cap. 1. num. 19.

PETRUS à S. Maria, Malaci-

tanus, Minorum Discalceato-
rum Granatensis Provinciæ S.
Petri de Alcantara, teste D. Ni-
colao Antonio tom. 2. suæ Bi-
blioth. Script. Hispan. fol. 171.
non tria, sed unicum edidit opus
inscriptum:

*Manual de Sacerdotes, y es-
pejo de el Christiano, que trata
de la significacion de las Ceremo-
nias de la Misa.* Granatæ apud
Sebastianum de Mena in 4. Con-
sulatur Vvadingus de Script. Or-
din. Minor.

PETRUS Mathias, Provinciæ
indivisæ S. Josephi filius, Vir
Religiosissimus, ac Illustrissimus
Episcopus de Zebu in Insulis
Philippinis, ad quas zelo anima-
rum ductus transitum fecerat,
Antistes cum esset,

*Orationem à se habitam Ma-
nilæ in solemnissimis Exequiis
V. Margaritæ Hispaniarum Re-
ginæ typis mandari permisi-
t* unà cum Relatione funebris ap-
paratus Ecclesiæ Manilensis.
Testem adduco Fr. Antonium
de la Llave Trien. 11. cap. ultim.

PETRUS à Matre Dei, in Op-
pido Villada Diocesis Legio-
nensis natus, Provincialis Mi-
nister Provinciæ S. Pauli in Ve-
teri Castella, Vir prudens, stric-
tioris Observantiæ amantissimus,
& cultui Deiparæ Virginis ad-
dic-

diſſiſſimus, ex Sacrae Paginae, Sanctorumque Eccleſiae Docto- rum Marianis elogiis in lucem edidit Matriri anno 1630.

Litaniam Virginis laudatam à noſtro extatico Fr. Antonio à Martyribus in Hiſtoria M. S. Provinciae S. Pauli Conv. 1. num. 63. Reliquit nobis ſcriptos, ap- probatos, & cum Regio Privi- legio libros duos. Primum:

De doctrina Magiſtrorum, & forma Novitiorum. Incipit: *Dice S. Gregorio Nacianceno.* Se- cundum:

De oratione, & meditatio- ne. Incipit: *Diceſe en el capitu- lo ſeptimo, que deſed el Sabio.* Morte praeventus ſolum M. S. reliquit. Ex Matthaeo à Nativi- tate in Chronico latino lauda- tae Provinciae fol. 35.

PETRUS Moreno, Lector Theologus, Provinciae Grana- tenſis S. Petri de Alcantara, com- muniſ juris fecit:

Sermones de los Domingos, y principales Férias de la Qua- reſma. Matriri apud Joannem Fernandez de Bueadia, anno 1672. in 4.

Sermones varios tom. 1. ex- cudebat Matriri in 4. ann. 1684 Matthaeus de Spinoſa.

Sermones varios. Prodiit ibidem typis ejuſdem, eodemque anno tomus alter.

PETRUS Nieto, Setabienſis, Vir obediens, humilis, ſpiritu- alis, fervidus, poenitentiae dedi- tus, virtutum veluti compen- dium factus, Diſcalceatum S. Joannis Provinciam illuſtrans, edidit in lucem tractatum valde devotum:

De oratione mentali. Floruit anno 1589. & ſpiritu propheti- ae clarus, ſepulturam naſtus eſt in Conventu S. Onuphrii non longè à Setabi, ejuſque corpus annos poſt ſex repertum eſt in- tegrum. Operis, & Authoris me- minerunt Nicolauſ Antonius, Vvadingus, Arturus in Marty- rologio 26. Julii S. 13. Conſu- le Joannem à S. Maria part. 1. Chronicae S. Joſephi, & Chro- nologum Provinciae S. Joannis Antonium Panes part. 1. lib. 1. cap. 63.

PETRUS Orozco, Provinciae S. Joſephi Cuſtos, Provinciae utriuſ- que Auſtriae Pater, Terrae Sanc- tae Commiſſarius, ac Temnia in Germania Illuſtriſſimus Episco- pus, in lucem miſit:

Inſtruccions, y obligacion de el Chriſtiano. Ex ejus Prologo inferitur aliud opus typis man- daſſe, ſed neutrum vidi.

Meminit N. Illuſtriſſimi Authoris clariſſimus Alba fol. 1181. ſae Militiae, hiſce verbis: Petrus Orozco Ordinis Mino- rum,

rum, & Episcopus Tenniæ, accepit votum, seu juramentum factum ab honorato Consilio Regali Mestæ & Cabañæ de *tuenda Immaculata* Virginis Conceptione, ut videre est in lib. de hac re impress. Matriti 1654. in 4. fol.9.

PETRUS Pauper, Provinciæ S. Pauli filius, aggregatus Discalceatæ S. Gregorii Provinciæ, Procurator cum esset Romæ Canonizationis Nostrorum Protomartyrum Japonensium ibidem anno 1627.

Cartam expansam cum laconica Historia sui martyrii, effigiatis 26. crucifixis, typis commisit sub umbra Illustris. ac Reverendis. D.D. Fr. Antonii de Trejo Carthaginensis Episcopi. Adornatam vidi 12. Hieroglyphicis, symbolisvè ad rem selectis. Expresso adamante sanguine crucifixorum rigato, inscribit Latine: *Jam molles*. Et Hispanè subscribit:

El diamante de el Japon

Perdiò su fuerza, y azeros

Cò sangre de estos Corderos.

Album Olorem continentem effigiat lemmate: *In fine dulcis*:

Et hoc vulgari carmine:

Qual Cisne en la muerte
cantan

Voces de paz, y consuelo

Estos Musicos de el Cielo.

Pariter columnis Herculeis trito *non plus ultra* signatis, earumque in medio depicta Aquila alis expansis, cujus pectori extat affixa crux, canit.

No hai plus ultra de el Japon,

Mas el Cielo pudo dàr

Plus ultra, adonde volar.

Inter tumultuantis maris fluctus, jamjam naufragio quatiendam Navem, exprimit epigraphem, tenens: *Nec submergitur*. Emblematis mentem his verbis explicans:

Vida, y salud sumergida

En profundo mar alcanza,

La q̃ en vos tuvo esperanza.

Virtutem sanativam Nostrorum Protomartyrum significaturus, infirmum in lectulo expressit, & unum ex Martyribus quasi apprehendentem manum ipsius, cum titulo: *Utrique medela*, & carmine:

Al cuerpo, y alma conceden

Salud, y entero consuelo

Estos Medicos de el Cielo.

Pariter obsequium corvorum demonstraturus, duos Crucifixos depinxit, altero corvis circumdato, altero omnino illæso, cum lemmate: *Miraculosè distinguit*. Et sequenti carmine:

Distingue, y venera el cuervo,

Y conoce entre los dos

Al que padece por Dios.

Propoluit quoque Christum Dominum Cruce oneratum, quem

quem Crucibus onerati seque-
bantur Discalceati nostri Epi-
graphem subdens: *Imitantur.*
Et accinens:

En morir, y en padecer
Bien los seis siguiendo van
Su Alférez, y Capitan.

Sanctum Antonium puerum in
Crucis amplexu representavit
inscriptio hæc: *Majorum in-
vidia, & sequentibus verbis:*

Emulos causa un pequeño,
Antonio da exemplo, y luz
Abrazado con su Cruz.

Similiter Ludoviculum nu-
dum depingit Cruci adhæ-
rentem, in suos Parentes con-
versum, manu in Coelum eleva-
ta; inscriptio: *Perge Patrem per-
calcatum.* Carmen:

Padres, y riquezas pisa,
Padres, y riquezas cobra;

Que en la Cruz todo le sobra.
Signa magna de Coelo, aliisque
elementis eodem emblemate
elementorum, & Coelorum effi-
gie declarat, hoc lemmate in-
signita: *Testimonia veritatis.* Ac-
cinentem audi:

Cielo, tierra, fuego, y mar
Mostraron bien al Japon

La gloria de esta Pasion.

Charitatis S. Petri Baptistæ ecce
idea: Animam ejus ad Coelum,
Crucē à longe, evolâtē & Sanctū
Protomartyrem in Altari sa-
crum facientem depinxit, addi-
to lemmate: *Nec oblitus; & car-
mine:*

Este sagrado Pastor

Tanto el ganado estimó,

Que aun muerto le apacentò
Navem tandem inter tempesta-
tes, & procellas depinxit, &
Crucis signum super aquas, sub-
scribens: *Terra, & mare obediunt.*
Et Hispanè.

Para el viento, quieta el mar,
Dando al ayre clara luz
Un pedazo de esta Cruz.

PETRUS de la Piñuela, Evan-
gelicus Minister, ac Commissa-
rius Provincialis Minorum Dis-
calceatorum in Sinarum Regno
prædicantium, in lucem edidit
Cantone ann. 1700. typis Joan-
nis Josephi Guillena Carrasco-
se opus in 4 sub hoc titulo:

*Catalogus Religiosorum S.
P.N. Francisci, qui Sinarum Im-
perium ad Jesu Christi Ewange-
lium prædicandum ingressi sunt
ab anno 1579. usque ad annum
1700.* Hoc in Catalogo fol. 4.
num. 25. de se testimonium per-
hibet hisce verbis: Pater Fr.
„ Petrus de Piñuela, ex Mexica-
„ na Civitate oriundus, eodem
„ anno 1676. Sinas ingressus,
„ prædicavit Evangelium in
„ Provincia FoKien, ubi qua-
„ tuor erexit Ecclesias, guber-
„ navitque. Postea in Provin-
„ cia Kuan tung, in Provincia
„ Kiang si, ubi quinque magno
„ cum animarum fructu funda-
vit

„ vit Ecclesias. Ac demum Cato-
 „ nensi Metropoli Commissa-
 „ rii Provincialis fungitur mi-
 „ nisterio. In lucem dedit opera
 „ sequentia.

*Controversia de Lege Dei
 cum Gentilibus.*

*Exercitium orationis ex
 Sancto Petro de Alcantara cum
 additionibus.*

*Differentia inter tempora-
 le, & æternum.*

*Brevis explicatio Indulgen-
 tiarum.*

*De pietate ac devotione
 animarum Purgatorii.*

*Doctrina de Catechismo,
 confessione, & communione per
 interrogationes digesta cum ali-
 quibus orationibus, ac virtutum
 exercitiis.*

*Virtutes aliquarum herba-
 rum, & lapillorum.*

*Regula Tertii Ordinis San-
 ti Patris Nostri Francisci, noni-
 dum typis mandata.*

*Ars dicendi Sinicum idioma
 Hispanicè elaborata. Sinarum
 Missionarii sepulcro Nostri Au-
 thoris hunc titulum adjunxe-
 runt.*

R. P. F. R. P E T R I P I Ñ U E L A,
 Natione Hispani Patria Mexicani Professione Mi-
 noritæ : Post diuturnam Vineæ Sinensis culturam
 in qua opere, verbo, scriptoque plurimum labo-
 ravit, anno Domini M. DCC. IV. Tertio Kalendas
 Augusti ætatis suæ LIV. Missionis autem
 XXVIII. Chancheufu vita sancti
 hic ossa jacent.

PETRUS de Polares, natione
 Lusitanus, professione Minori-
 ta Discalceatus in ea, quam Pie-
 tatis vocant, Provincia, scrip-
 sit:

*Diccionario Latino Lusita-
 no. In lucem prodit Ulyssipo-
 ne anno 1667. in 4. Ex Baltha-
 sare de Medina, & Nicolao An-
 tonio.*

PETRUS Rosique, Sacre Theo-
 logiæ Lector, Conventum Pa-
 duano Doctore sacrum suæ S.
 Petri de Alcantara Discalceatæ
 Provinciæ in Regno, & Giana-
 tensi Civitate cum regeret,

*Sermonem gravem habuit
 die sexto celeberrimi Octavarum
 Domine nostræ de Loreto ex
 præ-*

præfata Civitate. Ex tali ergo Concione , & aliis Librum efformavit R. A. P. Fr. Petrus de Jesu Provincialis Recollectorum Magni Patris , S. Augustini in Barica sub titulo : *Templonuevo de los Agustinos Descalzos de Granada &c.* Impresum Granatæ Typis Francisci Gomez Garrido ann. 1645. in 4. Vidi. Incipit Concio fol. 225. *Asi que aquella.* Ibidem quoque ejusdemmet Petri Rosique anno 1695. excudebatur:

Sermon , en que se dà noticia de la vida admirable , virtudes heroicas , y preciosa muerte de el V. P. Fr. Francisco Molinero , Religioso Descalzo de N. P. S. Francisco. Oratio est funebribus , panegyrica , historialis sub themate : *Aquila grandis &c.* Vidi. Edidit quoque:

Oracion panegyrica de S. Justo , y Pastor. Granatæ apud Antonium Torrubia 1688. in 4. Incipit : *En el fausto.*

PETRUS de Sacedon , Lector Theologus , Concionator Regius , Supremi S. Officii Qualificator, ac Provinciæ S. Josephi Provincialis Minister , scripsit, non tamen edidit , tomo integrum:

In Mattheum. Asservabatur olim in Archivio Regalis S. Aegidii Matritensis Conventu. Edidit tamen:

Exortacion Catholica , y Religiosa à un Capitulo de la Santa Provincia de S. Joseph. Matriti apud Dionysium Hidalgo anno 1665. in 4. Vidi.

PETRUS de Sosa (ne oblivioni detur , immemorem enim illius Vvadingum inveni) Franciscanus (Provinciam ignoro) in publicum misit in fol. tomum inscriptum:

De el peligroso estado de el Reino de Chile. Debitor sum Antonio de Leon in Bibliotheca Orientali , & Occidentali impressa Matriti in 4. an. 1629.

CLAUDII CENTINIANI.

R

Ex Textore in Officina.

RICHARDUS à S. Anna , natione Belga , Conventus Nigellæ , qui est sextus Recollectionis Flandriæ ad Discalceatam S. Josephi Provinciam transiit , indeque ad Minores Discalceatos Philippinarum , tandem in Japonium , martyrio suo divinitus prævisio , trahens , inter foelices , quorum per funera crevit Evangelium , ad sexcenta millia connumeratus , scripsit:

Epistolam ad Hispanos , &c.
Bel-

Belgas die 2. Maji anno 1614. Agit in hac Epistola de nova Japonii Christianitate, de laboribus, ac tribulationibus Virorum cruorem mittentium pro semine sacro, necnon de martyrio Ven. Sebastiani à S. Josepho Provinciae S. Pauli aliam. Testatur Artus in Martyrologio Franciscano die 10. Septembris §. 3. & 18. Junii §. 3. hisce verbis: Illius non oblitus meminit B. Richardus à S. Anna in sua Epistola in carcerem injectus. Scripsit quoque:

Epistolae plures, quarum memoriam faciens ocularis testis Ven. Didacus à Sancto Francisco cap. 17. Relationis suae Martyrum Japonensium, inquit:

„ Quando estos Santos
„ Religiosos estaban presos, no
„ se contentaban con ocuparse
„ tambien, como he dicho, ad-
„ ministrando los Santos Sacra-
„ mentos en la cárcel, como, y
„ quando podian; sino que des-
„ de ella consolaban, y enle-
„ ñaban por Cartas à sus devo-
„ tos Catèros presos, y à los
„ Christianos con gran fervor,
„ y espíritu: à mi me embiaron
„ muchas Cartas, que dexo de
„ poner aqui por la brevedad,
„ llenas de grande espíritu, y
„ edificacion.

Post longas captivitatis

ærumnas vivus in igne coniec-
tus, holocaustum vite suæ ob-
tulit Creatori die 12. Septemb.
an. 1622. Agitur de ejus, suorum
que Sociorum Martyrum Ca-
nonizatione. Consule Joannem
à S. Maria, & Martinum à S. Jo-
sepho in suis Chronicis, neenon
Tiburtium Navarro de Fruct.
posth. S. Petri de Alcantara cap.
14. Fusiùs Didacus Lequile
Reformatus tom. 1. Francisca-
næ Hierarchie cap. 9. fol. 124.
„ tom. 9. ubi dicit: Extat Epist-
„ tola dicti Patris Richardi à S.
„ Anna, quam ipso tempore
„ quo ad supplicium cum So-
„ ciis deducendus erat, scripsit
„ Guardiano Conventus Nivel-
„ lensis Recollectorum, in qua
„ conversione n. admirabilem
„ Japoniorum refert cum mul-
„ titudine Martyrum. Data erat
„ Epistola 1. Septembr. an. 1622.
„ recepto à P. Theodoro Gi-
„ naux Guardiano Nivellessi
„ anno 1625. in Archivio ejus-
„ dem Conventus reposita: erant
„ & aliæ duæ Epistolæ priores,
„ quarum altera data erat anno
„ 1607. Aprilis 17. ad P. M. V.
„ Patrem Joannem Engleberti
„ suum in Novitiatu instructo-
„ rem. Altera anno 1614. Maji
„ 2. ad V. P. Jacobum de Grand
„ suum in Conventu Nivellessi
„ Guardianum; quæ mores Re-
„ gionum illarum, & sancta do-
„ cu-

3. cumenta continent , meritò
„ opportunè prælo commen-
„ dandæ.

RODERICUS de Deo , Lusita-
nus , Discalceatæ Arabidorum
Provinciæ alumnus , sanctitatis
fama clarus , scripsit Lusitanicè:

*Motivos espirituales: Trata-
do dos passos.* Ulyssipone in 8.
Authores mihi Nicolaus Anto-
nius, & Medina ex Georgio Car-
doso in Agiologio Lusitano. Li-
brum vidi ibidem excussum ab
Antonio Cracobeek de Mel-
lo Typographo Regis 1674.
Cardoso consule tom. 1. die
1. Januarii fol. 314.

FAMILIÆ ILLUSTRIS
Character.

S *Insigne do-
mus de Ma-
queda.*

SALVATOR à Spiritu Sancto,
Provinciæ Arabidorum Discal-
ceatorum in Lusitano Regno
alumnus, à Concionibus Serenif-
simæ Britannorum Regiæ,

Sermonem Feriæ quartæ Ci-
nerum communem fecit. Excu-
debat in Conimbriciæ Univerfi-
tatis Typographia Rodericus
de Carvalho Coutinho an. 1673.

SEBASTIANUS à S. Josepho,

Martyr , Methymnensis patria
in Veteri Castella , ac sanguine
clarus , cum Salmantica studiis
Theologiæ , Astrologiæ , nec-
non Mathematicæ vacaret, quo-
tidie ad Dominum clamans: *Bo-
nitatem , & disciplinam , &
scientiam doce me* ; exauditus à
Domino , dum medium silen-
tium tenerent omnia, cymbalo
bene sonanti nostri Conventus
Salmantini ad jugum suave
strictioris observantiæ Discal-
ceatorum Provinciæ S. Pauli
complectendum vocatus fuit.
In ea omnium virtutem copia,
charitate præcipuè , humilitate
animatum zelo , ac poenitentia
insignitus aliquot per annos vi-
xit. Attamen cum Dei vocatio-
nem haud sibi negligendam
censeret, è nostro Cymbæ Abu-
lensis Conventu , in quo tunc
Guardiani officio fungebatur ad
Insulas Philippinas , & Maluca-
rum gentem convulsam , & di-
laceratam convolvavit. Confes-
sarius fuit Ven. Matris Sororis
Leonoræ à Spiritu Sancto, Mo-
nialis sacritatis notæ , in Sal-
mantino Discalceatarum Con-
ventu insignitæ , cujus in Histo-
ria prælo data Salmantica anno
1696. lib. 3. legitur ejus exem-
plaris vita. Ad suam ergo Ven.
Leonoram duas nosster clarissi-
mus Sebastianus ignito plenas
eloquio scripsit

Gg

Epif-

Epistolas. Primæ mentionem facit Historia laudata ibidem num. 290. Incipit : *A la Purissima Concepcion se ha dedicado.* Secundam verò , Hispalimoran: trahens, prophetico spiritu sui gloriosi martyrii scripsit 16. Junii anno 1605. Incipit: *J. M. J. Francisco , el Espiritu Santo sean , Hermana , y Hija en el Señor , en nuestras almas , y su amor las abraße en aquel divino fuego , fuego , fuego , y mas fuego.* Memor ejus noster Martinus à S. Josepho tomo 2. suæ Chronicæ, immò suæ , & nostræ lib. 4. cap. 17. observatione digna in medium adducit sequentia verba:

„Hermana mia en Jesu-
5, Christo , si se halla con algu-
„na obligacion , paguemela
„en alabar à este mi Señor , y
„suyo , y de todo el mundo;
„porque me dizen , que su di-
„vina Magestad me ha conce-
„dido, lo que desde niño tanto
„he deseado. Al de S. Joseph
„afirman, que le aguardan tres
„coronas , y à aquel andrajoso
„un vestido mui precioso. Què
„dichosos andrajos , y precio-
„sos remiendos , que así se pa-
„gan? Hactenus Martyr noster.
Sed Epistolam originalem cum
viderim , injurius tanto Viro ne-
sim , adjungo , quæ immediatè
subdit, fusius alia meis in Chro-
nicis adscribenda.

Discalceati

„Yà sabe, Hermana (inquit)
„que le cupo en suerte à Jo-
„seph ir en nombre de el Espi-
„ritu Santo , y ahora se embar-
„ca en la Nao llamada Espiritu
„Santo. Dichosa suerte , y mas
„que como à la paloma , para
„quitarla la vida , la suelen ar-
„rancar la cabeza; se la quita-
„rán , como al que le cayó
„en suerte ir en nombre de el
„Hijo , que murió crucifica-
„do, &c.

SEBASTIANUS Ortiz à Spiritu
Sancto , Sacræ Theologiæ Lec-
tor , Ex-Diffinitor , ac Provin-
cialis Minister Discalceatæ Pro-
vinciæ S. Didaci in Bætica, præ-
ter poeticam quadam elogiam , quo-
rum subjectum V. Fr. Josephus
à Matre Dei Sacræ Theologiæ
Lector , semelque atque iterum
præfatæ Provinciæ Minister Pro-
vincialis, olim in publicum mis-
sa , vulgavit quoque celebrem
Marianum Sermonem inscrip-
tum:

*Maria imperialmente cor-
ronada, &c.* Cordubæ apud
Aciscelam Cortès de Ribe-
ra an. 1710.

UNCTIS GENERA-
tionibus.

T

THORIBIUS à Motolinia, ex Benevento Diocesis Legionensis, in S. Jacobi Regularis Ob-servantiæ Provincia professus, sed in Discalceatam S. Gabrielis Provinciã transplantatus, inter duodecim Patres primos, qui in Indiam trajecerunt, quintum obtinens locum, omnium ultimus mortuus est. Vir erat virtutum ornamentis decoratus, paupertatis Evangelicæ amantissimus, divini honoris zelo semper inflammatus, Regulæ ob-servantissimus, ac pietati admodum deditus. Cum Novam Hispaniam cum sociis pervenisset, omnesque nudis pedibus incederent: perspicientes Indi hanc eorum paupertatem, invicem acclamabant: *Motolinie, Motolinie*, quod Mexicano Idiomate paupertatem significat. Interrogans ille, quid ea vox sibi vellet, pauperemque sonare cum intellexisset: hæc (inquit) prima vox est, quam linguæ hujus intellexi, atque hoc mihi nomen erit, ex eaque die Fr. Thoribius Motolinia nuncupatus est, cum de Benevento antea

cognominaretur. Eximio spiritu multaque in divinis rebus meditatione pollebat, castitatem summè diligebat. In Doctrina Christiana edenda, & pueris baptizandis, atque populis convertendis, ita strenuè laborabat, ut hujus rei causa etiam Regiones longissimas abierit. Pluviam temporis serenitatem, & alia suis operibus à Deo obtinuit. Scripsit, verbis utar Nicolai Antonii tom. 2. fol. 257. non edidit:

De moribus Indorum Latinè.

Item, si aliud opus est:

Relacion de las cosas, Ritos, Idolatrias, y Ceremonias de la Nueva España. M. S. Teste Antonio de Leon in Bibliotheca Occidentali titul. 13.

Memoriales historicos. M. S. eodem Antonio de Leon teste. Hic forte liber est, quem designat Gonzaga in 4. part. loquens de Provincia S. Evangelii, de adventu duodecim Patrum, qui primi in eas Regiones devenerunt, ac de eorum rebus gestis: sive ille, quem Aloysius Rebollo de Scriptoribus Franciscanis agens in Historia sui Ordinis: *De la guerra de los Indios de la Nueva España* tractare ait. Sed Antonius de Leon utriusque horum duorum meminuit variis in locis, unde ap-

paret non idem opus fuisse. Quare eum seorsim ponimus Librum, qui sequitur:

Vida de los doze primeros Padres de San Francisco, que passaron à Nueva España. M. S. vide Bibliothecam Occident. titul. 20.

Vida, y muerte de los tres Niños principales de la Ciudad de Hascala, llamados Christoval, Antonio, y Juan, que murieron por la confesiõ de Fè. Hunc, Hispanico Authoris, in Mexicanum vertit Joannes Baptista ejusdem Ordinis Præfectus, sive Guardianus Monasterii de Tlatilulco, ediditque ibidem Typis Didaci Lopez Davalos anno 1601. in 8. D. Laurentius Coquus in Append. M. S. Bibliothecæ Indice, quæ apud me est, hujus Libri meminit:

Camino de el espíritu. Rebollo laudat:

Doctrina Christiana. Idiomate Mexicano, & alios

Traçtatus spirituales, qui apud Indos in magno pretio habentur. Hæc Author Biblioth. Hisp. Scribunt de hoc V. Authore, ejusque operibus Jacobus de Castro tom. 1. Chron. Prov. S. Jacobi lib. 3. cap. 6. Antonius de Truxillo tom. 2. Chron. Prov. S. Gabrielis lib. 8. cap. 24. num. 3. aliisque missis apud Arturum de Monasterio videndis in Mar-

tyrol. Franc. die 9. Augusti §. 4. Illustrissimus Gonzaga 4. part. Conv. 1. Provinciæ 8. Evangelii fol. 1236. cujus verba sunt ista:

„Discessit in Mexicano S. „Francisci Conventu, ubi se, „pultus est die, quæ divine „Martyri Laurentio, quem præcipuè colebat, sacra est. Sepe „lierunt eum eadem die, facta „Missa, non Defunctorum, sed „ipsius Martyris, cujus est In „troitus: *Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus.* Quæ quidem verba de hoc Apolito Viro, magno Christi Confessore, per virtutis ornamenta pulchro, divini honoris zelo semper inflammato, Regulæ Monasticæ obsequantissimo, conversionis, que indigenarum, quorum quater centum millia Baptismi, mali aqua lavit, appetentissimo, vere dici possunt. Continetur quoque N. V. Author in Alphabeto Franciscano Scriptorum, qui pro Fide Romana dimicarunt, apud Lequile tom. 2. Terlegislatoris Evangelici.

THOMAS à S. Josepho, Lector Theologus, Provinciæ S. Josephi, ac Petrus à S. Catharina supra memoratus, ejusdemque Provinciæ alumni. „ ac Sa-

Sacrae Theologiae Lector, simul
in unum juxta mentem Ven.
Subtilisque Doctoris Scoti in
lucem emiserant:

Cursum Artium tripartitum.
Tomus primus complectitur uni-
versam Dialecticam, tam Sa-
mulas, quam Logicam magnam.
Matriti apud Lucam Antonium
de Bedmar ann. 1692. Tomus
secundus complectitur, tam li-
bros de Generatione, quam libros
de Anima, necnon & Metaphysi-
cam. Matriti ex Typographia
Antonii Gonzalez de Reyes
ann. 1693. Semel & iterum pro-
diit Cursus iste Venetiis etiam
tribus tomis. Vidi secundam
editionem Pauli Balconii 1697.

THOMAS de Montalbo, Vir
sanè eruditione clarus, Lector
Theologus, ac Chronologus
suae S. Petri de Alcantara Pro-
vinciae in Granatae Regno, nec-
non totius Ordinis Minorum
Generalis Diffractor, scripsit:

Vida de el V. Fr. Francisco
Molinero. Granatae 1694. in 4.

Doctrina de Noviciis. Ibi-
dem 1704. in 4.

Ceremonial de la misma
Provincia. Ibidem anno 1706.

Practica de Expositos. Ibid.
1701.

Glossa de los Estatutos de su
Provincia. Ibidem anno 1703.
in 4.

Chronica de la Provincia de
San Pedro de Alcantara de Reli-
giosos Menores Descalzas de la
mas estrecha Regular Observan-
cia de N.P.S. Francisco en los Rei-
nos de Granada, y Murcia. Pro-
diit tom. 1. in folio ex Typo-
graphia Antonii de Torrubia
ann. 1708.

Exposicion literal de la Re-
gla de los Religiosos Menores, se-
gun Declaraciones Pontificias.
Granatae etiam 1709. in 8. &
ibidem 1710.

Vida prodigiosa de la extati-
ca Virgen, y Ven. Madre Sor.
Beatriz Maria de Jesus, Abade-
sa, que fue de el Convento de e
Angel Custodio de la Ciudad d
Granada de Religiosas Franci-
cas Descalzas de la mas estrecha
Observancia de la primera Regla
de santa Clara.

Chronica de el mismo Con-
vento, y Memorial de otras Reli-
giosas insignes en virtud. Grana-
tae apud Franciscum Dominguez
ann. 1719. in folio.

THOMAS Quizo, socius in tri-
bulationibus N. V. Fr. Didaci à
Sancto Francisco ac martyr il-
lustris, in carcere scripsit se-
quentem

Epistolam fideliter trans-
criptam à Chronologo erudito
Provinciae Discalceatorum in
Philippinis Insulis Trien. 12.
cap. 17.

„ Muchos dias ha (inquit)
 „ que no he visto à V. R. por lo
 „ qual he tenido mucha pena.
 „ A cada uno de los Padres de
 „ San Francisco quisiera escri-
 „ bir : no lo hago , por no
 „ cansar , y por parecerme , que
 „ esta la ternàn por propria , co-
 „ mo à todos VV. RR. suplico,
 „ la tengan. Yo he sido tan
 „ venturoso , por haver servido
 „ à la Orden , que por la inter-
 „ cession de San Francisco es-
 „ toi condenado à muerte , por
 „ haver acõpañado al P. Fr. Die-
 „ go de S. Francisco , y por ser
 „ Christiano. Sea nuestro Señor
 „ bendito. Aunque à cada uno
 „ de VV. RR. no haya servido;
 „ suplico humilmente , que no
 „ sea olvidado de rogar à nuel-
 „ tro Señor cada mes una vez,
 „ que sea servido de alumbrar
 „ à mi Madre , que es yà vieja , y
 „ à un hermano , que tengo , que
 „ por los merecimientos de la
 „ Misa , que VV. RR. dixeren,
 „ voi cierto , que el Señor les
 „ hará merced. Al Padre de
 „ Meaco , y al de Nangasaqui , à
 „ los tres , que primero están ài,
 „ suplico esto con mucha humil-
 „ dad. Otra cosa suplico à V. R.
 „ por amor de Dios : que si los
 „ Padres se fueren de Japon ,
 „ procure V. R. que vuelvan otra
 „ vez à Japon , de modo , que la
 „ Orden de S. Francisco no de-

„ sampare à Japon. Doime por
 „ venturoso , que hasta en la
 „ carcel tuve por mi Padre , y
 „ Confessor Religioso de San
 „ Francisco. A nuestra S. suplico
 „ me sea mi intercessora , y me-
 „ dianera. Por los beneficios re-
 „ cibidos doi muchas gracias.
 „ Fecha en 18. de la primera
 „ Luna , que fue Lunes 8. de Fe-
 „ brero de 1617. Quizo Tho-
 „ mas , &c. Consule 2. part.
 hujus Biblioth. Choro 2.

THOMAS de Velasco , cujus
 patria Pechuzanus in Mexicano
 Archiepiscopatu, Lector Theo-
 logus Provinciæ S. Didaci Me-
 xicanæ, communis juris fecit:

*Breviloquio Moral practico
 de las proposiciones condenadas
 por Innocencio XI. y Alexandro
 VII. Mexici anno 1681. in 8.
 Ex Chronologo laudatæ Prov.
 Balthasare de Medina in Centu-
 ria Scriptorum Disfcalceato-
 rum.*

EXCLAMATIO S. FELICIS.

*Ex ejus
 vita in
 Chron.
 Capue.*

V

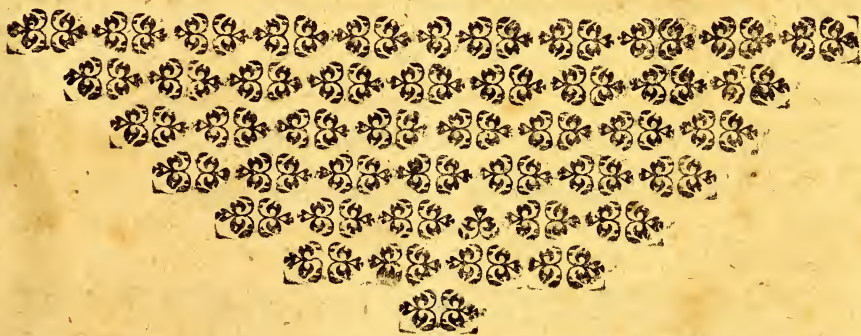
VINCENTIUS à S. Josepho
 Hispalensis Archiepiscopatus, &
 professione Minorita laicus in
 Disf.

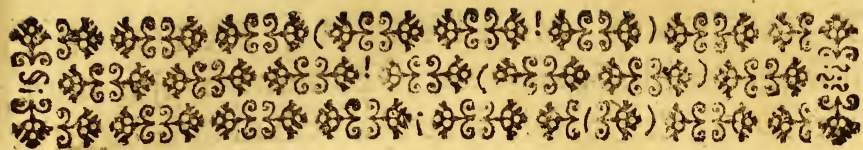
Discalceatorum S. Didaci Mexicana Provincia. De ipsa cum V. Commissario gloriosissimo Martyre Ludovico Sotello in S. Gregorii Provinciam, demumque Japonium transivit. Hic Vexillifer factus illorum viginti ac trium Martyrum Japonensium, quorum celebre martyrium contigit die 12. Septembris anno 1622. vexillum rubrum Sacratissimo Jesu nomine insignitum tulit. Coronam martyrii, in exultatione metentem, post longas arumnas crudelis flamma in Cœlum emisit. In carcere constrictus scripsit:

Epistolas varias. Testem adduco V. Fr. Didacum à Sancto Francisco cap. 17. Relationis

suae Martyrum Japonen. fol. 47. Noster autem charis. Fr. Fr. Balthasar de Medina in Chronica laudatæ Sancti Didaci Provinciae Epistolam unicam hujus gloriosissimi Martyris fol. 83. in lucē emisit. Ipsam cōscripsit in vinculis Vomurensibus. Ejus initium: *Jesus, por cuyo santo nombre es dulce el padecer, &c.* Agitur de ejus Canonizatione. Lege Medina præfatum, & Arturum de Monasterio in Martyrologio Franciscano die 10. Septembris, & Augustinianum Josephum Sicardo lib. 3. Historiæ Japonens. fol. 325. & fol. 445.

Consule Appendicem in fine hujus Bibliothecæ.

BIBLIOTHECÆ

MINORUM DISCALCEATORUM

SANGUINE SCRIPTORUM

PARS ALTERA.

QUID ERGO AD REM NOSTRAM
subinde? Planè Martyres esse in hac Ecclesiæ Biblio-
theca grandiora post Christum volumina ; Libros
utique sub eodem Crucis prælo , clavorum , lan-
cearum , verberum , ac multiplicis carnificinæ in
ipsos expromptæ Typis excussos. R. A. P. *Ildefon-*
sus de Flores Societatis Jesu tom. perillustri deincepto
agone Martyr cap. 9. Præludii fol.

36. num. 113.

AD ERUDIENDUM DEI POPULUM
nullorum est utilior forma , quam Martyrum elo-
quentia ; & validiora sunt exempla , quam verba ;
& plenius est opere docere , quam voce. D.

Leo, apud Joannem Freiri in

3. Judic. v. 28.

O PASSIONES MARTYRUM , PRÆCLARA
morum Christi *Commentatio* , passionum ejus velut
iteratio , & gloriosa vitæ ejusdem manifestatio!

Monteladiensis in 3. Esther. v. 3.

§. 96. num. 6.

Accipite hoc quodcūque potest mea scribere pensū,
Martyres excelsi, Sancta cohorsque, manus.

Mens mea , corque meum grates sine limite vobis
Offert , quod vestris pergimus auspiciis.

O utinam reliqua à nobis meditata perennem
Finem opera acciperent , ut placeantque Deo.

Cyprianus in M. S. SS. Cordubensium.

REDDERE DEBEMUS ILLIS HONO-
rificentiam , qui nobis salutem , id est doctri-
nam salutis effusione sui sanguinis pepe-
rerunt. *D. August. serm.*

de Sanctis.

NUMERENT MARTYRIA , QUI
possunt numerare supplicia. *S. Ze-
no serm. de S. Arcadio.*

DISCALCEATORUM NOSTRORUM

MARTYRUM

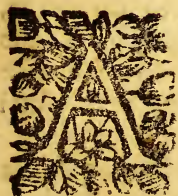
CHORUS PRIMUS.

ILLUD STRICTISSIMÆ VITÆ GENUS in varias Hispaniæ Provincias ad Indias, & Japonium usque foeliciter dilatatum est; ubi ex ipsa Reformatione multi Martyrio coronati sunt. Clemens

X. in Bulla Canonizationis S. Petri de Alcantara, quæ incipit : Romanorum gesta: §. 10.

Cū super A, sumes primū Dardane gramma,
Auxiliū à superis tibi nunc numina clama.

Consule
Hierony.
Coelbo 2.
part. cap.
39. n. 23.

ALEXANDER
Joannes. Ex
Apulia oriundus, frater laicus, Provinciæ S. Gabrieliſ Discalceatorum in

Hispania, diu mansit in Conventu Sanctæ Mariæ de Jesu Salvaterræ ejusdem Provinciæ, quo in loco mira vitæ austeritate abſtinentia, cilicio, oratio-

ne, spiritusque fervore enituit. Qui cum martyrii desiderio flagraret in Lybiam profectus est; ubi à Mauris ob Evangelii prædicationem crudeliter fustibus nudo corpore cæditur, & panè mortuus relinquitur: sed paulo post, Christi fidem iterum publicè prædicans, lapidibus appetitus, fugatus est. Inde Memphim perveniens, ibidem impiorum manu, virgis toto corpore

pore verberatur, injuriis, & opprobriis fameque maceratus inde dimittitur. Ad ultimum iterum captus, in ignem conjecitur, à quo nil passus, tandem gladiis confossus, & lapidibus obrutus, perimitur circa ann. 1552. Hæc quidem breviter, & succinctè referuntur: eo quod non omnes conveniant in modo, quo hic insignis athleta Christi martyrii gloriâ adeptus sit.

Quidam enim volunt bis in Africam trajecisse, & toties multa à Barbaris esse perpeſsum tormenta: primo una cum B. Antonio Argentario: secundo cum B. Joanne Zuazo: tunc enim Hierosolymam profecti, deinde Alexandriam, Memphim, seu Cairum adierunt. Illicque post crudelia, variaque supplicia, inedia consumpti, mortui reperti sunt in carcere, si Marco Ulyssiponensi, fides adhibenda sit. At cæteri fatentur quidem præfatum B. Joannem mortuum esse inventum; sed B. Alexandrum superstitem adhuc fuisse, cum opera, & interventu cujusdam Legati Regis Franciæ, per ea loca tunc forte transeuntis, liberi dimitte-

rentur: liber igitur factus B. Alexander in aliam Civitatem iter est aggressus; ubi ob Christi prædicationem in carcerem detruditur absque cibo, & potu; sed, cum nihilominus ex altaturre magis ac magis concionaretur, sectam Mahumeticam condemnans, inde extrahitur ignis supplicio perimendus. Verum semel, & iterum in ignem conjectus, nec in aliquo læsus, in rogum tertio projicitur, atque lapidibus obruitur. Addit Gonzaga hunc Martyrem apud Memphim gladiis Ægyptiorum interiisse. Marcus Ulyssiponensis, Daza, Moles, Gonzaga, Barrezzus, Rapinæus, Algezira, Boverius apud Arturum de Monasterio in Martyrologio Franciscano die 28. August. §. 1. & 2. quibus adde Vvadingum in Catalogo Martyrum, Petrum Antonium de Venecia in Legendario Franciscano, Peregrinum de Furno in Catalogo, Chronologos Syriæ, ac Terræ Sanctæ, necnon Antonium de Huerta lib. 3. Historiæ S. Petri de Alcantara cap. 15.

In Martyris laudem, quidam N. Provinciæ alumnus accinebat:

Vicit Alexandrum, totum, qui subdidit Orbem
Noster Alexander flammis nunc lydera calcans.

Gaudeat hic merito justo cognomine Magni,
Et Minor existens, terram faciensque filere.

ALPHONSUS à S. Josepho, nostræ S. Pauli Provinciæ filius (de quo latè in meis Chronicis) socius V. P. Fr. Joannis de Ribera, Augustiniani, cum in Sinenſe Regnum navigaret, ſemel atque iterum remo percuffus, atque in fluvium Sian projectus, purpuratis teſtibus Catholicæ fidei aggregari meruit

die 3. Julii anno 1679. Ipius ſuppreſſo nomine memoriam fecit R. A. P. Fr. Joſephus Sica-ardo, Auguſtinianus, lib. 1. Hiſtor. Japon. cap. 27. Exprefſè autem, ſua acta recensent N. Fr. Joannes à Jeſu in Cata-logis N. Martyrum, ac N. Fr. Antonius à Martyribus, in cal-ce Hiſt. M. S. Prov. S. Pauli.

*Ad fontem Ramus, meſuram nominis implens,
Percuſſus remo, frugifer ecce fui.*

ALPHONSUS Ruiz Navarro, Bæticus, Utienſis, è Granatenſi S. P. N. Franciſci Conventu, ubi ſolemneſſem emiſerat profeſſionem, ad noſtram S. Gregorii Philippinarum Provinciam, indeque ad Japonenſe Regnum duris ſuperatis laboribus tranſiens, cooperatoribus Deo in ſalutem animarum meruit aſſociari. Traductis vero in Apoſtolico miniſterio triginta annis, cum virtutibus, & exemplis inter Gentiles coruſcetet, capitis obtruncatione triumphavit anno 1633. Sed ut opera ejus ſequerentur illum, caput abſciſſum, quatuor, & vi-

ginti horis continuis Regnum Dei evangelizans, copioſos Coelo percepit fructus. R. P. Franciſcus Vilche in Kalend. die 13. Februar. Sica-ardo in Hiſtor. Japon. lib. 3. cap. 21.

ALPHONSUS à Solitudine, ex Oppido Olmedo, in Veteri Caſtella oriundus, profeſſione Minorita Laicus, Provinciam primum Sancti Joſephi ſuis virtutibus, & exemplis illuſtravit. Diviſa autem laudata Provin-cia, in noſtra Sancti Pauli mo-ram traxit, uſque dum ad Inſu-las Philippinas miſſus, in Ca-marinenſium Provincia Hoſpi-tale

tale fundavit , infirmorumque , magna cum pietate curam egit. Tandem à Mauris Mindanais captus , in odium fidei , manibus abscissis suffocatus fuit die 28. Novembr. anni 1616. Agunt de ipso N. Fr. Franciscus à S. Agnete part. 2. *Chronicae* Provinciae S. Gregorii lib. 2. cap. 6. Antonius de Huerta lib. 3. *Historiae* S. Petri de Alcantara cap. 15. Joannes à Jesu in utroque Catalogo N. Martyrum num. 11. & ego in meis *Chronicis*. Matth. 18. *Bonum tibi est ad vitam ingredi debilem, vel claudum, quam duas manus habentem mitti in ignem aeternum.*

ANDREAS de el Pilar , Cordubensis , Provinciae Angelorum filius , è qua ad S. Gabrielis Provinciam gradum fecit , professione laicus , unus fuit ex illis novi mundi Apostolis. Quamplurima Idola comminuit , centum mille suis manibus baptizavit , ac demum ab Indis Cascanensibus in odium fidei occisus fuit. De ipso agitur tom. 2. *Monarchiae* Indiarum , tom. 2. *Chron. Prov. S. Gabrielis* lib. 2. cap. 17. & 4. part. *Chron. Generalis* à R. P. Daza Typis commissa. Congruenter Andreas *fortissimus* , interpretatur.

ANTONIUS à Sancta Anna , laicus , socius fidelissimus V. Martyris Fr. Sebastiani à S. Josepho , suae quoque Provinciae S. Pauli in Veteri Castella filius , Vir Crucis avidissimus in Insulas Molucas etiam transivit , & post multos labores ab eodem Siccario , & carnifice captus , & in Insulam Tagolandae deductus , mulierum furori macandus exponitur , à quibus dentibus , unguibus ferreis , cultris-que dilanatus , longi , & crudelis martyrii poenas sustinuit die 24. Junii ann. 1610. Mori-
 erenti caput abscissum est : corpus vero in aquas depressum mergi non potuit. Memoriam ipsius faciunt Didacus de Lequile tom. 1. *Hierarch. Seraphicae* , Vvadingus supra datus , Peregrinus in Catalogo , Arturus in Martyrologio die 24. Junii , Tibartius , Navarro de Fruct. posthumis S. Petri de Alcantara cap. 18. Joannes à S. Maria tom. 2. *Chronicae* , Martinus à S. Josepho , & Antonius de la Llave *Chronicae* Provinciarum S. Pauli , & S. Gregorii , ac plures alii. Pro ejus Canonizatione extant Processus confecti. De ejus vita , & martyrio late in meis *Chronicis* , tom. 2. De eo , Fortunatus:

*Duplex lucta fuit ; propriis redimenda coronis,
Laurea Martyrii , Virginitatis amor.*

ANTONIUS Badajoz , laicus quem strictiori Observantię Provincia S. Gabrielis pepercit, focius in prædicatione , & Interpretes V. Commartyris Fr. Michaelis de Auñon Provincia Castellę Regularis Observantię alumni, tormenta pro Christi nomine subire non dubitans; cum Assopi in Indica Gualensi Provincia genu orationi vacaret, fastibus , & securi lapideo percussus , ad lucrum migravit aeternum anno 1597. in Festo Nativitatis Virginis Deiparę. Deo autem vindice, interfectores Indi variis modis miserè perierunt. Antonius de Huerta lib. 3. Histor. S. Petri de Alcantara cap. 15. Joannes à Trinitate lib. 3. Chronicę laudatę S. Gabrielis Provincię cap. 26. Daza 4. part. lib. 2. cap. 53. Consule Arturum die 8. Septembris.

ANTONIUS de Bava, Lusitanus , Discalceatę Provincię Pietatis alumnus , & Sacerdos, Petro II. Lusitanię Regi obtemperans , Indiam ejusdem Regni perlustravit , Christum , & hunc Crucifixum, prædicans. Quo in opere multa gravia pas-

sus , gloriosissimum finem sustinens , illustris martyrii cursum confecit. Ex Relatione Charissimi Fr. N. Fr. Francisci de Castello à Vite actualis Provincialis Ministri laudatę Provincię, hoc anno 1727. ad missa.

ANTONIUS à S. Bonaventura (pro cuius Canonizatione tres extant Processus confecti, Romę Typis dati in folio annis 1675. 1685. ac 1690.) è nostra S. Pauli Provinciā in Veteri Castella , ubi solemnem professionem emisit , ad Philippinas Insulas virtutibus præditus , indeque ad Japonense Regnum charitate fervidus transiit. Demum propter verbum Dei in horrendo Vomurę carcere, post varias ærumnas pro nomine Jesu toleratas , die 8. Septembris ann. 1628. Nangasachi per ignem martyriū consummavit. Ejus Acta recensent Processus laudati Martyrii 20. Martinus à S. Josepho tom. 2. Chron. lib. 4. cap. 15. Antonius de Huerta lib. 3. cap. 15. ac Chronologus secutus Provincię S. Gregorii 2. part. lib. 7. cap. 24. De eo Fortunatus:

Nec

*Nec palus , aut acies , nec flamma accensa movebit ,
Reddidit immotum , quem bene fida fides.*

ANTONIUS à S. Francisco, natione Japo, professione Minorita Discalceatus, laicus, die 17. Augusti ann. 1677. pro fide Christi combustus fuit. Hæc Tiburtius Navarro de Fructibus posthumis S. Petri de Alcantara cap. 16. & in Processu ultimo pro ejus Canonizatione facto ann. 1690. Martyrio 20. Agit quoque de eo Antonius de Huerta lib. 3. Hist. S. Petri de Alcantara, cap. 15. Filius fuit Provinciæ S. Gregorii Philippinarum. In sua Histor. Dominicana tom. 1. lib. 2. cap. 31. memor es ejus Illustrissimus Aduarte.

ANONYMUS, ex nostris Discalceatis Provinciæ S. Gregorii, zelo Apostolico commotus, ad Japonii Regna cum V. Martyre Hyacintho de Esquivel Dominicano transiens, à Sinenfibus Gentilibus naribus, & auribus abscisis, in odium fidei interfectus fuit anno 1634. Ex Augustiniano Sicardo lib. 3. Hist. Japon. cap. 22.

ANONYMI duo, strictioris Observantiæ in Provincia S. Gabrielis alumni, zelo animarum

ducti ad Provinciam Tucumanam, Fluminisque Argentei in Occidentalibus Indiis accedentes, partesque Apostolici Concionatoris explentes, Christi Evangelium seminantes, in odium fidei occisi sunt cum aliis tribus Apostolicis Franciscanis anno 1697. Hæc Charissimus Fr. N. Fr. Antonius de Truxillo lib. 8. Chronicæ Provinciæ S. Gabrielis fol. 524. Circumstantiæ martyrii, Martyrumque nomina desiderantur.

APOLLINARIS, Commissarius Generalis Arimæ in Japonio, propter fidem Christi, post diotinam captivitatem, capitis obtruncatione martyrii palam promeruit, & corpus in altum mare projectum est anno 1617. die 31. Maji. Vvadingus in Catalogo Martyrum, Rapiheus, & Marianus apud Arturum, in Martyrologio die 31. Maji §. 1. Verum Apollinem dixerim, quem Gentiles Solis filium, & *Sandalium* à sandaliis cognominabant, teste Rosino lib. 2. cap. 7.

APOLLINARIUS Francus, & Provincia S. Jacobi ad Philippin-

pinas transiens, Sacrae Discalceatorum Familiae meruit aggregari (verba sunt Tiburtii Navarro de Fruct. posth. S. Pe. „ tri de Alcantara cap. 17.) & „ inde ad Japonii missionem „ destinari. Cum autem Nangasacki Fratrum Commissarius „ esset, audito, quod per martirium Sanctorum Patrum „ Petri ab Assumptione Minoritae Discalceati, Joannis Baptista Sacioris Jesu, Ferdinandi a S. Josepho Augustiniani, & Ildephonsi a Navarrete Dominicani, Ecclesia „ Regni Vomurae destituta esset, habitu Seraphico vestitus, & Religioso more tonsus, in praecipuam Regni Vomurae Civitatem intravit, „ ut ipsimet Proregi Christum „ annuntiaret; sed cum concutientes Gubernatoris oculi tantum lumen pati non „ possent, die 7. Julii anno „ 1617. detentus ac crudeliter „ incarceratus, ac demum die „ 9. Septembris anno 1622. „ ignis combustione, in odorem suavitatis Deo oblatus est. Suum „ agonem concinunt. Vvadingus in Catalogo de Martyribus, & Arturus 12. Septembris.

ANTONIUS a S. Maria (cujus memoriam egimus part. I. hujus

Bibliothecae fol. 28.) ex Oppido Valtanis Palentinae Diocesis in Veteri Castella, nostrae Provinciae S. Pauli Discalceatorum gloriosissimus alumnus & filius, non minus sacra litteratura, quam Apostolico zelo conspicuus, ad Discalceatos Minores Philippinarum transiens, sanctis in laboribus exercitus ad Sinas ingressus anno 1633. Seraphicae Missionis Fundator fuit, in Provinciis FoKien, & Nanquien Evangelium praedicavit, donec excitata persecutione & inde per vim raptus; in Philippinas remeans, ut exinde ad Curiam transiret, ab Olandis in itinere comprehensus, carceres, catenas, & probra diu sustinuit. Postea vero, Deo mirabiliter operante, redemptus, liberque dimissus, Praefecti in Sinis Apostolici titulo (haud ab Innocencio X. ut laudatus Piuvela, & alii conscripserunt) ab Urbano VIII. adornatur, ut liquidò constat ex Decreto, & Facultatibus sequentibus.

*Decretum Sacrae Congregationis
de Propaganda.*

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster Dominus Urbanus divina providentia Papa Octavus omnium hominum saluti pro suo Apostolico

tolico munere providere cupiens: Te F. Antonium de Sancta Maria Ordinis strictioris Observantiae S. Francisci, seu Discalceati, Praefectum constituit, & deputavit in Chinam, seu Siam, cum duodecim sociis ejusdem Ordinis ab eorum Superioribus approbandis mittere decrevit, & mittit, ut cum facultatibus tibi per alias litteras concedendis Evangelium Domini Nostri Jesu-Christi annunties, & gentes illas doceas servare quaecumque Sancta Mater Ecclesia Catholica Apostolica Romana praecepit, & praesertim ut Judicium universale futurum eidem contesteris. Tu itaque rei magnitudinem, & Apostolici muneris tibi commissi gravitatem serio perpendes. In primis cave ne ad Haereticorum, Schismaticorum, & Infidelium conciones, aut ritus quoslibet quovis praetextu vel causa accedas: Deinde omnem adhibe curam, ut ministerium tuum dignè & fideliter, etiam cum sanguinis effusione, ac morte ipsa, si opus fuerit impleas, ut immarcescibilem coronam à Patre luninum recipere merearis. Dat. Romae ex Sacra Congregatione de Propaganda Fide die 10. Aprilis 1643. Pontificatus ejusdem Sanctissimi in Christo Pa-

tris anno vigesimo.

Fr. Ant. Card. Honuf.

*Franciscus Ingolus,
Secret.*

FACULTATES CONCESSAE à SS. D.N. Urbano, divina providentia Papa VIII. Fr. Antonio à Sancta Maria, Hispano, Ordinis S. Francisci Discalceatorum, Praefecto Missionis ejusdem Ordinis ad Chinam.

I. Dispensandi in quibuscumque Irregularitatibus, exceptis illis, quae ex bigamia vera, vel ex homicidio voluntario proveniunt, & in his duobus casibus etiam si praecisa necessitas operatorum ibi fuerit, si tamen quoad homicidium voluntarium ex hujusmodi dispensatione scandalum non oriatur.

II. Dispensandi, & commutandi vota si nplicia, etiam castitatis, ex rationabili causa, in alia pia opera: non tamen Religionis.

III. Absolvendi, & dispensandi in quacumque simonia, & reali dimissis beneficiis, & super fructibus malè perceptis, injuncta aliqua elemosyna, vel poenitentia salutaris arbitrio dispensantis, vel etiam retentis beneficiis, si fuerint Parochialia, & non sint, qui Parochis praefici possint.

IV. Dispensandi in tertio &

& quarto consanguinitatis, & affinitatis simplici & mixto, & in secundo, tertio, & quarto mixtis, non tamen in secundo solo quoad futura matrimonia, quò ad præterita, verò etiam in secundo solo cum iis, qui ab hæresi, vel infidelitate convertuntur ad fidem Catholicam, & in prædictis casibus prolem susceptam declarandi legitimam.

V. Dispensandi super impedimento publicæ honestatis iustitiæ ex sponsalibus proveniente.

VI. Dispensandi super impedimento criminis, neutro tamen conjugum machinante, ac restituendi jus perendi debitum amissum.

VII. Dispensandi in impedimenti cognitionis spiritualis, præterquàm inter levantem, & levatum.

VIII. Hæ verò dispensationes matrimoniales, videlicet quarta, quinta, sexta & septima, non concedantur nisi cum clausula, dummodo mulier rapta non fuerit, & si rapta fuerit, in potestate raptoris non existat, neque in utroque foro, ubi erunt Episcopi, sed in foro conscientiæ tantum, & in illis expediendis tenor huiusmodi facultatum in dispensationibus inferatur cum expressione temporis, ad quod fuerint concessæ.

IX. Dispensandi cum Gentilibus, & Infidelibus plures uxores habentibus, ut post conversionem, & Baptismum, quam maluerint ex illis, si etiam fidelis fiat, retinere possint, nisi prima voluerit converti.

X. Absolvendi ab hæresi, & apostasia à fide, & à schismate quocumque etiam Ecclesiasticos, tam Sæculares, quàm Regulares non tamen eos, qui ex locis fuerint, ubi Sanctum Officium exercetur, nisi in locis Missionum, in quibus impunè grassantur hæreses, deliquerint; nec illos, qui judicialiter abjuraverint, nisi isti nati sint ubi impunè grassantur hæreses, & post judicialem abjuramentum illuc reversi, in hæresim fuerint relapsi, & hos in foro conscientiæ tantum.

XI. Absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis.

XII. Benedicendi paramenta, & alia utensilia pro sacrificio Missæ.

XIII. Reconciliandi Ecclesias pollutas aqua ab Episcopo benedicta, & in casu necessitatis etiam aqua non benedicta ab Episcopo, huiusmodique facultatem communicandi simplicibus Sacerdotibus.

XIV. Consecrandi Calices,

Patenas, & Altaria Portatilia cum oleis ab Episcopi benedictis; ubi non erunt Episcopò, vel distent per duas dietas, vel Sedes vacet.

XV. Dispensandi quando expedire videbitur super usu carniū, ovorum, & lactici-
norum tempore jejuniorum, & præsertim Quadragesimæ.

XVI. Celebrandi bis in die, si necessitas urgeat, ita tamen ut in prima Missa non sumpserit ablationem; per unam horam ante auroram, & aliam post meridiem in Altari Portatili, sine Ministro, sub dio, & sub terra, in loco tamen decenti, etiam si Altare sit fractum, vel sine reliquiis Sanctorum, & præsentibus Hæreticis, Schismaticis, Infidelibus, & Excommunicatis, dummodò Minister non sit Hæreticus, aut excommunicatus, ac aliter celebrari non possit.

XVII. Concedendi Indulgentiam plenariam primò conversis ab hæresi, atque etiam Fidelibus quibuscumque in articulo mortis saltem contritis, si confiteri non potuerint.

XVIII. Concedendi Indulgentiam plenariam in oratione quadraginta horarum ter in anno indicenda diebus benè visis, contritis, & confessis, ac sacra communione refectis; si tamen ex concursu populi, & exposi-

tione SS. Sacramenti nulla probabilis suspicio sit sacrilegii ab Hæreticis, seu Infidelibus, vel Magistratibus offensum iri.

XIX. Lucrandi sibi easdem Indulgentias.

XX. Singulis secundis feriis non impeditis festis novem lectionum, vel eis impeditis, die immediatè sequenti celebrando Missam de Requiem in quocumque Altari, etiam portatili, liberandi animam secundum ejus intentionem à Purgatorii poenis per modum suffragii.

XXI. Deferendi Sanctissimum Sacramentum occultè ad infirmos sine lumine, illudque sine eodem retinèdi pro eisdem infirmis, in loco tamen decenti si ab Hæreticis, aut Infidelibus sit periculum sacrilegii.

XXII. Induendi vestibus sæcularibus, si aliter vel transire, vel permanere non poterit in locis Missionum.

XXIII. Recitandi Rosarium, vel alias preces, si Breviarium secum deferre non poterit, vel divinum Officium ob aliquod legitimum impedimentum recitare non valeat.

XXIV. Tenendi, & legendi, non tamèn alijs concedendi, libros Hæreticorum, vel Iosidellum de eorum Religione tractantes ad effectum eos impugnandi, & alijs quomodolibet pro-

prohibitos, præter opera Caroli Molinei, Nicolai Machiavelli, & libros de Astrologia judiciaria principaliter, aut incidenter, vel alijs quovis modo de ea tractantes, ita tamen ut libri ex Provinciis alijs non afferantur.

XXV. Administrandi omnia Sacramenta, etiam Parochialia, Ordine, & Confirmatione exceptis.

XXVI. Communicandi has facultates in toto vel in parte locis suis in Missione, & præsertim tempore sui obitus, ut sit, qui interim possit supplere, donec Sedes Apostolica certior facta, quodnam primum fieri debeat per delegatum, alio modo provideat, & communicatas revocandi prout opus fuerit.

XXVII. Utendi eisdem facultatibus in locis suæ Missionis tantum.

XXVIII. Et prædictæ facultates gratis & sine ulla mercede exercentur, & ad annos quindecim tantum intelligantur. Feria 5. die 7. Maji 1643.

In Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud S. Petrum SS. D. N. Urbanus Papa VIII. Pontifex concessit supradictas facultates præfate Fr. Antonio

à S. Maria, Hispano, Ordinis S. Francisci Discalceatorum Præfecto ejusdem Ordinis ad Chinam, ad quindecim annos proximos.

Card. Ant. Barberinus:

Jonn. Ant. Thomastus S. Romæ.
& Univ. Inquis. Not.

Ad Sinas iterum reversus, in Apostolico munere indefessus fuit. Ecclesia in Metropoli Provinciae Xan tung, titulo S. Mariæ Angelorum erecta, variisque alijs fundatis Ecclesijs, & Oratorijs, necnon multis Missionibus apertis, per loca, pagosque discurrens, Infideles innumeros Catholicæ aggregavit Ecclesiæ. Tandem feris persecutionibus, omnisque generis arumnis pro Jesu Christi gloria latissime devoratis, exorta generali persecutione, unâ cum alijs fervidis Missionarijs in Provinciam Quantung sub custodia militum exul asportatus, sexagenario major piissime ibi requievit in Domino ann. 1690. Maji 13. hora post meridiem quarta & dimidia. Sepultus fuit honorifice ad Austrum fluyi die 20. Maji.

Opere pretium duxi tanto Viro in isto brevi nostrorum Martyrum elogio locum non de-

denegare ; modicus maximè exemplo Martyrologii Romani Sanctorum Martyrum Catalogo adscribentis Sanctos Poncianum , Silverium , Joannem , Martinum , aliosque nobiles Christi athletas , qui in exilia relegati , ibi ob Catholicam fidem ærumnis confecti ad Cœlestem patriam evocati sunt. Ejus acta recensent Authores supra dati , quibus adde Thomam de Montalbo in Chronica Provinciæ Granatensis tom. 1. lib. 3. cap. 9. num. 4. Antonium de Huerta Hist. S. Petri de Alcantara lib. 3. cap. 13. & 14. Illustrissimum Aduarte in Chronica Provinciæ Dominicanæ Philippinarum cap. 27. fol. 408. & cap. 35. à fol. 449. Joannem à Jesu , Antonium à Martyribus , cum quibus in meis Chronicis. Colephonem subjungo peropportunum nempe elogium , verissimè , & eruditè conscriptum à R. A. P. Joanne Balat Societatis Jesu Sinensi Missionario.

ELOGIUM R. A. P. FR.

Antonii à Sancta Maria Ordinis Sancti Francisci Discalceatorum.

I.

Reverendus Pater Fr. Antonius à Sancta Maria,

natione Hispanus, Ordinis Discalceatorum Seraphici Patris S. Francisci , Præfecti in Sinis Apostolici , titulo à Sacra Propagandæ fidei Congregatione adornatus, post exantlatos varios in hac Missionē labores , exultandem propter fidem unā cum aliis aliorum Ordinum Evangelii Præconibus, ad Urbem Cantonis extremum Sinici Imperii meridianum angulum deportatus est. Eadem in Urbe exilii sui anno quarto inchoato , Missionis vigesimo , & amplius ætatis vero suæ sexagesimo septimo absoluto , non tam senio , quam pro re Christiana laboribus fractus , exhaustusque , extremum suum diem longè quadraginta dierum infirmitatis , patientia exercitus , Sacramentis munitur , divinæ voluntati conformatus , foeliciter obiit anno Domini sexagesimo nono supra millesimum sexcentessimum , Maji decimotertio, hora post meridiem quarta , & dimidia.

II.

Vir fuit in quærendis , lucrandisque Christo animabus impiger , ac indefessus ; in fovendis , excolendisque vigilans , & assiduus ; in ferendis adversis patiens , constans , & invictus.

rus. Captus aliquando ab Olandis, & in novam Bataviam deportatus, ibidemque per annum detentus in carcere, patientiæ juxta ac constantiæ monimenta exhibuit. Contigit enim concaptivum in vinculis, eumque hæreticum graviter infirmari viscebat eum Pater, seriorque monebat, hortabaturque Lutheri nimirum Calvinique prava dogmata, eorumque authores abjurare: audiebat in vinculis alter hæreticus, isque ferox, & juvenis, Patrique indignatus, nisu toto calcem impexit in ejus pectus; tanta verò contumelia nihil aut turbatus, aut fractus Christi athleta, proprius accessit ad juvenem, pectusque suum validiori calcis ictu tundendum obtulit; donec tandem à cæteris concaptivis qua clamore, qua minis ferocis juvenis compressus est furor. Altera vice eidem carceri Præfectus Olandus fuisse Patri minatus cum esset, eoque armatus jam immineret, obtulit illicò sese imminenti Præfecto, excipiendæ injuriæ avidus Pater: Accurrit interea Præfecti uxor, libratumque jam ictum detinuit; furentemque maritum, nec sui compotem ad se ut cumque revocavit; hunc verò fuisse adhuc armatum, minasque intentantem profectus à tergo Pater, tam

constanti animo suam de Luthero, ejusque dogmate sententiam (quæ unà Hæretico bilem moverat) confirmavit, ut hic confusus, nec percutere ausus, recederet.

III.

Hanc eandem loquendi constantiam in concionibus Manilæ tenuit; liberè constanterque publica Reipublicæ vitia carpens; obortamque non semel ex Christiana illa libertate temp. statem infracto animo & excepit, & pertulit; neque enim se, sed Dei honorem, non plausus hominum, sed lucrum quærebat animarum. Infausta navigatione ad Cochinchinæ orā delatus, per semestre ibidem substitit, quo brevi tempore, quamvis elinguis, non otiaur: nonnullos, adhibito Christiano interprete, Christo lucrificat, quos inter præcipuum unum, è Primariis, quem Regis sui timore nihil territum, & ad lavacrum anhelantem sacra lympha lustravit. Sed campus, in quo maximè se explicuit, patuitque Patriæ Antonii virtus, fuit Regni Sinenfis Provincia Xantung, ad cujus cultoriam speciali quadam numinis providentia electū, vocatūque fuisse, tam ex modo, quo eam for-

titus est , cum ex ubere fructu , quem sudore laboribusque suis ex ea reportavit , liquido satis patet ; longè enim antequam de Sinis vel cogitaret , Monialis quædam sanctitatis opinione Manilæ florens , ei clarè dixit , vidisse se illum in terra aliqua , eaque montana , montanos , & velut agrestes inter populos conversantem , qui quidem videbantur ipsi esse Sinæ , quamquam pileolos nescio quos gestarent in capite , quos Manilani Sinæ non gestabant , terramque illam abundare iis arbutulis , quæ Hispani vocant Miraveles ; quod totum ad unguem de Provincia Kantung comprobari nihil dubium.

IV.

Ad eam autem divina providentia , nihil minus , quam de Provincia Xantung cogitantem Patrem Antonium , sic tandem perduxit secundo suo in Sinas ingressu , Coreanum Regnum Sinarum conterminum meditabatur ; jaciendoque in illo Regno Evangelicæ primæ sementi annexos labores , animo votisque suis jam completus erat , hoc ut quæreret , iisque frueretur , Pekinum recta contendit , humaniterque à Patribus Societatis Nicolao Lon-

gobardo , & Joanne Adamo exceptus , Coreanæ suæ expeditionis propositum eis exposuit modumque , viamque , quibus tandem optato campo potiretur , sedulus ab iisdem inquisivit. Erant ea tempora , ob recentem Tartarorum irruptionem , Sinicique invasionem Imperii omnino turbulenta ; Regni que utriusque limites vigiliis undequaque circumseptis ne ultro citroque liber esse commeatus. Ad hæc rigida adeo examen ab alterutro alterutrum Regnum transmeantes subibant ; ut extero , eoque Europeo homini per tam rigidas vigilias , vigilanque tam severa examina transitus non tam haberetur , quam cerni pronunciaretur invincibilis. His ergo à Patribus Longobardo , & Adamo visis , discussis , matureque ponderatis remoris , seu obstaculis , eadem Patri Antonio dilucide suggererunt , exposueruntque : addentes etiam , satius , & rei Christianæ consultius futurum esse , si sua Paternitas Provinciæ Xantung Coreano Regno , è regione vicinæ , Neophytos jam dudum Ministro orbos , eundemque votis omnibus , quin etiam , & datis ad se super Epistolis expetentes , postulantesque excolendos exciperet , eoque si-

ne Provinciæ Metropolim Ghy-
nam su se conferret commen-
datiis à Patre Joanne Ada-
mo ad Præfectos munitus
Epistolis, quibus eisdem Pa-
ter Joannes enixè rogaret ex-
tero nimirum hospiti locum,
sedemque aliquam in sua Me-
tropoli ipsi concederent.

V.

Annuit oblati Pater Anto-
nius, quamquam Coreanæ suæ,
quam præoptaverat expeditioni
desiderio adhuc teneretur;
eoque subtristis ac meditabun-
dus coram Salvatoris Imagi-
ne (externa, an interna sensi-
bili voce non ausim affirmare)
hæc ipsamet verba, Hispano ta-
men Idiomate, suggeri: *Nam
tu ob amorem mei in Provinciâ
Xantung te conferes?* Quo sub-
ito præsentaneoque favore
planè confirmatus, deposito-
que pro tunc Coranæ expedi-
tionis voto, alacer, & pedes-
tris PeKino ad Xantung Metro-
polim centum Hispanicis milli-
ribus ab aula distantem advola-
vit, Patris Joannis Adami Epis-
tolas Præfectis reddit, quibus
lectis, hi statim de providenda
Patri sede egerunt inter sese,
pecuniæque vi non modica col-
lata, aliquantula à Patre ad-
iuncta commoda, opportuno-
que satis loco empta est Do-

mus; migravit in illam Pater,
in eaque integrè panè biennio
solus, unoque contentus famu-
lo, quem immorigerum, & in-
solentem censit. Chara & rerum
Sinenſium discendorum labori
atque molestiæ, ipse sibi disci-
pulus, & magister, non sine
multis præ tédio, & quadam
fructus desperatione lacrymis
operam dedit, nec contemn-
dos tandem progressus impro-
bo constantique labore in his
fecit. Cumque adverteret toto
illo biennio, quo domi velut
inclusus manserat, rem Chris-
tianam lentissimè processisse, nec
domi, sed foris venandam præ-
dam, quæ quæritur, quieti illi
domesticæ finem imposuit; cæ-
pitque Neophytorum concur-
sare domos; hos ut Christiani
admoneret officii; illos jam pæ-
nè lapsos erigeret, firmaretque;
Gentilemque viciniam ad do-
mos Neophytorum coeuntem
dedoceret; idolatriam Christia-
na disciplina imbueret; Christi
moribus informaret. Hunc ve-
rò agendi tenorem constantè
deinceps ita tenuit, ut duoden-
nio, & ultra diem panè nullum
abire sibi, sit passus: quo non
modo hanc, modo illam Urbis
regionem, nunc hanc, nunc
illam extra muros villulam, pa-
gumve, etiam ad duo inter-
dum milliaria distantem, astuan-

ti aut gelido licet Coelo, pedibus non obiret, quo vel subveniret Neophytis, vel Gentilibus doctrinæ cœlestis audiendi copiam faceret, auditum aliquando dicere: Utinam mihi jam lassio, & ab una expeditione redeunti occurrerent alii domi, qui reditum meum prestolarentur, meque ad novas expeditiones revocarent. His verò laboribus suis ita fructus respondit, restitit, ut initus eorum numerus, quos in Provincia Xantung, quo tempore in illa venturus est, sacro lavacro tinxit, ad plurtquam quatuor millia ascendat.

VI.

Postquam biennium pænè solus in ediscendis Sinarum characteribus defudasset, adjunctus est illi R. P. Fr. Bonaventura Ibañez. Unoque aut altero post hujus adventum interjecto anno, ratus Xantung-nensem vineam opera suam minus indigere, præsertim cum jam Societatis Jesu intermissa olim sedes restaurata iterum esset, in eaque Præco etiam Evangelii alteri consideret sopito, & non extincto poenitus Coreanorum laborum desiderio, ardere de novo coepit. Accinxit ergo

fese, rebusque domi compositis, amantissimoque Socio commendatis, uno contentus famulo, duobus insuper Neophytis comitibus, iter ingressus est. Jamque nonaginta, & amplius leucas emensus erat, portum prope tenens, ex quo fretur utrique Regno intermediū trajecturus esset, cum divinumine, cui votum, non exfectus placebat, sic disponente, tam continuo molestoque alvi profluvio laborare cœperat, de eo non trajiciendo, sed domum quantocius reportando inter comites actum sit. Nec huic consilio dissensit bonus Pater, præsentis, eoque gravi labore ac periculo monitus, De cordi non esse ulterius ut pergeret. Quare domum reportatus est, non sine labore latronumque molestiis, qui semel in via occurrentes, lecticulum quo vehebatur adorti sunt, ejusque paupertate cognita, vana se opime spe prædeceptos delusosque riserunt; seque ad sua recipere latibula uno detraxat ex vectoribus asellis circa aurem vulnerato. Domum relatus, sanitatis, viriumque incolumitatem brevi recuperavit, pristinosque labores resumpsit, & ut jam supra narratum, promovit ulterius.

VII.

Nec uno animarum zelo constitit ejus virtus, fuit in eo præterea paupertatis, pauperumque amor, vilibus paucisque contentus. Pauperulorum casillas frequenter subibat, eleemosyna, prout poterat, etiam juvabat, fovebatque. Gentilem adolescentulum, eumque pauperulum, alvique profusio fæde laborantem domi aliquando excepit, terfit, in lectulo composuit, propria operuit culcitra, eique tanquam famulus ministravit, donec Baptismo renatum, morboque confectum, ad Coelestem patriam evolantem præmiserit. Injuriarum patiens, beneficia pro iis rependebat. Egressus erat aliquando pro more suo ad visitandos commorantes in Urbis angulo nonnullos Neophytos: occurrit illi in via Gentilis impudens, qui gravibus eum injuriis, dictisque procacibus publice oneravit: obmutuit ad omnia Pater, silentioque suo premeus maledici impudentiam, suaeque patientia obruens, viam suam profecutus est. Post aliquos menses impudens ille meliori afflatus spiritu, Christianæ

legi, quam poenitus abhorrebat, quaque dictis tã fæde ante laceraverat, affici coepit; adeo ut non de ea blasphemanda, sed de ea amplectenda cogitaret. Non defuit illi Pater Antonius, eumque sufficienter instructum ad lavacrum tandem admisit, bonusque deinceps exiit Christianus.

VIII.

Humilitatis, contemptus sui, pietatis erga Deum, Dei Virginem, Sanctosque, præsertim pia erga Christi vulnera ad extremum penè hanc argumenta dedit. Extremis infirmitatis diebus monetur de vitæ periculo, rogatusque, Deo se totum permitteret, respondit, se in vulneribus Christi conquiescere, in eisdem totum inveniri, contereri totum interdum respondebat. Hac sibi suavia sepe nomina Jesu, Maria, Joseph. Arcumque parvulum Christi in Cruce pendens simulacrum, sibi olim in Hispania ab illustri illa Matre Ludovica de Carrion dono datum, quodque semper vestijuxta pectus assutum gestaverat, manutenus, pectori nunc apprimere, nunc admotum labijs deosculabatur.

IX.

Religiosæ verò disciplinæ ita tenax fuit , præsertim in juveniis , ut nihil vel in mediis laboribus de eadem remitteret, eadem , & singula , tam quæ ex præcepto Regulæ imperantur , quam quæ ad libitum per eandem relinquuntur , studiosè observabat : Vigiliis ad multam noctem , nunc scribendo, nunc meditando , aut orando, corpus domabat suum , verberibusque attrerebat domitum, attritumque non lecto plerumque solabatur , sed genibus ad pectus complicatis solo sedens, inclinatoque supra eadem capite , reliquum noctis sic dormiens transigebat. Ab otio semper ita abhorrebat , ut nusquam ei vacaret; quod ut fugaret lōgè à se , perpetua ei exercitatio, & quasi lucta fuit cum libris Sinicis , vel legendis , vel eorum transcribendis characteribus, vel eorum vestigandis erroribus. Bina de Christiana lege opuscula Sinicè composuit, præloque dedit. Apologiam insuper pro fide Christiana in ejusdem accerrimum insectatorem Sinam , non sine multarum vigiliarum sumptu conscripsit. Gallicam etiam de Magæ cujusdam reductione narrationem , eam-

que justo satis volumine comprehensam Hispano Idiomate donavit , improbi sanè laboris argumentum ; quin , & in variis carceribus propter fidem inclusus , non otia , nunc his, nunc illis salutis monita impartiebatur , varique vicinorum carcerum receptacula pernetrando , in omnibus Christianæ legis sementem jaciebat. Semel hunc collo injecto, una cum tribus , è Societate , & altero, è Dominicana Familia Patribus per publicas aulae Pa Kinensivias ad judicium Tribunalis causa fidei ductus , Judicibusque præsentatus, Christi nomen, & fidem confessus est , & pro parte defendit.

X.

Curatur honorificè ejus funus 20. Maji die S. Bernardino Senensi sacro, prosequentibus ex Augustiniana, Dominicana, & Societatis Jesu Familia Patribus, necnon selecto nobilium Lusitanorum Regis Lusitanici ad Sinarum Imperatorem Legati comitum manipulo, sepultusque est juxta duos Societatis Jesu Patres, ejus coexules, & in eodem propter Christum exilio jam ante defunctos. Cantone Sinarum 17. Junii 1669. Joannes Balat Societatis Jesu. Hæc sci-

Teitè, sed diminuto calamo.
Acerbitatem sui poenalisissimi
carceris describerem eloquen-
tissimis verbis Cassiodori lib.

11. variar. Epist. 40. dicentis:

„ Cella gemitum, tristitia do-
„ mus, apud superos Plutonis
„ hospitium, locus perpetua
„ nocte coecatus, tandem infa-
„ sione lucis albescat: in qua
„ non novum tormentum susti-
„ net reus, qui antequam incur-
„ rat necis exitus à supernis pro-
„ batur abscessus. Primum pector
„ ille, collega catenarum, abomi-
„ nabili moerore diseruciat, au-
„ ditum alieni gemitus & la-
„ menta conturbant, gustum je-
„ junia longa debilitant, tactum
„ pondera prementia defati-
„ gant; lumina diutius tenebris
„ obtusa torpescunt. Non est
„ unum clausis exitum: multifa-
„ ria morte perimitur, qui carce-
„ ris squalore torquetur. Nunc er-
„ go teos de Averno tuo vic-
„ tuos emitte. Redeat ad Su-
„ peros, qui ex magna parte
„ Inferos pertulerunt. Atria tua
„ vacuitatibus impleantur. Lo-
„ cus ille perennium lacryma-
„ rum quondam tristes incolas
„ perdat. Non sunt inde, qui
„ lati sunt: qui tunc profecto
„ habebit gratiam, si desertus
„ appareat. Exite inclusi, vicina
„ morte semper pallentes. Re-
„ dire ad lucem, quos caligan-

„ tes tenebrae possidebant: ni-
„ hil amplius optata morte pas-
„ suris nisi quod adhuc potera-
„ ris occidi. Taceam de ejus
exilio; *siquidem* (Philone teste
lib. de Habrahamo) *mors ca-*
lamitatum finis est, exilium
vero non finis est; sed, novorum
malorum initium, dum evitata
una sensu carente, innumerae
mortes sentiuntur. At sapienter,
& moraliter Hugo Victorinus lib.

3. Didasc. erud. cap. 20. *Delica-*
tus ille est adhuc, cui patria dul-
cis est: fortis autem, cui omne so-
lum patria est: perfectus verò, cui
totus mundus exilium est. Ille
mundo amorem fixit; iste sparsit;
hic extinxit.

Litteræ **B** cognomento
vocatus fuit Eratosthenes.

Laertius in
eius vita.

BARTHOLOMÆUS Laurel,
ex nostris Discalceatis laicis, ac
natione Japo, Nangasachi, die
17. Augusti ann. 1627. pro fidei
confessione crudelissima flami-
na combustus fuit. Illus. Aduar-
te lib. 2. Hist. Dominic. Philip-
pin. cap. 31. Tiburtius Navarro
de Fructib. posthum. S. Petri
de Alcantara cap. 16. Extant pro
ejus Canonizatione tres Proces-
sus confecti, ac Romæ impressi
anno 1675. 1685. & 1690. S. Ili-
do-

dorus 17. Orig. cap. 7. *Laurus à verbo laudis dicta. Hanc arborem Græci daphnem vocant quod nunquam deponat viriditatem; inde illa potius victores coronantur.*

BARTHOLOMÆUS Ximenez, Provinciæ S. Joannis in Valentino Regno alumnus, ac fervidus Concionator, à Mahometanis, coram quibus de Christo testimonium præconizaverat, in quodam itinere inventus, apprehensus fuit. Sed in eadem via apparentibus sibi Martyrum Regina, & Patriarcha Seraphico, continuo diffuso ore divinitatis Christi potentiam proferens, & Mahometani dogmatis fœditates manifestare non cessabat. Quare in vindictam sui maledicti Vatis, odiumque nostræ fidei ibidem obcoëctati Saraceni decapitarunt: corpusque crudeliter distractum miserunt in cisternam veterem, quæ non habebat aquam. Loco autem & voce infatigabili, & lucido fulgore à Domino commonstrato, venerunt nostri Discalceati, tulerunt corpus ejus, & honestè in suo Acorensi S. Antonii Conventu sepelierunt ann. 1609. quo martyrium cōplevit. Consule Antonium Panes tom. 1. Chronic. laudatæ Provinciæ lib. 3. cap. 4. & Antonium de Huerta in His-

tor. S. Petri de Alcantara lib. 3. cap. 15.

BERNARDUS à S. Josepho Toletanus, Provinciæ S. Gregorii alumnus, à Philippinis in Japonium trajecit anno 1632 à quo tempore vix potuerit egregia nostrorum Missionariorum facta sciri. Eum tamen Martyrem fuisse non leve credit, & refert N. Fr. Joanne à Jesu in suis *nostrorum Martyrum Catalogis* in Archiv. nostræ S. Pauli Provinciæ asservatis.

BLASIUS Palominus, Provinciæ Granatensis filius, sed Provinciæ Discalceatorum Philippinarum jure habitationis acquisitus, cum Gentium conversionem zelaret, ad Molucæ mittitur, ubi post graves poenas pro Deo toleratas, tandem anno Domini 1614. die 6. Januarii ab Idolatris occisus, gaudium intravit Domini sui. Ex Vvadingo de Martyribus Tiburtio Navarro cap. 17. Arturo in Martyrologio die 6. Januarii, Rapineo, Gravina, & aliis. De ejus canonizatione agitur, ad cujus Processus conficiendos litteræ petuntur Apollolicæ, ut constat ex Libello Joannis Roncalioli Neapolitani vulgato anno 1626. Consule An-

Antonium de la Llave Trien.
13. fol. 1366. Gasparem de la
Fuente fol. 43.

BLASIUS Rodriguez, ex quodam pago Vallis Placentini in Extremadura oriundus, Provinciæ S. Gabrielis alumnus; animas perquirens, in Floridam Insulam pervenit. Ibi pro nomine Jesu insudans, Topique à Gentibus quæsitus, & inventus, cum Sacrum celebraret, cumque in oratione genua persisteret, vulneribus confossus, martyrio coronatus fuit anno 1595. in festo Nativitatis Immaculatæ Virginis. Ejus corpus in campum dejectum, à volucris, veneratum, catibz tetigit, & illico viscera effudit, quodam Christiano vidente, qui corpus ad montem transferens, ibidem humavit. Daza 4. part. lib. 2. cap. 53. Joannes à Trinitate tom. 1. Chronicæ laudatæ Provinciæ lib. 3. cap. 26. Antonius de Huerta lib. 3. Histor. S. Petri de Alcantara cap. 15. Consule Arturum die 8. Septem. §. 3.

D. Anbr.

Serm. 11.

Psal. 18.

C

Littera Caph incipit, quæ latina interpretatione significat curvati sunt.

COSMAS à Plagis, Provinciæ S. Gregorii devotus alumnus, in fidei confessione, post diversa tormenta, Martyr evasit. Hæc N. Fr. Joannes à Jesu in suis laudatis Catalogis Martyrum nostrorum num. 37. Locus temporis, ac circumstantiæ martyrii desiderantur.

Ex D. Hier.

ap. Le Blanc;

in Ps. 118.

fol. 162.

Daleth (latine **D**) portam, ostium, tabulam, librum, attenuitatem, paupertatem, ariditatem, ac exinanitionem significat.

DAMIANUS Valentinus, Hispanus Conventus Pacensis, Provinciæ S. Gabrielis Discalceatorum alumnus, professione laicus, qui cum martyrii desiderio tangeretur, ad Infideles transeundi veniam à Ministro Generali facile impetravit, ut à laicatu ad Clericatum ascenderet, antequam viam aggrederetur. Paruit, in Africam trajecit, Christum Infidelibus prædicavit, à quibus captus, & in ignem projectus, sed nihil læsus, tandem lapidibus appetitus, & gladio percussus, Martyr occubuit anno 1533. die 2.

Au-

Augusti. Vvadingus de Martyribus, Molles, Gonzaga, Barezus, Daza, Rapinæus, Marianus apud Arturum in Martyrologio die 2. Augusti §. 10.

DIDACUS à Cruce, seu de Palomares, Provinciæ S. Gregorii alumnus, Japonicè conversioni admodum deditus anno 1619. Ut sterilem terram, vel divino fidei semine imbueret, vel fuso cruore irrigaret, hostiam pro Christo se ipsum immolavit. Series autem sui martyrii, quia in Regione valdè longinqua & omnino clausa, est nobis incognita. Martyrem vocat N. Fr. Joannes à Jesu in Catalogis nostrorum Martyrum in Archivio nostræ S. Pauli Provinciæ asservatis. *Fervidum, fortem, & intrepidum* appellat nostrum Didacum Tiburtius Navarro cap. 12. fol. 62.

DIDACUS à S. Francisco, ex Oppido Membrilla in Veteri Castella oriundus, clarissimus filius Provinciæ S. Pauli, Concionator eximius, continuo ardens amore salutis animarum, ad Insulas Philippinas, indeque ad Japonense Regnum Commissarius Provincialis institutus evolavit. Anno 1615. die 14. Aprilis in horrendum Vomuræ carcerem missus, sepèque gra-

via passus, iterum navigio deditus in Japonium devenit anno 1618. Quanta ibidem constantia fidem Christianam disseminaverit: quantum meritis, & virtutibus illuxerit: quotque sacro Baptismate intinxerit; quis enarrabit? Hic velut alter Paulus, à cunctisque Japonibus Martyr appellatus, vitam inenarrabilibus ærumnis plenam perdidit, & æternam comparavit anno 1633. Quo martyrii genere palmam sit assecutus, & nobis incognitum. N. Fr. Joannes à Jesu Provinciæ S. Pauli filius, ac Provinciæ S. Gregorii alumnus in suis Catalogis nostrorum Martyrum in Archivio laudatæ S. Pauli Provinciæ asservatis Martyrem esse minime dubitat. R. A. P. Fr. Josepho Sicardo, Augustiniano, tomo unico Historiæ Ecclesiasticæ Japonensis lib. 3. cap. 20. præbeamus auditum.

„ Tambien avia muerto
 „ (inquit) por este tiempo el
 „ zelosissimo Ministro de la
 „ propagacion de la Fè el Pa-
 „ dre Fr. Diego de S. Francis-
 „ co, Comissario, que era de
 „ su Religion en Japon; de cu-
 „ ya muerte, y tiempo de ella
 „ no he podido descubrir noti-
 „ cia alguna; pero, aunque no
 „ la padeciese à manos del Ty-
 „ rano, le he dado repetidas

„ veces el titulo de Martyr, ci-
 „ tando la Relacion, que escri-
 „ biò de otros muchos; porque
 „ no solo lo fue en el deseo, sino
 „ tambien en el hecho de aver
 „ padecido por la Fè de Christo
 „ Señor nuestro los rigores de
 „ la horrible Carcel de la Cor-
 „ te de Yendo (que describe
 „ con imponderables voces)
 „ desde Abril de 1615. hasta
 „ Septiemb. de 1616. q̄ fue des-
 „ terrado con otros à la Nueva
 „ España; desde donde volvió
 „ despues à Philipinas, y de alli
 „ pasó al Japon el año de 1618.
 „ y empleò lo restante de su
 „ vida en la conversion de sus
 „ moradores, y consuelo de
 „ los Christianos, que en vida
 „ le llamaban Martyr, por los
 „ muchos trabajos, enfermeda-
 „ des, carceles, y destierros, que
 „ padeciò en defensa de la Fè.
 Ad rem Rhenanus Annotat. 1.
 in Librum Tertuliani ad Mar-
 tyres : *Non solum Martyrum*
appellationem accomodabat ea
etas, qui in toleratis suppliciis
pro Christo mortem obierant, sed
& illis, qui in confessione nil tor-
mentorum atrocitate moti fir-
miter persisterant, etiam si ad-
huc in carcere detinerentur, &c.

DOMINICANUS à Nangasa-
 chi, laicus, unus fuit ex illis Ja-
 ponensibus Martyribus, qui an-

no 1628. die 8. Septembris ig-
 ni traditi Coelestè Patriam adie-
 runt. Extant tres Processus pro
 eorum Canonizatione confecti,
 & Romæ impressi in folio an-
 nis 1675. 1685. & 1690. Ipsius
 memoriam facit R. P. Fr. Gas-
 par de la Fuente fol. 47. Histor.
 Capituli Generalis Toletani an.
 1633. Doxicus fuit nostri V.
 Martyris Fr. Antonii à Sancto
 Bonaventura, in cujus manibus
 Seraphica vota vovit Domino
 in horrendo Vomuræ Carcere,
 & cum ipso triumphavit. Con-
 sule Martinum à S. Josepho tom.
 2. Chron. lib. 4. cap. 15. Sicar-
 do lib. 3. cap. 2. fol. 337.

Litteræ omnes, quibus nomen

Franciscus

scribitur, mysticè, allegoricè,
 vel symbolicè Crucem Domini-
 cam expriment.

Petrus de Alba

Tab. 9. art. 6.

FRANCISCUS à S. Andrea;
 (cujus memoriam fecit Tibur-
 tius Navarro de Fructib. pos-
 thum. S. Petri de Alcantara cap.
 15. fol. 71. & fol. 62. cap. 12.)
 Discalceatus alumnus Provin-
 ciæ S. Gregorii, unus fuit ex
 illis Discalceatis, qui è Philip-
 pinis Insulis anno 1619. in Ja-

ponium intrarunt intrepidi, fortes, & fervidi. Director, & Confessarius fuit V. Martyris Francisci Tomaya, ejusque studio ejus reliquiae à Christianis collectae Nangasachum in domum cujusdam fidelis translatae fuerunt. In odorem suavitatis Deo oblatum fuisse credit N. Fr. Joannes à Jesu in Catalogis suis nostrorum Martyrum in Archivio laudatae S. Pauli Provinciae asseruatis. Sed cum ab anno 1632. Evangelii porta in Japonio clausa fuerit, desiderantur egregia nostrorum facta, & trophea.

S. FRANCISCUS Blanco, Gallicus, quem alma S. Jacobi Provincia Regularis Observantiae Ordini nostro genuit; Ecclesiae & Coelo Philippini Conventus educarunt, in quibus domicilium habitationis accepit, & Minoribus Discalceatis est associatus. Iste sanctissimae Virgini addictissimus fuit, orationi & poenitentiae indefessus vacavit, ter singulis diebus verberare corpus afflixit, puritatem cordis, & linguae innocentiam semper coluit. Cum in Japonium transisset, intra tres menses sufficientem confessionibus audiendis linguae intelligentiam acquisivit summa charitate leprosis servivit. His vir-

tutum, & bonorum operum gradibus ad Crucis mortem pervenit, quam laeto, & sereno vultu aspiciens, & in haec verba erumpens: *In manus tuas Domine, commendo spiritum meum*, se lanceis transfigendum obtulit, & ad ultimum usque halitum à divinis laudibus non cessans, stolam jucunditatis accepit in sanguine Agni dealbatam. Vvadingus, Martinus à S. Josepho, Joannes à S. Maria; Marcellus à Ribadeneira Antonius de la Llave, & Authores adducti prima parte hujus Bibliothecae verb. *Sanctus Franciscus Blanco*: quibus ad de Reformatum Didacum de Lequile tom. 1. Hierarchiae Seraphicae perfecta eruditione haec verba facientem: *B. P. M. „Franciscus Blanco; Concionator. Francus, hilarisque „rubuit Blancus, dum candi- „dam animam emittens, è corpore sanguinem, francam „atque expeditam, immortalis stola candidatus, militem „ad Christum.*

FRANCISCUS à S. Bonaventura, (cujus Acta recensent Martinus à S. Josepho tom. 2. Chron. lib. 4. cap. 15. Antonius de la Llave Trienn. 14. Prov. S. Gregorii cap. 37. Antonius quoque de Huerta in Histor. S. Petri

Petri de Alicantara lib. 3. cap. 15.) Natione Japo, strictiori Observantia additus in Discalceata Philippinarum Provincia, discipulus, ac socius in vinculis, & martyrio V. Apollinarii Franci esse meruit die 9. Septembris anno 1622. Concinnant quoque solum agonem Peregrinus, & Vvadingus in suis Catalogis, ac Gaspar de la Fuente fol. 43. Historiæ Capituli Generalis Tolerani. Franciscus a S. Agnete part. 2. lib. 6. cap. 42. Extant processus confecti pro ejus Canonizatione.

FRANCISCUS Galve, Valentia Regno Vir tantus originem debet. A teneris annis virtuti, & litteris deditus, ab illustrissimo Urbis Valentia Archiepiscopo Ecclesiasticæ militiæ adscriptus, & animarum curæ postea præfectus est. Sed qui ad perfectionem Evangelicam aspirabat, in arcto, & paupere Discalceatorum Provinciæ S. Joannis Baptista Conventu, S. Joannis de la Ribera nominato, Ordinem Minorum intravit; qui postquam propriæ perfectioni vacasset, aliorum utilitatibus servire volens, ad Philippinas mitti curavit, indeque Missionibus Apostolicis deditus, in Japonium transivit. Sed cum in crudeli omnium Sacerdotum,

& Prædicatorum expulsionem Nangasacho Manilam redire coactus fuisset, occulti talenti impatiens, iterum in Japonium reverti meditatur. Quare Malacam pergit, & in opportuna navigatione iter optatum aggredi tentans, timore nautis, & mercatoribus ab Imperatore Japonii incusso impeditus fuit. Quid faciet fervidus Prædicator? O miram amoris adinventionem! Habitum Æthiopis induit, & nigrum colorem vultui superinduxit; sicque se remigem triremis locavit, & hac foelici arte per mille labores, per mille pericula ad Japonii litus accessit; ubi cum miros fructus produceret, tandem martyrii coronam percipit. Proditus enim à falso Christiano, foris Fidele, intus Idolatra, in carcerem dejectus est, & cum Patre Hieronymo ab Angelis Societatis Jesu, & aliis quinquaginta, & uno Fidelibus die 4. Decembris ann. 1623. ignis combustionem in odorem suavitatis Deo oblatus est. Vvadingus, Antonius de la Llave Trin. 14. cap. 41. Gualterius, & Solierus apud Arturum die 4. Decembris S. 1. succinte Musa Christiana:

Ingeniosus amor docuit mutare
re colorem:

Remigis officium , magnos per-
ferre labores.

Hinc nive candidior Franciscus
luce coruscans

Occupat ignitus stellantis cul-
mina Coeli.

Solidius D. Bernardus serm. 28.
in Cantica : *Cognoscit Ecclesia,
quæ & emulatur nigredinem , ut
decorem participet. Non confun-
ditur nigra videri , nigra dici, ut
dicat dilecto: appropriata exprobra-
tium tibi ceciderunt super me.
At sane nigra instar pellium Sa-
lomonis , foris scilicet , & non
intus.*

FRANCISCUS à S. Ildephon-
so , Provinciæ S. Josephi filius,
actualis Guardianus cum esset
Conventus de Ignei Discal-
ceatæ S. Gregorii Provinciæ in
Insulis Philippinis , in arctam
custodiam à Mauris conjectus,
variisque suppliciis cruciatus,
pro Catholica fide usque ad
mortem fideliter certavit anno
1636. Agit de eo N. Fr. Joan-
nes à Jesu in laudatis Catalogis
nostrorum Martyrum num. 37.

FRANCISCUS à S. Joanne,
Confessarius , strictiori Obser-
vantia Discalceatorum nomen
dedit in Provincia Mexicana S.
Didaci. Anno 1596. Japonibus
infidelibus sociatus in Sinense
Regnum trajiciens , cum magis

ac magis clamaret , voluntarium
homicidium , gravemque mu-
tilationem membrorum con-
demnans (viderat enim Japo-
nenses , ne in manus Sinensium
inciderent , semetipsos crudeli-
ter dilaniare) ab illis Barbaris
extinctus fuit. De eo agit N. Fr.
Franciscus à Sancta Agnete part.
2. Chron. Provinciæ S. Grego-
rii lib. 4. cap. 4. & N. Joannes
à Jesu in laudatis Catalogis nos-
trorum Martyrum num. 2.

FRANCISCUS à S. Maria, sex-
cundissimæ Martyrum Matris
Provinciæ S. Josephi filius, unus
fuit ex sanctis Missionariis, qui
cum Patre Fr. Petro de Alpha-
ro ad Philippinas profundi
S. Gregorii Custodia transie-
runt. Iste igitur cum linguas ex-
terarum Nationum addiscere
non posset , pro dono lingua-
rum acceperat à Deo omnium
dona virtutum ; quare contem-
plationi , cæterisque religiosa
vitæ exercitiis vacans , preca-
batur quotidie Dominum , ne
propter impedimentum loque-
læ martyrii corona privaretur.
Ei auditus est pro sua humilita-
te , namque cum à S. Gregorii
Custode in Hispaniam ad postu-
landum à bona Matre Fratrum
subsidium mitteretur , fortè in
Insulam Burnei appulit , à cu-
jus Rege Mahometano benignè

nè exceptus fuit. Sed cum Vir ferventissimus ejus salutem sitiret, utebatur sociis suis (quamquam parum in lingua versatis) interpretatione; & Regi Infideli Mahumeticæ legis insaniam liberè prædicabat. Iratus, & furore accensus Princeps, verbi divini Præconem multis injuriis, & contumeliis affecit, mox impios Suacarios misit, qui repletum in oratione Franciscum lanceis, & gladiis transfigentes, & dissecantes, caput ipsi ampuverunt, & corona martyrii dignum effecerunt. Tiburtius Navarro de Fruct. posth. S. Petri de Alcantara cap. 17. Joannes à Jesu in utroque nostrorum Martyrum Catalogo num. 1. Franciscus à S. Agnete 1. part. Chron. Prov. S. Gregorii lib. 1. cap. 38. Antonius de Huerta lib. 3. Hist. S. Petri de Alcant. cap. 15. ac N. Chron.

FRANCISCUS à S. Maria, alter, ex Oppido Montalbanejo Toletani Archiepiscopatus oriundus, Provinciæ S. Josephi filius, zelo animarum ductus ab Hispania in Philippinas Insulas, indeque ad Japonium nostrorum Discalceatorum Commissarius trajecit. Hic strenuus Christi athleta propter verbum Dei vivus in ignem injectus die 17. Augusti anni 1627. victor

in Cœlum ascendit. Extant pro ejus Canonizatione Processus confecti, prout testatur N. Franciscus à S. Agnete part. 2. Chronica Prov. S. Gregorii lib. 7. cap. 33. cum quo N. Fr. Joannes à Jesu in laudatis Catalogis nostrorum Martyrum num. 25. Augustinianus Sicardo lib. 3. Christianianitatis Japonensis cap. 2. Martyrio 18. Illustrissimus Aduarte tom. 1. Histor. Dominicanæ Philippin. cap. 31.

S. FRANCISCUS à S. Michael, (de la Parrilla) nobilitate ingenua clarus, Provinciæ Immaculatæ Conceptionis in Hispania professus; sed altioris perfectionis, & Reformationis zelo ductus, Provinciæ Discalceatæ S. Josephi voluit aggregari in nostro S. Pauli Conventu Oppidi de Coca. Laicus erat, omni virtutum genere excultus, martyrii autem desiderio flagrans ad Philippinas mitti postulavit; ubi Crucis signo hominem Indam viperæ morfu laceratam, è mortis indubitatae faucibus eripuit: & mulieri agonizanti linguæ usum reddidit, ut Baptismum petere, & ejus lavacro salvari posset. Quibus actibus cum se alium Raphaelem exhibuisset, cum se paupertate, puritate, abstinencia, & sensuum mortificatione dignum

Franc.

Francisci nomine ostendisset; tandem pro Dei gloria crucifixus, sanguinis sui testimonio firmavit, quod Propheta cecinit: *Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat.* Et efficacius ingerens passione, quam ore (*quis ut Deus*) se in Coelesti praelio verum Michaellem esse probavit. Vyadingus, Tiburtius Navarro in suo S. Petri de Alcantara post mortem redivivo cap. 16. Ludovicus Baviam tom. 4. Histor. Pontif. cap. 58. Fernandez lib. 1. Histor. Eccles. cap. 2. & alii plures, quos citant Martyrologium Hispanicum, & Franciscanum die 5. Februarii. Consule tom. 1. meae Chronicæ lib. 5. à cap. 1. Et fructu Didaco de Lequile tom. 1. Hierarchiæ Seraphicæ dicente: Beatus Martyr Franciscus à Sancto Michaelle, laicus, qui frangens vincula carnis, Cruci, & Carnifici generoso spiritu eam exhibuit, Archangeli Michaelis sui fortitudine Satanam pedibus calcavit, ac lancea amoris Dei, & Romanæ fidei (lancea materialis bis corporaliter transverberatus) amoris vulneribus crudeliter percussit.

FRANCISCUS de Varajas, Provinciæ S. Gregorii alumnus, unus fuit ex illis Discal-

ceatis, qui anno 1619. ad Japonenses properantes, multas persecutiones, graviaque passi in Evangelio diseminando, Martyres prædicantur à N. Fr. Joanne à Jesu in suis Catalogis in Archivio nostræ S. Pauli Provinciæ asservatis. Series autem sui martyrii desideratur. *Intr. pidum, fortem, & fervidum prædicat nostrum Franciscum Tiburtius Navarro cap. 12. fol. 62.*

Ex PP. & Exposit. in Ps. 118.

G

Tertia Alphabeti Hæbraïd littera Gimel donationem, retributionem, plenitudinem, perfectionem, provocationem, ablationem, maturitatem, & Cæterum significat.

GABRIEL à Magdalena, laicus, in Discalceata S. Josephi Provincia strictiorem Observantiam professus, magno spiritus fereore in Provinciam S. Gregorii Philippinarum, indeque in Japonense Regnum translatus, ut laboribus intra persecutionis procellas Christianis succurreret. Iste ergo fuit unus ex illis Apostolicis Viris, qui in publica Evangelii Præconū expulsiōe an. 1613.

latuerat; & licet detectus in Sinam relegatus fuisset, uno tamen anno vix elapso, in Japonium regressus est, in quo ab eo tempore ferventissime laboravit. Igitur hic, quem charitas medicinam docuerat, cum in diversis Imperii Japonici partibus amoris sui vestigia reliquisset: cum omnium, etiam Gentilium, estimatione plurimi duceretur, die 3. Septembris ann. 1633. captus, nullius adulationibus, aut promissis à fide alienari potuit: quare tandem diu quæsitam, toties ereptam, martyrii palmam accepit. Iussu enim Tyranni in aquas calidissimas injectus, debebat illico caloris vehementia suffocari; sed divino robore sustentatus, vilis est in ferventibus aquis tanquam in suavi balneo recreatus; immo, quod mirabilius est, evanuit è circumstantium oculis, & in domo Gubernatoris intra Urbem Nangasachum septem leucis ab aquis distantem apparuit, & à Ministris quæsitus, rursus in eas rediisse conspectus est. Illinc itaque eductus, in ardentissimum rogi inicitur; ubi flexis genibus, & brachiis extensis immobilis orando perseverans, suaviter expiravit. O verè beatus homo; cujus vita continuis mortificationibus, abstinentiis,

pœnitentiis, orationibus, laboribus, & bonis exemplis contexta, tam gloriæ mortis termino concluditur! Ex Processibus pro ejus canonizatione factis, Martyrio 24. Tiburtius Navarro cap. 17. Antonius Huerta lib. 3. Historia S. Petri de Alcantara cap. 15. Joannes à Jesu in Catalogis N. Martyrum num. 31.

GARCIA Márquez, Baticus in Nova Hispania factus Minorita, ad Provinciam S. Gregorii, indeque ad Japoniū Christum, & hunc crucifixum, prædicans, in Insula de Xicoco dicta apprehensus, siti, fame, variisque ærumnis pro Christi nomine toleratis, in vinculis obdormivit in Domino. D. Laurentius de Padilla de Orig. domus Marquez §. 79. fol. mih. 203.

S. GONSALVUS García, in Orientali India natus, cum pluribus annis corruptibilis mercaturæ commercium in Japonio exercuisset, ad Philippinas secessit; ubi relictis omnibus, pretiosam Seraphicæ paupertatis margaritam in Discalceatorum Conventu quæsit. Habitu autem Franciscano indutus, cum B. Commissario Petro Baptista socius Legationis,

&

& Missionis in Japonium re-
versus est, ut gentes Christo
lucrificeret. Cumque nuper,
dum in sæculo viveret, Tayco-
samæ Imperatoris notus fuisset,
ob magnam divitiarum
contemptum eidem iterum non
tissimus extitit. Sed cum furor,
& superstitio benevolentiam
Regis suffocassent, crudeli ip-
sius edicto comprehensus, mar-
tyrii palma decoratus est, &
corporis vitam perdens pro
Christi fide, animam cum Dei
gratia salvavit: mundo perditus,
Cœlo salvus, ad immat-
cescibilem salutem transivit. Ex
Tiburtio Navarro, Vvadingo,
Arturo, Marcello à Ribadenei-
ra, Antonio de la Llave, Daza,
aliisque non paucis classicis Au-
thoribus. Laconicè & jucundè
Reformatus eruditus Pater Fr.
Didacus de Lequile tom. 1.
Hierarch. Francisc. sequenti-
bus verbis: Beatus Martyr
,, Confalvus, professione lai-
,, cus, salvus Dei gratia triplici
,, Baptismate, Ecclesiastico per
,, lavacrum, Seraphico per ci-
,, licium, sanguineo per mar-
,, tyrium.

GENESIUS de Quesada, Sacre
Theologiæ Lector, Provinciæ
Cathacenensis alumnus, & in
Discalceata S. Gregorii Phi-
lippinarum immatriculatus, in

Japonium ingressus, propter
Redemptoris gloriâ in tetrum
Yendi ergastulum primò tras-
latus, tandem novo genere
martyrii, ligatis ad trabes pe-
dibus, capiteque in subterra-
neam speluncam pendente, de-
ficiente sensim hâlitu, spiracu-
lum vitæ à Creatore acceptum
emisit anno 1633. Vvadingus
in Catalogo, Tiburtius Na-
varro de Fruct. post. S. Petri de
Alcantara cap. 17. Huerta in
Histor. S. Petri de Alcantara
lib. 3. cap. 15. Joannes à Jesu
in Catalogis N. Martyrum,
num. 34.

Inventum Simonidis Medici.

H

HIERONYMUS à Cruce, Sa-
cerdos, natione Japo, profes-
sione Minorita Discalceatus,
Provinciæ Philippinarum alum-
nus, fervidus Concionator,
quingentos & iterum quingen-
tos Japones baptizavit. Idcir-
cò carceri mancipatus, ac de-
mum vivus in ignem conjectus
Nangasachi, die 3. Septembris
anni 1632. victor ad astra mi-
gravit. Hæc noster Joannes à
Jesu in utroque nostrorum Ca-
talogo num. 33. Indistinctum
crederem ab illo Hieronymo à
Cruce

Cruce, de quo Choro 2. agimus, nisi Antonium de Huerta lib. 3. Histor. S. Petri de Alcantara cap. 15. fol. 355. legissem.

HIERONYMUS à S. Josepho, Confessarius, quem strictiori Discalceatorum Observantiæ Provincia S. Josephi genuit, zelo animarum ductus, ad Philippinas Insulas, indeque ad Japonense Regnum gradum faciens; in manus Gentilium incidit, à quibus, abscissis primitus in odium fidei & naribus & auribus, projectus in mare fuit. Consule Antonium de Huerta in Histor. S. Petri de Alcantara lib. 3. cap. 15. Agit quoque de ipso Joannes à Jesu in Catalogis num. 30. eum Chronica Philippinensi Dominicana lib. 2. cap. 49. fol. 311.

HIERONYMUS à Spiritu Sancto, Lusitanus, Barcelensis, alumnus olim Collegii S. Petri Connimbricensis, Arabidorum Provinciæ nomine dato, & virtutibus & litteris clarescens, Philippo II. dilectus, Custodis munere in Indiam missus fuit ann. 1593. ubi anno 1599. inter captivos primò annumeratus; demum in odium fidei palo alligatus, & positus ut signum ad sagittas, martyrium

consummavit. Georgius Cardoso tom. 1. Agiologii Lusitani die 14. Februarii, subdens, suos S. Petri Concollegas ejus veram effigiem in Capella laudati Collegii positam sequenti inscriptione exornasse: *Fr. Hieronymus à Spiritu Sancto Collegii D. Petri quondam, deinde Seraphici Ordinis alumnus, pro fide Catholica stipite affixus, illustre Jesu-Christo testimonium dedit martyrio coronatus.*

Littera I nomen salutare significat.

*S. Clemens
Alex. in Indice.*

JOANNES à S. Antonio (de el Caño) Illiturgensis, è Conventu Sancti Patris nostri Francisci Biatensis, ubi Seraphicæ militiæ nomen dedit, ad Philippinensem Sancti Gregorii Provinciam, indeque ad Japonium transiens anno 1605. doctrina, & consilio multis profuit, ac Christi fidem audacter prædicans, innumerabiles filios Ecclesiæ Romanæ genuit. Qua de re ira, & furor perciti Gentiles, velut S. Andreæ, crucifixerunt, ac sclopetorum ictibus corpus ejus transforarunt. Martyrium consummavit an. 1624.

cujus denique corpus ad nostrum Manilem Conventum translatum, ibidem requiescit. De eo agit R. A. P. Fr. Josephus Sicardo lib. 3. Histor. Eccles. Japon. cap. 18. adducens Ximena in Ecclesiasticis Annal. Giennii, & R. P. Franciscum de Bilches in suo Martyr. Japon. Kalendario die 8. Junii.

JOANNES à S. Martha. Patria hujus Viri Apostolici Catalonia, Provincia Mater, Provincia S. Jacobi Regularis Observantiæ, ex qua ad Fratres Minores Discalceatos Philippinarum transiit, & apud eos domicilium propriæ habitationis accepit; inde ad conversionem Japonicam ibit: ubi brevi sex mensium tempore linguam Nationis illius edoctus, ibi per tredecim annos invicta firmitate laboravit. Erat in eo vera perfecti Minoris effigies, erga pauperes, & præsertim leprosos, charitate ferventissimus, numquam otiosi vitus est; numquam, aut prædicatione, aut à confessione, aut à manuum operatione cessabat: Regulæ puritatis observantissimus, nudipes semper incessit, vili & repetiata tunica contentus, paupertatem Seraphicam ad litteram observavit. Uno verbo: talis erat, qualiter

Fundator Ordinis Franciscus, & Reformator Petrus propriis institutis effingere potuissent. Postquam igitur per tredecim annos, inter Discalceatos Japonii Apostolos, & inter ejusdem Regionis Populum summo omnium amore conversatus esset, die 24. Junii Patrono suo Charissimo sacra, anno vero 1615. propter fidei dilationem decessit.

Contigit autem ejus apprehensio sequenti modo: Cum Ministri Gentiles omnes Sancti Evangelii Præcones à Civitate Nangasacho in alias mundi partes relegassent, acerbam ovium Pastoribus destitutarum stragem in Regno Arimæ ediderunt. Qua non sine vehementi cordis dolore audita, Vir iste strenuus, qui in prædicta expulsiōe cum aliis quinque Fratribus suis latuerat, & se Fidelium necessitatibus reservarat, subito cecurrit, ut tenellum Christi gregem in hoc Arimæ Regno periclitantem juvaret, & solidaret: quare quotidie carceres, & patibula frequentabat, ut pabulo verbi, sicut confessionis remedio, ut Eucharistiæ Viatico Fideles martyrio subeundo destinatos aleret, & ad Patriam cœlestem duceret. Postea in Regnum Vomuræ se transtulit, infatigabili zelo semper nudipes,

pes, & pauper totius Regionis loca percurrens: hic octo diebus, ibi quindecim manens, ut omnibus ad salutem prodesset. Necessaria proculdubio fuit hujus Viri prædicatio Vomuræ Regni Christianis; illi namque veri Dei Sacerdotes, & verbi Sacri Ministros audire non soliti, jam omnia fidei nostræ dogmata dediderant, & plerisque in Apostasiam lapsis, tota gentis illius Christianitas proximam minabatur ruinam. Quibus malis promptiori, quo potuit, remedio bonus Medicus subvenit: immo ut facilius ministerium suum impletet, modestia sua, & doctrina, sanctæque vivendi ratione sibi Proregis amorem conciliaverat. Potuisset etiam liberè Christi Regnum annuntiare; firmare, & extendere, nisi factorum Deorum Sacerdotes invidia exagitati, metum Imperatoris Proregi incutientes, ipsum ad ferventissimi Patris apprehensionem induxissent. Captus itaque fuit, durèque constrictus, & Imperatoris mandato in publicum reorum carcerem Civitatis Meaci translatus. Quanta in eo ergastulo pertulerit incommoda, quis dicet? Erant in eo loco atrocium criminum rei morti destinati, qui Idolatriæ tenebris obvoluti, & pejoris poenis effecti, des-

perationem & malitiam damnatorum inibatantur.

Inter eos autem, velut Agnus mansuetus inter lupos, patiens Dei Prædicator Joannes versabatur, qui die noctuque à laudibus divinis non cessans, alios ad patientiam poenarum, ad poenitentiam scelerum, ad detestationem Idolorum hortabatur. Illi verò tanquam multa febre phrenetici in Medicum, eos curare volentem, insurgebant, & illum sputis, colaphis, ictibus, & injuriis afficientes, nonnumquam semiexanimem relinquebant, quos cruciatus, & ærumnas inscripta ad V. Patrem Ludovicum Gomezium Epistola Vir humilis commemorans, dicit, *se tunc in cepisse vera, & solida mortificationis experientiam facere.* Tribus igitur annis in tam horrendo carcere transactis, venit tandem ejus hora, in qua extra Civitatem eductus, stipatum omni virtutis exercitio martyrium capitis abscissione complevit. Corporis Servi Dei in minutas partes Tyranni jussu discerpti reliquias Christiani sedulo collegere, caput autem in alto suspensum, & custodibus commissum cum inferius scripta Japonicis litteris ejus sententia publicis oculis expositum fuit, diverso Dei, & Im-

peratoris motivo : Patris enim Cœlestis voluntas iusta, & sancta Christianorum devotioni consulit; Imperatoris verò furor, & rabies Religionis Catholice opprobrium intendit. Ex Tiburtio Navarro de Fructibus posthumis S. Petri de Alcantara cap. 12. Chronologo Provinciæ Sancti Jacobi tom. 2. & Arturo 14. Augusti.

JOANNES de Palma, Tole-
tanus, Provinciæ S. Joannis
Baptistæ alumnus, laicus, qui
mare trajiciens, ut illis efferatis
gentibus Evangelii lucem dif-
funderet, apud Insulanos Mo-
lucenses necatus est anno 1614.
De ejus Canonizatione agitur,
ad cujus Processus conficiendos
litteræ petuntur Apostolicæ, uti
constat ex Libello Neapoli edi-
to an. 1626. apud Typographi-
am Joannis Dominci Roncalioli. Ex
Rapinæ Hist. gener. Ord. Recol-
lect. part. 1. præfat. §. 4. Gravina
part. 2. cap. 24. in voce Turtu-
ris, Arturo in Martyrologio die
6. Januarii, Vvadingo, Anto-
nio de Huerta, Chronologo lau-
data S. Joannis Provinciæ tom.
1. lib. 8. cap. 82. ac Antonio de
la Llave Trienn. 13. fol. 1380.

JOANNES à S. Philippo, Con-
fessor, Provinciæ Discalceatæ
S. Pauli professus, cui quoniam

voluntas martyrii non defuit,
quod etiam gravissimos pro
Dei honore, & hominum sa-
lute labores sustinuit, in isto
brevis Heroum Discalceatorum
elogio locus denegari non de-
bet. Ille enim post multos an-
nos in prædicatione, & Genti-
lium conversione transactos,
gravi morbo afflictus in mon-
tem Fimitonguæ secessit; cum-
que mortis suæ transitum adesse
cognovisset, rogavit humili-
ter Dominum, ne eum (qui Sa-
cramentis administrandis inde-
fesse laboraverat) participatio-
ne destitutum relinqueret: volun-
tatem timentis se fecit Deus, &
oratione pauperis exaudivit; nā-
q̃ ipsi vita ad triduum proroga-
ta, Sacerdotē Tertiū Ordinis mi-
sit, qui Sacramenta Confessio-
nis, Eucharistiæ, & Extrema-
Unctionis ei cōtulit. Postea qua-
si alterum Simeonem Christus
dimisit Servum suum in pace, &
cum ad salutis suæ visionem in-
tuitivam perduxit. Ex Tiburtio
Navarro de Fruct. posthum. S.
Petri de Alcantara c. 16. Gaspare
à Fonte fol. 48. Hist. nostri To-
letani Capituli ann. 1633. Mar-
tino à S. Josepho tom. 2. Chron.
lib. 4. cap. 17. Antonio à Mar-
tyribus Conv. 1. Prov. Sancti
Pauli Joanne à Jesu in sua Rela-
tione fol. 13. & Francisco à S.
Agnete part. 2. Chronicæ Prov.
vin.

vinc. S. Gregorii lib. 7. cap. 25. Conveniunt N. V. Philippo (de quo in meis Chronicis) verba illa S. Athanasii in Apologia de „ fuga sua , ante medium : *Sanc-*
 „ *ti hominis* (inquit) *cum hanc*
 „ quoque formam à Salvatore
 „ didicissent (ab ipso enim , &
 „ antea , & semper omnes do-
 „ cebantur) adversus persecu-
 „ tores ut legitime certarent , fu-
 „ giebant , & ab illis quæsi se
 „ abscondebant. Cum enim præ-
 „ tituti sibi à divina providentia
 „ temporis finem ignorarent ,
 „ volebant insidiantibus se te-
 „ merè tradere ; sed contra , cum
 „ scirent , quod scriptum est : In
 „ manibus Dei esse hominum
 „ sortes , & Dominum mortifi-
 „ care , & vivificare ; potius in fi-
 „ nem usque perseverabant , cir-
 „ cumeuntes , ut ait Apostolus ,
 „ melotis , & pellibus caprinis ,
 „ egentes , angustii , in solitu-
 „ dinibus errantes , & in spelun-
 „ cis , & cavernis terræ latentes ,
 „ quoad vel diffinitum mortis
 „ tempus veniret , vel qui tem-
 „ pus ipsum defuisset Deus
 „ cum eis loqueretur , & insi-
 „ dantes cohiberet , aut certè
 „ persecutoribus eos traderet ,
 „ utcumque illi placuisset.

JOANNES de Prado , Hispa-
 nus nobilis , insignis Prædica-
 tor , primus Provincialis Minis-

ter Provinciæ S. Didaci in Bæ-
 tica , signis ac virtutibus claris-
 simus , cum martyrii desiderio
 flagraret , in Marchiano Fe-
 sanoque Regno Christi fidem ,
 vel sustinere , vel propagare
 studeret , in Africam profectus
 est. Ibidem spiritus fervore ,
 Apostoliceque zelo enitens ,
 opprobriis , & ærumnis satiat ,
 velut alter Stephanus , Lauren-
 tius , ac Sebastianus sagittis con-
 fixus , igni traditus , & lapidi-
 bus obrutus , sub impio Rege
 Amulei El-Gualis martyrii glo-
 riam adeptus est anno 1631. die
 24. Maji. Extant Processus in
 ordine ad ejus Canonizationem
 examinati in Romana Curia ,
 Decretum quoque Clementis
 XI. declarantis , *constare de mar-*
tyrio , & causa martyrii , nec-
non de uno ejus miraculo , ut in
 prima hujus Bibliothecæ parte
 littera I. monui ; quare de die
 Canonizationem expectamus.
 Ejus gloriosum triumphum ce-
 lebrarunt Angeli cantantes , in
 quorum manibus palma , & co-
 rona pulcherrima conspicieba-
 tor. Ejus acta recensent Joan-
 nes à Trinitate , Gaspar de la
 Fuente , Gennesium de Ocaña ,
 Antonius de Huerta , Antonius
 Panes , Gabriel Aranda , Anto-
 nius de Truxillo , Dominicus
 Gubernatis , Frigidianus Casta-
 norius , Joannes Baños apud
 nos

nostrum Chariss. Fr. Franciscum
 de Jesu Maria tom. Missionum
 Africae, & tom. 1. Chronicæ
 laudatæ S. Didaci Provinciæ
 lib. 3. cap. 40. quibus adde tan-
 to Martyre quatuor mundi par-
 tes à nostris Discalceatis ade-
 quatè sanguine proprio, & sanc-
 titatis titulo consecratas, ut præ-
 notavit eruditus Author ejus-
 dam Carthæ expansæ Cosmæ
 III. Duci Etruriæ sacrae, Ro-
 mæque impressæ anno 1712. ubi
 explicans verba illa Seraphici
 Patris nostri Francisci, qui in
 Extremitatibus non procul ab
 Oppido Robledillo cum Aquila
 volantem conspexisset, di-
 vino afflatus spiritu sequentibus
 Discipulis dixit: *Ad illius Aquila
 fluentia perpetuo ardebit facu-
 la, Deoque optimo Maximo si
 delissimè servietur.* Tertiam ex-
 positionem addiciens littera F,
 „ sic ait: *Fax proliit, & tertia.*
 „ An solem dixerim? S. Petrus
 „ de Alcantara, Seraphici Eliæ,
 „ spiritus duplicis, Eliseus, to-
 „ tus zeli, & charitatis ignis,
 „ admirabilis poenitentia Tor-
 „rens, & altissimæ Contem-
 „ plationis tam præpes Aquila,
 „ ut sæpe ad radices arborum
 „ in genua provolutus ramos,
 „ velut avis volando continge-
 „ ret, maximè ad conspectum
 „ Crucis; qui, ut uno verbo di-
 „ camus omnia, & Seraphici

„ Patris in Ordine Minorum
 „ Apostolicum renovavit spiri-
 „ tum, & in se Patrem: unde
 „ Discalceatorum cohors, cu-
 „ jus Ducatum (in sua postre-
 „ ma forma) gessit, miris vir-
 „ tutibus mundi replevit am-
 „ bitum, ac illustravit heroicis
 „ vicis Americam; Sancto Pal-
 „ chæ Europam; viginti tri-
 „ bus BB. Martyribus Asiam, &
 „ novissimè Martyre de Prado
 „ Africam.

Ad rem, ni fallor Rupertus
 Abbas lib. 7. in Apocalypsi
 „ cap. 12. fol. 115. Num quid
 „ illic tantum, ubi visibiliter ap-
 „ paruerunt Sancti Angeli pui-
 „ martyribus, præsentibus fuisse
 „ credendi sunt? Immo, ubi, &
 „ visibiliter non apparuerunt
 „ præsentibus, semper affuerunt,
 „ compatientes patientibus, ad-
 „ hærentes laborantibus, vul-
 „ nera dinumerantes, sanguin-
 „ em profluentem merientes,
 „ responsa singulorum conscri-
 „ bentes, & inter hæc omnia
 „ preces, gemitusque morien-
 „ tium aureo thuribulo, ve-
 „ lut incensa multa concremans
 „ ante oculos Domini Dei, &
 „ illius, qui raptus fuerat ad
 „ thronum ejus Filii victoriosi,
 „ perferebat Michael. In lauda-
 „ ta S. Didaci in Bætica Chroni-
 „ ca lib. 3. cap. 36. extant duæ
 Antiphonæ privatè quotidie re-
 ci-

citare à Fr. Alphonso à S. Didaco, quem à continuo seropulis temporalique morte, gloriosus Martyr liberaverat. Sequenti fruere:

O Robur Hispaniæ,
Honor, atque decor,
Gloriaque Minorum!
O stupor, & pavor
Gentis Marochiorum.
Qui inenarrabili
Constantia de Tyrano,
Impioque Rege,
Proprio cruore
Triunfasti:
Et flammam ignis
Efflato æstu
Exuperasti.

ORATIO.

Omnipotens, & mitissime Deus, qui ardentissimo charitatis, sinceritatisque dono, ac spiritu humillimam servum tuum Joannem decorare dignatus es, & martyrium subire mirabile fecisti: præsta nobis, quæsumus, famulis tuis, ut ad tuam immarcescibilem gloriam, ejus meritum, & imitationem, tua cooperante gratia, pervenire valeamus. Per Dominum &c.

JOANNES de Torrella, ex Oppido Alcudia Valentini Regni oriundus, solemni professio-

ne emissâ in Conventu S. Joannis de la Ribera Discalceatæ S. Joannis Provinciæ, in eaque exemplaritatis nota commoratus, Patre luminum inspirante, ut animas ipsi lucrificeret ad Philippinarum Insulas, indeque ad Japonense Regnum transivit. Ibidem Apostolici Concionatoris partes implens, post carceris & ærumnas, novo martyrii genere triumphavit an. 1634. Cum Venerabili Martyre Genesio de Quesada, qui ligatis ad trabes pedibus, capitibusque deorsum in subterraneas speluncas scorpionibus, laceratis, viperis, aliisque venenatis bestiolis plenas, pendentibus, deficiente sensim halitu, spiracula vitæ à Christo accepta propter Redemptoris gloriam emisserunt. Joannes à Jesu in Catalogis nostrorum num. 35. Tiburtius Navarro de Fruct. posthum. S. Petri de Alcantara cap. 17. Antonius de Huerta in Historia S. Petri de Alcantara lib. 3. c. 15. Antonius Panes tom. 2. Chronicæ Provinciæ S. Joannis lib. 8. cap. 82.

JOANNES Zuazo. Hispanus erat, nobili familia apud Methymnam Campi natus, Ordinem Minorum intravit, & in Conventu S. Francisci Vallisoleti inter Patres Observantes pro-

professionem emisit. Verum zelo strictioris regularis disciplinae inflammatus ad Monasterium Reformatorum, seu Recollectorum in eadem Provincia se contulit, ubi sex annis vitam prorsus cœlicam duxit. Inde ut altiore perfectionis gradum pertingeret, ex Provincia Conceptionis transiit ad Provinciam S. Gabrielis Discalceatorum, ac tandem in Italiam profectus, anno 1539. apud PP. Capucinos moram traxit; quousque maria transieret, locaque sancta inviseret, ann. 1550. Accepta itaque licentia à Superioribus mare transfretavit unâ cum B. Alexandro Joanne, laico Fratre, vitę sanctimoniam clario; & Terra Sancta tota lustrata in Alexandriam Ægypti perrexerunt, moxque Memphim, vulgò Cayrum, petierunt, ut inibi fidem Christi Saracenis annuntiarent. Quod cum opere complerent, & Mahometem, ut seductorem detestandum populo persuaderent, à (Baxa) Provinciae Gubernatore comprehenduntur, & flagellis cæsi in tetrum carcerē conjiciuntur. Altera die educti, & in medium producti, dum his constantiores effecti redduntur, post verbera, & cruciatus ad perpetuum carcerem absque cibo, & potu damnantur, ut tandem fame,

ac siti enecati intereant. Interim verò accidit, ut Christianissimi Galliarum Regis Legatus illac interfaceret, qui audita illorum fama, à Baxa, è carcere liberari, ac sibi tradi imperat; at ubi ad carcerem ventum est, qui missi fuerant, S. Martyris Joannis Zuazo de capitati corpus humi exanimatum jacere, eamque devicto ceremine, jam ad coronam evolasse, conspiciunt, & sic solus B. Alexandrum Joannem in liberum extraxerunt an. 1551. Agunt de eo Marcus Ulyssipon. part. 3. Chron. Minor. lib. 9. cap. 32. Barezzus ibid. 4. part. lib. 2. cap. 18. Daza ibid. lib. 2. cap. 43. Salazar lib. 2. Chron. cæ Prov. Castellæ cap. 12. Marieta lib. 17. Histor. Eccles. Sæc. 16. Hispanor. cap. 31. Gonzaga 3. part. Orig. Seraph. Reliq. in Conventu S. Francisci Pinciatum, qui est 1. Province Conceptionis in Hispania, Moles in Memoriali Prov. S. Gabrielis Discalceatorum, Pizquetus in Catalogo Virorum Illustrum Ord. Minor. Vvadingus tom. 1. Annal. Minor. ad ann. 1248. §. 24. Marianus lib. 24. Chron. Minor. strictior. Observant. Reformat. capit. 28. Algezira in arbore Epilologica totius Ordin. S. Francisci, Rapinæus in Histor. General.

ral. Orig. Recollect. Decad. 7. part. 2. §. 7. Boverius tom. 1. Annal. Capucin. ad ann. 1539. §. 1. & 1551. §. 2. & ex pluribus. Hinc corrigendus est Goustan-court. tom. 2. Martyrologii Equitum Melitenf. fol. 234. qui cum vocat *Joannem Suarez*, Alexandriaeque obiisse an. 1555. Hæc Arturus in Martyrologio Franciscano die 4. Januarii, §. 1. Consule Joannē de Ca'ahorra Historiæ Syriæ lib. 5. cap. 17. & Joannem de Jesu Maria, lib. 3. Patrimonii Seraphici cap. 8. Ejus caput Venetiæ asservatur, ubi in S. Marci Basilica multis clarescit miraculis.

JOSEPHUS à S. MARIA, Lusitanus, Lamecensis, Discalceatæ S. Antonii Provinciæ filius, Missionarius Apostolicus, in Vico de Cayà prope fluvium Amazonum conversioni deditus, Indorum Apostatarum die 8. Septembris anno 1701. sagittis confixus, pro Christi nomine victor in Cœlum conscendit. Passus fuerat in Navi, qua corpus ejus tulerunt, & in campos avibus, & feris expositum projecerunt. Septem verò mensibus elapsis, & quæsitum, & inventum fuit ibidem venerabile cadaver integrum omnino, atque illaßum, quod (una cum ejus habitu etiam incorrupto)

singulari devotione in Conventum S. Antonii Civitatis de Parà translatum fuit. Ex authentica relatione charissimi Fratris nostri Fr. Ambrosii à Conceptione, Concionatoris, ac Custodis Provinciæ Immaculatæ Conceptionis in Lusitano Regno, ad me missa die 7. Maji anni 1727. Vide *Martinius à Conceptione*.

*Ex Patrib.
ex Exposit.
sup. Psal.
118.*

Littera **L** Hæbraicè Lamed docere, exercere, discere, cor, stimulum, ac disciplinam significat.

LAURENTIUS Garralda, Navarrus, Provinciæ S. Gregorii fervidus alumnus, à Philippinis in Malacenses Insulas trajecit. Evangelium ferventissimis verbis prædicaverat in Insula de Manados. Cumque in Oppido Cale sancti Concionatoris partes impleret, pugione & lanceis transverberatur. Genuflexus martyr est passus, septemque elapsis diebus similiter genuflexum cadaver, & emit, & in postum Manilensem Conventum, sub cujus Ara maxima

requiescit, transtulit, quidam nobilis, & devotus Hispanus. Cursū consummavit die 14. Februarii ann. 1632. Agit de eo N. Fr. Joannes à Jesu in suis laudatis Catalogis num. 31. Hunc Franciscum Geralde nominat Cantabrum, de capitatumque fuisse, refert, Antonius de Huerta lib. 3. cap. 15.

LUDOVICUS Gomez, Provinciae Baticae primò, tandemque Provinciae Discalceatorum S. Gregorii in Philipinis Insulis alumnus extitit. Iste usque ad decrepitam octoginta annorum senectutem cum administratione, & innumerabilem Gentiliū conversione occupatus, Japonii Regiones perulstraret, pericula frequenter expertus, ea semper (præter intentionem) evasit; donec (Deo permittente) captus cum duobus adjutoribus suis Japonibus, in carcerem Vomuræ intrusus est: ex quo deinde cum sociis, & benedictio Patre Sebastiano Viera Societatis Jesu Concaptivo suo in retrum Yendi ergastulum translatus fuit. Ibi auctis arumnis, & poenis, novo martyrii genere, ligatis scilicet ad trabes pedibus, capitibusque deorsum in subterraneas speluncas pendentibus, deficiente sensim halitu, illuf-

tres hi Martyres spiracula vitæ à Creatore accepta propter Redemptoris gloriam emiserrunt anno 1637. Ipsum commemorat Antonius de Huerta lib. 3. Histor. S. Petri de Alcantara cap. 15. Tiburtius Navarro cap. 17. fol. 76. & 77. Franciscus de Vilches in suo Kalend. die 13. Februarii, Ximena anno Eccles. Mentosæ pag. 547. Sicardo Histor. Jap. lib. 3. cap. 22. subdens, nostrum Ludovicum Baticum, Vejanumque fuisse.

LUDOVICUS Sasandra, Natione Japo, dignitate Sacerdos, emissā professione in Sancta Provincia Mechoacanensis ac Provinciae S. Gregorii, nostroque Venerabili Ludovico Sotello aggregatus, ejusque socius in tribulationibus & in eodem martyrii genere, fuit Vomuræ ann. 1622. crematus die 25. Augusti. Gaspar à Fonte Tiburtius Navarro, Augustinianus Sicardo, Didacus à sancto Francisco, necnon Marianus, Bzovius, Rapinaus, Gualterius, & Solierus apud Arturum in Martyrologio die 25. Augusti §. 58. O!

Disce uno Coeli, meliori ardore calere;
Disce uno unius igne flagrare Dei.

LUDOVICUS Sotello, Hispani ex nobili Sotellorum familia natus, in Salmanticensi Academia litteris egregiam operam dedit, & divino illustratus lumine in nostro S. Josephi, vulgò de el Calvario, celeberrimo Conventu strictiori Observantiæ Discalceatorum est aggregatus, (haud in Bætica S. Didaci Provinciæ, ut perperam Nicolaus Antonius tom. 2. Biblioth. Scriptor. Hispaniæ existimavit,) solemnem professionem emisit die 11. Maji ann. 1594. In nostra igitur Provinciâ aliquot annis summa cum laudè transactis, audito insigni Beatorum nostrorum sex Japonii Protomartyrum triumpho, velut olim D. Antonius ad Marochii Martyrum, ipse ad Japonensium imitationem aspirare cœpit: quare ad Philipplinarum S. Gregorii Provinciâ, atque inde ad Japonorum Regna delatus, post decem annorum prædicationem tam fructuosam, tamque fecundam, ut Christiani, & Gentiles publicè dicerent, se nunquam similem ei Concionatorem audivisse: In calamitosis illis persecutionis temporibus captus, & carceri mancipatus fuit. Ex eo à Mazamune Rege Voxu annu 1613. erectum, pro se Oratorem ad Pauli V. Pontif. Max. sanctita-

tem, & ad Philippi III. Catholici Majestatem pro magno Reipublicæ Christianæ incremento delegavit, quo munere summa cum Ecclesiæ lætitiâ perfunctus est. Restant adhuc publicis tabulis conscripta, & typis mandata apud Summum Pontificem delegationis Acta in audientia publica die 3. Novembris ann. 1615. & in aula Palatii Quirinalis, ex qua in Capellam Pontificiam intratur, inter alias Imagines in supremis parietibus depictas, celebriorum tanquam eximii Pontificatus successuum representativas, prædicti Fr. Ludovici Sotello, & nobilis Equitis Japonis Taxecure Rocuyenonis ab eodem Mazamune Rege delegati, figuræ vivis coloribus expressè conspiciuntur.

Tam gloriosa commissiōne perfunctus, Matrini Concionem habuit ad Philippum III. qui imposita super humerum ejus sua larga manu exclamavit, dicens: *O verdadero hijo de San Francisco!* Paulus V. quem Cardinalem in pectore habebat, Episcopum Japonensem elegit, & publicavit. Testimonium perhibet N. Ludovicus fol. 1. suæ Relationis typis datæ à R. A. P. Fr. Didaco Collado, Dominicano, anno 1634. *Habito* (inquit num. 2.) *cum Sacra*

Congregatione Cardinalium consilio, desretum est, debere in prefato, Regno Oxensi plaga Japonia alium institui Episcopum. Designavit autem ad id muneris SS. Papa me omnium indignissimum, & quatenus assensum praeberem, Deus Apostolicis verbis (quos Deus elegit, idoneos Ministros facit) reluctanti praecepit. Igitur cum tam gloriosa commissione perfunctus esset, & maxime Christianae fidei propagatio ex obedientia à praefato Rege summo Ecclesiae Rectori exhibita immineret, ecce quod inimicus homo Regni sui tyrannici destructionem, & potestatis tenebrarum dissipationem timens, Imperatoris Japonici mentem magis ac magis in Christianos commovit, unde prudentissimo Oratori Ludovico liber in Regnum Voxu non patuit accessus. Quamobrem diu in terris Hispanicae dominationi subiectis retentus, interim sibi Fr. Ludovicum à Sancto Francisco (Salandra) insignis Martyris Japonis filium, Ordinis Seraphici professum, & Ludovicum Baba Japonem in peregrinationem comites associavit. Tandem orta navigandi occasione, habitu saecularis Hispani vestitus, unà cum sociis Japonico more indutis, in Sinenfi Nave ad Imperium Ja-

ponicum transfretavit. Agnitus à Navis Patrono Proregis Nagasachi indignatione timente (gravis enim impendebat poena in eum, qui sua in navi Sacerdotes, & Religiosos transfulisset) indicatus Gubernatori: cujus jussu illic omnes apprehensi, & in ejus conspectu fuerunt deducti.

Pater autem Ludovicus non mortem fugiens, sed Ecclesiae bonum quaerens, ipse manifestavit se à Rege Voxu à Romano Pontifice solum delegatum; sed cum plus in animo Gubernatoris timor Imperatoris furoris, quam Regis Voxu, sibi alioquin amici, amoris & gratia valuissent, non eum dimisit; sed ut jussa Monarchae impleret, in carcerem Vomane transferri mandavit, in quo graves ærumnas, & morbos perpeffus, post duorum annorum spatium cum sociis suis gemino Ludovico, die Dominica 25. Augusti (qua festum S. Ludovici Christianissimi, & invictissimi Franciae Regis ab Ecclesia celebratur) cumque servis Dei PP. Petro Vazquez à S. Catharina B. P. Dominici filio, & Didaco Carvalho Societatis Jesu alumno, crudelis incendii flamma in eodem igne (quo prius ferventissimus Dei famulus Pater Apollinarius Francus, &

alii fuerant passi) crematus est. Projecti sunt deinde in mare cineres, ne à Christianis coleantur. Pro ejus, & eorum canonizatione litteræ petuntur Apostolicæ. Fr. Franciscus à Sancti Agnete part. 2. Chronicæ. S. Gregorii lib. 7. cap. 10. 11. & 12. Joannes à Jesu in suis Catalogis num. 23. Gaspar de la Fuente, Sicardo, Didacus à Sancto Francisco, ac Vvadingus immeritò ipsum Provinciæ Baticæ adscribens. Consule Arturum die. 25. Augusti §. 58. Annales Hispalenses ann. 1611. Petrum Antonium de Venetiâ tom. 1. Horti Seraphici part. 3. fol. 603. primamque partem hujus Bibliothecæ, verbo *Ludovicus Sotello*.

D. Ambros.
Serm. 13. in
Psal. 118

M Em littera sonat in latinum ex intimis, vel ut alii, ignis ex ultimis.

S. MARTINUS ab Ascensione, Cantaber genere, quem filia suæ Philippinensi Provinciæ ejus provida Mater indivisa S. Josephi Provincia dedit, miræ paupertatis, orationis, & poenitentia fuit: orabat quotidie Dominum, ut sibi (non quidem ad dexteram, vel ad sinistram da-

retur) ipsi gustandum porrigeret; ut enim verus Crucifixi discipulus esset, Crucem bajulare post eum volebat. Licet enim signum Ascensionis pronosticum praeferret in nomine, non tamen in montem Transfigurationis, sed in collem crucifixionis; non in Thaborem, sed in Calvarium ascendere peroptabat. His dum intentus supplicationibus viveret, responsum accepit à Spiritu Sancto interiori ei loquente, illum esse vivum lapidem Ecclesiæ Japonicæ constructioni destinatum. Ad Philippinas igitur transmissus, Philosophiam, & Theologiam docuit; inde in Japonium intrans, mox à provido S. Commissario Petro Conventus Oscani Superior nominatur. Tandem promissam sibi coronam ut consequeretur, Cruci affixus, & lanceis transverberatus, conversa ad Cœlum facie, devotum populum circumstantibus spectaculum exhibuit. Ipse autem Martinus Pauper, & humilis Cœlum dives ingressus est. Consulatur Joannes à S. Maria, Martinus à S. Josepho, Vvadingus, Tiburtius, Navarro, Marcellus à Ribadeneira, Arturus, Antonius de la Llave, Daza, Innocentius Neapolitanus in Officio SS. Martyrum Japonensium, Peregrinus, Franciscus

cus Thielmanus in Histor. Martyrum Japonen. & Petrus Antonius de Venetia in Legendario. Vide *Petrus Baptista*: Et audi eruditum Lequille tom. 1.
 „Hierarch. Franciscanæ: Beatus
 „Pater Martyr Martinus, etiam
 „Concionator, & verè Mars
 „Seraphicus, qui ascendens
 „cum Christo Hierosolymis
 „per martyriū, ascendit triumphans ad Christum per Hierusalem, scilicet, per visionem
 „pacis.

MATHIAS de Castañeda, Valentinus, strictiori Discalceatorum Observantiæ in Conventu S. Joannis de la Ribera Provincia S. Joannis Baptistæ nomine dato, martyrii desiderio flagrans in Mexicanam Urbem profectus, ibidem aliquot annis moram protraxit. Sed cum in meditatione sua exardesceret ignis, ut illum mitteret in corda Indorum, se ipso fortior in Regiones desertas, & longinquas secessit, ubi ejus Apostolica prædicatione duodecim mille animas à falso Idolorum cultu ad Religionis nostræ veritatem traduxit. A Barbaris tandem Indis captus, in odium fidei primò evisceratus, secundo crucifixus, ac tandem ingurgitatus, martyrii palmam est adeptus anno 1617. Ejus mar-

tyrium describunt Antonius de Huerta lib. 3. Historiæ. S. Petri de Alcantara cap. 15. ac Antonius Panes tom. 2. Chronicę laudatæ Provinciæ lib. 8. cap. 72. Consideranti mihi N. Martyris pellem crudeliter distractam occurrit S. Bernardus serm. „27. in Cant. dicens: *Ni ex-*
 „tenti sicut pelles super omnem
 „terram, legem vitæ, & disciplinæ digito quidē Dei scrip-
 „tam in semetipsis ostendunt,
 „ad dandam scientiam salutis
 „plebi ejus: ostendunt & Evangelium pacis, quoniam Salo-
 „monis sunt pelles. Agnosce
 „jam in his pellibus supernarum
 „illarum imaginem, quæ
 „in Sponsi ornatu, non longè
 „superius describebantur.

MARTINUS à Sancto Bonaventura, laicus, Provinciæ S. Gregorii filius, martyrio laureatus ad Astra petiit. Ex N. Fr. Joanne de Jesu in laudatis Catalogis nostrorum Martyrum num. 36. Circumstantiæ hujus martyrii desiderantur.

MARTINUS à Conceptione Ulyssiponenfis, Discalceatæ Provinciæ S. Antonii filius, Sacerdos, & socius Venerab. Martyris Josephi à Sancta Maria (cujus memoriam fecimos) eodem anno 1701. ac die 8. Septem-

tembris, ibidem pariter sagittis confixus, animam Deo reddidit. In agone apparuit Religiosus quidam habitu Minoritico indutus, Crucem manu gestans, & stetit in medio eorum. Corpus etiam Venerabilis Martini omnino illæsum, integrum, & flexibilem, post septem menses in campo inventum, translatum cum corpore sui laudati Socii in Conventum S. Antonii Urbis de Pará, post triduam expositionem devotioni Fidelium sub Altari majori requiescit. Uterque nonnullis insignitus est miraculis. Ex authentica relatione ocularis testis charissimi Fratris nostri Fr. Ambrosii à Conceptione, Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Custodis, ad me missa die septima Maji anni millesimi septemcentesimi vigesimi septimi.

MICHAEL N. Discalceatæ Provinciæ S. Antonii in Lusitano Regno alumnus, anno 1599. die 14. Februarii eodem martyrii genere, quo ejus Venerabilis Frater Hieronymus à Spiritu Sancto (cujus memoriam fecimus) ab Indis occisus, confessus est nomen Domini nostri Jesu Christi. Ex Georgio Cardoso tom. 1. A. 1. logii Lusitani die 14. Februarii.

Littera **P**, id est, paupertas, habet vim significandi litteram R, id est, Regnum Cælorum. Hæc mundus non intelligit.

Posnaniensis
Dom. 2. *Quadragesimæ*
fol. 365.

PAULUS à Sancta Clara, Jacopo (quem noster illustris Martyr Apollinaris Minoris Discalceati, laici habitu induit, & post annum exacti in carcere rigidi Noviciatus ad emissionem votorum recipit) post longas captivitatis ærumnas, crudeli flamma Vomuræ devoratus, martyrii palmam sibi comparavit anno 1622. Vvadingus, Tiburtius Navarro, Antonius de la Llave Trienn. 14. cap. 37. Gaspar de la Fuente fol. 43. nec non Rapineus, qui, apud Arturum die 12. Septembris, testatur agi de ejus Canonizatione, ut constat ex Libello Neapoli edito anno 1626. apud Typographiam Joannis Dominici Roncalioli.

PETRUS ab Assumptione (non ab Ascensione) ex Oppido Cueva in Archiepiscopatu Toletano, strictiori Observantiæ Provinciæ S. Pauli Veteris Castellæ nomenque, & gloriam singula-

larissimam dedit. Singularissimam dixi : in hac quippe Provincia autoritate Apostolica divisa à Provincia S. Josephi anno 1594. moram traxit usque ad annum 1608. quo tempore Presidentis , & Magistri exercens officium in Conventu Oppidi Martin Mañoz ejusdemmet Discalceatæ S. Pauli Provinciae, descriptioni Indos petentium album , & nomen dedit. Virtutibus onustus (verbis utar nostri Matthæi à Nativitate fol. 22.) naulum dedit fidei Mercator ditissimus. Transiens Insulas Philippinas , Japonas attigit optimus Regionis illius Domino Operarius fidelis , non timidus mercenarius. Post multam fidei segetem datam , vel novè collectam, vel veterem rubigine repurgatam , multum hinc Japonibus charus , post multas sibi paratas insidias , in dirumque, trucemque carcerem Vomuræ inclusus , tenebris , & inedia, pedoreque horrendum , post multos squalores, in sancta contentione cum Venerabili Patre Joanne Baptista , è Societate Jesu , cui , ut Prælato erat obediens , ad montem Modicum (Hermonium sonat , qui fuit Calvariae) tracti , capite sunt pro fidei professione truncati. Petrus primus primo ictu, Joannes secundo ; sed uterque, ut

Divus Joannes Baptista sunt venerati sunt ab indigenis Christianis, in odium ab aliis projecti in mare. Nostri Petri cadaver in capsula inclusum cum alio Venerabilis Fr. Ildephonsi Navarrete , Dominicani ; in altum mare projectum, multo lapidum pondere onustum , post duos menses est in littore inventum. Ascenderunt in Coelos Maji 2. anno 1617. Consule Antonium de la Llave Trienn. 12. Ejus celebrat martyrium R. A. P. Fr. Josephus Sicardo , Augustinianus , lib. 3. Histor. Japon. cap. 2. Martyrio 1. his verbis:

„ Primeramente en Omura
 „ (que llaman otros Vomura
 „ en veinte y dos de Mayo d
 „ mil seiscientos y diez y siete
 „ fueron degollados por la Fe
 „ de Christo el Padre Fr. Pedro
 „ de la Assumpcion , Theolo
 „ go, y Predicador Apostolico,
 „ natural de la Villa de Cuervo
 „ de el Arzobispado , y Reino
 „ de Toledo , hijo de la Prov
 „ vincia de S. Pablo, de el Or
 „ den de S. Francisco , y el P.
 „ Juan Baptista de Tavera , o
 „ Machado, Theologo, y Pre
 „ dicador Apostolico , Portu
 „ guès de nacion , natural de
 „ las Islas Terceras , de la
 „ Compañia de Jesus , cuyas
 „ Reliquias veneraron los Chris
 „ tianos , luego que fueron los
 „ dor

5, dos Siervos de Dios marty-
rizados. Pro ejus Canoniza-
tione extant tres Processus con-
fecti, & in folio Romæ impres-
si, ann. 1675. 1685. & 1690.
Pariter eorū concinunt Trium-
phum Vvadingus, Bollandus,
cum quibus, & aliis Fortunatus
Huever in Monologio Francisc-
cano die 22. Maji concinens:

*Non satis est pugna; redeunt spec-
tacula Christi,*

*Sanguine Christi adum solida pe-
tra manet.*

PETRUS de Abila, almæ S. Jo-
sephi Provinciæ filius, ex His-
pania ad Philippinas, & ex istis
ad Japonium accedens, annun-
tians populo scelera eorum,
post vincula, gravesque contu-
melias, pro Christi nomine len-
to incendio crematus fuit Nan-
gasachi die 8. Septembris anno
1622. Vvadingus, Tiburtius
Navarro, Dominicus Collado,
Augustinianus Sicardo, Anto-
niusque de la Llave Trienn. 14.
fol. 1520. Et Processus pro ejus
Canonizatione confecti ann.
1675. 1685. & 1690. Romæque
in folio Typis dati.

S. PETRUS Baptista, Vicum
S. Stephani Diocesis Abulensis
natalitium splendore coruscavit,
Salmantinam Universitatem
suis studiis (Theologiæ ibidem

vacavit, cujus Tractatum de
Prædestinatione propria manu
scriptum Parisiæ Conceptionis
Peñarandinensis Conventus
Provinciæ S. Pauli, ubi Philo-
sophiam docuit, decenter as-
servat) ac sua solemni professio-
ne S. Josephi Provinciam, &
peculiaritèr S. Andreæ Arena-
rum celeberrimum Conventu.
Omnium Fratrum (Tiburtium
Navarro audi cap. 6. de Fructi-
bus posthumis S. Petri de Al-
cantara) humillimus, obedi-
tissimus, poenitentiz, & oratio-
nis amantissimus habebatur, qui
prædicationis officium cum
maximo audientium progressu
exerevit. Cum autem ad Philip-
pinas transmeasset Custodiæ
præfici, & à Philippo II. Catho-
lico Monarcha Episcopatu Camerinarum destinari meruit; sed
sanctiori desiderio motus con-
versionem Infidelium ambie-
bat; quare in Japonium (licet
ægrè accepto Legati munere)
profectus est. Quid ibi pro Dei
gloria, fidei Catholicæ exalta-
tione, Christianorum, & Gen-
tilium salute corporis, & ani-
mæ patravit, quis enarrabit?
Igitur Petrus Baptista cum ge-
mino sui Patroni munus imple-
set; cum (velut olim Aposto-
lorum Princeps) Infideles mul-
tos ad fidei dogmata convertif-
set; cum (sicut Christi Præcur-

for) poenitentiam omnibus prædicasset, & viam Domini in Eremo Japonii præparasset, innocentissimam vitam pretiosa in conspectu Domini morte conclusit: & qui Petri Apostoli fidem in genere mortis imitatus est, officium quoque Baptistæ in patibulo Crucis accepit, dum Japonum Protomartyr effectus, primus coelestis gloriæ viam monstravit verbo ex exemplo, dicens: *Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccata mundi*. Hactenus Tiburtius Navarro.

Baptistæ nostri, suorumque illustrium Commartyrum celebrant triumphum Annus, Gubernatis, Vvadingus Bollandus, Llave, alique non inferioris notæ Authores apud Fortunatum Huever videndi in Monologio Franciscano die 5. Februarii, hisce verbis accinentem:

Abjicit exossum furibundus Japoni triumphum

Christi; sed renovat lancea aperta thronum.

Eorum signis, & miraculis nitè probatis, ut in sextæ lectione sui Officii Romani Seraphici legitur: *Sacrorum Rituum Congregatio ad eorum Canonizationem quandoque devenire posse decrevit*. Et Urbanus VIII. habita hujus Decreti relatione Officium pro

die 5. Februarii, qua iidem Martyres passi sunt, ut quotannis celebraretur, indulgit. Franciscum Aurelianensem consule in Histor. Protomartyrum Japonensium, & partem primam hujus Bibliothecæ verbo *Petrus Baptista*, quem symbolicè significarem illo aquilæ cum lemmate: *Per tela, per hostes*. Elephantis cum inscriptione: *Dant vulnera robar*, Crucisque epigraphæ isto: *In morte vita*. Verba subijcio doctissimi Reformati Fr. Didaci de Lequile tom. 1: „ Hierarchiæ Franciscanæ: Beatus Pater Martyr Petrus Baptista Commissarius, qui ultimus præcatus est crucifigi: *Super hanc petram edificata Ecclesia Franciscana* Reformata, „ per martyrium ab Ecclesia „ Romana declarata, & approbata, portæ inferi non prævalent adversus eam.

PETRUS Odior, Sacerdos, Discalceatus Provinciæ Pietatis filius, Apostolicis Missionis editus jussu Petri II. Lusitaniz Regis; in sua India pro fide Catholica martyrii coronam constantissimo animo excepit. Ex Epistola præfati Regis ad laudatam Provinciam missa, teste Charissimo Fr. N. Fr. Francisco de Castello à vitæ ejus actuali Provinciali Ministro in sua Re.

Relatione ad me missa hoc anno 1727.

PETRUS N. Belvisii Conventus Provinciæ S. Gabrielis alumnus, in Africam transivit, ubi propter fidei prædicationem truculentis Infidelium manibus mactatus est die 21. Februarii anno.... Vvadingus, Antonius de Huerta in Histor. S. Petri de Alcantara lib. 3. cap. 15. Joannes à Trinitate in Chron. tom. 1. lib. 2. cap. 29. Joannes Baptista Moles cap. 27. Gonzaga 3. part. Provinc. S. Gabrielis Conventu 4. Antonius de Truxillo tom. 2. in Apparatu nom. 32. Alphonfus Fernandez lib. 2. Historiæ Placentinæ fol. 163.

S. PHILIPPUS à Jesu, Mexicanus, olim respexit retrò, sed post gestam in Sina mercaturam factus denuò Minor in Provincia S. Gregorii, cum in Novam Hispaniam tralicere vellet, Navi (qua ferebatur) in Japonii litus rejecta, ab Infidelibus apprehensus est. Jactura ergo raris Sancti Philippi titulo consecratæ occasio salutis nostro Philippo fuit; nam qui, adversantibus ventibus, ad Novam Hispaniam appellere non poterat, post multa carcerum, & longi itineris incommoda, secundum post naufragium inve-

nit tabulam, Crucem scilicet, in qua lanceis transverberatus, & invocato Jesu nomine, in novam Hierusalem foeliciter intravit die 5. Februarii anno 1597. Singillatim de ejus vita, gloriosissimoque triumpho Librum in publicum misit Chronologus Mexicanæ Discalceatorum Provinciæ Fr. Balthasar de Medina. Ejus foelicissimam Matrem, Salmanticensem, testem ocularem fuisse solemnitarum suarum Beatificationis in Mexicana Urbe non est oblivioni dandum. Referunt graves Authores, & ego in meis Chronicis tom. 1. lib. 5. Artorum consule die 5. Februarii. De ipsoque agens Didacus de Lequile tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ hæc verba facit:

„ Beatus Martyr Philippus à
„ Jesu, Sacerdos. Jesus etiam
„ fuit, qui dixit Philippo Aposto-
„ tolo, hunc Philippum Minori-
„ tam præfiguranti: *Unde eme-*
„ *mus panes, ut manducet hi?*
„ Emit Christi panes delicatos,
„ ac pretiosos ex ingenti Fra-
„ trum Minorum pœnu, de
„ quibus jam diximus juxta
„ doctrinam D. Antonii. Prio-
„ rem panem, quem emit Sal-
„ vator ex nostris Reformatis
„ Hispanis à Philippo suo vo-
„ cavit administrari. Lege Joan-
„ nem à Sancta Maria, Marti-
„ num à Sancto Josepho, & Au-

gustinianum Sicardo præcitatos.

Incipit littera **R**es, quæ Latine caput dicitur, vel primatus.

S. Ambr. serm.
20. in *Psalm.*
118.

RICARDUS à Sancta Anna, natione Belga, inter Recollectos primo, secundò verò inter Excalceatos nostros Provinciæ S. Josephi, homo verè Apostolicus, post vincula, & horrendum Vomuræ carcerem, inter foelices, quorum per funera Christi crevit Evangelium ad sexcenta millia connumeratus Nangasachi die 10. Septembris anno 1622. per ignem deductus est in æternum refrigerium. Memores sunt ipsius Vvadingus, Tiburtius Navarro, Antonius de Huerta, Arturus, Didacus à S. Francisco, Sicardo, Lequile tom. 1. Franciscanæ Hierarchiæ cap. 9. Antonius de la Llave Trienn. 14. Petrus Antonius in Legendario Franciscano, missis Chronologis aliis. Agitur de ejus Canonizatione, ut constat ex tribus Processibus confectis annis 1675. 1685. & 1690. Romæque Typis datis.

Nos humiliati per

S

bajulare debemus. Crucem, non angariare.

Joachimus apud
Alba Tab. 9. art.
6.

SEBASTIANUS à S. Josepho, Methymnæ de el Campo nobili ex prosapia natus, & nostræ S. Pauli Provinciæ professus, Vir arduarum virtutum, martyri à teneris annis amantissimus, in Philippinas pertransiit. Expeditionem suam decurrens in Malucanis Regionibus, quinque præcellentes Regulos aqua baptismali Christo devicit, & crudam alioquin generationem illius Regionis Christianæ moralitatis elegantia non paucis in locis expoliavit. Interim Navigio euntem pyratice gens Batavorum deprehendit, contumeliisque affectum in desideratam postea Insulam eiecit. Ille verò præsentis auxilio Dei promotus, in Insulam Tagolandæ cum socio delatus, gentem Mahumeticæ vesaniæ cultricem longis sermonibus confundens, & vincens, ad extremum illius terræ sistitur, & confestim morti adjudicatur, feriturque gladio; sed postea quam velut signum ad

ad sagittam expositus, spiculis toto corpore confixus est. Quibus peractis, truncum corpus in aquas demergitur, sed ipsis aquis supernatans, ostendit cili-
cium lumbis affixum rigide acumina-
tum, quod Vic Dei ad extremum martyrii agonem retinuerat. Flagellum quoque disciplinæ illius à Barbaris ludibrio habitum, & in mari toties quoties reiectum, ad litus emi-
nenter delatum est. Isterim Cru-
ce miraculosa ad locum marty-
rii divinitas ostensa, multi pro-
digio moti ad Christum prope-
rarunt. Pro ejus Canonizatione
literæ petuntur Apostolicæ ad
processus conficiendos. Scribunt
de eo Vvadingus, Marianus,
Rapiæus, Arturus, & alii apud
Fortunatum Huever in Mono-
logio Franciscano videndi (mis-
sis Chronologis Joanne à Sancta
Maria, & Martino à Sancto
Josepho) ipsi Martyri canen-
tem:

*Oppletam pharetram, si vis spec-
tare sagittis,*

*Ecce! Tibi Martyr viva phare-
tra fuit.*

Ad rem, ni fallor, D. Bernardus serm. 29. in Cantica, dicens:

*Vide ergo si non prudenter
sagittari, & impugnari salubri-
ter postulat sanctus, cum dicit in
oratione: Confige timore tuo car-
nes meas. Optima timor iste sagit-*

*ta, qui configit, & interfecit car-
nis desideria, ut spiritus saluus
sit. Sed & qui castigat corpus
suum, & in servitutem redigit:
nonne is tibi videtur etiam ma-
nus contra se pugnantis ipse ju-
vare? Est & sagitta sermo Dei
vivus, & efficax, & penetrabilis
lior omni gladio ancipiti.*

In prima omnium lingua

V

significat latitudinem, & lon-
gitudinem.

Ricardus lit.

V. num. 2.

VINCENTIUS à S. Josepho,
Provinciæ S. Didaci Discalcea-
torum in Mexicano Regno fi-
lius, aggregatus Provinciæ nos-
træ Philippinarum ad Japonium
accessit ubi Fratrum suorum
consocius, carceris particeps ef-
fectus, lento quoque incendio
crematus fuit die 8. Septembris
ann. 1622. Agunt de ipso Dida-
cus de Collado in Histor. Eccles.
Japon. fol. 176. Balthasar de
Medina in Chronic. Discalcea-
tæ Mexicanæ Provinciæ latè,
Arturus, Vvadingus, & in tribus
Processibus pro ejus Canoniza-
tione confectis, Romæque Ty-
pis datis annis 1675. 1685. &
1690. Antonium de la Llave
con-

consule Trienn. 14. cap. 37.

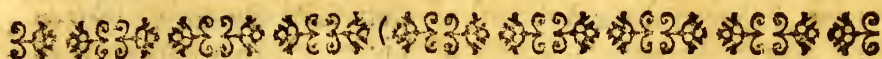
VINCENTIUS à S. Laurentio, laicus, Discalceatæ S. Gregorii Provinciæ filius, unus fuit ex illis Christi nobilibus athletis, qui Nangasachi vivi in ignem coniecti martyrium consummarunt. De eo agunt Joannes à Jesu in utroque Catalogo num.

40. Antonius de Huerta lib. 3. Historiæ S. Petri de Alcantara cap. 15. fol. 354. Utrique Vincentio adaptare potes verba illa S. Augustini (serm. 8. in natali B. Vincentii) dicentis: *Vicit in verbis, vicit in pœnis, vicit in confessione, vicit in tribulatione, vicit exustus in ignibus.*

Ut enim de Martyribus loquar, qui sanguine proprio testimonium Jesu Christo dederunt; quod est supremum perfectissimæ charitatis; post plurimos ex Discalceatis S. Gabrielis, aliisque per Hispanias Provinciis, qui per Americæ Regna Evangelium Dei suo cruore confirmatum prædicarunt suo loco recensendas: BB. Petrus Baptista, ejusque socii Japonensium Protomartyres ex Provincia Philippinarum in Beatorum Martyrum albo fuerunt ab Urbano VIII. descripti; quos deinde plurimæ similium Heroum cohorte integro Libro descriptæ, quorum causa in Ordine ad Canonizationem agitur in sacra Congregatione; inter quos ut plurimum de Philippinis, & Hispanis Discalceatorum Provinciis, etiam Richardus à Sancta Anna cum sociis suis ex Reformato Conventu Nivellensi Provinciæ Flandriæ ad id in Japoniam contenderant. In Molucis Insulis non dissimiliter duæ Martyrum cohortes pro Christo inter Barbarorum tormenta vitam profundere non dubitarunt. Ex Discalceata Provincia S. Didaci P. Joannes de Prado Prædicator insignis in Marochiana Missionem in odium Christianæ legis fuit à Mahumetis occisus, de quo processus in Ordine ad Canonizationem facti examinantur in Curia. R. A. P. Fr. Dominicus de Gubernatis tom. 2. Orbis Seraphici lib. 7. cap. 9. num. 360.

R. P. Laurentius à Divo Paulo Sueco Regularis Observantiæ alumnus lib. 3. Historiæ S. Petri de Alcantara (Romæ impressæ anno 1669.) capite ultimo fol. 164. Non sine magno Ecclesiæ incremento, ac Religionis Franciscanæ gloria ex omnibus colligere fas est id, quod ex ista S. Gregorii Provincia aliquando ad piæ memoriæ Philippum IV. Regem Catholicum perscriptum fuit, verum esse, videlicet, in Japonem, ac Chinam ex illa Provincia Re-

ligiosos fidei zelantissimos transisse, quorum plurimi Laurentii, ac Vincentii martyrio æmulantes, tanquam Pyropi, ac carbunculi in hac Orientali Ecclesia fulgere agnoscuntur. Eorum autem numerum usque ad annum millesimum sexcentessimum sexagesimum septimum quadraginta quatuor.

CONCESSIO S. D. N. URBANI VIII.
celebrandi Missam, & recitandi Officium pro vigin-
ti tribus Martyribus ex Ordine Minorum S. Francis-
ci de Observantia Provinciæ Discalceatorum
Sancti Gregorii Philippinarum,
& Japoniæ.

Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.

SALVATORIS Domini nostri Jesu Christi, qui milites suos inclytos, quorum mors pretiosa est in conspectu ejus, immortalitatis coronis donat in Cœlis: vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi Fidelium, præferrim Catholicorum Regum vota, per quæ eorundem Sanctorum Militum veneratio promovetur, & laudatur Dominus in sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, favoribusque, & gratiis prosequimur opportunis. Cum itaque

sicut dilectus filius Petrus Baptista Procurator Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, Discalceatorum nuncupatorum, Provinciæ S. Gregorii Philippinarum, & Japoniæ, nuper exponi fecit, Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus Præpositi in causa Canonizationis viginti trium Martyrum, videlicet, Petri Baptiste, & sociorum ejus ex dicto Ordine, quorum nempe sex professi, ceteri verò laici familiares, & coadjuto-

jutores eorundem sex professorum erant, quique omnes pro Christi nomine in Oppido, Civitate nuncupato Nangasachi extramuros, in Regno Japoniæ Crucifixi, & transverberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto nostro Tiberio tituli S. Priscæ Presbytero Cardinali, Muro nuncupato, discula, censuerint, constare de martyrio, & miraculis. Ideoque ad actualem illorum Canonizationem quodcumque devenire posse; Superiores verò dicti Ordinis pro eo, quem erga eisdem Martyres gerunt devotio- nis affectum, Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem, pro qua non solum dictus Petrus eorundem Fratrum nomine, verum etiam Charissimus in Christo filius noster Philippus Catholicus, ac clarissima in Christo filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon universa Civitas Manilensis, & Chinensis, seu Machinensis, aliique nobis per eorum litteras ad nos transmissas humiliter supplicarunt, deveniatur, ut infra recitari posse plurimum desiderent. Nos piis eorundem Superiorum votis hujusmodi quantum cum Do-

mino possumus annuere, aliisq̃ specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibulvis Excommunicationis suspensioni, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & poenis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, quibus quomodolibet inmodum existant, ad effectum prædictum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus dicti Petri eorundem Superiorum nomine nobis humiliter porrectis inclinatis eorundem Cardinalium consilio; ut de eisdem Martyribus tam ab omnibus dicti Ordinis S. Francisci Religiosis ubique existentibus, quam etiam aliis Ecclesiasticis, & Sæcularibus personis Manilensis Diocesis, ubi præcipui dictorum Martyrum pro Christi fide laborantes valde profecerunt Officium, & Missam de communi plurimorum Martyrum die eorum natalis, videlicet, die quinta Februarii recitati, & celebrari respectivè, liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica autoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque

contrariis quibuscumque. Voluimus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præscriptis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 14. Septemb. Pontificat. nostri anno quinto M.A. Marad.

Ecclesia in Officio Romano Seraphico Sanctorum Protomartyrum Japonensium lectione sexta:

Suorum Militum gloriosum certamen signis, & miraculis Dominus condecorare dignatus est. Quibus ritè probatis Sacrorum Rituum Congregatio ad eorum Canonizationem quandocumque devenire posse decrevit.

MARTYRUM

NOSTRORUM

TERTIARIORUM, CHORDIGERORUM, DOXICORUM, ac FAMILIARUM

CHORUS SECUNDUS.

AD APOSTOLICOS NOSTROS
Missionarios.

MAjorem ad pignora vestra non potestis adhibere pietatem, quam si per vos cognoscant animarum Parentem: quam si per vos in boni Patris transeant adoptionem: quam si per vos efficiantur Cœli hæredes, & Martyrum fratres. Quapropter studete eos ad Domini servitutem, quæ nobis sola est causa vivendi, non lingua erudire, sed vita: audiant vos, videant

Pp

vos.

vos; & quæ iusta sunt, quæ honesta, quæ sancta sunt vobis sectantibus, & amantibus in amore consueſcant. Duplex vobis commodum erit, cum salus ad filios vestros de vestra salute transierit, ut cum per vos ad illos pervenerit, ex illis ad vos multipliciter revertatur. S. Hilarius hom. SS. Martyrum Machabæorum tom. 7. Bibliothecæ Concionatoriæ Cambesii.

AD TERTIJ ORDINIS POENITENTIÆ

ALUMNOS.

Illa est hujus Seraphici membri de Tertio Ordine gloria singulariter insignis, quod cum Religiones omnes ad instar omnium rerum sublunarium à primæva sua perfectione *sentim* sine sensu declinare sentiantur; hic de Pœnitentia Franciscanus Ordo potius ad perfectionem semper profecisse dignoscatur, juxta propheticum dictum: Ps. 83. *Ibunt de virtute in virtutem*, promissæque pro utroque sexu à Sancto Fundatore institutus, in quo viri, & mulieres sub certis regulis domus suæ pœnitentiam agere, & ad Deum tutiori via procedere valerent; ad maxima pœnitentiæ, & pietatis exercitia congregari cœperunt : Ne verò dicantur multiplicasse gentem, & non magnificasse lætitiā, à sanctitate veriori nobilitate Seraphici hujus instituti de Pœnitentia gloriâ retinere non debemus; quippè qui præter S. Elisabeth Portugaliæ Reginam ab Urbano VIII. solemniter canonizatam, & prævio rigoroso examine, de Tertio hoc Ordine declaratam, præter septemdecim Japonicos Martyres ab eodem Urbano glorioso Beatorum Martyrum titulo authentica solemnitate donatos, præter innumeras Beatorum, & Beatarum cohortes, qui in Chronicis, & Annalibus leguntur, quos longa serie in tertia hujus historiæ parte describemus, jam ab ann. 1547. de principalioribus, & antiquioribus ejusdem Ordinis Sanctis habemus Pauli III. gloriosissimum diploma, cujus initium: *Trium statuum Tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia nuncupati Regnorum Hispaniarum, & Portugaliæ professoribus salutem, & Apostolicam benedictionem.*

Reformatus Gubernatis tom. 2. lib. 12.

cap. 14. num. 289. 292.

293.

DIcebat in persona Domini Osea cap. 11. ad Israelem, quem dilexit: *Ego quasi nutritius Ephraim portabam eos in brachiis meis, & nescierunt, quod curarem eos: In funiculis Ada traham eos in vinculis charitatis. Hi sunt funiculi beneficentiae, & amoris, quibus Christus Nutritius noster nos velut fasciis alligatos in brachiis suis portavit. Hi sunt funiculi, quibus in Passione sua constitutus nos sibi devinxit, & ne electis deessent, per S. Franciscum, ut peccatores ad se traheret, omnibus Christicolis communicari disposuit, verè funiculi amoris, beneficentiae, & charitatis.* Cur autem gratias, & favores tantos huic fodalitati Pontifex indulserit? Primò quidem in *altitudinem sapientiae, & scientiae Dei* refert, quasi Christus S. Francisco illo Psalmi 138. adgratularetur: *Semitam meam, & funiculam meam investigasti, & omnes vias meas previdisti.* Inferens in funiculo Ordinis S. Francisci *semitam, & vias misericordiae Dei* contineri. Secundò: *Considerantes* (ait Pontifex) *populorum devotionem, & propensionem erga tantum virum, & quo devotionis affectu amuletur, & passim anhelet plebs omnis gestamen saltem Funiculi ejus: & quasi non contenta quod tot tantique utriusque sexus Fideles ad Instituta Trium Ordinum ipsius ob devotionem ad tantum Patrem relicto mundo transferint; totam se velit in S. Francisci imitatione, & amore immergere.* Idcirco pro aliquali repensione amoris nostri erga tantum Patrem, &c. In divinicleus, & piorum operum argumentum, S. Francisci honorem, ac venerationem, & animarum Christi Fidelium, qui Chordam per Fratres dicti Ordinis gestari solitam ex illorum devotione, & Superioribus ejusdem Ordinis cinctam, & susceptam deferrent, & illa cingentur, ereximus, & constituimus, &c. Maximus sanè fervor univervo populo Christiano, magnus Seraphino Ordini honor, amplissima animarum salvandarum porta aperta, ut devotè gestato vili funiculo omnibus Indulgentiis, & spiritalibus Indultis Ordinis gaudeant, ut verè dici possit: *Funiculus coccineus appensus ad fenestram Raab in salutem omnium proximorum ejus, verè Funiculus*

Jacob hereditatis ejus. Reformatus Didacus de

Lequile tom. 1. Hierarchiae Seraphicae

(ex Sixto V.) fol. 356. 358. 359.

num. 1. 6. & 8.

FAMILIARES DISCALC.

D. Cbryf.
apud Pi-
cin. lib. 9.
cap. 1.

A

Sicut in elementis litterarum apex primus, id est, Alpha fundamentum totum continet, sic & vitæ munditiæ certa fidei persuasio.

ANONYMUS, Japo, nostri Venerabilis Martyris Fr. Ludovici Gomezii fidelis discipulus, cum ipso captus, in carcerem Vomuræ primò, deinde in tetrum Yendi ergastulum intrusus, demum ligatis ad trabes pedibus, capiteque deorsum in subterranea spelunca pendente, deficiente sensim halitu, attraxit spiritum æternæ vitæ anno 1637. Tiburtius Navarro in suo S. Petro de Alcantara post mortem redivivo cap. 17. fol. 77.

ANONYMUS, alter, etiam Japo, ac discipulus laudari Martyris Fr. Ludovici Gomezii, post carceres, gravesque æruinas, simili, quo ejus Venerabilis Magistri, eademque tempestate supplicio occubuit. Vide Tiburtium Navarro, ibid.

ANONYMI plures, quorum alii nostrorum Discalceatorum sectatores, & collectores, alii verò Confraternitatis Seraphici Funiculi alumni, pro nomine Jesu vincti, per ignē martyrium consummarunt Yendi die 4. Decembris anni 1623. Consulatur noster Martinus à S. Josepho 2. part. sua Chronicæ lib. 4. cap. 16.

S. ANTONIUS Nangasackius, puer duodecim annorum, Acolytus S. Petri Baptistæ, Pro-martyris Japonensis, non habens, quo ferrum reciperet, habuit, quo ferrum vinceret. Nam post extremæ auriculæ crudelissimam abscissionem, in crucem actus, lanceisque transverberatus, cantato Psalmo: *Laudate pueri Dominum*, gloriæ martyrii palmam obtinuit die 5. Februarii anno 1597. Consulatur tom. 1. mearum Chronicarum lib. 5. cap. 1. Tiburtius Navarro cap. 6. Joannes à S. Maria, & Martinus à Sancto Josepho in suis Chronicis, Vvadingus, Fortunatus, Augustinianus Sicardo, & Georgius Cardoso tom. 1. Agiologii Lusitani die 5. Februarii; quibus adde Reformatum Lequile hæc verba facientem tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ: Beatus „Mar-

„ Martyr Antonius Nangasa-
 „ chius, Floridus ex nomine, sed
 „ Floridior ex callido sanguine,
 „ per quem ut vernans rosa
 „ purpureus. Pulchrius D. Ber-
 nardus Serm. 26. in Cantica:
*Ubi est mors stimulus tuus? Jam
 non stimulus, sed júbilus. Jam
 cantando moritur homo, & mu-
 riendo cantat.*

ANTONIUS N. puer nobilis
 in Collegio Indico Haxcalensi
 à Ven. Apostolico Martino de
 Valentia nostræ fidei mysteriis
 instructus, socius Venerabilis
 Patris Bernardini de Minaya
 Dominicani; eo quod Idola
 comminueret, prope Tepeacum
 fustibus (ut laudatus Martinus
 spiritu prophetico præviderat)
 ab Idolatris Indis cæsus, illustre
 fidei testimonium Christo Do-
 mino dedit. Lege Joannem à
 Trinitate tom. 1. Chronicæ Pro-
 vinciae S. Gabrielis lib. 2. cap.
 10. Ad rem: Antonius ab An-
 thos, Græce, Flos.

Blanc. Ps.

8. v. 9.

B

Commodatissima est significa-
 tio vocis Beth, quæ significat
 ornamenti genus.

S. BONAVENTURA à Mea-
 co, cum à pueritia baptizatus, à

fide Catholica per apostasiam
 recessisset, & à nostris Discal-
 ceatis Protomartyribus Japo-
 nensibus ad ovile Christi re-
 ductus esset, crucifixus cum eis,
 testisque extitit divinitatis die
 5. Februarii ann. 1597. Marcel-
 lus à Ribadeneira, Vyadingus,
 Tiburtius Navarro, Sicardo,
 Arturus, Joannes à S. Maria,
 Martinus à S. Josepho, & ego
 in meis Chronicis tom. 1. lib. 5.
 cap. 1. Consule Georgium Car-
 doso tom. 1. Agiologii Lusitani
 die 5. Februarii. Laconicè, sed
 eruditè R. A. P. Fr. Didacus de
 Lequile tom. 1. Hierarchiæ
 „ Franciscanæ: Beatus Martyr
 „ Bonaventura Duisco, inquit;
 „ professione, nuncupatione,
 „ Religione, extinctione Bona-
 „ ventura.

BONAVENTURA, Japo, qui,
 cum quadam die Cami in nos-
 trorum Discalceatorum Eccle-
 sia fervidum Concionatorem
 de Catholica nostra fide dicen-
 tem audisset, eo sermone in-
 flammatus, statim baptizari vo-
 luit. Postea ad magnū Idolorum
 Templum migravit, & omnino
 evertit. Quare post vincula cum
 constanter Christum retinens,
 Idola anathematizaret, capitis
 obruncatione Martyr effectus,
 ad gloriæ lauream cucurrit
 æternam. Passus fuit Mino die

22. Aprilis (quo, in consecrata Ecclesia collocatus fuit Florentiæ habitus, quo Seraphic. P.N. Sacra Stigmata recepit.) anno 1612. cujus corpus à nostris Discalceatis sublatum, in honesto sepulcro repositum fuit. Vide Georgium Cardoso tom. 2. Agiologii Lusitani die 22. Aprilis.

Caph (latine **C** nubem, & humiliationem) denotat.

Zamorensis

apud Le

Blanc. in

Psal. 18.

fol. 310.

CLARA, Japonensis, charitatem suam exercens erga inclytum Martyrem **Excalceatum** Fr. Petrum de **Abila** hospitē suum, Nangasachi die 8. Septembris anno 1622. capitis diminutione necata fuit. Ejus singillatim meminit R. A. P. Fr. Didacus de Collado, Dominicanus, in sua Historia Ecclesiast. fol. 170. *Differt stella ab stella in claritate*, 1. Cor. 3. 18.

CLARA, altera, Japonensis, Pauli Martyris uxor, ac nostri Tertii Ordinis Soror, post vincula, & exilium in ignem injecta, testimonium reddidit nostræ

fidei, Zamagatte Japonensis Regni anno 1630. die 10. Januarii quo mense in pectore leonis, teste Rosino lib. 4. cap. 4. occidit stella Clara. Agit de ipsa, ejusque Commartyribus Georgius Cardoso tom. 1. Agiologii Lusitani die 10. ejusdem mensis. N. Joannes à Jesu in Catalogo N. Martyrum Tertiar. N. Franciscus à S. Agnete part. 2. Chron. lib. 7. cap. 21.

S. COSMAS, de quo eruditus valdè Didacus de Lequile tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ scrip. „ sit : Beatus Martyr Cosmas „ Tagnia, Cosmus Cosmo dignus, utroque nomine Cosmus, & utrique Cosmi, scilicet „ coelesti, & Archetypo aptus. Unus est ex illis gloriosis viginti sex Nangasachi sub Taycosama Rege crucifixis, & ab Urbano VIII. beatificatis. Consule Authores recensentes hoc celebre martyrium, & Marcelum à Ribadeneira maximè Joannem à Sancti Maria, tumumque primum meæ Chronicæ lib. 5. cap. 1. Vide *Petrus Baptistæ*, & Consule A. P. Ludovicum Troes, & Fr. Alphonsum de Valsalobre in Histor. Mart. Japon.

CHRISTOPHORUS N, puer duodecim annorum, nostræ fidei mysteriis à Ven. Apostolico Viro

Viro nostro Martino de Valentia in suo Haxcalensi Collegio imbutus, pluribus verbis, & iteratis vicibus ad salutarem Christi fidem patrem suum est cohortatus. At pater impietatis furore amens, filium, quem ad Idolatriam revocare non poterat, fustibus caesum flammis tradidit. Demum à rogo eductus, & clamans: *Sitio*, ad Deum vivum, & verum, quem sitierat, evolavit. Ejus corpusculum anno decurso corruptionem non viderat. Joannes à Trinitate tom. 2. *Chronicae Provinciae Sancti Gabrielis* lib. 2. cap. 10. Daza, & alii. Ecce Christophorus parvus; Christiferus magnus. Tobiae 1. *Legem Dei puerulus observabat.*

Le Blanc

in Psalm.

118. fol.

162.

D

Quarta Alphabeti littera est Daleth, quæ primo significare potest elevationem, & exaltationem.

DOMINICUS, Japo, nostri Tertii Ordinis filius, Toquinzu in Vomurae Regno, eo quod calices, & paramenta sacra non tradiderat, corporis in odium fidei combustionem purpuream

lauream invenit. Gaspar de la Fuente fol. 47. *Historiae Generalis Capituli Toletani*, Arbiol de Tertio Ordine Seraphico part. 3. cap. 18. Triumphavit die 10. Septembris ann. 1628. ut refert Fr. Franciscus à S. Agnete part. 2. suae Chron. lib. 1. cap. 24.

DOMINICUS, alter, Japo, hospes Venerabilis Martyris Hieronymi à Cruce, Presbyteri Tertiarii, immanis carceris ærumnas passus, Nangasachi quoque vivus in ignem conjectus, holocaustum vitae suae obtulit Creatori anno 1632. *Consule Tiburtium Navarro* cap. 17. fol. 77.

DOMINICUS Matzuvo, in quodam prope Nangasachum pago natus, nostrorum Discalceatorum discipulus, ac Confraternitatis Seraphici Funiculi alumnus, eo quod erga benedictos nostros Petrum de Abila, ac Vincentium à Sancto Josepho, purpuratos quoque fidei Catholicae testes, hospites suos, charitatem exercebat, post graves ærumnas lento incendio combustus, lanceis transverberatus, ac demum in odium fidei decapitatus fuit Nangasachi die 14. Februarii ann. 1621. Passus fuit veste Seraphica indutus, quam

quam summe dilexit. Consule Hyacinthum Orfanaei Dominicanum, ac Georgium Cardoso tom. 1. Agiologii Lusitani die 14. Februarii. Agi de ejus Canonizatione refert Fr. Franciscus à S. Agnete part. 2. lib. 6. cap. 27.

Galli Imperatoris insigne.

F

Ex Valeriano lib. 50.

S. FRANCISCUS Carpinterus, Cajus antea dictus, Protomartyribus Japonensibus perhumaniter compatiens in via, exaltavit caput in Cruce, & in gloria die 5. Februarii ann. 1597. Nostri Chronologi, & ego in meis Chronicis tom. 1. lib. 5. cap. 1. Sicardo, Llave, Vvadingus, Tiburtius Navarro, Arturus, Petrus de Alba, & alii plures, cum quibus Didacus de Lequile tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ sequentibus verbis: Beatus Martyr Franciscus Carpinterus, & ipse adauctus, & sic verè Franciscus promptitudine, & liberalitate moriendi.

FRANCISCUS Cusioye (pro cujus Canonizatione confecti fuere tres Processus Romæ impressi in folio ann. 1675. 1685. & 1690.) unus ex illis fuit, qui

per ignem martyrium suum compleverunt Nangasachi die 27. Augusti anno 1627. Fuit natione Japo, professione Tertiarius noster, ac nostrorum Discalceatorum in ministeriis propagandæ fidei magnus coadjutor. Consule in laudatis Processibus Martyrio 18. Josephumque Sicardo Histor. Japon. lib. 3. cap. 2. fol. 333. Illustrissimus Aduarte tom. 1. Hist. Dominicanæ Japon. lib. 2. cap. 31.

FRANCISCUS Gayo; seu Igayo, natione Japo, professione Tertiarius, anno 1627. die 17. Augusti in crudeli Nangasachi theatro pro fide Christi combustus fuit. Agunt de eo Gaspar de la Fuente in Historia Capituli Generalis Toletani, & cum ipso Arbiol de Tercio Ordine Seraphico part. 3. cap. 18. Tiburtius Navarro cap. 16. Cajum nomine fuisse agique de ejus Canonizatione refert Fr. Franc. à S. Agnete lib. 7. cap. 23.

FRANCISCUS Fampei, Japo, Confraternitatis Seraphici Funiculi alumnus, Vomuræ mensis Julii ann. 1621. martyrio coronatus fuit. Proxima mortis illius causa, & occasio charitas fuit, quam erga nostros Discal-

cea-

cectos exercebat. Agit de eo R. A. P. Fr. Dominicus de Collado, Dominicanus, cap. 63. supplementi Histor. Ecclesiast. Japon.

FRANCISCUS, Japo, Hospitalis Yendi leprosus, propter exhibitum nostro Venerabili Discalceato Fr. Didaco à Sancto Francisco amorem comprehensus, post bienii carcerem pro fide Christi acceptum, carenis ligatus, liberam Deo animam reddidit ann. 1617. Ipsius meminerunt Didacus à S. Francisco in Relatione, Tiburtius Navarro cap. 9. Vener. Martyr Orphanael cap. 32. fol. 60. & Sicardo lib. 3. cap. 16.

S. FRANCISCUS à Meaco, Medicus, & Fratrum nostrorum Discalceatorum interpres, poenitentiae exercitiis, & oratione gloriosis. Protomartyribus Japonensibus meruit associari, & ab Urbano VIII. Beatorum quoque numero adscribi. Marcellus à Ribadeneira, Vvadingus, Arbiol, Joannes à S. Maria, & ego in meis Chronici tom. 1. lib. 5. cap. 1. Laudavit Lequille, scribens: Beatus Martyr Franciscus Medicus, medicinam coelestem proprio sanguine infidelium terrae preparans.

FRANCISCUS Tomaya, Japo, Patria ejus Firoxima Regni de Aqui primaria Civitas, parentes nobiles, & divites, ingenium optimum fuit; Patris Apollinaris Franci doctrina conversus, Christianae professioni nomen dedit, ab eoque baptizatus, omnium contribulium suorum corda suae pietatis exemplo ad virtutem movebat. Contigit autem ut in generali Christianorum perquisitione cum Ministri Imperatoris ad domum illius venissent, sciscitantibus, an aliqui Fideles in ea latitarent (absente tum temporis Francisco) responderit ejus adis Praepositus, neminem in ea Christo servientem commorari. Commotus hac sibi relata servi sui dissimulatione Dominus, Epistolam ad Judicem scripsit, in qua se veri Dei, & Christi ejus adoratorem profitebatur: effectum tam ingenuae confessionis cruentum timentes amici, & cognati ejus, ipsi suadere conabantur, ut paululum temporis cedens ab Urbe discederet; sed ipse ne quid inconsultò magni consilii Angelo ficeret, vacabat orationibus, jejniis, disciplinis, & advocato ad se Confessore suo, divinis se Sacramentis munebat. Dum hac ageret, dumque de martyrii dilatione conquereretur ad Deum,

cuperetque dissolvi , & esse cum Christo , divina ei claritas interius illuxit, monuitque diem tam desideratam adesse. Quare accersito iterum Confessore suo P. Fr. Francisco à S. Andrea Minorita Discalceato , generali peccatorum confessione præmissa, sacro se Eucharistiæ cibo roboravit die 16. Februarii an. 1624. qua die missus à Judice Minister , ad eum accessit , ut Christi fidei renunciandum juberet; sed Francisco constantiore facto , mortis iterum illi condemnatio intimatur , eique præcipitur , ut juxta nobilium morem sibi ipsi vitam adimeret: indecorum enim nobilibus Japonibus videtur mortem aliena manu recipere.

Ille autem in schola veritatis edoctus , malens , ut servus, obedire Christo , quam hominibus placere , & sæculo conformari, sese ultro alterius dextra feriendum obtulit : qua conditione à Satellitibus acceptata, generosus Dei Miles in secretum cubiculum intravit , ut inita nova cum Matris, & Fratrum luctu lacrymis , vestem Seraphicam (pro tam solemnî occasione reservatam) assumpsit , manoque Crucifixum , & Librum devotionis gerens , ad carnifices remeavit , coram quibus, aliisque circumstantibus adstans,

genua flexit , & Imaginem B. Virginis Matris puerum Jesum in sinu gestantis ostendens , palam , & libere contestatus est, Filium mundi Creatorem , & generis humani Salvatorem esse , Matremque Deiparam post partum Virginem permanisse, & utriusque adjutorio (gratia nempe Filii , & intercessionis Parentis) sibi coronam salutis retribuendam sperare. His dictis siluit , & orationem ferventem incipiens , capitis decollatione ad æternæ contemplationis dulcedinem migravit. Ejus reliquiæ à Christianis collectæ pio ejus directore P. Francisco à S. Andrea , Nangasachum in domum cujusdam Fidelis translatae fuerunt. Ex Tiburtio Navarro cap. 15. Sicardo lib. 3. cap. 19. fol. 418.

Gratiæ , & gaudii index

Ex notis antiquorum.

G

S. GABRIEL Duisco fuit unus ex illis nostris Tertiariis, qui die 5. Februarii Nangasachi crucifixi martyrium consummarunt. Ejus acta recensent Marcellus de Ribadeneira , Joannes à S. Maria , Martinus à S. Josepho, Augustinianus Sicardo , Tiburtius Navarro , & alii plures , quibus adde

adde tom. 1. Chronica Prov. S. Pauli libr. 5. cap. 1. Verbo abbreviato, sed erudito fuere tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ : Beatus Martyr Gabriel „ Duisco , ætatis suæ annorum „ 19. nomine , & re Gabriel „ quia in pueritia divino robo- „ re vicit Tyrannum.

GASPAR Vas., Lusitanus, Tertii Ordinis filius, vivus etiam crematus fuit Nangasachi die 27. Augusti ann. 1627. cum cæteris relatis ob eandem causam, & quia auxilium præbebat Religiosis in prædicatione Evangelii, & conversione Infidelium, docendo Christianos. Agitur latè de hoc glorioso Martyre in tribus Processibus pro ejus Canonizatione confectis, ac Romæ in folio impressis annis 1675. 1685. & 1690. Martyrio 18. Lege Gasparem de la Fuente, fol. 47. Historiæ Capituli Generalis Toletani an. 1633. Arbiol, Tiburtium Navarro cap. 16. fol. 74. Illustrissimus Aduarte tom. 1. Histor. Japon. Dominicanæ lib. 2. cap. 31. Eccles. 50. 10. *quasi Vas auri solitum.*

Abrahæ addita

H

HERONYMUS à Cruce, seu

de Torres, Sacerdos, in Japonio natus, & Tertio Ordini aggregatus, Evangelium ferventissimis verbis prædicabat, & efficacissimis vitæ suæ exemplis suadebat, purissimi sacrificii hostiam innocentibus manibus contrectabat, & boni Sacerdotis, ac Sancti Concionatoris partes implebat, donec immanis carceris ærumnas passus, vivus igni objectus, animam suam sicut incensum in conspectu Domini exhalavit Nangasachi anno 1632. Agitur de ejus Canonizatione, & ipso agitur tribus Processibus Romæ impressis in folio annis 1675. 1685. & 1690. Martyrio 24. Consule Tiburtium Navarro cap. 17. fol. 76. Sicardo in sua Histor. Japon. lib. 3. necnon Antonium de Huerta lib. 3. Histor. S. Petri de Alcantara cap. 15. Hieronymus, *sacrum nomen.*

HERONYMUS Japo, mense Junii 1615. Nangasachi pro Christi fide decapitatus fuit. Proxima mortis illius causa fuit charitas, quam erga benedictum Fr. Didacum à S. Francisco hospitem suum exercebat. R. A. P. Augustianus Sicardo lib. 3. Histor. Japon. cap. 16. & V. Martyr Orphanæ cap. 32. Hist. Ecclesiast. Japon. fol. 60.

HILARIUS Mangazaymon, Qq 2 Ja-

Japo, nostrorum Discalceatorum Syndicus, piissimusque hospes nostri Venerabilis Martyris Francisci Galves, die 4. Decembris ann. 1623. pro Christi nomine crematus, nobili corona martyrii decoratus est. Scribit res gestas ipsius Antonius de la Llave in Chronica M. S. Provinciae nostrae Philippinarum Trienn. 14. cap. 46. Passus fuit Yendi cum aliis quinquaginta. De eo etiam agit Josephus Sicardo lib. 3. cap. 18. fol. 417.

I felix Hilari, non tantum nomine, quando

Vere id quod merito diceris, esse potes.

Primo scripta in titulo Crucis.

I

JOANNES Cambo, fidelis socius nostri Venerabilis Martyris Francisci Galves, Yendi 4. Decembris anni 1623. pro constantia fidei in rogam immixtus, in confessione Domini reddidit spiritum. Ejus gloriosum certamen refert noster Fr. Antonius de la Llave in Chronica Prov. Philippinarum Trienn. 14. cap. 42. Sicardo lib. 3. Hist. Japon. cap. 18.

JOANNES Hieronymus, natione Japo, dignitate Sacerdos professione Tertiarius Franciscanus, Nangasachi anno 1630. die 3. Septembris in odium fidei vivus igni objectus majori Spiritus Sancti flamma intus accensus, holocaustum vitae suae obtulit Creatori. Ex Relatione M. S. N. V. Fr. Didaci à S. Francisco conscripta anno 1632. N. Joanne à Jesu in Catalogo N. Martyrum Tertiariorum.

JOANNES N, puer, discipulus Venerabilis, Apostolicique Viri nostri Fr. Martini de Valentia, eo quod perfecto odio oderat Idola, eaque comminueret, ab Idolatris Indis prope Tepeacum fustibus caesus, ad coronam martyrii evolavit. Agit de eo Joannes à Trinitate tom. 1. Chronicae Provinciae S. Gabrielis lib. 2. cap. 10. Dazaqui cum aliis. Gen. 44. *Puer assumptus dat cum fratribus suis.*

JOANNES Meyazachi, Japo, Clericus exemplaris, ac professione Tertiarius Franciscanus, mense Septembris anni 1633. in Japonio crudelissimo praelii tormento in odium fidei occisus fuit. Agit de eo Augustinianus Sicardo lib. 3. cap. 21. ac Illustris. Aduarte tom. 1. Histor. Dominic. Philippin. lib. 2. c. 45.

S. JOANNES Quizuya, Nangasachi sub Taycosama, Rege multa passus, ac tandem crucifixus, martyrii coronam adeptus est cum S. Petro Baptista, ejusque sociis. De ipso scribunt quotquot martyrum viginti sex crucifixorum acta recensent. Laudavit tom. 1. Franciscanæ Hierarchiæ Didacus de Lequile, „dicens: Beatus Martyr Joannes Quizuya. *Joannes est nomen ejus*, quia gratia Dei in ejus certamine Martyris nomen, meritum, & mercedem largita est.

JOANNES Sabioye, nostri Tertii Ordinis præclarus alumnus, ac erga nostros Discalceatos charitate insignis, Vomuræ in portu Nanazugama anno 1628. die 11. Septembris (die, quo S. Joannes Baptista coepit baptismum conferre, ut refert Lamy in Chronol. fol. 232.) igne examinatus, inter gloriosos Catholicæ fidei testes annumeratus est. Gaspar à Fonte, & Arbiol locis statim citandis. Augustinianus Sicardo lib. 3. cap. 20.. N. Franciscus à S. Agnete part. 2. lib. 7. cap. 24.

JOANNES Tomachi, Tertii Ordinis nostri filius, vestigiis nostrorum Discalceatorum adherens, qui Nangasachi anno

1628. die 8. Septembris (quo die Deus igne à coelo misso victimas inflammavit in Templi dedicatione 3. Reg. cap. 8.) corporum combustione Christum confessi sunt: eodem pariter martyrii genere, eademque tempestate vitam suam gloriose finivit. Consule Arbiol de Tertio Ordine, part. 3. cap. 18. Gasparem à Fonte in Histor. Capituli Generalis Toletani, anni 1633. fol. 47. & Sicardo lib. 3. cap. 20. Agi de ejus Canonizatione refert Fr. Franciscus à S. Agnete, part. 2. lib. 7. cap. 24.

JOANNES Iquenda, nostri Tertii Ordinis professus, ac socius fidelis Venerabilis Martyris Apollinarii, unus fuit ex illis nobilibus Christi athletis, qui Nangasachi palmam martyrii promeruerunt. Agit de eo Antonius de la Llave in Chronica Provinciæ S. Gregorii in Philippinis Trienn. 14. cap. 37. Passum fuisse anno 1622. Agique de ejus Canonizatione refert Fr. Franciscus à S. Agnete, part. 2. lib. 6. cap. 29.

S. JOACHIM Saquicirus, de quo scribit Reformatus Lequile tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ: „Beatus Martyr Joachim Saquicirus, Domini præparatio bis effectus, quia & seipsum,

„ sum, & alios animando ad „ palmam, sacrificium Deo duplex præparavit, & obtulit. Ejus triumphum suorumque SS. Commartyrum celebrat eruditè R. P. Fr. Petrus Polo, tom. 2. die 5. Februarii.

JOACHIMUS, alter, septuagenarius, nostri Tertii Ordinis professus, Zamagatae in Japonensi Regno vivus in ignem conjectus, holocaustum vitae suae offerens Creatori, gloriosi martyrii palmam obtinuit. Passus fuit anno 1630. die 10. Januarii, in qua ejus acta, simulque communem Lusitanorum lætitiā recenset Georgius Cardoso tom. I. Agiologii Lusitani. Agunt quoque de ipso laudati Joannes à Jesu, ac Franciscus à S. Agnete.

JOACHIMUS, alius (cui Dominus illuminatio) cæcus, nostrorum Discalceatorum in animarum conversione fidelis adiutor, in odium fidei comprehensus, Jonezivæ Japonensis Regni anno 1619. die 17. Januarii decollatus fuit. Ejus acta recensent Sousa, & Cardin. apud Georgium Cardoso tom. 1. Agiologii Lusitani die 17. Januarii. Quid quod Gentiles Joannem appellarunt Joachim? Consultè R. P. Fr. Petrum Polo tom. 2. Diarii fol. 130. n. 456.

Latine liquida; Grece immutabilis,

L

LAURENTIUS Itacura, Japo, concaptivus, & socius nostri Venerabilis Discalceati Fr. Didaci à S. Francisco. Natus est Laurentius ex Suquano Chino Japonici Imperatoris Medico, à parente utroque Gentili in falsis Idolatriæ superstitionibus educatus. Jamque adolescentiæ annos attigerat, cum eloquentissimus Christi Præco Pater Fr. Ludovicus Sotello Catholica Religionis semina in terras illas dispergeret, voluit curiosus adolescens audire lingua sua illum loquentem; sed divina providentia factum est, ut curiositati sincera voluntas successerit, & manantia ab ore Ludovici lac, & mel, suggerere inceperit. Quamobrem (Deo intus operante) conversus, à Venerabili Concionatore Discalceato baptizatus est: displicuit Suquano filii nova conversio; sed ne quem unice diligebat, sibi aliquando eripi videret, ipsum honestæ, formosæ, diviti, & Gentili fecundæ matrimonio conjuxit futurum sperans, ut novæ illius Dulsæ artibus, novi Samsois constantia frangeretur. Sed res præter intentionem ipsius cessit. Laurentius enim thorum nuptiale

ralem in delictam Idolatriæ relinquare nolens , charam conjugem ad Baptismi lavacra frequentem , & sollicita commotione perduxit. Obstupefactus Suquanus pater , Regis iram in se vertendam timens , rei familiaris partem ipsi contingentem filio tradidit , ut extra domum paternam in proprio sibi soli oneri esset , & interrogatus de fide filii parens domicilii separationem prætenderet. Separatus à paterna domo Laurentius , liberius Deo servire cœpit , & eo igne accensus , quo primitiva Christianitas , ardebat , cum uxore fidei , & zeli consorte bona sua vendidit , & eorum pretium ad pedes Patris Ludovici Sotello tulit.

Indiscreto fervore ductos timens Ludovicus , increpavit eos , ut constantiam tentaret ; sed semper se ipsis fortiores facti responderunt : Maritum leprosis curam , & manum charitativam impendere , uxorem vero cum Virginibus Tertiariis Franciscanis vitam degere , deliberasse. Voto igitur continentiae emisso , Laurentius diem noctemque in bonis operibus transigebat , orationi quoque intentus , disciplinis , jejuniis , & ciliciis carnem domabat. Cum autem anno 1613. gravis persecutio in Christianos fuisset

exorta , captus ipse in Hospitalli , & à Patre suo (non mortem filii optante , sed Imperatoris benevolentiam quarente) accusatus , in tetrum Yendi carcerem trusus , per quadriennium ærumnas , & calamitates summa constantia toleravit ; qui continuis admonitionibus confocios , & contribules suos ad fidei Catholicæ veritatem hortari non cessavit. Cum tandem capitali sententia damnatus fuisset , eam Suquanus Chinus suscipi obtinuit , & filium in gratiam Imperatoris reduxit , hac una conditione apposita , quod à fidei nostræ publicatione abstineret. Sed Laurentius Deo magis , quam hominibus placere volens , tam iniquam silentii conditionem recusavit , malens sibi carceris miserias , quam sub tam gravi pacto libertate potiri. Itaque reductus in ergastulum , squalore loci , ipsaque lepra oppressus , die Lunæ 10. Decembris , die , quo dixit Dominus ad Ezechielem cap. 24. *Ece ego tollo à te desiderabile os tuorum in plaga*) an. 1617. longi martyrii palmam præclara morte comparavit. Ejus acta recensent Tiburtius Navarro cap. 10. fol. 54. Vener. Martyr Dominicanus Hyacinthus Orphanael cap. 8. Histor. Eccles. Japon. fol. 16. & cap. 37. fol. 76.

S. LEO Carazuma, Boarenfis, olim Leo diaboli, in Leonē Dei noſtrorum Diſcalceatorū exhortationibus mutatus eſt: unus fuit ex Protomartyribus Japonenſibus, quos Urbanus VIII. Beatorum Catalogo adſcripſit. Agunt de ipſo quot ſuorum ſociorum memores ſunt, quibus adde Joannem à Sanctis Dominicanum in ſua Æthiopia Orientali lib. 4. cap. 14. & Reformatum Lequile tom. 1. Hierarchiæ Franciſcanæ dicentem: Beatus Martyr Leo Carazuma, qui miſſus cum ſociis, *ut ovis in medium latorum*, ut Leo de Tribu Franciſcana, leonem tartareum, quem devoret querentem, devicit.

LEO Cumbioye Japo, Tertiarius, primò Dominicanus, deum vero Franciſcanus, una cum aliis octo nobilibus Chriſti athletis, Nangafachi 11. Septembris 1628. vivus in ignem conſectus, martyrium conſummavit. De eo agit Illuſtriſſimus Aduarte tom. 1. Hiſtoriæ Dominicanæ Philippin. lib. 2. cap. 33. N. Franc. à S. Agnete part. 2. ſuæ Chron. lib. 7. cap. 24. N. Joannes à Jeſu in Catalogo N. Martyrum Tertiariorum.

LEO, Japo, Hospitalis Yendi leproſus, propter exhibitum

Venerabili noſtro Diſcalceato Fr. Didaco à S. Francisco amore comprehenſus, poſt bienii carcerem pro nomine Jeſu acceptum, catenis ligatus, liberam Deo animam reddidit anno 1617. Tiburtius Navar cap. 1. Didacus à S. Francisco in Relatione, Antonius de Llave in Chronica Provinciæ S. Gregorii Philippinarum Trienn. 10. Memor eſt illi Prov. 28. 1. *juſtus quaſi lucidus confidens abſque terrore erit.*

LEO Sahouma, noſtri Ter Ordinis profeſſus, unus fuit illis nobilibus Chriſti athletis, qui Nangafachi vivi in ignem conſecti, inter Martyres Domini annumerari meruerunt die 10. Septembris anni 1628. Agitur de eo in tribus Proceſſibus pro ejus Canonizatione conſectis, ac Romæ Typis editis annis 1675. 1685. ac 1699. Martyrio 10. vulgò magno, in Chronica Provinciæ S. Gregorii Trienn. 14. fol. 30. Prov. 30. Legitur: *Leo fortis, mas beſtiarum ad nullius potestatem occurſum.*

LINUS Faxicata, Japo, à tenetis annis Chriſtianus, & virtutibus deditus, Conſraternitatis Seraphici Funiculi nomen dedit. Ea autem tempeſtate,

noster Martyr Apollinarius Vomurae incarceratus, ac custodiæ laudati Lini traditus fuit, propter varia obsequia apprehensis, & Christianis exhibita, à Judice vocatus, coram ipso confessus est nomen Domini Jesu Christi. Custodes alii amicitia in Linum commoti triduo integro nihil non tentarunt, ut à vero Dei cultu abducerent. Cæterum quo magis ac magis clamabant, eo magis augebatur in Fideli Lino constantia, & fortitudo. Quare domi, ubi tunc erat, post triduum, fidem ne perderet, perdidit vitam die 3. Maji anni 1619. Agit de eo V. Martyr Hyacinthus Orphanael cap. 50. Historiæ Ecclesiast. Japon.

*Dum expolior, polior; soboles
ait arida lini:*

*Nempe cor exuto pulchrius orbe
nitet.*

LUCAS Keymon, Japo, Tertiarius noster, Nangasachi ann. 1627. die 17. Augusti cum Martyrum antesignano nostro Fr. Francisco à S. Maria, eodem etiam rogo combustus triumphavit. Tiburtius Navarro cap. 16. fol. 74. & in tribus Processibus Romæ impressis pro ejus Canonizatione ann. 1675. 1685. & 1690. Martyrio 18. Con-

gruenter Lucas Latine *Bovem lucentem sonat*, teste R. P. Fr. Petro Polo tom. 2. Diarii num. 1477.

LUCAS, alius, Japo, ac Tertiarius noster, in odium fidei decapitatur Nangasachi die 17. Augusti anni 1627. Hæc noster Martinus, à S. Josepho tom. 2. lib. 4. cap. 17. Gaspar à Fonte fol. 47. Hist. Capituli Generalis Tolerani ann. 1633. Nonne Lucas dicitur à luce?

LUCIA Freitas, Japonensis, Tertiæ Ordinis S. P. N. Francisci, annorum octoginta, in odium fidei, & quia hospitabatur nostris Religiosis, à Satellitibus apprehensa, statim exclamavit: *Sancta Maria ora pro nobis*; in proprio Palatio Tyranni. Ad locum supplicii interfaciens, omnesque præcedens, Crucem magnam gestans, Litanias decantabat, ad fidem amplexandam omnes Gentiles provocans, ob quem fidei zelum alapas, & contumelias graves à Satellitibus toleravit, & (quod Mulieri devotæ gravius fuit) eam habitu Tertiæ Ordinis nostri (quem publicè gerebat) spoliarunt. Tandem lento incendio cremata fuit 10. Septembris anno 1622. Consule Martinum à S. Josepho tom.

2. lib. 4. cap. 16. Tiburt. Navar. c. 14. & tres Processus pro ejus Canonizatione confectos Romæ impressos annis 1675. 1685. & 1690. Martyrio 10. vulgò magno, Antonium quoque de la Llave Trienn. 14. cap. 37. *Ex luce lauda eam.*

LUCIA, alia, etiam Tertiaria nostra, Nangasachi pro fide Christi capitis diminutione necata, exaltavit caput in gloria die 8. Septembris ann. 1628. R. P. Fr. Gaspar de la Fuente fol. 47. Arbiol de Tertio Ordine fol. 410. Agi de ejus Canonizatione refert Chronologus Provinciae S. Gregorii Fr. Franc. à S. Agnete part. 2. lib. 7. cap. 24.

S. LUDOVICUS Boarenfis, puer duodecim annorum, consanguineus Sanctorum Martyrum Japonensium Leonis, & Pauli Ibariqui, qui nec minis, nec adulationibus à charissimis suis Magistris Discalceatis, nec à confessione fidei potuit aver-
ti. Sancti Andreae æmulator, cum venisset ad locum, ubi paratae erant Cruces, suam latus querens, atque impavidus amplectens, clamans ad alterum compuerum, & concrucifixum Antonium: *Laudate pueri Dominum*, ad ipsum evolavit, qui

dixerat: *Sinite parvulos, venire ad me, ipsorum est enim Regnum Caelorum.* Vvadingus, Tiburtius, Sicardo, Arbiol, & ego in meis Chronocis tom. 1. lib. 5. cap. 1. Audi Reformatum Lequille tom. 1. Hierar. „ chiae Franciscanae: Beatus „ Martyr Ludovicus, inquit, „ eo certaminis ludo expositus, „ in quo *Ludit Deus in orbe ter- „ rarum cum filiis hominum*, qui „ pro ipso dum vitam perdunt, „ ludo vincunt, & eludunt hos- „ tes. Pulchrius S. Bernardus serm. 26. in Cant. de suo Gerardo: *Gerardus te non formidat larvalis effigies* (mortis) *Gerardus per medias fauces tuas transit ad patriam, non modo securus, sed letabundus, & lau- dans.*

LUDOVICUS Gonoye, natione Japo, pietate erga nostros Missionarios Discalceatos, maxime erga Venerabile nostrum Martyrem Ludovicum Gomez insignis, comprehensus in odium fidei in carcerem mittitur proposita ei capitali poena. Terrore perterritus, ad sinistramque infidelitatis declinans, hortatu ac prædicatione cujusdam Missionarii nostri im- pietatem suam cognovit, ac constantissime recusavit. Quam obrem mense Martii ann. 1617.

gladio percussus, martyrio coronatus est. Ex Sicardo lib. 3. Histor. Japon. cap. 17. & V. Martyre Dominicano Orphanael, cap. 45. fol. 87. Ludovicus lucis dator exprimitur.

LUDOVICUS Baba, Japonius Tertiaris noster, ac socius fidelissimus V. Martyris N. Ludovici Sorello, pariter in odium fidei crematus fuit anno 1624. die 25. Augusti (quo die Christus prædixit passionem suam juxta. Alba tab. 5.) Memoratur à Soliero, Mariano, & aliis apud Arturum §. 58. Agi de ejus Canonizatione refert Fr. Franciscus à S. Agnete lib. 7. cap. 12.

LUDOVICUS Nisachi, Japo, nostri Tertii Ordinis alumnus, unus fuit ex illis tribus fidelibus testibus, qui Nangasachi die 8. Septembris ann. 1628. pro Christi nomine decapitati sunt. Gaspar de la Fuente fol. 47. Histor. Capituli Generalis Toletani, ann. 1633. Agitur de ejus Canonizatione.

LUDOVICUS Soyemon, Japo, Tertii Ordinis filius, fuit ex illis, qui anno 1627. die 17. Augusti in horrendo Nangasachi Theatro pro fide Catholica victimæ combustæ fuerunt. Tiburtius Navarro cap. 16. fol. 74.

Agitur de ejus Canonizatione.

LUDOVICUS, Japo, inseparabilis nostri Venerabilis Fr. Didaci à S. Francisco comes, moribus incontaminatis, capite abscisso, & corpore in partes dissecto, die 4. Februarii (ad quem diem refertur Moysis mors) ann. 1617. in Civitate Yendi nobilem Christo confessionem exhibuit. Augustinianus Sicardo in sua Histor. Japon. lib. 3. cap. 16. Tiburtius Navarr. de Fruct. posth. S. Petri de Alcantara cap. 10. Didacus à S. Francisco in sua Relatione, cap. 5. Morejon, Orphanael, & Cardin. apud Georgium Cardoso in Agiologio Lusitano tom. 1. die 14. Januarii, Antonius de la Llave Trienn. 14. fol. 1494.

LUDOVICUS, alius Japo, Tertii Ordinis alumnus, Nangasachi capite amputato, inter Martyres Domini annumerari meruit anno 1627. die 17. Augusti. Hæc R. P. Fr. Gaspar à Fonte Histor. Capituli Generalis Toletani fol. 47. celebrati anno 1633. In Augusto Augustum quis neget?

✠ (✠) ✠

Mem(latinè **M**) aquas significat.

Ex Guidone

Fabricio ap.

Le Blanc in

Ps. 118. fol.

335.

MARIA Japonensis, Terti Ordinis S.P.N. Francisci, Uxor Gasparis Vas, Tertiarii, & Martyris, pia & devota mulier; quia ministrabat Religiosis, illosque adjuvabat in rebus spectantibus ad cultum divinum, S. Evangelii prædicationem, doctrinam Christianis tradendam, & Infidelium conversionem procurandam, fuit martyrio coronata, amputato ei capite, die 17. Augusti anni 1627. In tribus Processibus Romæ pro ejus Canonizatione confectis, ac typis in folio datis ann. 1675. 1685. & 1690. Martyrio 18. & part. 2. Chronice Prov. S. Gregorii lib. 7. cap. 23. Maria, an Mars?

MARIA NAMEXI, nostri Terti Ordinis Soror devota, in oppido Toquinzu Regni Vomuræ, præclara constantia, eam de causa, ac Dominicus Japo Tertiarius, maluit anno 1628. die 10. Septembris (quo die Deus denuo scripserat in tabulis decem præcepta juxta Adri-

chomium anno 2453.) caput gladio, quam sanctum dare canibus. Agit de ipsa Fr. Gaspar à Fonte fol. 47. Historiæ Capituli Generalis Toletani anni 1633. Franciscus à S. Agnete part. 2. Chron. lib. 7. cap. 24.

MARIANA, Uxor Martyris Hilarii Japonis, syndica nostrorum Discalceatorum, hospitioque nostri Venerabilis Martyris Francisci Galve clara, confessione fidei clarior, simul cum Venerabili Patre Hieronymo ab Angelis Societatis Jesu alumnus, ac aliis quadraginta novem per ignem martyrii calicem guttavit. Passa est Yendi ann. 1627. die 4. Decembris, ut Antonius de la Llave testatur in Chronica nostræ Provinciæ Philippinarum Trienn. 14. cap. 42. Mulierem fortem, mulierem excitus invenisti.

MARTINUS Gomez, Japonensis, Terti Ordinis, puer in Novam Hispaniam profectus, inde Cathaloniam, & Lusitaniam pervenit, quibus in locis Christianæ Religionis documenta addidit. Unde in Japonium reversus tempore persecutionis, non solum Religiosos hospitio, sed etiam Christianos, tum eleemosynis, tum bonæ vitæ exemplis, fovebat, cap.

tus, ac minis territus, ut Religiosum quemdam manifestaret, constanter abouit, oblatā etiam libertatem, dummodò fidem negaret, constantissimè rejecit; quapropter post undecim menses eductus è carcere precedente ribicine, qui cum afflito crimine, tanquam latrocinii reum ad mortem duci proclamaret, prius infamia, deinde securi percussus est, & cum eo Franciscus ejus filius, quinque annorum puerulus, quem Pater sæpius prædixerat, secum pro Christi fide moriturum. De eo agitur in tribus Processibus pro ejus Canonizatione confectis, ac Romæ typis datis ann. 1675. 1685. & 1690. Martyrio 18. Patrem cum filio celebratam canens ex Remondo:

*Certat utrq̃e sua pro laude, &
vincit uterque.*

*Par decus egregio cum Patre
natus habet.*

*Vel hoc modo, uno dumtaxat
elemento variato.*

*Cresce puer cum Patre; manent
vos premia, ut olim.*

*Te Pater, hoc & tu Patre beatus
eris.*

MATTHÆUS Abez, seu Albarez, Japo, nostri Tertii Ordinis filius, cum à Christi confessione nullo modo dimoveri

posset, igni traditus est, in quo foelicem animam efflavit Nangasachi, anno 1628. die 8. Septembris. R. P. Fr. Antonius Arbiol de Tertio Ordine Seraphico part. 3. cap. 18. Gaspar de la Fuente in Histot. Capituli Generalis Toletani, fol. 47. Agi de ejus Canonizatione refert Fr. Franciscus à S. Agnete part. 2. Chon. Prov. S. Gregorii. part. 2. lib. 2. cap. 24.

S. MATHIAS à Meaco, super quem Nangasachi fors martyrii foeliciter cecidit; cum enim alter Mathias Beatorum Martyrum Japonensium condemnationis socius, tempore eorum incarcerationis abesset, & à Satellitibus requireretur, iste se ultrò obtulit, dicens: Mathiam Christianum queritis? Ecce ego, qui Mathias vocor, & Christum colo, capite me; fides enim concordat cum nomine. Confessus est, & pro Christi nominis confessione, post publicas derisiones, multa carcerum, & longi itineris incommoda, in Crucem actus, lanceisque transverberatus fuit die 5. Februarii anni 1797. Consule Martinum à S. Josepho, Joannem à S. Maria, Augustinianum Sicardo, Franciscum Thielmanum, & Arturum. Laudavi eruditus Lequille tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ: „Bea

„ Beatus Martyr Martinus, pos-
 „ tea Mathias cognominatus, &
 „ meritò : cecidit enim super
 „ eum magnas fors, connumera-
 „ tus inter tot Apostolorum
 „ sectatores.

S. MICHAEL Cozaqui, Sancti
 Thomæ pueri Martyris Japo-
 nensis Pater, Fratrum Discal-
 ceatorum domesticus, & in tri-
 bulationibus socius, crucifixus
 cum ipsis eodem die, & anno
 Nangasachi martyrii gloriam
 acquisivit. Authores non semel
 citati, cum quibus R. A. P. Fr.
 Hieronymus deLorte supputat.
 13. Arithmetica Seraphica n.
 23. & laudatus Didacus de Le-
 „ quile hæc verba faciens : Bea-
 „ tus Martyr Michael Cosaguyn,
 „ cujus nomen : *Quis sicut Deus*
 „ interpretatur; quis enim for-
 „ tis in ipso sicut Deus, sine quo
 „ nihil ad meritum martyrium
 „ valeret, quamvis mirando
 „ robore amplexum.

MICHAEL Zikiza (pro cujus
 Canonizatione extant tres Pro-
 cessus confecti in fol. & Typis
 Romæ dati annis 1675. 1685.
 & 1690.) Tertiarius noster,
 unus fuit ex illis Domini testi-
 bus, qui anno 1627. die 27. Au-
 gusti, majori Spiritus Sancti
 humilitas accensu, per ig-
 nem ad sempiternam martyrii

palnam evolarunt. Ejus acta
 recensent Processus laudati,
 Martyrio 18. & Sicardo lib. 3.
 cap. 19:

MICHAEL, Japo, Tertiarius
 noster, omnia ut stercora prop-
 ter Christum arbitratus, Nan-
 gasachi die 8. Septembris ann.
 1628. capitis abscissione purpu-
 ream lauream invenit. Arbiol
 de Tertio Ordine part. 3. cap.
 18. adhæc Fr. Gaspar à Fon-
 te fol. 47. Histor. Capituli Ge-
 neralis Toletani ann. 1633. Agi-
 tur de ejus Canonizatione tes-
 te Chronologo Prov. S. Gre-
 gorii.

MICHAEL, alter Japo, Ter-
 tiarius noster, Nangasachi ca-
 pite in odium fidei amputato,
 spiritum Deo reddidit die 17
 Augusti 1627. Arbiol lib. 3. Ter-
 ti Ordinis cum R. P. Fr. Gal-
 pare de la Fuente fol. 47. Hist.
 Capituli Generalis, ac noster
 Martinus à S. Josepho tom. 2.
 lib. 4. cap. 17.

In **P** Pater.

S. Antonius
 Pad. expli-
 cans verbū
 Pax.

S. PAULUS Suziquius, lepro-
 so.

forum Hospitalarius, postquam nostros Discalceatos Viros in prædicatione, & conversione Gentilium incessanter adjuvit, Tercii Ordinis nostri alumnis aggregatus, particeps quoque fuit laborum, & gloriosi martyrii in Crucem actus, lanceisque transveratus die 5. Februarii an. 1597. Agūt de ipso quotquot de nostris Protomartyribus Japoaensibus scripsere. Latronice Reformatus Lequile tom. 1. Hierarchie Franciscanæ: „ Beatus Martyr Paulus Suzi- „ quius Paulo Apostolo promp- „ titudine, ac fortitudine mo- „ riendi persimilis.

S. PAULUS Ibariquius, in Boarenfi Regno natus, Sanctorum nostrorum Missionariorum Japonensium domesticus; cum ipsis condemnatus, & Crucis passionem coronatus est eodem die, & anno. Consule Joannem à S. Maria, Augustinianum Sicardo, Antonium de la Llave, Authoresque alios nuper citatos. Laudavit eruditus Lequile tom. „ 1. Hierarchie Franciscanæ: Bea- „ tus Martyr Paulus Ibariquius „ constantia Petrus ad Crucem, „ virtute Paulus ad vulnera.

PAULUS Nangati, in oppidō de Cuchinotzu Regni Tacacuensis, è Christiana stirpe pro-

ductus, qui cum, grassante in patria persecutione, venisset Nangasachum, & nauticam exerceret, suæ familiæ victum quæsiturus, Tyranni jussu fidem, aut artem deferere compellitur. Maluit ipse dimittere lucra temporalia, quam derelinquere legem Dei; itaque piis solum operibus addictus, Ministros Evangelii hospitio recipiebat. Cum verò illustrissimi Ordinis Minorum strictioris Observantiæ Patrum Excalceatorum causa in Philippinas navigationem eum parare (ut operarii alii convenirent) esset exploratum, capite damnatus, cogitur ad montes fugare; in quibus Venerabilem Vincentium (à S. Antonio Excalceatum Augustinianum) comitatus, ab ipso in Mantellantium cætum fuit adscriptus, & tandem à persecutoribus prope Insulam de Firroxima captus, in equuleoque explicatus, fidiculis, ac funibus ad ossa addactis, frustra tentatur deinde patescere, ubi Venerabilis Pater Franciscus delitesceret. Quod licet postea tortores ex alio traditore rescivissent; inceptis tamen Pauli cruciatibus urserunt, multisque exinde suaserunt lenociniis, ut detestaretur Christi fidem. Ad quæ inventus immobilis, Nangasachum adducitur, iterumque

que tormentis oppugnatur ; sed cū constanter suggestionibus resisteret diabolicis , ad extremum in carcerem detruditur , ac de nūn decollatus fuit. Hæc R. A. P. Fr. Andreas de S. Nicolao Manipulo sexto Profectus Messis Dominicæ Fratrum Excalceatorum S. Augustini fol. 119.

PAULUS Yachi Japo foelix sponsus, Claræ (cujus memoriam egimus) nostrique Tertii Ordinis fervidus alumnus post vincula, & exilium in ignem vivus conjectus testimonium reddidit fidei nostræ Zamagatæ Mongoniensis in Japonia Regni, ann. 1630. die 10. Januarii. Agunt de ipso N. Joannes à Jesu in Catalogo N. Martyr. Tertiæ. Georgiusque Cardoso tom. 1. Agiologi Lusitani die 10. laudato.

PETRUS Arizo, nobilis Japo, Confraternitatis Seraphici Funiculi alumnus, ac pietate erga nostros Discalceatos incarcerationis insignis fuit. His Vomuræ Gubernatori delatis, Petrum acceffit, & vehementius oburgatum à Christi fide conatur avertere ; sed cum nihil proficeret, securi percuti jubet anno 1619. die 19. Julii. Agit de eo V. Martyr Orphanael cap. 50. Histor. Ecclesiast. Japon. fol. 27.

PETRUS, Japo, nostri Venerabilis Martyris Francisci Græve socius, ac in Evangelii predicatione coadjutor, unus fu ex illis quinquaginta, qui Yedi ann. 1613. die 4. Decembris per ignem martyrium consummarunt. Horum passio recensetur habetur in Chronica Provincie nostræ S. Gregorii Trienn. cap. 42.

PETRUS de Torres Mirandensis nobilis, in Algeriensi Babylonia obsequiis Patris semper Virginis Mariæ, infirmorum valdè deditus, P. Fr. Bernardi de Madrid Imitationis Familie Observantissimi alumni charissimus socius postquam deliberatam fecerat Deo promissionem se stricti Observantiæ Minorum Discalceatorum nomen daturum Mahometanis captus, natam abscissionem, oculorum mutilationem, aliasque non leves ærumnas passus fuit. Tandem propriam expressam sanctissimæ ac inviolatæ Trinitatis confessionem vivus in ignem injectus martyrium consummavit anno 1620. die 5. Septembris. Ex Epistola laudati Bernardini apud Regium Gonzalez de Magnalibus Matritensibus fol. 34. Confessio tom. 1. nostræ Chronicæ lib. 1. cap. 6.

PETRUS Xenday, Japo, ex nostris Tertiariis, die 18. Octobris anni 1630. Nangasachi pro Christi nomine capitis abscissione triumphavit. Tiburtius Navarro de Fruct. posthum. S. Petri de Alcantara, Gaspar de la Fuente, Arbiol, & alii, cum laudatis Joanne à Jesu, ac Francisco à S. Agnete.

S. PETRUS Xuquexico, adauctus, unus fuit ex illis nostris Protomartyribus Japonensibus; quos coli Officio Ecclesiastico concessit Urbanus VIII. anno 1627. Vvadingus, Sicardo, Marcellus à Ribadeneira, & ego in meis Chronicis tom. 1. lib. 5. cap. 1. Succintè, sed eleganter Reformatus Lequile non semel „ citatus: Beatus Martyr Xu- „ quexico adauctus, petra scan- „ dali diabolo, petra adaucta „ Christo.

Littera **S** apud Græcos, equis inusta, significat, illos esse velociores.

Ex Pierio Valerian. fol. 314.

SIMON Saybioye, Japo, spiritalis filius Venerabilis Discalceati Fr. Didaci à S. Francisco, eo quod permiserit ipsum in

domo sua Dominica in Palmis Officia divina Missamque celebrare, comprehensus fuit in Civitate Yendi, ac tandem pro fide Christi decapitatus ann. 1615. die 20. Aprilis, Sacramentali confessione præmissa. Augustinianus Sicardo Histor. Japon. lib. 3. cap. 16. Didacus à S. Francisco in sua Relatione, Tiburtius Navarro cap. 9. Cardin. Pinheiro, & Orphanael apud Cardoso tom. 1. Agiologii die 22. Aprilis. Verè Simon interpretatur *audiens, vel obediens.*

Ipsa littera Græcorum Tau, nostra autem **T**, species Crucis est.

Tertullian. contra Marcionem cap. 3.

THOMAS, Japo, nostri Venerabilis Martyris Apollinari socius, ac fidelis interpret, in ignem pro Christo injectus, anno 1622. die 12. Septembris, egregio peracto certamine, martyrium complevit. Agit de eo Antonius de la Llave in Chronica Philippinarum Trienn. 14. cap. 38. Sed Thomas, id est, abyssus, aliam abyssum in vocat.

THOMAS, alius, die 8. Septem-

tembris anni 1628. Vomuræ in odium fidei, capite amputato, spiritum Deo reddidit. Proxima mortis illius occasio fuit charitas, quam erga nostrum benedictum Martyrem Fr. Antonium à S. Bonaventura hospitem suum exercebat. Fides sit apud Josephum Sicardo in Histor. Japon. lib. 3. cap. 20.

THOMAS Chigungo, Tertiarius noster, unus fuit ex illis Catholicæ fidei testibus, qui Nangasachi die 8. Septembris anni 1628. lento incendio cremati fuerunt. Gaspar à Fonce. Histor. Capituli Generalis Toletani ann. 1633. fol. 47. Agi de ejus Canonizatione refert Fr. Franciscus à S. Agnete part. 2. lib. 7. cap. 24.

THOMAS, alius, Tertiarius noster, anno 1617. die 17. Augusti Nangasachi in odium fidei decollatus fuit. Hæc cum Historia Capituli Generalis Toletani anni 1633. R. P. Arbiol de Tertiio Ordine Seraphico part. 3. cap. 19.

S. THOMAS Cosaquius, filius S. Michaelis, Martyris quoque Japonensis, inter Carnificum manus impavidus, facile vitæ suæ prodigus, ad Crucis tormentum accedens, intravit in gloriam martyrii die 5. Februarii anni

1597. cum charissimis suis Discalceatis. Marcellus de Ribade neira, Tiburtius Navarro, Vvadingus, Fortunatus Huever à Monologio, & alii infra adduci cendi. Laudavit laudatus Didacus de Lequile scribens: Beatus Thomas Martyr ejus filius annorum quindecim, puer ætate, sed gigas in Cruce, cum gigante geminæ substantiæ, scilicet Christo, ut exponit Doctor noster, cum quo exultavi, ad currendam viam passionis.

THOMAS Cosacu Corai, Japo, apud Vomuræ Gubernatorem accusatus, quod nostro Venerabili Martyri Apollinatio baria in carcere ministrasset, cum nec precibus, nec minis ad cultum Idolorum perducere posset, capite feriri iussus, martyrii gloriam pervenit 1. Julii anni 1619. Ex Venerabili Martyre Dominicano Orphanæ cap. 50. Histor. Ecclesiast. Japonens.

THOMAS Quizo, Japo, socius in tribulationibus Venerabilis nostri Fr. Didaci à S. Francisco, ejusque in animarum conversione coadjutor fidelissimus, foetidi ac horrendi carceris tolleratis æumnis, capite abscisso, & corpore in odium fidei in partes dissecto, die 8. Martii anni

anni 1617. ad immortalitatis
aulam transiit. Augustinianus
Sicardo Histor. Japon. lib. 3.
cap. 16. Didacus à S. Francisco
in sua laudata Relatione cap. 5.
Tiburtius Navarro cap. 10. fol.
53. Venerab. Martyr Orpha-
nael cap. 37. fol. 60. & 67. An-
tonius de la Llave. Tricra. 14.
fol. 1494.

THOMAS Sacuyoro, unus ex
Tertiariis nostrorum Discal-
ceatorum in Japonio, pro Christi
nomine Nangasachi, capitis
abscissione, triumphavit anno
1630. die 18. Octobris. Tibur-
tius Navarro de Fruct. posth.
S. Petri de Alcantara, cap. 17.
fol. 77. Joannes à Jesu in laudato
Catalogo.

THOMAS Vò, etiam Japo, ac
nostri Ordinis filius, ann. 1627.
die 17. Augusti in horrendo
Nangasachi theatro pro Christi
fide combustus fuit. Tiburtius
Navarro cap. 16. fol. 74. & in
tribus Processibus, Romæ typis
datis, pro ejus Canonizatione
confectis annis 1675. 1685. &
1690. Martyrio 18.

THOMAS à Vomura, nostri
Terti Ordinis professus, anno
1630. die 8. Septembris vivus
in ignem conjectus, Nangasachi
quoque holocaustam vitæ suæ

obtulit Creatori. Proxima mor-
tis illius occasio fuit charitas,
quæ erga benedictum Discal-
ceatum gloriosum quoque Mar-
tyrem Fr. Gabrielem à Magda-
lena hospitem suum, exercebat.
Consule laudatum Tiburtium
cap. 17. Agit etiam de ipso N.
Joannes à Jesu in Catalo go N.
Martyr. Tertiar.

S. THOMAS Xico, Catechismi
Prædicator à nostris Discalcea-
tis institutus, eorum vestigia fi-
deliter secutus, Nangasachi cum
ipsis pro nomine Jesu contume-
lius passus, ac demum crucifixus
gloriosi martyrii palmam obtri-
navit. Memores ipsius sunt Mar-
tinus à S. Josepho, Joannes à S.
Maria in suis Chronicis, & ego
in meis tom. 1. lib. 5. cap. 1. ali-
que Authores supra adducti
quibus adde Didacum de Le-
„ quile scribentem: Beatus Mar-
„ tyr Thomas Xico, gemino
„ abyssu profundus; quia gemi-
„ na gloria beatus, comprehendens
„ Deum, & ut civis Dei, & ut
„ Martyr Dei: Thomas enim
„ hæbraicè abyssus, & geminus
„ interpretatur.

THOMAS, alius Japo, nostri Ter-
tii Ordinis filius, Nangasachi ig-
ne examinatus, testimonium red-
didit Catholice fidei die 17. Au-
gusti anno 1627. Tiburtius Na-

varro in suo S. Petro post mortem redivivo cap. 16. Illustriss. Aduarte tom. 1. Histor. Philip-pin. Dominicanæ lib. 2. cap. 31.

V

Littera Vau clavum, & paxillum capitibus columnarum affixum, unde pendeant cortinæ, seu velamina, significat.

Le Blanc, in Ps. 118. fol. 223.

VINCENTIUS à Cruce, Sacerdos, primò Tertiarius noster, ac tandem Dominicanus, unus fuit ex illis, qui Vomuræ ligatis ad trabes pedibus, capitibusq; deorsum in subterraneas speluncas, venenosis bestiolis plenas, pendentibus, deficiente sensum halitu spiracula vitæ propter Redemptoris gloriam emiserunt. Passum esse anno 1634. refert Augustinianus Sicardo lib. 3. Historiæ Japonensis cap. 22.

VINCENTIUS, Japo, faber lignarius, propter charitatē in nostros Discalceatos, maximè verò in Venerabilem Fr. Didacum à S. Francisco ejus locum exhibitam, incarceratus fuit. Perpeffus verò horrendi carceris ætumnas, die 20. Martii anni 1617. propter fidem à Camboyo Yendi

Prorege decollari jussus, charitatis, & fidei victima, spei terminum acquisivit. Agunt ipso laudatus Didacus à S. Francisco in sua Relatione cap. R. A. P. Fr. Josephus Sicardo Augustinianus in sua Japonensi Historia lib. 3. cap. 10. Tiburtius varro de Fructibus posthumis Petri de Alcantara, cap. 10. 53. Die 2. Februarii passum se recenset Venerabilis Martyr Hyacinthus Orphanael Dominicanus, cap. 37. fol. 67. Consule Antonium de la Llave in Chronica S. Gregorii Provinciæ Philippinarum Trienn. 14. fol. 149.

Littera Pythagora discrimineस्ता bicorni.

Y

YO, vel IO (nā nomē ipsius in terra non memoratum, scriptum in Coelis) cognomen cujusdam devoti Japonis, qui ann. 1632. die 4. Septembris igni traditus, martyrium complevit. Proxima mortis illius causa fuit charitas, quam erga benedictum Discalceatum Hieronymum à Cruce (Martyrem) hospitem suum exercebat. Consule R. A. P. Sicardo Augustinianum in Historia Japonensi lib. 3. cap. 21. Quendamque Novitium audi laudato IO cantantem.

*Nomen Io verum non frustra dicere tentes,
Quod lateat, si constet Io cognomine dignum.
Ecce triumphus Io veteri de more priorum;
Quem sibi noster Io Cælorum vindicat hospes.*

COROLLARIA CONSPICUA:

PRIMUM.

R. A. P. DOMINICUS de GUBERNATIS tom. 2. Orbis Seraphici lib. 7. cap. 9. num. 355. In Missionibus Apostolicis celebres adeo fuisse Strictioris Observantiæ Professores habemus, ut ad hoc expressè in mundum venisse videantur. Novi Orbis conversionem primariam B. Martino de Valentia ex Discalceata Provincia S. Gabriëlis cum suis sociis (quos communiter Americæ Apostolos dicunt) acceptam referunt præter Nostrates, Platus, Surius, Tursellinus, & alii Scriptores exteri, quam unà cum Observantibus profecturi sunt, & amplissimè prosequuntur. In Orientalium Indiarum vastitate incessanti fructu usque ad Amacauum laborare non cessant Provinciæ Matris Dei Discalceati, etsi pluribus è locis Anglorum, & Batavorum violentia ejecti. In Japoniæ, Sinarum, Siao, contra minaque iis Regna, tum Lusitani ex præfata Matris Dei, tum Hispani, & Indi ex Philippinarum Provinciis, imò & ex Belgio Strictioris Observantiæ Minoritæ fidem Catholicam disseminare non cessant. In Japonia BB. Petrus Baptista, & socii de Philippinis, jam à Sede Apostolica Beatorum Martyrum Catalogo adscripti. Deinde Ricardus à S. Anna cum sociis suis ex Belgicis Provinciis Recollecti, aliæque successivè Martyrum cohortes, & duæ, in Molucis de Hispania Missionem suam proprio sanguine, consecraverunt. Ad Canadam, aliasque in America Septentrionali Regiones profecti auctoritate Apostolica ex Recollecta Provincia S. Dionysii continuo Galli Evangelium Christi propagare nullo non labore procurant. Ad Marochii, Fessanumque Regna ex Discalceata S. Didaci Provincia Strictioris vitæ Minores Christi fidem vel sustinere, vel propagare student, ubi piæ memoriæ P. Joannes de Prado Martyr occubuit, pro cuius Beatificatione obtinenda vividè laboratur in Curia.

SECUNDUM.

ERUDITUS valde Arturus de Monasterio in Martyrologio Franciscano die 31. Augusti §. 13. & 14. Quarta Missio, præcipua extitit: quæ ut foeliciores progressus haberet, Carolus V. Imperator omnimodam petit, impetravitque à Sede Apostolica licentiam, illuc mittendi, quos in via Domini probatissimos cerneret; cum potestate amplissima circa animarum salutem, & Sacramentorum debitam administrationem. Hæc Bulla data est ab Adriano VI. Papa, cujus initium tale legitur: *Exponi nobis fecisti, &c. Quatenus ex omnibus Religionibus Fratrum Mendicantium, præsertim Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, &c. Tenore præsentium volumus, ut omnes Ordinum Mendicantium, præsertim Ordinis Minorum Regularis Observantiæ, à suis Prelatis nominati, &c. Sedne fortè numerus Fratrum Minorum sit tantus, &c.* Sub Dat. Cæsar. augustæ die 10. Maji 1522. Pontificat. ann. 1. Cum igitur Cæsar id Diploma obtinuisset præcipuè pro Franciscanis: ea propter ipsos singularitèr ablegavit in eam expeditionem. Hi autem qui selecti sunt ad id opus perficiendum, fuerunt duodecim; quorum antesignanus erat Beatus Martinus de *Valentia*, Vir eximia sanctitate conspicuus; quique Minister Provincialis erat Provinciæ S. Gabrielis: aliorum verò nomina sunt BB. Martinus à *Coramnia*, Franciscus à *Soto* Antonius *Civitatis*, Toribius *Motolinia*, Joannes de *Ribas*, Garcia de *Cisneros*, Joannes *Suarez*, Ludovicus à *Fuenfaldá*, Franciscus *Ximenez*, Sacerdotes: Joannes de *Palos*, Andreas *Cordobensis*, Laici: Omnes ejusdem Provinciæ S. Gabrielis Reformatorum alumni, & ingenti vitæ sanctitate præditi, uti suis in locis annotatum est. Hi igitur accepta benedictione R. P. Francisci ab *Angelis*, Generalis Ministri: mare ascenderunt in festo Conversionis D. Pauli Apostoli 25. Januarii, qui ut sua prædicatione mundum universum docuerat: ita ipsi, sub ejusdem patrocinio totam Americam pergerent conversuri, ann. 1524. Mexico foeliciter appulerunt, & pridie hujus diei, qua sanctissimæ Pentecostes Vigiliam colimus, celebrato statim Capitulo, ipsum B. Martinum de *Valentia*, electum jam in Hispania, Custodem rursus elegerunt, confirmantque. Tunc coeperunt maximas, latissimasque perlustrare Regionem Indiarum: cum stupendo, & admirabili prorsus eventu. Tantus enim fuit eorum progressus, talisque animarum fructus; ut

tota ferè India videretur converti ad Christum. Non enim centum, aut mille sacri unda Baptismatis regenerarunt; sed per centena millia, Christo auspicante, ad fidem amplectendam accurrerunt.

TERTIUM.

R. A. P. LAURENTIUS à D. Paulo Sueco Regularis Observantia alumnus lib. 1. Historiæ S. Petri de Alcantara cap. 12. Instante quadragesima coepit S. Petrus de Alcantara tanto animarum zelo, ac spiritus fervore, prædicationis efficacia illarum gentium animos commovere; ut plurimi tam viri, quam foeminae relicto sæculo, ad religiosa instituta convolarent; alii in sæculo mores emendarent suscepto Tertii Ordinis habitu, aut societati Chordigerorum adscripti, quo operibus piis juxta consilium præfati S. Petri utilius vacarent. *Idem lib. 1. cap. 6.* Frequenter spiritualia colloquia cum fratribus miscens, se tanquam inferiorem, rudioremque cæteris gerebat; nec alia sermonum materia, quam fidei, paupertatis, regularisque disciplinæ zelus; ut si occasio ferret martyrii quoque pro Evangelii prædicatione optaretur. Omnium fervorem S. Petrus inflammabat; se voluntate unicuique conjunctum offerens ad subeunda itinera longinqua; carceres, cruces aliaque tormenta, dummodo omnia in Dei gloriam, proximi salutem, sui que ipsius contemptum redundassent. Nec in solo hæc proposito hæserunt; quia à quibusdam executioni mandata, in varias partes pro conversione infidelium missis, martyrii palmam contulerunt. *Idem lib. 3. cap. 26.* Discalceatorum martyrum numerum usque ad annum 1667. quadraginta quatuor; sæcularium vero trecentos, nimirum tertix regulæ sodalities adscriptos; alios diversi sexus, ac ætatis supra quadringentos, certiori calculo collectos intelligimus. Ex quibus facile licebit judicium sincerum de re perspecta ferre, quantum utilitatis, atque decoris Seraphico Ordini, ipsique Catholica Ecclesiæ ex hac S. Petri de Alcantara reformatione accefferit. Nam, & martyrum splendidissima corona fidei soliditatem exornat, atque illustrat apud Infideles; & vitæ Apostolicæ renovatione in Provinciarum augmento ejusdem Religionis commendat sanctitatem inter Catholicos.

QUARTUM.

R. A. P. Fr. TIBURTIUS Navarrus Provinciæ Immaculatæ Conceptionis in Aquitania alumnus in suo Sancto Petro de Alcantara post mortem redivivo cap. 19. fol. 84. Ecce igitur Christiane Lector breve compendium, & succinctam expositionem fructuum posthumorum poenitentis, extratici, pauperis, & humilis Viri Sancti Petri de Alcantara; ecce splendorem ab eo Ecclesiæ Catholice collatum: en ornamenta ab eo data Ordini Seraphico. Iste est etiam Provinciarum Fundator, plusquam triginta Discalceatorum & fere innumerabilium Tertiæ Ordinis Martyrum Pater. Ipse tot Confessorum, tot Divini Verbi Præconum, tot virorum Apostolicorum Magister.

QUINTUM.

R. A. P. DIDACUS de Lequile strictioris Observantiæ alumnus tom. 1. Hierarchiæ Franciscanæ distinct. 2. fol. 187. num. 8. Sanctus Franciscus Xaverius ex Lusitania solvit in Indiam Orientalem ann. 1541. Tunc Goanus Episcopus erat B. Joannes Alburquerque Vir insigni sanctitate præditus, ex nostris Discalceatis Provinciæ Pietatis assumptus, de quo Martyrol. Franc. 16. Junii. Immo Horatio Tursellino credimus, nulli adhuc in tota India Religio aderant præter Franciscanos: inter quos maxime tunc eluxit Vir sanctus Fr. Jacobi Borbani, Minoritæ, in conversione Indorum humiliter laborantis. Illuc igitur adveniens Sanctus Franciscus Xaverius; præfatum invisit Joannem Goanum Episcopum, ab eoque benedictionem accepit; inde Cochinum pergens apud Franciscanos divertit, à quibus benigne, & comiter est exceptus: ex Tursellino sup. & cap. 2. 3. 4. 5. 10. & lib. 3. cap. 17. Petro Ribadeira in vita ejusdem D. Francisci Xaverii, & aliis. Hæc laudatus Lequile ad litteram, unica tantum voce, videlicet *Recollectis*, in vocem *Discalceatis* justè mutata. Tum, quia licet omnes Discalceati sint Recollecti, attamen non omnes Recollecti sunt Discalceati, quia diebus istis Chronologus Provinciæ S. Jacobi nostrum illustrissimum Discalceatum laudatum Alburquerque Archiepiscopus suæ laudatæ Sancti Jacobi Provinciæ numero adscripsit

tom. 1. Arboris Cronolog. fol. 107. Ne ergo , gloria tanta nostrorum Discalceatorum maximeque Discalceatæ Provinciæ Pietatis in Lusitanix Regno aliquandiu obscureretur , in dubiumve vocetur , præfatæ nostri Lequile verbis colophonem imponam. Illustrissimus Gonzaga (cujus classicæ Historiæ passim , & firmiter adhæret R. P. Fr. Jacobus de Castro) quart. part. Colleg. 1. Prov. S. Thom. haud musitans inquit : *Primus omnium Episcopus , qui à Portugalliæ Rege Joanne ad Indos fuit missus , extitit Reverendissimus Pater Frater Joannes Alburquerqueus Provinciæ Pietatis Minoriticæ alumnus , vir utique omni sanctitate atque Religione præditus , qui secum duos sanctos Divini honoris zelo insignes attulit. Illustrissimo Gonzaga subscribit Arturus in Martyrolog. die 16. Junii S. 4. cum aliis classicis Authoribus. Huc spectat Generalis Chronologus Daza part. 4. lib. 1. cap. 53. vernaculè dicens : Embiò al Padre Fr. Juan de Alburquerque , Provincial de la Santa Provincia de la Piedad , Confessor de el mismo Rey , por Obispo de Goa , y de toda la India , como lo havia sido su antecessor ; porque antes de el no havia passado ningun Obispo à la India Oriental , ni Frailes de otra ninguna Religion. Hæc laudatus Daza cum Baptista Moles cap. 10. fol. 44. Historia Orientali 1. part. lib. 3. cap. 20. Guzman lib. 1. cap. 5. & Maffeo lib. 1. r. fol. 265. Hujus quoque veritatis assertorem , Vvadingi Compilator rem R. A. P. Fr. Franciscum Haroldum leges , suo tom. 2. anno Domini 1537. fol. 975. num. 9. dicentem : In Goano Episcopatu nunc Indiæ Orientalis Metropoli , Fr. Ferdinando Vaqueiro successit ejusdem instituti Regular. Observant. Minister Provinciæ Pietatis , Fr. Joannes Alburquerqueus , qui cum duobus Patribus Fr. Vincentio cathechista , & Fr. Jacobo insigni Concionatore illuc ex Lusitania perveniens , rem Christianam , accitis etiam aliis ejusdem Instituti , promovit egregiè , humanissimèque suscepit post quinquennium illuc advenientem Franciscum Xaverium , aliosque Societ. Jesu , quibus quantum poterat , in Christi causa opitulatus est , & ipse antea post Vaqueirum paraverat messem. Tandem hoc anno 1727. testimonio autentico utor ad me missò à Charissimo Fratre nostro Fr. Francisco de Castello à Vite actuali Provinciali Ministro suæ Discalceatæ Provinciæ Pietatis in Lusitano Regno , ubi proprio Idiomate hæc verba facit : Fr. Joao de Alburquerque da Villa deste nome na Extremadura de Castella , ajudador , que foi na Fundaçao desta Provincia , e duas vezes Provincial nella , foi Bispo de Goa , e*

Tc
entre

entre as suas ovelhas acabou exemplarmente à vida. Era Bispo no tempo, em que o Santo Xavier passou à India, e com elle teve hum correspondencia Santa. Ad rem quoque, Georgius Cardoso tom. Agiologii Lusitani die 2. Februarii fol. 322. ubi sic fatur: Fr. Vincente de Lagos Religioso Sacerdote, que passou à India por companheiro do segundo Bispo de Goa Dom Fr. Joao de Alburquerque, entre Capuchas da sua Sancta Provincia da Piedade.

S E X T U M.

3, SIXTUS Papa V. ad perpetuam rei memoriam. * Dum ad ubi
 2, res fructus, quos Religiosa persona, praesertim verò Fratres Mi
 2, nores de Observantia Discalceati nuncupati, Custodiæ S. Gregori
 2, in Insulis Philippinis Indiarum Occidentalium, quasi in agro
 2, Dominico feduli operarii ad Dei gloriam, & spiritualement salutem
 2, populorum in remotissimis terris degentium, & magno a nobis
 2, locorum intervallo disjunctorum, assidue sua industria, Deo ju
 2, vante, colligunt, convertimus oculos nostræ mentis; dignum
 2, quin potius debitum reputamus, ut ad eorum commodum, &
 2, propagationem Apostolici favoris gratiam benignè impartia
 2, mur, eosque amplioribus privilegiis decoremus, praesertim cum
 2, id à nobis piis Catholicorum Regum votis postulatur. Sanè Cha
 2, rissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Cha
 2, tholicus, tam suo, quam dilectorum filiorum Custodis, & alio
 2, rum Fratrum Custodiæ S. Gregorii in Insulis prædictis nomini
 2, bus nobis exposuit, quod alias Fratres Provinciæ S. Josephi
 2, ejusdem Ordinis in Regnis Hispaniarum institutæ, à qua Custo
 2, dia S. Gregorii prædicta dependebat, in Capitulo nuper in Or
 2, pido de Cadahalso Toletanæ Diocesis providè considerantib
 2, se non posse hujusmodi Custodiam sine notabili sua diminutione
 2, sustinere propter continuas Fratrum missiones, quas ferè annua
 2, tim facere cogebantur; nec Religionem in illis partibus propa
 2, gari, aut novas domos, seu Conventus fundari, & institui posse
 2, nisi Custodia prædicta in Provinciam erigeretur, decreverunt
 2, nobis humiliter supplicare, quatenus Custodiam prædictam Pro
 2, vincia nomine decorare, aliasque in præmissis opportunè pro
 2, videre de benignitate Apostolica dignaremur &c. Datum Ro
 2, mæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 15. Novembris
 2, 1586. Pontificatus nostri anno secundo.

* Apud Illustr. Gonzaga 4. part. fol. 1353.

SEPTIMUM.

SIXTUS Papa V. universis Christi Fidelibus presentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem. * De salute gregis Dominici pro pastorali nobis divinitus injecta cura sollicitè cogitantes, Religiosos illos, qui sollicitudinem nostram adjuvantes in convertendis ad Domini nostri Jesu Christi fidem Gentilibus *piam, & efficacem operam impendere non desistant*, spiritualibus muneribus libenter prosequimur; ut eo libentius in tam pio instituto perseverantes, tandem post hujus vitæ curriculum, tanquam servi boni, & fideles in gaudia cœlestia ab ipso Omnipotente Domino recipi mereantur. Cum itaque, sicut accepimus, *dilecti filii Fratres Discalceati de Observantia Provincia S. Gregorii in Indiis, & Insulis Philippinis in Gentilium conversione maximè laborent, & Spiritus Sancti gratia multum proficiant*: Nos eorum pia studia intimo cordis affectu complectentes, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes: universis, & singulis dicti Ordinis Religiosis, qui pro Christi amore, & obedientiæ merito conversioni hujusmodi Gentilium in dictis Indiarum partibus procurandæ se accinxerint, Apostolica benedictione benedicimus, necnon ipsis, tam die, quo in ipsas Indias pervenerint, si confessione prævia sanctissimam communionem sumplerint, necnon in mortis articulo, si contriti, & confessi, aut cum proposito confitendi in itinere, seu in ipsa conversione decesserint, plenariam omnium suorum peccatorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Præterea omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam Ecclesiarum, aut domorum dictorum Religiosorum in Indiis prædictis consistentium die 2. Augusti, necnon iis, qui Ecclesiam sub invocatione S. Annæ Hospitalis Indorum in Civitate Manila à *Fratribus Discalceatis S. Francisci fundati*, in quo, ut accepimus, & animæ, & corpora *summa cum charitate* curantur, in una Festivitatibus infrascriptarum, videlicet Epiphaniæ, Conceptionis B. Mariæ Virginis, omnium Sanctorum; à primis vespers usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibidem pro Infidelium conversione, ac Sanctæ Matris

Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint : quo die prædictorum id egerint , plenariam pariter omnium suorum peccatorum indulgentiam , & remissionem misericorditer in Domino concedimus , & elargimur. Insuper , ut Fidelium devotio erga Ecclesiam dicti Hospitalis in dies magis augeatur , ipsis Fidelibus , quod singulis secundis , quartis , & sextis feriis Quadragesimæ tria Altra Ecclesiæ S. Annæ prædictæ , aut unum , si plura non adsint , devotè visitaverint , & ibi , prout unicuique devotio dictaverit , oraverint , quoties id egerint , centum dies : necnon benefactoribus & curam infirmorum gerentibus , ac illis , qui ex propria voluntate dicto Hospitali , seu pauperibus in illis degentibus intervenerint , quoties aliquod pii operis circa præmissa exercuerint , toties 25. junctis eis , seu alias quomodolibet debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxamus. Denique omnibus , & singulis Christi Fidelibus , qui favorem , & auxilium Religiosis prædictis , & aliis Ministris Sacri Evangelii illos ab una parte ad aliam , ad quam à suis Superioribus missi fuerint , ducendo , aut alias quomodolibet circa ministerium conversionis præstiterint , necnon iis , qui Indos ab injuriis , & vexationibus eis illatis defenderint , ac qui eis bona exempla præbuerint , 25. annos , & totidem quadragenas de eisdem poenitentiis misericorditer in Domino relaxamus. Præsentibus ad 20. annos ab earum publicatione computandos dumtaxat valitoris. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Pileatoris die 8. Novembris 1586. Pontificatus nostri anno secundo.

* *Apud Illustr. Gonzag. part. 4. fol. 1356.*

OCTAVUM.

R. P. BENEDICTUS Fernandus in caput 4. Genesis sect. v. num. 8. Peropportunos , inquit , locus hic est ad commendationem S. Francisci , atque ipsius Sacræ Familiæ Virorum pietate doctrinæque præcellentium : qui pannis , & funibus , è lacu Prophetam eduxerunt , scilicet , pannosis ad summam paupertatem , & rerum humanarum contemptum amicalis viliter indui , atque horrentibus nodosa ruditate funibus succincti , verbum Dei , vocem Dei , causam Dei , pietatem , virtutem , ferè illo sæculo submersam , & à mundo damnatam ergastulis , afferuerunt in libertatem ; in lucem , in gratiam hominum , quorum incredibilis toto est orbe à viliis ad Deum facta commutatio.

NONUM.

ARTURUS in additionibus ad Martyrologium Franciscanum §. 228. fol. 655. De Familia Franciscana illud aptissimè dici potest, quod Apostolus de Ecclesia conscripsit ad Rom. 12. vers. 5. *Multi autem unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.* An. 1517. in Capitulo Generali Romæ habito, autoritate Leonis X. Papæ pro unione Religionis Seraphicæ Superior Patrum Minorum Observantium declaratus est: *Minister Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum;* cui omnes, & singuli Fratres secundum Regulam Divi Francisci subijci, & obedire tenerentur, ad quem denique tanquam Ordinis caput, omnis præ eminentia declaratus est, & sigillum totius Ordinis consignatum: Superior verò eorum, redditus ac possessiones, & privilegia à Sede Apostolica concessa, retinenti omni nuncupatus est, *Magister Generalis Fratrum Minorum Conventualium;* qui electionis de se factę confirmationem à dicto Ministro Generali totius Ordinis petere deberet. Qua de re, Marcus Ulyssiponensis 3. part. Chronic. Seraphic. Religionis, lib. 10. cap. 20. Gonzaga part. 1. Orig. Relig. &c. Hinc, cum Patres Capuccini Reformationem suam cœpissent in Ordine, & paulò post Superiorem Generalem obtinuissent à Sede Apostolica, vocatus est: *Vicarius Generalis Congregationis Fratrum Minorum Capuccinorum;* qui præsentaretur præfato Magistro Fratrum Minorum Conventualium, ut ab eo suę electionis confirmationem acciperet. Diplomata referuntur à Collectore Bullar. sub Clemente VII. Paulo III. Pio IV. &c. Rapinæ in Histor. general. Orig. Recollector Decad. 6. part. 2. Nostri autem Discalceati immediatè subijciuntur Ministro Generali totius Ordinis Minorum: unde nec Superiorem Generalem habent, nec Ordinem efficiunt, sed tantum Congregationem, seu Reformationem: quod scitè annotarunt Morisus lib. 1. Orig. Relig. cap. 60. Hieronymus à Sorbo in præfatione. Addition. ad Compendium privileg. Ord. Minor. Yepes tom. 1. Chronic. Benedict. in monitis ad Lectorem.

DECIMUM.

Quid videtis in Sulamite (id est Pacifica) nisi cheros castrorum?
 Trans-

Tranquilla enim residens, tamen bellum exercet, & numerosis circumvallatur agminibus: Non igitur turbari æquum est propter quadrigas Aminadab eam, quæ sic instructa est, atque ut non vana esse has pollicitationes concipiat, exorditur ab Indorum conversione. *Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis filia Principis* Gressus nimirum, quibus Evangelium propugnatum est in extremis terrarum finibus, quemadmodum ex Paulo, & Isaia venuste exponit hanc in locum Theodoretus inquit: *Quæ porro sint hæc calceamenta B. Paulus ostendit dicens: Calceati pedes in præparationem Evangelii pacis; pedum istorum decorem prospiciens Isaïas Propheta* *Quam pretiosi, inquit, sunt pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona? Hujusmodi verbis usus etiam est sponsus hac lingua* *Quam pulchri sunt gressus tui filia Nidab, &c.* Et quod ad tam longinquas mari, terræque vias oporteat velocissimos esse cursores, nomine indicantur ab Isaia cap. 18. vers. 2. ideo *junctura* *moram sicut monilia, quæ fabricata sunt manu artificis;* nam significari agiles plantas his verbis ostendimus in Historica explanatione: Ecclesia ergo, quæ legebat subtrahi sibi egregias nationes per Africam, Europam, Asiam, in quibus olim Catholica Religio summa vigeat cum laude, quæ tam divinos veræ doctrinæ præceptores aluerunt; lumina ad utrasque Indiarum plagas flectere jubetur, ut videat, amissa cum scenore damna compensari, latiorēque mō aperiri campum optimis colonis; quod si non tractus, spatiaque terrarum dimetiare (quæ sine comparatione ampliora) sed gentium deceptarum errores, ad fidem traductorum populorum numerus computo penè major existit: quis enim in illo tam diffuso ambitu demonibus sublatis cultores ab Augustini, Dominici, memoranda sobole, ab aliarum familiarum inclytis Catechistis, ab eximiis Clericis sæcularibus, recensere valeat? R.A.P. Paulus Sherlog. volum.3. in Cant. Vestigat. 35. cap.7. fol.484. num.44.

UNDECIMUM.

Quæritur, qui sunt calcei militis Christiani, quibus eum ad Ephesios 6. calceati vult Apostolus? Respondet primo Gregorius Nissenus de vita Moyſis, esse vitam mortificationis duram, & asperam, vel, ut alii, esse memoriam mortis. Calcei enim fiunt ex mortuorum animalibus pellibus & corio, unde sunt signa mortalitatis. Hinc

S. Dionys. Cœlest. Hierar. cap. 15. docet, Angelos pingi discalceatos, eo quod sint immortales, liberi, & puri sine affectu, labe, commissione. Memoria ergo mortis quasi calceus facit hominem expeditum, ut concupiscentiis & diabolo resistat, ut illecebras præsentis vitæ, utpote breves & caducas contemnât, fortiterque dimicet pro vitâ immortalis adipiscenda. Verum hic sensus non est literalis, sed tropologicus. Dico ergo, *præparatio Evangelii* est calceus militis Christiani. Præparatio autem hæc, ut rectè notat Chrysost. & Theophilat. est alacris promptitudo, & prompta alacritas animi, partim ad ambulandum viam Evangelii pacis, partim ad eam annuntiandam, qua per insensissimos Simonis, Gnosticorum, immò dæmonum & hostium omnium cuneos fortiter pergamus, & penetremus in Cœlum. Plebs enim Christiana hac promptitudine calceata esse debet, ut per viam Evangelii inoffenso pede ambulet, suâque sancta vita & conversatione alios ad eandem viam incundam alliciat, itaque fidem & Evangelium propâget, & promoveat. Unde de hac præparatione & promptitudine dixit S. Joannes Baptista: *Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus*, inquit Chrysost. Apostoli verò, Doctores, & Pastores hac alacritate calceari debent, non tantum ut ipsi in hac Evangelii via ambulent; sed etiam ut sua prædicatione & sanctitate alios ambulare faciant, adeoque ut pergant ad barbaras gentes, iisque annuntient Evangelium, ut & ipsæ juxta Evangelium vivant, & ambulent. A Lapide in Epist. ad Ephesios cap. 6. vers. 15.

DUODECIMUM.

Anno 1613. in Japonia gravis in Christianos exarsit Regis, & Principum ira, ac persecutio. Christiani permulti etiam è prima nobilitate bonis omnibus privati in exilium expulsi sunt. Hanc multum adeo ipsi non defugêre, ut exultantes bonis cederent, quin & ultro Gubernatori nomina sua deferrent, seque Christianos esse profiterentur. Rex licet eis indignans ob fidem Christi, constantiam tamen admirans laudavit: quinimo quemdam capitaneum qui bonis metuens, Regi cesserat, & fidem abdicaret, torvè inquitus, ejusque vilem & abiectum animum increpans, officio & militari cingulo spoliavit, bonisque privavit. Christiani, ut se magis obarmarent, sodalitatem Martyrum instituerunt, ad quam mortua

tria caput millia sese aggregarunt. Hujus prima lex est: Si pro
de Christi bona adimantur, hoc spoliū forti & libenti animo tolera-
 to. Secunda: *Pari constantia & animo exiliū & mortem pro Chri-*
tianismo excipito. Quo circa plures eorum quod verbis professi
 erant, re ipsa præstiterunt. Arimæ Regulus cædi Christianorum tri-
 bunal erexerat, diem dixerat: mox ad viginti Christianorum mil-
 lia ultro se Arimæ stiterunt, ut se Christianos profiterentur, & mar-
 tyria tum spectarent, tum obirent. Territus Tyranus celsit, &
 paucorum necessum furorem satiavit. A Lapide in Epist. ad He-
 bræos cap. 10. vers. 34. Idem Cornelius in illud Apocalyp. 20.
Hæc est resurrectio prima, inquit: Aureolus primam resurrectione
 adaptat institutioni Ordinis S. Francisci, & S. Dominici sub Fede-
 rico Imp. & Innocent. III. Pont. Horum enim doctrina, & sancti-
 tate, vitæ exemplo, videtur, quasi tota Christianitas resurrexisse, &
 in novitate vitæ ambulet. Pari modo, sed aliis fundatoribus Ord-
 num, aliisque Ecclesiæ reformatoribus adaptes. Idem in illud Isa-
 38. 2. *Ite Angeli veloces ad gentem convulsam, & dilaceratam,* &
 ait: Quasi diceret: Ite o Religiosi zelosi ad Barbaros, ad Indos
 tiis convulsos, & ad Tartara ruentes, vestramque opem exoptan-
 tes, afferte eis fidem, gratiam, & salutem. Idem, tandem, in illud
 Abdæ v. 20. *Et transmigratio Jerusalem, quæ in Bosphoro est,* p-
 sidebit civitates Austri, inquit: Quasi diceret: Apostoli è Judea
 Hispaniam excurrent, atque ab Australi regione Gadum, & P-
 vicæ Baticæ, in alias Hispaniæ Provinciās, indeque in Africam
 immò in Brasiliam, Americam, Æthiopiam (hæ enim omnes
 ad Austrum) traicient, eosque omnes Christo subjicient, uti
 S. Jacobus, S. Paulus, eorumque successores. Magna enim
 Ecclesiæ, æquæ ac Hispanorum, & Lusitanorum est, novi Or-
 putà Indiarum Occidentalium & Orientalium, subjugatio,
 conversio.

TERTIUM DECIMUM.

R. P. JOANNES Schrotes, part. 2. tom. 2. Exedræ Ecclesiasti-
 cæ, Concione in Festivitate Mariæ Angelicæ, sive Porciuncule
 inquit: Nullo negotio adstruere pronum est, & liquet ex
 mentis, perquam evidentibus in Zachæo, facerrimum virum
 Franciscum, Ordinemque ipsius Seraphicum adumbratum. Se

bat ante conversionem suam Zachæus ad telonii quæstum , lucrif-
que inhiabat ; sedebat itidem Sanctus Franciscus in Officina Pa-
tris sui nundinationibus intentus. Ille dispensavit dimidium bono-
rum suorum pauperibus ; hic quidquid habuit erogavit , & quid-
quid habere potuit , reliquit. Inhærebat ille sycomoro , qui lig-
num adorandæ Crucis præsignabat ; iste intus in carne sua can-
dem portabat : Ille multis gratis , donisque locupletatus à Christo
Domino hospites ; hic innumeris. De illius ædibus dictum est ab eo-
dem : *Salus huic domui facta est , eo quod , & ipse filius Abraha ;* &
idipsum ampliori dignationis privilegio verificatur de Conven-
tibus SS. hujus Patriarchæ , in quibus , quot personæ calculantur ,
totidem filii Dei referuntur ; quia totidem mundo crucifixi , &
conformes Imaginæ filii Dei inveniuntur. Sed quidquid est , quod
festum Mariæ ab Angelis *Porciuncula* appellatur ? Ipsa meliorem
partem sibi elegit , quæ non auferetur ab ea in æternum ; num
itidem Sanctus Franciscus , & Ordo ipsius ? Et, si ita est , quænam
hæc pars optima , quæ Patri huic Seraphico obvenit , & quam nos
pariter pro modulo participare possumus videamus. Trifariam
vulgò bona cælitus dispensata dividuntur ; nimirum in bona for-
tunæ , in bona corporis , in bona animi. Bona fortunæ sunt extrin-
seca homini , uti sunt opes , possessiones , thesauri , & cætera hu-
jusmodi. Bona corporis , sanitas , vires indoles , sanguis , & quid-
quid in hominis structura elegans est. Bona animi , virtutes , gra-
tiæ , charismata , scientia , aliaque his adnexa. Ex his , si quæra-
mus , quidnam Christus contulerit S. Francisco , & Ordini ipsius ,
reperiemus , quod ex omnibus præstantissimum quodque. Idem
ibidem ait : Advertite tamen profusissimam Christi Domini libe-
ralitatem in Sanctum Franciscum , & SS. ipsius familiam ab ipso
ad summam Republicæ Christianæ utilitatem institutam. Tantum
illi contulit , ut quidquid in aliis Religiosis coetibus , gratiæ , virtu-
tis , scientiæ , donorumque cæterorum sparsum est , in hoc uno sit
collectum. Huic tantum dispensavit luminis exterioris , ut illi no-
mina dederint duo Orientis Imperatores Joannes , & Xerxes , ut
duodecim Reges amore illius sceptris se abdicaverint , Regii Ju-
venes innumeri spem omnem deposuerint , Duces plurimi , ac
Principes voluptatibus suis , honoribusque valedixerint. Tantum
illi elargitus splendoris exterius , ut ex ea Summi Pontifices qua-
tuor extiterint , Cardinales quadraginta tres claruerint , Episcopo-

rum numerus injiri nequeat. Tantum item gratiæ, ac sapientiæ interioris, ut secundum Deum Francisci familiæ vetus Orbis, veteris fidei, ac morum debeat instaurationem; novus fidem, ac Religionem Christianam acceptam. Non ego vobis adblandior Patres Religiosissimi, sed ita veritas, ut dicam me cogit, non potuistis Sanctiorem Instituti vestri, & Ordinis Auctorem habere; nec vestro sanctius, dignius, utilius, sapientius vitæ genus invenire.

CHORUS TERTIUS

DISCALCEATORUM ILLORUM
qui in obsequiis peste infectorum mortem subiere.

ECCELESIA Martyribus annumerat eos, qui morbo laborantibus ex charitate, eodem afflantur, & moriuntur. Exemplum illustre est in Martyrologio Romano die 28. Februarii, ubi sic legimus: *Alexandriæ commemoratio Sanctorum Presbyterorum, Diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum pestis sevissima grassaretur, morbo laborantibus ministrantes, libentissimè mortem appetiere, quos velut Martyres religiosa piorum fides venerari consuevit.* Ubi Baronius ex Eusebio lib. 3. Histor. cap. 16. & sequentibus citat S. Dionysium Alexandrinum Epist. ad Hieracem de eisdem sic loquentem: *Ex Patribus, qui virtute erant præstantissimi, in hunc modum mortem appetierunt, quorum nonnulli erant Presbyteri, alii Diaconi, quidam ex populo, virtutis ergo multum laudati, adeo ut istud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem, & robustam fidem suscipiebatur, nihil à martyrii splendore abesse videretur.* Cornelia Lapide in 11. Proph. Osæ vers. 12. Martyrologium Franciscanum die 6. Novembris: *In Insubrica, prope Mediolanum, commemoratio plurimorum Beatorum Fratrum, qui, cum pestis sevissima grassaretur, morbo laborantibus ministrantes, libentissimè mortem appetiere, quos velut Martyres Religiosa pio-*
rum

„rum fides venerari consuevit. Consule hic Arturum §. 1. R. A. P. Emmanuelem Bernardez Lusitanum tom. 1. inscripto : *Nova Floresta* fol. 60. ubi ab ipso citantur undecim classici Authores, necnon S. Bernardinus, ac S. Joannes Capistranus, martyrium per pestem egregie extollentes. Consulatur quoque Charis. Fr. N. Fr. Antonius Panes part. 2. Chronic. Prov. S. Joannis Baptistæ lib. 7. cap. 27. fol. 662. ubi in medium adducit perspicuam Epistolam V. Patris Eusebii Nieremberg ad piissimum Patrem Antonium Sanz ejusdem Societatis Jesu alumnum, vernaculè dicentis : Yà que no puedo dár la vida por el proximo en el Ja-
 „pon, me he'gàra darla en semejante ocasion, que tiene V. R.
 „entre las manos, muriendo por ayudar à los apestados, que
 „para mi fuera una grande equivalencia de un rigoroso martyrio:
 „y asì estàn canonizados en el Martyrologio por Santos los Dia-
 „conos, y Presbyteros de Alexandria; porque morian por ayu-
 „dar à los que padecian peste. No sè, que se tiene de fineza este
 „genero de muerte, que es mas voluntaria, y por la mayor de
 „las virtudes, que es la caridad. En las persecuciones de la Fè, es
 „forzoso el morir, ò quedàr enemigos de Dios, è infames de los
 „hombres, y condenados à los Infierros, por no negar à su Re-
 „demptor; mas los que voluntariamente, por salvar las almas
 „de sus Hermanos, ayudan à los apestados, y mueren en esta
 „demanda, es mui voluntario, y no por huir el pecado, sino
 „por exercitar la mas excelente virtud, que es la caridad, y mos-
 „trarse finos con su Redemptor. Ex professo autem Vir sanè eru-
 „ditus R. A. P. Theophilus Rainaudus Societatis Jesu alumnus
 in publicum misit tomum integrum de vero martyrio per pes-
 tem : ubi sequentia.

MARTYRIBUS CHARITATIS.

Ecquis martyrii renuat donare corona,
 Quem Charis ad superas transfudit alma domos,
 Cum nullo, aut parvo discrimine distet ab illo
 Martyre, qui vera Religione cadit?
 Despicit iste minas, truculentique arma Tyranni,
 Impavidus rabidam provocat ille luem.

Ille venenatos pleno trahit ore liquores,
 Ille bibit toto mille venena sinu.
 Hic vivis placido versat se corpore flammis;
 Carbones medica vellicat ille manu.
 Alter propitio recreat sudore beato
 Sanguine, Christigenos alter opimat agros.
 Amplaque multiplices cœlestis in horrea fruges
 Numinis, hic abiens, dum manet, ille jacit.
 Vincit uterque cadens, diverso ex hoste trophæa
 Rapta triumphanti ponit uterque manu.
 Quæris uter Cœlo, qua parte receptus uterque
 Regnat ovans, parva nobilitate præat?
 Martyribus confert non mors, sed causa decorem;
 Hunc Charis, hunc tollit Religionis amor.
 Tu sacri, quem sancta juvat reverentia veri,
 Dic, age, num minor est Religione Charis?

Littera **A**, id est, afflictio,
 habet vim significandi **C**, id est,
 consolationem **S. Spiritus**. Hæc
 mundus non intelligit.

*N. Petr. Posnan. Dom. 2. Qua-
 dr. fol. 365.*

ALPHONSUS Caballero, Pro-
 vincia S. Joannis Baptistæ in
 Valentino Regno alumnus, Sa-
 cramenti Pœnitentiæ Minister,
 lue crudeli grassante Carthage-
 nâ ann. 1648. ita suam mag-
 nam charitatem morbo pesti-
 ferro tabescentibus patefecit, ut
 nulla mortis formidine territus,
 pereuntium animabus, corpo-
 ribusque curandis summam
 operam dederit usque dum &

ipse contagione infectus mor-
 tem subiit. Antonius Panes tom.
 1. Chron. laudatæ Provinciæ
 lib. 7. cap. 25. fol. 655. Miris
 virtutibus, spirituque prophē-
 tico claruisse refert Chariss. Fr.
 N. Fr. Thomas de Montalbo
 tom. 1. Chronicæ Prov. Gra-
 natensis S. Petri de Alcantara
 lib. 2. cap. 67.

ANDREAS ab Angelis, Sa-
 cerdos, Theologiæ Scholasti-
 cæ vacans in Cæsariensi S. Joan-
 nis Baptistæ Conventu, ad ser-
 viendum morbo pestifero ta-
 bescentibus se exposuit anno
 1681. donec pestem contra-
 hens, prænuntiato suæ mortis
 die, sabbato nempe 23. Au-
 gusti vitam suam dedit. Eodem
 die,

die ; quo egressus est de hoc mundo , egressi sunt de Hospitali cuncti pestilentia affecti, ut ipsemet prænuntiaverat. Ejus opes , cilicia rigidissima , & Regula Seraphica. Reliquit verò non exiguam sanctitatis opinionem. Ex authentico testimonio S. Didaci in Batica Provinciæ, cujus fuit alumnus.

ANDREAS à Cruce , Cantaber , Religiosus juvenis , nostræ Provinciæ S. Pauli filius , unus fuit ex illis fervidis Discalceatis, qui serviendo infectis pestilentia ann. 1599. pestem contraxit , & piè obiit in Oppido de Montiveros Dicecesis Abulensis die 16. Augusti. Jacet in nostro Conventu Domine nostræ de Cardillejo. Ex Libro proprio hujus Conventus. Legge Joannem à S. Maria tom. 2. lib. 4. cap. 1.

ANONYMI novem nostræ S. Pauli Provinciæ alumni , lue crudeli grassante in Veteri Castellæ anno 1599. pestilentia affectos consolatione , & omni charitatis officio prosequentes, pestem contraxerant , & piè obierunt. Joann. à Sancta Maria tom. 2. Chron. Provinciæ S. Josephi.

ANTONIUS Sanchez , juve-

nis , strictiori Observantiæ addictus , in Valentina S. Joannis Provincia Philosophiæ vacabat , cum Valentia anno 1647. pestis sævissima grassaretur. Altioris verò Philosophiæ æmulator contactorum obsequiis se fervidè impendens mortem optavit , post ejusque transitum gloriosus apparuit. Consule Historiographum memoratæ Provinciæ lib. 7. cap. 8.

B

Beth in Latinum conversa, confusio declaratur. Sed qui viam suam corrigit , non confundetur.

D. Amb. serm. 2. in Ps. 18.

BARTOLOMÆUS de Alcalá Provinciæ Baticæ S. Didaci alumnus , Sacramenti Poenitentię fervidus Minister , in obsequio lue infectorum in Civitate Hispalensi ardentissimę charitatis non levia indicia dedit, donec pestem contrahens eodem anno 1649. vitam posuit non exigua sanctitatis opinione. Ex authentico testimonio laudatæ Provinciæ.

BARTHOLOMÆUS à Plagis, Religiosus juvenis memoratæ S.

S. Didaci Provinciae, Vir spiritualis, charitate præcipuè enituit: amore languens, ad servandum morbo pestifero in Oppido la Puente de Don Gonzalo Dioecesis Cordubensis tabescentibus libentissimè se exposuit, & omni charitatis officio illos prosequens, sua prænuntiata mortè, piè obiit ann. 1680. die 4. Julii. Ex testimonio authentico laudatæ Sancti Didaci Provinciae.

BENEDICTUS à Sancta Lucia, natione Gallaicus, Novicius cum esset in Discalceata S. Didaci Baticana Provincia semel atque iterum respicere retrò voluit, donec quadam nocte Christus Dominus Cruce oneratus ipsi apparuit, & ipsum suaviter & fortiter confortavit. Ex tunc seipsum abnegans, strictioris Observantiae amicus, sanctitatis semper opinione floruit. In obsequiis peste sublatorum, quorum corpora, nulla mortis formidine territus, terræ mandabat: mortali & ipse contagione infectus libentissimè mortem oppetiit in Conventu Portus S. Mariae ann. 1681. Ex authentico testimonio laudatæ Provinciae.

BERNARDUS Lencina, Sacerdos, pietate insignis erga

morbo contagioso tabescente Valentie anno 1647. die Octobris ipsum contrahere obiit, ejusque post transiit gloriosus apparuit. Anton. in Chron. Prov. S. Jo. tom. 2. lib. 7. cap. 8. fol. 5.

D

Daleth significat Latine rem vel nativitatem.

D. Ambr. serm. 4. in Ps.

DIDACUS Alarcon, Norum Magister, & Guardianus Conventus S. Annæ del No. Discalceatæ S. Joannis Provinciae, vir exemplarissimus Valentino Regno anno 1647. in lue contactorum obsequium posuit die 25. Octobris gloriosus apparuit. Ex eod. Panes ibidem fol. 571.

DIDACUS Mazon, Conceptor, virtutibus, raptibus, pietate erga pestilentia infectissimus, Valentiae ann. 1647. die 1. Novembris illa afflictione obiit non exigua sanctitatis opinione. Ejus acta recenset id. Panes tom. 2. lib. 7. cap. 20.

DIDACUS à Monte extrinsecus sanctitatis vir, Provinciae S. C.

brielis, olimque socius B. Martini à Valentia, Oppido Alburquerqueo savissima peste laborante circa annum millesimum quingentesimum trigessimum, mirabilem habuit sequentem visionem. Cum enim circa medium noctis, in editiore Castri Alburquerqui parte orationi incumberet, Deoque optimo Maximo, ut iram ab oppido avertere dignaretur, instantius supplicaret; plures Angelos ignitas sagittas in miserum populum immittentes conspexit. Quamobrem Deum obnixius, ac cum maxima lacrymarum effusione rogavit, ut afflicto populo parcere vellet. Cujus denique precibus motus Altissimus Angelo præcepit, ut sibi indicaret, quatenus ejus oratio exaudita esset. Et ab eo temporis hujusmodi lues cessavit. Ex Rapineo, Daza, Barrezo, & Illustrissimo Gonzaga, apud Arturum die 17. Oct. §. 3.

DIDACUS à Plagis, Sacramenti Poenitentis insignis Minister, Provinciam S. Didaci in Batrica exemplaritatis nota illustravit. Vir fuit paupertatis amator, strictiori Observantiæ, poenitentis rigoribus, ac contemplationi valdè deditus: in sua meditatione exarsit ille ignis, quo ultro ad serviendum in Ga-

dibus peste laborantibus se exposuit, donec mortali & ipse contagione infectus, obdormivit in Domino ann. 1681. die 22. Julii. Ex authentico testimonio laudatę Provinciæ.

DIONYSIUS à Conceptione, Hybernus, strictioris Observantiæ alumnus, Sacerdos, ac Sacramenti Poenitentis Minister, Theologiæ Scholasticę vacabat in Gadenſi Conventu Dominae nostræ Angelorum Discalceatę S. Didaci Provinciæ ann. 1649. crudelissima lue grassante in Batricis Urbibus, & oppidis. Mortis formidine territus noster Dionysius vitam suam in contactorum obsequiis ponere ranuens, Sacrum celebravit in Altari Dominae nostræ Angelorum sacro; & ecce de excelsomisit Deus ignem in cor ejus, repentēque in alterum virum mutatus, ultro laborantibus peste fit obsequio, quos antea despexit. Pereuntium igitur animabus, corporibus curandis, cadaveribusque sepeliendis summam operam dāns, & ipse contagione infectus piissimè obiit eodem anno 1649. die 28. Januarii. Ejus gloriam testatam Dominus voluit voce exultationis cujusdam Venerabilis Religiosi, qui audito ejus transitu, divino motus instinctu,

ra, conceptum sermonem retinere non valens, exclamavit, dicens: *Gaudet in Caelis*. Ex testimonio authentico, & Memoriali laudatæ Provinciæ in ejus Archivio Hispalensi asservato.

H Si adderis U, virum honestum dices.

Ex notis Antiquorum.

HIERONYMUS Ruiz, Concionator celebris, Discalceatæ S. Joannis Provinciæ, prolixè se impendens laborantibus Valentia lue contagiosa, & illa afflatus obiit die 25. Octobris anni 1647. & gloriosus apparuit. Panes ubi supra lib. 7. cap. 8. à fol. 575.

Littera spiritualis

I

JOANNES Bujoni, Religiosus juvenis, sed canus sensibus, & virtutibus, primus fuit ex illis Discalceatis, qui mortis immores, sæviante Valentia pestilentia magna, ad serviendum afflatis se exposuerunt; primusque, qui illam contrahens, occubuit die 18. Octobris anno 1647. Gloriosum apparuisse refert ibidem idem Chronologus.

JOANNES à Jesu, qui ex Canicæ Seraphicæ devota labe ad sectanda strictioris Ovantia vestigia in Provinciam Didaci in Bætica ita exarsit, omnium virtutum exemplum factus esset; meritis, die plenus, lacrymarum pretio, lixè se impendere laborantibus peste impetravit. Igitur in oppido la Puente de Don Golo Dioecesis Cordubensis, a mortis formidine territus, euntem animabus (Concionarius erat) corporibusque curis summam operam dedit, nec sua morte prænuntiata, die Julii anni 1680. obdormivit Domino. Prænuntiaverat, quæ ipsius mortem signum salutis illius populi; & sanæ defuncto, pestilentia cessavit. norificè sepultus jacet in conventu memorati Oppidi. exigua sanctitatis opinione. authentica Relatione laudatæ Provinciæ.

JOANNES à Sancto Ignatio Religiosus juvenis ejusdem Didaci Provinciæ, ingenio clarior, lue pestilentia grassante in Portu S. Mariae illam contraxit, & prænuntiavit suæ mortis die, prænuntiavit quoque morte Fr. Juliani à S. Josepho, laici, ac Fr. Joannis à S. Josepho, Prædicatoris, sp.

ritum Deo reddidit ibidem ann.
1681. Ex authentica Relatione
sue Provinciæ.

JOANNES à S. Josepho , Præ-
dicator , cum in Portu S. Ma-
riæ pestis gravissima grassaretur
ann. 1680. mortali & ipse conta-
gione infectus , prænuntiavit
nullum alium ex suis Discalcea-
tis Fratribus ibidem pestem con-
tracturum , ac exemplaritatis
nota piè obiit. Ex testimonio
authentico Provinciæ S. Didaci
in Batica.

JOANNES de la Madona, Con-
fessarius , nostræ S. Pauli Pro-
vinciæ filius, virtutibus ac exem-
plaritatis nota insignitus , gras-
sante pestilentia in Veteri Cas-
tella anno 1599. nulla mortis
formidine territus, singillatim in
Oppido de Lavajos Dicecesis
Segobienfis , pereuntium ani-
mabus , corporibusque curan-
dis summam operam dedit; do-
nec species Sacramentales, quas
quidam mortali contagione in-
fectus evomuerat, intrepide ac
devotè assumens , pestem con-
traxit, & mortem oppetiit. Joan.
à S. Maria tom. 2. Chron. lib.
4. cap. 1. Martinus à S. Jose-
pho part. 2. lib. 4. cap. 3. Tom.
1. meæ Chron. consule.

JOANNES Morcillo , Mur-

ciensis , Provinciæ S. Joannis
Religiosus alumnus, voluntariè
se obtulit obsequiis pestilentia
infectorum in Oppidis Valenti-
ni Regni , missisque fortibus à
suo Venerabili Guardiano Fr.
Joanne Mancebon , cecidit fors
super illum, & afflatus occubuit.
Antonius Panes tom. 2. lib. 7.
cap. 23.

JOANNES Franzo , Concio-
nator , eadem tempestate pro-
lixè quoque se impendens la-
borantibus peste , & illa affla-
tus obiit die 30. Octobris , ac
gloriosus apparuit. Panes idem
ibid. cap. 8. à fol. 575.

JOSEPHUS à Jesu Maria , Dis-
calceatæ S. Didaci Provinciæ
in Batica alumnus , celebris
Prædicator , ac vir contempla-
tioni, paupertati, ciliciis, aliis-
que poenitentiae rigoribus val-
de deditus , saviente lue pesti-
fera in Cæsariensi Urbe , ad ser-
viendum afflatis ultrò se expo-
suit , donec mortali & ipse
contagione infectus , libentissi-
mè mortem oppetiit ann. 1681.
die 26. Augusti , magnum sui
desiderium relinquens , quare
honorificè sepultus fuit. Ejus
morte pestilentia cessavit , & fa-
ma crevit sue sanctitatis. Ex tes-
timonio authentico ejus Pro-
vinciæ.

JULIANUS à S. Josepho, ex numero conversorum Provinciae S. Didaci in Batlica, rigidissimae poenitentiae, assiduis ciliciis, à carnibus abstinentiae, voluntariis jejuniis, orationis assiduitatem adjungens, charitate demum enituit. Ipsa vulneratus, epidemicis inserviens in Portu S. Mariae, mortali & ipse contagione infectus, manibus in Coelum expansis, obdormivit in Domino 6. Januarii anno 1681. Ex authentico testimonio laudatae Provinciae.

Littera **M**, scilicet, miseria, habet vim significandi D, id est, dulcedinem. Haec mundus non intelligit.

N. Petrus Pasnan. Dom. 2. Quadr. fol. 365.

MICHAEL Velazquez, Provinciae S. Joannis filius, cum Valentiae ad serviendum afflatus se exposuisset, correptus ipse, mortem subiit ann. 1648. die 22. Octobris, ac gloriosus apparuit. Panes ubi supra lib. 7. cap. 8.

Amplectitur quidem intra **O** suum foeminas Maria; si tales sint, quales intra purissimam Deiparae cœtum admini decet: si vita sua ita disponant, ut fac-

ta ad mensuram litterae O, ab eadem O aptè capiatur.

Bartholomaeus de Escobar. serm. 2. de Expectat. B. Mariae Virg. fol. 470.

ONOPHRIUS Legaza, Sacramenti Poenitentiae Minister, in eadem S. Joannis Discalceata Provincia animabus corporibusque curandis summam operam dans, in eadem tempestate, & peste illa afflatus occubuit. Haec & post ejus transitum in vestimentis albis apparuisse refert idem Historiographus ibidem lib. 7. cap. 8. fol. 573. ac 576.

Littera muta **P** passum significat.

Ex Antiquorum notis.

PETRUS de la Candelaria, natione Gallicus, professione Minoritalis, Provinciae S. Didaci in Batlica, orationi, & abstinentiae deditus, rigidissimum cilicium nusquam deposuit, & quotidie poenitentiae aliarumque virtutum exercitiis preparatus devotissime ad Eucharistiam Sacram accedebat. Charitate accensus nonnullos Infantes pestilentia afflatos terrae mandavit, & ipse il-

lam contrahens, vitam suam dedit anno 1680. in Portu Sanctæ Mariæ. Ex testimonio authentico laudatæ S. Didaci Provinciæ.

PETRUS à Sancto Francisco, Tertiarius (ex illis, quos Donatos vocamus) Baticæ S. Didaci Provinciæ, natione Lusitanus, virtutibus clarus, charitate vulneratus terræ mandavit in Portu Sanctæ Mariæ nonnullos puerulos pestilentia afflitos, & illam contrahens, prænuntiata suæ mortis hora, piè obiit ibidem ann. 1681. Ex Relatione authentica laudatæ Provinciæ.

PETRUS à S. Josepho, Sacerdos, ejusdemmet S. Didaci in Batica Provinciæ alumnus, vir fuit humilitate clarus, poenitentia, ac observantiæ zelo insignis; cum in Sanctæ Mariæ Portu pestis gravissima grassaretur ann. 1680. morbo laborantibus ministrans, libentissimè mortem oppetiit, & prope S. Sebastiani Heremitorium præfatæ Civitatis in selecto sepulchro requiescit. Ex testimonio authentico laudatæ S. Didaci Provinciæ.

PETRUS Moreno, Sacerdos, virtutibus clarus, sæviente Valentia lue contagiosa; ad serviendum afflatis se exposuit, & illam contrahens, latus mortem

aspexit: triumphantes quoque vidit suos Discalceatos Fratres, qui in contactorum obsequiis vites suas posuerant. Antonius Panes in Chronica S. Joannis Baptistæ Provinciæ tom. 2. lib. 7. cap. 8. fol. 573. & sequentibus.

PETRUS Navarro, Discalceatæ Provinciæ S. Joannis filius, exemplaritatis nora, ac pia erga Deiparam Virginem devotione insignis, ex illis quoque fuit, qui mortis immemores in Valentina Provinciæ in obsequio lue infectorum correpti, & ipsi mortem subiere, & gloriosi apparuerunt. Ex eodem ibidem.

PETRUS del Montijo, Laicus, Provinciæ S. Didaci in Batica, vir, quem nullus mutatum vidit, & omnes Sanctum vocabant, libentissime ad serviendum afflatis Hispali, se exposuit, charitate vulneratus, & pestem contraxit, & mortem oppetiit anno 1644. Ex authentico testimonio laudatæ Provinciæ.

Cruce Religiosorum

T

Ex Hugone tom. 7. pag. 28. column. 3.

THOMAS Cavanis, Sacerdos, ejusdemmet Provinciæ alumnus, virtutibus, ac ingenio clarus

rus, prolixè se impendens laborantibus Valentia lue contagiosa, & illa afflatus obiit die 22. Octobris anno 1648. Hæc, gloriosumque apparuisse refert laudatus Chronologus tom. 2. lib. 7. cap. 8. fol. 571.

SACRIS PUGILIBUS peste sublatis.

O qui sereno pellitis halitu
Minas tonantis sæpius ætheris,
Ut astra nobis pleniori
Orbe diem meliora fundant.

O vos salutis præsidium mor!
O Sanctitatis candida lumina!
Quid ni à corona tot pioram
Tabificam pepulistis auram?

Arcana vestri consilii, precor,
Si qui immeremur, pādite Cœlites;
Cur improborum miscuistis
Funera funeribus bonorum?
Attende Tellus. Conscia sydera
Testatur alti consilii jubar,
Mentem explicent Divinitatis,
Inviolato adamante fixam.

Devota causæ pectora publicæ,
Nunquā petisset pestifer halitus,
Ni depoposissent honores
Martyribus solitos rependi.

Quæ sæpe nostris vota perēnia
Fixere templis? O quoties precū
Magno impetū surrecta moles

Angelica stetit in corona?

Illā, illā virtus artifici manu
Prensare solers lurida corpora
Passim irretortis hauriebat
Monstrificas oculis ruinas.

Immo se ipsa prodigiosior
Præno deinceps ore bibit luem,
Luem revolvendam sub Orbi
Pestifero loca fæda tabo.

Hæc illa virtus messe potēs sua,
Assucta calles ire per arduos
Suis coronatur manipulis,
Et propriōnicat apparatu. (nās,
Mox sedē celsa crebrius in so.
O inquit, altum Cœlicolū genus,
Fronies meorum laureatas
Perpetua radiate batca.

Necis verendæ ducite fercula
Et ferculorū pōpa terat polos
De peste pāgantur trophæa,
Exuviis onerata opimis. (māno,
Hæc pro sepulchro sint ada-
Hæc pro decori funeris ambitu,
Hæc ara sedes victimarum,
Hic rogus, hic deitatis ardor.

Attaminato gē asata sanguine,
Verba hæc profundis mētibus im-
Et in collūna eternitatis (primat)
Præ feretris numeret triumphos.

Hic dum saluti se patriæ novē,
Steterē fortes, fortius occidunt
Ac Urbis, atque orbis ruentem
Verticibus tenere molem.

CONSULE LAUDATUM OPUS THEOPHILI
Raynandi. Tom. 18. fol. 340. Nostrosque Chronologos alios
Martyres charitatis adducētes, consultō im-
præsentiarum missos.

SYNOPSIS

MATERIARUM.

§. I.

DE BIBLIORUM INTER-
pretatione, & explana-
tione.

Andræ à S. Francisco, com-
fôrmitatum utriusque testamen-
ti summa Theologica.

Ejusdem, de Cælo, & mundo
Ecclesiastico in Sacris Litteris
propositis juxta universum Sa-
cræ Scripturæ metaphoricæ
sensum.

Ejusdem, de veritate, majes-
tate, & concordia Sacrarum
Scripturarum.

Ejusdem, de moralibus con-
tentis in utroque testamento.

Christophori de Lisboa, far-
din de Escritura.

Gasparis Pato, Medullæ ques-
tionum communium Sacræ Scrip-
turæ.

Gasparis à Spiritu Sancto,
Cœcordia Septuagintæ cum Val-
gata.

Hieronymi à Jesu Maria, Sa-
cræ Sacræ Scripturæ.

Joannis de la Haye, Chroni-
con Sacrum.

Ejusdem, Prolegomena Viti-
ris Testamenti.

Ejusdem, de ponderibus, men-
suris, monetis.

Ejusdem, Prolegomena Novi
Testamenti.

Ejusdem, Antilogia Sacra.

Ejusdem, Nominum Hebræ-
rum expositio.

Ejusdem, de modis exponen-
di Sacram Scripturam, de ejus-
que sensibus.

Joannis Mancebón, Lugares
comunes de la Escritura.

Joannis à SS. Trinitate, Val-
depeñas, Tractatus de Sacra
Scriptura Scholasticæ.

Matthæi à Nativitate, de no-
minibus Dei Hebraicis, Grecis,
Latinis, Castellane expositis.

Ejusdem, de oraculis, &
enigmatibus Immaculata Con-
ceptionis Virginis Mariæ à prin-
cipio Genesis usque ad Apoca-
lypsin.

Ejusdem, de Templo Salomo-
nis.

Ejusdem, Apologeticum ad-
versus asserentes, Abrahæm
aliquot annis fuisse Idolatram.

In Genesim.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Ioan.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Exodum.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

S. Paschalis Bailon, in 25.
Exodi.

In Leviticum.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Numeros.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Deuteronomium.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Josue.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Judicum Librum.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

Mattheus à Nativitate,
ria Gedeonis.

In Ruth.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Libros Regum.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Paralipomenon.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Esdras.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Tobiam.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Judith.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Esther.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Job.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*
Ioannes Ximenez.

In Psalmos.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*
Ioannes a Matre Dei, *in septem
Psalmos Pœnitentiales, Lamenta-
ne.*
Matthæus a Nativitate, *super
septem Psalmos Pœnitentiales, O-
mnidecim Graduales, Hispanæ.*
Sanctus Paschalis Baylon, *in
Psalm. 50. & 88.*

In Proverbia.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Historias
concordes.*

In Ecclesiasten.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Cantica.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes ab Angelis, *Considera-
cion espiritual sobre los Canta-
res.*
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*
Ioannes a Trinitate, *in cap. 8.*
Ioannes Ximenez.
Matthæus a Nativitate.
S. Paschalis Baylon, *in Cantica,
soliloquia.*

In Sapientiam.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Ecclesiasticam.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Isaiam.

Alphonfus Lupus.
Alvarus de Roxas.
Didacus a S. Francisco, *in cap.
1. & 3. in Append.*
Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Hieremiam.

Franciscus

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Baruch.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Danielelem.

Alvarus de Roxas, in cap. 7.
Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

*In duodecim Prophetas
Minores.*

Alvarus de Roxas, in cap. 4.
Zacharia.
Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes..*

In Machabæorum libros.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In quatuor Evangelistas.

Antonius à Conceptione, *Com-
mentaria in Evangelis festorum
priorum sex anni mensium.*
Franciscus ab Angelis, *Conside-*

*rationes in Evangelia Ang-
rum, Sanctorum, & præstan-
rum Dei mysteriorum.*

Ioannes Mancebon, *in E-
gelis Sanctorum, & defun-
rum.*

Josephus Ferrer.
Matthæus à Nativitate, *Scholi-
in Evangelia totius anni.*
S. Paschalis Bailon, *super E-
gelis Dominicalia à Pascha-
que ad Pentecostes.*

In Mattheum.

Anonymus Provincie Pla-
tis, *in Orationem Dominicam
Lusitanè.*
Beatrix de Langa, *in Orationem
Dominicam, Hispanè.*
Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*
Josephus de el Balterno,
Orationem Dominicam.
Isidorus à S. Michaelè.
Matthæus à Nativitate, *in d.
S. Paschalis Bailon, in cap.
3. & 5.*
Petrus de Sacedon.

In Marcum.

Franciscus ab Angelis.
Ioannes de la Haye.
Ioannes Mancebon, *Discordias
concordes.*

In Lucam.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joanes Mancebon, *Discordias
concordes.*

Matthæus à Nativitate, in c. 2.

• *de septem verbis Domini.*

S. Paschalis Baylon, in cap. 2.

5.6.14.15. • 24.

In Joannem.

Franciscus ab Angelis.

Franciscus à Sanctis.

Hieronymus Ramirez, in c. 13.

Joannes de la Haye.

Matthæus à Nativitate, in c. 6.

S. Paschalis Baylon, in cap. 2.

3.4. • 13.

Joannes Mancebon.

In Actis Apostolorum.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon.

In D. Pauli Epistolas.

Franciscus ab Angelis.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon.

In D. Jacobi Epistolam.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon.

In D. Petri Epistolas.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon.

In D. Joannis Epistolas.

Joannes de la Haye.

Joannes Mancebon.

In D. Jude Epistolam.

Ioannes de la Haye.

Ioannes Mancebon.

In Apocalypsim.

Albarus de Roxas.

Andreas à S. Francisco *ad lit-
teram.*

Antonius Sobrino.

Ioannes de la Haye.

Ioannes Ximenez.

Matthæus à Nativitate, in c. 2.

Ioannes Mancebon.

S. II.

Synodica.

Andrez à S. Francisco, *de Con-
ciliis.*

Ejusdem, *de Regimine Ecclesi-
tico, juxta Tridentinum.*

Ejusdem, *de Ecclesia Romana
traditionibus.*

Ejusdem, *de Hierarchia Eccle-
siastica.*

Marci Ulyssiponensis, *Consti-
tutiones Episcopatus Portuensis.*

Matthæi à Nativitate, *Discurso
Politico-Canonico, en suplica de
un Concilio Nacional.*

S. Paschalis Baylon, *de pluri-
bus articulis Fidei in variis
Conciliis definitis.*

Y

S. III.

§. III.

*Patres, Interpretes, & Sancti
illustrati, & publi-
cati.*

*Alexandri de Alis in Apocalyp-
sim Joannes de la Haye.*

*S. Augustini, & Ecclesie Con-
ceptus Eschologicus Franciscus
à S. Augustino, Macedo.*

Cortina Augustini, idem.

Scrutinium Augustini, idem.

*S. Augustini Confessiones Ildo-
rus à S. Michaele.*

*S. Bernardini Senensis opera
Ioannes de la Haye.*

*S. Bonaventurae, de instruendis
Novitiis. Anton. à S. Maria,
Blasius à S. Raphaelle, Francis-
cus à S. Nicolao, & alii.*

*S. Bonaventurae Pbaretra. Mat-
thæus à Nativitate.*

*S. Bonaventurae. Psalterium B.
Maria Virginis; Emmanuel à
S. Ioanne Baptista, & Francis-
cus à D. Antonio.*

*Emmanuelis Sæ in Sacram Scrip-
turam Ioannes de la Haye.*

*S. P. N. Francisci, Opera Ioannes
de la Haye.*

*Ejusdem Prophetia, & miracu-
la Ioannes Baptista Moles.*

*Guillelmi Estii in Sacram Scriptu-
ram Ioannes de la Haye.*

*Iacobi Tirini in Sacram Scrip-
turam Ioannes de la Haye.*

S. Ignatii de Loyola liber exer-

*citiorum Franciscus à S. Augu-
tino, Macedo.*

*Ejus harmonia cum operibus
Augustini, idem.*

*S. Ildephonsi quadraginta au-
thoritates, Matthæus à Nati-
vitate.*

*Joannis Gignai in Sacram Scrip-
turam Ioannes de la Haye.*

*Ioannis Menochii in Sacram
Scripturam Ioannes de la Ha-
ye.*

*Nicolai Steni, Episcopi, Appen-
dicem Ioannes à SS. Trinitate,
Valdeperis.*

*S. Petri de Alcantara de Oratio-
ne Petrus de la Pinuela, & alii
plures.*

*S. Petri Damiani, opusculum
duodecimum, Matthæus à Nati-
vitate.*

*S. Theresia Epistola; Ludovicus
à S. Ioanne.*

§. IV.

Theologia Scholastica.

*Andree à S. Francisco, de De-
Uno.*

*Ejusdem, de divinis Attribu-
tis.*

Ejusdem, de Deo Trino.

*Ejusdem, de Verbo divino In-
carnato.*

*Ejusdem, de Incarnatione, &
adventu Christi Domini in
mandum.*

*Ejusdem, de Angelis bonis, &
malis.*

Ejus

Ejusdem, de Christi Domini secundo adventu.

Ejusdem, de resurrectione mortuorum, & damnatorum penis.

Ejusdem, de eterna Beatitudine.

Didaci à S. Francisco super primum sententiarum ad mentem Doctoris Subtilis.

Ejusdem, super secundum sententiarum.

Francisci à S. Augustino, Macedo, in primum sententiarum.

Ejusdem, in secundum sententiarum.

Ejusdem, in tertium sententiarum.

Ejusdem, in quartum sententiarum.

Hieronymi à Jesu, Concordia subtilis cum Angelici Doct. doctrina.

Joannis Mancebon, Epitome de tota Theologia Scholastica.

Joannis à SS. Trinitate, Valdepeñas, de Deo Uno.

Ejusdem, questiones varie Scholasticae.

Joannis Ximenez, super questionem 155.2.2. Angelici Praeceptoris.

Josephi de Cuellar, super Prologum Doctoris Subtilis.

Ejusdem, de Deo Uno.

Ejusdem, de modis intrinsecis.

Ejusdem, de predicatis pure non negativis.

Ejusdem, de Intellectu divino.

Ejusdem, de Voluntate divina.

Ejusdem, de Visione beatifica.

Ejusdem, de Trinitate.

Ejusdem, de Angelis.

Ejusdem, de Hexameron.

Ejusdem, de homine.

Ejusdem, de distinctionibus.

Ejusdem, de scientia media, & Praedestinatione.

Ejusdem, Conciliationes aliquorum locorum Subtilis Doctoris.

Isidori à S. Michaeli, Certamen Scholasticum pro Purissima Conceptione.

Matthaei à Nativitate, An Angelicus Doctor obstat piae opinioni &c. questio.

Ejusdem, An dato, quod oppositè senserit &c. questio.

S. Paschalis Bailon, de Trinitate.

Ejusdem, de Incarnatione, ejusque convenientia.

Ejusdem, de Essentia Dei.

Ejusdem, de Visioni beata.

Ejusdem, de Generatione Verbi divini.

Ejusdem, de Angelis.

Ejusdem, de Scientia Dei.

Ejusdem, de Attributis.

Ejusdem, de voluntate Christi, ejusque animae excellentiis.

Ejusdem, de penis Inferni.

Matthaeus à Nativitate: Consultatio super tribus propositionibus Theologicis &c.

Ejusdem, alia super septem Theologicas propositiones &c.

Ejusdem, *Theologium Apologeticum*. &c.

S. V.

DE CHRISTI DOMINI
Mysteriis, Imaginibus, Cru-
ce, Nominibus, & Eu-
charistia.

Alphonfi de Madrid, *siete me-*
ditaciones de la Semana Santa.

Andreæ à S. Francisco, *de ori-*
gine, & progressu prædicationis
Evangelicæ à Christo Domino.
Ejusdem, *de Christi Domini Reg-*
no in Universo Orbe.

Anonymi Provinciæ S. Josephi,
Via Crucis illuminata, Italicè.

Antonii Cabrera, *de triumphis*
S. Crucis,

Antonii de el Castillo, *el devo-*
to Peregrino, viage de Tierra
Santa.

Antonii Ferrer, *como se ha de pre-*
parar el alma para recibir al
Niño Jesus en la Pasqua.

Ejusdem, *de la frequente Comu-*
nion.

Ejusdem, *Exercicios para el dia*
de año nuevo.

Antonii Joannis Andreæ, *His-*
toria de la Imagen de Christo
crucificado, que se venera en la
Iglesia de Santa ecla de la Ciu-
dad de Valencia.

Antonii de Ocaña, *Discursos*
Eucharisticos.

Antonii de Portalegre, *a Pa-*
xam de Christo metrificada.
Antonii de Serpa, *Eucharisti-*
Chronologia.

Didaci de Occa, *Via Crucis.*
Francisci ab Angelis, *Considera-*
tiones in Evangelia Christi.

Francisci à Sancta Clara, *Santo-*
tissimi Sacramenti Concio.

Francisci de Jaraicejo, *de Cru-*
ce, & Sanctissimo Concione.

Francisci de Urbina, *de el Na-*
miento, y Mandato Concione.

Joannis ab Angelis, *Rosario*
los principales Mysterios de
vida, Passio, y muerte
nuestro Redemptor.

Joannis Baptista Madrigal, *de*
las excelencias de el Santissimo
Sacramento.

Ejusdem, *de meditatione Passi-*
onis Christi, & utilitate, & me-
do talis meditationis.

Joannis à S. Didaco, *Insignia*
de la Passio.

Joannis Mancebon, *Festivos*
des de Christo.

Ejusdem, *vita Christi cum su-*
plemento.

Joannis de Moza, *Respi*
charistico.

Josephus à S. Maria, *de usu, &*
frequentia Augustissima Eu-
charistia in Append.

Josephi à Purificatione, *de Re-*
surrectione Christi Concio.

Ludovici à S. Joanne, *Frequen-*
te comunio.

Marci Ulysiponensis, *de uida,*
& Paixam de Nosso Senhor Je-
su Christo.

Matthæi à Nativitate, *Minerva*
Eucharistica.

Ejusdem, *Cathedra Crucis.*

Ejusdem, *Amor amorum, de ad-*
mirabili Sacramento Altaris.

Ejusdem, *Dies diei.*

Melchioris de Gratia, *de morti-*
ficatione membrorum quinque
vulneribus Christi correspon-
dente.

S. Pachelis Bailon, *de utraque*
adventu Christi.

Ejusdem, *de Resurrectione Chris-*
ti, ejusque apparitionibus.

Ejusdem, *de Sanctissimo Eucha-*
ristia Sacramento.

Ejusdem, *de uita Christi, præ-*
dications, & passioni.

Ejusdem, *de Natiuitate Domi-*
ni, & ejus Epiphanias.

Ejusdem, *de fuga in Ægyptum,*
& inuentione in Templo.

Ejusdem, *de nominibus Domini*
nostri Jesu Christi.

Petri de la Pareza, *Sagrado Via-*
ge de el Via Crucis.

Roderici de Deo, *Tratado dos*
pssos.

Petri à Jesu, *como se han de coger*
flores de la Flor de el campo
Christo &c.

S. VI.

DE IMMACULATA
Contemplone Purissima Vir-

ginis Maria.

Alphonfi Pozuelo, *utrum Chris-*
ti Fideles Christipare Maria
AVE dicentes, eo ipso illam ab
originali culpa labe immunem
protestentur?

Anonymi Provincie S. Josephi,
Origen, que tuoo la devocion en
reuerencia de la Purissima Con-
cepcion &c.

Anonymi Provincie S. Didaci,
Novena de la Concepcion.

Antonii à Magdalena, *Concio.*

Antonii à S. Maria, *Discurso*
Theologico &c.

Ejusdem, *Anotaciones à la Flo-*
resta Franciscana.

Christophori Gallo, *las siete*
Columnas &c.

Ejusdem, *phusio symbolice, ori-*
ginaria bermosura &c.

Ejusdem, *Circulo Immaculado.*

Christophori à Sancto Josepho,
Ossalia, Correiones.

Didaci de Fuenfalida, *super ill-*
lud: Omnes in Adam peccave-
runt, centum Anagrammata, &
totidem Epigrammata pro Im-
maculata Conceptione.

Ejusdem, *Opusculum ligato ser-*
mone super Salutationem Ange-
licam.

Felix Molina, *Obseruones.*

Francisci ab Angelis, *super An-*
tiphoniam: Tota pulchra es
Maria.

Francisci à S. Josepho, *de Ca-*
ronizatione Mysterii Imma-
culata Conceptionis. Despara
semper Virginis.

Francisci de Urbina, *Concio.*
Hyacinthi de Deo, *de Conceptione.*

Joannis de Aragon, *Oratio Latina pro voto solemnifensionis Immaculate Conceptionis B. Mariae semper Virginis.*

Francisci à S. Francisco de Mohedas, *Devotio melliflua erga limpidissimam Conceptionem Beatae Mariae.*

Joannis à Jesu, *Concio.*

Joannis à SS. Trinitate, *Valdepeñas, Exhortatio pro diffinitione, Italicè.*

Josephi à Jesu, *Conclusiones.*

Isidori à S. Michael, *Certamen historicale &c.*

Mariae Magdalena de Cruce, *Illustrationes de Conceptionis Mysterio.*

Matthaei à Nativitate, *Allegatio Sacra &c. pro definienda de Fide Conceptione B. Mariae.*

Ejusdem, *Appendix Allegationis.*

Ejusdem, *Satisfaccio por dos articulos de la Real junta de la Concepcion.*

Ejusdem, *Alegacion Imperial en ambos Derechos.*

Ejusdem, *Apologético Sacro por el titulo de Immaculada.*

Ejusdem, *defensa Dominicana por la Immaculada Concepcion.*

Ejusdem, *de veritate Immaculate Conceptionis.*

Ejusdem, *Breviculus por la Santa Iglesia de Zamora &c.*

S. Paschalis Bailon, *de Immaculata Conceptione B. Virginis.*

J. VII.

DE ALIIS MYSTERIIS
*Mariae, ejusque imaginibus,
& S. Josepho.*

Alberti à S. Clara, *Origen, y progressos de la Corona de N. Señora.*

Alphonfi de Cruce, *de los principales Mysterios de la Virgen.*
Alphonfi Flores, *Marial.*

Angeli Cortès, *de N. Señora de Monserrate Concio.*

Anonymi Provinciae S. Josephi, *Origen de N. Señora de el Eulgo, y su Novena.*

Anonymi Provinciae S. Pauli, *Novena de N. Señora de las Angustias.*

Anonymi Provinciae S. Didaci, *Origen de N. Señora de la Hiedra, y su Novena.*

Antonii Ferrer, *Exercicios de la Virgen en el Templo.*

Antonii Joannis Andreæ, *Satisfactio S. Josephi.*

Bernardini Perez de Mega, *de unione cum Deo mediantibus Maria, & Josepho.*

Ejusdem, *Flores precum Sacrae Societatis Jesu, Maria, & Josephi.*

Didaci à S. Bonaventura, *Primavera espiritual de las Celestiales.*

- las Flores de la Reyna de el Cielo.*
 Emmanuelis à S. Joanne Baptista, *Psalterium B. Virginis.*
 Emmanuelis à SS. Sacramento, *Privilegios de Maria SS. y su Esposo S. Joseph.*
 Francisci à S. Augustino, *Sermão da Soledade de Nossa Senhora.*
 Francisci à S. Bonaventura, *N. Señora de el Prado, Concio.*
 Francisci à S. Jacobo, *de los favores, que recibió de la Madre de Dios.*
 Francisci à Matrito, *Sermón de gracias recebido de dolores gloriosos.*
 Francisci de Urbina, *N. Señora de Valdezimena, Concio.*
 Gabrielis Montañez, *N. Señora de el Mitagro, Concio.*
 Joannis à S. Josepho, *Officium parvum B. Virginis Mariae.*
 Ejusdem, *Exercicios de la Santa Cruz, que havia la Santissima Virgen.*
 Joannis de Oliver, *de quindecim Mysteriis SS. Rosarii.*
 Josephi à Conceptione, *Historia de N. Señora de el Coro.*
 Josephi à Jesu Maria, *Panegyrico de S. Joseph.*
 Josephi de los Hoyos, *Salves, y oraciones panegyricas.*
 Josephi Lloris, *N. Señora de los Desamparados, Concio.*
 Josephi de Madrid, *Novendiale mystico panegyricum Sancti Josephi.*
 Josephi à Spiritu Sancto, *Novena de N. Señora de la Porteria.*
 Isidori Gutierrez Rosario de la Virgen.
 Ejusdem, *Historia de N. Señora de Loreto.*
 Luca à S. Francisco, *Foyel de la Madre de Dios.*
 Ludovici à S. Josepho, *Concio Domini N. de Pietate.*
 Marcelli de Ribadeneira, *Corona de excelencias de N. Señora.*
 Matthæi à Nativitate, *Discurso Sacro-Real sobre el Patrocinio de Maria SS. en España.*
 Ejusdem, *de virtutibus, & excellentiis B. Virginis Mariae.*
 Ejusdem, *de eximia Prædestinatione Mariae.*
 Ejusdem, *de festiva Nativitate, & de ejus Augustissimo Nomine.*
 Ejusdem, *de Religiosa Presentatione B. Mariae in Templo.*
 Ejusdem, *de gratulanda Desponsatione B. Mariae, & Josephi.*
 Ejusdem, *de ineffabili Incarnatione Verbi Dei, & Annuntiatione Mariae.*
 Ejusdem, *de festiva Visitatione Mariae.*
 Ejusdem, *de Occulta Expectatione Mariae.*
 Ejusdem, *de gaudioso partu Mariae.*
 Ejusdem, *de primis pœnis Mariae in Circumcisione Jesu.*
 Ejusdem, *de Admirationibus Regum Jesu, & Mariae.*
 Ejus-

Ejusdem, de fugitiva peregrinatione Jesu, Mariae Joseph.

Ejusdem, de anxietate Mariae in Jesu perduto, & alacritate in invento.

Ejusdem, de maestissima transfixione Mariae in morte Jesu.

Ejusdem, de latitia Mariae in Resurrectione Jesu.

Ejusdem, de ultimo VALE inter ascendentem Jesum, & manentem Mariam.

Ejusdem, de felici transitu, & glorioso sepulchro Mariae.

Ejusdem, de admirabili Assumptione Mariae.

Ejusdem, de Imperiali coronatione Mariae.

Ejusdem, de nivea solemnitate Mariae.

Ejusdem, de Materno succursu, & oranda intercessione Mariae.

Michaelis de Yela, Historia, origen, y milagros de N. Señora de el Madroñal.

S. Paschalis Bailon, de vartis revelationibus B. Virginis Mariae.

Ejusdem, de incomparabili virginitate, singulari matrimonio, & maternitate.

Ejusdem, de ejus Visitatione, Expectatione, ac partu virginali.

Ejusdem, de Marianis prerogativis.

Ejusdem, de ejus Purificatione, ac Presentatione.

Ejusdem, de triumphans Insuper diaboli contra admirabilem Matrem.

Petri ab Assumptione, & Emma sagrado &c.

Petri à Matre Dei, Letitia Virginis.

Sebastiani Ortiz, Maria Imperialmente coronada.

S. VIII.

POLEMICA, IDEM

Demonstrationes Fidei Catholicae

& controversiae cum Hebraeis

Mahumetanis, Haereticis &c.

Andreas à S. Francisco,

Christi primo Vicario, & Successoribus ejus.

Ejusdem, de Fide, symbolisque

Fidei, eorumque expositionibus

Ejusdem, de Purgatorio.

Ejusdem, de erectione Templorum.

Ejusdem, de cultu Sacra-

Imaginum, veneratione Reliquiarum, & invocatione Sanctorum.

Ejusdem, de castitate virginum

& viduali, statu Monachorum

& Eremitarum origine.

Ejusdem, de pugna diaboli contra Christum, & pugna Judaeorum, eorumque perfidia.

Ejusdem, de persecutionibus Ecclesiae, ejusque victoria.

- Ejusdē, de Mahometana perfidia,
 & rebellionē, contra Christum,
 & Ecclesiam suam.
- Ejusdē, de adventu Antichristi, ejus persecutione, & victoria Ecclesie.
- Ejusdē, de Sacramentis, dogmaticē.
- Ejusdē, contra insanas falsas Michaelis de Molinos.
- Antonii de Cabreca, de martyrio, patrocinio Sanctorū, veneratione Reliquiarū, Imaginibus, Templis, dignitate Sacerdotali.
- Antonii à S. Maria, Apologia pro Fide Christiana in ejus acerrimum insectatorem Sinam.
- Ejusdē, Informaciones, y Memoriales de la Conversion, y Mision de la China.
- Ejusdē, Lapis calaminaris vere doctrine.
- Ejusdē, Brevis declaratio principii, & finis rerum omnium.
- Ejusdē, de Sectis Sinarum, cultu Confucii, aliisque Sinicis ritibus.
- Ejusdē Prophecias concernentes al ben comun de la Iglesia.
- Ejusdē Defensorio de la autoridad de el Santo Tribunal.
- Ejusdē, de modo Evangelizandi Regnum Dei opuscula multa.
- Ejusdē, de Sinarum conversione.
- Ejusdē, de Mage cujusdam reductione.
- Antonii Truxillo, San Marcos defendido.
- Augustini à S. Paschale, Confutatio erroris transmigrationis animarum.
- Ejusdē, Opusculo final de conciencia.
- Ejusdē, Tractatus variis de controversiis Sinicis.
- Bonaventuræ Ibañez, de predicatione Evangelii in Regno Sinarum.
- Ejusdē, de necessaria doctrina Dei.
- Franciscus à S. Augustino, Macedo, Historica dissertatio, & vindicta Historię Pelagianę.
- Ejusdē, Tessera Romana auctoritatis Pontificie.
- Ejusdē, Controversie selectę adversus Hæreticos, & Schismaticos In Appendice.
- Ejusdē, adversus Thomam Anglum.
- Ejusdē, de Clavibus Petri.
- Ejusdē, Scholę Theologię positivę ad doctrinam Catholicam.
- Ejusdē, mens Innocentii divinitus revelata.
- Francisci à Conceptione, quę essentialiter requiruntur ad legem Dei amplectendam, &c.

Francisci de Montilla, *de la propagacion de la Fè en las Philipinas.*

Francisci de Torrejoncillo, *Centinela contra Judios.*

Hieronymi Planes, *Examen de Revelaciones.*

Joannis à S. Francisco, *de Mchedas, de Dogmatibus, Latine.*

Joannis à Sanctissima Trinitate, Valdepeñas, *Refutatio quarumdā propositionum libri inscripti, El Cavallero convertido, &c.*

Ejusdem, *Lapis Lydius novitatum Zarragæ.*

Ejusdem, *Defensoria nonnulla Vie Crucis.*

Joannis Ximenez, *de raptibus, & revelationibus.*

Josephi à S. Maria, *Apologia de la sagrada Comunión, y de sus admirables efectos.*

Josephi Navarro, *Historica notitia Dei, & fidei mysteriorū à creatione mundi.*

Isidori Gutierrez, *Almas de el Purgatorio.*

Juliani Pastor, *de Adventu Messie, principalioribusq; articulis Fidei, &c.*

Laurentii à S. Francisco, *Theodoro celestia, y divino, para rescate de las almas de el Purgatorio.*

Matthæi à Nativitate, *contra Hereticos impugnantes Regulā*

S. P. N. Francisci.

Ejusdem, *de la Heregia oculta.*

Petri de la Piñuela, *Conversio de lege Dei cum Gentilibus.*

Ejusdem, *de pietate, & devotione animarum Purgatorii.*

Quidam Discalceatus Missionarius Sinensis scripsit, *Confutationem propositionum, ejusdem Caroli de Flori. in Apēd.*

§. IX.

Ascetica, seu Spiritualia.

Alphonfi à Cruce, *Camino de la salvacion.*

Ejusdem, *Compendio de la vida espiritual.*

Alphonfi à S. Francisco, *Espejo espiritual, y camino de la perfeccion.*

Alphonfi à S. Francisco (alter) *de oratione ad Montales.*

Ejusdem, *de oratione ad Tertium Ordinis Seraphici alumnos.*

Alphonfi de Madrid, *Arte para servir à Dios.*

Ejusdem, *Espejo de ilustracion para personas.*

Alphonfi Pastor, *Soledades de el divino amor.*

Alphonfi de Vascones, *Estimulo de el alma dormida.*

Ejusdem

- Ejusdem, *Antidoto de el alma.*
- Ejusdem, *Destierro de ignorancias.*
- Ejusdem, *para ayudar à bien morir.*
- Anonymi Provincie S. Pauli, *Camino de el amor, y perfeccion Christiana.*
- Anonymi Provincie Pietatis, *Preparacion para la comun-ion.*
- Anonymi Provincie S. Pauli, *Compendio de la vida de Santa Rosa de Viterbo, y su devota Novena.*
- Antonii Ferrer, *Arte de conocer, y agradar à Jesus.*
- Ejusdem, *de Virginitate.* in Append.
- Antonii à S. Maria, *Espejo espitual.*
- Ejusdem, *Alphabeto espiri-tual; grados de humildad, y obe-diencia.*
- Antonii Panes, *Escala Mystica.*
- Antonii Sobrino, *varii mystici tractatus.*
- Augustini à S. Paschale, *Com-pilatio rationum, hominẽ in ve-ra perfectione constituentium.*
- Benedicti à S. Hieronymo, *Vida espiritual, y arte divina.*
- Blasii à S. Raphaele, *Con-quista, y pelea espiritual del alma.*
- Didaci de Sancta Anna, *Tra-tado de la oracion.*
- Didaci à S. Francisco, *de ora-tione.*
- Didaci à Matre Dei, *Arte mystica.*
- Didaci Mazon, *Memoria de los favores, que el mismo reci-bió de Dios.*
- Didaci de Occa, *Via Crucis.*
- Didaci à Spiritu Sancto, *Do-cumentos espirituales para la Santa Escuela de Christo, tres tomi.*
- Dominici de la Soledad, *Ex-cellentia Tertii Ordinis S. P. N. Francisci.*
- Elisabeth de la Paz, *Exerci-cios sobre la oracion Dominica.* in Append.
- Emmanuelis Alconchel, *Re-gimiento de la vida espiritual.*
- Emmanuelis Ramirez, *Coro interior de el alma.*
- Francisci Angosto, *Bona mors.*
- Francisci à S. Bonaventura, *de el adorno de el alma, y des-cuido de el cuerpo.*
- Francisci à Conceptione, *Atajo espiritual.*
- Francisci Galve, *Martyris, de vitis Sanctorum.*
- Ejusdem, *Ascatia varia.*
- Francisci à S. Nicolao, *Novena de San Pasqual.*
- Francisci à S. Nicolao, *Serrate, Exposicion de la Theologia Mystica.*
- Francisci de Quesada, *Arte*

- general de meditacion, y contemplacion.
- Hieronymæ ab Assumptione, Carta de navegar en el mar de este mundo.
- Hyacinthi de Ocaña, Colaciones espirituales.
- Ejusdem, doctrina para la oracion.
- Jacobi Ferrer, de las misericordias de Dios Trino, y Uno.
- Joannis à S. Andrea, Arbol espiritual de la vida, y de la muerte.
- Joannis ab Angelis, Dialogos de la conquista espiritual, y Reino de Dios, tomi duo.
- Ejusdem, los triumphos de el amor de Dios.
- Ejusdem, Tratado de la presencia de Dios.
- Ejusdem, Psalterio espiritual, exercicio quotidiano.
- Ejusdem, Lucha espiritual, y amorosa entre Dios, y el alma.
- Joannis Baptista Madrigal, Theatro de el alma.
- Ejusdem, de amore Dei.
- Ejusdem, de attinentibus ad perfectionem Christianam.
- Joannes Flores, Epist. Ascetic. in Append.
- Joannis a Jesu Maria, Varios exercicios espirituales.
- Joannis à S. Josepho, Exercitios quotidianos de perfeccion.
- Joannis de Madrid, Milicia Christiana para ayudar à bien morir.
- Joannis à S. Maria, Guia pirital.
- Joannis à Matre Dei, Deposorio espiritual.
- Joannis Olarte, Medula Mystica. in Append.
- Joannis de Oliva, Camarin espiritual de el alma.
- Joannis de Oliver, de Beatitudinibus, & quatuor novissimis, Tagalo idioma: Ejusdem, de meditatione, & miseris vite humane, eadem lingua.
- Joannis de Plafencia, La Santa.
- Joannis de Ribas, Dialogus devotissimus de vita hominis Christiani.
- Joannis à SS. Trinitate, Valdepeñas, Exercitium Angelicum.
- Ejusdem, Exercitia amoris Dei.
- Ejusdem, Declaracion de las maximas de el V. Fr. Joseph de la Torre.
- Ejusdem, Utrum arte diabolica, possit violari aliqua persona absque culpa?
- Ejusdem, Elucidationes Indulgentiarum Via Crucis.
- Joannis Ximenez, Exercitios espirituales.
- Ejusdem, de la oracion mental,
- Joseph Almorais, Las tres vias, & caminos para la perfeccion.

- Josephi de Bolaños, *Via Crucis illuminata.*
- Josephi à Jesu, *de virtute castitatis.*
- Josephi de la Torre, *Acto de contricion.*
- Ejusdem, *Instruccion para qualquiera persona secular.*
- Josephi à Santa Maria, *de modo audiendi Sacrum, in Append.*
- Josephi Utiel, *de oratione.*
- Isidori à S. Michaelis, *Reflexos de la verdad, y centellas de el divino amor.*
- Ejusdem, *Historia de el alma.*
- Ludovici à S. Joanne, *de la instabilidad de la vida, y exhortacion à la paciencia.*
- Ejusdem, *Arte, que enseña à evitar las culpas, y unirse el alma con Dios.*
- Ejusdem, *de la frequente comunion.*
- Ejusdem, *de los siete grados de la perfeccion, y oracion mental.*
- Ludovici Marin, *Cartas de Santa Theresa.*
- Ejusdem, *Opusculos de Nieremberg.*
- Ejusdem, *Estimulos para la virtud.*
- Ejusdem, *Luz de el alma.*
- Ejusdem, *Luz de los caminos de el Cielo.*
- Ejusdem, *Apreio de la gracia.*
- Ejusdem, *Varon de despos.*
- Ejusdem, *Devocionario.*
- Ejusdem, *Thesoro de Indulgencias.*
- Ludovici Sotello, *libelli de oratione, & devotione.*
- Marci de Lisboa, *Flores de virtudes tirados da Escritura, & vidas dos Santos.*
- Mariæ Magdalenaë de Cruce, *de oratione.*
- Martini à S. Bonaventura, *Excellencias de la castidad.*
- Martini à Cruce, *Novenas.*
- Matthæi à Nativitate, *Manual para confessar, y confugar.*
- Ejusdem, *Pharetra de el amor divino.*
- Ejusdem, *Manual de Sacerdotes, y Seglares.*
- Ejusdem, *sobre los papeles de espiritu, y vida de Doña Beatrix de Langa.*
- Michaelis Sanchez, *Arancel para examinar la conciencia, y algunas devociones.*
- Narcissi Joannis, *de oracion mental.*
- Pantaleonis Baptistæ, *Ramillete espiritual.*
- S. Paschalis Baylon, *Sumario de la via unitiva, diffusè.*
- Ejusdem, *Descripcion de la Jerusalem celeste.*
- Ejusdem, *de la via illuminativa, y meditaciones para todos los dias de la semana.*
- Ejusdem, *Oraciones varias à Dios Nuestro Señor, y su Puris-*

risima Madre , Angeles , y Santos.

Ejusdem, de necessitate , & utilitate rationis.

Ejusdem, de virtute orationis, ejusque excellentiis.

Ejusdem, de gratiarum actione.

Ejusdem, de tribus viis.

S. Petri de Alcantara , de oratione, & meditatione.

Petri à S. Antonio, fardin espiritual, tirado da doutrina dos Santos, &c.

Ejusdem, Varones espirituales.

Petri Domingo , Devocionario para las Misiones , con algunos Novenarios.

Petri à Jesu, como se han de coger flores en el dilatado campo de las virtudes sobrenaturales, y morales.

Petri à Madre Dei, de oracion, y meditacion.

Petri Nieto , de oracion mental.

Petri Orozco, Episcopi , Instruccion , y obligacion de el Christiano.

Petri de la Piñuela, Exercitium orationis ex S. Petro de Alcantara cum additionibus.

Ejusdem, Differentia inter temporale, & aeternum.

Roderici de Deo , Motivos espirituales, tratado dos passos.

Toribii de Motolinea , Camino de el espirita.

Ejusdem, Tractatus spirituales.

S. X.

Moralia Theologica.

Alphonfi à S. Francisco , sapientia divina praecepta.

Alphonfi Lupi , Summa casuum conscientiae.

Ejusdem, Quaestiones variae morales.

Alphonfi Molina , Majus , & minus Confessionarium. i. Append.

Andrea à S. Francisco , Summa Theologica moralis.

Ejusdem, de solutione primitiarum, & decimarum.

Ejusdem de Sacramento Matrimonii.

Anonymi Provinciae Pietatis Summa de Confessores.

Antonii Cabrera , de habitu dei, charitate, elemosyna, exhortatione pro defunctis, aliisque virtutibus.

Antonii de Curara , Manual Confessores, y Penitentes.

Antonii Ferrer , de la Confession, y de todas sus partes.

Ejusdem, Examen de conciencia para cada dia.

Ejusdem, Forma de confessar en las confesiones ordinarias.

Bartholomae de Burguillos , de la compra, y venta de las cadenas de oro.

Ejusdem, de los tratos, que se acostumbra en los Reales de las Almas.

Ejusdem, de las Justicias, y Alcaldes mayores de las Indias.

Celestini N. Compendium morale Theologicum.

Didaci à S. Maria, Tractatus morales.

Emmanuelis Rodriguez, Summa de casos de conciencia.

Francisci Angosto, Epilogus moralium tractatum.

Fulgentius à Nativitate Alphabet. quolibet. morale in Append.

Joannis ab Assumptione, Antorcha Moral.

Ejusdem, Antorcha Moral añadida.

Joannis de Ayora, de Sacramento Altaris.

Joannis Baptista Madrigal, Confession de penitentes, y Confessores.

Ejusdem, de assumentibus nomen Dei in vanum, Castellana.

Joannis Fernandez, Methodus confessionis, Sinicè.

Ejusdem, de Confessione Sacramentali, eadem lingua.

Joannis Mancebon, Resolucio brevissima de todas las Materias morales.

Joannis de Oliva, el amigo Confessor.

Ejusdem, Vade mecum Moral.

Joannis de Oliver, de Fide, Charitate, Peccatis, Pœnitentia,

Eleemosyna, Tagalo idiomate.

Ejusdem, de Sanctissimo Sacramento Eucharistia, eadem lingua.

Ejusdem, Dialogus de Confessione eodem idiomate.

Joannis à Resurrectione, de Peccatis, & Pœnitentia.

Joannis a SS. Trinitate, Valdepeñas, Questiones varie morales.

Joannis Ximeno, Examen de casos en el artículo de la muerte.

Ludovici de Cruce, Dubia aliquot moralia.

Ejusdem, de Electione opinionum.

Ejusdem, Tractatus de Jubilæo.

Ludovici à S. Joanne, Summa de casos sobre el quarto de las Sentencias.

Ejusdem, Casos repentinos.

Ludovici Marin, Casos miscelaneos, tomi duo.

Ejusdem, Theſoro de Indulgencias.

Ejusdem, Apuntamientos morales.

Ejusdem, Confessor instrido.

Martini à S. Bonaventura, Directorio de penitentes, tomi duo.

Martini à S. Josepho, Avisos de Confessores, y guía de penitentes.

Mat-

Matthæi à Nativitate, Consultatio ad SS. D. N. Innocentium X. super valore in Matrimonii Spadonum, &c.

Ejusdem, Memorial Juridico Historico Sacro, &c. in quo agit de immunitate Ecclesiastica.

Ejusdem, Consulta de el Señor Obispo de Salamanca sobre la obligacion de la tassa de el trigo, &c.

Ejusdem, Quanto tiempo puede estar un Cura ocupado en el oficio de Provisor.

Ejusdem, de consuetudine.

Ejusdem, Si sin habito Clerical se puede gozar de el Fuero.

Ejusdem, An Sacerdos excommunicatus celebrans fiat irregularis?

Ejusdem, Circa communicationem politicam cum Prætor excommunicato nominatim.

Ejusdem, de irregularitate in corpore vitiato.

Ejusdem, Consultatio super sequestratione excommunicati mortui absque signis doloris.

Ejusdem, Consulta sobre unas clausulas testamentarias.

Ejusdem, Si el Capellan debe decir por sí las Missas, y el Cura algun día por sus Feli-greses?

Ejusdem, Si el que duda formalmente, que pecó, está obligado à confessarse?

Ejusdem, Si la Confession hecha al simple Sacerdote es nula?

Ejusdem, Responiones ad algunas cuestiones morales.

Michaelis Izquierdo, Breve, clara resolucion de los casos de conciencia.

S. Paschalis Bailon, sobre el primer precepto de el Decalogo.

Ejusdem, de ornamentis Baptismatis.

Ejusdem, de utilitate Sacramenti Matrimonii, proprio iudicio.

Thomæ de Velasco, Breviario moral práctico.

S. XI.

De Sacrosancto Missæ sacrificio & Ceremoniis Ecclesiasticis, ac Officio divino.

Alphonfi à S. Anna, de Officio divino.

Andræ à S. Maria, Officium Froilani.

Ejusdem Officium S. Bonaventuræ.

Anonymi Provinciæ S. Gabrielis, de el modo de administrar la sagrada Eucharistia.

Anonymi alterius ejusdem Provinciæ, de eodem.

Anonymorum Provinciarum S. Josephi, & S. Pauli, Tratado de las Ceremonias.

And

Anonymorum Provinciæ S.
Joannis, *Ceremonial de el Ofi-
cio divino.*

Anonymorum Provinciæ S.
Pauli, *Manuale procesiona-
rium.*

Anonymi ejusdem Provinciæ,
Preparacion para la Missa.

Antonii Cabrera, *de dignitate
Sacerdotali.*

Antonii Ferrer, *de las Ceremo-
nias de la Missa.*

Ejusdem, *Mementos para la
Missa.*

Antonii à S. Maria, *Tratado de
las Ceremonias.*

Augustini à Conceptione, *Ce-
rimonial de las Missas.*

Ejusdem, *Manual.*

Dionisi à S. Thoma, *Ceremonial
de las Missas.*

Dominici à S. Michaeli, *Cere-
monial de las Missas.*

Francisci à S. Augustino, Mace-
do, *Officium S. Joannis Evan-
geliste.*

Francisci à S. Nicolao, *Ceremo-
nial de la Missa, y Oficio di-
vino.*

Joannis ab Angelis, *de los sobe-
ranos Mysterios, y ceremonias
de la Missa.*

Joannis Baptista Madrigal, *de
los mysterios de la Missa.*

Joannis Baptista Moles, *Obser-
vaciones para rezar bien el
Oficio divino.*

Ejusdem, *Compendio de las cere-*

*monias de el Orden de S. Fran-
cisco.*

Joannis Benedicti, *Manuale pro-
cessionarium.*

Joannis à S. Martha, Martyris,
*Super Sermones, & Homi-
llas Breviarit.*

Joannis Santano de Membrio,
*Ceremonial de las Missas, y
de el Coro.*

Ejusdem, *Manual Ecclesiastico, y
Regular.*

Isidori Gutierrez, *Excelencias
de la Missa.*

Ludovici Marin, *dignidad Sa-
cerdotal.*

Martini à S. Bonaventura, *Pas-
tor de el divino amor.*

Martini à S. Josepho, *Ceremo-
nial de la Missa.*

S. Paschalis Bailon, *de mysteriis
septem Antiphonarum, quas
de la O vocamus.*

Ejusdem, *super Hymnos ad Pri-
mum, & Completorium.*

Pauli de Porto, *Ceremonias de
la Missa.*

Petri de S. Maria, *Manual de
Sacerdotes.*

Petri de la Piñuela, *Exercitium
fructuosè, ac devote
Misse interessendi.*

Thomæ de Montalbo, *Ceremo-
nial.*

g. XII.

Concionatoria.

Alphonfi de Cruce, *Discursos*

Aaa

Evan

- Evangelicos para las fiestas principales de los Santos.*
- Ejusdem, *de la pareza del Apostol S. Pablo.*
- Alphonfi Flores, *Conceptos varios predicables.*
- Ejusdem, *Santoral.*
- Ejusdem, *Oracion de las Llagas de N. P. S. Francisco.*
- Alphonfi Lupi, *Conciones Quadragesimales, & de tempore.*
- Andreæ à S. Maria. *Destierro de el pecado de el Reino de Dios. in Append.*
- Ejusdem, *Espejo de la virtud de el perfecto Catholico, ibidem.*
- Anonymi Discalceati, *Sermo Quadragesimalis.*
- Antonii à S. Bonaventura, *Martyris, Conciones varias.*
- Antonii de Braga, *Flores de Santo Antonio colhidas de seus Sermons.*
- Antonii Cabrera, *Sermo de S. Dominico.*
- Antonii de Huerta, *Triumphos gloriosos en la Canonizacion de S. Pedro de Alcantara.*
- Antonii Joannis Andreæ, *Elogium S. P. N. Francisci.*
- Antonii à Magdalena, *Concio de Immaculata Virginis Conceptione.*
- Antonii Sobrino, *Quadragesimale, Adventuale, sanctorale.*
- Antonii Tudanca, *Discursos varios predicables.*
- Balthazaris de Herrera, *Sermones varios.*
- Christophori Capel, *Fama poetica de Urias Hebreo.*
- Christophori de Lisboa, *Santoral.*
- Ejusdem, *Sermo Quadragesimalis.*
- Didaci à Consuegra, *Sermo Dominica prime Adventus.*
- Didaci à S. Maria, *Instructio general de Missioneros para las Misiones de el mundo. Dogmatica, Moral, y Precable, tomi duo.*
- Didaci de Oca, *duo pares Sermones.*
- Ejusdem, *Oracion panegyrica el B. Pasqual Bailon.*
- Elisabethæ de la Paz, *Discursos doctrinales, in Append.*
- Ejusdem, *Concio de Judicio nali, ibidem.*
- Emmanuelis à S. Antonio, *Sermones pro Missionibus et doctrinis.*
- Emmanuelis à S. Athanasio, *Sermonem em aggam de gradibus, &c.*
- Eugenii à S. Josepho, *Sermo en la Canonizacion de S. Juan de Dios.*
- Felix Molina, *de S. Barbara, S. Paschali Conciones.*
- Francisci ab Angelis, *de Sermonum speculatione.*
- Ejusdem, *Adventuale, Quadragesimale, & Mariale.*
- Francisci à S. Anna, *Discursos*

- predicables para todos los dias de Quaresma.*
 Ejusdem, *Catholica exhortatio tempore belli.*
 Ejusdem, *Sermon de NN. PP. Santo Domingo, y S. Francisco.*
 Francisci à S. Antonio, *Sermonum volumina quatuor.*
 Francisci Azevedo, *Sermon Capitular.*
 Francisci à S. Bonaventura, *Trisagio Seraphico.*
 Francisci à S. Clara, de SS. Sacramento, S. Petro de Alcantara, Dominica quarta Adventus Conciones.
 Francisci à Conceptione, *Sermonum do Patriarcha S. Ignacio.*
 Francisci Duràn, *Sermon panegyrico en colocacion de dos Imagenes.*
 Francisci Pinto, *Adventual.*
 Ejusdem, *Quadragesimal.*
 Ejusdem, *Oraciones panegyricas varias.*
 Francisci de Jaraicejo, de Sanctissimi, & de Cruce Conciones.
 Francisci de Urbina, *Conciones.*
 Georgii à Nativitate, *Centurias predicabiles.*
 Francisci Ximenesii, *viginti tomi Concionum.* in Append.
 Hieronymi à Cruce, *Tomus variarum Concionum.*
 Hieronymi Planes, *Sermones varios.*
 Jacobi Ferrer, *tres ternarios de Sermones varios.*
 Ejusdem, *ternario tripartito de Santa Barbara,*
 Ejusdem, *Triumphus de S. Barbara predicable.*
 Ejusdem, *Vaso aureo de assumptos varios.*
 Ejusdem, *ternarius enigmaticus S. Barbara predicabilis, Latinè.*
 Joachimi à Jesu, *Mission formada.*
 Joannis Baptista Madrigal, *Discursos predicabiles.*
 Ejusdem, *Homiliario Evangelico.*
 Joannis à S. Didaco, *Ideas Sacras.*
 Joannis Duràn de el Montijo, *Quaresma, y los siete Sabios.*
 Ejusdem, *Sermones de Christo, y Maria.*
 Ejusdem, *Sermones de Santos.*
 Ejusdem, *Adviento, y Sermones varios.*
 Ejusdem, *Santoral Seraphico.*
 Ejusdem, *Maximas de la mejor lealtad Concio.*
 Joannis à S. Francisco, *integrum sermonarium.*
 Ejusdem, *Collationes varie Mexicana lingua.*
 Joannis de Madrid, *Sagrado elogio de S. Eloy.*
 Joannis Mancebon, *Santoral tri-*

triplicado de todas las festividades de el año.

Ejusdem, Sermones de Christo.

Ejusdem, Quadragesimal, quintuplicado de todas las Férias, y Dominicas de Quaresma.

Ejusdem, Santoral Seraphico.

Ejusdem, Octavario de los Santos Apostoles, y Patriarchas.

Ejusdem, Adviento.

Ejusdem, Comun de Santos.

Ejusdem, Sermones extravagantes para diversos assumptos.

Ejusdem, Suplemento al octavario Apostolico, y Patriarchal, y Santoral Seraphico.

◀ *Ejusdem, Dominical de todo el año.*

Ejusdem, Doctrinario Christiano Vespertino.

Ejusdem, Lugares comunes predicables.

Joannis de Mora, Enigma numerico predicable.

Ejusdem, Pensil Eucharistico.

Joannis de Ribas, Dominicales per totum annum sermones.

Joannis Ximenez, duo de viginti volumina sermonum.

Josephi à Jesu, Sermones de la conversion de S. Pablo, y San Francisco de Paula, Santa Catalina Virgen, y Martyr, y San Blas.

Josephi à Jesu Maria, Oracion panegyrica à S. Joseph por el Nacimiento de el Principe Luis I.

Josephi de Lilofa, Sermon de Canonizacion de San Pasqua

Joseph de Madrid, Triumphus Anne, & ejus Novena, libellè.

Ejusdem, Novendiale S. Joannis de Deo, eadem lingua.

Josephi à S. Maria, Pentapla Francisci.

Josephi de la Purificacion, Sermon de Resurreccion.

Laurentii Fraguas, Concio.

Ludovici à S. Augustino, Sermon de la Canonizacion de Pedro de Alcantara.

Ludovici de Elna, Conciones totius anni.

Ludovici a S. Josepho, Ternarium Concionum panegyricarum.

Ejusdem, Silva concionatoria.

Ludovici Marin, Fragmentos predicables quinque tomis.

Marcelli de Ribadeneira, Alabanzas, y prerogativas de N. P. San Francisco.

S. Martini ab Ascensione, Concio.

Matthæi de Burgos, Discursus Evangelicos.

Melchioris à S. Francisco, Sermon en el segundo dia infratrayo de la solemnidad de N. P. S. Francisco.

Ejusdem, Excelencias de Santa Maria Magdalena.

Melchioris à Santa Maria, Quaresma.

Pauli à S. Catharina, Sermones

das Chazis de Christo.
Petri Almendralejo, *Sermon en la Congregacion General.*

Petri Antonii de Aguirre, *Sermones varios.*

Petri ab Assumptione, *Enigma sagrado panegyrico.*

Ejusdem, *Sacra Decima.*

Petri Moreno, *Sermones de los Domingos, y principales Ferias de Quaresma.*

Ejusdem, *Sermones varios tomi duo.*

Petri Rosique, *Conctiones.*

Petri de Sacedon, *Sermon Capitular.*

Salvatoris à Spiritu Sancto, *Concio Feria quarta Cinerum.*

S. XIII.

Orationes Funebres.

Antonii Cabrera, *Exhortationes pro defunctis.*

Antonii de Truxillo: *Oratio funebris sub titulo: Edades de la vida.*

Antonii Tudanca, *Oratio funebris in Exequiis V. Matris Sororis Emerentiana Coponnes.*

Didaci de las Casas, *Zeinos, Sermon funebre en la Translacion de los buessos de el Capitan Don Joseph de Reyes.*

Didaci de Consuegra, *Oratio funebris in Exequiis Philippi IV. Hispaniarum Regis.*

Didaci de Madrid, *Oratio funebris in Exequiis Magni Ducis Florentini.*

Ejusdem, *alia due funebres Orationes in Exequiis Ludovici I. Hispaniarum Regis.*

Ejusdem, *Oratio funebris in Exequiis defunctorum, &c.*

Eugenii à S. Josepho, *Oratio funebris in Exequiis Caroli II. Hispaniarum Regis.*

Francisci à S. Anna, *Sermon en las funebres Exequias de la Christianissima Reina de Francia.*

Francisci à S. Clara, *Oracion funebre en las Exequias de la Reina N. Señora Doña Mariana de Austria.*

Francisci à S. Nicolao, *Sacro funebre, è Historico contexto.*

Ejusdem, *Sermon funebre en las Honras de el R.P. Fr. Luis de la Concepcion.*

Gabrielis Joannis, *Oracion funebre panegyrica de la V. Señora Doña Victoria Galoalda.*

Hieronymi à S. Bonaventura, *Honras de el señor Duque de Albarquerque.*

Joannis Duran, *Oratio funebris in Exequiis Delphini Gallie.*

Joannis à Matrito, *Oratio in Exequiis Principis Balthasar Caroli de Austria.*

Josephi ab Assumptione, *Oratio funebris in Exequiis Duxis de Alba.*

Josephi Lopez, *Oracion funebre en las Exequias de el V. P. Fr. Francisco Saenz, &c.*

Marci Antonii de Badajoz, *Enigma de el mayor dolor in Exequiis Hispaniarum Regine.*

Matthæi à Nativitate, *Orationes funebres para todos estados.*

Petri Domingo, *Oracion funebre de la V. Madre Soror Rufina Rosa de Jesus, Beata de la Vener. Orden Tercera de N. P. S. Francisco.*

Petri Matthiæ, Episcopi, *Oratio funebris in Exequiis V. Margaritæ Hispaniarum Regine.*

Petri Rosique, *Oracion funebre de el V. Molinero.*

S. XIV.

Catechistica, doctrina Christiana.

Alphonfi à S. Anna, *Expositio doctrinæ Christianæ, Tagalo idiomate.*

Alphonfi de Madrid, *Tratado de la doctrina Christiana.*

Alphonfi de Molina, *major, & minor doctrina, Mexicano idiomate.*

Antonii Ferrer, *declaracion de toda la doctrina Christiana.*

Antonii à S. Maria, *instruccion, y doctrina, que todo fiel Chris-*

tiano debe saber.

Antonii à S. Maria (alter) *Compendium Divinæ Legis, Sinicè.*

Ejusdem, *Catechismus, eodem idiomate.*

Augustini à S. Paschale, *Id, quod credere, & sperare debemus lingua Sinica.*

Ejusdem, *Brevis explicatio Symboli Apostolorum, Sinicè.*

Ejusdem, *Breves interrogationes super doctrina Christiana eadem lingua.*

Bonaventuræ Ibañez, *de necessaria doctrina Dei.*

Emmanuelis Redriguez, *Catechismo de doctrina Christiana.*

Francisci à Conceptione, *Idem, quæ essentialiter requiruntur ad legem Dei amplectentiam, & Sanctum Baptismum recipiendum.*

Francisci à S. Joanne Evangelista, *explicatio doctrinæ Christianæ, idiomate Libonensi.*

Francisci de el Rosario, *Catechismus, Baplicè.*

Gasparis Lusitani, *Cartilla de la doctrina Christiana, idiomate de el Corço.*

Joannis Fernandez, *Compendium doctrinæ Christianæ, Sinicè.*

Joannis à S. Martha, *Martyrii Catechismus, Japonicè.*

Joannis de Oliver, *Catechismus*

chismi quatuor, Tagala lingua.
 Joannis de Plasencia, *Catechismos necessarios para la administracion, &c. idiomatibus variis.*
 Joannis de Ribas, *Catechismus, Mexicè.*
 Josephi Navarro, *Historica notitia Dei, & Fidei Mysteriorum à creatione mundi.*
 Ludovici Sotello, *Martyris, Catechismus, Japonicè.*
 Michaelis de Preces, *Catechismus, Japonico idiomate.*
 Michaelis Sanchez, *Explicacion de la doctrina Christiana.*
 Petri de la Piñuela, *Doctrina de Catechismo Confessione, & Communionem.*
 Petri Floriano, *Doctrina Christiana, Indica lingua.*
 Toribii de Motolinia, *Doctrina Christiana, Mexicè.*

S. XV.

Juridico-Canonica-Legalia.

Andræ à S. Francisco, *de Legibus, & Constitutionibus in genere.*
 Ejusdem, *de regimine Ecclesiastico ex sexto Decretalium.*
 Ejusdem, *Expositio propositionum damnatarum.*
 Antonii à S. Maria, *Defensorios*

de la autoridad de el Gobernador de un Obispado.
 Ejusdem, *Exposicion de la Bulla de S. Pio V. &c.*
 Antonii de Truxillo, *de auctoritate Judicum conservatorum.*
 Antonii Sobrino, *Defensorio de los hijos de los Moriscos, in Append.*
 Emmanuelis Rodriguez, *Explicatio Bullæ Cruciatæ.*
 Ejusdem, *Compilatio privilegiorum Apostolicorum Regularium Mendicantium, & non Mendicantium.*
 Joannis ab Assumptione, *Exposicion de las condenadas.*
 Joannis Molano, *Memoriale Canonico-Regulare.*
 Joannis Pauper, *de jure Hispaniarum Regis, &c.*
 Joannis de Plasencia, *Compilatio Statutorum Indorum, quos Tagalos vocant.*
 Joannis à SS. Trinitate, *Valdepeñas, de tribus causis piis.*
 Joannis à Trinitate, *Expositio Constitutionis Gregorii XV.*
 Joannis Ximeno, *Memoriale Theologico-Juridicum, &c.*
 Ludovici de Cruce, *in Bullas Cruciatas, Defunctorum, & Compositionis.*
 Ejusdem, *in Bullam Cœna.*
 Ludovici de Benavente, *Expositio Bullæ Gregorianæ.*
 Martini à S. Josepho, *Explicacion*

cion de muthu Ballas , y Privilegios Pontificios.

Matthæi à Nativitate, de Primatu Ecclesiæ Toletanæ.

Ejusdem, de origine , & præeminentia DD. Cardinalium S.R. Ecclesiæ.

Ejusdem, Quæstiones septem circa residentiam DD. Episcoporum.

Ejusdem, de unitate Pontificatus.

Ejusdem , Sacro Imperio Romano, su origen, successiõ , y estado.

Ejusdem, Si es bien , que las Señoras hereden las Coronas.

Ejusdem, de consuetudine , immunitate Ecclesiastica , residentia Parochorum, excommunicatione, irregularitate, aliisque hujusmodi.

Ejusdem, de Regum jure.

Petri Antonii Aguirre, Varios tratados juridicos.

Petri à Jefa , Elucidatio judicialis Canonica in Præcticam Canonicam Santori.

Petri Lobo, Constitutiones Confraternitatis S. Crucis. in Append.

Quidam Discalceatus, informacion en Derecho por la Santa Provincia de San Gabriel, in Append.

Thomæ de Velasco , sobre las condenadas.

S. XVI.

REGULARIA.

Alphonfi de Cruce, Espejo de Prelados.

Alphonfi de Madrid , Espejo de ilustres personas.

Andrea à S. Francisco , de regimine Ecclesiastico Regulari.

Anonymi Provinciæ Pictaviensis Como San Francisco busca la pobreza.

Anonymi Provinciæ S. Josephi Instruccion, y doctrina de Novicios.

Anonymorum Provinciarum S. Josephi, & S. Pauli, Instruccion, y doctrina de Novicios.

Anonymi Provinciæ S. Pauli Instruccion, y doctrina.

Anonymi Provinciæ S. Petri de Alcantara , disciplina Regularis.

Antonii à S. Maria , Resolucion à una Consulta Moral Regular.

Antonii à S. Maria (alter) Instruccion, y doctrina de Novicios.

Augustini à Conceptione, doctrina de Novicios.

Bartholomæi de Borguillos, Quæstiones Regulares.

Blasii à S. Raphael, doctrina de S. Buenaventura para la crianza de los Novicios.

Didaci

- Didaci à S. Anna, *Compendio de doctrina de Religiosos, &c.*
- Didaci à S. Francisco, *Doctrina de Religion, y Espejo de Religiosos.*
- Ejusdem, *pro Capitalis, & visitatione Fratrum Conciones, Hispanè.*
- Ejusdem, *Formularium praxis judiciarie, Hispanè.*
- Didaci de Fuenfálida, *Quest. Regular. pro suffragiis Diffinitorum, &c.*
- Didaci à S. Maria, *Politica Cæstrial de Terceros Seraphicos.*
- Emmanuelis Rodriguez, *Praxis criminalis, &c.*
- Ejusdem, *Questionum Regularium tria volumina.*
- Francisci Romero, *Idea de un perfecto Prelado.*
- Francisci à Spiritu Sancto, *Instruccion, y doctrina de Novicios.*
- Hyacinthi de Ocaña, *Opusculos para la Reformation de una Provincia.*
- Joannis ab Angelis, *Vergel espiritual de el alma Religiosa.*
- Joannis de el Casar, *Dudas Regulares.*
- Joannis Baptista Moles, *de Etrina de Novicios.*
- Joannis das Chagas, *Triumphos de la Evangelica pobreza de el Orden Seraphico.*
- Ejusdem, *de usu Syndicorum.*
- Joannis Duràn de el Montijo, *Platicas para Capítulos, y visitas de Prelados.*
- Joannis à S. Josepho, *Puntos mysticos para Novicios.*
- Joannis de Prado, *Martyris, Statuta, & Directorium sue Provincie.*
- Joannis à Trinitate, *Casos referidos en el Orden Seraphico.*
- Joannis à SS. Trinitate, *Valdepeñas, de Privilegiis Regularium.*
- Ejusdem, *Dissertatio Regularis.*
- Ejusdem, *Defensorium privilegii Regularium extra tempora ordinandorum.*
- Ejusdem, *de assignatione Visitatoris Tertii Ordinis.*
- Ejusdem, *Exercitios para personas Religiosas.*
- Joannis Ximenez, *Orden Judicial.*
- Josephi à Jesu Maria, *Varios exercitios espirituales para aprovechar almas Religiosas.*
- Josephi à S. Maria, *Tribunal de Religiosos.*
- Ejusdem, *Tercera Orden de N. Padre, y de sus Santos.*
- Isidori Gutierrez, *Archicofradia de el Cordón.*
- Ejusdem, *Tercera Orden de N. P.S. Francisco.*
- Ludovici à Cruce, *de piis Legibus relictis F.atribus et moribus.*

Ludovici de Bonavente , *Glossa
Constitutionum sue Provinciae.*
Ejusdem , *Questiones Regulares
duæ*
Lodovici-Marin , *Manual de Pre-
latis.*
Martini à S. Josepho , *Épitome de
el Orden Judicial.*
Matthæi à Nativitate , *Satisfac-
cion à diez questiones Regula-
res, &c.*
Ejusdem , *De potestate Provincia-
lium Ministrorum.*
Ejusdem , *Consulta sobre el valor
de la profesion de una Reli-
giosa de San Juan.*
Ejusdem , *Sobre la diferencia de
dos Guardianes sobre sus terri-
torios.*
Ejusdem , *Consulta sobre los Apun-
tamientos de un Rmo.*
Ejusdem , *Utrum pudent los Guar-
dianes cometer una profesion.*
Ejusdem , *Consulta sobre una elec-
cion Regular.*
Ejusdem , *Decissim de una com-
petencia de precedencia Regu-
lar.*
Pauli de Porto , *Institucion , pro-
gressos , y privilegios de la Ter-
cera Orden de N. P. S. Francis-
co.*
S. Petri de Alcantara , *Statuta
Strictioris Observantie.*
Petri de Almendralejo , *Escondo
Seraphico de las Indulgencias
de la Religion de N. P. S. Fran-
cisco , y sus tres Ordenes.*

S. Petri Baptista , *Respuesta à
consulta Moral.*

Petri à Matre Dei , *Doctrina
Maestros , y forma de No-
cios.*

Thomæ de Montalvo , *Glossa
los Estatutos de su Provincia.*
Ejusdem , *Doctrina de Noviciis.*

§. XVII.

EXPOSITORES REGU- Seraphicæ.

Antonii à S. Maria , *Sum-
de la Regla de los Fr-
Menores.*

Antonii de Truxillo , *Expo-
sitorum essentialium , & Se-
raphicæ Regula preceptorum.*

Anonymi Provincie S. Didi-
Regla , y Testamento de N.
Seraphico Padre.

Blasii de S. Raphaele , *Expositio
de la Regla Seraphica.*

Damiani de Presentatione , *On-
gagam do Frade Minor.*

Didaci à S. Francisco , *Expositio
de la Regla de la Tercera
den para Regulares , y Secu-
res , in Append.*

Francisci Angosto , *Questio-
caput quartum nostre Regule.*

Francisci de Siguenza , *Dicta-
cion breve de la Regla Se-
raphica.*

Joannis à Jesu Maria , *Breve ex-
sicion de la Regla Seraphica.*

Joannis Ximenez , *Exposicion de la Regla de los Frayles Menores.*

Joannis Baptista Moles , *Breve declaracion de la Regla Seraphica.*

Josephi à Jesu Maria , *Breve exposicion de la Regla de N. P. S. Francisko.*

Martini à S. Josepho , *Exposicion de la Regla Seraphica.*

Matthæi à Nativitate , *Quaestiones quatuor super caput secundum nostræ Regule.*

S. Paschalis Baylon , *Exposicion de la Seraphica Regla.*

Petri de la Piñuela , *Regula Tertii Ordinis S. P. N. Francisci.*

Thomæ de Montalvo , *Exposicion de la Seraphica Regla.*

S. XVIII.

APOLOGIÆ VARIÆ.

Alphonsti à S. Francisco , *Apologia vite , & bonis spiritus V. Pr. Francisci à S. Nicolao.*

Andræ à S. Francisco , *Apologeticum quarundam propositio-
num.*

Anonymi Discalceati , *Sumario breve en defensa de la Descal-
cèz.*

Anonymi Provinciæ S. Didaci , *Demonstracion juridica de la
justicia clara , que assiste à los
Padres Descalços.*

Antonii à S. Maria , *Apologético à
favor de los Religiosos Francis-
canos , y Dominicanos.*

Ejusdem , *Manifiesto de verdades.*

Ejusdem , *Varios memoriales en
defensa de el modo de evangeli-
zar el Reyno de Dios en la gran
China.*

Ejusdem , *Apologia de el V. Doc-
tor Subtil.*

Antonii Sobrina , *Apologias va-
rias , in Append.*

Antonii de Truxillo , *Aristarco,
y anotaciones Seraphicas en de-
fensa de la Regular Observan-
de N. P. S. Francisko.*

Ejusdem , *De precedentia Discal-
ciatorum.*

Ejusdem , *Defensa de la Descal-
cèz.*

Blasii à Matre Dei , *Apologeticum
sua Provinciæ S. Gregorii.*

Didaci de Vera , *Apologia pro
Vicario Generali Discalceato-
rum.*

Francisci Angosto , *Defensio Fran-
ciscana pauperatis.*

Francisci à S. Augustino , *Mace-
do , Honor vindicatus.*

Francisci à Conceptione , *Sobre el
Articulo de precedencias.*

Joannis à S. Bernardo , *La justicia
de el hijo de el Seraphin defen-
dida sin daño de el ofensor.*

Ejusdem , *Respuesta Apologetica
de la Fundacion de la Provin-
cia de Napotes.*

Joannis das Cangas , *Supplex li-*

*bellus, in quo probare intendit
vilem Discalceatis non esse
Vicarium Generale Discal-
ceatum.*

Joannis à Trinitate, *Apologético
de la Discalceaz Seraphica.*

Ejusdem, *Apologéticum pro S. Pe-
tro de Alcantara.*

Josephi de Madrid, *Apologia con-
tra asserentes esse damnatum
ab Ecclesia dicere S. P. N. Fran-
ciscum esse Angelum Apocalyp-
sis.*

Ludovici Martin, *Defensa de la
pobreza.*

Martini à S. Josepho, *Apologético
como S. Pedro de Alcantara
pertenece à las Provincias de
S. Joseph, y S. Pablo.*

Ejusdem, *Defensa de algunas opi-
niones suyas.*

Matthæi à Nativitate, *Contra in-
devotos impugnatores sacro-
rum Stigmatum S. P. N. Fran-
cisci.*

Ejusdem, *Contra opinantes Fra-
tres Minores fuisse Autores
Schismatis tempore Joannis
XXII.*

Ejusdem, *Contra calumniantes
vitam, & doctrinam Doctoris
Subtilis.*

Ejusdem, *Contra presumentes S.
P. N. Franciscum fuisse Mona-
chum Augustinianum.*

Ejusdem, *Contra calumniantes
Familiam Observantium.*

Ejusdem, *Contra impugnantes*

*Indulgentiam Porciuncula.
Petri Antonii de Aguirre, Pre-
dicens Seraphica.*

§. XIX.

PHILOSOPHICA, ET ME-
dica.

Antonii à Maria, *Contra
Arios, y declaracion à
Philosophia Ethica de el Co-
fucio Maestro, y Doctor de
China.*

Dominici de Alcantara, *Cury
integer Artium, in Append
Francisci à S. Augustino, Maced
Theatrum meteorologicum.*

Francisci Ximenez, *De la natura
leza, y virtudes de los arbol
plantas, y animales de la Na-
va España.*

Joannis à Nativitate, & Joann
à Trinitate, *Logica parvula
tutalis, & disputata.*

Eorundem, *Logica magna.*

Eorundem, *Physica.*

Eorundem, *Secunda pars Phy-
sica.*

Eorundem, *De Anima, & Metaphysica.*

Josephi Ferrer, *Logica, & Physica
Summisticum præludium.*

Petri à S. Catharina, & Thomæ
S. Josepho, *Summula, & Logica.*

Eorundem, *In octo libros Physica
eorum, ac de Cælo, & mundo.*
Eorundem

Eorumdem, *De Generatione, & corruptione, de Anima, & Metaphysica.*

Petri de la Piñuela, *Virtutes aliquarum herbarum, ac lapidearum.*

§. XX.

VITÆ SANCTORUM,
& Venerabilium,

Alphonſi à S. Bernardo, *Vida de S. Pedro de Alcantara.*

Andreæ à S. Maria, *Vida de S. Andrés, in Append.*

Anonymi Diſcalceati, *Vita S. Petri de Alcantara, Italicè.*

Antonii de Avila, *Vida de el V. Fr. Philippe de Barcelona.*

Antonii de la Llave, *Relacion de las virtudes de la V. Madre Geronima de la Aſſumpcion.*

Antonii à S. Maria, *Epitome de la vida de la V. Madre Maria Magdalena de la Cruz.*

Antonii à Martyribus, *Vida de la V. Madre Agreda de la Cruz.*

Antonii Panes, *Vida de S. Paſqual Baylon.*

Ejuſdem, *Vida de el illuſtre Sacerdote Francisco Geronimo Simon.*

Antonii de Truxillo, *Vida de el Siervo de Dios Fr. Francisco de S. Nicolàs.*

Antonii Tudanca, *Compendio de la vida de la V. Madre Soror Emerenciana Copons Funda-*

dora de el Convento de Capuchinos de Toledo.

Antonii Sobrino, *Vida de Doña Juana de Quintazilla, in Append.*

Auguſtino à Matriſto, *Vida de la V. Madre Geronima de la Aſſumpcion Franciſcana Deſcalga.*

Balthaſaris de Medina, *Vida de el invicto Martyr de el Japon S. Philippe de Jeſus.*

Bartholomæi Molina, *Breve tratado de las virtudes de D. Juan Garcia Alvarez de Toledo Quinto Conde de Oropeſa.*

Chriſtophori de Arta, *Vida de S. Paſqual Baylon.*

Chriſtophori de Liñan, *Vita ſua, in Append.*

Damaſi de Jeſu, *Vida, y milagros de S. Pedro de Alcantara.*

Damiani de Jeſu, *Compendio de la vida, y milagros de el glorioſo S. Pedro de Alcantara.*

Didaci à Matre Dei, *Vida de el V. P. Fr. Juan de Jeſus Maria de la Provincia de S. Pablo.*

Franciſci ab Aſcenſione, *Vida de la V. Doña Beatriz de Langa.*

Franciſci à S. Auguſtino, Macedo, *Vida de D. Luis de Araydo Virrey de la India.*

Ejuſdem, *Vita S. Joannis de Mariba, & S. Felicis de Valis.*

Franciſci Ximenez, *Vida de el V. P. Fr. Martin de Valencia.*

Gaſparis à Spiritu Sancto, *Vida de*

de el V. Fr. Joseph de la Torre de la Provincia de S. Joseph.
Genu. fil. de Quesada, Martyris, Vida de la V. Madre Geronima de la Assumpcion Francisca Descalça.
Joannæ de Cruce, Ejus vita.
Joannis de la Haye, Vita, & Elogia V. Irrefragabilis Doctoris Alexandri de Ales.
Ejusdem, Vita, & Elogia S. P. N. Francisci.
Ejusdem, Vita, & Elogia S. Antonii de Padua.
Ejusdem, Vita, & Elogia S. Bernardini Senensis.
Joannis à Jesu, Vidas de algunos Venerables Descalços.
Ejusdem, Vida de el Apostolico Varon Fr. Antonio de S. Maria perfecto Apostolico en la China.
Joannis à Jesu Maria, Vida de el V. Fr. Manuel de S. Bernardo.
Joannis à S. Maria, Vida de S. Pedro de Alcantara.
Joannis Mancebon, Epitome de las vidas de los Santos.
Joannis de Monreal, Vida de la V. Francisca de la Xara de la Tercera Orden de N. P. San Francisco.
Joannis de Ribas, Vite Sanctorum Patrum Mexicè.
Joannis à Trinitate, Compensio brevissimo de la vida de el V. Fr. Diego de la Madre de Dios,

Llanos de la Provincia de S. Pablo.
Joannis à Ss. Trinitate, Valde Peñas, Vita V. Descalcari Fr. Josephi de la Torre, Italicè, & Hispanè.
Ejusdem, Vita V. Discalciati Fr. Alphonsi de Tarazona.
Ejusdem, Breve noticia de los Religiosos, que florecieron en la Ambrosiana.
Josephi de Madrid, Vita S. Clara, Italicè.
Josephi Navarrete, Vita S. P. N. Francisci, Sinicè.
Isidori Gutierrez, Vida de S. Pasqual Baylon.
Isidori à S. Michaeli, Vita V. Fr. Sebastiani de Aparicio, Latinè.
Ejusdem, Vida, y virtudes de S. Pedro de Alcantara.
Marci de Lisboa, Vita S. Colera.
Marcelli de Rivadeneyra, Vidas, y hechos de los Martyres, qui padecieron en Japon.
Michaelis à S. Maria, Vida de el V. Don Rodrigo Conde, y Tamayo.
Michaelis de Passione, Vida de S. Pedro de Alcantara.
Thomæ de Montalvo, Vida de el V. Fr. Francisco Molinero.
Ejusdem, Vida de la V. Soror Beatriz Maria de Jesus.
Toribij de Motolinia, Vida, y muerte de tres niños Martyres.

HISTORICA.

Angeli de Balajoz , *Chronica de la Santa Provincia de San Joseph.*

Antonii de Huerta , *Historia de San Pedro de Alcantara.*

Antonii de la Llave , *Chronica de la Provincia de los Menores Descalcos de S. Gregorio.*

Antonii à S. Maria , *Relacion de la entrada de nuestros Religiosos en la gran China.*

Ejusdem , *Relacion de la gran persecucion , que huvò en China.*

Ejusdem , *Relacion de la segunda entrada en China de nuestros Religiosos.*

Antonii à Martyribus , *Compendiosa relacion de la Fundacion de la Santa Provincia de S. Pablo.*

Antonii Panes , *Chronica de la Provincia de S. Juan Baptista de Franciscos Descalcos , tomi duo.*

Antonii de Truxillo , *Triennios Sacros sue S. Gabrielis Provincia.*

Ejusdem , *Segunda parte de la Chronica de su Santa Provincia.*

Antonii Sobrino , *Tesoros de Dios revelados à la V. Madre Francisca Lopez.*

Ejusdem , *De Revelationibus fac-*

ris V. Helene Tertiaria , in Append.

Augustini à Matrino , *Relacion de el viage , que hizo el Abad Juan Baptista Sidri desde Manila al Imperio de el Japon.*

Augustini de Tordesillas , *Relacion de su viage desde Manila à Japon.*

Ejusdem , *Memorial de la Provincia de S Gregorio , y de las Misiones de China.*

Balthasaris de Medina , *Chronica de la Santa Provincia de S. Diego de Mexico.*

Beatricis de Langa , *De beneficiis , ac revelationibus à Deo acceptis in oratione.*

Casimiri à S. Maria Magdalena , *Chronica de la Provincia de S. Pedro de Alcantara en Napoles , in Append.*

Claudii à Martyribus , *Memorial de la Santa Provincia de S. Pablo.*

Didaci Davila , *Memorial de la Provincia de S. Gabriel.*

Didaci à S. Francisco , *Historia de los Martyres de el Japon , y successos varios en el.*

Didaci de Fuenzalida , *Memoriale incompletum sue Provincia S. Josephi , Latine.*

Didaci Mazon , *De revelationibus factis V. Francisca Lopez Tertiaria , in Append.*

Dominici Davila , *Historia Provincia S. Gabrielis.*

Emma;

Emmanuelis de Isla, *Historia Provinciae S. Antonii, Lusitanæ.*

Emmanuelis de Monforte, *Chronici da Provincia da Piedade.*

Emmanuelis de Niza, *Historia dos Padres Capuchos da Provincia da Piedade.*

Emmanuelis de Plafencia, *Terceira parte de las Chronicas de la Provincia de S. Gabriel.*

Francisci à S. Agnete, *Chronicas de la Santa Provincia de S. Gregorio en Philipinas.*

Francisci à S. Augustino, Macedo, *Medulla Historia Ecclesiastica.*

Ejusdem, *Epitome Chronologicum à principio mundi usque ad adventum Christi.*

Francisci à S. Bonaventura, *Sol de Marruecos, &c.*

Francisci à Jesu Maria de S. Juan de el Puerto, *Mission historial de Marruecos.*

Ejusdem, *Cronica de la Santa Provincia de S. Diego en Andalucia primera parte.*

Ejusdem, *Patrimonio Seraphico de Tierra Santa.*

Francisci Longi, *Breviarium Chronologicum.*

Francisci de Montilla, *De la propagacion de la Fe en las Philipinas.*

Hieronymi à S. Bonaventura, *Idea de Religiosos.*

Jacobi Ferrer, *Historica Trial-*

pha de Santa Barbara.

Ejusdem, *Historia laureada de Santa Ursula Virgen, y Martyr.*

Joannis de Alcarapinha, *Memorial de su Provincia de la Piedad.*

Joannis à S. Antonio, *Chronica de la Santa Provincia de San Pablo.*

Ejusdem, *Historicum compendium rerum memorabilium ejusdemmet Provinciae.*

Joannis Baptista Moles, *Memorial de su Santa Provincia de S. Gabriel.*

Ejusdem, *Epitome Seraphicae Historiae N. Reverendissimi & Illustrissimi Gongæ.*

Ejusdem, *De las prophetias de N. P. S. Francisco, y sus milagros.*

Ejusdem, *Segunda parte del Memorial.*

Joannis à S. Bernardo, *Chronica de la vida admirable de S. Pedro de Alcantara.*

Joannis Bonaventurae de Soria, *Compendio Historial de la vida de la muy Augusta Infanta de Castilla.*

Joannis à Jesu, *Catalogo de los Martyres Descalços.*

Joannis à S. Maria, *Chronica de la Provincia de S. Joseph.*

Ejusdem, *Relacion de los Santos Martyres de Japon.*

Joannis à Trinitate, *Chronica*

la Santa Provincia de S. Gabriel primera parte.
 Joannis Ximenez, *Chronica de S. Pasqual.*
 Josephi Garcia à Conceptione, *Historia Bethleemirica; &c.*
 Josephi à Jesu, *Cielos de fiesta, y Musas de Pasqua en la Canonization de S. Pasqual.*
 Isidori à S. Michael, *Historia de S. Miguel.*
 Ludovici Gomez, *Martyris, Relacion de el martyrio de el V. Fr. Juan de Santa Martha.*
 Ludovici Martin, *Fragmentos historiales.*
 Marcelli à Ribadeneyra, *Historia de las Islas de el Archipielago, y Reyno de la gran China, Tartaria, Cochinchina, Malacca Sian, Cambaxa, y Japon.*
 Ejusdem, *Excelencias de Santa Maria Magdalena.*
 Marci de Lisboa, *Chronica Ordinis Minorum, tomi tres.*
 Martini à S. Josepho, *Chronicas de las Santas Provincias de S. Joseph, y S. Pablo, tomi dos.*
 Matthæi à Nativitate, *Chronicon sue S. Pauli Provincia.*
 Ejusdem, *Chronologia Summorum Pontificum.*
 Mathiæ à S. Francisco, *Relacion de el viage, que hizo à Marruecos el Santo Martyr Fr. Juan de Prado.*
 Petri de Alcazar, *Memoriale sue*

S. Josephi Provincia. Latine.
 Petri de Cetina, *Memorial de los Religiosos, que florecieron en la Provincia de S. Gabriel.*
 Ejusdem, *Historia de su Provincia de S. Gabriel.*
 Petri à Jesu, *Descriptio historica latina Salmantini Conventus de el Calvario.*
 Petri Marci de Gata, *Memorial de la Santa Provincia de S. Gabriel.*
 Petri de la Piuñela, *Catalogus Religiosorum S. P. N. Francisci, qui Sinarum Imperium ad Jesu Christi Evangelium predicandum ingressi sunt.*
 Petri Varron, *Historia de la Provincia de S. Juan Baptista.*
 Thomæ de Mentalvo, *Chronica de la Provincia de S. Pedro de Alcantara en Granada.*
 Ejusdem, *Chronica de el Convento de el Angel de Granada.*
 Toribii de Motolinea, *De moribus Indorum.*
 Ejusdem, *Memoriales historicos.*
 Ejusdem, *Venida de los doze primeros Padres de S. Francisco à Nueva España.*

G. XXII.

GRAMMATICA, RETHORICA, Poetica.

Alphonſi de Molina, *Ars Mexicana lingua, in Append.*
 Ccc Ejus.

Ejusdem, *Vocabularium ejusdem
idiomatis. Ibidem.*

Antonii de Huerta, *Poema in lau-
dem S. Petri de Alcantara.*

Antonii à S. Maria, *Vida de N. P.
S. Francisco en octavas.*

Ejusdem, *Vida de S. Antonio en
octavas.*

Antonii Panes, *Estimulo de el amor
divino.*

Augustini à Magdalena, *Arte de
la lengua Tagala.*

Didaci de Araña, *Cantica CL.
& XXX. Hymnos, &c.*

Didaci de las Casas, *Elegia.*

Didaci de Fuenfálida, *Epigram-
mata multa.*

Dominici de Jesu, *Elegia Epana-
lepica, Pentametrika, & Exa-
metrika, &c.*

Elisabeth de la Paz, *Endechas, in
Append.*

Francisci à S. Augustino, Macedo,
Romam: Poema epicum.

Ejusdem, *Elegia in morte doctis-
simi Expositoris Patris Fran-
cisci Mendozii.*

Ejusdem, *Ars Poetica.*

Ejusdem, *Toeses Rethoricae.*

Ejusdem, *Aporheosis S. Francisci
Xaverii lyrico carmine.*

Ejusdem, *Aporheosis S. Elisabe-
the Reginae Lusitaniae.*

Ejusdem, *Elogium Eminentissimi
Michaelis Mazzarini.*

Ejusdem, *Elogium Subtilis Docto-
ris.*

Francisci à S. Luca, *Dictionarium*

*idiomatum principalium Insu-
larum Philippinarum.*

Francisci Ximenez, *Ars, & Dic-
tionarium Mexicanae linguae.*

Gregorii à S. Bonaventura, *Vita
S. Petri de Alcantara Christiana
Poeseos stilo culis delineata.*

Hieronymæ ab Assumptione, *Soli-
loquia.*

Joannis de Ayora, *Ars Mexica-
na linguae.*

Ejusdem, *Vocabularium eodem
idiomate.*

Joannis Fernandez, *Dictionarium
Sinicae linguae.*

Joannis à Jesu, *Ars Japonici
idiomatis.*

Joannis ab Incarnatione, *Dic-
tionarium Arabicum, Hispani.*

Joannis à S. Maria, *Vida de Sa-
Antonio en octavas.*

Joannis de Oliver, *Ars linguae
Tagala.*

Martini de Belzunze, *Carmina
multa.*

Matthæi à Nativitate, *Pharetra
amoris divini.*

Ejusdem, *Philomela.*

Ejusdem, *Puerilia Sacra.*

Ejusdem, *Divina Cantinela.*

Ejusdem, *Psalterium, seu Soli-
loquia.*

Michaelis de Preces, *Ars Japo-
nici idiomatis.*

S. Paschalis Baylon, *Romance de
la Santissima Trinidad.*

Ejusdem, *Coplas al Nacimiento
de Christo, y à S. Escovar.*

Petri

Petri à S. Bonaventura , *Dictio-
narium Japonicum.*

Petri Pauperis , *Symbola , & car-
mina Sanctorum Protomarty-
rum Japonensium.*

Petri de la Piñuela , *Ars lingua
Sirica, Hispanè.*

Petri de Polares , *Dictionarium
Lusitano-Latinum.*

Sebastiani Ortiz , *Poetica qua-
dam elogia.*

S. XXII.

TRANSLATIO IN ALIAS, ex aliis linguis.

Alphonſii Rodriguez , è La-
tino in Castellannum trans-
tulit tractatum de paupertate,
B. Joannis de Eano.

Anonymus , *Italica vulgarem fe-
cit vitam* , Petri de Alcantara
Hispanè scriptam.

Anonymus Provinciae Pietatis,
*Transtulit in vernaculam lin-
guam* , Exercicios spirituales
de Eschbio.

Antonius à S. Maria , *Galicam de
Mage cujusdam reductione
narrationem Hispanis donavit.*

Idem *Latinum fecit tractatum de
Sinarum conversione scriptum
à R. P. Nicolao Longobardo.*

Christophorus de Atta , *Italica
communem fecit vitam S. Pas-
chalis ad ipso Hispanè cons-
criptam.*

Franciscus Gal'e , Martyr , *Ex
Hispano in Japonicum translu-
lit librum de vitis Sanctorum,
aliisque spirituales , & asiri-
cos libros.*

Franciscus à S. Nicolao , Serrate,
*Traduction de la Regla , y Tis-
tamento Seraphico, y de las De-
cretales sobre la Regla.*

Joannes de la Haye , *Latinitati
donavit varia carmina Italicè
decantata à Seraphico P. N.
Francisco.*

Idem *Expositionem casuum refer-
vatorum ex Hispano in lati-
num.*

Joannes à Jesu , *Arria Japonica
lingua è latino in Hispanum
versionem.*

Joannes de Ribas , *Mexicanis ex
latinitate dedit vitas Patrum,
nec non suorum Sociorum.*

Joannes Ximeno . *Ex latino Cas-
tellanè , Exercicios divinos
revelados al V. Nicolàs Es-
chbio , traductionem.*

Josephus de Madrid è Hispano Ita-
licè vertit Molina de Oracion.

Marcellus de Ribadeneyra , *Ser-
monem quemdam Tartarorum
Summi Sacerdotis nostra lin-
gua communem fecit.*

Marcus de Lisboa , *Lusitanè trans-
tulit Exercitia Joannis Thau-
leri.*

Martinus Aleman , *Ex Sinico in
Hispanum librum inscriptis:
Lapis caliminaris.*

Matheus à Nativitate, *Philomena*
de S. Buenaventura Castellana.

§. XXIV.

EPISTOLÆ, ET VARIA.

- A** Polinarii Franci, Martyris,
Epistola.
Antonii à S. Bonaventura, Marty-
ris, *Epistola.*
Antonii Cabrera, *Glorias de Phe-
lippe V.*
Antonii de Huerta, *Ceremonias, y*
*aparato de la Basílica de S. Pe-
dro en la Canonización de S.*
Pedro de Alcantara.
Antonii de la Llave, *Descripción*
*de las Islas Philipinas, y en es-
pecial de la Ciudad de Mani-
la.*
Antonii Sobrino, *Epistola.*
Balthasaris de Medina, *Geographi-
ca descripción de la Santa Pro-
vincia de S. Diego de Mexico.*
Ejusdem, *Centuria de los Escri-
tores Descalços.*
Christophori Gallo de S. Josepho,
*Mundo, y su Palacio enigma-
tico.*
Christophori de Lisboa, *Historia*
natural, da Maranhão, & gran
Pará.
Didaci de Bermeo, *Epistola.*
Didaci Mazon, *Epistola.*
Didaci à S. Rosa, *Epistola varia.*
Didaci de Sylva, *Tractatus de obs-*

curibus ex manifestis probantibus.

- Elisabethæ de Melina, *Epistola*
symbolica, in Append.
Emmanuelis Fraguera, *Observa-
ciones Mathematicas.*
Ejusdem, *Das edades do homem.*
Emmanuelis à S. Martino, *Fiesta*
de la Canonización de S. Pedro
de Alcantara en Arenas.
Francisci Angosto, *Bona mors.*
Francisci à S. Antonio, *Compendio*
de las gracias Reales hechas
la Provincia de S. Pablo.
Francisci à S. Augustino, *Macedo*
Domum Sadicam.
Ejusdem, *Elogia Gallorum.*
Ejusdem, *Propugnaculum Lusita-
no-Gallicum.*
Ejusdem, *Philipica Portuguesæ.*
Ejusdem, *De adventu S. Jacobi*
Hispaniam.
S. Francisci Blanco, *Epistola.*
Ejusdem Sancti, *Monita quædam*
ad Comitum de Monte-Rey.
Francisci à Jesu Maria, *Festiva*
demonstraciones, con que
Captivos Españoles celebran
el feliz Nacimiento de D. L.
Primero de España.
Francisci de el Rosario, *Rim*
*costumbres, y trages de el Ma-
rañon.*
Gasparis à S. Bernardino, *Itine-
rario desde la India por tierra*
hasta Portugal.
Gennesium de Ocaña, *Relacion*
el viage, que hizo à Marruecos

- por Embaxador de Phelipe IV.
 el P. Fr. Francisco de la Con-
 cepcion.
- Hieronymi à Jesu, *Epistola va-*
rie.
- Ejusdem, *Relacion breve de las*
cosas de Japon.
- Hieronymi à Ss. Trinitate, *Pasto-*
ralis Epistola.
- Ejusdem, *De erroribus cujusdam*
Jansenista.
- Jacobi Tarin, *Epistola.*
- Jacobi Ferrer, *Camino enigmatico*
de el mayor Santiago.
- Joannis Baptista Moles, *Genealo-*
gia de los Moles.
- Joannis à Conceptione, *De los*
progressos de las Santas Mis-
siones de Berberia.
- Joannis à Jesu, *Relacion de las co-*
sas de Japon.
- Ejusdem, *De el viage que ay des-*
de España à Philipinas.
- Ejusdem, *Descripcion de la Pro-*
vincia de S. Gregorio.
- Joannis à Jesu Maria, *Epistola*
varia.
- Joannis à S. Maria, *Politica de*
Principes.
- Joannis à S. Martha, *Martyris, De*
suis arumis relaciones dua.
- Joannis Pauperis, *De propaganda*
Fide.
- Joannis à S. Philippo, *Epistola.*
- Joannis de Prado, *Martyris, Epis-*
tola.
- Josephi dela Torre, *Epistola.*
- Juliani Pastor, *Epistola.*
- Luca Thomæ, *Epistola.*
- Ludovici à S. Augustino, *Epis-*
tola.
- Ludovici Marin, *Varia leccion*
tomí quinqu.
- Ejusdem, *Peregrino de Tierra*
Santa.
- Ludovici Sotello, *Epistola.*
- S. Martini ab Ascensione, *Episto-*
la.
- Martini Belzunze, *Hieroglyphica*
varia.
- Martini à S. Bonaventura, *Contra*
los trages vãos.
- Martini Ignatii de Loyola, *Ar-*
chiepiscopi, Itinerario de el
Nuevo Mundo.
- Martini de Valentia, *Epistola.*
- Martini de Villa Robledo, *Ma-*
nual de Escrivanos.
- Matthæi à Nativitate, *Discurso*
Politico-Evangelico sobre es-
tår, ò no, en la Corte el señor
Arçobispo de Toledo.
- Ejusdem, *Discurso Theologo-Ca-*
nonico, Historico-Sacro, y Na-
tural à la plaza de las Langos-
tas.
- Ejusdem, *Consulta del señor Obis-*
po de Zamora en caso de litigio,
&c.
- Ejusdem, *Consulta de el señor*
Obispo de Salamanca en razen
de &c.
- Ejusdem, *Discurso Real Politico,*
Judiciario, al venir à la Ma-
gestad Catholica un Turco, &c.
- Ejusdem, *Sobre la voz, que se*
virtio,

- vertiò, que la Casa Otomana
se acabava el año de 1656.*
 Ejusdem, *Alegacion por los ali-
mentos de un Patron.*
 Ejusdem, *Sobre la desconiencia
de las Comedias en Santos, y
erudicion.*
 Ejusdem, *Memorial al señor In-
quisidor General.*
 Ejusdem, *Sobre un monstruo.*
 Ejusdem, *Como se propagan las
Anguilas.*
 S. Paschalis Baylon, *Kalendas,
Idus, y orden de la Luna.*
 S. Petri de Alcantara, *Epistola.*
 Petri ab Assumptione, *Martyris,
Epistola.*
 Petri de Avila, *Martyris, Epistola.*
 S. Petri Baptistæ, *Martyris, Episto-
la.*
 Petri de Sosa, *De el peligroso
estado de el Reyno de Chile.*
 Quidam Hisspalensis Glossam scri-
psit super illud: *Todo el mundo
en general, &c. in Appen-
dice.*
 Richardi de S. Anna, *Martyris
Epistola.*
 Sebastiani à S. Josepho, *Martyris
Epistola.*
 Thomæ de Montalvo, *Practica
Expositos.*
 Thomæ de Quizo, *Martyris, Episto-
la.*
 Vincentii à S. Josepho, *Martyris
Epistola.*

APPENDIX,

ET SUPPLEMENTUM.

A

ALBERTVS A SANCTA CLARA, GVALTERI, Provinciae Neapolitanae S. Petri de Alcántara Pater, ac Illustrissimus Episcopus Nocerensis in Calabria, elaboravit:

Breve tratado de el origen, progressos, y modo de rezar la Corona de N. Señara. Publicavit Neapoli Felix Mosca anno 1718.

ALPHOSVS DE MOLINA, puer adhuc cum Parentibus novam Hispaniam venit, cumque teneræ ætatis esset, Mexicanam linguam didicit, & apud primos Discealceatos Religiosos eò perfectos Interpretis munere junctus est. Habitum autem, cum primum ei per ætatem licuit, suscepit, crevitque in virtutibus, & religiosis operibus: præcipuè autem in Mexicano idiomate excelluit, in quo per annos decem supra quadraginta singulari elegantia, eximioque lepore à Deo ipsi concessio, magna cum omnium approbatione concionatus est: fructus autem ejus concionum uberrimus in Indis reperitur;

scripsit quoque pleraque Mexicè valde utilis, hujusmodi sunt:

A: lingue Mexicanæ.

Vocabularium ejusdem lingua.

Quæ omnia Typis excussi sunt, hisque, cum Ministri Evangelicæ doctrinæ, cum ipsi Indi mirificè adjuvantur, ac sine ullo dubio ille unus omnium maximum Regionibus illis quo ad res istas lumen intulit; credique piè potest laborum nunc suorum fructum illum in Cœlo percipere. Quietis locum accepit in Mexicano Conv. Barezzo, Daça, Góngora Villota apud Arturum die 31. Martii s. 7. Publicavit quoque eodem, idiomate utilissimos libros inscriptos.

Major, & minor doctrina.

Major, & minus Confessionarium.

ALVARVS DE ROXAS, &c. Vt habes fol. 8. adde: ex Relatione Chariss. Fr. N. Fr. Francisci à Conceptione, Pedroso, Vicarii Provincialis Provinciae S. Gabrielis didici in præsentiarum agide impressione laudatæ Expositionis Apocalypsis S. Joannis.

ANDRÆAS A S. MARIA, Provinciae S. Pauli Concionator, ac Guardianus Segovienſis Con-

ven-

ventus S. Gabriellis, ingenii sui monumenta Conclonatoribus valde utilia reliquit, videlicet.

Desfierro de el Reyno de Dios; tomum in 4. quem quæsi, & non inveni. Ejus memoriam facit in Prologo alterius tomi inscripti.

Espejo de la virtud de el perfecto Catholico. Tomus iste in 4. in decem libris divisus aservatur in Biblioteca nostri Conventus S. Mariæ Magdalene Opipidi la Aldea del Palo. In capite hujus libri extat quoque vernaculè vita S. Andreae Apostoli.

ANTONIUS FERRER, Valentinus, &c. Fol. 22. adde: morte præventus M. S. reliquit ad Prælum iam maturum.

De Virginitate pulcherrimum tractatum. Ejus memorem invenies Chronologum suæ Provinciæ tom. 2. lib. 2. cap. 5. fol. 479.

ANTONIUS SOBRINO (cujus memoriam fecimus à fol. 34.) scripsit insuper.

Breve compendio de la vida de la V. Señora Doña Juana de Quintanilla, tercera Descalça. In publicum misserat D. Michael Baptista de Lanuza, ex quo communem illam feci tom. 1. mearum Chronicarum lib. 4. cap. 1.

Defensorio de los hijos de los Moriscos. Memor fuit hujus Pissini tractatus Agidius Gonzalez, in Ecclesiastico Theatro Vallis-

oletana Ecclesiæ, vbi sic satis, Escriviò vn Papel muy escriptual, y curioso à favor de los niños, y hijos de los Moriscos, que no avian de ser expulsi, ni pagar la penitencia, ni apostasia de los Padres. Vi este Papel original, y causa ternura, y compasion, el escuchar la fuerza, y piedad de sus razones. Alia mitto, pro quibus commemoratum tomum meæ Chronicæ lib. 1. fol. 136. Scripsit riter tractatum.

De gratis à Deo factis N.V. Mariana Helena Martinez sequentibus verbis roboratū: *Omnia contra in his foliis manu mea scripturo in verbo Sacerdotis esse videntur sicut ego ab ipsa Sorore accepisse secreto, Fr. Antonio Sobrino.* L datum opusculum foras emittitur Chronologus Provinciæ S. Joannis Baptistæ tom. 2. lib. 6. à fol. 522. Scripsit demum *Varios dogmaticos.*

C

CASIMIRVS A S. M. & custos Provinciæ S. Petri de Alcantara in Neapolitano Regio hoc anno 1727. ad prælatum habet tomum inscriptum

Chronica Provincie Neapolitane S. Petri de Alcantara. CHE

CHRISTOPHORUS Liñan, Confessarius, Regulari Observantiæ primitus nomen dedit; tandem vero nostræ S. Joannis Baptistæ Provinciæ, in Valentino Regno alumnus, perfectioris Religiosæ exemplar factus, suo confessario obtemperans:

Relationem vite sue vernacule scripsit. In publicum misit Antonius Panes tom. 2. lib. 8. maxime à cap. 57. fol. 988. Mortem lætus aspexit noster Author ann. 1659. decursisque annis quinque, ejus corpus mirifica incorruptione pollebat.

D

DIDACUS à S. Francisco, Hispanensis &c. ut fol. 50. adjunge: Scripsit insuper:

Super primum, & tertium Isaie. Obtemperansque N. Reverendissimo Patri Fr. Petro Manero elaboravit:

Exposicion de la Regla de la Orden Tercera para Seculares, y Regulares. Consule tom. 1. Chron. Prov. S. Pauli lib. 1. num. 300.

DIDACUS Olarte, Cantaber, Vir Apostolicus, ac eruditus, paupertatis, humiliatis, ac mortificationis diligentissimus cultor, Provinciæ S. Joannis

Baptistæ in Valentino Regno zelosissimus Pater, in gratiam piarum animarum.

Medulam mysticam elaboratam reliquit. Floruit an. 1643. Consule Antonium Panes tom. 2. lib. 6. cap. 49. fol. 473. Observa autem, haud Didaci, sed Joannis nomine insignitum fuisse.

DIDACUS Mazon, Murcienfis, &c. fol. 61. adde: Conscripsit insuper libros integros.

De revelationibus factis V. Tertiariæ Franciscæ Lopez. Nonnulla publicavit Antonius Panes tom. 2. Chron. Prov. S. Joannis lib. 7. à fol. 688.

DOMINICUS de Alcantara, Sacræ Theologiæ præclarus Lector, Ex-Diffinitor, actualisque Custos, jussu suæ Provinciæ S. Gabrielis in Extremadura, elaboravit ad mentem Subtilis Doctoris *Cursum integrum Artium.* Ad prælium missurum impræsentiarum.

Tomum primum Summularum; necnon.

Tomum secundum Logica; me monitum fecit Chariss. Fr. N. Fr. Franciscus à Conceptione laudatæ Provinciæ Vicarius Provincialis.

E

ELISABETH de la Paz, Tertia nostra, humilitatis, patientiæ, charitatis, aliarumque virtutum operibus dedita, à Coelesti Sponso edocta, conscripsit:

Exercicios espirituales sobre las clausulas de el Padre Nuestro. Testem adduco Thomam à Montalbo lib. 2. Chron. Prov. S. Petri de Alcantara Granatensis, fol. 273. hæc verba facientem: Incluanse en estos „Exercicios, doctrinas muy „provechosas, y se hicieron „muchos traslados, que no solo „aprobaron hombres muy „doctos, y practicos en la Mystica, sino que usaban de ellos „con grande utilidad de su spiritu, y los aplicaban para la „direccion de otras almas. „Item:

Endechas. Divino amore inflammata carmina hæc audit de Cælo, memoriæ mandavit, scripsit, & utilissimè. Laconicè idem Historiographus „ibidem fol. 304. Muchas personas adquirieron traslados „de estos versos, y en su dulzura, y armonia intensa se „conocia ser Musica Celestial. Tandem:

Discursos varios doctrinales in doctrina spiritus elaboravit,

à quam pluribus Concionatoribus, maximè vero ab Illustrissimo Camara Salmantino Episcopo fideliter transcriptos. Singillatim scripsit Concionem:

De iudicio finali peculiari, ac admirabili efficacit. De eo agens laudatus Montalbo Ordinis Minorum Generalis Diffinitor loco allegato fol. 306. ait „Sacaronse de el varios transumptos, assi para el Colegio „de la Compania de Jesus, como para nuestro Convento „de S. Diego, y los que lo adquirieron, lo predicaron desde „pues con admirables efectos „en varias conversiones de penitentes. Illustrationibus, doctrinæ prophetiæ, ac miraculis clara, corpus suum flexibile, ac pulchritudine adornatum reliquit anno 1640. Murcia in nostro S. Didaci Conventu requiescit. Consulatur Antonius Panes tom. 2. fol. 359. & 367.

ELISABETH de Medina, nostri Tertii Ordinis filia, omni virtutum genere, illustrationibus, variisque supernaturalibus donis prædita, valde notabiliter ad V. Charissimum consagium suum D. Fr. Franciscum de Medina scripsit.

Epistolam Ascaticam symbolicam. De ipsa agit Chronologus laudatæ Provinciæ S. Joannis

nis Baptista Valentino in Regno tom. 2. fol. 2. 256. Floruit anno 1636.

F

FRANCISCUS à S. Augustino Macedo, de quo latè à fol. 76. adjunge: Scripsit. insuper:

Controversias selectas contra Hereticos, & Schismaticos. Romæ 1663. in 8. Verba sunt Nicolai Antonii tom. 2. in Appendice primo.

FRANCISCUS Ximenefius, Xerocenſis, Concionator egregius, Provinciæ S. Joannis Baptista Custos, pietate, oratione, ac Religione illustris, sui ingenii, & spiritus monumenta copiosa, videlicet:

Tomos viginti in Concionatorum usum reliquit. Testem adduco Chronologum suæ laudatæ Provinciæ tom. 1. lib. 1. cap. „ 65. fol. 139. dicentem: Conoceſe bien ſu piedad, erudicion, y espíritu en los Sermonarios, que dexò escritos, que ſe conſervan en la Librería de el Convento de Torrente. A averſo impreſſo, ellos fueran el mayor elogio de la ſantidad de ſu Author, y zelo de el bien de las almas. Obiit ſanctitate conſpicuus an. 1597. ſepultuſque eſt in Valentino Conventu S. Joannis Bap-

tista. Agit de eo Aurturus in Martyrologio Franciscano die 16. Auguſti §. 19.

FULGENTIUS à Nativitate, Neapolitanæ Provinciæ S. Petri de Alcantara alumnus, elaboravit:

Alphabeticum quodlibetum, ſeu Moralium omnium operationum Compendium Typis datum Neapoli in 4. à Typographo Archiepiſcopi anno 1701.

H

HIERONYMUS à SS. Trinitate, &c. ut habes fol. 109. poſt ultimum verbum *vidi*, adjunge: Ipſam in publicum miſiſi tom. 1. Chronicæ Provinciæ S. Pauli in Veteri Caſtella lib. 1. num. 313.

I

JOANNES à Jeſu Maria de quo fol. 135. non eſt alter Author diſtinctus à Joſephò à Jeſu Maria (ſic enim vocabatur.) de quo egimus fol. 157.

JOANNES Flores, Confeſſarius, ſanguine nobilis, haud in ſeculo, quæ ſuſum ſunt, quærebat; ſed cum ad Matutinum, nocte media, noſtros Diſcalceatos audiſſet, devote recitantes illud Pſalmi: *Filii hominum uſquequo gravi corde illi cō mundum deſerens*, factus eſt Mi-

notita in Provincia Valentina S. Joannis Baptiste, in qua exemplarietatis nota floruit an. 1659. Suo spiritu dignas conscripserat.

Epistolas, fetè in integrum transcriptas à laudato Antonio Panes tom. 2. lib. 8. cap. 66. Fervidæ sunt, Ascaticæ, & utilissimæ, maxime Tyronibus, quos tandem erudit sententia ista Proverbiorum: *Ambulans recto itinere, & timens Deum despicitur ab eo, qui infami graditur via.*

JOANNES Mancebon, &c. ut habes fol. 137. adjuje: De ipso agens suæ Provinciæ Historiographus tom. 2. lib. 2. cap. 75. fol. 105 r. asserit *Tomos super totam Sacram Scripturam* à se conscriptos esse septem supra triginta.

JOANNES Olarte. Vide *Didacum Olarte.*

JOSEPHUS à S. Maria, Matritensis, Provinciæ S. Pauli in Veteri Castella alumnus, Vir eruditus, ac spiritualis, Typis dedit duos devotissimos tractatus, nempe:

De usa, & frequentia Augustissima Eucharistia.

De modo audiendi Sacrum. Floruit anno 1630. in nostro

Conventu Sanctæ Mariæ Angelorum de Zerralvo. Authoris, suorumque opusculorum memores sunt Chronologi laudatæ Provinciæ apud meam Chronicam tom. 1. lib. 1. num. 316.

P

PETRUS Lobo, vere germanus nostri Apostolici Viri Alphonsi Lobo, abstinentia, contemplatione, ac miraculis clarus, pro regimine nonnullarum Confraternitatum Crucis, quas erexit in Valentino Regno, efformavit.

Constitutiones laudatas, & transcriptas à Chronologo suo S. Joannis Provinciæ tom. 1. lib. 3. cap. 37. Puerulum refuscitavit, ac meritis cumulatus senio confectus moritur anno 1618. Semel, atque iterum gloriosus apparuit.

Q

QUIDAM Hispalensis, pius in certamen vocatus, fecit in nostro Conventu S. Didaci ejusdem Civitatis.

Glossiam super illud celeberrimum carmen, cujus initium: *Todo el mundo en general.* Ibidem impress. in 4. Alphonsus Ro-

Rodriguez. His carminibus decantatis, & publicatis, crevit in fluvium magnum fons parvus devotionis Myſterii Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis; maxime ſtudio Venerabilis Fr. Franciſci à S. Jacobo, Provinciæ S. Gabriëlis, gloriſſimi alumni. Conſule Petrum de Alba in Militia litt. Q. fol. 1295. & Chronologum Provinciæ S. Didaci in Bætica tom. 1. lib. 1. num. 136. ubi inter alia teſtimonium adducit devotiſſimi Archidiaconi dicentis: *A eſta Capilla, y à Fr. Franciſco de Santiago ſe debe todo.*
QUIDAM Diſcalceatus in publicum miſit.

Informacion en Derecho por la Provincia de S. Gabriel. Vide laudatum Alba ibidem fol. 1297.

T THOMAS à S. Joſepho, &c. fol. 236. ſubjunge: Tomus ſecundus complectitur.

Oſto Libros Phyſicorum, ac Tractatum de Cælo, & Mundo; ibid. Ex Typographia Didaci Martinez anno 1693. Tertius tomus complectitur tam Libros de Generatione, &c. *Utiliſſima eſt diſſimulata ſubtilitas, quæ effectû apparet, & habitu latet.* Rodolph. Agric. in Prol. declar. Senecæ.

Cum ex Regula ad labores honeſtos, & ordinis utiles, Fratres excitentur, de quorum numero Sacra Scriptura, & bonarum Artium ſtudio, præcipue arbitremur: omnes Fratres tam Prælatos, quam ſubditos in Chriſti viſceribus exhortamur, ut quotquot idoneos ad ſtudia promovendos viderint, juxta eorum capacitatem, eiſdem omne auxilium, omnemque favorem, & conſilium impendant in quibuslibet opportunitis, & neceſſariis; cum ſcientia ſit donum Dei, armatura ad defendendam Sanctam Fidem Catholicam, corona Ordinis, lumen veritatis, & via in tenebris ambulantium populorum. Et miniſtri diligenter, & ſolicite invigilent circa reformationem ſtudioſorum in ſuis Provinciis, taliter quod cuilibet ſtudenti pro poſſe provideatur de neceſſariis, tam pro libris, quam pro aliis neceſſitatibus per Procuratorem receptis. Decretum eſt Capituli Generalis quinquageſimi ſexti apud Chronologiam Seraphicam tom. 1.

fol. 294. §. Præterea.

INDEX

RERUM , ET VERBORUM IN UTRAQUE
parte contentorum.

A est dux elementorum,
part. 1. fol. 1. Ænigma
huius litteræ Paduæ in-
ventum , part. 2. fol. 3. Quam
primo exprimunt pueri , part.
1. fol. 66. Quam similitudinem
sumpsit ab ea Chrysostomus,
part. 2. fol. 60. Quid mystice
significet juxta Posnaniensem,
part. 2. choro 3. fol. 100.

Ave. Pulcherrima quæstio su-
per hoc verbum , part. 1. fol.
7. Vide *Salutatio Angelica.*

Adrianus VI. auctoritatem con-
cessit Carolo V. Imperatori
mittendi in Americam Fra-
tres Minores , part. 2. Co-
rolar. 2. Ad ipsum scripsit
V. Fr. Martinus de Valentia,
part. 1. fol. 184.

Albertus à S. Clara , Episcopus
Nicozerensis , in Append.

Alexander Joannes , Laicus , &
Martyr inclytus , part. 2. fol.
4. In ignem conjicitur , à quo
nihil passus , ibid. Alexan-
drum Magnum superavit,
ibid.

Alphonsus Caballero claruit spi-
ritu prophetico , & fuit Mar-
tyr charitatis , part. 2. fol.
100.

Alphonsus de Cruce , quinque
Diffinitor , & qui primo His-
panè publicavit Sermones,
part. 1. fol. 2. Elogium sin-
gulare unius ex suis libris
transcribitur , part. 1. fol. 2.
& 3.

Alphonsus à S. Josepho quomo-
do purpuratis testibus Domi-
ni fuit aggregatus , part. 2.
fol. 5.

Alphonsus Lupus , ubi professus,
ubi incorporatus , & ubi se-
pultus , part. 1. fol. 5. Alter
Jonas , & alter S. Paulus nun-
cupatus , ibidem. Custos fuit
Provinciæ S. Josephi , ibid.
Ejus monitu plura instituta
Hospitalia , ibid. Fundata
Romæ processio sollemnis in
die Paschalis , ibid. In duxit
Salmanticæ octingentos ex
Scholasticis ad habitum Fran-
ciscanum suscipiendum , ibid.
Gratus Sancto Paschali , San-
cto Felici , Sancto Carolo , &
Sancto Pio V. ibid. Ei quan-
doque assistebant Deipara
Virgo , ac S. P. N. Francis-
cus , ibid. De eo vulgò dic-
tum *Lupus movet* , ibid. Cum
reverteretur ad Provinciam
S.

S. Iosephi obiit prænuntiatio
sue mortis die, ibid.

Alphonsus de Molina, lingua
Mexicana excellens, zelo
animarum claruit, in Ap-
pend.

Alphonsus Rodriguez floruit
sanctitatis opinione, part. 1.
fol. 7. Translationem sui cor-
poris celebrant Angeli, ibid.
Quid scripsit oratu Sancti
Paschalis, ibid.

Alphonsus Ruiz triginta annis
vacavit Apostolico ministe-
rio, & capitis obtruncatio-
ne triumphavit, part. 2. fol.
5. Caput ejus abscissum qua-
tuor & viginti horis conti-
nuis prædicavit, & copiosos
Cælo peperit fructus, ibid.

Alphonsus à Solitudine, Laicus,
in odium fidei suffocatus,
part. 2. fol. 6.

Alphonsus de Vascones, nunc se
Discalceatum, nunc Recol-
lectum nominat, part. 1.
fol. 8.

Alvarus de Roxas, sanguine no-
bilis, Doctor in Jure Cano-
nico, & Scholasticus Cau-
riensis, part. 1. fol. 8. Floruit
sanctitate, & doctrina, ibid.

Ejus Expositio in Apocalypsim
(de cujus impressione in pre-
sentiarum agitur) qualis sit,
fol. 9.

Anagrammata. Nominis Subti-
lis Doctoris, in Apparat. Illo-

rum verborum *Ave Maria*,
ibid. Super illud Apostoli:
Omnes in Adam peccaverunt,
part. 1. fol. 58.

Andreas ab Angelis, Martyr
charitatis, floruit sanctitatis
opinione, part. 2. fol. 100.
Prænuntiavit sue mortis
diem, ibid.

Andreas de Grace Martyr fuit
charitatis, & pie obiit, part.
2. fol. 101.

Andreas à S. Francisco celebra-
rimus Scriptor, part. 1. fol.
11.

Andreas à S. Maria quid scrip-
serit, in Append.

Andreas del Pilar, Laicus fuit,
insignisque Martyr, part. 2.
fol. 6. Quamplurima Idola
comminuit, ibid. Centum
mille suis propriis manibus
baptizavit, ibid. Sui nomi-
nis interpretatio, ibid.

Angelus de Badajoz Chronolo-
gus fuit Provinciæ Sancti Jo-
sephi, part. 1. fol. 13.

Angeli Sancti. Discalceati pin-
gantur, & quare, part. 2.
Corolar. 11. Eorum nomine
significati Missionarii Aposto-
lici, Corolar. 12. Suis ma-
nibus portarunt Sanctum Pe-
trum de Alcantara, part. 1.
fol. 20. Hymnis celebrarunt
translationem Venerabilis Fr.
Alphonfi Roderici, part. 1.
fol. 7. Coccinunt in transitu

Ve-

Venerabilis Fr. Melchioris
de Gratia , part. 1. fol. 199.
Celebrant visibiliter marty-
rium Venerabilis Fr. Joannis
de Prado , part. 2. fol. 37.
Agonibus Martyrum ad-
stant , ibid. Sagittas ignitas in
Alburquerqueum immitte-
bant , part. 2. fol. 103.

Anna de Christo laudata , part. 1.
fol. 14. Floruit sanctitatis opi-
nionem , ibid.

Anonymus , Martyr , socius Ve-
nerabilis Martyris Hyacinthi
Esquivel Dominiciani , part.
2. fol. 8.

Anonymi duo Martyres in Pro-
vincia Tucumana , part. 2.
fol. 8.

Anonymi novem Martyres cha-
ritatis , part. 2. fol. 101.

Antonius de Sancta Anna , Mar-
tyr. Fragmentum suae Episto-
lae transcriptum , part. 1. fol.
18. Maurorum furori moetan-
dus exponitur , part. 2. fol.
6. Corpus ejus in aquas de-
pressum mergi non potuit ,
ibid. Actum est de ejus Ca-
nonizatione , ibid. Laudatur ,
ibid. Et à Fortunato , part. 2.
fol. 7.

Antonius de Badajoz fastibus , &
securi lapidea percussus
triumphavit , part. 2. fol. 7.
Ejus interfectores puniti ,
ibid.

Antonius à S. Bonaventura scrip-

sit , part. 1. fol. 18. In odium
fidei crematus fuit , part. 1.
fol. 7. Extant Processus con-
fecti pro ejus Canonizatione ,
ibid. Laudatur à Fortu-
nato , fol. 8.

Antonius de el Castillo Commis-
sarius Generalis Terræ Sanctæ,
& Guardianus Bethlehæ-
micici Conventus scriptus
part. 1. fol. 10.

Antonius de Curara. Laudatur
à Doctore Navarro part. 1.
fol. 20.

Antonius Ferrer sanctitate ,
doctrina claruit , part. 1. fol.
22. Ejus Pater quare occisus
in Algariensi captivitate ibi-
dem. Ejus Mater gravida sit
visa est audire in alvo catu-
lum latrantem. Ibidem. De
Virginitate scripsit in Ap-
pend.

Antonius à Sancto Francisco pro
fide Christi combustus , part.
2. fol. 8. Extant processus pro
ejus Canonizatione ibid.

Antonius Joannes Andreas Doc-
tor Theologus , & Apostoli-
cus Vir. part. 1. fol. 24.

Antonius de la Llave Chronolo-
gus fuit Provinciæ S. Grego-
rii , part. 1. fol. 4. Ejus Chro-
nica laudata à V. Martyri
Gennasio de Quesada ibid.

Antonius à S. Maria Docto-
r olim Salmantinus laudatus
Tiburtio Navarro , part. 1.
fo

fol. 26. Annos 40. in Religione transegit absque mortali sorde peccati ibidem. De mira flexibilitate sui corporis, & cœlesti odore sui sepulchri fol. 27.

Antonius à Sancta Maria Apostolico zelo conspicuus, quam plurima conscripsit. part. 1. fol. 28. commendatus à Gubernatis ibidem, & à Petro de la Piñuela fol. 29. & à Joanne Balath fol. 29. Carceres, & exilia sustinuit, part. 1. fol. 29. & part. 2. fol. Præfectus Apostolicus instituitur, & quibus litteris, part. 2. fol.

Integre transumptum elogium R. P. Balath. fol.

Ejus pijsissima mors, & sepulchrum ibidem innumeros Infideles Ecclesiæ agregavit. part. 1. fol. 28. Ecclesias, & oratoria fundavit, & Missiones aperuit fol. 29. Seraphicæ Missionis in finis fundator fuit ibidem. Confessarius fuit V. M. Mariæ Magdalenzæ de Cruce, part. fol. 31.

Antonius Bava Martyr, part. 2. fol. 7.

Antonius à Martyribus Chronologus fuit Provinciæ S. Pauli part. 1. fol. 33. Ejus anima 40. annorum spatio, gravi culpa maculata non fuit ibid. Obijt eodem die, eademque hora qua S. Petrus de Alcan-

tara sanctitatis opinione ibidem.

S. Antonius Nangasachius Acolytus fuit S. Petri Baptistæ, ejusque commartyr, part. 2. fol. 60. Cantavit in Cruce ibidem. Commendatur ibid.

Antonius N. puer nobilis, & discipulus Apostolici V. Martini de Valentia, part. 2. fol. 61. Idola comminuit, & martyr effectus triumphavit ibidem.

Antonius Panes Chronologus Provinciæ S. Joannis laudatur, part. 1. fol. 34.

Antonius Portalegre Mariæ Portugaliz Principis à Sacramento Penitentiz Minister, part. 1. fol. 34.

Antonius Sanchez Martyr fuit charitatis, & gloriosus apparuit, part. 2. fol. 101.

Antonius de Serpa Episcopus Cochimensis scripsit, part. 1. fol. 34.

Antonius Sobrino de cujus beatificatione actum est fuisse & merito laudatus, part. 1. fol. 35. Ejus Venerabiles Fratres fol. 34. Immaculatam Deiparam summe coluit, fol. 36. Revelationibus, raptibus & miraculis claudit, fol. 36. Alia ejus scripta in Appendice.

Antonius Tudanca Vir ob insignem doctrinam, & Religionem notissimus scripsit, part. fol. 37. Ecc An.

Antonius Truxillo Chronologus
Provinciae S. Gabrielis lau-
datus, part. 1. fol. 36.

Apollinaris capitis obtrunca-
tione Martyr, part. 2. fol. 8.
Verus Appoll. ibidem.

Apollinarius Francus. Unius
ex suis Epistolis fragmentum
transcriptum, part. 1. fol. 37.
Ejus martyrium, part. 2.
fol. 8.

Augustinus à Matrito S. Officii
Qualificator, laudatur, part.
1. fol. 38.

Augustinus à S. Paschale unam
fundavit Ecclesiam in Pro-
vincia FoKien. part. 1. fol.
39. In diversis Sinarum Urbi-
bus fundavit multas; ibidem.
A Missionariis celebratus, fol.
40.

Augustinus de Tordeillas præ-
clara suæ fidei testimonia de-
dit, part. 1. fol. 40. Cente-
narius pie obiit. fol. 41.

B

B. Littera symbolum secun-
di, part. 1. fol. 41. B.
vocatus fuit Erasthenes,
part. 2. fol. 21. Hebraice sig-
nificat ornamenti genus,
part. 2. fol. 61. Interpretata
Latine, part. 2. fol. 101.

Baptizati à Nostreis Discalceatis.
Vide : *Numerus Infidelium*
conversorum.

Balthasar de Medina Chronolo-
gus Mexicanæ Provinciae S.
Didaci. Centuriam compi-
lavit Scriptorum Discalceato-
rum. In Prologo, & part. 1.
fol. 41.

Bartholomæus de Alcalà in obse-
quio lue infectorum obijt
non exigua sanctitatis opi-
nionem, part. 2. fol. 101.

Bartholomæus de Burgillos Qua-
lificator fuit S. Officii, à Sa-
cramento Pœnitentiæ Mar-
chionis de Galve, & missus
in Japonense Regnum à
Philippo III. part. 1. fol. 41.

Bartholomæus Laruel pro Chris-
ti nomine crematur, part. 2.
fol. 21. Extant confecti pro-
cessus pro ejus Canonizatio-
ne ibidem.

Bartholomæus Ximenez decapi-
tatus in odium fidei, part. 2.
fol. 22. Ejus corpus in cis-
ternam projectum, & lucido
fulgore, & voce infatigabili
miraculose demonstratum,
part. 2. fol. eodem.

Bartholomæus à Plagis Martyr
fuit charitatis, part. 2. fol.
101. pie obiit præanunciato
mortis die ibidem.

Beatrix de Langa nobilis, &
exemplarissima Tertiaria lau-
datur, part. 1. fol. 42.

Benedictus à S. Lucia, cui ap-
paruit Christus Dominus
Cruce oneratus, part. 2. Mar-
tyr

tyr fuit charitatis, & sancti-
tatis opinione floruit ibidem,
fol. 102.

Bernardus Lencina Martyr cha-
ritatis, part. 2. fol. 102. Post
ejus transitum gloriosus ap-
paruit ibidem.

Bernardinus Perez Commissa-
rius Hierosolymitanus lau-
datus, part. 1. fol. 43.

Blasius Palomino Martyr Ma-
lucensis, part. 2. fol. 22. De
ejus Canonizatione actum.
ibidem.

Blasius Rodriguez, sacrum ce-
lebrans martyrio coronatur.
part. 2. fol. 23. Canis, qui
ejus corpus tetigit, illico vis-
cerat effudit. ibidem.

Bonaventura Ibañez, Celebris
fuit Missionarius, part. 1. fol.
43. Ejus cura variæ sunt erec-
tæ Ecclesiæ in Sinarum im-
perio, ibidem. Præfectus
Apostolicus octogenario ma-
jor, fol. 44.

S. Bonaventura Meaco, Unus
ex Prothomartyribus, Japo-
nensibus laudatus. part. 2.
fol. 61.

Bonaventura Jappo, sermone
quodam inflammatu bapti-
zari voluit. part. 2. fol. 1. Ido-
la anathematizavit, & capi-
tis obtruncatione Martyri-
bus anumeratur. ibidem.

C

C littera triplicata signum pes-
simorum apud antiquos, part.
1. fol. 44. Interpretatur à D.
Ambrosio, part. 2. fol. 23. Aliæ
hujus litteræ interpretationes,
fol. 62. & 101.

Calceus, calceamenta, Explica-
tur illud Apostoli *Calceati* pe-
des, part. 2. Corol. 10. & illud
canticorum: *in calceamentis*.
ibid. Quid sit calceus militis
Christiani, Corol. 11. alia de
calceis, ibid.

Canis: qui tetigit corpus V.
Martyribus Blasii Rodriguez,
illico viscera effudit, part. 2.
fol. V. Fr. Antonii Ferrer gra-
vida mater, sibi visa est au-
dire in albo canem latran-
tem, part. 1. fol. 22.

Carolus V. Imperator quam Bul-
lam obtinuit pro Francisca-
nis. 2. Corol. 2.

Casimirus à S. Maria, Chrono-
logus Provinciæ S. Petri de
Alcantara Neapolitanæ in
Append.

Cecilia Morillas decem filiorum
pietate insignium genitrix, &
magistra multiplici eruditio-
ne claruit. p. 1. fol. 44. Non
unius generis formabat litte-
ras ibidem. Pictoria arte, &
idiomatibus insignis. ibidem.
Theologiam quamque novit
Ecc 2 ibi-

ibidem. Libros Biblicos memoria retinebat. ibidem. Venerata ad instar oraculi fol. 45. Musicæ artis Theorice & practice non ignora. ibidem. Acu, velut penicillo usa globum terrestrem orbis terrarum coloribus variegatum Phrygia arte absolutissime depinxit. ibidem. Florum artificialium inventrix fuit. ibidem. Mors & alia de hac Heroïna. ibidem. Ejus Epitaphium fol. 46.

Chorda Franciscana, seu funiculus varie laudatur p. 2. fol. 59.

Chordigeri Franciscani quibus indulgentiis gaudent p. 2. fol. 59.

Christophorus N. puer duodecim annorum in odium fidei fustibus ceditur, & flammis traditur p. 2. fol. clamans *sitio* ad Deum evolavit. ibidem. Corpusculum anno decurso corruptionem non viderat. ibidem.

Christophorus de Arta Procurator fuit causæ canonizationis S. Paschalis Bailon. p. 1. fol. 47.

Christophorus de Lisboa S. Officii Qualificator. p. 1. fol. 48. Obiit electus Episcopus Congi, & Angolæ. ibidem.

Christophorus Liñan. Ejus corpus decursis quinque annis incorruptum. in Append.

Claudius à Martyrihus genere, & religione clarus, primus Minister Provincialis, & primus Chronologus fuit Provinciae S. Pauli p. 1. fol. 48. rres Provincias visitavit. fol. 49. floruit sanctitatis opinione. ibidem.

Clara nomen est cujusdam stellæ. p. 2. fol. 62.

Clara Japonensis in odium fidei capitis diminutione necata. p. 2. fol. 62.

Clara altera uxor fuit V. Martyris Pauli p. 2. fol. 62. in ignem injecta triumphavit. ibidem.

Clemens VIII. Ad preces Discalceati, Apostolicas Litteras concessit in SS. Nominis Jesu honorem. part. 1. fol. 118. in honorem S. Didaci ibidem. in Minorum omnium utilitatem. ibidem. Et spiritualium Fratrum utilitatem. ibidem.

Conceptio. Vide *Immaculata*.

Concionatores Regii Antonius Sobrino. Bartholomæus de Burguillos. Didacus de Madrid. Franciscus à S. Anna. Ludovicus Sorello. Franciscus à S. Antonio. Franciscus à S. Clara. Franciscus à Cruce. Franciscus Urbina. Joannes ab Angelis. Joannes de la Haye. Joannes de Madrid. Joannes à S. Maria. Didacus de Aranha, & alii in suis locis.

Confessarii Sanctorum, vel Venerabilium Personarum. S. Petrus de Alcantara. Antonius Sobrino. Antonius à S. Maria. Gennesium de Quesada. Joannes à Jesu Maria, &c.

Confessarii Regum, & Principum. S. Petrus de Alcantara. Didacus de Sylva. Lucas à S. Francisco. Joannes ab Angelis. Joannes Baptista de Soria. Joannes à S. Maria. Joannes Ximenez. Antonius de Pontalegre. Bartholomæus de Burguillos, &c.

Conventus Innumeri Ordinis Minorum in domo Zachæi ad umbrati p. 2. corol. 13.

S. Cosmas, verè Cosmus p. 2. fol. 62. Unus fuit ex Martyribus Japonensibus beatificatis ab Urbano VIII. ibidem.

Cruz. Cruce miraculota in loco martyrii V.M. Sebastiani à S. Josepho ostensa multi ad Christum convertuntur. p. 2. fol. 53. Cruce oneratus apparuit Christus Benedicto à S. Lucia. p. 2. fol. 102.

D

D. littera, quid ostendebat juxta Paulum Manutium. p. 1. fol. 49. Multifariam interpretatur. p. 2. fol. 23. Exaltationem, & elevationem signifi-

cat. fol. 63. Et timorem, vel nativtatem. fol. 102.

Damasus de Præsentatione, Difficultatum Fidei Censor, & magnæ pietatis Vir. p. 1. fol. 49.

Damianus Valentinus, Martyr, laudatur. p. 2. fol. in ignem projectus, sed nihil læsus ibidem.

Didacus de Aranha, Regius Concionator. p. 1. fol. 49.

Didacus de Bermeo S. Officii Commissarius, Doctus, & Religiosissimus. p. 1. fol. 50. Transcribitur fragmentum suæ Epistolæ. ibidem.

Didacus de Consuegra, Regius fuit Ecclesiastes. p. 1. fol. 50.

Didacus de Alarcon, Vir exemplarissimus, & Martyr Charitatis, gloriosus apparuit p. 2. fol. 102.

Didacus à S. Francisco, quem Japonenses in diebus suis Martyrem appellabant, scripsit ut ocularis testis p. 1. fol. 51. Ejus historia de Martyribus commendata. ibidem. Ejus carcer horribilis. p. 2. fol. 25. Testimonium Patris Sicardo Augustiniani. ibidē.

Didacus de Fuensalida, Ejus opuscula super Salutationem Angelicam, & Epigrammata transcribuntur. p. 1. fol. 53.

Didacus de Madrid, recens Chronologus Provinciæ S. Jo-

Josephi, & Regius Concionator. p. 1. fol. 60.

Didacus à Matre Dei, Provinciae S. Pauli Pater, ac læthali culpa semper immunis. p. 1. fol. 61.

Didacus Mizon, virtutibus, revelationibus, ac ardentissima erga pestilentia cōtactos charitate excelluit. p. 1. fol. 62. Ejus corpus inanime suavem spirans odorem sese commovit. ibidem. Suæ propriæ manus contactu protinus facies ejus in candidam, & rubicundam mutata. ibidem. Martyr fuit chr̃itatis. p. 2. fol. 102.

Didacus de S. Rosa, in Sinenſium Imperio Apostolicus Magister. p. 1. fol. 62. Fragmentum suæ Epistolæ transcriptum. ibidem.

Didacus à Plagis, pœnitentiæ rigoribus, & contemplationi valde deditus, Martyr fuit Charitatis. p. 2. fol. 103.

Didacus de Sylva, haud minimus, sed Minorita fuit. p. 1. fol. 63. & 64. A sacramento Pœnitentiæ Joannis Portugalie Regis. ibidem. Præfectus S. Inquisitionis. Episcopus, & Archiepiscopus. ibidem. Ad Provinciam Discalceatorum, Pietatis nomine insignitam, expectat. ibidem.

Didacus de Vera, Doctor olim

Salmantinus. Diffinitor Generalis fuit. p. 1. fol. 64. Præfuit Generalis Dilectatui a. 1625. ibidem. Apologia scripta modeste. fol. 65. Compilavit cum aliis Patribus Generalia statuta. ibidem. Clarus miraculis Abulæ sepebitur. fol. 64. Cerebrum ejus post septem annos integrum & recens inventum est. ibidem. Laudatus à Tiburtio Navarro. ibidem.

Didacus Olarte, Religiosissimus Vir, in Append.

Dionysius à Conceptione, Sacrum celebrans mutatus fuit in virum alterum, & Martyr fuit Charitatis. p. 2. fol. 103.

Disciplina, seu flagellum. S. Franciscus Blanco ter singulis diebus disciplina corpus suum affligebat. p. 2. fol. 62. Flagellum disciplinæ V. M. Sebastiani à S. Josepho toties quoties à Barbaris in mare dejectum ad litus erantenter delatum est. p. 2. fol. 53.

Doctores (olim) Universitatum. Antonius Joannes. Antonius à S. Maria, Didacus de Vera. Martinus à S. Josepho. Joannes Baptista de Soria. Alvarus de Roxas, &c.

Dominicus Japo, Tertiarius fuit, & Martyr inclitus. p. 2. fol. 63.

Dominicus alter, Japo in odium fidei

fidei combustus. p. 2. fol. 63.
Dominicus Matzuvo, Martyr
insignis. p. 2. fol. 64. Passus
fuit Veste Seraphica indu-
tus. ibidem.

E

E littera, prima littera fami-
narum. p. 1. fol. 66.

Elisabeth de la Paz, à Domino
edocta scripsit. in Appendice.
Miraculis, Prophetiæ dono
claruit. ibidem. Corpus flexi-
bile reliquit. ibidem.

Elisabeth de Medina, virtutibus,
& revelationibus clara. in
Appendice.

Emmanuel à S. Athanasio, S. Of-
ficii Qualificator. p. 1. fol. 66.

Emmanuel à S. Joanne, in Sina-
rum Regno duas erexit Ec-
clesias. p. 1. fol. 67.

Emmanuel Monforte, Chrono-
logus Provinciæ Pietatis. p. 1.
fol. 67.

Emmanuel de Placentia. Vir mi-
tis, & humilis corde. Chro-
nologus tertius Provinciæ S.
Gabrielis. p. 1. fol. 67.

*Emmanuel Rodriguez Lusita-
nus*. Inter Discalceatos Pro-
vinciarum S. Joannis Baptis-
tæ, & S. Josephi decus ma-
ximum vixit. p. 1. fol. 68.
Cuncta ejus opera recensentur.
fol. 69.

Emmanuel à SS. Sacramento, fer-
vidus, & Religiosus Missio-
narius. p. 1. fol. 71.

Episcopi. Antonius de Serpa. Pe-
trus Mathias. Balrhazar de
Herrera. Christophorus de
Lisboa. Didacus de Sylva.
Ludovicus Sorello. Marcus
Ulyssiponenfis. Martinus Ig-
natiuss de Loyola. S. Petrus
Baptista. Petrus Orozco. Fran-
ciscus Ximenez. Joannes de
Ayora, duorum Episcopa-
tum recusator. Joannes à S.
Maria, trium. Joannes de
Albuquerque. Albertus à S.
Clara, & alii suis in locis.

Epigrammata. Multa vitam S.
Petri de Alcantara exprimen-
tia. p. 1. à fol. 97. Multa in
honorem Immaculatæ Con-
ceptionis Deiparæ. p. 1. à
fol. 58.

F

F. littera insigne Foelicium p. 1.
fol. 71. Insigne fuit Galli Im-
peratoris p. 2. fol. 64.

Facies: mirabilis mutatio faciei,
V. Fr. Didaci Mazon, post
ejus mortem. p. 1. fol. 62.

S. P. N. *Franciscus*, apparuit in
hora sui transitus V. Joanni
de Oliver. p. 1. fol. 45. Et V.
Martyri Bartholomæo Xime-
nez. p. 2. fol. 22. Et Alphon-
so Lupo, cum prædicabat.

p. 1.

p.1. fol. 5. Adumbratus in Zachæo. p.2. corol. 13. Ejus scripta. In Apparatu. Significatus per librum saper thronum. ibidem. Habitus quo recepit Stigmata, ubi asservatur. p.2. fol. 62. Litteræ omnes sui nominis.

Franciscus Crucem expriment. p. 2. fol. 25.

Franciscus à S. Agneté. Chronologus Provinciæ S. Gregorii p. 1. fol. 72.

Franciscus ab Angelis, sanguine, & doctrina celebris. Scripsit in totam fere scripturam & alia. p.1. n. fol. 72.

Franciscus Angosto, olim Juris Cathedraticus Salmanticæ. p.1. fol. 73. Sanguine, virtutibus, & doctrina enituit ibidem.

Franciscus à S. Anna, Regius fuit Ecclesiastes. p. 1. fol. 74.

Franciscus à D. Antonio, S. Officii Qualificator. p.1. fol. 74.

Franciscus à S. Antonio, sanguine, & devotione erga Deiparam clarus. p.1. fol. 75. Sermonem habuit ad tria generalia Ordinis Capitula. ibid.

Franciscus ab Ascensione, cultui SS. Sacramenti addictissimus, & universæ mortificationis exemplar. p. 1. fol. 75.

Franciscus à S. Augustino Macedo, celeberrimus Scriptor meritò laudatus. p.1. à fol. 76.

Strictiori Discalceatorum observantia nomen dedit discipulis sex mensibus approbationis ab Urbano VIII. p. 1. fol. 78. A Concionibus fuit Joannis III. Portugalie Regis, ejusque Chronologus ibidem. Ejus candelabrum decenter asservatum. ibidem. Romæ S. Officii Censor Theologus, & Cathedralis fuit. fol. 76. Encyclopaedia conclusionum Venetiarum defensarum transcribitur. fol. 79. Ejus Epicedium appositum in Conventu Aracelitico. no. fol. 82.

S. Franciscus Blanco, à Tiburti Navarro laudatus. p. 1. fol. 82. In hac verba erumpens in manus tuas se lanceis transfigendum obrulit. fol. 82. Testimonium V. Marcelli Ribadeneira adductum. fol. 83. ipsum celebrat Didacus de Lequile. p. 2. fol. 26.

Franciscus à S. Bonaventura Martyr, commendatus. p. 2. fol. 26.

Franciscus Galus, Martyr laudatur. p. 2. fol. 27. Rara inventio sui amoris verbis S. Bernardi celebratur. ibidem.

Franciscus à S. Clara, à Concionibus Regiis, & S. Officii Qualificator. p.1. fol. 85.

Franciscus Fampei, Japo fuit, & Martyr. p. 2. fol. 64.

- Franciscus à Conceptione*, Sinen-
sis Missionarius, Vir Deo, &
hominibus dilectus. p. 1. fol. 85. Plurimum Ecclesiarum fun-
dationes promovit. ibidem.
- Franciscus à Conceptione*, S. Of-
ficii Qualificator. p. 1. fol. 85.
- Franciscus à Cruce*, Regius Con-
cionator. p. 1. fol. 86.
- S. Franciscus Carpinterus*, antea
Cajus dictus. p. 2. fol. 64. Ejus
martyrium, & Elogium. ibid.
- Franciscus Cusoye*, per ignem
martyrium suum complevit.
p. 2. fol. 64. Extant confecti
processus pro ejus canoniza-
tione. ibidem.
- Franciscus Gayo*, Tertiarius fuit,
& Martyr. p. 2. fol. 64.
- Franciscus alter*, Yendi lepro-
sus, & Martyr. p. 2. fol. 65.
- Franciscus à S. Jacobo*, vitæ sanc-
titate conspicuus annulum
accepit à Purissima Deipara.
p. 1. fol. 86. Magnus Promo-
tor extunc mysterii Immacu-
latæ Conceptionis. ibidem.
Ejus carmen devotum trans-
criptum, ibidem. Animam
reddidit octavo die Immacu-
latæ Conceptionis V. Mariæ.
Ibidem.
- Franciscus à Jesu Maria*, S. Of-
ficii Qualificatur, Historio-
graphus Generalis Missio-
num, & peculiaris Provinciæ
S. Didaci. p. 1. fol. 87.
- Franciscus à S. Josepho*, Poeni-
- tentiarius Lateranensis. p. 1.
fol. 87. Laudator. fol. 88.
- Franciscus à S. Luca*, Laicus fuit,
& quindecim mille Indos à se
in lege Domini instructos
baptizavit. p. 1. fol. 89.
- Franciscus à S. Maria*. Ejus mar-
tyrium. p. 2. fol. 29.
- S. Franciscus à Meaco*. Medicus.
fuit Interpretæ Nostrorum
Discalceatorum, & glorio-
sus Martyr. p. 2. fol. 65.
- Franciscus de Montilla*, Vir verè
Apostolicus, & Magister S.
Philippi à Jesu in Nativitate.
fol. 89. Zelo animarum duc-
tus Indias Orientales gyra-
vit. ibidem. In illis verbis:
In manus tuas, &c. tradidit
spiritum. ibidem.
- S. Franciscus à S. Michael*, Pro-
thomartyr Japonensis lauda-
tur. p. 2. fol. 29. Crucis signo
miraculosus ostenditur. ibid.
Mulieri agonizanti linguæ
usum reddidit. ibidem. Pul-
chrum elogium Didaci de
Lequile. ibidem.
- Franciscus del Rosario*, singula-
ris pietatis vir, p. 1. fol. 91.
- Franciscus à Sanctis*, Vir Aposto-
licus, & sanctitatis fama il-
lustris laudatur. p. 1. fol. 91.
- Franciscus Tomaya*. Series mar-
tyrii hujus nobilis Japonis la-
te. p. 2. fol. 65. Veste Seta-
phica indutus, crucifixum, &
librum devotionis gerens ad

carnifices remeavit. ibidem.
Genuflexus prædicat ostendens Imaginem B. Virginis Mariæ. ibidem.

Franciscus Urbina, Regius Ecclesiastes, & S. Officii Qualificator. p. 1. fol. 92.

Franciscus Ximenez, Decimus fuit duodecim Apostolorum novi mundi, & Jaris Pontificii studiosissimus. p. 1. fol. 93. Episcopatum recusavit. ibid. Ejus Dictionarium laudatum. ibidem.

S. *Franciscus Xaverius*, quo anno ingressus est in Orientalem Indiam. p. 2. corol. 5. Benedictionem accepit à V. Joanne Alburquerque, Minorita Discalceato, & Goano Episcopo. ibidem. Cochinae apud Franciscanos divertit. ibidem.

Franciscus Ximenesius, Religiosissimus Vir. Viginti tomos Concionum reliquit. in App.

G

G. littera inventa à Grammatico Carlilo. p. 1. fol. 93. Multifariam interpretatur. p. 2. fol. 30. Gratia, & gaudii index. fol. 66.

S. *Gabriel Duisco*, Nomine, & re Gabriel, unus fuit ex gloriosis Martyribus Japonensibus. l. 2. fol. 66.

Gabriel à Magdalena, Martyr laudatus. p. 2. fol. 30. Ejus mirabilis apparitio. ibidem.

Garcia de Cisneros, Filius fuit Provinciae S. Gabrielis. p. 1. fol. 94. Septimus fuit Apostolorum novi mundi, & Collegium instituit. ibidem.

Garcia Marquez, Martyribus collaudatus. p. 2. fol. 31.

Gaspar à Spiritu Sancto, V. doctissimus laudatus ob concordiam Vulgatæ cum LXX à se elaboratam. p. 1. fol. 95.

Gaspar Vas, Martyr laudatus. p. 2. fol. 67. Extant processiones confecti pro ejus canonizatione. ibid.

Gennesus de Quesada, à confessionibus V. M. Hieronymi ab Assumptione. p. 1. fol. 96. Ejus martyrium. ibidem. p. 2. fol. 32.

S. *Gonsalvus Garcia*, Protomartyr Japonensis commendatur. p. 2. fol. 31.

Gregorius à S. Bonaventura, Procurator causæ Canonizationis S. Petri de Alcantara. Ejus vitam floridissime scripsit. p. 2. fol. 96. transcribitur à fol. 97.

Gregorius XIII. Missionarium Apostolicum instituit V. F. Martinum Ignatium de Loyola. p. 1. fol. 180.

H

H. littera aliis addita valet. p. 1. fol. 103. à quo inventa. p. 2. fol. 32. quomodo virum honestum significabat. p. 2. fol. 104.

Habitus Franciscanus, pulchre commendatus. p. 2. corol. 8. quo S. P. N. Franciscus Stigmata recepit, collocatur Florentiæ. p. 2. fol. 62. Franciscus Tomaya, Veste Seraphica indutus martyrium complevit. p. 2. fol. 65.

Hieronyma ab Assumptione, Fundatrix Conventus Manilensis Discalceatarum. p. 1. fol. 103. Agitur de ejus canonizatione. ibidem. Ejus scripta laudata. ibidem. Unum ex suis devotissimis soliloquiis transcribitur. à fol. 106.

Hieronymus à Jesu. Ejus voluntati martyrium defuit. p. 1. fol. 108. Dæmonia è corporibus ejiciebat. ibidem. Plura millia Infidelium baptizavit. ibidem.

Hieronymus à S. Josepho, quo genere martyrii triumphavit. p. 2. fol. 33.

Hieronymus Planes, creatur à Gregorio XV. Vicarius Generalis Minorum Discalceatarum. p. 1. fol. 109. Ad Carthusianos transiens floret

sanctitatis opinione, & honorifice sepelitur. ibid.

Hieronymus Ramirez, trium linguarum peritus. p. 1. fol. 109.

Hieronymus Ruiz, Martyr fuit Charitatis, & gloriosus apparuit. p. 2. fol. 104.

Hieronymus à Cruce, vivus igni objectus triumphavit. p. 2. fol. 23. Extant tres processus confecti pro ejus canonizatione. ibidem.

Hieronymus Japo, quare decapitatus. p. 2. fol. 67.

Hieronymus à Spiritu Sancto, Collega olim fuit Collegii S. Petri Conimbricensis. p. 2. fol. 33. Ejus martyrium, & Elogium. ibidem.

Hieronymus à SS. Trinitate, pro Vicarius Generalis Apostolicus in Conchinchina laudatur. p. 1. fol. 109. & in App.

Hilarius Mangozayman, pro Christi nomine crematus. p. 2. fol. 67.

I

I. Littera columnizata. p. 1. fol. 110. littera spiritualis. p. 2. fol. 104. Nomen salutate significat. fol. 33. Primo scripta in titulo Crucis. fol. 68.

Jacobus Borbanus, Minorita maxime eluxit in India Orientali. p. 2. Corol. 5.

Immaculate Conceptio V. Mariæ.

Lege elogium Subt. Doctō-
ris in apparatu hujus Biblio-
thecæ. Promotor magnus hu-
jus Myſterii V. Fr. Franciſcus
à S. Jacobo. p. 1. fol. 86. Et
quidam Hiſpalenſis , in Ap-
pend. Lege Synopſim ma-
teriarum §. 3.

Imago Virginis. Vide *Franciſcus*
Tomaya. p. 2. fol. 65.

Joannes Flores. Ejus ſingularis
vocatio in Append.

Joannes N. puer , eo quod ido-
la comminueret, ubi occiſus.
p. 2. fol. 68.

Joannes de Ayora. Doctōr fuit
in utroque jure , ſanctitatis
nota inſignitus , & Miniſte-
riatus Provinciæ Mechoa-
cham , duorumque Epiſco-
patuū recuſator. p. 1. fol. 111.

Joannes ab Angeles, Regius Con-
cionator , Vicarius Conven-
tus Regalium Monialium Ex-
calceatarum Matritenſ. lau-
datus. p. 1. fol. 118. & Ejus li-
ber inſcriptus: *Lucha eſpiri-
tual* commendatus. fol. 114.

Joannes à Jeſu Maria (Villace)
Vir ſanctitate , & doctrina
illoſtris. Director fuit V. M.
Sor Angelæ Franciſcæ Cruce
Cifterciienſis. p. 1. fol. 155.

Joannes ab Incarnatione, Miſſio-
narius Apoſtolicus de Propa-
ganda Præfectus Bethleem,
ac SS. Sepulchri , Guardia-

nus quoque S. Joannis in Ter-
ra Sancta. p. 1. fol. 136.

Joannes à S. Ignatio, Martyr cha-
ritatis diem ſuæ mortis , &
aliorum Fratrum prænuntiavit.
vit. p. 2. fol. 104.

Joannes à S. Joſepho, Martyr cha-
ritatis , quid prænuntiavit. p.
2. fol. 105.

Joannes de Madrid, Regius Con-
cionator. p. 1. fol. 137.

Joannes de Madona, Martyr cha-
ritatis. p. 2. fol. 105. Species
Sacramentales , quas quidam
mortali contagione infectus
evomerat, intrepide aſſūpſit
ibidem.

Joannes Manzebon. Vir verè
Apoſtolicus. Officii S. Inqui-
ſitionis Qualificator. Dono
prophetiæ clarus. p. 1. fol. 137.
Audivit vocem de coelo di-
centem ſibi : *Scribe : Scribe.*
fol. 137. Scripſit quator ſu-
per triginta tomos in 8. ibid.
immo 37. in Append.

Joannes à S. Maria , ſanguine,
& virtutibus clauit. p. 1. fol.
139. Recuſavit Officiū
Commiſſarii Romanæ Curia,
& Indiarum , & Vicarii Ge-
neralis Diſcalceatorum, ibid.
Et Confeſſiones regias, & tres
Epiſcopatus , ibidem. Ejus
Hiſtoria de Martyribus Ja-
ponenſibus commendata à
Marcello à Ribadeneira. fol.
140. Ejus opus inſcriptum:
Re-

Republica, y Policia Christiana laudatum à S. Pio V. ibidem. Chronologus fuit Provinciae S. Iosephi, fol. 139. Quid de illo senserit Philippus III. In articulo mortis. 141.

Joannes à S. Martha, Martyr scripsit. p. 1. fol. 141. & 142. Una ex suis Epistolis transcribitur. fol. 141. Ejus martirium refertur. p. 2. fol. 34. Nudipes, & repetiata tunica. ibidem. Charitate insignis. ibidem.

Joannes à Matre Dei, Laicus, & Generalis Procurator Missionum Africae scripsit. p. 1. fol. 142.

Joannes Meyazachi, Tertiarius, & praeli tormento Martyr. p. 2. fol. 68.

Joannes Morzillo, sortitutus obsequia peste laborantium, Martyr fuit charitatis. p. 2. fol. 105.

Joannes de Oliver, à Christo, Christipara, & S. P. N. Francisco visitatus. p. 1. fol. 145. Ejus scripta commendata. ibidem.

Joannes de Palma, apud Moluccenses Martyr. p. 2. fol. 36. De ejus Canonizatione actum. ibidem.

Joannes Pauper, Apostolicus Laicus, Deo, Pontificibus, & Regibus dilectus, scripsit. p. 1. fol. 146.

Joannes à S. Philipo, Apostolicis Missionibus valde deditus, miraculose Sacramentis munitur. p. 1. fol. 147. Fragmentum Epistolae suae ibidem. Fusius de eo p. 2. fol. 36.

Joannes de Prado, sui spiritus monumenta reliquit. p. 1. fol. 148. Constat de ejus martirio, causaque martirii. ibidem, & p. 2. fol. 37. Ejus martirium. p. 2. fol. 38. Celebratur ab Angelis. ibidem. Antiphona privata devotionis causa. fol. 39.

S. Joannes Quizuya, Japonensis Martyr laudatus. p. 2. fol. 69.

Joannes à Trinitate, Chronologus Provinciae S. Gabrielis. Magister Joannis de la Haye merito laudatur. p. 2. fol. 152.

Joannes Tranzo, Martyr fuit charitatis, & gloriosus apparuit. p. 2. fol. 105.

Joannes ab Assumptione. Villalobos carmine celebratus. p. 1. fol. 115.

Joannes Baptista Madrigal, Discipulus, ac imitator fuit V. Alphonsi Lobo. p. 1. fol. 116.

Joannes Baptista Moles, sanguine fuit clarus. Diffinitor Generalis, ac Commissarius Generalis Romanae Curiae. p. 1. fol. 117. Ejus virtutes, & Apostolicae litterae ab ipso im.

impetratae memorantur. fol.
118.

Joannes à S. Bernardo, Sacramenti Penitentiae Minister in Basilica Lateranensi. Primus Guardianus Conventus S. Lucie de el Monte in Urbe Neapolitana, ac Generalis Procurator Canonizationis S. Petri de Alcantara. p. 1. fol. 118. Nonnulla videtur scripsisse spiritu prophetico. fol. 119.

Joannes Bonaventura de Soria, Parisiensis fuit Doctor. Magni Conventus Parisiensis Generalis Commissarius, ac Regius Confessarius. p. 2. fol. 120.

Joannis Bajoni. Martyr fuit charitatis, & gloriosus apparuit. p. 2 fol. 104.

Joannes à S. Antonio, Martyr laudatur. p. 2. fol. 33. ad Christum innumeros convertit ibidem. Crucifixus, velut S. Andreas. ibidem.

Joannes Cambo. Ejus gloriosum certamen. p. 2. fol. 68.

Joannes à Conceptione, Praefectus fuit Apostolicus Africanarum Missionum, ac in Praesentiarum Generalis Procurator Discalceatorum, ac Recollectorum in Romana Curia. p. 1. fol. 120.

Joannes à Cruce, Flexibile, ac mira pulchritudine illustra-

tum suum corpus reliquit. p. 1. fol. 121. Ejus scripta valde commendantur. ibidem.

Joannes Duran del Montijo, per tres supra viginti annos Diffinitor Generalis plura scripsit in Concionatorum utilitatem. p. 1. fol. 122.

Joannes à S. Francisco à Domino illuminatus scripsit. p. 1. fol. 123. in illis verbis: *in manus tuas* &c. obdormivit in Domino. ibidem. *Joannes à S. Francisco de Moludas* actualis cum esset Provincialis Minister pie obiit. p. 1. fol. 125. Tres devotissimi Hymni erga Immaculatam Virginis Conceptionem ab ipso concinati, transcribuntur, à fol. 123.

Joannes de la Haye celeberrimus scriptor. Concionator Regius omnigena eruditione instructus semper Discalceatus fuit. p. 1. à fol. 126. Ejus Epistola vernacule scripta transcribitur. fol. 128. Opera S. P. N. Francisci. S. Antonii de Padua. S. Bernardini, & Alexandri de Ales illustravit. fol. 130. Series XIX. Voluminum operis sui inscripti *Biblia Maxima* publicatur. fol. 131. Quid sin ejus quinque tomi praegrandes inscripti *Biblia magna*. fol. 134. Quid contineant ejus decem tomi

- inscripti: *Arbor vite Contionatorum*, à fol. 130.
- Joannes à Jesu*, Martyr fuit charitatis, & suam mortem prænuntiavit. p. 2. fol. 104. Ipso defuncto pestilentia cessavit, ut ipsemet prænuntiaverat. ibidem.
- Joannes Tomachi*. Quo genere martyrii triumphavit. p. 2. fol. 69.
- Joannes Saivoye*, igne examinatur. p. 2. fol. 69.
- Joannes Iquenda*, Nangasachi martyrii palmam promeruit. p. 2. fol. 69.
- Joannes de Torrella*, Martyr laudatus. p. 2. fol. 39.
- Joannes de Suazo*, Martyr fuisse commendatus. p. 2. fol. 40.
- Joannes Ximenez*, à Confessionibus Proregum Valentini Regni. Vir fuit sanctitate, & doctrina illustris. p. 1. fol. 153. Congregationem S. Philippi Valentiae fundavit ibidem. Viginti, & duo volumina in 4. scripta reliquit. fol. 154.
- Joannes Ximino*, Vir spiritualis & S. Officii Qualificator. p. 1. fol. 154.
- S. Joachim Saqueiro*, Martyr Japonensis laudatus. p. 2. fol. 69.
- Joachimus*, Septuagenarius triumphat per ignem. p. 2. fol. 70.
- Joachimus alter cæcus*, in odium fidei decolatur. p. 2. fol. 70.
- Josephus del Batarno*, Diffinitor Generalis sua minorationem Dominicam, expositionem vernacule commendat. p. 1. fol. 155.
- Josephus Cuellae*, Regius Concionator scripsit. p. 1. fol. 155.
- Josephus de Hoyos*, S. Officio Qualificator. p. 1. fol. 156.
- Josephus à Jesu Maria*, Martyr charitatis, cujus morte pestilentia cessavit, laudatur. p. 2. fol.
- Josephus à S. Maria*. Initio hujus sæculi martyrium consummavit. p. 2. fol. 105.
- Josephus Navarro*, Sinensis Missionarius, quatuor erexit Ecclesias. p. 1. fol. 158.
- Josephus de la Torre*. Cujus corpus inanime, & flexibile sanguinem fundebat, ubi tumultum. p. 1. fol. 160. Fragmentum suæ Epistolæ. fol. 159.
- Julianus à S. Josepho*, Martyr charitatis manibus in Coelum expansis obdormivit in Domino. p. 2. fol. 106.
- Julianus Pastor*, Opera D. Augustini memoriæ mandavit. p. 1. fol. 161. A peccato lethali immunis. fol. 163. Prænuntiato suæ mortis die ad illa verba: *Subvomite Sancti Dei*, ad astra migravit. ibid. Plures convertit. ibid.

L

L. littera insigne Lazedœonom. p. 1. fol. 163. Hæbraice Lamed quid significat. p. 2. fol. 41. Grece est inmutabilis. fol. 70.

Laurentius Itacara. Ejus martyrium late relatum. p. 2. fol. 70.

S. Leo Crazuma, unus ex Prothomartyribus Japonensibus commẽdatur. p. 2. fol. 72.

Leo Jappo, Hospitalis Yendi, leprosus, & Martyr. p. 2. fol. 72.

Leo Sabouma, Martyr. p. 2. fol. 72. Extant tres processus confecti pro ejus canonizatione. ibidem.

Lilium, germinavit ex ore V. Fr. Michaelis de Yela defuncti, & incorrupti. p. 1. fol. 201.

Linus Taxitata, Martyr insignis. p. 2. fol. 72.

Lucas à S. Francisco, Confessorius fuit Proregum Valentia. p. 1. fol. 164. Absque peccati mortalis sorde transegit vitam, ibidem. Poenas Purgatorii non sustinuit. ibidem.

Lucas Jappo, rogo combustus triumphavit. p. 2. fol. 73.

Lucas Alius, in odium fidei decapitatus. p. 2. fol. 73.

Lucas : Interpretatio hujus nominis. p. 2. fol. 73.

Lucia Freytas : Propter fidem comprehensa exclamavit:

Santa Maria ora pro nobis. p. 2. fol. 73. Crucem gestans Lytanas decantabat. ibidem. Ejus martyrium. ibidem. Processus pro ejus Canonizatione. ibidem.

Lucia Alia, Tertiaria capitis diminutione necata. p. 2. fol. 74.

Ludovicus à S. Augustino, Vice Profectus Apostolicus Missionum Africae, & vir Religiosissimus. p. 1. fol. 165. Ejus Epistola. ibidem.

Ludovicus à Cruce, Poenitentius fuit Lateranensis, & Vicarius Generalis Minorum Reformatorum à Gregorio XV. Creatus. p. 1. fol. 166. Religiosa observantia spectabilis. ibidem.

Ludovicus de Elena, devotione erga Deiparam, virtutibusque insignis, & linguæ Græcæ non ignarus. p. 1. fol. 167.

Ludovicus Gomez, Martyr, quid scripsit. p. 1. fol. 167. Innumeros Gentiles convertit. p. 2. fol. 42. Ejus horrendum martyrium. ibidem.

Ludovicus à S. Joanne Evangelista, Diffinitor Generalis virtutibus, & prophetia donatus. p. 1. fol. 167. In Romana Curia Commissarius varias gratias obtinuit à Paulo V. ibidem.

Ludovicus à S. Josepho. Qualificator S. Officii, ac Diffinitor

tor Generalis. p. 1. fol. 169.
Ludovicus Martin, scripsit supra viginti volumina in 8. p. 1. fol. 169.
Ludovicus Sasandar, Martyr laudatus. p. 2. fol. 42.
Ludovicus Baba, Martyr. p. 2. fol. 74.
Ludovicus Sotello, Martyr sanguine clarus professionem emisit in nostro (vulgo de el Calvario) Salmantino Conventu. p. 1. fol. 170. Epistolam scripsit ad Paulum V. ibidem. Testimonium sui Cathecismi. ibidem. Quid scripsit ad Urbanum VIII. fol. 171. Quam fructuosa ejus prædicatio. p. 2. fol. 43. Post carceres venit orator ad Paulum V. & Philippum III. ibidem. Acta suæ delegationis depicta in Palatio Quirinali, & impressa. ibidem. Concione habita ad Philippum III. Quid illi dixit iste piissimus Monarcha. ibidem. Fuit Cardinalis in pectore, & Episcopus designatur. ibidem. Ejus martyrium. ibidem.
S. Ludovicus Baarensis, S. Andree quomodo æmulator. p. 2. Crucifixus cantavit: *Laudate pueri Dominam*. ibidem. Ejus martyrium, & elogium ibidem. fol. 74.
Ludovicus Gonoye, gladio percussus triumphat. p. 2. fol. 74.

Ludovicus Nisacht, Tertiarius, & Martyr. p. 2. fol. 75.
Ludovicus alius, Iappo, & Martyr. p. 2. 75. fol.
Ludovicus alter etiam, Martyr commendatus. p. 2. fol. 75.
Ludovicus alius. Tertii Ordinis alumnus, & Martyr. p. 2. fol. 75.

M

M. littera B. V. Mariæ nomen, & Trinitatem ad umbrat. p. 1. fol. 172. Mystice interpretata. p. 2. fol. 45. Aquas significat. fol. 96. alium hujus Historiæ sensus. fol. 106.
Marcellus à Ribadeneira, dignissimus Socius SS. Martyrum Japonensium merito laudatus. p. 1. fol. 172.
Marcus de Lisboa, secundus Provincialis Minister Provinciæ Discalceatorum S. Antonii Historiographus celebris, & Episcopus Portuensis commendatus. p. 1. fol. 174.
Maria Japonensis, Martyrio coronata. p. 2. fol. 76. Processus pro ejus Canonizatione. ibidem.
Maria Magdalena de Cruce, Conventum fundavit in Urbe Mecavensi. p. 1. fol. 175. Abbatissa fuit Conventus Discalceatorum.
Ggg cal

calceatarum Matritensium.
i i em. Vitæ sanctimonia, &
illustrationibus claruit. ibid.
laudata ibidem. & fol. 176.

Maria Namexi, Tertiaria, &
Martyr laudatur. p. 2. fol. 76.

Mariana, Syndica N. Disalcea-
torum cum aliis quinquagin-
ta martyrii calicem gustavit.
p. 2. fol. 76.

S. Martinus ab Ascensione, Gui-
puzcoanus Conventus nos-
tros illustrat. p. 1. fol. 176. Ma-
gister fuit S. Francisci Blan-
co. ibidem. Ejus sermo ad
Prothomartyres latinitati
donatus ibidem, & fol. 177.
Immaculatam Virginis Con-
ceptionem prædicavit Japo-
nensibus. fol. 178. Ejus glo-
riosum martyrium. p. 2. fol.
45. Conversa ad Cælum fa-
cie, spiravit. ibidem. Fuit
Mars Seraphicus. ibid.

Martinus Belzunze, sanctitate,
& doctrina claruit. p. 1. fol.
178. Ejus scripta valde com-
mendata ibidem. Honorifice
sepelitur. Ossaque sua multi
coloria reliquit. ibidem.

Martinus à S. Bonaventura, ex-
presso nomine scripsit. p. 1.
fol. 179.

Martinus Gomez, una ejus par-
vulo filio martyrio corona-
tur. p. 2. fol. 76. laudatur
ibidem. Oblatam libertatem
recusavit. ibidem. Prænen-

tiavit martyrium sui filii. ibid.
Martinus à Conceptione, marty-
rio coronatur initio hujus
seculi. p. 2. fol. 46.

Martinus Ignatius de Loyola, pro-
pinquus fuit S. Ignatii. p. 1.
fol. 180. semel atque iterum
universum mundum circui-
vit Christum prædicans. ibi-
dem. Autoritate Gregorii
XIII. missionibus deditus.
ibidem. Professionem emisit.
Theologiam docuit, & Guar-
dianus fuit in Conventibus
nostris. ibidem. Episcopus
fuit Argentei Fluminis, &
Archiepiscopus de las Char-
cas. ibidem. Carceres pro
Christi nomine sustinuit. ibi-
dem. Religiosissimus Prædi-
catur, ab Illustrissimo Gon-
zaga. ibidem. In Conventu à
se erecto resurrectionem ex-
pectat.

Martinus à S. Josepho, diligen-
tissimus Scriptor, & insignis
Religione, & doctrina. p. 1.
fol. 181. Olim Salmantinus
Doctor. fol. 182. Cœlesti sen-
sibili voce gloriose V. Mariæ
recreatur. ibidem.

S. Maria Parissima. Deipara
apparuit in hora sui transitus.
V. Fr. Joanni de Oliver. p.
1. fol. 145. Locuta fuit ad
V. Fr. Martinum à S. Jose-
pho. p. 1. fol. 181. Annulum
suum tradidit V. Francisco à
S.

- S. Jacobo. p. 1. fol. 86. Ejus imagine munitur ad martyrium V. Franciscus Tomaya. p. 2. fol. 65. Ipsam invocavit propter fidem comprehensa V. Lucia de Freytras. p. 2. fol. 73. Quandoque assisitebat V. Fr. Alphonso Lupo concionanti. p. 1. fol. 5. Vide: *Immaculata Conceptio*, & *Imago*.
- Martinius de Valentia*, Professionem emisit in Provincia S. Jacobi Regularis Observantia, & ad Provinciam Discalceatam S. Gabrielis gradum fecit. p. 1. fol. 182. Indiarum Apostolus eligitur. fol. 284. Ejus & sociorum praedicatione per certena millia ad fidem acurrerunt. fol. 283. Laudatus à Mariano Orscolor. fol. 184. Epistola transcripta ibidem. Ejus elogium. fol. 185.
- Martyres*: Sunt in Ecclesia Dei grandiora post Christum volumina sub Crucis praelo impressa. p. 2. fol. 1. Varia Elogia eorum. ibidem. Eorum sodaliras in Japonia instituta. p. 2. Corol. 12. Ejus leges. ibidem. Multos ex nostris Discalceatis martyrio coronatos asseruit Clemens X. p. 2. fol. 3. Numerus martyrum usque ad annum 1667. p. 2. fol. 87. Martyres charitatis laudati. p. 2. fol. 99. Vide *Pestis*.
- Matthaeus Abex*, Tertiarius fuit & martyr. p. 2. fol. 77.
- S. Mathias à Meaco*, Prothomartyr Japonensis laudatus. p. 2. fol. 77.
- Matthias Castañeda*, Martyr commendatus. p. 2. fol. 46.
- Matthaeus à Nativitate*, laudatus. p. 1. fol. 185. & fol. 188. Ejus praelata, & varia opera à fol. 186.
- Melchior de Gratia*, obdormivit in Domino cantatibus Angelis. p. 1. fol. 199. Ejus corpus aliquot post annos integrum. ibidem.
- Michael de Preces*, propter innumerabilem Infidelium conversionem in carcerum de Girando injectus. p. 1. fol. 200. Confessarius fuit V. M. Hieronymæ ab Assumptione. ibidem.
- Michael de Yela*, laudatus. p. 1. fol. 201. Ex ore sui corporis incorrupti germinavit liliū odoriferum. ibidem. In ejus orta, & occasu Dæmonibus formidolosus. ibidem.
- Michael Japo*, martyrii palmam obtinet. p. 2. fol. 78. Extant processus confecti pro ejus canonizatione. ibidem.
- Michael alter*, Tertiarius, & Martyr. p. 2. fol. 78.
- Michael alter*, Tertiarius in odium fidei decapitatus. p. 2. fol. 78.

Michael Velazquez, Martyr
charitatis gloriosus apparuit.
p. 2. fol. 106.

*Michael N. Provinciae S. Anto-
nii Filius*, & Martyr. p. 2.
fol. 47.

S. Michael Gozaqui, Prothomartyr
Japonensis laudatus. p. 2.
fol. 78.

Missionarii. Novi Orbis quinam
fuerint, eorumque nomina.
p. 2. corol. 2. Eorum fructus.
ibid. & p. 1. fol. 184. Quam
singularis V. Fr. Martinus Ig-
natius. p. 1. fol. 180. Exhorta-
tio S. Hilarii ad ipsos. p. 2.
fol. Iadulgentia ipsis con-
cessa à Sixto V. p. 2. corol. 7.
Quam pulchri eorum gres-
sus. p. 2. corol. 10. Eorum
laudes. ibidem. Significati
per Angelos veloces. p. 2,
corol. 12. Expositum de illis
illad Abdia: *Et transmigra-
tio Hierusalem quae est in Bos-
phoro*, &c. ibidem.

Missiones Apostolicae, quam ce-
lebres in illis Nostri Discal-
ceati. p. 2. corol. 1. In novo
Orbe, & Orientalibus Indiis.
ibidem. In Japonensi, Sinen-
si, & aliis regnis. ibidem. &
corol. 5. In Africa. ibid. Re-
colectorum Galliae in Ame-
rica Septentrionali. ibidem.

N

N. littera Comitris de Trille in-
signe. p. 1. fol. 201.

Narcisus Joannes, primus Lec-
tor Provinciae S. Josephi lau-
datus. p. 1. fol. 202. & fol.
Destinatus Commissarius Ge-
neralis Indiarum. fol. 202.

Numerus Nostrorum Marty-
rum Discalceatorum, usque
ad annum 1667. p. 2. fol. 87.
N. Martyrum Tertiariorum,
usque ad eandem annum.
p. 2. ibidem.

*Numerus Infidelium Converso-
rum.* Andreas de el Pilar cen-
tum mille suis propriis mani-
bus baptizavit. p. 2. fol. 6.
Caput abscissum V. Fr. Al-
phonfi Raiz copiosos Coelo
peperit fructus p. 2. fol. 5.
Thoribius à Motolinea qua-
tuor centum mille baptiza-
vit. p. 2. fol. 236. Antonius à
S. Maria innumeros Infideles
Ecclesiae Christi agregavit. p.
1. fol. 28. V. Martyr Fr. Se-
bastianus à S. Josepho, quin-
que Regulos. p. 2. fol. 53. In
Sinenfium Regno ab anno
1708. usque ad annum 1714.
Fidem Christi susceperunt su-
pra septem mille. p. 1. fol. 63.
Franciscus à S. Luca, quindecim
mille baptizavit. p. 1. fol.
89.

89. Hieronymus à Jesu plu-
ta millia Infidelium baptiza-
vit. p. 1. fol. 108. Joannes à
S. Antonio innumeros ad
Christi Fidem perduxit. p. 2.
fol. 33. Julianus Pastor plu-
res convertit. p. 1. fol. 163.
Ludovicus Gomez innume-
ros Christo convertit. p. 1.
fol. 167. Ludovici Sotello
fructuosissima prædicatio. p.
1. fol. 170. & p. 2. fol. 43.
Martinus Ignatius, semel at-
que iterum universum mun-
dum circumvit Christum præ-
dicans. p. 1. fol. 180. Marti-
nus de Valentia, cum sociis
suis plusquam decies centum
millia Indorum baptizave-
runt. p. 1. fol. 184. Michael
de Preces innumerabiles
Gentiles convertit. p. 1. fol.
200. S. Petrus Baptista mul-
tos. p. 2. fol. 49. Richardi à
S. Anna, suorumque socio-
rum prædicatione crevit in
Japonia Evangelium ad sex-
centa millia. p. 2. fol. 52.

O

Purissimæ Virginis de la O con-
gruit. p. 2. fol. 106.

Onuphrius Legaza, Martyr cha-
ritatis apparuit in vestimen-
tis albis. p. 2. fol. 106.

Ordo Minorum. Significata per

resurrectionem primā Apoc.
20. p. 2. corol. 12. In Zachæo
adumbrata. corol. 13. Præ-
stantissimum bonorum illi-
collatnm. ibidem. Quid sint
Discalceati in Ordine Mino-
rum. corol. 9. Per Ordinem
Minorum incredibilis com-
mutatio in toto Orbe. p. 2.
corol. 8. fol. 92.

Ordo Predicatorum, significata
per primam resurrectionem.
Apoc. 20. p. 2. corol. 12. Ho-
rum, & Minorum doctrina,
& sanctitate, quasi tota Chris-
tianitas resurrexit. ibidem.
fol. 95.

Ossa V. Fr. Martini de Belzunze
multicoloria. p. 1. fol. 178.

P

P. littera nota Papillorum. p. 1.
fol. 202. Mysticè paupertate-
tem denotat. p. 2. fol. 47. In
nomine Pax, Patrem. fol. 78.
Apud antiquos passum signi-
ficabat. fol. 106.

S. Paschalis Baylen, multifariam
Scriptor. p. 1. fol. 202. Oratio
ad ipsum in gratiam studen-
tium. fol. 206. Variæ ejus
laudes. à fol. 202.

S. Paulus Suziqui, unus ex Pro-
thomartyribus Japonensibus
laudatus. p. 2. fol. 78.

S. Paulus Boarensis, Prothomar-
tyr

tyr Japonensis commendator. p. 2. fol. 79.

Paulus Nangathi, ex mantellatis Augustinianis, decollatur in odium Fidei. p. 2. fol. 79.

Paulus Taqui, Sponsus V. Claræ Martyris, Tertiarius, & Martyr. p. 2. fol. 80.

Paulus V. ad Discalceati preces totius Ordinis privilegia confirmavit. p. 1. fol. 168. Pari- ter concessit ut Fratres Mi- nores, Sabbatis non impedi- tis possent recitare Officium Immaculatæ Conceptionis. ibidem. Valde honoravit V. Fr. Ludovicum Sotello. p. 2. fol. 43.

Persecutio gravis in Japonia, & quo anno. p. 2. corol. 12.

Pestis. Peste laborantibus minis- trantes, velut Martyres cele- brat Martyrologium Roma- num. p. 2. in Præfat. Velut Martyres laudari à D. Diony- sio. ibidem. A Martyrologio Franciscano. ibidem. Ab aliis Authoribus. ibidem. Mens V. P. Nieremberg. ibidem. Quid de vero martyrio per pestem scripsit. ibidem. Car- minibus celebrantur. p. 2. fol. 99. & fol. 108.

Petrus Torre, Franciscus Dis- calceatus ex voto, & Martyr inclitus. p. 2. fol. 80.

Petrus Lobo, virtutibus, ac mi- raculis clarus. in Append.

Confraternitates Crucis cre- xit. ibidem. Puerulum resus- citavit. ibidem. Semel, atque iterum gloriosus apparuit. ibidem.

Petrus de Abila, Martyr lauda- tus. p. 2. fol. 49. Extant con- fecti processus pro ejus cano- nizatione. ibidem. Fragmen- tum suæ Epistolæ. part. 1. fol. 221.

Petrus ab Assumptione, Protho- martyr Japonensis post Sanctos Martyres Japonenses lau- tur. p. fol. 48. Ejus corpus in altum mare projectum in littore inventum. ibidem. Ejus elogium. ibidem.

S. Petrus Baptista, Prothomar- tyr Japonensis. p. 1. fol. 222. & p. 2. fol. 49. Episcopus de- signatur. ibidem. Multos ad Christi Fidem perduxit. ibi- dem. Ejus martyrii varia sym- bola, & hieroglyphica. p. 1. fol. 228. Epistola ejus trans- cripta. p. 1. fol. 223.

Petrus de la Candelaria, Laicus Religiosissimus, & Martyr Charitatis. p. 2. fol. 106.

S. Petrus de Alcantara, fuisse laudatus. p. 1. fol. 207. Elo- gia sui libri aurei de Oratio- ne. fol. 208. Ejus vita. fol. 97. Ejus documenta traslata. fol. 211. Et ejus Epistola. fol. 214. Et ejus Statuta à fol. 215. fuit mysticus Augustinus. 219.

Petrus Antonius Aguirre, S. Officii Qualificator. p. 1. fol. 220.

Petrus à S. Francisco, Donatus, virtute insignis, & Martyr Charitatis. p. 2. fol. 107.

Petrus à S. Josepho, virtutibus clarus, & Martyr Charitatis. p. 2. fol. 107.

Petrus Moreno, Martyr Charitatis, vidit in hora sui transitus triumphantes suos Discalceatos Fratres, qui in contactorum obsequiis vitas suas posuerunt. p. 2. fol. 107.

Petrus N. Martyr Africanus. p. 2. fol. 51.

Petrus Japo, per ignem martyrium complevit. p. 2. fol. 80.

Petrus Arizo, gloriôsè triumphavit. p. 2. fol. 80.

Petrus Xepday, capitis abscissione triumphavit. p. 2. fol. 81.

S. Petrus Xuquexiqno, Prothomartyr Japonensis. p. 2. fol. 81.

Petrus Navarro, Martyr Charitatis gloriosus apparuit. p. 2. fol. 107.

Petrus del Montijo, sanctitatis opinione clarus, Martyr fuit Charitatis. p. 2. fol. 107.

Petrus Orozco, Episcopus, script. p. 1. fol. 227.

Petrus de la Piñuela, in Sinatum Regno erigit Ecclesias. p. 1. fol. 229. Ejus Epitaphium. fol. 230.

Petrus Pauper, Procurator fuit

canonizationis Prothomartyrum Japonensium. p. 1. fol. 228.

Petrus Nieto. Ejus corpus decursis sex annis non viderat corruptionem. p. 1. fol. 227.

Petrus à Jesu, duabus post transitum horis de Purgatorio liberatus. p. 1. fol. 225.

Petrus à Jesu, elucidavit Practicam Criminalem P. Santoro. p. 1. fol. 226. Tres Provincias visitavit. ibidem.

Petrus Mathias, Episcopus de Zebu laudatus. p. 1. fol. 226.

Petrus Sazedon, S. Officii Qualificator. p. 1. fol. 231.

S. Philippus à Jesu, Prothomartyr Japonensis laudatus. p. 2. fol. 51. Ejus mater Salmanticensis fuit ocularis testis solemnitatis suæ beatificationis. ibidem.

Philippus IV. laudatus à V. M. Hieronyma ab Assumptione. p. 1. fol. 104.

Q

Qualificatores S. Officii, Petrus à Sacedon. Damasus de Præsentatione. Didacus de Sylva, Præfectus. Emmanuel à D. Athanasio. Franciscus à D. Antonio. Ludovicus à S. Josepho. Petrus Antonius de Aguirre. Franciscus Macedo. Fran-

Franciscus à S. Clara. Franciscus à Conceptione. Franciscus à Jesu Maria. Franciscus Urbina. Joannes de S. Anna. Joannes Mancebon. Joannes Ximeno. Josephus de Hoyos. Augustinus à Matrito. Christophorus de Lisboa. Christophorus Ulyssiponensis. Didacus Bermeo, & alii suis in locis.

Quidam Hispalensis Glossam celeberrimam elaboravit super illud: *Todo el mundo en general*. in Append.

R

R. litteræ inventor. p. 1. fol. 231. Caput, & primatum significat. p. 2. fol. 52.

Richardus à S. Anna. Inter fœlices Martyres, quorum per funera Christi crevit Evangelium ad sexcenta millia, triumphat. p. 2. fol. 52. Actum est de ejus canonizatione. ibidem. Ejus Epistolæ laudat. p. 1. fol. 232.

Rodericus de Deo, sanctitatis fama claruit. p. 1. fol. 233.

S

S. littera insignis domus de Maqueda. p. 1. fol. 233. Crucem

denotat. p. 2. fol. 32. Quia apud Græcos significabat. p. 2. fol. 81.

Salutatio Angelica. Opusculum ligato sermone super illam habes. p. 1. à fol. 53. Vide *Anagrammata*.

Salvator à Spiritu Sancto, Regius Concionator. p. 1. fol. 233.

Scotus. Anagramma sui nominis in Append. vide: *Subtilis Doctor*.

Scriptores. Eorum Elogium e Gersono. p. 1. fol. 1. alia eorum elogia in Prologo.

Sebastianus à S. Josepho, Martyr. Ejus Epistolæ fragmentum. p. 1. fol. 234. De ejus canonizatione actum est. p. 2. fol. 52. quinque præcellentes Regulos baptizavit. ibidem. Truncum corpus in aquas demersam ipsis super natat, & cilicium ostendit lumbis affixum. ibidem. Ejus flagellum in mare dejectum ad litus eminenter delatum est. ibidem.

Sigillum totius Ordinis Minorum, quibus consignatum. p. 2. corol. 9.

Simon interpretatur audiens, vel obediens. p. 2. fol. 81.

Simon Saybloye, pro Christi Fide decapitatus. p. 2. fol. 81.

Sixtus V. Custodiam S. Gregorii in Philippinis erexit in pro-

Provinciam. p. 2. corol. 6.
 Nostros Discalceatos, suos-
 que uberes fructus laudar.
 ibidem. Ejus Bullæ transcrip-
 tæ. ibidem. Multum profe-
 cisse, maximeque laborasse
 Nostros Discalceatos asserit.
 corol. 7. quas indulgentias
 concesserit, & quibus, &
 ubi. ibidem. Et Chordigeris.
 p. 2. fol. 99.

Subtilis Doctor, multifariam lau-
 datur. in Apparatu. A Patre
 Labe. ibidem. A Cornelio à
 Lapide. ibidem. à Bernardo
 de Soria, ibidem. à Cardi-
 nali Sarnano. ibidem. à Thua-
 merfi Archiepiscopo. ibid.
 Ejus scripta. ibidem.

T

T. littera multis generationibus
 congruit. p. 1. fol. 235. Cru-
 cem designat. p. 2. fol. 81.
 Est Crux Religiosorum. fol.
 107.

Tertiarii Franciscani laudati. p.
 2. fol. 98.

Tertiarii N. Martyres usque ad
 annum. 1667. p. 2. fol. 87.

Thomas, abyssus interpretatur,
 & geminus. p. 2. fol. 81. &
 82.

Thomas Japo, Martyr commeu-
 datur. p. 2. fol. 81.

Thomas alius, amputato capite
 triumphat. p. 2. fol. 82.

Thomas Chizurgo, in odium Fi-
 dei crematus triumphat. p. 2.
 fol. 82. Agitur de ejus cano-
 nizatione.

Thomas alius, Tertiarius decol-
 latus pro Christi nomine. p. 2.
 fol. 82.

S. Thomas Cosaquius, unus ex
 Prothomartyribus Japonen-
 sibus laudatus. p. 2. fol. 82.

Thomas Cavanis, Martyr Cha-
 ritatis, gloriosus apparuit.
 p. 2. fol. 107.

Thomas Cosacu Corai, ad marty-
 rii gloriam pervenit. p. 2 fol.
 82.

Thomas Sacaroyo, capitis abs-
 cissione triumphavit. p. 2.
 fol. 83.

Thomas Vo, pro Christi Fide
 combustus. p. 2. fol. 83. Ex-
 tant processus pro ejus cano-
 nizatione. ibidem.

Thomas Vomura, vivus in ig-
 nem ejectus. p. 2. fol. 83. Ejus
 Epistola. p. 1. fol. 238.

Thomas alius Japo, igne exami-
 natus. p. 2. fol. 83.

S. Thomas Xico, Prothomartyr
 Japonensis laudatus. p. 2.
 fol. 83.

Thomas de Montalvo, Chrono-
 logus Provinciæ S. Petri de
 Alcantara Granatensis, ac
 Generalis Diffinitor quid
 scripsit. p. 1. fol. 237.

Thoribius à Benevento, quare à
 Morolinia vocatus. p. 1. fol.

235. Pluviam, & serenita-
tem à Deo obtinuit. ibidem.
quatuor centum mille Bap-
tismi aqua lavit. fol. 236.

V

V. littera latitudinem significat.
p. 2. fol. 53. Exclamatio erat
S. Foelicis. p. 1. fol. 238. Hæ-
braice Vau clavum, seu pa-
xillum significat. p. 2. fol. 84.
Vincentius à Cruce, primò Ter-
tarius Noster. Tandem Do-
minicanus Martyr inclitus.
p. 2. fol. 84.

Vincentius Japo, propter Fidem
Christi decollatus. fol. 84.

Vincentius à S. Jofepbo, lento
incendio crematus. p. 2. fol.
53. De ejus canonizatione
actum. p. 2. ibidem. Episto-

las varias conscripfit. p.
fol. 239.

Vincentius à S. Laurentio. Lau-
cus, & invictus Martyr lau-
datus. p. 2. fol. 54.

Vincentius Lagos, Filius Prov-
ciæ Pietatis, & socius V. Epis-
copi Goani. p. 2. corol. 5.

Volucres obsequium præstar-
e corpori V. Martyris Blas-
Rodriguez in campum
jecto. p. 2. fol. 23.

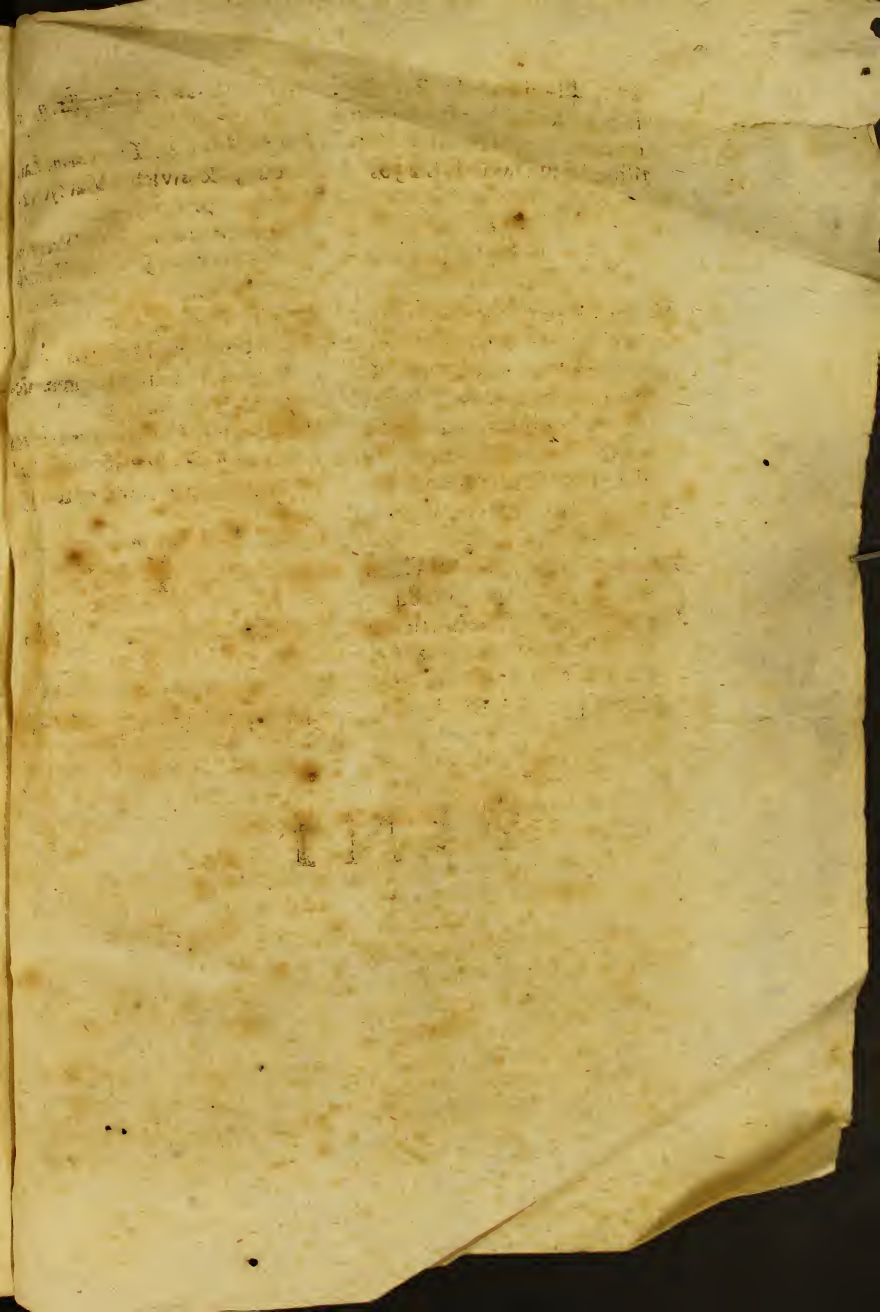
Urbanus VIII. Prothomartyr
Japonenses beatificavit. p.
Ejus Litteræ. ibidem. fol. 57.

Y

Y. littera Pithagoræ. p. 2. fol.
84.

Yio Cognomen est cujusdam
Martyris laudati. p. 2. fol. 84.

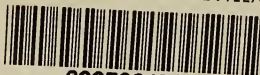
FINIS.

A091/016

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

600702178

L 25905430

